

OTRDIENA, 2010. GADA 23. NOVEMBRIS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

(Sēdi atklāja plkst. 09.05)

1. Sēdes atklāšana

2. Debātes par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (paziņošana par iesniegtajiem rezolūcijas priekšlikumiem) (sk. protokolu)

3. Dabas katastrofas Eiropas Savienībā

Priekšsēdētājs. – Es sākšu ar ļoti bēdīgu informāciju saistībā ar plūdiem Eiropā. Šogad atkal Eiropu ir skārušas plūdu katastrofas. Nesen cieta Beļģija, Francija, Nīderlande un Ziemeļitālija, pašlaik plūdi ir Itālijas vidienē, kā arī Anglijas dienvidrietumos un citviet pasaulē. Iespējams, kad jūs izmantosiet iespēju runāt, jo pēc brīža es došu vārdu, jūs minēsiet arī citus smagus plūdus, kas nomocījuši Eiropu.

Ir bijuši upuri, kā arī materiālie zaudējumi daudzu miljonu vērtībā. Pirms astoņiem gadiem tika nodibināts Eiropas Savienības Solidaritātes fonds, lai palīdzētu valstīm, kuras skārušas dabas katastrofas. Līdz šim šajā fondā atliktā nauda izmantota 33 nopietnās dabas katastrofās. Šodien mēs dalāmies bēdās ar cietušo ģimenēm un tiem, kuriem ūdens atņēmis visu, kas viņiem piederējis. Mēs zinām, ka visu šo cietušo cilvēku dzīvī tie ir briesmīgi ārkārtas notikumi.

Sergio Paolo Francesco Silvestris, *PPE grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kung! Pēdējo nedēļu laikā smagi plūdi ir pārsteiguši vairākas Eiropas valstis, nospiežot plūdu skarto reģionu iedzīvotājus uz ceļiem.

Pagājušā nedēļā četri Beļģijas pilsoņi zaudēja dzīvību Vālsas–Brabantes, Oostas–Vlanderenas un Henegouvenas provincēs, uz robežas starp valsts galvaspilsētu un ziemeļu daļu. Varas iestādes ir norūpējušās, jo tie bija vispostošākie plūdi pēdējo 50 gadu laikā. Divu dienu laikā nolija tik daudz lietus, cik parasti nolīst mēneša laikā. Situācija bija tik nopietna, ka bija jāiejaucas armijai, lai veiktu evakuāciju vissmagāk skartajās teritorijās.

Līdzīgas situācijas radās Francijas rietumu daļā, kur pa daudziem ceļiem nebija iespējams pārvietoties, kas izraisīja transporta sistēmas tīklu slēgšanu. Rudenī nevarēja iesēt sēklas ilgstošā lietus dēļ, kas neļāva piekļūt zemei.

Pirms divdesmit dienām smagi cieta arī manas valsts, Itālijas, Veneto reģions, kur divi cilvēki zaudēja dzīvību, Friuli-Venēcijas-Džūlijas, Ligūrijas un Kalabrijas reģions, kur katrā no tiem dzīvību zaudēja viens cilvēks, un Salerno province Kampānijā un Toskānā, kur dzīvību zaudēja trīs cilvēki un dučiem ievainoto bija jāatbrīvo no dubļiem un drupām, un viens cilvēks joprojām ir pazudis Rovigo.

Zaudējumi tikai visneatliekamāko darbu veikšanai ir vairāk nekā EUR 1 miljarda apmērā, un tiem jāpievieno strukturālajiem darbiem vajadzīgais finansējums. Ir cietuši vairāk nekā 500 000 cilvēku, 280 pašvaldības, un vairāk nekā 4500 cilvēku ir palikuši bez mājām; lauksaimniecības zeme ir nopostīta un ir gājuši bojā 150 000 lopi.

Es vēlētos uzsvērt divus aspektus. Pirmais ir ārkārtējā palīdzības mehānisma mobilizācija un solidaritāte visā pasaulē, sūtot tūkstošiem brīvprātīgo, lai atbalstītu cilvēkus, kurus pārsteidzis ārkārtas situācijas pirmais posms. Viņi ir pelnījuši pateicību un atzinību no mūsu iestādes.

Otrais aspekts ir saistīts ar šīs katastrofas izraisīto ilgtermiņa ietekmi. Eiropas ražošanas industrijas struktūru veido mazie un vidējie uzņēmumi, kas ir zaudējuši visu: iekārtas, transportlīdzekļus un materiālus. Tas pats attiecas uz tūkstošiem lauku saimniecību, kuras ir piedzīvojušas ne tikai graudaugu iznīcināšanu, bet arī to, ka dubļi padarījuši traktoros, iekārtas un sēklas neizmantojamas, appludinājuši staļļus un lopu fermas un noslīcinājuši tūkstošiem liellopu un putnu.

Šīs lauku saimniecības, kuras jau cīnījās ar ekonomikas krīzi, tagad ir nolemtas bankrotam. Pēc kāda laika plūdi izraisīs ražīgas sistēmas sagraušanu, bezdarbu un cietušo zemju noplicināšanu. Tāpēc Eiropai steidzamības kārtā jāpilda sava loma, apliecinot cietušo valstu valdībām savu gatavību mobilizēt Solidaritātes fondu.

Pat, ja tas nozīmē finansējuma piešķiršanas strikto kritēriju pārkāpšanu un ir bez 2011. gada budžeta apstiprinājuma, mums nekavējoties jāatsaucas līdzpilsoņiem, kuri joprojām, arī pašlaik, piedzīvo šādas lielas krīzes ietekmi un kuriem ir tiesības just, ka aiz viņiem stāv Parlaments un ka Eiropas Savienība sniedz ievērojamu atbalstu.

Edite Estrela, *S&D grupas vārdā.* – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas vārdā es vēlos paust mūsu solidaritāti ar visiem reģioniem, kuri cietuši dabas katastrofās, un izteikt dziļu līdzjūtību upuru ģimenēm. 2010. gads pasaulē iesākās ar šokējoša mēroga traģēdiju, ko izraisīja katastrofa, kas pārsteidza Madeiras autonomo apgabalu Portugālē. Neilgi pēc tam vētra *Xynthia* satrieca Franciju. Ekstrēmi meteoroloģiskie fenomeni, izraisot ievērojamus postījumus, ietekmēja arī Spāniju, Beļģiju, Vāciju un Nīderlandi.

Centrāleiropā vasaras plūdi kļūst arvien biežāki un postošāki. Tūkstošiem cilvēku Čehijas Republikā, Slovākijā, Ungārijā, Austrijā, Polijā, Itālijā un Apvienotajā Karalistē bija spiesti pamest mājas, un daudzām rūpnīcām bija jāpārtrauc darbība. Katru gadu ugunsgrēki iznīcina simtiem un tūkstošiem hektāru mežu Dienvideiropā. Domājams, ka situāciju saasina klimata izmaiņas, un ir sākušās dabas katastrofas, kas izraisa drausmīgus postījumus, atņemot dzīvības, postot vidi un samazinot ekonomisko aktivitāti. Ir ļoti svarīgi izvairīties no riska, izpētīt to un pareizi vadīt.

Saskaņā ar ANO Starptautisko katastrofu samazināšanas stratēģiju labāka pilsētplānošana piekrastes apgabalos un ekosistēmu aizsargāšana var samazināt dabas katastrofu ietekmi. No otras puses, jāstiprina civilās aizsardzības mehānismi, jāvienkāršo ES atbildes instrumenti un jāpadara elastīgāka regulējošo noteikumu īstenošana. Priekšsēdētāja kungs, jūs runājat par Solidaritātes fondu. Ir nepieņemami, ka Padome ir aizstāvējusi Parlamentā apstiprināto jauno noteikumu apturēšanu saistībā ar Solidaritātes fondu. Es vēlos arī norādīt, ka Parlaments nesēn apstiprināja priekšlikumu izveidot Eiropas Sausuma observatoriju kā zināšanu centru par sausumu, tā mazināšanu un uzraudzību. Pārmaiņas var arī panākt, palielinot investīcijas profilaksē un pievēršot vairāk uzmanības personāla sagatavošanā un apmācīšanā.

Dirk Sterckx, *ALDE grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs, protams, pirmkārt, mēs vēlamies izteikt līdzjūtību upuriem. Manā valstī četri cilvēki ir noslīkuši, un esmu dzirdējis, ka arī citās valstīs simtiem un tūkstošiem cilvēku mājās un uzņēmumos cietuši milzīgus

finansiālus un emocionālus zaudējumus. Pirmkārt, mēs, protams, domājam par viņiem. Pēdējās nedēļās, mēnešos, pat gados daudzas dalībvalstis ir saskārušās ar problēmām, kas saistītas ar ūdeni, tas ir, ar plūdiem. Man ir jautājums Komisijai. Vai jūs domājat, ka, novērtējot šos notikumus, būtu lietderīgi sapulcināt ekspertus no dažādām dalībvalstīm, no dažādiem reģioniem un sniegt viņiem iespēju mums izstāstīt, kāds ir viņu viedoklis par notikušo, lai mēs varētu iegūt labāku ieskatu tā cēloņos? Tas ir ļoti sarežģīts jautājums, bet, pēc manām domām, ja mēs piekļūsim cēloņu būtībai, mēs ar šiem ekspertiem varēsim apspriest arī to novēršanu. Pēc manām domām, būtu noderīga katras upes baseina riska analīze, piemēram, tāda, kādu mēs veicām attiecībā uz vidi direktīvā par ūdeni. Mums ar viņiem arī jākonsultējas par profilaktiskajiem pasākumiem. Kā mēs varam izvairīties no šādas katastrofas atkārtošanās? Tāpēc, ka mēs joprojām sagaidīsim spēcīgas lietusgāzes, un tās būs koncentrētas noteiktos apgabalos, un tas galu galā ir plūdu iemesls. Visbeidzot, ja mēs piedzīvosim jaunu ārkārtas situāciju, mums būs jānodrošina, ka varam veikt labāk koordinētus pasākumus, lai uzlabotu ūdens likvidešanu. Es vēlētos aicināt Komisiju sapulcināt ekspertus, lai mēs varētu atbilstoši novērtēt nesenās katastrofas.

Isabelle Durant, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, arī es Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas vārdā vēlos izteikt līdzjūtību visām ģimenēm un visiem cilvēkiem, kuri cietuši šajos traģiskajos plūdus, visiem tiem, kuri zaudējuši tuviniekus, un visiem tiem, kuri cietuši materiālus zaudējumus. Es vēlos arī pieminēt un pateikties visiem ugunsdzēsējiem, glābējiem un brīvprātīgajiem, kuri dažās pēdējās nedēļās ir bijuši ļoti aktīvi visos cietušajos reģionos.

Upuriem būs jāsniedz palīdzība un kompensācijas ne tikai īstermiņā, bet arī turpmākajos mēnešos. Mums būs arī jāizveido pastāvīga un inovatīva politika, kas risina problēmas galvenos cēloņus, un es Komisijai iesaku trīs veidu pasākumus.

Pirmkārt, mums jāīsteno atjaunošanas un būvniecības projekti, lai padarītu augsni mazāk necaurlaidīgu, jo katru reizi, būvējot rūpniecisku objektu, tirdzniecības centru vai dzīvojamās mājas, tās jākonstruē tādā veidā, lai pasargātu augsni no kļūšanas nedaudz vairāk necaurlaidīgākai. Šie noteikumi neattiecas tikai uz plūdu zonām.

Otrkārt, mums jāpārskata lauksaimniecības prakse. Intensīvas lauksaimniecības politika ir padarījusi zemi neaizsargātāku pret pēkšņām laikapstākļu maiņām. Līdz ar to mums pastiprināti jāveic visi lauksaimniecības un vides pasākumi pēc šāda principa.

Visbeidzot, pastāv jautājums par pilsētu brīdināšanu un koordināciju, lai tās varētu sagatavoties un rīkoties šādu notikumu gadījumā. Mēs uzskatām, ka dažkārt komunikācija un mobilizācija nav bijusi pietiekami ātra, un mums nav šaubu, ka laikapstākļu brīdinājumu izplatīšanas koordinēšanas procedūrām būtu jābūt daudz aktīvākām.

Tāpēc es piedāvāju pārskatīt visu Eiropas Savienības politiku — profilakses politiku un aktīvu politiku visās citās jomās — un izveidot to tādu, kas šajā jautājumā varētu palīdzēt, citādi, dažu mēnešu laikā iestājoties nākamajiem diezgan ekstrēmajiem laikapstākļiem, mēs atkal būsim tajā pašā vietā, izsakot līdzjūtības upuriem – cilvēkiem, ģimenēm un uzņēmumiem. Es domāju, mums no tā jāizvairās, un mēs to varam izdarīt visā mūsu politikā.

Julie Girling, *ECR grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, arī mana grupa izrāda vissirsnīgāko līdzjūtību cietušajiem. Man ir ļoti personiska pieredze; patiesi, tieši plūdi manā reģionā mani rosināja pirmo reizi sazināties ar Eiropas Parlamentu un galu galā iedvesmoja kļūt

par deputāti, tāpēc Solidaritātes fonda mobilizēšana šajā gadījumā man ir patiešām liels notikums. Šonedēļ mums bija jauni plūdi Kornvelā, kas ir manā reģionā.

Manu nostāju jau ir izteicis *D. Sterckx*, bet es domāju, ka ir vērts to atkārtot. Es domāju, ka agrīna brīdināšana ir svarīga, tomēr mēs visi zinām, cik ātri laikapstākļi pāriet un mainās. Es neesmu pārliecināta, vai tiešām ir labi tērēt naudu, daudz ieguldot agrīnā brīdināšanā par laikapstākļiem, kuri ir jau pienākuši. Jautājums ir par to, kas tiek darīts, saņemot brīdinājumus. Kā jau teica *D. Sterckx*, Eiropa noteikti varētu pievienot savu ieguldījumu, radot iespēju, lai mācītos viens no otra.

Es zinu, ka Glosteršīras gadījumā — un es no turienes nāku — pēc plūdiem mums ļoti daudz palīdzēja sakari, galvenokārt, ar Austrijas reģioniem, kuriem bija liela plūdu pieredze paaugstināta reljefa apgabalos. Mums tās nebija.

Es domāju, ka tā būtu ļoti laba ideja — Komisijai koncentrēties uz reģionālu sakaru izveidošanu, lai mēs viens no otra varētu mācīties, kā tikt ar to galā, jo ir skaidrs, ka šī problēma nepazudīs.

Lothar Bisky, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas vārdā es vēlos izteikt līdzjūtību upuriem un cietušajiem. Visas grupas Parlamentā ir vienotas šajā jautājumā. Mēs arī piekrītam, ka palīdzība jāsniedz ātri. Ir jau izteikts daudz prātīgu spriedumu. Man nav tos jāatkārto, bet es tos pilnībā atbalstu. Ir viens papildu aspekts, ko es vēlētos akcentēt, un tie ir ilgtermiņa postījumi. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka daudzām sekām būs ilgstošāka ietekme uz dabisko vidi, nekā pašlaik mēs varam to paredzēt. Tāpēc man šķiet svarīgi, lai Solidaritātes fonda un mūsu veiktie pasākumi būtu vērsti uz dabas postījumu ilgtermiņa sekām.

Es vēlētos piebilst vēl vienu lietu. Mēs varam šeit sēdēt un apspriest šo jautājumu, tomēr vissvarīgākais, kas mums jādara, ir — jāsniedz atbalsts, lai cilvēki paši varētu sākt organizēt palīdzību, jo viņiem ir labāka izpratne par vietējiem apstākļiem nekā mums šeit, Parlamentā.

Mara Bizzotto, *EFD grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Savas grupas vārdā es vēlos izteikt solidaritāti ar visiem plūdos cietušajiem iedzīvotājiem. Tomēr es vēlos runāt par savu reģionu — reģionu, kurā ir 5 miljoni iedzīvotāju un kurā 500 000 cilvēku pārsteidza plūdi, kuros bija iesaistīta 131 pašvaldība, tika pārvietoti 7000 iedzīvotāji, applūda 140 km², tika evakuētas trīs slimnīcas un medicīnas iestādes un bija divi nāves gadījumi. Lauksaimniecība tika smagi iedragāta, un 23 % no Veneto uzņēmumu sistēmas cieta pilnā mērā. To saku, lai jums būtu priekšstats par katastrofas apmēru.

Eiropai jādara vairāk. Eiropai jāmobilizē Solidaritātes fonds, un mēs zinām: ja budžets netiks apstiprināts, fondu nevarēs mobilizēt. Mums visiem ir ļoti labi šeit sēdēt un runāt par dažām stratēģijām, attīstības plāniem un mītiskām programmām. Eiropai arī vairāk jāinvestē hidrogeoloģisko risku izpētē un profilaksē, jāveicina atbildīga zemes plānošana un jānodrošina agrīno brīdināšanas sistēmu izmantošanas un attīstīšanas stimulēšana.

Tai vairāk jāinvestē hidrauliskās aizsardzības darbos, jo mūsu upes ir pakļautas riskam un tās turpina apdraudēt mūsu pilsoņu veselību. Tāpēc es no visas sirds ceru, ka Eiropa vienreiz nāks klajā ar atbildi un tiks sadzirdēta, jo tā bieži tiek apsūdzēta, ka ir pārmērīgi attālinājusies no saviem pilsoņiem.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Olga Sehnaľová (S&D), rakstiski. – (CS) Diemžēl diezgan bieži Eiropā notiek gan dabas katastrofas, gan rūpnieciskas katastrofas, kā mēs to nesen pieredzējām toksisko dubļu izplūdes traģēdijā Ungārijā. Uzticība Eiropas Savienībai kā organizācijai, kas izrāda vajadzīgo solidaritāti, ir atkarīga no spējas sniegt efektīvu un — it īpaši — ātru palīdzību cietušajiem apgabaliem un to iedzīvotājiem. Vissvarīgākais jautājums šeit ir laiks. Tāpēc palīdzību reglamentējošiem noteikumiem jābūt pēc iespējas elastīgākiem, īpaši pārrobežu rakstura katastrofu gadījumā. Neapmierinošs šķiet nosacījums sasniegt noteikto paredzēto postījumu līmeni neatkarīgi no cietušās teritorijas un postījumu smaguma pakāpes. Faktiski neko nav iespējams prognozēt. Tāpēc es pilnībā atbalstu izmaiņas ar mērķi efektīvi un ātri mobilizēt resursus. Manuprāt, spēja palīdzēt saviem iedzīvotājiem ir svarīgs pozitīvs elements ES uztverē. Kā gan labāk var pierādīt, ka Eiropa ir šeit savu iedzīvotāju labā?

4. Desmitā gadadiena ANO Drošības padomes Rezolūcijai Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojumi par ANO Drošības padomes Rezolūcijas Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību pieņemšanas desmito gadadienu.

Es vēlos sveikt Parlamentā Padomes pārstāvi un Komisijas pārstāvi.

Olivier Chastel, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man ir liels gods uzstāties šajās debatēs baroneses Ashton, Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos, vārdā.

Priekšsēdētāja kungs, sākumā ļaujiet man pateikties Eiropas Parlamentam par tā nepārtraukto interesi par sieviešu, miera un drošības tematu, kā arī uzsvērt — lai gan jūs visi to jau acīmredzot zināt —, ka Parlaments bija pirmā iestāde, kura tikai vienu mēnesi pēc Rezolūcijas Nr. 1325 pieņemšanas aicināja to īstenot, pieņemot rezolūciju šajā iestādē.

Pēc 10 gadiem mēs varam secināt, ka ir gūti panākumi. Tagad mums ir ievērojami uzlabots starptautisks regulējums, īpaši pateicoties Rezolūciju Nr. 1888 un Nr. 1889 pieņemšanai 2009. gadā. Liela nozīme bija pirmās ANO īpašās pārstāves saistībā ar vardarbību pret sievietēm bruņotos konfliktos iecelšanai.

Turklāt pašlaik visā pasaulē ir izstrādāti vairāk nekā 20 valstu plāni. Tomēr situācija un realitāte ir tāda, ka sieviešu aizsardzība konflikta situācijās un viņu līdzdalība miera uzturēšanas un atjaunošanas procesos vēl atpaliek no izteiktajiem solījumiem un vietējām vajadzībām. Vardarbība — un īpaši seksuālā vardarbība pret sievietēm un meitenēm konfliktos — turpina izpostīt daudzas dzīves un pārāk bieži paliek pilnīgi nesodīta.

Eiropas Savienība ir stingri apņēmusies īstenot Rezolūciju Nr. 1325 un turpmākās rezolūcijas. Šodien pārdomāta ES politika sieviešu, miera un drošības jomā aptver visus Savienības ārējo attiecību aspektus, sākot no krīzes pārvaldības līdz humānajai palīdzībai un to ietverot, kā arī sadarbību attīstības jomā. Es vēlos uzsvērt dažus īpašus sasniegumus: viena no rīcībām ietver apmaiņu ar labu praksi.

Šajā sakarā eksperti no ES iestādēm un dalībvalstīm regulāri piedalās darba grupās. Šī procesa ietekmē programmu skaits valstu līmenī ir pieaudzis. Pašlaik 10 dalībvalstīm ir valstu rīcības plāni un vēl divi plāni tiek izstrādāti. Eiropas Savienība ir izstrādājusi vairākas programmas, kuras paredzētas sieviešu un meiteņu vajadzību apmierināšanai konflikta

un pēckonflikta situācijās, piemēram, programma seksuālās vardarbības upuru medicīniskās aprūpes finansēšanai.

Nepilnos divos gados šī programma ir finansējusi projektus 67 valstīs, ieguldot kopsummā vairāk nekā EUR 300 miljonus. Eiropas Savienība ir sākusi izmantot dzimuma aspekta noteikšanu, lai noteiktu dzimuma līdztiesības aspekta iekļaušanu sadarbības programmās attīstības jomā. Tai ir padomnieki un kontaktpunkti dzimumu līdztiesības jautājumos visās 13 kopējās drošības un aizsardzības politikas (CSDP) misijās, kā arī kontaktpunkti dzimumu līdztiesības jautājumos vairāk nekā 80 ES delegācijās.

Pašlaik mēs pabeidzam darbu pie ziņojuma, kurā izdarīti secinājumi par dzimuma un cilvēktiesību jautājumu integrāciju kopējā drošības un aizsardzības politikā. Eiropas Savienība cieši sadarbojas arī ar pilsonisko sabiedrību, lai veicinātu sieviešu līdzdalību miera un drošības jomās.

Mēs plānojam 2011. gadā uzsākt dažus īpašus projektus, lai atbalstītu sieviešu organizācijas krīžu skartajās valstīs; projektu plānotais budžets ir EUR 2 miljoni. Vairākas ES delegācijas noorganizēja atvērto durvju dienas, lai atzīmētu Rezolūcijas Nr. 1325 desmito gadadienu un satiktu vietējās sieviešu grupas, piemēram, Kosovā, Bosnijā un Hercegovinā, Irākā.

Oktobra vidū Eiropas Savienība un Āfrikas Savienība organizēja semināru pilsoniskajai sabiedrībai Adisabebā, lai izstrādātu ieteikumus kopīgām Eiropas Savienības un Āfrikas Savienības rīcībām.

Turklāt attiecībā uz atjaunotām un izmērāmām saistībām mēs plānojam līdz gada beigām izstrādāt dažus standarta apmācības elementus dzimuma, cilvēktiesību un bērnu tiesību jomā, kurus izmantos, lai apmācītu CSDP misiju darbiniekus; līdz 2013. gadam izstrādāt vietējās stratēģijas Rezolūcijas Nr. 1325 īstenošanai sadarbības attīstības jomā vismaz 60% no konflikta un pēckonflikta valstīm; un, visbeidzot, regulāri sniegt ziņojumus par ES saistību sieviešu, miera un drošības jomā īstenošanu, izmantojot 17 rādītājus, kurus pieņēma 2010. gada jūlijā. Pašlaik tiek pabeigts pirmais ziņojums.

Eiropas Savienība piedalījās debatēs Drošības padomē 26. oktobrī, lai atzīmētu Rezolūcijas Nr. 1325 desmito gadadienu. Pirms tam Beļģijas prezidentūra noorganizēja trīs — ministru, augsta līmeņa un ekspertu — sanāksmes Briselē, Ņujorkā un Ženēvā, lai vairotu informētību un izstrādātu ieteikumus.

Eiropas Savienība pauda aktīvu atbalstu Rezolūcijas Nr. 1325 īstenošanas paplašinātai starptautiskai uzraudzībai, jo īpaši uzsverot visus ģenerālsekretāra izstrādātos rādītājus. Tāpēc Eiropas Savienība tagad aicina ātri un operatīvi īstenot šos rādītājus.

Joaquín Almunia, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. — (ES) Priekšsēdētāja kungs, liels paldies Beļģijas Padomes priekšsēdētājam par sacīto attiecībā uz šo tematu. Komisija pilnībā atbalsta to, ko tikko teica Padomes pārstāvis, un es vēlos pievienot trīs konkrētus jautājumus.

Pirmkārt, es vēlos teikt, ka pilnībā piekrītu Padomes priekšsēdētāja sacītajam: panākumi ir acīmredzami, jo visā pasaulē ir izstrādāti vairāk nekā 20 valstu rīcības plāni, kā arī iecelta pirmā ANO īpašā pārstāve saistībā ar vardarbību pret sievietēm bruņotos konfliktos.

Otrkārt, es vēlos uzsvērt: Komisija uzskata, ka jādara vairāk, lai novērstu vardarbību pret sievietēm un meitenēm konfliktu gadījumos, jo īpaši — seksuālu un uz dzimumu balstītu vardarbību, kas turpina notikt un izposta daudzas dzīves.

Treškārt, Eiropas Savienībai jāradā piemērs, piemērojot Rezolūciju Nr. 1325 un tās īstenošanas rezolūcijas.

Mums jāturpina pievērst uzmanību to sieviešu un bērnu vajadzībām, kurus skāruši bruņotie konflikti un arī pēckonflikta situācijas, izmantojot programmas, kuras finansē, piemēram, medicīniskos pakalpojumus izdzīvojušajiem pēc seksuālās un uz dzimumu balstītās vardarbības, strādājot kopā ar pilsonisko sabiedrību, lai veicinātu sieviešu līdzdalību miera un drošības veidošanā, un, protams, strādājot cieši kopā ar ANO pie ģenerālsēkretariāta izveidoto rādītāju izstrādes.

Eiropas Savienībai jāveic arī citi pasākumi, piemēram, baronese *Ashton*, Komisijas priekšsēdētāja vietiece un Augstā pārstāve, ir iecēlusi pirmo sievieti — ES īpašo pārstāvi Sudānā — *Dame Rosalind Marsden*.

Edīta Bauer, *PPE grupas vārdā*. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, Rezolūcijas Nr. 1325 pieņemšana pirms 10 gadiem, ko veica ANO Drošības padome, bija vēsturisks starptautiskās sabiedrības daļas panākums un notika traģisko Dienvidslāvijas karu pieredzes ietekmē. Kari visvairāk ietekmē nevainīgus civiliedzīvotājus, kuru lielākā daļa bruņotu konfliktu laikā ir sievietes. Saskaņā ar mūsu pieredzi bruņoti konflikti bieži ir saistīti ar sieviešu izvarošanu, un nav nejaušība, ka arī Ženēvas Konvencija apliecina bieži notiekošo genocīdu.

Pat pēc konfliktiem stigmatizācija un vardarbības sekas turpina postīt upuru dzīves, jo ļaunprātīgas izmantošanas fiziskās un psiholoģiskās rētas saglabājas uz visiem laikiem, ja vien upuri izdzīvo. Tāpēc nav pārspīlēti pieprasīt, ka vardarbības pret sievietēm novēršana kļūst par sabiedrības drošības un aizsardzības politikas neatņemamu sastāvdaļu un tiek paredzēti līdzekļi, lai darītu galu vardarbībai pret civiliedzīvotājiem. Ir pienācīgi jāreaģē uz ANO veiktajiem pasākumiem, jo pat šodien kara zonās tūkstošiem sieviešu tiek izvarotas un tad padzītas no ģimenēm, tādējādi kļūstot par upuriem divreiz.

Nesen Austrumkongo vairāk nekā 8000 sieviešu tika izvarotas piecu dienu laikā, bet ir arī bēgļu noņemtu jautājums, piemēram, Ašrafas noņemne, kurā vēl šodien sievietes nav drošībā. Ir pamats pieprasīt, lai pieaug to sieviešu skaits, kuras piedalās miera uzturēšanas spēkos, jo sieviešu klātbūtne šādos īpašos apstākļos ir ļoti svarīga. Mēs uzskatām, ka sievietēm ir svarīgi aktīvāk piedalīties miera procesos. Mēs nevaram pieļaut, ka tās ir šādu procesu pasīvas dalībnieces vai pat upuri. Es jūtos gandarīta, ka šajā sakarā Komisija ir veikusi nopietnus pasākumus.

Maria Eleni Koppa, *S&D grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, ir pagājuši 10 gadi, kopš pieņēma ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību. Tā ir svarīga gadadiena, kura šodien ir aktuālāka nekā jebkad, jo sievietes un bērni joprojām ir kara galvenie upuri.

Tūkstošiem izvarošanas gadījumi kara zonās pierāda, ka izvarošana un ļaunprātīga seksuālā izmantošana sistemātiski tiek izmantota kā kara ierocis, lai pazemotu un demoralizētu pretinieku. Daudzos gadījumos karavīri savu virsnieku vadībā sistemātiski piedalās izvarošanās, kuras nodara vēl lielāku kaitējumu pretiniekam tad, ja notiek publiski. Lai atjaunotu pašcieņu, kopiena stigmatizē, izraida vai pat noslepkavo šādas vardarbības upurus, parasti sievietes.

Mums visiem jāapvienojas šajā cīņā. Šī humānisma apkaunošana un kara noziegumi ir jāaptur. Vienlaikus mums jāpastiprina kontrole, tostarp tā, ko nodrošina zilās beretes, jo mēs esam lielā mērā tieši un netieši atbildīgi. Pret ikvienu, kas iesaistīts šādā praksē,

jāpiemēro stingras sankcijas. Ir vajadzīga apmācība, kontrole, disciplīna un skaidrs signāls. Visbeidzot, mums jāparāda starptautiskajai sabiedrībai, ka mūsu nodomi ir nopietni.

Rezolūcijā Nr. 1325 konstatēts, ka sievietes var un tām ir līdzvērtīgi jāpiedalās miera un drošības veicināšanā. Sieviešu stabilāka stāvokļa nodrošināšanai jāklūst par mūsu kopīgo mērķi, iekļaujot iespēju meklēt palīdzību starptautiskajās tiesās, izmantot programmas ekonomiskai, sociālai un mentālai reintegrācijai. Viņu emancipācija un aizsardzība ir *sine qua non*, lai seksuālo vardarbību nekad vairs neizmantotu kā kara ieroci.

Barbara Lochbihler, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, tieši pirms 10 gadiem, pēc aicinājuma ievērot dzimumu līdztiesību konflikta un krīzes situācijās sievietes tiesības kā cilvēktiesību pamatelements pirmo reizi kļuva par ANO Drošības padomes apspriedes tematu. Tas bija pavērsiena punkts virzībā uz obligātas prasības ieviešanu starptautiskajās tiesībās par sieviešu līdzdalību lēmumu pieņemšanā miera procesos un drošības politikā.

Tā laika ģenerālsēdētārs *Kofi Annan* 2005. gadā aicināja steidzami izstrādāt valstu rīcības plānus Rezolūcijas Nr. 1325 īstenošanai. Mēs jau dzirdējām, ka līdz šim to ir izdarījušas tikai 20 valstis, tostarp Eiropas valstis, tādas kā Zviedrija un Lielbritānija, un arī Āfrikas valstis, piemēram, Libērija un Kotdivuāra. Es uzskatu, ka visām ES dalībvalstīm jāpieņem šādi rīcības plāni. Tas attiecas arī uz tādām valstīm kā Vācija, no kuras es nāku un kura līdz šim ir atteikusies izstrādāt rīcības plānu.

Dzimuma perspektīva ir kļuvusi svarīgāka starptautiskā līmenī. Ir iecelta jauna ANO īpašā pārstāve saistībā ar seksuālo vardarbību un izveidota ANO struktūrvienība dzimumu līdztiesības jautājumos. Tomēr mums jāsaprot, ka visi šie pasākumi ir tikai agrīnajā stadijā. Runa ir par atbalsta sniegšanu sievietēm un meitenēm, kuras kļuvušas par seksuālās vardarbības upuriem. Mums intensīvāk jāstrādā ar rezolūcijām un jau esošajām palīdzības programmām. Tomēr runa ir arī par atbalstu attiecībā uz likumpārkāpēju noteikšanu un tiesāšanu, kas vienmēr jāsaista ar vietējo tiesu sistēmu reformu.

Ļoti pozitīva ir ziņa, ko *Chastel* kungs nodeva baroneses *Ashton* vārdā par EUR 2 miljonu piešķiršanu rezolūcijas atbalstam. Es vēlos skaidri pateikt, cik liela nozīme ir vietējo sieviešu tiesību nevalstisko organizāciju iesaistīšanai, lai naudu saņemtu tie, kuriem tā tiešām vajadzīga.

Eva-Britt Svensson, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (SV) Priekšsēdētāja kungs, sievietes un bērni ir karu un konflikta situāciju upuri. Vardarbība, izvarošana, spīdzināšana un seksuāla uzbrukšana ir ieroci, kurus šajās situācijās izmanto pret sievietēm un bērniem. Tagad sievietes tiek atzītas par upuriem, un viņas tiešām ir upuri. Viņas par tādām tiek atzītas, cita starpā, arī tā rezultātā, ka *Margot Wallström* iecēla par ANO īpašo pārstāvi.

Tomēr sievietes ir ne tikai upuri; viņas ir svarīgi dalībnieki, kas veic miera un drošības darbu konfliktu novēršanai. Viņu līdzdalība darbā, lai nodibinātu mieru un demokrātiju pēc kariem un konfliktiem, ir būtiska. Viņas aktīvi piedalās valstu atjaunošanā. Neraugoties uz faktu, ka pagājuši 10 gadi pēc ANO rezolūcijas pieņemšanas, sievietes joprojām ir tikai atzītas par vardarbības upuriem. Viņas tiek ignorētas saistībā ar svarīgo atjaunošanas darbu miera un demokrātijas nodibināšanai. Neraugoties uz faktu, ka tagad mēs zinām, cik svarīga nozīme sievietēm ir šajā darbā, vīrieši joprojām ir tie, kuriem ir ietekme, pieņemot visus lēmumus. Ir pienācis laiks atzīt sieviešu spējas, tostarp saistībā ar darbu, ko veic miera un drošības jomā. Sniedzot palīdzību un piešķirot subsīdijas atjaunošanas darbam, ES jāpieprasa, lai tiek ņemta vērā dzimuma perspektīva.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

Jaroslav Paška, EFD grupas vārdā. – (SK) Priekšsēdētājas kundze, ANO Drošības padomes Rezolūcija Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību ir viens no pēdējiem nopietnajiem dokumentiem, kurā visas pasaules valstis paziņo par savu cieņu un godbijību attiecībā uz daļo dzimumu.

Katrs rezolūcijas noteikums ietver dziļu jēgu un risina problēmas, kuras dzīve bieži rada vīriešu un sieviešu attiecībās, bērniem un sievietēm kļūstot par spēka, nevaldāmas varmācības un netaisnības upuriem krīzes situācijās. Attīstītās, civilizētās valstis apstiprina savas saistības, kuras paredzētas ANO Drošības padomes Rezolūcijā Nr. 1325, un cenšas, izmantojot dažādus pasākumus, radīt iespēju tās piemērot valstu un starptautiskajās iestādēs, kas iesaistītas konflikta atrisināšanā un miera procesu organizēšanā.

Tomēr daudzās jaunattīstības valstīs pasaulē, īpaši Centrālāfrikā un dažās Āzijas daļās, pastāv nopietnas problēmas attiecībā uz sievietēm un bērnu cilvēktiesībām. Barbarisko militāro režīmu rīcība balstās uz vērtību sistēmu, kas atšķiras no civilizētajā pasaulē atzītās sistēmas, un slepkavu bandas nepiešķir lielu nozīmi civiliedzīvotāju, sievietēm un bērnu cilvēka cieņai.

Manuprāt, šī ir joma, kurai mums iespējami drīz jāpievēršas un jāvelta vairāk uzmanības. Tāpēc jāveic pasākumi ES politikā, lai izdarītu stiprāku un intensīvāku spiedienu uz tiem režīmiem, kuri neievēro savu pilsoņu un iedzīvotāju pamata cilvēktiesības.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es uzskatu, ka mēs visi varētu viegli atbildēt uz jautājumu par to, kura liela cilvēku grupa ir izslēgta no lēmumu pieņemšanas procesa vai arī tikai nedaudz tajā iesaistīta, vienlaikus lielā mērā uzņemoties atbildību par politisko, ekonomisko un finanšu lēmumu sekām. Jā, kolēģi, es runāju par sievietēm un ne tikai saistībā ar bruņotiem konfliktiem, kuri ir šīs sēdes temats, bet arī saistībā ar ekonomiku, jo galu galā ļoti lielā mērā sievietes ir tās, kurām jābaro ģimene, un sievietes ir tās, kuras cieš no nabadzības kopā ar saviem bērniem. Manuprāt, tā ir galvenā ziņa šajā ANO deklarācijā — sievietēm jādod ievērojami lielākas iespējas lēmumu pieņemšanā, lai viņas varētu kļūt par savu likteņu veidotājām, nevis par upuriem.

Kādā veidā bruņoti konflikti skar sievietes? Aplūkosim Gazas piemēru. Pat tagad sievietes ir tās, kuras kopj un rūpējas par tiem ievainotajiem, kurus skārusi Izraēlas valsts nežēlība, un sievietes ir tās, kuras kopj un rūpējas par bērniem, kas rezultātā kļuvuši par invalīdiem, un sievietes ir tās, kuras ievērojami cieš no bombardēšanas un infrastruktūras izpostīšanas, ceļu un skolu sagraušanas. Mums tas jāatceras, kad mēs runājam par sievietēm ciešanām bruņotu konfliktu laikā.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, konflikta zonās vardarbības izmantošana pret sievietēm ir apzināta taktika. Izvarošana ir plaši izplatīta, sistemātiska un organizēta prakse. Tā ir kara ierocis. Mums, protams, jānosoda šī vardarbība.

Nerunājot par nosodīšanu, mums jādara kas vairāk par paziņojumu sniegšanu, citādi tie būs tikai mantras. Mums jāatrod veidi, kā rīkoties. Tāpēc, dāmas un kungi, es aicinu jūs izvērtēt trīs rīcības virzienus.

Pirmais rīcības virziens: es uzskatu, ka mums jābūt pārliecinātiem par Eiropas Savienības vajadzību stimulēt vietējo sievietēm organizācijas visās tajās konflikta situācijās, kurās ES iesaistās. Brīvības un tiesiskuma principu ievērošana uzlabosies, ja tos atbalstīs sievietes.

Lai kur pasaulē sievietēm piešķir tiesības, tiek stimulēta cilvēka cieņas un līdztiesības un brālības vērtību ievērošana, kuras ir arī ES vērtības.

Otrais rīcības virziens: kad mēs, Eiropas iedzīvotāji, sniedzam atbalstu, lai palīdzētu atjaunot valstis, es uzskatu, ka mums jāapsver iespēja prasīt valdošajai varai un esošajām vietējām iestādēm, kurām mēs palīdzam, ieviest kvotas, lai nodrošinātu sieviešu līdzdalību lēmumu pieņemšanas līmeņos. Es domāju, piemēram, par Palestīnas iestādi, kurai mēs palīdzam un kuru finansējam gandrīz vienīgi mēs. Situācija Tuvajos Austrumos varētu tikai uzlaboties, ja mēs pieprasītu, lai Palestīnas iestāde ievieš kvotas, kuras ļautu sievietēm ieņemt politiski atbildīgus amatus.

Visbeidzot, trešais rīcības virziens: lai kur mēs iesaistītos ar civiliem, politiskiem vai militāriem līdzekļiem, es uzskatu, ka mums jāapņemas piešķirt sievietēm būtisku un piemērotu vietu mūsu pašu karaspēkā un operatīvajās delegācijās. Tas palīdzēs mums darboties efektīvāk un, kā liecina daudzi ziņojumi, iespējams, tādā veidā vietējie iedzīvotāji labprātāk mūs pieņems.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, ir pagājuši 10 gadi, kopš ANO Drošības padome pirmo reizi savā pastāvēšanas laikā pieņēma rezolūciju, kas norādīja uz to sieviešu īpašo situāciju, kuras dzīvo kara zonās, kā arī uz viņu nozīmi konfliktu atrisināšanā. Tomēr šodien, kad pagājuši 10 gadi pēc rezolūcijas pieņemšanas, tūkstošiem sieviešu joprojām tiek izvarotas kara plosītajās valstīs, piemēram, Kongo. Es pats esmu nežēlīgi kritizējis nesodāmību, kuru ilgus gadus bauda šo nežēlīgo noziegumu vaininieki.

Turklāt šie barbariskie akti dažreiz — vai pat bieži — notiek, ANO spēkiem esot attiecīgajā valstī. Es uzskatu, ka mums ļoti pietrūkst politisko mērķu un atbilstoša finansējuma. Īpaši es vēlos uzsvērt vajadzību apmācīt Eiropas un starptautisko organizāciju personālu uz vietas un palielināt cietušo iedzīvotāju informētību.

Ikvienam jāsaprot, ka, ņemot vērā dzimuma apsvērumus, situācija visās teritorijās uzlabosies. Mums jādara gals nesodāmībai, ko pārāk bieži bauda tie, kuri vardarbīgi izturējušies pret sievietēm, un šajā sakarā mums jāizveido atbilstoša sūdzību iesniegšanas procedūra. Mums jāpalielina arī finanšu līdzekļu apjoms, kas pieejams Eiropas iestādēs darbam pie dzimuma un cilvēktiesību jautājumiem, jo īpaši, lai īstenotu mehānismus un piekļuvi Eiropas Savienības panākumiem šajā jomā.

Es atzīmēju — kā teica *Chastel* kungs —, ka tiešām ir veikti pasākumi, īpaši apmainoties ar labāko praksi un piedaloties darba grupās. Turklāt 10 dalībvalstīm tagad ir valsts rīcības plāns. Es ceru, ka pārējās 17 dalībvalstis drīz izstrādās savus plānus.

Visbeidzot, es vēlos norādīt, ka es saistu lielas cerības ar nākotnes Ārējās darbības dienestu. Es ceru, ka tajā līdzvērtīgi piedalīsies sievietes un vīrieši, īpaši uz vietas. Mēs nekad nedrīkstam aizmirst to lielo nozīmi, kāda sievietēm ir konfliktu atrisināšanā vai saziņas veidošanā, kas balstīta uz uzticēšanos starp starptautisko iestāžu spēkiem un vietējiem iedzīvotājiem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, ir ļoti svarīgi uzsvērt karu un konfliktu ietekmi uz sievietēm un bērniem tik bīstamā laikā kā šis, kad kari Afganistānā un Irākā ieilgst, tiek uzkurināti smagi konflikti, piemēram, Izraēlas okupētajās Palestīnas teritorijās vai Rietumsahārā, kuru okupējusi Maroka, pieaug nevienlīdzība, neoliberāla politika padziļina nabadzību un rodas jauni draudi, tādi kā šajā nedēļas nogalē Lisabonā NATO augstākā līmeņa sanāksmē, pieņemot jauno stratēģisko koncepciju. Reaģējot uz

to, iepriekšējā sestdienā notika miermīlīga demonstrācija Lisabonas ielās, kuru organizēja „Yes to peace, no to NATO” kampaņa, kas ietver vairāk nekā 100 organizācijas. Desmitiem tūkstošu cilvēku, vīrieši un sievietes, gāja demonstrācijā, prasot mieru un sociālo taisnīgumu, kuriem ir būtiska nozīme saistībā ar drošību, un izkļudzot saukļus un pieprasot NATO likvidāciju, kodolatbrūņošanu un cilvēktiesību ievērošanu miera aizsardzībā.

Vispārējā streikā, kurš Portugālē notiks rīt, vīrieši un sievietes atkal protestēs pret antisociālu politiku. Tā skar ikvienu, bet īpaši tā diskriminē sievietes. Protestētāji prasīs jaunu politiku, kura ņem vērā darba ņēmēju cieņu un veicina attīstību un sociālo progresu, kas ir miera priekšnoteikums.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Priekšsēdētājas kundze, arī es vēlos uzsvērt Drošības padomes Rezolūcijas Nr. 1325 par mieru un drošības politiku vēsturisko nozīmi. Tā bija pirmā reize, kad ANO uzsvēra nozīmi, kāda ir sieviešu aizsardzībai un viņu pilnīgai iesaistīšanai miera veidošanā, miera uzturēšanā un konfliktu novēršanā.

Jāsaka, ka pēdējos 10 gados veikti daudzi pasākumi, lai sasniegtu šo mērķi. Tomēr sieviešu ļaunprātīga izmantošana joprojām ir galvenā konfliktu īpatnība. Turklāt ir satraucoši pieaudzis biežu un sistemātisku vardarbības pret sievietēm gadījumu skaits gan konfliktu laikā, gan pēc tiem.

Es nesaukšu konkrētus skaitļus, bet ir jāpiemin briesmīgie notikumi Kongo Demokrātiskajā Republikā, Darfūrā, Ruandā, Libērijā, Sjerraleonē un Bosnijā. Es esmu personīgi saticies un runājis ar sievietēm, kuras bija vardarbības upuri kara laikā bijušajā Dienvidslāvijā. Viņu stāsti ir šausmīgi. Viņas izvaroja, spīdzināja un pazemoja. Daudzas tika izstumtas pat pēc tam, kad konflikts bija beidzies.

Tādējādi pat konflikta beigās negarantē, ka vardarbība pret sievietēm beidzas. Mums tas vienmēr jāatceras.

Sieviešu aizsardzība un viņu līdzdalības miera un drošības veidošanā veicināšana ir Rezolūcijas Nr. 1325 galvenais mērķis. Diemžēl daudzos gadījumos tas vēl nav sasniegts. Es esmu pārliecināts, ka mums ir reāla iespēja mainīt notikumu gaitu. Tomēr ir vajadzīga mūsu politiskā griba, ja vēlamies radīt faktiskus nosacījumus. Lai īstenotu šo uzdevumu, es uzskatu, ka Augstā pārstāve baronese Ashton un Eiropas Ārējās darbības dienests varētu dot pozitīvu ieguldījumu, kurš ievērojami stiprinātu ES nozīmi šīs svarīgās rezolūcijas īstenošanā.

Sabine Lösing (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, kari un to sekas turpina nesamērīgi smagi skart sievietes un bērnus. Tomēr sieviešu tiesības nedrīkst ļaunprātīgi izmantot, lai piešķirtu leģitimitāti militārām operācijām. Kongo Demokrātiskās Republikas piemērs rāda, ka militāri pasākumi nepalīdz aizsargāt, nodrošināt vai nostiprināt sieviešu tiesības. Diemžēl tieši pretēji. Kara dēļ sieviešu stāvoklis Afganistānā šodien ir sliktāks nekā agrāk. Rezolūcijā Nr. 1325 dotais solījums var tikt izpildīts, tikai izvairoties no konflikta un veicot tikai civilus pasākumus kara un konflikta situācijās. Tāpēc es uzskatu, ka ir pilnīgi nepieņemami sagrozīt šo rezolūciju, izvirzot mērķi palielināt to sieviešu skaitu, kuras iesaistītas karošanā. Es aicinu ES principiāli apturēt atbalsta sniegšanu, tostarp atbalstu iekārtu iegādei un apmācībām, tiem režīmiem un militāriem spēkiem, kuri sūta uz bruņotiem konfliktiem bērnus kareivjus, pārkāpj cilvēktiesības vai veic sistemātiskus seksuālas vardarbības aktus.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, Drošības padomes rezolūcijas un attīstības atbalstīšanas plāni ir jau pieminēti, uzsverot panākumus šajā jomā, bet faktiski

sievietes joprojām ir galvenie bruņotu konfliktu upuri. Viņas ir upuri, nevis lēmumu pieņēmējas. Sievietēm jāpiedalās visā konfliktu novēršanas un atrisināšanas procesā. Ja politikas veidošanas vadošajos amatos būtu vairāk sieviešu, tostarp saistībā ar ekonomisko lēmumu pieņemšanu, pasaule noteikti būtu mierīgāka un drošāka, un mēs visi gūtu labumu no augstāka attīstības līmeņa un labākiem dzīves apstākļiem. Tāpēc mums jāiesaista vairāk sieviešu visos lēmumu pieņemšanas līmeņos. Kā jau šeit minēja, sievietēm jāpiedalās visā šajā procesā un jābūt tā dalībniecēm; to nevar vadīt tikai vīrieši.

Antonia Parvanova (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, runājot par sievietēm konflikta zonās, mums jāņem vērā, ka, neraugoties uz pastiprinātiem centieniem un labiem panākumiem, piemēram, bijušās komisāres *Margot Wallström* iecelšanu par ANO ģenerālsēkretāra īpašo pārstāvi saistībā ar seksuālo vardarbību konflikta zonās, kā arī nesen radīto „*UN Women*”, joprojām šajā jomā ir vajadzīga turpmāka rīcība, lielāka informētība un praktiska politiska darbība.

Es vēlos uzsvērt faktu, ka ir svarīga partnerība starp parlamentāriešiem, ES un ANO dalībvalstu valdībām, iestādēm un pilsonisko sabiedrību, lai veidotu atbalstu tiem mērķiem, kas izvirzīti starptautiskās konferences par iedzīvotājiem un attīstību rīcības programmā attiecībā uz tūkstošgades attīstības mērķiem.

Dzimumu līdztiesības kontekstā mums kopīgi jāaņem virzīt šo jautājumu, nodrošināt sievietēm labāku pārstāvību, lai novērstu karu, atjaunotu mieru un risinātu pēckonflikta situācijas, ņemot vērā, ka sievietēm var būt liela nozīme miera uzturēšanā, ja tās pienācīgi atbalsta un atbilstoši iesaista.

Nobeigumā es vēlos norādīt, ka ES ir izšķiroša nozīme šo mērķu virzīšanā, lai sasniegtu taisnīgu un ilgtspējīgu risinājumu. Mūsu galvenais pienākums un svarīga politiskā loma ir strādāt kopā, lai atrisinātu sieviešu stāvokli konflikta zonās, novēršot karu un uzturot starptautisku mieru un drošību.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētājas kundze, es gribu paust atbalstu Rezolūcijai Nr. 1325. Es vēlos pievērst Parlamenta uzmanību stāvoklim Ziemeļīrijā, kur ir ļoti aktīvas sieviešu organizācijas — organizācijas, kuras ir bijušas labais spēks valstī.

Pirms darba Parlamentā es pārstāvēju Rietumbelfāstu Ziemeļīrijas Asamblejā un Belfāstas *Shankill* rajonu vietējā pašpārvaldē. Tās ir teritorijas, kuras vairāk nekā 30 gadus postīja vardarbība, uz ko aicināja īru republikāņu teroristu kampaņa, un vardarbība kopienas iekšienē.

Tajā laikā tādas grupas kā „*Women's Centre*” bija saistošais spēks, kurš vairoja kopienas spēju un veidoja saiknes ar sieviešu grupām citās kopienās. Viņas ir parastas sievietes, kuras sevi pierādījušas kā līderes un izcilu paraugu citām valstīm un kopienām, kas saskaras ar terorismu un vardarbību.

Šodien tādas grupas kā „*Shankill Women's Centre*”, „*Foyle Women's Network*” un „*Training for Women*” ne tikai veido kopienas attiecības Ziemeļīrijā, bet arī dod iespēju sievietēm darba tirgū, izmantojot izglītību un apmācību. Tā ir virzība uz priekšu, kolēģi.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Priekšsēdētājas kundze, es ceru, ka šīs debātes šodien nav tikai izdevība atzīmēt Rezolūcijas Nr. 1325 gadadienu, bet arī jauns sākums un jauna pieeja šim jautājumam, kurš īstenībā pastāv tajos pašos veidos, kuri noveda pie Rezolūcijas Nr. 1325 pieņemšanas.

Es neuzskatu, ka ar paziņojumiem pietiek, īpaši ar tādiem paziņojumiem, kuri attēlo realitāti atšķirīgi. Es uzskatu, ka mums ir jārikojas, un Eiropas Savienības uzdevums ir esošajā drošības politikā izveidot sākotnējo rīcības kodeksu, kuru piemērot gan konflikta, gan pēckonflikta darbībās, lai gan mums jau ir Ženēvas Konvencija, kurā nosodīta vardarbīga rīcība konfliktos. Es uzskatu, ka šāds rīcības kodekss nodrošinātu Eiropas Savienībai pievienoto vērtību, iezīmētu virzību uz šī jautājuma atrisināšanu.

Bez šaubām, citiem iesaistīšanas aspektiem jāsniedz pastāvīgs finansiāls atbalsts, pamatojoties uz mūsu attīstības projektu stratēģiju.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Priekšsēdētājas kundze, mēs atzīmējam ANO Rezolūcijas Nr. 1325 desmito gadadienu un gandrīz katru dienu saņemam ziņojumus par citām rezolūcijām un paziņojumiem, kuru mērķis ir palīdzēt sievietēm. Tomēr es šaubos, vai mēs pietiekami uzraugām to izpildi.

Tiek izstrādāts arvien vairāk un vairāk dokumentu, bet sieviešu stāvoklis uzlabojas ļoti lēni. Mūsu pienākums ir strādāt saskaņā ar visu sieviešu tiesībām un tās aizsargāt, lai viņas varētu pilnībā integrēties sabiedrībā, neraugoties uz savu stāvokli, izcelsmi vai statusu.

Viņu pienākumi sākas jau ģimenē, ne tikai tāpēc, ka viņas ir neaizvietojamās, mācot bērniem augstu vērtēt cilvēka cieņu, bet arī tāpēc, ka ir sievietes, kuras, apzinoties draudus savām ģimenēm, iesaistās militāru konfliktu novēršanā un risināšanā. Tomēr, kamēr sievietes jūtas droši savā ģimenē un savā valstī, nav iespējams runāt par mieru, un ne tikai tajās valstīs, kurās nav kara.

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es pilnībā piekrītu Parlamentam ļoti daudzus jautājumus. Kā es varētu nepiekrīst *Juvin* kunga un *Tarabella* kunga aicinājumam izveidot Eiropas Ārējās darbības dienestu, kurš pavērtu labu iespēju stiprināt ES politiku sieviešu, miera un drošības jomā? Dienesta veidošanas procesā pastāvīgi jāatceras, ka galvenais uzdevums ir nodrošināt sieviešu lielāku pārstāvību katrā līmenī, tostarp personāla vienībās, un īpaši augstākajā līmenī.

Baronese *Ashton* nepārprotami strādā šajā jomā. Šajā sakarā viņa ir veikusi dažus pasākumus, piemēram, ieceļot *Rosalind Marsden* kā pirmo sievieti ES par īpašo pārstāvi Sudānā. Septembrī viņa iecēla 29 cilvēkus vadītāju amatos delegācijās, tostarp septiņas sievietes par delegāciju vadītājām, kas patiesībā ir sieviešu skaita pieaugums šajā līmenī 50 % apmērā.

Vienlaikus, tā kā ES cenšas stiprināt savas spējas attiecībā uz sieviešu līdzdalību, mieru un drošību, mēs uzskatām, ka ir svarīgi arī veikt pasākumus, kas palielina informētību citās organizācijās un valstīs. Tas ir saistīts ar speciāliem apmācību pasākumiem. Daudzi jau runāja arī par šo jautājumu. Savienība, izmantojot Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu, atbalsta ANO, kas īsteno rezolūciju par sievietēm, mieru un drošību sevišķi skartajās valstīs un reģionos, piemēram, Pakistānā, Afganistānā, Gruzijā, Armēnijā, Azerbaidžānā un Fergānas ielejā, kas ietver Uzbekistānu, Kirgizistānu un Tadžikistānu.

Visbeidzot, Eiropas Savienība turpina uzskatīt, ka jāpalielina to pienākumu skaits, ko deleģē starptautiskā līmenī. Savienība uzskata, ka Drošības padomei jāizveido darba grupa, lai novērtētu attīstību Rezolūcijas Nr. 1325 īstenošanas jomā un izstrādātu ieteikumus Padomei, kā risināt problēmas un novērst esošos trūkumus, kā arī paātrināt šīs rezolūcijas īstenošanu.

Tāpēc Savienība aicināja Drošības padomi divkārtot pūles cīņā pret nesodāmību. Mērķtiecīgi un pakāpeniski pasākumi jāpiemēro pret jebkuru konfliktā iesaistīto pusi, kas atbildīga par nopietniem sieviešu tiesību pārkāpumiem.

Es esmu pārliecināts, ka Eiropas Parlaments turpinās atbalstīt Savienības un dalībvalstu veiktos pasākumus šajā jomā.

Priekšsēdētāja. – Es esmu saņēmusi sešus rezolūcijas priekšlikumus par šo tematu no dažādām politiskajām grupām.

Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 25. novembrī plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Corina Crețu (S&D), rakstiski. – (RO) Visi pārliecinoši veiktie pasākumi — rezolūcijas un valstu un starptautiskie plāni sieviešu aizsardzības līmeņa uzlabošanai konflikta zonās — cietuši neveiksmi šī barbariskā ieroča — seksuālās vardarbības — ierobežošanā, kuru bieži izmanto modernajā karā. Gluži pretēji, nesodāmība nodrošina apstākļus, kuri veicina tādas prakses izplatību, kas ir diametrāli pretēja mūsu vērtībām. Es esmu kopā ar citiem atkārtoti uzstājusies pret masveida izvarošanas aktiem, kas notikuši Kongo, Libērijā un citās konflikta zonās, īpaši Āfrikā. Tūkstošiem sieviešu, kļūstot par seksuālās izmantošanas un vardarbības upuriem, tiek nolemtas arī nākotnē nest sociālo stigmatu un briesmīgu slimību slogu, piemēram, HIV.

Starptautiskā diena pret vardarbību pret sievietēm, kuru mēs atzīmējam 25. novembrī, mums atgādina, ka sievietes kļūst par upuriem arī vardarbības ģimenē dēļ, kura notiek satraucoši bieži, izvarošanas laulībā, seksuālās uzmākšanās un cilvēku tirdzniecības dēļ. Uz dzimumu balstīta vardarbība, vienalga, vai tā notiek mājās vai bruņota konflikta zonās, ir viens no visnopietnākajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kam jāizrāda pretestība un kas atbilstoši jāsoda.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE), rakstiski. – (PL) Gadu gaitā miera misiju tradicionālā nozīme ir mainījusies. Tagad tās nozīmē ne tikai pamiera nolīgumu izpildes vai robežu starp valstīm ievērošanas uzraudzīšanu. Pašlaik misijas tiek iesaistītas vairākos „ieteikuma” pasākumos — cilvēktiesību un demokrātijas veicināšana ļoti dažādos veidos, vēlēšanu organizēšanas atbalstīšana un tiesiskuma atjaunošana. Rezolūcijas Nr. 1325 desmitajā gadadienā uzmanība jāpievērš īpašajai sieviešu nozīmei šajos procesos. Daudzos gadījumos viņām labāk padodas veikt miera misiju uzdevumus. Cita starpā, es uzskatu, ka tas ir darbs ar seksuāla rakstura vardarbības un vardarbības, kas balstīta uz seksuālo diskrimināciju, upuriem. Sievietes strādā sieviešu cietumos, palīdz sociālajā reintegrācijā un vada vairākus apmācību veidus. Mēs daudz runājam par sieviešu līdzdalības politikā un uzņēmējdarbībā palielināšanu. Nevienā no šīm jomām joprojām nav iespējams sasniegt pilnīgi vienlīdzīgas iespējas. Tāpēc jāatgriežas pie šiem jautājumiem un uzmanīgi jāskatās, kā tiek ievēroti pieņemtie tiesību akti, lai Rezolūcijas Nr. 1325 pieņemšanas piecpadsmitajā vai divdesmitajā gadadienā mēs varētu teikt, ka visi noteikumi ir īstenoti.

5. Valsts atbalsts nekonkurētspējīgu ogļraktuvju slēgšanas atvieglošanai (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir B. Rapkay ziņojums Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā par valsts atbalstu konkurēt nespējīgu ogļraktuvju slēgšanas atvieglošanai (COM(2010)0372 – C7-0296/2010 – 2010/0220(NLE)) (A7-0324/2010).

Bernhard Rapkay, referents. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Almunia* kungs, dāmas un kungi! Vispirms es vēlētos sveikt jūs, *Almunia* kungs, un jūsu dienestus. Jūsu iesniegtais ietekmes novērtējums ir ļoti labs. Tas ir pamatots ar faktiem, pārliecinošs un tajā ir izprasta lietas būtība.

Žēl, ka pārējie Komisāru kolēģijas locekļi nav izlasījuši šo ietekmes novērtējumu, jo pretējā gadījumā viņi nebūtu varējuši iesniegt šo priekšlikumu, kuram nav nekādas saistības ar ietekmes novērtējumu. Es brīnos, kā Komisāru kolēģija izvēlējās, piemēram, gadu. Ietekmes novērtējumā par to nekas nav minēts. Tas varētu būt izskaidrojams tikai ar to, ka 2014. gads ir tieši pa vidu starp 2010. un 2018. gadu. Tā tam vajadzētu būt.

Tomēr, iespējams arī, ka viņi nav sapratuši lietas būtību. Neviens arguments šā priekšlikuma atbalstam nevar būt nopietni apsverams, jo tie visi ir nepareizi. Ir izvirzīts arguments, ka 2002. gadā pieņemtā valsts atbalsta sistēma, kuras darbība drīz beigsies, bija vienošanās par ogļu ieguves pakāpenisku pārtraukšanu. Protams, ka tas ir pilnīgi nepareizs arguments. Tā bija secīga vienošanās. Es to zinu, jo 2002. gadā biju šeit, es biju Parlamenta referents. Toreiz beidzās Eiropas Ogļu un tērauda kopienas (EOTK) dibināšanas līguma 50 gadu termiņš un bija vajadzīga secīga vienošanās, kas skar ne vien atbalstu, bet arī citus jautājumus.

Ja tā būtu bijusi vienošanās par pakāpenisku pārtraukšanu, kas būtu noticis, piemēram, ar EOTK līdzekļiem? Tā nebija vienošanās par pakāpenisku pārtraukšanu, tā bija vienošanās, kas turpina šo līgumu. Tolaik mēs pamatoti vienojāmies, ka šis secīgais pasākums darbosies astoņu gadu laikposmā, kuram beidzoties mēs izskatīsim šo jautājumu atkārtoti. Tādējādi šis arguments ir nepareizs.

Otrs izvirzītais arguments ir jautājums par ilgtspēju. Mēs visi to atbalstām, un mēs zinām, ka ogles neapšaubāmi rada milzīgus CO₂ emisiju apjomus. Tomēr Komisijas pieņemtais lēmums nevar ignorēt zinātnes likumus. Kas notiks tālāk? Vietējās ogles tiks aizstātas ar ievestām ogļēm? Tieši tas arī notiks. Ievestās ogles rada tieši tādu pašu CO₂ daudzumu, kā vietējās ogles. Problēma ir tikai tā, ka tad, ja mums vairs nav atskaites punktu, mēs nespēsim tos izmantot, lai izstrādātu jaunas, modernas tehnoloģijas ogļu ieguvē un elektroenerģijas ražošanā. Eiropa šajā jomā ieņem vadošo pozīciju un tai ir eksportēšanas priekšrocības. Es nedomāju, ka mums būtu no tā vienkārši jāatsakās.

Trešajā argumentā apgalvots, ka atbalsts ir kaitējošs un labāk būtu naudu tērēt citām vajadzībām. Nav iespējams ko iebilst pret šo argumentu vai pret tirgus radikāļu attieksmi. Jūs nevarat faktus pretstatīt ideoloģijai. Tomēr apgalvojums, piemēram, ka tas būtu pārāk dārgi, jāaplūko, ņemot vērā, kas patiesībā notiktu, ja pēkšņi būtu jāpārtrauc ogļu ieguve un 2014. gadā tas negaidīti notiktu. Tas palielinātu bezdarba izskaušanas pasākumu izmaksas un galvenokārt ar raktuvju slēgšanu saistītās ilgtermiņa izmaksas. Šis ir ļoti sarežģīts jautājums. Ar raktuvju slēgšanu saistītās ilgtermiņa izmaksas radīsies vēl ilgu gadus un pat gadu desmitus pēc ogļrūpniecības pārtraukšanas. Izmaksas nāksies segt no valsts līdzekļiem. Tomēr dažās dalībvalstīs ir izveidota sistēma, kas nodrošina, ka valsts nav atbildīga par šīm izmaksām. Tādā veidā minētais arguments neiztur kritiku. Tāpēc es iesaku to pārdomāt pēc iespējas īsākā laikā un pievērst uzmanību tam, kas minēts ietekmes novērtējumā. Pretējā gadījumā tas radīs reģionālus un sociāli politiskus traucējumus. Tādēļ priekšlikums par 2018. gadu ir ļoti racionāls.

Joaquín Almunia, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es pateicos *Rapkay* kungam par Parlamenta Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā sniegto ziņojumu.

Komisija ar lielu interesi ir rūpīgi izanalizējusi gan ziņojumu, gan šīm debatēm ierosinātos grozījumus, un mēs ņemām vērā, ka ziņojumā ir īpaši atbalstīta konkurēt nespējīgo raktuvju slēgšanas termiņa pagarināšana līdz 2018. gadam.

Komisija arī apzinās, ka debatēs, kas nesen notika Pastāvīgo pārstāvju komitejā (*Coreper*), vairākums atbalstīja 2018. gada termiņu, kā tas ierosināts *Rapky* kunga ziņojumā.

Gatavojot regulas priekšlikumu un analizējot šo situāciju, Komisija nešaubīgi pilnībā apzinājās atsevišķu ES reģionu ogļraktuvju slēgšanas sociālo un reģionālo ietekmi. Tomēr, izstrādājot regulu, mēs arī ņemām vērā, ka dažas raktuves nav konkurētspējīgas un ir pastāvējušas, tikai pateicoties pastāvīgai valsts naudas iepludināšanai un valsts subsīdijām. Tāpēc regulas priekšlikumā mēs ļāvām dalībvalstīm piešķirt papildu darbības atbalstu, bet šajā gadījumā konkrētam mērķim — sekmēt konkurēt nespējīgu raktuvju pakāpenisku slēgšanu.

Es vēlētos apspriest trīs jautājumus, kas izskatīti šajā ziņojumā.

Pirmkārt, priekšlikums piešķirt darbības atbalstu vai veikt ieguldījumu, lai padarītu raktuves konkurētspējīgas. Līdzīgs noteikums bija ietverts iepriekšējā regulā par nozares atbalstu. Tomēr ar iepriekšējo regulu lielākoties nav panākti vēlamie rezultāti un drīzāk ir zināmā mērā radīts bezrūpīgas rīcības risks, nevis centieni panākt ogļraktuvju rentabilitāti.

Raktuvēm tika veltīgi piešķirtas subsīdijas cerībā panākt rentabilitāti. Tagad mums jātiek galā ar sekām — mums jāpaplašina šī ogļu ražošanai paredzētā īpašā sistēma, jo attiecīgās raktuves nav kļuvušas rentablas un nav arī slēgtas.

Jebkurā gadījumā tām raktuvēm, kurām ir pamatotas izredzes kļūt rentablām, nav vajadzīgs valsts atbalsts, un tās var iegūt vajadzīgo kapitālu no finanšu vai kapitāla tirgiem.

Otrkārt, es gribētu paskaidrot, kāpēc mēs savā priekšlikumā uzskatām, ka ir svarīgi izveidot plānu ietekmes uz vidi mazināšanai. Tas ir minēts mūsu priekšlikuma 3. panta 1. punktā.

Valsts atbalsts kropļo konkurenci. Tādēļ līgumā ietverti noteikumi, lai vairākos gadījumos atzītu to par neatbilstīgu. Darbības atbalstu var atļaut tikai tad, ja tam ir iespējama pozitīva ietekme. Mēs regulā ierosinām plānu ogļu izmantošanas ietekmes uz vidi mazināšanai, lai kompensētu atbalsta negatīvo ietekmi.

Visbeidzot — trešais jautājums ir par to, ka, ja darbības atbalsta mērķis ir veicināt pāreju uz konkurēt nespējīgu raktuvju slēgšanu, ir skaidrs, ka šādas slēgšanas darbības jāveic pakāpeniski un to nevar darīt tikai tad, kad beidzas pēdējais termiņš. Minētā pakāpeniskā slēgšana skaidri jānosaka slēgšanas plānā, un šajā plānā jāietver arī atbalsta samazināšana pārejas posmā.

Tāpēc mūsu priekšlikumā ieviesta atbalsta lineāra samazināšana par procentuālo daļu, kas liecina par nepārprotamu nolūku atcelt šo atbalstu pārejas posma beigās.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, es gribētu vēlreiz pateikties *Rapky* kungam un visiem, kas sniedza savu ieguldījumu ziņojumā, kuru šodien apspriežam. Mēs apdomāsim Parlamenta nostāju attiecībā uz šo ziņojumu un turpināsim debates Padomē, protams, apspriežoties ar Beļģijas prezidentūru. Ņemot vērā Parlamenta nostāju un atkarībā no tā, kāda būs Padomes nostāja, Komisija sniegs savu atzinumu dažu nedēļu laikā.

Herbert Reul, *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, J. Almunia kungs, dāmas un kungi! Neviens neapstrīd to, ka oglēm

ir liela nozīme mūsu energoapgādē. Kalnrūpniecības nozarei nenoliedzami jābūt konkurētspējīgai, un subsidēšana nav pareizā pieceja.

Šobrīd svarīgs ir jautājums, kurš ir pareizais termiņš: 2014. vai 2018. gads. *Rapky* kungs izvirzīja vairākus prātīgus argumentus, kurus es neatkārtošu. Man ir tikai viens lūgums Komisijai. Visās iesaistītajās Parlamenta komitejās konkurētspējas noteikšana par kritēriju guva vairākuma atbalstu. Attiecībā uz termiņu mums vienkārši jānodrošina vajadzīgais elastīgums, lai ļautu dalībvalstīm izdarīt ne pārāk lielu spiedienu uz iedzīvotājiem, nodarbinātību un ekonomiskajām struktūrām. Vienīgais izvirzītais arguments, kas, cita starpā, ir pretrunā Komisijas izstrādātajam ietekmes novērtējumam, kurš sākotnēji šķita atbilstošs ierosinājumam par termiņu 2018. gadā, bija par vides politikas apsvērumu iespējamo nozīmi šajā jautājumā. Es vēlreiz gribētu uzsvērt, ka attiecībā uz klimatu nav nozīmes, vai mēs kurināšanai izmantojam ievestās vai vietējās ogles. Es lūdzu Komisiju apsvērt, vai tad, ja Parlaments un Padome var izvirzīt jaunus argumentus šajā jomā, četru gadu termiņš varētu likt Komisijai būt mazliet elastīgākam. Tā es sapratu tikko dzirdēto, ka Komisija apsver šo jautājumu, un es esmu pateicīgs par to.

Jan Březina, *Reģionālās attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (CS) Priekšsēdētājas kundze, Reģionālās attīstības komitejas vārdā mēs atzinīgi vērtējam Komisijas priekšlikumu, kaut arī mēs esam ierosinājuši dažus grozījumus. Mēs arī ieteicām pagarināt termiņu konkurēt nespējīgu raktuvju slēgšanai. Pretējā gadījumā rastos apdraudējums, ka visi reģioni, kurus ietekmē raktuvju slēgšana, ieslīgs nabadzībā un tiem radīsies nopietnas sociālās problēmas.

Cita starpā mēs arī ierosinājam pielāgot kohēzijas resursu izmantošanu šādi skarto reģionu labā. Komiteja arī uzskata, ka konkurēt nespējīgu raktuvju slēgšana nav vienīgais pieņemamais veids, kā izmantot valsts atbalstu šādām raktuvēm, jo tas būtu jāizmanto arī, lai veicinātu attīstību ar mērķi panākt konkurētspēju.

Ja raktuves līdz zināmam datumam kļūst konkurēt spējīgas, tā neapšaubāmi ir vēlama situācija, kas ir gan attiecīgā reģiona interesēs, gan visas Savienības interesēs. Ogļu elektrostaciju nozīmi nosaka arī tas, ka tās ir gandrīz vienīgās ražotnes, kas spēj elastīgi un nekavējoties reaģēt, palielinot ražošanu, ja pēkšņi, neatkarīgi no citiem faktoriem, pieaug pieprasījums pēc elektroenerģijas. Ja lielāka Savienības energoapgādes drošība ir kas vairāk nekā tikai sauklis, mēs netiksim galā bez stabilām un konkurētspējīgām ogļraktuvēm un ogļrūpniecības.

Werner Langen, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlētos mudināt *Almunia* kungu palikt pie sava sākotnējā priekšlikuma par 2018. gadu. Tas bija pamatots priekšlikums, kurā ņemti vērā ekonomikas, reģionālās, sociālās un enerģētikas politikas apsvērumi.

Es nesaprotu, kāpēc Komisāru kolēģija ir izvirzījusi vides apsvērumus, kas ir pilnīgi nevietā. Kā jau iepriekšējie runātāji minēja, nav nozīmes, vai mēs kurināšanai izmantojam ievestās ogles vai mūsu pašu iegūtās un subsidētās ogles. Abos gadījumos ietekme uz klimatu lielā mērā ir vienāda. Patiesībā ievesto ogļu gadījumā, iespējams, būtu krietni sliktāk, jo ogles nāksies transportēt no Kanādas, Austrālijas vai citiem pasaules reģioniem. Tādēļ šis pamatojums ir nepareizs. Es vēlētos pateikties *Rapky* kungam par šā priekšlikuma izstrādāšanu cieša sadarbībā ar Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) grupu. Es uzskatu, ka tas attiecas uz Padomes regulu. Lisabonas līgumā ir nepilnības, kas nozīmē, ka noteikumi, kuru pamatā ir konkurences tiesības, nav daļa no Parlamenta koplēmuma procedūras. Patiesi, procesa, kurā nav paredzēts pienācīgs novērtējums, pamatā joprojām

ir 1965. gada Regula Nr. 17. Tādēļ tagad mums vajadzīgs pārliecinošs balsu vairākums, vismaz attiecībā uz mūsu paziņojumu, lai ogles, kas ir viens no svarīgākajiem Eiropā joprojām pieejamajiem enerģijas avotiem, arī turpmāk būtu konkurētspējīgas.

Mūsu grupa pilnībā atbalstīs *Rapky* kunga ziņojumu. Mēs vēlamies mudināt *Almunia* kungu pasteidzināt Komisiju izstrādāt jaunu priekšlikumu par 2018. gadu, un mēs vēlamies grozīt divus punktus pieņemtajā ziņojumā. Viens no tiem attiecas uz jautājumu par atbalsta pakāpeniskas samazināšanas veidu. Mēs uzskatām, ka šajā astoņu gadu laikposmā tam jāpaliek dalībvalstu ziņā.

Otrs punkts attiecas uz faktu, ka regula kopumā tiks pakāpeniski atcelta 2030. gadā. Tas ir arī posms, kas sasniegts Padomes diskusijās par šo regulu. Tikai tad, kad Parlaments pieņems skaidru lēmumu par labu 2018. gadam, mēs varēsim atbilstīgi izvērtēt sociālos, politiskos, enerģētikas politikas, ekonomiskos un reģionālos aspektus.

Olle Ludvigsson, *S&D grupas vārdā*. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, šis nav viegls jautājums. Tāpēc ir svarīgi, lai Parlamenta nostāja būtu līdzsvarota. Jāņem vērā divi galvenie aspekti. Pirmkārt, nav pamata ilgtermiņā turpināt mākslīgi uzturēt pie dzīvības šīs konkurēt nespējīgās raktuves. Nedz vides, nedz konkurētspējas dēļ nav ilgtspējīgi izmantot valsts subsīdiu programmas, lai nodrošinātu šādu nerentablu ogļraktuvi darbības turpināšanu. Tādēļ ir loģiski pakāpeniski pārtraukt to subsidēšanu.

Savukārt subsīdiu atcelšana ievērojami ietekmēs ne vien desmitiem tūkstošus ogļraču, kas būs spiesti meklēt jaunu darbu, bet arī viņu ģimenes un visus pārējos, kuri ir atkarīgi no ogļrūpniecības. Cilvēkiem, kas dzīvo skartajos reģionos, būs ļoti sarežģīti pielāgoties šai situācijai. Šo divu aspektu izvērtēšana nav viegls uzdevums. Tomēr es uzskatu, ka Komisija savā priekšlikumā ir panākusi samērīgu līdzsvaru. Subsidēšana tiks pārtraukta, bet šis process būs rūpīgi jāuzrauga, ņemot vērā gan nodarbinātības, gan vides aspektus.

Subsidēšanas pārtraukšana būs smags trieciens attiecīgajiem reģioniem, bet tajā pašā laikā priekšlikumā paredzēta iespēja veikt visaptverošus pasākumus sociālajā un vides jomā, lai padarītu šo reģionālās pielāgošanās procesu pēc iespējas efektīvāku. Ir ļoti svarīgi, lai valsts un reģionālās varas iestādes pilnībā izmantotu visas minētās iespējas. Apjomīgi ieguldījumi aktīvās darba tirgus iniciatīvās un visaptveroši vides sanācijas pasākumi ir būtiski, lai gala rezultāts būtu šiem reģioniem pieņemams.

Līdz šim debatēs uzmanība ir pievērsta trim jautājumiem. Pirmkārt, tika izvirzīts arguments, ka ogļraktuvei, kas slēgšanas posmā kļūst konkurētspējīga, jādod iespēja turpināt darbību. Manuprāt, nebūtu pareizi iekļaut šo izvēli, jo piešķiramais atbalsts jāizmanto atbilstīgi un pamatojoties uz raktuvi galīgu slēgšanu. Otrkārt, slēgšanas atbalsta piešķiršanas beigu datums ir apspriests. Šajā saistībā ir svarīgi norādīt, ka pašreizējā regula ir spēkā kopš 2002. gada, un visi zināja, ka šogad beigsies termiņš izņēmumiem konkurences noteikumos. Tādēļ tajā nav nekā pārsteidzoša. Es neesmu principiāls attiecībā uz konkrētu gadu. Treškārt, Parlamenta nostājā viedokļi atšķiras attiecībā uz vides un ilgtspējas aspektiem. Es uzskatu, ka šiem aspektiem jābūt pēc iespējas precīzākiem un tiem noteikti jāieņem redzamāka vieta, nekā tas ir Ekonomikas un monetārās komitejas sagatavotajā dokumentā. Šajā ziņā ir svarīgi sniegt pareizu vēstījumu.

Sophia in 't Veld, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, man jāteic, ka esmu ļoti aizkustināta par jaunajām romantiskajām attiecībām starp EPP un S&D grupu, bet man šķiet, ka *Rapky* kunga un *Langen* kunga ciešajos un sirsnīgajos apskāvienos Eiropa tiek cieši turēta pie pagātnes.

Mēs runājam par īpašā valsts atbalsta režīma pagarināšanu jau septīto reizi. *Rapky* kungs pats norādīja, ka 2002. gadā viņš bija referents. Vai kāds var garantēt, ka 2018. gadā mēs nediskutēsim par to pašu? Tie paši argumenti, kas bija spēkā 2002. gadā, ir spēkā šodien un būs arī 2018. gadā. Tādēļ mana grupa bez iebildumiem atbalsta Komisijas nostāju. Mēs esam lūguši atsevišķu balsošanu par 25. un 27. grozījumu, un mēs aicinām visus kolēģus no abām lielajām grupām balsot pret šiem grozījumiem un atbalstīt Komisijas nostāju par atbalsta pakāpenisku pārtraukšanu līdz 2014. gadam.

Es zinu, ka balsošana notika dažādās komitejās, bet es zinu arī to, ka daudzi kolēģi no abām lielajām grupām ir ļoti neapmierināti ar pašreizējo nostāju. Es domāju, ka viņiem jāsaprot tas, ka viņiem ir visas tiesības balsot saskaņā ar savu sirdsapziņu, jo ne jau Eiropas Parlaments to izlemj. Tādēļ viņiem jābalso, lai paustu savu viedokli.

Mēs nediskutējam; mums nav jāpanāk kompromiss. Mēs varam sniegt nepārprotamu politisku vēstījumu par labu Komisijai, un tādēļ es uzskatu, ka Eiropas Parlamentam jābūt kā pretsvaram pret dalībvalstu spēcīgo politisko spiedienu uz Komisiju un jāparāda, ka Parlaments raugās nākotnes, nevis pagātnes virzienā.

Philippe Lamberts, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupai nav iebildumu pret valsts līdzekļu ieguldīšanu, ja šie līdzekļi darbojas kā katalizators pārveidošanas procesā, lai mūsu sabiedrība, mūsu rūpniecība un mūsu ekonomika kļūtu godīgāka un galvenokārt ilgtspējīgāka. Mums jāpatur prātā, ka atbalsta sniegšana konkurēt nespējīgām ogļraktuvēm ir pretrunā šiem mērķiem. Tādējādi tiek atbalstīta nozare, kas nav ilgtspējīga ne ekonomikas — pretējā gadījumā nebūtu vajadzīgas subsīdijas —, ne vides jomā.

Kā *in 't Veld* kundze tikko uzsvēra, ogļrūpniecības nozare vairāku gadu desmitu garumā ir aicinājusi pagarināt šo pārejas posmu, un tā bezgalīgi. Tāpat, mani dārgie Vācijas kolēģi, daudzas Eiropas valstis vairākus gadu desmitus ir centušās pielikt punktu šai ilgt nespējīgajai nozarei. Tas attiecas gan uz manu valsti Franciju, gan uz daudzām citām valstīm. Tādēļ mēs atbalstām Komisijas priekšlikumu un arī priekšlikumu par subsīdiju izmantošanu tā, lai attiecīgie strādnieki tiktu pienācīgi un cilvēka cienīgā veidā pārkvalificēti.

Tomēr, *Almunia* kungs, ietekmējoties no visa šodien dzirdētā, Komisija gatavojas apkaunojoši piekāpties, pakļaujoties spiedienam, ko īsteno arī jūsu kolēģis *Oettinger* kungs, kurš šajā jautājumā rīkojas nevis kā Kolēģijas loceklis, kas aizstāv vispārējās intereses, bet gan kā oficiāls vienas konkrētas valsts, proti, Vācijas, īpašo nozares interešu pārstāvis. Turklāt viņš to pat necenšas slēpt!

Nobeigumā es gribētu jums teikt, ka tik ilgi, kamēr Eiropas Savienība un dalībvalstis pieliks visus pūliņus, lai atbalstītu pagātnei nolemtas nozares, piešķirot valsts finansējumu, kas — un es ceru, ka Īrijas krīze mums to neļaus aizmirst — ir ļoti sarucis, tik ilgi, kamēr mēs ar šo valsts naudu atbalstīsim 19. gadsimta nozares, mēs liegsim Eiropai ieņemt vadošās pozīcijas 21. gadsimta nozaru jomā. Turklāt pasaule mainās, un mainās strauji.

Konrad Szymański, *ECR grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Komisijas iesniegtais priekšlikums acīmredzami tapis klimata politikas spiediena ietekmē un neņemot vērā sociālās sekas, it īpaši enerģētikas jomā, tādās valstīs kā Vācija, Spānija un Polija. Mums jāatceras, ka pasaules ogļu tirgus mainās mūsu acu priekšā. Pieaug gan pieprasījums pēc oglēm, gan ogļu cena. Tādēļ tās raktuves, kas šodien ir nerentablas, iespējams, nākotnē kļūs rentablas.

Atteikšanās no ogleņiem rada ļoti nopietnas problēmas saistībā ar energoapgādes drošību tādās valstīs kā Polija, kur elektrība 95 % apmērā tiek saražota no ogleņiem. Šādā situācijā atteikšanās no ogleņiem var atstāt tikai vienu izvēli — vēl lielāku atkarību no gāzes, kas tiek importēta tikai no viena piegādātāja. Tāpēc, pirms lemt par politiska spiediena izdarīšanu, lai šādos gadījumos atteiktos no ogleņiem, mums jānodrošina gāzes piegādes dažādošana un arī drošība, jo šobrīd tā ir vienīgā reālā alternatīva enerģētikas sektoram valstīs, kurās šajā nolūkā izmanto ogles.

Šo iemeslu dēļ mēs atbalstīsim kompromisu, ko piedāvā Ekonomikas un monetārā komiteja un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja un kurā mēs esam ierosinājuši, ka ar regulu jārada iespēja valsts budžetā, kas galu galā nav ES budžets, paredzēt raktuvju finansēšanu dalībvalstīs, kurās tas ir vajadzīgs, un arī kompromisu, kurā ierosināts, ka regula varētu būt spēkā līdz 2030. gadam. Manuprāt, Eiropas Komisijas sākotnējie priekšlikumi bija ievērojami tuvāki tieši šai nostājai. Tikai noslēguma posmā Eiropas Komisija nolēma ierosināt nereālo termiņu — 2014. gadu.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, ogļrūpniecības atbalstīšanas turpināšana ir ne vien pamatota, bet arī ļoti būtiska. Mums jāturpina to atbalstīt ne tikai līdz 2014. gadam, bet arī pēc tam. Mūsu pienākums ir aizsargāt Eiropas Savienības pilsoņus no globalizācijas negatīvās ietekmes. Tas ietver arī iespēju nodrošināt strādniekiem, kas strādā nozarēs, kuras pasaules tirgū nav pilnībā konkurētspējīgas, ilgtermiņa pārkvalificēšanos, lai viņi varētu stāties citā darbā.

Nav jābūt ekspertam, lai saprastu, ka kalnrūpniecībā vajadzīgi specializēti darbinieki. Daudzi ogļrači strādā raktuvēs visu mūžu. Tādēļ, manuprāt, mums vajadzīgs pietiekami ilgs laiks, lai varētu viņiem visiem piedāvāt citu darbu. Gados vecāku ogļraču pārkvalificēšanai vairs nav īsti jēgas. Mums jānodrošina iespēja kalnrūpniecības reģioniem pakāpeniski kļūt mazāk atkarīgiem no ogļrūpniecības nozares, būtiski nemazinot šo reģionu labklājību. Šiem reģioniem joprojām ir ievērojams ekonomiskais potenciāls, ja tiem tiek dota iespēja pārstrukturēt ekonomiku. Ogļrūpniecības subsīdiju krasā samazināšana pēdējo gadu laikā ir bijis smags pārbaudījums daudziem kalnrūpniecības reģioniem. Daudzi apgabalī nespēja pietiekami ātri reaģēt uz ekonomisko apstākļu pārmaiņām, jo tie ir cieši saistīti ar kalnrūpniecības nozari. Rezultātā palielinājās nabadzība. Tam tā nav jābūt. Mēs varam pasargāt daudzus Eiropas reģionus no ievērojama ekonomiskā un sociālā kaitējuma, un tāpēc mums jābalso par šo regulu.

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, runājot par valsts atbalstu ogļrūpniecībai, es uzskatu, ka mums jā dara viss iespējamais, lai padarītu Eiropas ekonomiku pēc iespējas konkurētspējīgāku daudzās dažādās jomās. Mums jāizvirza mērķis attiecībā uz autobūves nozari, mašīnbūves rūpniecību un medicīnas nozari. Lai gūtu sekmes, mums jāpārveido mūsu ekonomika atbilstoši mūsdienu konkurences un globālās ekonomikas prasībām.

Ņemot to vērā, es nopietni apšaubu pašreizējo nodomu pagarināt valsts subsīdiju piešķiršanu konkurēt nespējīgām ogļraktuvēm. Valsts līmenī tas nozīmēs, ka mēs piesaistīsim naudu nerentabliem uzņēmumiem, kas nespēj nodrošināt darba vietas, par kurām mēs runājam, un kas nepalīdzēs uzlabot vidi. Tas nozīmēs arī, ka transformācija, kas vajadzīga, lai mēs kļūtu patiesi konkurētspējīgi, būs lēnāka. Tātad mēs nespēsīm panākt attīstību citās jomās, un pēc dažiem gadiem cilvēki joprojām strādās nozarēs, kas nespēj sniegt ilgtermiņa nodrošinājumu un iztiku, un reģioni, par kuriem mēs šobrīd runājam, joprojām būs atkarīgi no ogļu ieguves tajās pašās nerentablajās ogļraktuvēs.

Ņemot to vērā, es uzskatu, ka mums jāatbalsta Komisijas priekšlikums, un mēs balsosim par to.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Almunia* kungs! Labāk šausmīgas beigas nekā nebeidzamas šausmas. Tas man nāk prātā, domājot par tematu, ko šodien apspriežam. Es atbalstu Komisijas priekšlikumu līdz 2014. gadam pakāpeniski samazināt valsts atbalstu ogļraktuvēm, kuras līdz šim laikam nav konkurētspējīgas. Katras darba vietas izmaksas ogļrūpniecības nozarē krietni pārsniedz vidusmēra līmeni. Šī nauda netiek tērēta, lai veidotu ilgtspējīgu un konkurētspējīgu nodarbinātību nākotnē. Tāpēc es uzskatu, ka lēmums līdz 2014. gadam pakāpeniski pārtraukt valsts subsīdiju piešķiršanu konkurēt nespējīgām raktuvēm ir pareizs. Mums jāiegulda šī nauda pētniecībā un attīstībā, kā arī izglītībā un apmācībā. Tikai šādi mēs varēsim uzturēt tehnoloģisko izrāvienu un saglabāt konkurētspēju pasaules ekonomikā.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Priekšsēdētājas kundze, es domāju, ka priekšlikums slēgt raktuves un ierosinājums samazināt subsīdijas ir pāragrs, un tas radītu nevēlamas sekas sociāli ekonomiskajā un reģionālajā līmenī.

Mēs nedrīkstam aizmirst, ka Eiropas kalnrūpniecības nozare nodrošina apmēram 100 000 darba vietu — 42 000 ogļrūpniecībā un 55 000 ar to saistītās nozarēs — un ka atsevišķi Eiropas reģioni ir ekonomiski pilnībā atkarīgi no šīs nozares. Lielākā daļa šo reģionu iedzīvotāju strādā raktuvēs vai citās ar šo nozari saistītās darbvietās.

Minētajiem pasākumiem varētu būt tik negatīva ietekme, ka kopienas būtu nolemtas pilnīgai nabadzībai. Tāpēc pēc iespējas ātrāk jāizstrādā stratēģija to darbinieku pārkvalificēšanai, kurus skāruši raktuvju slēgšanas plāni.

Vienlaikus vajadzīgs īpašs atbalsts no Eiropas Savienības struktūrfondiem, lai nodrošinātu savstarpēju palīdzību reģioniem, kas cietīs šo pasākumu rezultātā. Turklāt ogļrači un viņu ģimenes var zaudēt palāvību uz politiskajiem procesiem, ja lēmumi, kas skar viņus tieši, tiek pieņemti neatbilstīgā laikā.

Mums jāpievērš tikpat liela uzmanība mazapdzīvotiem reģioniem, kas cietīs visvairāk sociāli ekonomiskajā ziņā. Es nedomāju, ka 2014. gads ir reāli īstenojams termiņš raktuvju slēgšanai. Tomēr Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas īpaši ierosinātais 2020. gada termiņš neguva pietiekami daudz pozitīvu atsauksmju. Tāpēc es uzskatu, ka mēs varam kopīgi vienoties par 2018. gadu.

Es gribētu pieminēt arī to, ka ogļrūpniecība veido neatņemamu Eiropas politikas daļu un ir pašas Eiropas Savienības enerģijas avots, kas tādējādi garantē energoapgādes drošību. Ir vajadzīgs pārejas posms, lai ļautu šīm raktuvēm un raktuvēm, kas varētu kļūt konkurētspējīgas, pakāpeniski kļūt konkurētspējīgākām, tādējādi nodrošinot piekļuvi Eiropas ogļēm un izvairoties no nelabvēlīgas sociāli ekonomiskās ietekmes.

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Priekšsēdētājas kundze, manuprāt, nav šaubu, ka atsevišķu ekonomikas segmentu subsidēšana kropļo un iznīcina konkurenci ekonomikā un ka valsts atbalsts tādā veidā kaitē veselīgai tirgus funkcionēšanai ne vien īstermiņā, bet arī ilgtermiņā.

Mēs šeit runājam par reģioniem, kurus skars vai kurus var skart augsts bezdarba līmenis, savukārt mums jāpatur prātā, ka ir reģioni, kas šajā ekonomikas nozarē jau ir veikuši pārstrukturizāciju un kuros ir bijis augsts bezdarba līmenis, ar ko tie tikuši galā. Tādēļ ECR politiskā grupa šodien balsos par visiem priekšlikumiem, kas nodrošinās atsevišķām dalībvalstīm pietiekami daudz laika, lai īstenotu strādnieku plašu pārkvalificēšanu, veiktu

pasākumus, kas novērstu un likvidētu slogu, ko ogļu ieguve rada videi, un spētu laikus amortizēt sociālos satricinājumus.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Ļoti žēl, ka tad, kad runa ir par 1 80 000 eiropiešu ģimeņu nākotni un Eiropas Savienības vietējo enerģijas avotu *par excellence*, Parlamentam ir tikai konsultēšanas tiesības.

Subsīdijas nav universāls ceļš uz konkurētspēju, tomēr Eiropas ogļrūpniecības konkurētspējas veicināšana, izmantojot subsīdijas, no stratēģiskā viedokļa ir vajadzīga, pirmkārt, tāpēc, ka 60 % Eiropas enerģijas tiek importēti un pārējos 40 % lielākoties veido kodolenerģija, ko neatbalsta vairums Parlamenta deputātu, un, otrkārt, cenu pieauguma dēļ — Eiropas ogļu cena arvien vairāk pietuvojas starptautiskajai ogļu cenai.

Turklāt es vēlētos jums uzdot jautājumu: kas ir konkurētspējīgas ogles? Pavaicājieta paši sev, vai to ogļu cenā, ko importē Eiropas Savienība, ir ietvertas sociālās un drošības izmaksas, kādas tiek iekļautas Eiropas ogļu cenā. Vai šādu modeli daudzi no jums vēlas redzēt Eiropā? Vai jūs atbalstāt tādu produktu importēšanu no valstīm ārpus mūsu kontinenta, kas neatbilst Savienības priekšrocības principiem un neietver sociālās tiesības? Vai jūs noraidāt šādu ideju attiecībā uz Eiropas ogļēm?

Jo ilgāks būs šis periods, jo labāk; tādējādi mēs varam ieviest videi nekaitīgas sadedzināšanas un uzglabāšanas tehnoloģijas, kādas Eiropas Savienībā jau pastāv. Bez Eiropas ogļēm, Eiropas ogļraktuvju slēgšanas gadījumā, nebūs stimula turpmāk samazināt emisijas, ko rada termoelektrostacijas, kas turpinās kurināšanai izmantot ievestās ogles un ražot CO₂. Kam jūs dotu priekšroku — vai jūs vēlētos, lai CO₂ pie mums nonāk no valstīm ārpus Eiropas Savienības, vai arī jūs vēlētos, lai būtu iespējams CO₂ apstrādāt un uzglabāt, izmantojot Eiropas tehnoloģijas?

Es nedomāju, ka jūsu atteikšanās no ES ogļrūpniecības iespējām ir liberālisms, es uzskatu, ka tā ir liekulība.

Silvia-Adriana Ţicāu (S&D). – (RO) Priekšsēdētājas kundze, ogles veido svarīgu daļu no Eiropas Savienības enerģijas avotu kopuma. Ogļrūpniecības nozare Eiropas Savienībā nodrošina 280 000 darba vietu, īpaši vienas nozares reģionos. Tāpēc ir svarīgi, lai Savienība apmierinātu pēc iespējas lielāku daļu pieprasījuma pēc vietēji saražotām ogļēm, protams, par konkurētspējīgu cenu, pamatojoties uz ogļu ieguves un apstrādes procedūru racionalizāciju.

Ja netiks garantēts valsts atbalsts, ražošana samazināsies par 20 % un tiks zaudēti 100 000 darba vietu. Valsts atbalsta piešķiršana akmeņogļu rūpniecībai ir ļoti vajadzīga konkurēt nespējīgām raktuvēm. Tās nav spējīgas konkurēt novecojušo tehnisko iekārtu dēļ. Valsts atbalsts ļautu modernizēt šīs iekārtas, lai garantētu darba drošību.

Salīdzinājumā ar Komisijas priekšlikumu mēs atbalstām raktuvju slēgšanas termiņa pagarināšanu. Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja balsoja par 2020. gadu, un mēs atbalstīsim kompromisu, ko sekmīgi panācis referents B. Rapkay kopā ar deputātiem no citām politiskajām grupām.

Mēs atbalstām 3. panta 1. punkta h) apakšpunkta svīturošanu, it īpaši procentu, kas noteikti par pakāpenisku atbalsta pārtraukšanu, lai dalībvalstīm, kuras plāno piešķirt valsts atbalstu konkurēt nespējīgām raktuvēm, būtu pēc iespējas elastīgākas iespējas.

Tomēr es domāju, ka dalībvalstīm arī jāiesniedz plāni attiecībā uz kalnrūpniecības reģionu, kas nereti ir vienas nozares reģioni, ekonomisko un sociālo attīstību. Par minēto attīstības plānu mērķi jāizvirza darba vietu radīšana un ieguldījums energoefektivitātē un enerģijas ražošanā no atjaunojamiem avotiem.

Es apsveicu referentu *B. Rapkay* saistībā ar viņa ziņojumu un padarīto darbu.

Jorgo Chatzimakakis (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Vispirms es vēlētos apsveikt *Almunia* kungu ar atklātajām debatēm, kas notika Komisijā. Ir pamatoti iemesli, kāpēc jūs un Komisijas priekšsēdētājs *J. M. Barroso* piedalījāties debatēs Komisāru kolēģijā ar dažādiem ierosinājumiem attiecībā uz gadu. Es priecājos, ka Komisija spēj tik atklāti apspriest jautājumus no reglamentējošā viedokļa un pēc tam mainīt savu lēmumu. Tas ir gan apbrīnojami, gan ievēribas cienīgi. Tas ir labi, ka jūs tagad atbalstāt jaunu lēmumu.

Šādam lēmumam ir vairāki pamatoti iemesli. Tomēr iesaistītās dalībvalstis ir izstrādājušas plānus. Plāni ir sagatavoti, un es varu tikai priecāties, ka ir atcelta atkārtotas izskatīšanas klauzula, kas nosaka, ka mums, sākot no 2012. gada, būtu atkal jārisina šī problēma lielākajā iesaistītajā dalībvalstī jeb Vācijā. Tas nozīmē, ka jūs debatēs Komisāru kolēģijā arī ir panākts sekmīgs iznākums. Es zinu, ka 2018. gads galu galā pienāks. Es priecājos arī par to, ka kalnrūpniecības nozarei ir nodrošinājums turpmākai plānošanai, un es arī attiecīgi balsošu. Tomēr es redzu, ka šodien reglamentējošā politika ir guvusi virsroku.

Theodor Dumitru Stoilojan (PPE) . – (RO) Priekšsēdētājas kundze, esmu jau dzirdējis viedokļus, ko pauduši mani kolēģi, kuri uzsver ogļu nozīmi Eiropas tautsaimniecības energoapgādes drošībā.

Es vēlētos izvirzīt vēl vienu argumentu. Dažās valstīs, tostarp Rumānijā, sausuma gados, kuru kļūst arvien vairāk, tika samazināta hidroelektroenerģijas un kodolenerģijas ražošana. Vienīgais resurss, ko mūsu valsts un citas valstis varēja nekavējoties izmantot, lai palielinātu enerģijas ražošanu, bija ogles.

Mums ir daudzas nerentablas raktuves, bet attiecībā uz tām ir izstrādātas pārstrukturēšanas programmas laikposmam arī pēc 2014. gada. Es kā liberālis iebilstu pret subsīdiju piešķiršanu komercuņēmumiem, bet ne tiem uzņēmumiem, kuriem ir noteiktas pārstrukturēšanas programmas. Tāpēc es atbalstīšu grozījumus, kuros ierosināts ilgāks pārejas posms, lai pārtrauktu subsīdiju piešķiršanu konkurēt nespējīgām ogļraktuvēm.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Priekšsēdētājas kundze, lai gan subsidētās ogles ir tikai neliela daļa no Eiropas Savienības elektroenerģijas ražošanas resursiem, akmeņogļu raktuvju steidzamai un vienlaicīgai slēgšanai būs ievērojama sociālā ietekme atsevišķos Eiropas reģionos. Runa ir par lielu skaitu šajā nozarē strādājošo cilvēku, kurus nevarēs nekavējoties pieņemt darbā citās nozarēs, tā radot bezdarbu un nelabvēlīgu reģionu izveidošanos.

Es uzskatu, ka jāveic steidzami pasākumi, lai pārkvalificētu šos cilvēkus, izmantojot ES finansējumu. Pirms tam ir obligāti jāpagarina termiņš valsts atbalsta piešķiršanai ražotņu slēgšanai vismaz līdz 2018. gadam.

Es arī uzskatu, ka jāļauj attiecīgajai dalībvalstij pašai noteikt valsts atbalsta samazinājuma līmeni pēc zināma laikposma un ka dalībvalstīm nedrīkst uzspiest minimālos ierobežojumus.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Almunia* kungs, dāmas un kungi! Es vēlētos teikt dažus vārdus liberāļiem un īpaši *in 't Veld* kundzei. Konkurence netiks traucēta, jo ogļu elektrostacijas turpinās darbību, izmantojot ievestās ogles, tādējādi palielinot oglekļa emisijas. Citiem vārdiem sakot, šis arguments nevienā aspektā nav pamatots.

Turklāt to nevar turpināt pēc 2018. gada, piemēram, Vācijas gadījumā, jo līgumā, kas attiecas uz iesaistītajām pusēm, nevis tikai uz valsti, paredzēts, ka visam jābūt pabeigtam 2018. gadā, tāpēc raktuvju slēgšanas ilgtermiņa izmaksas nav jāsedz valstij. Ilgtermiņa izmaksas, kas dažu gadsimtu laikā būs rēķināmas miljonos, tiks segtas no kāda fonda. Ja šis fonds sabruktu, valstij tas uz nenoteiktu laiku izmaksātu ārkārtīgi dārgi.

Ja ir izstrādāta šāda gudra koncepcija ar skaidri noteiktu termiņu, būtiski ir to pienācīgi novērtēt un necensties izvirzīt teorētiskas tirgus definīcijas, kurām nav nekāda sakara ar līguma būtību.

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties referentam, kurš ir bijis manis pārstāvētajā Astūrijas reģionā, kas pirms daudziem gadiem bija Spānijas un arī Eiropas šūpulis un kurš, pateicoties savām ogļēm un saviem iedzīvotājiem, ir izvirzījis mūsdienu sabiedrības priekšplānā.

Kaln rūpniecības reģionos jāturpina šie slavējamie atjaunotnes centieni, nesaskaroties ar šķēršļiem, ko rada Eiropas Savienība. Tā vietā šie reģioni būtu jāatbalsta. Mums jānovērš draudi, ka vietējā ogļrūpniecība var tikt iznīcināta, un jānodrošina, lai šī stratēģiski svarīgā nozare pamatoti izdzīvotu. Mums arī jāpalīdz nozarei panākt konkurētspēju saprātīgā laikposmā, lai uzņēmumi vēlāk nebūtu jāšoda. Pats galvenais, mums drīzumā jāpanāk nepiesārņojoša ogļu ieguve.

No lielā ieguldījuma nekaitīgā ogļu ieguvē labums, pirmkārt, ir jāgūst Eiropai un tās kaln rūpniecības apgabaliem. Tas ir absurdi, ka tie, kas iebilst pret Eiropas ogļēm, aizstāv vai pieļauj iespēju ievest ogles no citām pasaules malām, kurās to ražošanai ir lielāka ietekme uz vidi, gandrīz pilnībā netiek ievērota drošība un strādnieku algas nav konkurētspējīgas. Šāda situācija būtu diskriminējoša attiecībā uz mūsu pašu zemi, tāpēc tā vienkārši nav pieļaujama. Atbalstīsim mūsu kaln rūpniecības sektoru, izmantojot jauno tehnoloģiju priekšrocības.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, konkurētspējai ir liela nozīme, tomēr tā nevar būt vienīgais kritērijs. Mūsu energoapgādes atkarība liecina, ka tikai ogles kā vietējais fosilā kurināmā resurss var garantēt drošu apgādi, un daudzu reģionu ekonomiskā un sociālā atkarība nozīmē, ka raktuvju slēgšana nav jāuzskata par neizbēgamu, vienalga, vai tas būtu 2014. vai 2018. gadā.

Ja mēs arī 2018. gadā paliekam atkarīgi no ogļēm kā enerģijas avota, mēs turpināsim nodrošināt energoapgādi, gan izmantojot atbalstu, ja raktuves nav konkurētspējīgas, gan bez atbalsta, ja raktuves ir konkurētspējīgas.

Mums jāņem vērā ne tikai ogļu ekonomiskā konkurētspēja, bet arī to konkurētspēja nodarbinātības un vides aizsardzības ziņā. Eiropas ogles ir drošs resurss, un mums tas jāņem vērā, it īpaši laikā, kad negadījumi raktuvēs ir jautājums, kas iekļauts dienas kārtībā valstīs ārpus Eiropas. Turklāt Eiropas ogles var būt tīrs resurss.

Tāpēc mēs lūdzam *Rapkaý* kunga ziņojuma grozījumos pagarināt uz nenoteiktu laiku atbalsta sniegšanu attiecībā uz izmaksām, kas saistītas ar CO₂ uztveršanu un citām tehnoloģijām, kas ļauj sadedzināt ogles videi nekaitīgākā veidā.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Priekšsēdētājas kundze, šis pasākums apstiprina seno parunu, ka finansisti valsti atbalsta tikpat lielā mērā kā virve balsta pakārušos vīru. Es vēlētos runāt par trim jautājumiem. Pirmkārt, es uzskatu, ka nauda jāiegulda, lai atbalstītu tās apdraudētās konkurētspējīgās raktuves, kas veido 5 % no visām Eiropas Savienības raktuvēm. Mums arī nevajadzētu pieļaut subsidēto ogļu ieviešanu no ārvalstīm. Treškārt, mums vajadzētu novērst lobiju iejaukšanos. Es gribētu minēt piemēru no Krievijas Federācijas, kur naftas lobēšanas dēļ tika slēgtas Vorkutas reģiona ogļraktuves, radot postošas sociālās sekas. Eiropas Savienībā tā nedrīkst notikt.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, lai mazinātu ietekmi sociālajā un enerģētikas jomā un garantētu drošas enerģijas rezerves, mēs esam plenārsēdē iesnieguši trīs grozījumus šādā nolūkā — pirmkārt, jāsamazina kopējais atbalsta apjoms gadā, bet bez procentu ierobežojumiem vai ierobežojumiem uzņēmējdarbībai. Šajā ziņā mēs atzinīgi vērtējam *Langen* kunga nostāju par noteiktu standartu atcelšanu un iespēju katrai dalībvalstij lemt atbilstīgi savām interesēm.

Otrs mērķis ir līdz 2030. gadam pagarināt atbalstu neparedzētu izdevumu segšanai. Šādi ierosinājumi palīdzēs mazināt daudzu ES valstu, tostarp Spānijas, atkarību enerģētikas jomā. Tie nodrošinās, ka tiek turpināta vietējā ražošana un saglabātas tūkstošiem darba vietu, no kurām ļoti lielā mērā ir atkarīgi svarīgi Spānijas un Eiropas reģioni.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es gribētu apsveikt *Rapky* kungu par viņa centieniem.

Es arī uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai pārejas posms būtu pēc iespējas ilgāks — līdz 2018. gadam, kā tas ierosināts. Es ierosināju vēl ilgāku laikposmu konkurēt nespējīgu raktuvju slēgšanai vai iespēju dažas no tām padarīt rentablas, jo vairums kalnrūpniecības apgabalu iedzīvotāju ir iesaistīti šajā nozarē.

Obligāti jāizstrādā profesionālās pārkvalificēšanas un sociāli ekonomiskās atveseļošanas plāni. Raktuvju slēgšana pirms šo plānu pilnīgas īstenošanas radītu ļoti nopietnas sociālās problēmas. Ir vajadzīgs ilgs laiks, lai īstenotu profesionālās pārkvalificēšanas plānus un sakoptu šo reģionu vidi. Pašreizējās krīzes laikā būtu īpaši piemēroti izmantot Eiropas struktūrfondus, ņemot vērā sociālo, ekonomisko un vides aizsardzības aspektu nozīmi Eiropas Savienībai.

Iuliu Winkler (PPE) . – (RO) Priekšsēdētājas kundze, kolēģi šajā plenārsēžu zālē jau minēja, ka šīs ir atkārtotas debātes Eiropas Parlamentā. Debātes tiešām atkārtojas, bet tās notiek atšķirīgos ekonomikas un sociālajos apstākļos, nekā tas bija iepriekš.

Mūs skar pasaules ekonomikas lejupslīde, un Eiropas Savienībā ir krīze. Nevienam netic, ka mēs jau esam pārvarējuši krīzi, jo daudzas dalībvalstis joprojām skar ekonomikas lejupslīde. Es nedomāju, ka šajos apstākļos mums, Parlamentam, vajadzētu saasināt situāciju, papildinot pašreizējās Eiropas Savienības bezdarbnieku rindas ar vēl 100 000 bezdarbniekiem.

Otrkārt, mēs diskutējam par jaunu Eiropas enerģētikas stratēģiju, kas ir vēl viens pamatfaktors. Es uzskatu, ka mums šajā jaunajā stratēģijā ir jāpalielina nevis mūsu atkarība no viena ogļūdeņraža avota, bet gan mūsu ekonomiskā neatkarība.

Visbeidzot, tika pieminēta 21. gadsimta ekonomika. Es patiešām uzskatu, ka mums tajā jāiesaistās, bet vienlaikus mums jāpievēršas pašreizējā potenciāla dažādošanai. Šajā saistībā es apsveicu referentu *Rapky* kungu.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, ņemot vērā šodien apspriežamās regulas specifiku, neaizmirsīsim, ka dažu Eiropas Savienības dalībvalstu enerģijas ražošanas pamatā galvenokārt ir ogles. Tāpēc regulas sagatavošanas laikā ierosinātās izmaiņas jāievieš tā, lai ļautu tās pielāgot atbilstīgi pilsoņu un sociālo struktūru iespējām tās izturēt. Es atzinīgi vērtēju panākto kompromisu. Ņemot vērā ogļu nozīmi energoapgādes nodrošināšanā, ir svarīgi nostabilizēt ogļu ieguvu vajadzīgajā līmenī. Enerģijas bilancē ogles kā kurināmais arī turpmāk būs ļoti svarīgas enerģētikas sektoram, līdzsvarojot Eiropas energoapgādi. Es ceru, ka Padome piekritīs mūsu bažām un rūpīgi ieklausīsies viedoklī, par ko vienojies Eiropas Parlaments.

Jens Geier (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Almunia* kungs, dāmas un kungi! Es vēlētos īsi izteikties par diviem jautājumiem. Viens no tiem attiecas uz konkurētspēju, kas minēta vairākās atšķirīgās ziņojuma jomās. Es gribētu jūs lūgt atcerēties, cik bieži plašsaziņas līdzekļos esam dzirdējuši par nelaimes gadījumiem raktuvēs. Tas tāpēc, ka kalnrūpniecība un īpaši ogļu ieguve notiek visā pasaulē, bet diemžēl visur drošības standarti ir ļoti zemi salīdzinājumā ar standartiem Vācijas vai citās Eiropas raktuvēs. Tas varētu izklausīties pēc pārspilējuma, bet es neesmu augstās domās par konkurētspēju, kas iegūta par ogļraču dzīvības cenu. Tomēr, ja mēs runājam par sekām, kādas rūpniecības politikā rada pāragra atteikšanās no ogļu ieguves, es gribētu teikt, ka Eiropas kalnrūpniecības iekārtu ražošanas nozare ir konkurētspējīga. Es vēlos aicināt visus, kas uzskata, ka ogļu ieguve ir nozare, kas nolemta pagātnei, un it īpaši *Klinz* kungu, apmeklēt kādu no ogļraktuvēm. Viņi drīz vien ieraudzītu, ka kalnrūpniecībā izmanto augstās tehnoloģijas risinājumus, un tas ir jautājums, vai mēs vēlamies vai nevēlamies, lai šī nozare arī turpmāk būtu rentabla. Es zinu, ka Liberāļu un demokrātu apvienības grupa to nevēlas. Es baidos, ka kalnrūpniecības iekārtu ražošana sekos kalnrūpniecības nozarei un atstās Eiropu.

Joaquín Almunia, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es atkārošu to, ko teicu ievadrunā — gan Komisija, gan es ļoti uzmanīgi pieņēmām zināšanai visus argumentus, kurus jūs izvirzījāt šajā sanāksmē, un mēs noteikti ņemsim vērā Parlamenta nostāju, tiklīdz tiks pieņemts *Rapky* kunga ziņojums.

Es uzskatu, ka mums jāatsšķir, kā tas tika minēts gandrīz visās runās, ogles kā galvenais enerģijas avots un regula, kas reglamentē valsts atbalstu konkurēt nespējīgām ogļraktuvēm, kas ir pavisam cita lieta.

Mūsu priekšlikums, kuru šodien apspriežam un kuru Padome apspriedīs turpmākajās nedēļās, attiecas uz otro jautājumu jeb konkurēt nespējīgu ogļrūpniecību, nevis ogļu izmantošanu, kas ir atsevišķs jautājums, ko Eiropā esam jau apsprieduši un kuru, protams, apspriedīsim arī turpmāk.

Mūsu nostāja ir tāda, ka mums noteiktā laikposmā jāpārtrauc konkurēt nespējīga ogļu ieguve, kas prasa nepārtrauktu valsts finansējumu. Šī nostāja ir skaidra, un šī nav pirmā reize, kad tā ir pausta. Kā daži no jums atgādināja, tas notika pirms ilga laika. Problēma ir tā, ka toreiz noteikto termiņu neviens nav ievērojis. Mūsu priekšlikuma mērķis ir nodrošināt, lai šis termiņš visbeidzot tiktu ievērots.

Šoreiz atšķirībā no situācijas, kurās notika iepriekšējās debātes, mums jāņem vērā valsts atbalsts ogļrūpniecībai. Mums jāņem vērā divi papildu jautājumi. Pirmais attiecas uz klimata pārmaiņu problēmu, par ko vairākkārt esam diskutējuši un attiecībā uz kuru Eiropas Savienība ir izvirzījusi ļoti konkrētus mērķus. Otrs jautājums ir krīzes un ar to saistīto aizņēmumu ietekme uz valdību budžetiem, valsts līmeņa budžetiem, jo tas ir vēl lielāks slogs valsts finansēm.

Tomēr tie nav vienīgie jautājumi, kas būtu jāapsver. Mums jāapsver arī tas — kā tika minēts gandrīz visās jūsu runās —, kāds termiņš jānosaka attiecībā uz valsts atbalsta atcelšanu ogļrūpniecībai konkurēt nespējīgos apstākļos.

Par šo jautājumu notiek debātes, un Parlamenta debatēs mēs dzirdējam dažādus viedokļus. Debātes norisinās arī Padomē; mēs gaidīsim Padomes sanāksmi, kas notiks decembra sākumā, lai uzzinātu Padomes nostāju. Debātes noteikti notiks Komisijā, un pēc tam būs vēl vienas debātes.

Kā jūs zināt — arī *Langen* kungs to minēja —, šī ir Padomes regula. Parlamenta nostājai ir ļoti liela nozīme, bet Līgumā noteikts, ka jautājumā par valsts atbalstu regula tiek noteikta par Padomes regulu. Padome pieņems savu nostāju. Tagad, nesenojā Pastāvīgo pārstāvju komitejas sanāksmē, vairākuma nostāja bija par labu šai atbalsta pilnīgai atcelšanai 2018. gadā, kas ir ilgāks termiņš par Komisijas ierosināto. Tomēr mūsu noteikumos paredzēts, ka gadījumā, ja Padome neņem vienprātīgi, Komisijas priekšlikumu juridiski nevar grozīt.

Lai arī kādu lēmumu pieņemtu Padome, ir tikpat kā skaidrs, ka tas nebūs vienprātīgs, tomēr Komisija ļoti rūpīgi uzklausa Padomes nostāju, tieši tāpat, kā tā uzmanīgi uzklausa Parlamenta argumentus un uzklausa Parlamenta nostāju balsojumā. Komisija pieņems savu galīgo nostāju, izanalizējot attiecīgo Padomes nostāju saskaņā ar līgumā paredzētajām prerogatīvām un arī Parlamenta nostāju, kā arī, pamatojoties uz debatēm par *Rapkay* kunga ziņojumu.

Vēlos tikai piebilst, ka Komisija neatbalsta argumentus par labu konkurēt nespējīgas ogļrūpniecības neierobežotam atbalstam un vēlas jums atgādināt, ka gadījumā, ja nebūtu izstrādāta jauna regula ogļrūpniecības jomā, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, 2011. gada 1. janvārī stātos spēkā vispārējā valsts atbalsta sistēma, kas ir ievērojami stingrāka par Komisijas priekšlikumu, ko izstrādāja pēc diskusijām Padomē, vai atzinumu, ko pieņems Parlaments.

Bernhard Rapkay, referents. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Almunia* kungs, tieši tā ir problēma. Jums taisnība, apstiprinot *Langen* kungam, ka šī ir Padomes regula. Tomēr tas atkarīgs arī no tā, vai Komisija uzklausa argumentus, kas izvirzīti Padomē un šeit, Parlamentā. Jums jāatceļ šis ļoti stingrais priekšlikums, kā jūs jau to izdarījāt, lai būtu iespējams pieņemt saprātīgu un demokrātisku pieeju, kas ietver vairākuma lēmumu, kuram nav vajadzīga vienprātība.

Otru piezīmi es vēlētos izteikt *Chatzimarkakis* kungam. Jūsu minētā pārskatīšanas klauzula šajā gadījumā ir nevietā. Vācijā notikušo debašu nolūks bija glābt ekonomikas ministra ādu un nekas vairāk. Tagad es gribētu pievērsties *Almunia* kunga paustajām bažām. *Almunia* kungs, neviens neapšaubā, un arī ziņojumā netiek apšaubīts tas, ka šī ir vienošanās par atbalsta pakāpenisku pārtraukšanu. Cits jautājums, vai tas ir prātīgi no enerģētikas politikas un tehnoloģiju viedokļa. *Geier* kungam ir pilnīga taisnība, un mēs negrasāmies to apšaubīt. Vienīgais jautājums ir par to, vai mums tas jādara salīdzinoši strauji jau 2014. gadā vai prātīgāk būtu ieviest pārejas pasākumus līdz 2018. gadam. Citādi mēs neko neapšaubām. Situācija nav tāda, kā to apraksta *Lambert* kungs, kurš nolasīja savu runu un pameta sēžu zāli. Viņam vajadzēja palikt, jo tad viņš būtu varējis uzzināt ko vairāk. Nav tā, ka atsevišķas dalībvalstis nebūtu neko darījušas. Tā nav taisnība ne attiecībā uz Spāniju, ne Poliju, ne Rumāniju vai Vāciju. Vācijas kalnrūpniecības nozarē 1990. gadā strādāja vairāk nekā 200 000 cilvēku. Tagad, pēc 20 gadiem, šis skaitlis ir sarucis līdz aptuveni 20 000. Tas ir samazinājums par 90 %, atstājot tikai 10 % darba vietu. Daudzas raktuves tika slēgtas

2002. gadā un arī tagad, kad joprojām spēkā ir šī regula. Nevajag uzvesties tā, it kā nekas nebūtu noticis.

Jautājums ir par to, vai mums ir vajadzīgs saprātīgs pārejas posms, lai tas tiktu panākts, nenodarot sociāli politisku kaitējumu. Es varu tikai teikt — jā, mums tāds ir vajadzīgs. Tam nevajadzētu būt jautājumam par četru gadu laikposmu, jo to neviens neapšaubā. Lūdzu, nododiet šo ziņu Komisijai.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks šodien plkst. 11.30.

(Sēde tika pārtraukta uz dažām minūtēm)

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Izstrādājot šo dokumentu, referents veiksmīgi atrada atbildi uz diviem jautājumiem, proti, jautājumu par vidi un jautājumu par sociālo aizsardzību. No Rumānijas viedokļa — un es uzskatu, ka šāds viedoklis ir arī Vācijai, Polijai, Spānijai vai Ungārijai — kalnrūpniecības nozare veido būtisku vietējās tautsaimniecības daļu. Ogļraktuvju slēgšanai var būt liela sociālā ietekme, veicinot bezdarba pieaugumu un saasinot iedzīvotāju skaita samazināšanos reģionos, kuros ir tikai viena nozare — kalnrūpniecība. Vienlaikus raktuvju slēgšana būtiski ietekmēs enerģētikas nozari. Es zinu, ka visi šie argumenti ir par vai pret šo pasākumu. Tomēr pašreizējā situācijā mums atliek viens secinājums — pagarināt termiņu konkurēt nespējīgu ogļraktuvju slēgšanai, lai sniegtu tām atbalstu, meklējot dzīvotspējīgas alternatīvas tiem, kas saistīti ar šo nozari.

Adam Gierek (S&D), rakstiski. – (PL) Eiropas Komisija par katru cenu un ekonomiski nepamatoti cenšas samazināt ogļu ieguvu. Šos centienus mākslīgi stimulējusi ogļu elektrostacijās ražotās enerģijas izmaksu palielināšanās. Es runāju par emisiju izmaksām. Tā ir politika, kas grauj to valstu ekonomikas pamatu, kurās lielākā daļa enerģijas tiek ražota no oglēm. Šāda stratēģija liecina, ka trūkst izpratnes par to, ka ir vajadzīga saskaņota kurināmā apgādes un enerģētikas politika, kas priekšroku dod ekonomikas efektivitātei un konkurētspējai. Tas arī liecina, ka nav vienotas enerģētikas politikas, kas garantētu energoapgādes drošību, un regulu, kuru pamatā būtu vienoti godīgas konkurences kritēriji attiecībā uz kopējo tirgu, kas radītu godīgu konkurenci, vienlaikus saglabājot minimālas sociālās izmaksas. Šodien mēs sastopamies ar šo principu rupju pārkāpšanu.

Rodas jautājums, kāda nozare Savienībai vajadzīga — nozare, kas sniedz labumu Savienībai, vai nozare, kas ir pārvalstiska, korporatīva un kas iegulda savus nodokļus „nodokļu paradīzēs”? Galvenajām nozarēm un elektroenerģijas ražošanai gadiem ilgi būs vajadzīgi ieguldījumi un kapitāla uzkrāšana, kas nozīmē, ka tām būs jāpiešķir subsīdijas. Turklāt tām nav jābūt rentablām par katru cenu. Lēta enerģija un kurināmais ir būtisks nosacījums, lai sekundāra nozare, arī mašīnbūve, kļūtu konkurētspējīga. Tātad mēs runājam par neto rentabilitāti. Es vēlētos teikt, ka krīzes laikā Savienības ekonomiskās problēmas rada ne tikai negodīgas globālas finanšu spekulācijas, bet arī stabilas, konsekventas un godīgas rūpniecības politikas trūkums pašā Savienībā, it īpaši tas attiecas uz kurināmā apgādes un enerģētikas politiku.

Edit Herczog (S&D), rakstiski. – (HU) Pret šādu krasu subsidēšanas pārtraukšanu ir izvirzīti vairāki argumenti. Es galvenokārt domāju sociālās un ekonomiskās sekas reģionālā mērogā. Ir svarīgi, lai mēs izmantotu subsīdijas, veicinot raktuvju pienācīgu slēgšanu — nodrošinot attiecīgajiem darbiniekiem pārkvalifikāciju un darba iespējas citās darba tirgus

nozarēs. Obligāta ir arī atbilstīga vides sanācija. Pretējā gadījumā pastāv risks, ka ES ietaupīs mazāk naudas, pārtraucot subsīdiju piešķiršanu, salīdzinājumā ar to naudu, kas būs jātērē kaitējuma mazināšanai. Rūpīgi jāapsver, vai ir lietderīgi slēgt ogļraktuves pavisam, ja viss, ko mums izdosies panākt, ir tas, ka pārējām elektrostacijām nāksies aizstāt vietējās ogles ar oglēm, kas ievestas no valstīm ārpus vienotā tirgus.

Vai ir lietderīgi slēgt ogļu elektrostacijas, kas ir viens no lētākajiem elektroenerģijas avotiem, ja visā pasaulē parādās satraucošas pazīmes, ka mums sāk trūkt enerģētikas resursu? Mums arī jādomā par Eiropas Savienības pieaugošo pieprasījumu pēc enerģijas, kā arī ogļu nozīmi energoapgādes drošībā. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka tādas iekārtas kā Ungārijas *Vértes* elektrostacija un *Oroszlány* raktuves tiek slēgtas bez rūpīgi un sīki izstrādātiem plāniem. Šo plānu uzdevums ir atrisināt darba ņēmēju situāciju, vides sanāciju un, izmantojot pamatotus ietekmes uz vidi novērtējumus, pierādīt, ka slēgšana ir nenovēršama un tā ir vienīgā labākā iespēja piesārņojošo emisiju samazināšanai. „Zaļās izaugsmes” programmā nedrīkst ietvert pasākumus, kas varētu radīt postošas ekonomiskās un sociālās problēmas.

Eija-Riitta Korhola (PPE), rakstiski. – (FI) Eiropas Savienības centieni samazināt ogļu izmantošanu ir tikai pareizi un piemēroti. Ņemot vērā, ka Eiropas un cilvēces ilgtermiņa mērķis ir neatkarība no fosilā kurināmā, mums jāsaprot, ka Eiropas ogļraktuvēm agrāk vai vēlāk būs jāpielāgojas pārmaiņām. Globalizācija nozīmē ievērojamu spiedienu uz ogļu cenu. Tādēļ ražošana tiks pārcelta uz valstīm ar lētāku darbaspēku, un ES ogļrūpniecības reģioni pieredzēs nodarbinātības un ienākumu aizplūšanu, jo raktuves vairs nespēs reaģēt uz konkurenci. Lai gan tā ir nevēlama parādība, varas iestāžu veiktie pasākumi nevar būt pretrunā tirgus ekonomikas pamatprincipiem. Nevajadzētu nemitīgi mākslīgi uzturēt nerentablu ražošana. Mums jāpatur prātā, ka šādām strukturālām pārmaiņām nenovēršami būs tālejošas un traģiskas sociālās sekas. Raktuvju slēgšana bieži vien nozīmē reģiona galvenā iztikas avota zaudējumu. Tas atspoguļojas pilsētu un mazpilsētu nespējā nodrošināt pakalpojumus saviem iedzīvotājiem un veselu kopienu panīkumā. Ikvienu interesēs ir, lai lielas sociālās pārmaiņas, piemēram, saistībā ar raktuvju pakāpenisku slēgšanu, notiktu kontrolēti un pietiekami ilgā pārejas posmā. Tomēr tuvākajā nākotnē oglēm būs liela nozīme mūsu dzīvē. Tās joprojām būs vajadzīgas, piemēram, tērauda rūpniecībā, un pētījumi attiecībā uz ogļu izmantošanu par polimēru izejvielu vieš cerības. Turklāt ar kombinētu siltuma un elektroenerģijas ražošana, izmantojot ogles, ir panākta lieliska izmaksu un ieguvumu attiecība. Tādēļ mums nevajadzētu ļauties ilūzijai, ka ogļraktuvju likvidēšana ir kā politisks pašmērķis. Nākotnē rentablai ogļrūpniecībai ir jāklūst par iespēju, arī Eiropas Savienībā.

Veronica Lope Fontagné (PPE), rakstiski. – (ES) Ogļrūpniecības atbalstīšanai ir vairāki iemesli — stratēģiski, reģionu ilgtspējas un sociāli iemesli.

Attiecībā uz stratēģiskajiem iemesliem mums jāņem vērā, ka tirgus strauji mainās. Tādēļ atteikšanās no oglēm bez stabilas alternatīvas būtu nelaikā. Arguments saistībā ar vidi arī ir nevietā, jo ievestās ogles ir tikpat piesārņojošas kā vietējās. Turklāt mums nevajadzētu aizmirst, ka bieži vien raktuvēs, no kurām mēs importējam ogles, netiek ievērotas sociālās tiesības.

Attiecībā uz reģionu ilgtspēju raktuves daudzos gadījumos atrodas mazapdzīvotos apgabalos, kuri ir pilnībā atkarīgi no šīs nozares, lai uzturētu reģionu, un mēs riskējam pārvērst mūsu zemi par tuksnesi.

Pēdējais un svarīgākais iemesls ir tas, ka var ciest vairāk nekā 180 000 ģimeņu. Spānijā, manis pārstāvētajā Aragonas reģionā, mēs esam pirmie atjaunojamās enerģijas avotu

izmantošanā un par 60 % neatkarīgi enerģētikas jomā. Vienīgais resurss, ko mēs varam uzkrāt, ir ogles, un mums vajadzīgs vairāk laika, lai uzlabotu mūsu tehnoloģijas un izmantotu tās kalnrūpniecībā, tādējādi pārvēršot mūsu ogles par nekaitīgu un ilgtspējīgu resursu.

(Sēde tika pārtraukta plkst. 11.05 līdz balsošanas laikam un atsākta plkst. 11.30)

Sirpa Pietikäinen (PPE), rakstiski. – (FI) Par spīti visām daiļrunīgajām runām Eiropa, pieņemot šo ziņojumu, joprojām pieturēsies pie ogļu melnumā nokvēpušās pagātnes. Saskaņā ar stratēģiju „Eiropa 2020” Eiropas Savienība vēlētos strauji virzīties uz zemu oglekļa emisiju nākotni, izmantojot atjaunojamās enerģijas veidus. Tomēr tas paliks tikai runu līmenī, ja nākotnē Parlaments ļaus dalībvalstīm izšķērdēt miljardus savu ogļraktuvju vajadzībām.

Pašreizējo noteikumu atbalsta jomā darbības laiks beidzas decembrī, bet Komisijas priekšlikumā to paredzēts pagarināt līdz 2014. gadam. Ogļu melno nomāktību pastiprina tas, ka Parlaments vēlas pagarināt noteikumus atbalsta jomā līdz 2018. gadam. Pirms diviem gadiem ES dalībvalstu nodrošinātais atbalsts nozarei, kura ražo un izmanto akmeņogles jeb antracītu, sasniedza EUR 2,9 miljardus. Tas tikai liecina, ka fosilais kurināmais tiek atbalstīts ievērojami vairāk nekā atjaunojamās enerģijas avoti, un netiek ņemts vērā, ka mūsu mērķi klimata jomā ir saistīti ar gluži pretēju politiku.

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

6. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošana.

6.1. ES Solidaritātes fonda izmantošana: Īrija, plūdi 2009. gada novembrī (A7-0328/2010, Reimer Böge) (balsošana)

6.2. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana: Noord Brabant un Zuid Holland, 18. nodaļa /Nīderlande (A7-0318/2010, Barbara Matera) (balsošana)

- *Pirms balsošanas:*

Lucas Hartong (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, jautājums par palīdzības sniegšanu Nīderlandei no Eiropas Solidaritātes Fonda, par laimi, joprojām ir šodienas darba kārtībā. Bet, ja šis jautājums būtu mana kolēģa, deputāta no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo Demokrātu) grupas — *Daul* kunga — ziņā, šī balsojuma šodien nebūtu, un Nīderlande tiktu sodīta par ES budžeta 6 % palielinājuma un Eiropas nodokļu ieviešanas noraidīšanu. Holandes Brīvības partijas (PVV) delegācijai ir pilnīgi nepieņemami, ka *Daul* kungam šāda ideja ienākusi prātā. Šis ir smags apvainojums Nīderlandei kā dalībvalstij.

Priekšsēdētājs. – Tieši šis punkts vakar tika apspriests debatēs, un debātes ir slēgtas.

Joseph Daal (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pēdējā Prezidentu konferencē mēs nolēmām iekļaut šodienas darba kārtībā *Matera* kundzes ziņojumu. Neviens neiebilda pret šī ziņojuma iekļaušanu darba kārtībā. Tādēļ priekšsēdētāja jautājums ir šāds: sastopoties ar šādu indivīdu, vai mēs spēsim atklāti diskutēt, kā to esam pieraduši darīt piecus gadus? Tāds ir jautājums, kuru es uzdošu ceturtdienas rītā. Bez tam, ja Eiropas

Konservatīvie un reformisti arī turpmāk liks šai personai piedalīties Prezidentu konferencē, mēs mainīsim savu darba stilu. Tas ir viss, kas man sakāms.

Barbara Matera, *referente*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šodien mūs aicina balsot par palīdzības paketi Nīderlandei, kura ir lūgusi Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu EUR 10,5 miljonu kopsummā.

Šo līdzekļu pārskaitīšanu Savienības budžetā joprojām var veikt saskaņā ar parasti izmantoto procedūru. Palīdzības lūgumiem nākotnē, un to skaits vienmērīgi pieaug, tomēr var draudēt bloķēšana, ja netiks pieņemts 2011. gada budžets. Ja divpadsmitās daļas sistēma stāsies spēkā janvārī, faktiski nebūs iespējams veikt pārskaitīšanu un turpināt vajadzīgos maksājumus.

Šajos konkrētajos apstākļos, visai Eiropai sastopoties ar ekonomikas grūtībām, Parlaments cer uz augstu atbildības sajūtu no dalībvalstīm, kuras Padomē pretojas taupības budžeta pieņemšanai, kas atbilst Lisabonas līguma prerogatīvām.

6.3. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Drenthe, 18. nodaļa /Nīderlande (A7-0321/2010, Barbara Matera) (balsošana)

6.4. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana: — Limburg, 18. nodaļa /Nīderlande (A7-0323/2010, Barbara Matera) (balsošana)

6.5. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Gelderland un Overijssel, 18. nodaļa /Nīderlande (A7-0322/2010, Barbara Matera) (balsošana)

6.6. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Noord Holland un Utrecht, 18. nodaļa /Nīderlande (A7-0319/2010, Barbara Matera) (balsošana)

6.7. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Noord Holland un Zuid Holland, 58. nodaļa /Nīderlande (A7-0320/2010, Barbara Matera) (balsošana)

6.8. Vācijas Alkohola monopola ietvaros piešķirtais atbalsts (A7-0305/2010, Paolo De Castro) (balsošana)

6.9. Beznodokļu režīma piemērošana noteiktām aktīvām farmaceitiskām vielām ar starptautisku nepatentētu nosaukumu (SNN), ko piešķirusi Pasaules Veselības organizācija, un noteiktiem produktiem, kurus izmanto gatavu farmaceitisko produktu ražošanai (A7-0316/2010, Vital Moreira) (balsošana)

6.10. EK un Ukrainas nolīgums par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā (A7-0306/2010, Herbert Reul) (balsošana)

6.11. EK un Fēru salu valdības nolīgums par zinātnisku un tehnoloģisku sadarbību (A7-0303/2010, Herbert Reul) (balsošana)

6.12. EK un Japānas nolīgums par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību (A7-0302/2010, Herbert Reul) (balsošana)

6.13. EK un Jordānijas nolīgums par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību (A7-0304/2010, Herbert Reul) (balsošana)

6.14. Eiropas Savienības un Zālamana salu partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē (A7-0292/2010, Maria do Céu Patrão Neves) (balsošana)

6.15. Kopējā pievienotās vērtības nodokļa sistēma attiecībā uz minimālās pamatlīkmes ieviešanas pienākuma ilgumu (A7-0325/2010, David Casa) (balsošana)

6.16. ECB 2009. gada pārskats (A7-0314/2010, Burkhard Balz) (balsošana)

6.17. Civilmilitārā sadarbība un civilo un militāro spēju attīstīšana (A7-0308/2010, Christian Ehler) (balsošana)

6.18. Ilgtermiņa plāns anšovu krājumam Biskajas līcī un zvejniecībām, kas šo krājumu izmanto (A7-0299/2010, Izaskun Bilbao Barandica) (balsošana)

- *Pirms balsošanas:*

Izaskun Bilbao Barandica, *referente.* – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlējos pateikt, ka Zivsaimniecības komitejā es balsoju pret šo ziņojumu, jo uzskatu, ka nav pieņemti daži grozījumi, kas tika sagatavoti sadarbībā ar nozari. Tomēr, tā kā es uzskatu, ka nozarei daudz svarīgāks ir ilgtermiņa anšovu nozvejas plāns, es balsošu par un izmantošu šo iespēju, lai lūgtu Padomi, kurai ir tik daudz iebildumu, pieņemt Parlamentam piešķirto koplēmuma spēju, kuru tam nodrošina Lisabonas līgums, un noteikt sarunu sākšanas datumu, jo, ja šis plāns netiks virzīts, visvairāk cietīs nozare.

6.19. Daudzgažu plāns stavridas rietumu krājumam un zvejniecībām, kas šo krājumu izmanto (A7-0296/2010, Pat the Cope Gallagher) (balsošana)

- *Pirms balsošanas:*

Pat the Cope Gallagher, *referents.* – Priekšsēdētāja kungs, es konstatēju, ka man nesaprotamu iemeslu dēļ sociālisti ir atsaukuši 29. grozījumu, tādēļ — lai nodrošinātu, ka mēs varam balsot par to, — ALDE grupas vārdā es apstiprinu, ka mēs pārņemsim šo grozījumu.

Es uzskatu, ka tas ir ļoti nopietni, un aicinu deputātus ņemt vērā faktu, kamēr daudzi var pilnībā nesaprast tā būtību: ja mēs nepieņemam sociālistu grozījumu un pieņemam PPE grozījumu, tas nozīmē, ka mēs rīkosimies pretēji zinātnieku padomam un radīsim divas pilnīgi atļaujamas nozvejas zonas vienam krājumam.

Es iesaku balsot pret PPE un pieņemt sociālistu ziņojumu tagad, kad viņi ir atsaukuši grozījumu kādu iemeslu dēļ, kuri ir labāk zināmi kādam Eiropas dienvidu daļā.

Priekšsēdētājs. – *Gallagher* kungs, citiem vārdiem sakot, jūs rīkojaties saskaņā ar Reglamenta 156. panta 5. punktu un pārņemat 29. grozījumu balsošanas sarakstā, kas nozīmē, ka mums būs par to jābalso.

6.20. Augstākas izmēra kategorijas zivju atlasīšanas aizliegums un plekstes un akmeņplekstes zvejas ierobežojumi Baltijas jūrā, Beltos un Zunda šaurumā (A7-0295/2010, Marek Józef Gróbarczyk) (balsošana)

6.21. Svešzemju un vietējā areālā nesastopamu sugu izmantošana akvakultūrā (A7-0184/2010, João Ferreira) (balsošana)

6.22. Valsts atbalsts nekonkurētspējīgu ogļraktuvju slēgšanas atvieglošanai (A7-0324/2010, Bernhard Rapkay) (balsošana)

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

7. Svinīgā sēde — Gruzija

Priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, godājamie viesi un draugi! Es vēlos sirsnīgi sveikt Gruzijas prezidentu *Mikheil Saakashvili*.

(Aplausi)

Šī nav pirmā prezidenta *Saakashvili* vizīte Eiropas Parlamentā. Viņš bija kopā ar mums pirms četriem gadiem un arī Briselē 2004. gadā, tūlīt pēc ievēlēšanas par Gruzijas prezidentu. Šodien, 23. novembrī, ir īpaša diena — rožu revolūcijas septītā gadadiena. Tas bija pavērsiena punkts bez asinsizliešanas, kurš atnesa pārmaiņas ne tikai situācijai Gruzijā, bet arī visā Dienvidkaukāza reģionā. Priekšsēdētāja kungs, gandrīz 60 gadus Eiropas Savienība ir virzījies uz to, ko tagad izvēlējusies arī Gruzija — uz ilgstošu mieru, labklājību un neapdraudētu brīvību. Prezidents M. *Saakashvili* savu izglītību sākotnēji ieguva Kijevā. Vēlāk viņš studēja Eiropas un Amerikas universitātēs un vienmēr ir bijis saistīts ar Strasbūru — viņš šeit mācījās, ieguva grādu un tieši šeit, cik zināms, satika arī savu nākamo sievu. Tātad šī ir īpaša vieta *Saakashvili* kungam.

Pēdējie septiņi gadi Gruzijai nav bijuši viegli. Ir pārkāpts Gruzijas teritoriālais veselums. Es vēlos atgādināt, ka šī gada maijā mēs pieņemām rezolūciju, kura aicināja Krieviju respektēt pamiera nosacījumus un atvilkt savus spēkus no Gruzijas teritorijas.

(Aplausi)

Pirms četriem gadiem *Saakashvili* kungs šajā zālē sacīja, ka gruzīni ir ne tikai viena no vecākajām Eiropas nācijām, bet arī ļoti ieinteresēti Eiropas integrācijā. Viņi uzskata to par tādu pieeju ārlietām, kurai viņi dod priekšroku. Esmu pārliecināts, ka šis entuziasms šodien nav mazāks kā pirms četriem gadiem. Mēs Eiropas Parlamentā un Eiropas Savienībā piešķiram lielu nozīmi demokratizācijai. Demokratizācijas un demokrātijas standarti ir ļoti augsti un brīvā tirgus standarti arī ir augsti. Cilvēktiesības, tiesiskā vara un vārda brīvība pieprasa reformas — konstitucionālās sistēmas, vēlēšanu likuma un tiesu sistēmas reformas. Pirms brīža es par šiem jautājumiem runāju ar Gruzijas prezidentu un mēs bijām vienisprātis, ka tas nav viegls process, bet tas ir svarīgs, ja mēs vēlamies būt līdzīgi un vieglāk sadarboties.

Esmu gandarīts arī par to, ka Gruzija viegli pārvarēja ekonomikas krīzi. Eiropas Savienībai arī bija nozīme tajā — mēs sniedzām palīdzību. Šodien Gruzija atkal atrodas straujas ekonomikas izaugsmes stadijā. Mēs Eiropas Savienībā dedzīgi iestājamies par Gruzijas stabilitāti un labu attīstību, bet mēs dedzīgi vēlamies arī, lai tas notiktu visā Dienvidkaukāza reģionā. Gruzija varētu kalpot par pilnīgo modeli pārejai uz demokrātisku un brīvā tirgus sistēmu, pilnībā aizsargājot cilvēktiesības un tiesu varas darbību. Tādēļ tas, ko *Saakashvili* kungs mums piedāvās un teiks, ir tik svarīgs. Mēs esam gandarīti, ka esat kopā ar mums, un vēlamies dot jums vārdu. Vārds jums, prezidenta kungs.

(Aplausi)

Mikheil Saakashvili, *Gruzijas prezidents.* – Priekšsēdētāja kungs, es ar pazemību uzņemu milzīgo godu, ko jūs uielūgums nozīmē manai valstij, un vēlos pateikties jums un visām

politiskajām grupām par šo vienreizējo iespēju. Priekšsēdētāja kungs, kā mēs atzīmējam iepriekšējās diskusijās, es biju šeit pirms četriem gadiem — tas līdzinās Olimpiskajām spēlēm. Esmu atgriezies pēc četriem gadiem. Ceru, ka man veiksies labāk nekā iepriekšējā reizē.

Esmu nācis šeit, lai nogādātu cerību vēstījumu un dotu svinīgu solījumu. Esmu ieradies šeit, lai apliecinātu, ka miers — taisnīgs un ilgstošs miers — ir iespējams manā reģionā un ka mums vajadzīgs Eiropas ieguldījums tajā.

Gadsimtiem ilgi Kaukāza kalni ir bijuši ģeopolitiska mistērija un mājīgs paradokss: reģions, kur indivīdi un dvēseles bija brīvi, bet iedzīvotāji tika apspiesti; kur kultūras bija tolerantas, bet valdības veidoja mākslīgus dalījumus; kur cilvēki nekad nepārstāja justies kā patiesi Eiropieši, bet impēriju uzceltās sienas pārvērtā Eiropu tālā mirāžā; kur vīrieši un sievietes ilgojās pēc miera, bet kari šķita neizbēgami.

Esmu nācis šeit, lai sacītu, ka mums jāpieliek punkts šiem laikiem, ka sadarbībai jāaizstāj sāncensība un ka sarunām jāņem virsroka pār kara retoriku.

Visos mūsu pasaules nemierīgajos nostūros Eiropas Parlaments ir cerības simbols. Tas ir uzskatāms pierādījums, ka pat viscietsirdīgākos konfliktus var pārvarēt un ka miers ir jebkura politiskā riska vērts.

Šī pati vieta nepastāvētu, ja drupās, kuras ieskauj nāve un pamatotas atriebības prasības, drošsirdīgi līderi neizvēlētos beigt gadsimtiem ilgos karus, uzsākot visambiciozāko un fascinējošāko mūsu laiku politisko eksperimentu — Eiropas apvienošanos. Šis Parlaments, kuru nedala pēc tautības, bet gan politiskajās grupās, piepilda Viktora Igo daiļrunīgi pausto vīziju Starptautiskajā Miera kongresā Parīzē 1849. gadā.

Ļaujiet man citēt izcilo dzejnieku viņa paša valodā:

(FR) „Pienāks diena, kad jūs visi — visas kontinenta nācijas — nezaudējot savas atšķirīgās iezīmes vai savu izcilo individualitāti, saplūdsiet lielākā savienībā un iemiesosiet Eiropas brālību.

Pienāks diena, kad vienīgie kaujas lauki būs tirdzniecībai atvērti tirgi un idejām atvērti prāti.

Pienāks diena, kad lielgabalu zalves un bumbas aizstās balsojumi, tautu vispārējas vēlēšanas, cienījams lēmums, kuru pieņems liels suverēns senāts, kas Eiropai būs tas pats, kas Parlaments Apvienotajai Karalistei, Asambleja Vācijai un Likumdošanas asambleja Francijai.”

Vairums V. Igo laikabiedru uzskatīja, ka viņš bija bērnišķīgs sapņotājs, pat sakot savu runu. Vajadzēja vairāk nekā simts gadus un divus pasaules karus, lai vēsture sadzirdētu viņa balsi.

Dāmas un kungi! Ir laiks atkārtot V. Igo teikto un sadzirdēt to arī manā reģionā. Ir īstais laiks šai brālības balsij pārvarēt zalvju skaņas un aicinājumus uz naidu. Ir īstais laiks Eiropas mieram paplašināties līdz Kaukāzam.

(Aplausi)

Un mūsu kā politisko līderu atbildība ir uzņemties drošas iniciatīvas, lai tas varētu notikt.

Dāmas un kungi! Tieši pirms septiņiem gadiem rožu revolūcija uzsāka vecas nācijas, manas mīļotās Gruzijas, ceļojumu uz Eiropas ģimeni. 2003. gada 23. novembrī simtiem tūkstošu visu reģionu, reliģisko un sociālo piederību cilvēku mierīgi ieņēma ielas un parlamentu. Netika izsists neviens logs un neviena lieta netika nozagta no ēkas. Viņi izdarīja vairāk,

nekā tikai gāza korumpētu, atpalikušu reģiona režīmu. Viņi uzsāka to, ko ekonomisti Londonā pirms dažām nedēļām nosauca par garīgo revolūciju.

Kā daži no jums šajā asamblejā labi zina, ir divi veidi, kā tikt ārā no komunistiskajiem režīmiem pēc atbrīvojošā PSRS sabrukuma — Eiropas ceļš un nacionālistiskais ceļš: tiesiskuma vara un baiļu vara. Īsi sakot, *Václav Havel* un *Slobodan Milošević*.

Kad beidzās partijas tirānija, tad šķelšanās, korupcija, vertikālitate, birokrātija, cinisms un autoritārisms, kas bija padomju sabiedrības pīlāri, palika neskarti. Pirms septiņiem gadiem Gruzija formāli bija neatkarīga valsts, bet tā joprojām bija daļa no baiļu un naida pasaules. Padomju mentalitātes robežas netika atceltas, un Padomju Savienība joprojām pastāvēja cilvēku sirdīs un dvēselēs. Tikai garīga revolūcija varēja novest pie mūsu sabiedrību eiropiskas transformācijas.

Šādu vēstījumu mēs, gruzīni, atnesām šim reģionam. Šis ir vēstījums, kas izraisīja tik daudz dusmu pret mums impērijas nostalgijā grimstošo vidū, bet tas pārvērtā Gruziju par mūsu reģiona reformu laboratoriju. Kad mēs nonācām pie rožu revolūcijas, mēs bijām studentu organizāciju, opozīcijas partiju un pilsoniskās sabiedrības grupu biedri, kurus vienoja kopīgs sapnis: pārvērst nefunkcionējošu, korupcijas un noziedzības izkropļotu, postpadomju valsti Eiropas demokrātijā.

Dāmas un kungi! Padomju Savienība balstījās uz principu „tiesības valdīt”. Cilvēki mākslīgi tika pretstatīti viens otram visos sabiedrības līmeņos un visās jomās. Katrā republikā dažādas reliģiskās, sociālās un etniskās grupas tika padarītas par pastāvīgiem konkurentiem un politiku uztvēra kā manipulācijas, baiļu un naida mākslu. Tas izskaidro, kāpēc agrākie komunistu līderi tik viegli pārvērtās par nacionālistiem – Balkānos tāpat kā Kaukāzā, Austrumeiropā un arī Krievijā. Pirms septiņiem gadiem Gruzija joprojām bija sadalīta izolētās kopienās, kas baidījās viena no otras. Daži ekstrēmisti izmantoja valsts vājumu, lai atraidītu minoritātes.

Mūsu pirmais uzdevums tādēļ bija iekļaut multikulturālismu un atšķirības. Mēs esam attīstījuši apstiprinošas rīcības programmas visās jomās, no augstākās izglītības līdz tiesībsargājošajām iestādēm. Padomju Savienībai bija vēl viena iezīme — pilnīga centralizācija. Pirms septiņiem gadiem Gruzija joprojām bija pilnībā centralizējusi tās kapitālu un mēs sākām plašu decentralizācijas programmu, investējām reģionu attīstības infrastruktūrās un būtiski pilnvarojām vietējās pašvaldības. Rezultātā kādreiz pamestie reģioni kļuva par visredzamākajiem mūsu attīstības piemēriem.

Līdz rožu revolūcijai visus galvenos reģionu principus noteica prezidents, tādēļ, kamēr citi atjaunoja slaveno vertikālo varu, kas atcēla visu reģionu autonomiju, mēs sistemātiski nodevām varu reģionos ievēlētajām institūcijām. Šī politika nesēn noveda pie pirmajām tiešajām Tbilisi mēra vēlēšanām pagājušā gada maijā un pie lēmuma pārcelt Konstitucionālo tiesu uz Batumi pilsētu un Gruzijas parlamentu uz otru lielāko pilsētu — Kutaisi — Gruzijas centrā.

Padomju Savienība nozīmēja kontroli un korupciju — pārmērīgu un neefektīvu valsti. Tādēļ mūsu pirmais solis bija likvidēt VDK un atlaist visus policijas spēkus...

(*Aplausi*)

... kā arī muitas ierēdņus un nodokļu inspektorus, un arī atvērt mūsu ekonomiku un izglītības sistēmu.

Vīzija, kas vadīja visus šos soļus, bija ietverta vienā simbolā. Blakus katram Gruzijas karogam ikvienā oficiālā ēkā mēs novietojām Eiropas karogu. Mēs to darījām, lai parādītu, uz kuriem mēs gribam aizvest Gruziju ar savām reformām.

Protams, mūsu mierīgajai revolūcijai bija savas neveiksmes un trūkumi. Protams, mēs kļūdījāmies, bet — kā lielais Eiropas kosmopolītisma izgudrotājs un viens no maniem iecienītākajiem filozofiem, Imanuels Kants, rakstīja par Franču revolūciju: „Jūs neesat gatavs būt brīvs, ja vien jūs neesat patiesi brīvs.” Imanuels Kants, dāmas un kungi, uzskatīja, ka neviena grāmata nevar pirms laika iemācīt, kā jāvalda — vai jāuzvedas — brīvībā. Jūs varat to iemācīties tikai no saviem panākumiem un neveiksmēm.

Mums ir bijušas neveiksmes, un mēs no tām esam mācījušies, bet mums ir bijuši arī pārsteidzoši panākumi. Pasaules Banka ir minējusi Gruziju kā līderi ekonomikas reformās pasaulē pēdējo piecu gadu laikā un tagad tā ierindojas 12. vietā pasaulē un pirmajā vietā Centrālajā un Austrumeiropā — un noteikti postpadomju pasaulē — biznesa vides novērtējumā. Bijušais postpadomju mafijas centrs Gruzija ir panākusi lielāku progresu cīņā pret korupciju nekā jebkura cita valsts pasaulē laikā no 2000. līdz 2009. gadam saskaņā ar ERAB un *Transparency International* datiem. Patiešām, *TI* sarakstā Gruzija ir pakāpusies par apmēram 70 vietām un gluži nejauši ap to laiku Krievija noslīdēja par apmēram 70 vietām. Mēs satikāmies pa vidu, un es neatceros, ka viņi mūs sveicinātu, bet tā tas notika.

Es novērtēju šos reitingus tikai tāpēc, ka tie atspoguļo un no jauna uzceļ sociālo un morālo transformāciju, kas notika manā valstī — garīgo revolūciju, ko es minēju iepriekš. Gruzijas iedzīvotāji ir pārstājuši domāt par savu valsti un zemi kā par postpadomju valsti. Viņi to redz, vērtē un kritizē kā Eiropas demokrātiju. Šāda pārmaiņa tālu pārsniedz līderus un partijas, kuri vadīja rožu revolūciju. Tā nepieder nevienam un to neviens nevar apspiest, ne mēs, ne kāds cits.

Šāda revolūcija noved pie pārsteidzoša fakta mūsu pasaules daļā, proti, ka iestādes ir sistemātiski populārākas par politiskajām figūrām. Mums tikko bija milzīga policijas reforma, un saskaņā ar pēdējās sabiedriskās domas aptaujas — *Gallup* aptaujas — datiem policijas uzticības rādītājs ir 86 %, bet agrāk tas mēdza būt 5 %. Tas pats attiecas uz prezidentūru, parlamentu un citām iestādēm valstī: tas bija pilnīgi pretēji tam, kas notika agrāk. Tas patiešām pasaka jums, ka institūcijas ir daudz populārākas par līderiem un ka valsts attīstās pareizajā virzienā.

Vēl ir daudz darāmā. Acīmredzot mēs esam apņēmīgāki nekā jebkad iet pa savu reformu ceļu. Mēs apzināmies, ka demokrātija vienmēr ir turpināms darbs.

Protams, mūsu alternatīvo demokrātijas modeli visi neuzņēma ar sajūsmu. Tas sastapās ar stipru pretestību revizionistisko spēku vidū, kuri joprojām uztver PSRS sabrukumu kā vissliktāko 20. gadsimta katastrofu. Viņi uzlika pilnīgu embargo manai nācijai 2006. gadā. Pirms tam bija pilnīgs enerģijas embargo 2005. gadā. Viņi deportēja mūsu iedzīvotājus, atkārtoti bombardēja mūsu teritoriju līdz 2008. gadam un beigās iebruka 2008. gadā. Kamēr es runāju, šie spēki joprojām okupē 20 % Gruzijas teritorijas, acīm redzami pārkāpjot starptautiskos tiesību aktus un 12. augusta pamiera nolīgumu, kurš tika noslēgts, pateicoties mana laba drauga un izcila Eiropas līdera, Francijas prezidenta *Nicolas Sarkozy* pūliņiem, kurš tobrīd bija Eiropas Savienības prezidents.

Kamēr es runāju, Gruzijā joprojām ir līdz 500 000 valsts iekšienē pārvietotu personu un bēgļu, kuri nevar atgriezties mājās, jo daži cilvēki, kurus iedvesmo veca imperiālistiska

mentalitāte, nolēma sagaidīt 21. gadsimtu, organizējot etniskās tīrīšanas kampaņas un uzbūvējot jaunu Berlīnes mūri, kas sadala manu valsti.

Kā mēs reaģējam uz šo agresiju? Pirmkārt, mēs pārsniedzām mūsu saistības un pilnībā īstenojam pamiera nolīgumu, ne reizi neizmantojot Krievijas atteikšanos to ievērot kā iemeslu. Pagājušā gada augustā ES novērošanas misijas vadītājs *Hansjörg Haber* — vācietis — publiski slavēja Gruzijas savaldību un mūsu iesaistīšanās stratēģiju kā konstruktīvu vienpusīgumu. Kad tanki un raķetes atrodas 50 kilometrus no galvaspilsētas, daudzām valdībām būtu īstais brīdis skaļi paziņot, ka tās ir aplenkta, ka nav laika brīvībai un ka demokrātija ir greznība, kuru tās nevar atļauties, un sākt ierobežot opozīciju un aicināt uz tā saukto sabiedrības vienotību. Mēs rīkojamies pilnīgi pretēji. Mēs šajos apstākļos cēlām demokrātiju zem šauteņu stobriem.

Pie dzelzs aizkara, kuru okupācijas spēki ir uzcēlušī ap Abhāzijas reģionu, mazajā piejūras pilsētiņā Anaklijā, kas bija mežonīga, nevienam nepiederoša zeme pirms dažiem gadiem, tiek celts jauns tūrisma kūrorts, kā mēs sakām, ar skaistām viesnīcām un smilšainām pludmalēm. Daži saka, ka mums vajadzētu apstāties un gaidīt, līdz situācija tiks atrisināta, un sākt būvniecību tikai tad, kad pamats būs stingrāks, stabilāks un mazāk bīstams. Mūsu filozofija ir pilnīgi pretēja. Mēs ceļam ēkas nevis tāpēc, ka tās ir uz stingra un stabila pamata, bet tāpēc, ka ceļot tās, mēs galu galā padarīsim pamatu stingrāku.

Anaklijā jauna attīstības fāze sākās 2005. gadā pēc tam, kad to divreiz nopostīja konfliktos 1993. un 1998. gadā. 2008. gadā tā vēlreiz piedzīvoja pilnīgu sagraušanu. Iebrūkošais Krievijas karaspēks nodedzināja visas jaunās ēkas, ieskaitot diskotēkas, kafejnīcas, jauniešu viesnīcas un citas viesnīcas. Pēc dažām nedēļām celtniecība sākās no jauna.

Liels dzejnieks un ievērojams krievu disidents *Alexandr Galich*, viens no tiem astoņiem varoņiem, kuri piedalījās demonstrācijā Sarkanajā laukumā 1968. gadā pret iebrukumu Prāgā, bija šīs izcilās frāzes autors: „*Отечество в опасности! Наши танки на чужой земле!*”, kas nozīmē „Tēvija briesmās! Mūsu tanki ir iebrukuši svešā zemē!” Viņš uzrakstīja vēl vienu spožu rindu par Gruziju, kuru es atkal citēju krievu valodā: „*Прекрасная и гордая страна! Ты отвечаешь шуткой на злословье!*”, ko aptuveni tulko kā „Krāšņā un lepnā zeme, ar smaidu tu atbildi uz ķengāšanu.”

(Aplausi)

Pēdējā reizē, kad es biju Anaklijā, es redzēju vairākas tikpat dzīvīgas diskotēkas, kādas var redzēt jebkur Eiropā: jaunieši tur dejoja tāpat kā Ibizā vai Santropēzā. Vienīgā atšķirība bija tā, ka diskotēka „18”, kur mēs gājām, bija pēdējā diskotēka pludmalē. Tieši piecus metrus no turienes atrodas siena, aiz kuras izvietota okupācijas armija, un tālāk ir gandrīz 100 kilometri tumsas un tukšuma. Ļaujiet man uzdot jums jautājumu: kas ir absurdāks nekā jauns Berlīnes mūris smilšainā Melnās jūras subtropu pludmalē?

Īsi sakot, mēs saprotam, ka miers ir mūsu vislielākajās interesēs, un esam pārliecināti, ka mieram nav alternatīvas. Apdraudot mieru, mēs riskētu ar visu, ko esam sasnieguši, un visu, ko vēlamies sasniegt nākamajos gados.

Esmu nācis šeit, lai paziņoju par jaunu soli mūsu konstruktīvā vienpusīguma politikā. Esmu šeit, lai uzņemtos iniciatīvu, kura, es ceru, ar jūsu palīdzību mazinās spriedzi un ļaus sākt nopietnas sarunas. Pirms brauciena es daudz pārdomāju. Es konsultējos arī ar mūsu draugiem — Amerikas un Eiropas sabiedrotajiem un cilvēkiem reģionā —, un Gruzijas valdība jau apzinās savas saistības ar 12. augusta pamiera nolīgumu un vienmēr ir sapratusi, ka pamiers skaidri aizliedz spēka izmantošanu.

Bet lai pierādītu, ka Gruzija ir noteikti apņēmusies mierīgi atrisināt konfliktu ar Krievijas Federāciju, mēs šodien uzņemamies vienpusēju iniciatīvu paziņot, ka Gruzija nekad neizmantos spēku, lai atvairītu Krievijas okupāciju un atjaunotu kontroli pār okupētajām teritorijām. Tā izmantos tikai mierīgus līdzekļus, cenšoties panākt deokupāciju un atkalapvienošanu.

Pat ja Krievijas Federācija atsakās atvilkt savus okupācijas spēkus, pat ja tās pilnvaroto milicijas spēku cilvēktiesību pārkāpumu skaits palielināsies, Gruzija saglabās tiesības tikai uz paš aizsardzību jaunu uzbrukumu un invāzijas gadījumā pret 80 % Gruzijas teritorijas, kas joprojām ir Gruzijas valdības kontrolē.

Es nosūtīšu attiecīgās vēstules ANO ģenerālsekretāram, EDSO Ģenerālsekretāram un Eiropas Savienības vadītājiem, skaidri pasakot, ka mēs apņemamies neizmantot spēku, lai atjaunotu kontroli visā mūsu nelikumīgi sadalītajā valstī, — ne pret okupācijas spēkiem, ne pret viņu pilnvarotajiem —, lai gan ANO Statūti varētu mums ļaut to darīt.

Mans solījums jums ir vienpusējs valsts paziņojums saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem. Šī iniciatīva nebūt nav viegla valstij, kas ir daļēji okupēta un kurai ir 500 000 valsts iekšienē pārvietotu personu un bēgļu. Tā veido un paplašina mūsu konstruktīvā vienpusīguma politiku. Esmu gatavs dziļam, visaptverošam dialogam ar savu Krievijas kolēģi.

Mēs, protams, turpināsim piedalīties Ženēvas sarunās, cerot, ka mūsu šodienas solījums pārliecinās Krievijas Federāciju izbeigt šo diskusiju bloķēšanu. Bet mums jāsāk arī politiskais dialogs. Lai tas notiktu, starptautiskajai sabiedrībai skaidri jāpasaka Krievijas vadītājiem, ka šodienas situācija ir pilnīgi nepareiza un ilgtnespējīga.

Lai mudinātu viņus apspriest kompromisu, ir svarīgi skaidri noteikt situācijas realitāti uz vietas. Tādēļ mēs prasām, lai Krievijas militārie veidojumi Gruzijas starptautiski atzītajās robežās tiktu kvalificēti kā suverēnas teritorijas nelikumīga okupācija. Daudzas Eiropas valstis, kā arī Amerikas Savienotās Valstis jau to ir izdarījušas. Ja tā nav militāra okupācija, kas tad tā ir? Vai tas ir militārais tūrisms, kad desmitiem tūkstošu karavīru, raķetes un tanki prettiesiski tiek izvietoti pret jums un tiek atņemta daļa no jūsu apdzīvotās teritorijas?

Tāpat brutālās kampaņas, kas ir padzinušas simtiem tūkstošu Gruzijas iedzīvotāju no okupētajām teritorijām, jākvalificē kā prettiesiski etniskās tīrīšanas akti. Ja mēs nenosodīsim šo etnisko tīrīšanu, kāpēc gan okupantiem jebkad būtu jāapsver atļauja viņiem atgriezties savās mājās, pilsētās un ciemos?

Dāmas un kungi! Ja pirmais kara upuris vienmēr ir patiesība, tā vienmēr ir arī visstabilākais miera pamats. Mūsu konstruktīvajam vienpusīgumam un solījumam, kuru es jums tikko devu, nebūs gaidītās ietekmes, ja mūsu Eiropas draugi skaļi neteiks patiesību. Ja jūs skaļi neteiksiet patiesību, kurš tad to darīs? Es šodien pazemīgi nācu uz šejieni, lai pateiktu jums, ka pamatā mēs — un, iespējams, viss reģions — esam atkarīgi no jums.

Dāmas un kungi! Mūsu reģions ir pārcietis pārāk daudz karu nesenā vēsturē. Pienācis laiks — vēlreiz pārfrāzējot Viktoru Igo — aizstāt lielgabalu zalves ar apaļajiem galdiem. Mūsu reģionam ir bijusi sava Varšava, sava Koventrija, sava *Oradour-sur-Glane*, un ir pienācis laiks stiprināt mūsu kopīgo kara un iznīcības nosodījumu. Ir laiks pateikt, ka mums nekad vairs nevajag otru Grozniņu, reģiona galvaspilsētu ar 400 000 iedzīvotājiem, kura ir pilnīgi noslaucīta no zemes virsmas. Ir laiks pateikt, ka mēs vairs nekad nevēlamies redzēt, ka tautības, ticības vai izcelsmes dēļ no mājām padzen un deportē cilvēkus, kā tas notika manā valstī un arī citās reģiona valstīs.

Esmu gatavs strādāt ar Krievijas vadītājiem, lai nodrošinātu, ka tas vairs neatkārtojas, ka tiek novērstas kara sekas un radīti nosacījumi mieram. Mūrus, līdzīgus tam, kas sadala Gruziju, nenojauks bumbas, bet iedzīvotāju apņemšanās celt brīvu, vienotu, demokrātisku valsti un pasaules sabiedrības apņemšanās īstenot starptautiskos tiesību aktus, un tas ir mērķis, no kura mēs nekad neatteiksimies. Mēs nekad neatteiksimies no mērķa atkal apvienot savu valsti un ar mierīgiem līdzekļiem veidot to par brīvu, demokrātisku nāciju.

Ievēribas cienīgs ir tas, ka par spīti milzīgajam spiedienam un daudzajiem draudiem no Maskavas, neviena bijusī padomju republika nav atzinusi Gruzijas sadalīšanu. Tas liecina — par lielu pārsteigumu un dusmām dažiem cilvēkiem — ka vecie laiki noteikti ir beigušies. Tas liecina, ka bijušās padomju laiku nebrīvās tautas ar visiem šķēršļiem un problēmām ir kļuvušas par stiprām, neatkarīgām valstīm, kuras pašas nosaka savu politiku. Īsi sakot, neviens nevēlas atgriezties PSRS.

Dāmas un kungi! Mūsu reģions ir izdarījis izvēli. Ir uzsākts karš, lai apturētu šo kustību, bet tanki nevar pagriezt atpakaļ vēstures gaitu, un ir pienācis laiks mierīgi beigties ilgajām un sāpīgajām imperiālisma paģirām. Tādēļ es aicinu Krievijas vadītājus izdarīt izvēli nākotnei. Viņi varētu spēlēt ļoti lielu pozitīvu lomu mūsu kopējā reģiona transformācijā, pieņemot citas valstis kā partnerus un nevis kā vasaļus.

Mēs visi gribam — un es personīgi gribu — uztvert Krieviju kā partneri un nevis kā ienaidnieku. Neviens vairāk par mums nav ieinteresēts redzēt Krieviju pārvēršamies par valsti, kura patiešām darbojas ar kopā ar nācijām, respektē starptautiskos tiesību aktus un — tas bieži ir saistīts — aizstāv pamata cilvēktiesības. Tādēļ es pilnībā atbalstu Eiropas un Amerikas līderu centienus iesaistīt Krieviju konstruktīvākās attiecībās. Mūsu konflikts neko nav izdarījis, lai nocietinātu jūtas starp abām mūsu tautām: es vēlos pateikt Krievijas tautai, ka viņi vienmēr būs laipni gaidīti Gruzijā kā partneri, tūristi, studenti, žurnālisti vai vienkārši kā draugi — bet nevis kā okupācijas spēki.

(Lielī aplausi no zāles)

Dāmas un kungi! Es vēlos nobeigt šo runu, citējot pirmās Gruzijas Republikas prezidentu *Noe Zhordania*. Kā jūs zināt, Gruzija bija pirmā Eiropas sociāli demokrātiskā republika, kuru proklamēja 1918. gadā, un mēs ar to ļoti lepojamies. Mūsu konstitūcija paredz stingras sieviešu tiesības un stingras citas sociālās tiesības. Dažas dienas pirms Sarkanās Armijas iebrukuma Gruzijā *N. Zhordania* skaidroja mūsu Eiropas izvēli. „Ko mēs paņemam no Eiropas tautu kultūras varavīksnes? Vairāk nekā 2000 gadu nacionālas kultūras, demokrātisku sistēmu un dabas bagātību.”

Krievija piedāvāja mums iespēju atgriezties un dzīvot militāru dzīvi. Mēs teicām Krievijai, ka ejam uz Eiropu un vēlamies, lai Krievija iet kopā ar mums uz Eiropu. Šodien cits Gruzijas prezidents uzrunā jūs ar to pašu Eiropas idejas un vērtību mīlestības vēstījumu. Reti kad nācijai divreiz vēsturē tiek dota tāda iespēja. Esmu šodien nācis šeit, lai pateiktu jums, ka mēs izmantosim šo iespēju un darīsim visu iespējamo, lai sasniegtu savu Eiropas mērķi.

Priekšsēdētājs. – Prezident *Saakashvili*, jūsu vēstījums šodien bija ļoti svarīgs mums visiem, bet tas bija ļoti svarīgs arī gaidāmajam EDSO samitam, kas notiks Astanā, Kazahstānā, pēc nedēļas, 1. un 2. decembrī. Pirmkārt, tas bija ļoti svarīgs visam jūsu reģionam — Kaukāzam —, gan Dienvidkaukāzam, gan Ziemeļkaukāzam. Mēs vienmēr esam zinājuši, ka jūs esat drosmīgi vīri, — tagad mēs varam teikt, ka esat arī apdomīgi vīri. Drosmei un apdomīgumam vajadzētu vienmēr iet roku rokā.

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS*Priekšsēdētāja vietnieks***8. Balsošanas laiks (turpinājums)***Balsošanas laiks (turpinājums)***8.1. ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja 2009. gadā (A7-0315/2010, Eva Joly) (balsošana)****8.2. Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plānā ietvertie civiltiesību, komerciesību, ģimenes tiesību un starptautisko privāttiesību aspekti (A7-0252/2010, Luigi Berlinguer) (balsošana)***- Pirms balsošanas:*

Luigi Berlinguer, *referents*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungļi! Parlamenta vakar apstiprināto darba kārtības izmaiņu dēļ es vispirms vēlos paust savu atbalstu faktam, ka Juridisko lietu komiteja ir vienbalsīgi apstiprinājusi ziņojuma projektu, par kuru mēs balsojam šodien.

Fakts, ka Eiropas tiesiskās telpas veidošana rod tik plašu vienprātību Parlamentā, ir svarīgs. Stokholmas programma paredz, ka ikdienas dzīvei jābūt svarīgai pilsoņu Eiropas un ne tikai politisko spēku vai institucionālo pārstāvniecību Eiropas veidošanas procesā. Tās uzdevums ir atrisināt eiropiešu ikdienas problēmas, īsti un vienoti radot efektīvu darbu, preču un pakalpojumu tirgu, uzņēmējdarbības aktivitāti bez iekšējām robežām un bez birokrātijas, stiprināt mantošanas, līgumu, patērētāju, laicīgu maksājumu, ģimenes, bērnu un citu tiesību kopējo pamatu.

Tieslietu sistēmas, valstu jurisdikciju, advokātu, grāmatvežu un darbinieku, kuri strādā atsevišķās dalībvalstīs, pienākums un atbildība būs interpretēt tiesību aktus, kuri vieno mūsu kontinentu. Mūsu pagātni raksturo atšķirīgas tiesiskās un tiesību aktu tradīcijas — anglosakšu tiesību sistēma un romāņu-ģermāņu tiesību sistēma — ar atšķirībām starp franču vai vācu sistēmām un vēsturi, kas reizēm ir ļoti atšķirīga. Mēs respektējam valstu prerogatīvas un subsidiaritātes principu, bet mēs saprotam, ka, lai celtu Eiropu — un, par laimi, mēs joprojām esam uz šī ceļa —, mums vajadzīga progresīva konverģence, kas balstās uz pamattiesību dziženo konstitucionālo tradīciju, par kuru iestājas Eiropa.

Priekšsēdētāja kungs, rīcības plāns, kuru mēs apstiprināsim, paredz veidot, īstenot, paplašināt un popularizēt vienotu Eiropas tiesisko kultūru, Eiropas tiesisko domāšanu. Tāpēc es balsošu par to.

9. Balsojumu skaidrojumi**Mutiski balsojumu skaidrojumi****Ziņojums: David Casa (A7-0325/2010)**

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, vai jūs ticētu ekonomikas prognožu autoram, kas nesen izteicies šādi: „Eiro ir izdarījis vairāk budžeta disciplīnas nostiprināšanai pārējā Eiropā nekā visi SVF vai ESAO pamudinājumi”? Vai šādi: „Eiro jau ir nodrošinājis eirozonai lielu iekšēju stabilitāti”? Vai šādi: „Ja mēs atbrīvosimies no sterliņu mārciņām un

pieņemsim eiro, mēs atbrīvosimies arī no sterliņu krīzēm un sterliņu pārvērtēšanām. Tas ļaus mums reāli kontrolēt savu ekonomikas vidi”.

Visos trīs gadījumos ir citēti mūsu bijušie kolēģi šajā Parlamentā — *N. Clegg* un *C. Huhne*; satrauc tas, ka viņi ir tagadējie Lielbritānijas valdības ministri. No otras puses, mums, kas esam pret eiro — nav iespējams to formulēt saudzīgi —, ir izrādījusies pilnīga taisnība. Mēs vienmēr teicām, ka ECB likme, ko nosaka centra vajadzības, būs katastrofiska perifērijai.

Es negaidu nekādu pazemību no tiem, kuri tik katastrofāli visu sajaukuši. Es esmu pārliecināts, ka *BBC* pārraidēs viņi joprojām uzstāsies kā objektīvi eksperti, un es esmu pārliecināts, ka viņus joprojām attēlos kā nelokāmas politikas piekritējus. Ticiet man, es netīksminos par to. Kāds draugs man reiz teica, ka notikuma gaitā nav nekā kaitinošāka par to, kurš zina visu labāk. Bet, lūdzu, nākamreiz uzklausiet mūs. Vienotā valūta piespiež valstis pieņemt nepareizo valūtas politiku ar katastrofālu iznākumu palīdzības saņēmējiem un tiem, kuri maksā.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, es pievienojos sava kolēģa tikko paustajām bažām par pārmērīgo saskaņošanu. Ja skatām virzību pretī kopējai PVN nodokļu bāzei, mēs visā Parlamentā dzirdam EP deputātus iestājamies par arvien lielāku saskaņošanu attiecībā uz nodokļiem, aizmirstot, ka mums ES līmenī faktiski vajadzīga lielāka nodokļu konkurence. Mums tā vajadzīga arī pasaules līmenī, lai nodrošinātu, ka attiecībā uz ekonomiku un ekonomikas konkurētspēju mēs ar nodokļiem neiznīcinām savu iedzīvotāju ražošanas spēju un ražošanas spēkus — mēs faktiski to darām, lai nodrošinātu sev pietiekami daudz uzņēmēju un novatoru valstī, un viens no vislabākajiem veidiem, kā to panākt, ir nodokļu konkurence.

Šī pārņemšana ar saskaņošanu ir novedusi mūs pie vienotas valūtas, kas neņem vērā valstu atšķirības un ekonomikas ciklu atšķirības. Tieši tāpēc valstis cieš; daļēji tieši tāpēc Īrija cieš, un ir pienācis laiks mums virzīties pretī konkurencei, nevis kopējām nodokļu bāzēm.

Ziņojums: Burkhard Balz (A7-0314/2010)

Clemente Mastella (PPE). – *(IT)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Ziņojumā tiek analizēts gada ziņojums un šogad veiktais darbs. Darbības ekonomikas un finanšu, un — arvien plašākā mērā — politikas jomā arvien vairāk nosaka starptautiskā finanšu krīze.

Notikumiem Grieķijā un citās šā reģiona valstīs, protams, ir kompleksi cēloņi. Problēmu lielāko daļu rada iekšēji cēloņi, jo to sākotne meklējama strukturālu reformu trūkumā.

Nav ne mazāko šaubu, ka Eiropas Monetārā savienība nav darbojusies tā, kā tai bija iecerēts darboties. Stabilitātes un izaugsmes pakta principi ne vienmēr ir tikuši ievēroti, un pārkāpumi, kas sākumā šķita mazsvarīgi, laika gaitā ir izrādījušies par nopietnu draudu paktam kopumā.

Tāpēc mums ir jāgūst mācība no šīs situācijas. Mums jāatjauno Eiropas Monetārās savienības līdzsvars, jāpanāk lielāka pārredzamība un efektīvāka krīzes vadība finanšu tirgos un jāatgūst sabiedrības uzticība „no apakšas”. . Tā ir milzīga problēma, bet arī iespēja, kuru nepalaist garām ir mūsu pienākums.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, mēs redzam, kādā veidā eiro ir novedis Īrijas Republiku līdz pašreizējai sarežģītajai situācijai. Jau 2001. gadā Īrijas ekonomisti cēla trauksmi, brīdinot, ka Īrijai steidzami jāpaceļ procentu likmes, lai slāpētu ilgt nespējīgo uzplaukumu. Bet, protams, Īrijas procentu likmju nebija; bija tikai Eiropas Centrālā Banka,

kas, piešķirot galvenajiem dalībniekiem vajadzīgo, perifēriālajiem dalībniekiem piešķir divkāršu devu tā, kas tiem nebija vajadzīgs, proti, mākslīgi lētu naudu.

Īrijas problēmas turpināsies tik ilgi, cik ilgi tā atradīsies vienotās valūtas zonā. Palīdzība var ļaut tai klibot uz priekšu līdz nākamajai reizei, kad tās valūtas politikai būs jāatdalās no pārējās eiro zonas. Laikā, kad mana valsts jau pati ir parādā GBP 850 miljardus, ir neprāts mums aizņemties vēl GBP 7 miljardus, lai nosūtītu tos Īrijai. Šī nauda būs nevien vērtīga, tā darīs ļaunu, jo ieslēgs Īrijas Republiku tās pašreizējā neapmierinātībā.

Ja gribam palīdzēt, mēs varētu piedāvāt saviem draugiem un kaimiņiem daudz lielāku tūlītēju un praktisku palīdzību, dodot viņiem pagaidu valūtas savienību ar sterliņu mārciņu, ļaujot rīkoties ar aizņēmumiem, izsakot tos mārciņās, un ļaujot viņiem pēc tam atgriezties atpakaļ uz izaugsmes ceļa.

Ziņojums: Christian Ehler (A7-0308/2010)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos uzsvērt to, cik svarīgi ir mācīties. Citos jautājumos šis rezolūcijas priekšlikums ir teicams, bet es vēlos norādīt, ka no dzimumu viedokļa ES un citas valstis, kas iesaistītas civilās krīzes vadības operācijās, rīkotos pareizi, ja skatītos uz ziemeļiem un attiecībā uz apmācībām gūtu pieredzi no Zviedrijas un arī no Somijas.

Es vēlētos arī uzsvērt, ka ir ļoti svarīgi, lai sadarbība reāli darbotos un lai mēs arī veiktu aptaujas un pētījumus par to, cik labi šīs darbības ir sekmējušās. Šajā sistēmā pašlaik vēl ir trūkumi.

Ziņojums: Pat the Cope Gallagher (A7-0296/2010)

Jim Higgins (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es gribu paskaidrot, kāpēc es nobalsoju pret *Gallagher* kunga ziņojuma 5. panta 30. un 31. grozījumu: tā ļoti vienkāršā iemesla dēļ, ka tas nošķirtu Biskajas jūras līča KPN no pārējā teritorijā pieļautās nozvejas. Pamatojums bija tikai tas, ka šajā reģionā ir daudz mazu vietējo zvejas kuģu, kam nav lielas ietekmes uz skumbriju krājumiem ūdeņos.

Es savu balsojumu pamatoju ar to, ka katra piekrastes kopiena praktiski katrā valstī varētu izvirzīt tādu pašu argumentu savu zvejnieku interešu aizsardzībai. Zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja, domājams, nepiedāvā mums iespēju atdalīt zivju krājumus ūdeņos. Zivis ir nepastāvīgas, tās pārvietojas, un šāda atdalīšana neatbilst Lisabonas līgumam.

Krājumu ilgtermiņa pārvaldības plāns Ziemeļatlantijas okeānā nav domāts rotaļām. Ja mums ir kopēja zivsaimniecības politika, tai jābūt kopējai visiem bez izņēmumiem, bez atļaidēm, un tam ir visai nopietnas sekas ilgtermiņā.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es nobalsoju par 30. un 31. grozījumu, jo gan kopējās pieļaujamās nozvejas (KPN) teritoriālajā sadalījumā, gan KPN izveidē jāņem vērā dažādu flotu — mazu zvejas kuģu un rūpnieciskas nozvejas kuģu flotes — īpatnības un mērķi, lai varētu saglabāt tādas pašas zvejas iespējas, kādas ir bijušas līdz šim.

To grozīšana varētu nozīmēt izmaiņas zvejniecības pamatnostādņē un varētu pat izraisīt strīdus ar vietējām zivsaimniecībām, kuras galvenokārt izmanto stavridu sabiedrības apgādei ar kvalitatīvām zivīm.

KPN jādiferencē pēc teritorijas attiecībā gan uz stavridu, gan citām zivju populācijām, kuras arī pakļaujas kopējai zivsaimniecības politikai.

Ziņojums: Marek Józef Gróbarczyk (A7-0295/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, zivju krājumu samazināšanās problēma ietekmē ne tikai mūs, eiropiešus, bet arī zvejniekus un patērētājus visā pasaulē. Piemērotu zvejas vietu trūkums apdraud nodrošinātību ar pārtiku. Var tikt izjaukts arī ūdens ekosistēmas un līdz ar to viss vides līdzsvars uz mūsu planētas.

Attiecībā uz klimata pārmaiņām — Baltijas jūrā ir vislielākais risks, ka izzudīs noteiktas zivju sugas, un Eiropas zivsaimniecības tiesību aktu kļūdas, nosakot zvejas aizliegumus, šo stāvokli saasina. Tieši tāpēc ir tik svarīgi veikt pareizu kopējās zivsaimniecības politikas pārskatīšanu, kas garantē ilgtspējīgu zvejniecību mūsu reģiona ūdeņos. Šo iemeslu dēļ es atbalstīju ziņojumu.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es nobalsoju par šo ziņojumu. Arī man ir raizes par to, ka mums jānodrošina, lai zivju krājumi saglabātos un zvejniecība būtu patiešām ilgtspējīga arī Baltijas jūras reģionā. Zivju krājumu samazināšanās pašlaik ir galvenais bažu cēlonis. Arī te, acīmredzami, uzmanības centrā galvenokārt bija plekste un akmeņplekste, un bija skaidrs, ka tā galvenokārt bija tehniska reforma, kas mums bija vajadzīga pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Citiem vārdiem sakot, tika sankcionēta vecā sistēma.

Šo debašu mērogs tagad būtu jāpaplašina. Man ir bažas par savvaļas lašu krājumiem, īpaši Baltijas reģionā, un es domāju, ka mums jānodrošina, lai šie krājumi tur varētu arī atjaunoties, un mums būtu jāsāk pievērst nopietnu uzmanību tam, lai tiktu nodrošināts, ka zvejniecība Baltijas jūrā notiek ilgtspējīgā veidā.

Ziņojums: João Ferreira (A7-0184/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Komisijas priekšlikumam par atbrīvojumu no atļauju pieprasīšanas tādiem ieviešanas un pārvietošanas pasākumiem, kas saistīti ar slēgtu akvakultūru platību izmantošanu, bija jāiet kopā ar stingrāku prasību noteikšanu attiecībā uz šīm platībām. Tāpēc es pilnībā atbalstīju Ferreira kunga ziņojumu.

Tomēr es vēlētos izmantot šo iespēju uzsvērt pienācīga atbalsta trūkumu zinātniskiem pētījumiem un tehnoloģijas attīstībai vietējo sugu audzēšanas jomā. Lielāks atbalsts šai nozarei ir būtisks Eiropas lauksaimniecības ilgtspējīgai attīstībai. Tikai šādā veidā mēs spēsim diversificēt pārtikas ražošanu un apgādi, garantējot kvalitātes uzlabojumu un lielāku nekaitīgumu videi.

Ziņojums: Bernhard Rapkay (A7-0324/2010)

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vienotais tirgus ir viens no Eiropas Savienības pilāriem. Nav šaubu, ka pie vienādiem vispārējiem nosacījumiem uzņēmumi var ražot un pārdot savus izstrādājumus un pakalpojumus bez publiska atbalsta, bet ne visas nozares un ne visas teritorijas darbojas saskaņā ar paritātes nosacījumiem. Tāpēc ir taisnīgi, kā tas ir šajā gadījumā, koriģēt ekonomiski nelabvēlīgas situācijas un ļaut ražojošiem uzņēmumiem noturēties tirgū, saglabājot nodarbinātības līmeņus, piemēram, *Sulcis* (Sardīnijā), kurā 500 ģimenes atrastos bez darba, bez ienākumiem un bez cilvēka cienīgas dzīves.

Mums jāsaprot, ka, runājot par akmeņoglēm, mēs runājam par teritorijām, kurās bez ogļraktuvēm nav citas alternatīvas un kurām jādod iespēja pieņemt ražošanas tehnoloģijas, kas ir konkurētspējīgas un saderīgas ar brīvo tirgu un vidi. Loģiski, ka termiņa atlikšana līdz 2018. gadam ir jāuzskata par obligātu, lai nodrošinātu iestāžu un uzņēmumu tūlītēju rīcību tādu tehnoloģisku, finanšu un vides nosacījumu attīstīšanai, kuri atbilst problēmām, kas mūs turpmāk sagaida.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, runājot par valsts atbalstu, mums jāatceras arī, ka dažos gadījumos mēs varam izkropļot konkurenci.

Ja saistībā ar vienoto tirgu tiek runāts konkrēti par ogļraktuvēm un atbalstu tām, ir jāpasaka, ka mums Eiropā ir jādomā par ilgtspējīgāku nākotni. Akmeņogles tagad ir viens no viskaitīgākajiem fosilajiem kurināmajiem: ar dažādiem izmešiem tās faktiski nogalina simtiem tūkstošu dzīvnieku gadā. Šā iemesla dēļ es ceru, ka mēs Eiropā panāksim stāvokli, kad varētu pakāpeniski samazināt akmeņogļu kā enerģijas avota izmantošanu un pārslēgties uz atjaunojamiem enerģijas avotiem. Es saprotu — tas nozīmē, ka mums būs vajadzīgs sava veida pārejas posms teritorijās, kurās akmeņogļu ražošana ir cieši saistīta ar nodarbinātību, bet pamatā mums vairāk jāvirzās atjaunojamās tehnoloģijas un enerģijas virzienā.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es nedomāju, ka ES jāatbalsta piesārņojošas ogļraktuves. Mums jāatbalsta atjaunojamas enerģijas ieguve un tās ražošana. Mēs nevaram vienlaikus spiest paātrinātāju un izmantot bremzes. Es šajā lietā esmu kopā ar Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupu, bet galīgajā balsojumā es kļūdījos. Es oficiāli to izlaboju, bet gribēju to pateikt arī šeit.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es runāju tāpēc, ka Polija ir viena no valstīm, kurām ir nācies saskarties ar vislielākajām problēmām sakarā ar pēkšņu samazinājumu akmeņogļu rūpniecības izdevumos un ieguves potenciālā. Pirms desmit gadiem mēs ieviesām radikālu raktuvju slēgšanas programmu, bet, lai aizstātu Polijas akmeņogles, tiek ieviests 10 miljoni tonnu Krievijas ogļu. Es vēlos apliecināt, ka CO₂ izplūde no Polijas oglēm ir tāda pati kā no Krievijas oglēm. Tomēr ir labi, ka mums ir valsts atbalsta programma un ka Komisija to atļauj. Es atbalstīju šo ziņojumu. Taču es uzskatu, ka mums patiešām ir jāsaģlabā līdzsvars. Mērķis nav slēgt raktuves to slēgšanas dēļ; ir jānodrošina enerģijas drošība, — un mēs attiecamies pret raktuvēm tā, it kā tās būtu uzņēmumi.

Ziņojums: Eva Joly (A7-0315/2010)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja, pateicoties sava darba kvalitātei, ir veiksmīgi izveidojusies par svarīgu starptautiskās Ziemeļu un Dienvidu sadarbības partneri.

Sadarbības parlamentārās dimensijas stiprināšana pierādīja savu būtisko nozīmi līdzekļu labas izvietojuma, cilvēku vajadzību apmierināšanas un Tūkstošgades attīstības mērķu nolūkos attiecībā uz veselību un izglītību. Pirms neilga laika Eiropas Komisija ieviesa kārtību, kurā valstu un reģionu stratēģijas dokumenti tiek pakļauti parlamentārai kontrolei gan Eiropas Parlamentā, gan valstu parlamentos.

Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo esmu nodomājis atbalstīt darbu, ko Parlaments līdz šim ir veicis, pildot pienākumus, kas pašlaik ir pat vēl svarīgāki, jo mēs pārraugām sarunas par ekonomiskās partnerības nolīgumiem.

2009. gadā Eiropas Komisija kopā ar ĀKK valstīm iesniedza noteiktus priekšlikumus par partnerības nolīguma otro pārskatīšanu, un es ceru, ka mēs varam garantēt tā izdzīvošanu un attīstību kā būtiskai institūcijai šajā sadarbības procesā un pārējās pasaules demokratizācijā.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pirmkārt, es vēlētos izteikt atzinību *Joly* kundzei par ziņojumu.

Šodien mēs dzīvojam pasaulē, kurā liekas, ka cilvēces vēsture virzās pa dažādām slīdēm. Dažos kontinentos dienas tiek vadītas, baudot inovācijas, tehnoloģijas un objektīvas labklājības augļus, kamēr citos cilvēki pavada laiku, no rītausmas līdz krēslai izmisīgi meklējot minimālus izdzīvošanas līdzekļus.

2009. gadā Apvienotā parlamentārā asambleja aktīvi centās panākt, lai tās priekšlikumus varētu pārvērst konkrētās saistībās un sasniedzamos mērķos. Eiropas Savienība pierādīja, ka ir nolēmusi laicīgi uzsākt mērķtiecīgu un koordinētu darbību, lai atbalstītu vissmagāk cietušās, īpaši visnabadzīgākās un visneaizsargātākās, valstis.

1. decembrī Kinšasā notiks divdesmitā ĀKK un ES plenārsēde. Tajā tiks apspriests svarīgs ziņojums par Tūkstošgades attīstības mērķiem. Es kā referente un arī asamblejas priekšsēdētāja vietniece būšu apņēmības pilna panākt, lai pieņemtie pasākumi nebūtu tukši vārdi, bet kļūtu par stingru apņemšanos turpināt doties pretī taisnīgākai pasaulei un, galvenais, — pretī pasaulei bez nabadzības.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja ir apliecinājusi sevi kā būtisku rīku atklāta un demokrātiska dialoga veidošanai, sekmīgi iesaistot ĀKK valstu parlamentus, vietējās iestādes un nevalstiskās organizācijas.

Es piekrītu ziņojuma vispārējai pieejai un uzskatu uzaicinājumu Komisijai sniegt vairāk informācijas ĀKK valstu parlamentiem par īpaši lietderīgu. Ir būtiski šos parlamentus aktīvi iesaistīt nacionālās attīstības stratēģijas sagatavošanā.

Es atbalstu *Joly* kundzi. Pirms mēs varam runāt par nodokļa noteikšanu starptautiskiem finanšu darījumiem, mums tomēr jāveic pētījums par tā iespējamo ietekmi.

Ziņojums: Luigi Berlinguer (A7-0252/2010)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pagājušā gada decembrī pieņemtās Eiropadomes Stokholmas programmas nolūks ir radīt Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas jāpanāk nākamajos piecos gados, lai nodrošinātu iedzīvotājiem iespēju baudīt visas savas pamattiesības.

Eiropas Savienības tiesību galvenajam mērķim tāpēc ir jābūt mobilitātes veicināšanai un garantijai, ka šie paši iedzīvotāji var radīt Eiropas tiesisko telpu iespējami ātri.

Eiropas Komisijas ierosinātais rīcības plāns paredz pasākumu kopumu, kas izriet no jaunajiem instrumentiem, kuri kļuvuši pieejami, pateicoties Lisabonas līgumam, vienotā tirgus iedzīvotāju vajadzību saskaņošanai ar dalībvalstu dažādajām tiesvedības tradīcijām.

Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo tajā, nosakot vajadzīgās premisas, dalībvalstis tiek aicinātas aktīvi iesaistīties to īstenošanā, uzsverot jomas, kuras jāuzskata par prioritārām, proti: pilsoniskie aspekti, oficiālu dokumentu un spriedumu savstarpēja atzišana, kopēja atsauksmju, debitoru aktīvu pamatstruktūra un kopēja tiesu apmācība.

Es vēlreiz uzsveru savu pārliecību, ka Eiropas Parlamentam jāiesaistās šajā saskaņošanas procesā pēc rūpīgas spēkā esošo tiesisko sistēmu izpētes valsts līmenī. Pašlaik tiesību sistēmu un civiltiesību un krimināltiesību attiecīgā apjoma saskaņošana daudzos jautājumos ir saistīta ar diskusijām starptautiskās tirdzniecības sarunās un kļuvusi par to integrētu sastāvdaļu, jo tās izvirza vairākus juridiskus jautājumus, kas vēl nav atrisināti.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas sadarbība brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (BDTT) joprojām ir jutīgs jautājums, kas risināms uzmanīgi. Sadarbība starp tiesu iestādēm var būt vajadzīga noziegumu novēršanai un tiesiskuma un tiesiskas noteiktības veicināšanai Eiropas iekšējā tirgū. Tomēr sadarbība saskaņā ar BDTT nostādnēm saistās ar slēptu risku, ka Eiropa nodarbošies ar lietām, kas faktiski ir valsts kompetencē. *L. Berlinguer* ziņojuma 40. punktā uzsvērtā laulību un ģimenes tiesību savstarpējā atzīšana bez atsaucē uz 81. panta 3. punktu Līgumā par Eiropas Savienības darbību. Šis pants nosaka, ka katra dalībvalsts saglabā suverenitāti ģimenes tiesībās ar pārrobežu ietekmi. Es esmu atteicies atbalstīt šo ziņojumu, jo nav skaidri ņemts vērā šis Eiropas princips, kā arī tāpēc, ka ir noraidīts Eiropas Konservatīvo un reformistu grozījums attiecībā uz to.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Priekšsēdētāja kungs, es atturējos no balsojuma, jo neesmu pārliecināts, ka ir ievērota dalībvalsts subsidiaritāte ģimenes tiesību jomā. Eiropas Savienībai pilnībā jāievēro pilnvaru sadalījums starp Eiropas Savienību un dalībvalstīm, radot tiesību aktu. Šā iemesla dēļ es pilnībā atbalstu pieeju, kas konsekventi ņem vērā dažādas tiesiskas pieejas un konstitucionālas tradīcijas, pamatojoties uz atsevišķu valstu konkrētajiem nosacījumiem, īpaši jomās, kas saistītas ar attiecīgās sabiedrības pamatvērtībām, piemēram, vērtībām, kas ietvertas ģimenes tiesību regulējumā.

ES pieejas mērķim jābūt vēlmei labāk saprast un aizsargāt visu iedzīvotāju vajadzības visās valstīs, nevis radīt sava veida vienkrāsainu sabiedrību. Tāpēc ir būtiski ar spēku nepārkāpt pasākuma vajadzīgo pamatnostādni, kas varētu apdraudēt dalībvalstu pamatvērtības konkrētās civiltiesību un ģimenes tiesību jomās.

Ziņojums: Bernhard Rapkay (A7-0324/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos teikt, ka akmeņogles ir izejviela, kas ir ļoti svarīga sabiedrības labklājībai un enerģijas drošībai. Neskatoties uz veiktajiem pētījumiem un uz alternatīvu enerģijas avotu meklējumiem, pieprasījums pēc akmeņoglēm joprojām palielinās. Tāpēc ir acīmredzams, ka jācenšas nodrošināt nepārtrauktu piekļuvi akmeņogļu rezervēm.

Tomēr gadījumos, kad raktuve kļūst nerentabla, tās darbības uzturēšana ar valsts atbalsta palīdzību traucē tirgu, iejaucas konkurētspējā un galu galā destabilizē attiecīgās valsts ekonomiku. Tāpēc ir vajadzīgs piemērots tiesību akts, kas dod iespēju veikt šādas raktuves efektīvu un arī drošu slēgšanu. Regulas projekts nodrošina šo mērķu sasniegšanu, garantējot enerģijas tirgus konkurētspējas saglabāšanu un cieši saistīto rūpniecības nozaru attīstību. Bez šaubām, es atbalstīju ziņojumu.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: Reimer Böge (A7-0328/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par mūsu vācu kolēģa Böge kunga ziņojumu par priekšlikumu lēmumam par EUR 13 miljonu izmantošanu no Eiropas Savienības Solidaritātes fonda, lai palīdzētu Īrijai, kas cieta nopietnu plūdu dēļ 2009. gada novembrī. Atbalsta lielums man šķiet izsmiekla vērts (2,5 % no aprēķinātā EUR 500 miljonu

kopējā postījumu apjomā), un tas ir nācis pārāk novēloti. Es ierosinu mums pajautāt pašiem sev, vai mums nevajadzētu nevis piešķirt nožēlojamas summas, bet daļu no tām izmantot Eiropas civilās aizsardzības spēku finansēšanai, lai tie nāktu palīgā valstīm, kurās notikušas katastrofas (ugunsgrēki, plūdi, dabas katastrofas, pārrobežu katastrofas un tā tālāk) un kurām trūkst aprīkojuma, lai tām pretotos, vai lai īstenotu starptautiskus centienus nopietnu katastrofu gadījumos, piemēram, kā tas notika Haiti.

Liam Aylward (ALDE), *rakstiski*. – (GA) Es noteikti piekrītu tam, kas ziņojumā teikts par atbalstu Komisijas lēmumam piešķirt EUR 13,02 miljonus no ES Solidaritātes fonda Īrijas labā, lai atjaunotu infrastruktūru un īstenotu plūdu novēršanas pasākumus skartajās teritorijās.

Plūdi Īrijā 2009. gada novembrī nodarīja ievērojamu kaitējumu mājokļiem, lauku saimniecībām, uzņēmumiem, infrastruktūrai, auto ceļiem un ūdens avotiem skartajās teritorijās. Šī Komisijas piešķirtā nauda palīdzēs segt dažas izmaksas, kas radās krīzes gaitā. Ārkārtīga nozīme ir arī tam, cik lielā mērā šī nauda tiek virzīta ieguldījumiem plūdu novēršanas pasākumu īstenošanai attiecīgajās teritorijās.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es nobalsoju par to, lai Īrijai piešķirtu līdzekļus no ES Solidaritātes fonda. 2009. gadā spēcīgs lietus izraisīja plūdus, kas nodarīja smagu kaitējumu lauksaimniecībai, mājokļiem un uzņēmumiem, autoceļu tīklam un citai infrastruktūrai. Atbalsts Īrijai tika apstiprināts kā izņēmums, jo plūdu radīto postījumu apjoms neatbilda Solidaritātes fonda prasībām. Saistībā ar klimata pārmaiņām Eiropā un visā pasaulē notiek arvien vairāk dabas katastrofu, kuru dēļ iet bojā cilvēki un rodas lieli postījumi. Tāpēc Eiropas Savienībai jārada pasākumi, lai prasītais finansējums tiktu laicīgi izsniegts, kad notiek šādas katastrofas. Savā marta rezolūcijā Eiropas Parlaments skaidri puda nostāju, ka, lai efektīvāk risinātu dabas katastrofu izraisītās problēmas, ir vajadzīga jauna Solidaritātes fonda regula. Es uzskatu, ka, pārskatot regulu, jāizveido stingrāks un elastīgāks pasākums, kura īstenošana ļautu efektīvāk reaģēt uz jaunajām klimata pārmaiņu radītajām problēmām un sniegt ātru palīdzību dabas katastrofu upuriem.

Gerard Batten, John Bufton, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark, Trevor Colman un Nigel Farage (EFD), *rakstiski*. – Ņemot vērā Eiropas Savienības un īpaši Komisijas prettiesisko, nedemokrātisko struktūru, korupciju un lielummānijas caurausto iekšējo motivāciju, mēs no AKNP nevaram piedot Komisijai valsts naudas līdzekļu monopolizēšanu, lai kāds būtu tās nolūks, un attiecīgi uzskatām, ka nekas no naudas līdzekļiem, ko tā virza, lai labotu pagājušā gada plūdus radītos postījumus Īrijā, netiks pareizi izlietots un tikai slēps vajadzību pēc palīdzības finansējuma, ko atbilstīgi izmaksā un novirza demokrātiski ievēlētas valdības.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Eiropas Savienības Solidaritātes fonds, kas ir paredzēts, lai palīdzētu valstīm, kuras spiestas pārvarēt dabas katastrofas, ir ticis mobilizēts 33 reizes kopš tā izveides pirms astoņiem gadiem. Tas ir pierādījis savu noderīgumu, un tā mobilizēšana sakarā ar 2009. gada novembra plūdiem Īrijā, kurus visi atceras, manuprāt, ir pilnībā pamatota.

Slavi Binev (NI), *rakstiski*. – (BG) Es vēlos paskaidrot, kāpēc es nobalsoju par šo priekšlikumu. Es uzskatu, ka mums pilnībā jāizrāda izpratne par tādām problēmām kā šī, jo kaut kas tāds varētu notikt ar katru no mums. Tā rīkojoties, mēs izrādām savu vienotību un līdzjutību dabas katastrofu gadījumos. Es esmu drošs, ka mūsu palīdzība tiks tērēta vislabākajā veidā, kāds iespējams, un palīdzēs pārvarēt plūdu sekas Īrijā.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *rakstiski.* – (RO) Es uzskatu, ka Īrijas pieteikums palīdzībai no Solidaritātes fonda pēc nepārtrauktām lietusgāzēm, kas izraisīja lielus plūdus 2009. gada novembrī, ir svarīgs un vērtējams atzinīgi. Plūdi nodarīja nopietnu kaitējumu lauksaimniecībai, mājokļiem un uzņēmumiem, autoceļu tīklam un citai infrastruktūrai.

Mário David (PPE), *rakstiski.* – (PT) Kopumā es nobalsoju par šo ziņojumu, ņemot vērā to, ka Īrija ir iesniegusi lūgumu par palīdzību un Eiropas Savienības Solidaritātes fonda izmantošanu, lai reaģētu uz katastrofu, ko radīja nopietni plūdi 2009. gada novembrī, jo šie plūdi nodarīja ievērojamu kaitējumu daudziem mājokļiem, lauku saimniecībām, autoceļiem un ūdens apgādes tīkliem, un finansiālā palīdzība, kas tiks sniegta no šā fonda, ļaus Īrijas iestādēm atgūt dažas no izmaksām, kas radās, reaģējot uz ārkārtas situāciju.

Edite Estrela (S&D), *rakstiski.* – (PT) Es nobalsoju par Eiropas Savienības Solidaritātes fonda izmantošanu Īrijas labā pēc plūdiem, kas nodarīja nopietnu kaitējumu lauksaimniecībai, mājokļiem un uzņēmumiem, autoceļu tīklam un citai infrastruktūrai. Lai gan kopējie zaudējumi ir zemāki par noteikto sliekšni, Īrijas iesniegtais lūgums atbilst kritērijam „ārkārtēja reģionāla katastrofa”, kas izvirza nosacījumus Solidaritātes fonda izmantošanai „izņēmuma apstākļos”. Padomei būtu vēlams novērst šķēršļus jaunajai regulai par Solidaritātes fondu, ko Parlaments ir apstiprinājis.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski.* – (PT) Kā jau iepriekš teicu, es uzskatu, ka solidaritāte ES dalībvalstu starpā un īpaši Eiropas atbalsts valstīm, kuras ir pārcietušas katastrofas, ir skaidra zīme, ka ES vairs nav tikai brīvas tirdzniecības zona. Situācijā, kad daudzi apšaubā mūsu kopējā projekta stabilitāti, īpaši palīdzības instrumenti, piemēram, Eiropas Savienības Solidaritātes fonds, rāda, ka mēs spējam saglabāt vienotību nelaimē pat situācijās, kas izvirza augstas prasības pēc cilvēku un materiālu resursiem. Plūdi, kas notika 2009. gada novembrī, nopietni ietekmēja Īriju un nodarīja nopietnu kaitējumu, kas pēc aplēsēm sniedzas pāri EUR 520 miljoniem. Tāpēc es uzskatu, ka fonda izmantošana ir pilnībā pamatota, lai palīdzētu tiem, kuri ir visvairāk cietuši dabas katastrofā, un es apsveicu Reģionālās attīstības komitejas priekšsēdētāju par to, cik ātri viņa sniedza atzinumu, tādējādi izvairoties no liekas kavēšanās parlamentārajā procedūrā.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski.* – (PT) Šis ziņojums ļauj izmantot Eiropas Savienības Solidaritātes fondu (ESF), lai palīdzētu Īrijai novērst katastrofālās sekas, ko radīja stipras lietusgāzes un plūdi 2009. gadā. Plūdi nodarīja nopietnu kaitējumu lauksaimniecībai, mājokļiem un uzņēmumiem, autoceļu tīklam un citai infrastruktūrai. Lai gan kopējie zaudējumi ir zemāki par noteikto sliekšni, Īrijas iesniegtais lūgums atbilst kritērijam „ārkārtēja reģionāla katastrofa”, kas izvirza nosacījumus Solidaritātes fonda izmantošanai „izņēmuma apstākļos”.

João Ferreira (GUE/NGL), *rakstiski.* – (PT) Ziņojumā ir atbalstīta Eiropas Savienības Solidaritātes fonda (ESF) izmantošana, lai palīdzētu Īrijai pārvarēt katastrofas sekas, ko radīja lietus un plūdi 2009. gadā. Beidzamajos gados ES dalībvalstis ir cietušas ievērojami daudzās katastrofās. ESF darbības pirmajos sešos gados Komisija saņēma 62 lūgumus par finansiālu atbalstu no 21 valsts. No tiem aptuveni viena trešā daļa iekļāvās kategorijā „lielas katastrofas”. Daudzi no šiem lūgumiem nesaņēma nekādu atbalstu. Citām katastrofām nesevoja lūgumi par fonda izmantošanu, lai gan tās ievērojami un daudzus gadījumos ilgstoši ietekmēja cietušos cilvēkus, vidi un ekonomiku.

Šā fonda izmantošanas noteikumi ir jāpielāgo, lai būtu iespējama elastīgāka un laicīgāka izmantošana, pievēršoties plašākam būtiskas ietekmes katastrofu lokam un samazinot laikposmu starp katastrofu un brīdi, kad finanšu līdzekļi kļūst pieejami. Taču ir svarīgi arī

norādīt, ka vispirms ir jābūt apņēmībai novērst katastrofas, praktiski īstenojot Parlamenta nesēn apstiprinātos ieteikumus.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), rakstiski. – (GA) Es atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta lēmumu apstiprināt Īrijas valdības pieteikumu par finansiālu palīdzību no ES Solidaritātes fonda plūdu seku novēršanai. Plūdi Īrijā nodarīja lielu kaitējumu, īpaši valsts ziemeļrietumos. No ES Solidaritātes fondu Īrija saņems EUR 13 miljonus. Šī nauda tiks izlietota dažu izmaksu segšanai, kuras vietējām iestādēm bija jāmaksā kritiskajā posmā 2009. gada beigās.

Kopējā nodarītā kaitējuma izmaksas ir EUR 520,9 miljoni, un — ticiet vai neticiet — šī summa ir zem spēkā esošā sliekšņa līmeņa saskaņā ar Solidaritātes fondu. Eiropas Komisija tomēr apstiprināja EUR 13 miljonu piešķiršanu Īrijai, jo Komisija atzina, ka 2009. gada beigās Īrijā notikušie plūdi bija ārkārtēja reģionāla katastrofa.

Seán Kelly (PPE), rakstiski. – Es biju priecīgs, atbalstot šo priekšlikumu, un vēlos izteikt savas valsts atzinību par solidaritātes finansējumu, kas piešķirts mūsu valstij 2009. gada novembra plūdu seku dēļ. Es pagājušajā nedēļā piedalījos Plūdu forumā Īrijā, un tajā daudzkārt tika izteikta pateicība, kad es pieminēju, ka par to šodien jābalso Parlamentā.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Es nobalsoju par Eiropas Solidaritātes fonda izmantošanu. Es faktiski uzskatu, ka fonds ir vērtīgs instruments, kas ļauj Eiropas Savienībai apliecināt solidaritāti ar reģionu iedzīvotājiem, kurus skārušas dabas katastrofas, sniedzot finansiālu atbalstu, lai palīdzētu nodrošināt strauju atgriešanos normālos dzīves apstākļos.

Pieteikumu, kas šodien balsojumā tika apstiprināts, iesniedza Īrija, un tas attiecas uz spēcīgu lietu, kas izraisīja lielus plūdus 2009. gada novembrī. Plūdi nodarīja smagu kaitējumu lauksaimniecībai, mājokļiem un uzņēmumiem, autoceļu tīklam un citai infrastruktūrai. Pēc Īrijas iestāžu aplēses kopējais tiešais kaitējums, ko radījusi katastrofa, ir EUR 520,9 miljoni.

Lai gan tas ir zem līmeņa, kas paredzēts regulā, Komisija izskatīja pieteikumu, pamatojoties uz tā saukto „ārkārtējas reģionālas katastrofas” kritēriju. Saskaņā ar šo kritēriju reģions var saņemt atbalstu no fonda, kad šo reģionu ir skārusi dabas katastrofa, galvenokārt dabas katastrofa, kas ietekmē iedzīvotāju lielāko daļu, radot nopietnas un ilgstošas sekas, kuras atbalsojas dzīves apstākļos un reģiona ekonomikas stabilitātē. Visbeidzot es gribu piebilst, ka fonds ir izmantots par kopējo summu EUR 13 022 500.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, piekrītot piešķirt ES līdzekļus, lai palīdzētu plūdu upuriem Īrijā. Īrija pieteicās uz palīdzību no Eiropas Solidaritātes fonda pēc spēcīgām lietusgāzēm, kas izraisīja nopietnus plūdus 2009. gada novembrī. Plūdi nodarīja kaitējumu lauksaimniecībai, mājokļiem, uzņēmumiem un autoceļu tīkliem un infrastruktūrām. Pēc pieteikuma izvērtēšanas Komisija ir ierosinājusi izmantot ES Solidaritātes fondu kopumā par summu EUR 13 022 500. Ir vērts atzīmēt, ka tas ir pirmais priekšlikums par līdzekļu izmantošanu 2010. gadā, kas saņēmis piekrišanu, un ierosinātais apjoms atstāj vismaz 98 % Eiropas Solidaritātes fonda līdzekļu, kas būs pieejami piešķirumiem atlikušajā 2010. gada daļā.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) ES ir solidaritātes telpa, un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) ir daļa no tās. Šis atbalsts ir būtiska palīdzība bezdarbniekiem un pārvietošanu upuriem, kuras notiek globalizētājā pasaulē. Arvien vairāk uzņēmumu pārceļas, izmantojot zemāku darbaspēka izmaksu priekšrocības daudzās valstīs, īpaši Ķīnā un Indijā, bieži radot kaitīgu ietekmi valstīs, kurās ievēro darba ņēmēju tiesības. EGF mērķis ir palīdzēt darba ņēmējiem, kas ir uzņēmumu pārvietošanās upuri, un ir svarīgi sekmēt

viņu piekļuvi jaunām darbavietām nākotnē. EGF iepriekš ir izmantojušas citas ES valstis, un tagad ir pareizi palīdzēt Īrijai, kura ir iesniegusi lūgumu par palīdzību no fonda pēc spēcīgām lietusgāzēm, kas radīja plūdus 2009. gada novembrī. Plūdi nodarīja nopietnu kaitējumu lauksaimniecībai, mājokļiem un uzņēmumiem, autoceļu tīklam un citai infrastruktūrai.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski.* – (DE) Pēdējos gados mēs esam piedzīvojuši arvien vairāk vides katastrofu. Īpaši spēcīgi lietus nokrišņi ir bieži izraisījuši plūdus, kas atstāj postošu ietekmi uz vidi un rada kaitējumu, kurš prasa lielas naudas summas seku novēršanas izmaksām.

Eiropas Savienības Solidaritātes fonds tiek izmantots, lai mazinātu plūdus nodarīto kaitējumu Īrijā 2009. gadā (lauksaimniecībai, mājokļiem, uzņēmumiem, autoceļu tīklam un citai infrastruktūrai). Tiek vērtēts, ka kaitējuma, kas ir katastrofas tiešās sekas, vispārējās izmaksas ir aptuveni EUR 520 miljoni. EUR 13 miljonu piešķirums no ES budžeta palīdzēs rekonstrukcijas darbam. Es nobalsoju par šā atbalsta sniegšanu.

Claudio Morganti (EFD), *rakstiski.* – (IT) Komisija rīkojās labi, izmantojot EUR 13 022 500 no Solidaritātes fonda, līdztekus iesniedzot budžeta grozījuma projektu (BGP Nr. 8/2010) pēc Īrijas iesniegtā palīdzības pieteikuma sakarā ar 2009. gada novembra plūdiem, kas nodarīja milzīgu kaitējumu valsts infrastruktūrai kopumā gandrīz par EUR 520,9 miljoniem. Attieksmei pret nacionālām katastrofām un nelaimes gadījumiem ir jābūt prioritārai, un es ceru, ka turpmāk Eiropas Komisijas rīcība būs straujāka un tūlītēja.

Plūdi Īrijā notika 2009. gada novembrī, un līdz pat šai dienai — vairāk nekā gadu pēc notikušā — Parlaments nedeva savu apstiprinājumu. Nesen plūdus ir cietis Venēcijas reģions, un es ļoti ceru, ka Komisijas rīcība būs ātrāka un savlaicīgāka nekā iepriekš.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski.* – (IT) Es nobalsoju par Bōge kunga ziņojumu, jo uzskatu, ka Eiropas Savienības pienākums ir sniegt palīdzību reģioniem, kas cietuši dabas katastrofās un citos negadījumos.

Es uzskatu, ka solidaritātes jēdziens ir saistīts ar ideju un vērtībām, kas ir Eiropas Savienības pamatā. Tā ir viena no pamatvērtībām, kas radīja Eiropas Savienību un nodrošināja tās uzplaukumu un paplašināšanos laika gaitā. Šā iemesla dēļ piešķirumam ir ne tikai izskaidrojums un labs pamatojums, bet tas praktiski ir pienākums.

Tāpēc es ceru, ka šāda palīdzība tiks sniegta arī Itālijas reģioniem, kas smagi cietuši nesēnajos plūdus, kuru dēļ vietējā tautsaimniecība ir nopiesta uz ceļiem.

Aldo Patriciello (PPE), *rakstiski.* – (IT) Es piekrītu Bōge kungam, kuru es apsveicu, par to, ka jāizmanto Eiropas Solidaritātes fonds Īrijas labā saskaņā ar 2006. gada 17. maija iestāžu nolīguma 26. punktu. Šis nolīgums pieļauj Solidaritātes fonda izmantošanu, nosakot gada maksimālo limitu EUR 1 miljards. Šis ir pirmais priekšlikums izmantot fondu 2010. gadā.

Es atbalstu un uzsveru referenta ieteikumus Komisijai, un, ņemot vērā grūto ekonomikas stāvokli Eiropā un īpaši Īrijā, es piekrītu, ka mums jāizrāda solidaritāte.

Visbeidzot es šeit vēlos uzsvērt, ka katastrofa ir notikusi arī Ziemeļitālijā, tāpēc mums jārikojas nekavējoties, lai palīdzētu arī tur cietušajiem reģioniem.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski.* – Mēs atbalstījām šo rezolūciju, kurā Komisija ierosina izmantot Eiropas Solidaritātes fondu Īrijas labā, pamatojoties uz

2006. gada 17. maija iestāžu nolīguma (IN) 26. punktu. IN pieļauj Solidaritātes fonda izmantošanu, nosakot gada maksimālo limitu EUR 1 miljards. Šis ir pirmais priekšlikums izmantot fondu 2010. gadā.

Līdztekus šim priekšlikumam Komisija ir nākusi klajā ar budžeta grozījuma projektu (2010. gada 24. septembra BGP Nr. 8/2010), lai 2010. gada budžetā iekļautu attiecīgas saistības un maksājumu apropriācijas, kā paredzēts IN 26. punktā. Īrija pieteicās uz palīdzību no fonda pēc ilgstoša lietus, kas izraisīja nopietnus plūdus 2009. gada novembrī. Plūdi nodarīja kaitējumu lauksaimniecībai, mājokļiem un uzņēmumiem, autoceļu tīklam un citai infrastruktūrai.

Nuno Teixeira (PPE), *rakstiski*. – (PT) Pašreizējais priekšlikums par Eiropas Solidaritātes fonda (ESF) izmantošanu konstatē vajadzību sniegt palīdzību Īrijai 2009. gada novembra plūdu dēļ, kuri radīja milzīgus zaudējumus lauksaimniecībai, rūpniecībai, infrastruktūrai, īpaši autoceļiem un ūdens apgādei, un mājokļiem. Ņemot to vērā un atceroties katastrofu, kas notika Madeiras salā 2010. gada februārī, un vētras *Xynthia* sekas Eiropā, es atzinīgi vērtēju Komisijas priekšlikumu piešķirt kopumā EUR 13 022 500 kā palīdzību Īrijai, pamatojoties uz „ārkārtējas reģionālas katastrofas” kritēriju. Šo kritēriju izmanto, kad ir redzams, ka nodarītais kaitējums ir ietekmējis reģiona iedzīvotāju lielāko daļu un ka tas ir nopietni un ilgstoši atsaucies uz attiecīgā reģiona dzīves apstākļiem un ekonomikas stabilitāti. Tomēr es vēlos atkārtoti uzsvērt vajadzību pārskatīt pašreizējo ESF sistēmu, lai padarītu to raitāku un efektīvāku dabas katastrofu ilgstošās ietekmes mazināšanā.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *rakstiski*. – Es nobalsoju par atbalstu ES Solidaritātes fonda izmantošanai: Īrija — plūdi 2009. gada novembrī. Tāpat kā tas notika manā valstī Polijā, postošos plūdus ir sagrautas tik daudzas kopienas un ģimenes, ka ir vitāli svarīgi sniegt atbalstu mūsu draugiem Īrijā. Līdzekļi nāks no Solidaritātes fonda, kas paredzēts tādām lielām katastrofām kā, piemēram, šī. Līdzekļi nonāks tām municipalitātēm, kas cietušas vissmagāk, un sniegs atbalstu tām ģimenēm un uzņēmumiem, kurus šie plūdu skāruši visvairāk, un palīdzēs viņiem atjaunot un atgūt daļu no ienākumiem, kas zaudēti sakarā ar izpostītajiem uzņēmumiem. Ir svarīgi, ka ES joprojām atbalsta savas dalībvalstis, kad tās nonākušas grūtībās, un patiesi atsaucas uz solidaritātes ideju.

Ziņojums: Barbara Matera (A7-0318/2010)

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Man kā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas loceklim vienkārši bija jābalso par *Matera* kundzes iesniegtajām sešām rezolūcijām, lai palīdzētu Nīderlandes darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules ekonomikas krīzi. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds ir efektīvs instruments, kas ir vērsti uz darba ņēmēju, kuri izjūt globalizācijas kaitīgo ietekmi, ilgtermiņa reintegrēšanos. Tāpēc es uzskatu, ka šā instrumenta izmantošana īpašos gadījumos ir pilnībā pamatota. Diskutējot par budžetu, daži cilvēki gribēja, lai Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds tūlīt tiktu atmests kā nederīgs; šajā piemērā mēs varam redzēt, ka noteiktos gadījumos tas vēl ir ļoti noderīgs, jo pasaules krīzes sekas ir jūtamas vēl šodien.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Dodu sava balsojuma skaidrojumu. Ņemot vērā, ka Nīderlande ir lūgusi palīdzību attiecībā uz 821 darbinieka atlaišanu 70 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē divos NUTS II kaimiņu reģionos — Ziemeļbrabantē un Dienvidholandē, es balsoju par rezolūciju, jo piekrītu Komisijas priekšlikumam un grozījumiem, ko iesniedzis Parlaments. Es piekrītu arī lūgumam procesā iesaistītajām

iestādēm pielikt vajadzīgās pūles, lai paātrinātu Eiropas Savienības Solidaritātes fonda (ESF) izmantošanu.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Palīdzībai darba ņēmējiem, kas atlaisti restrukturizācijas un pārvietošanas dēļ, ir jābūt dinamiskai un elastīgai, lai to varētu īstenot strauji un efektīvi. Strukturālo pārmaiņu kontekstā starptautiskajā tirdzniecībā ir svarīgi, lai Eiropas ekonomika spētu efektīvi īstenot instrumentus, šādā veidā atbalstot atlaistos darba ņēmējus un pārkvalificējot viņus cerībā atbalstīt viņu ātru reintegrēšanos darba tirgū. Tāpēc finansiālā palīdzība ir sniedzama katram individuāli. Ir svarīgi arī uzsvērt, ka šī palīdzība neaizstāj atbildību, kas parasti jāuzņemas uzņēmumiem, tā nav arī domāta uzņēmumu finansēšanai un restrukturizācijai. Es balsoju par šo ziņojumu, ņemot vērā Nīderlandes lūgumu par palīdzību attiecībā uz 821 darbinieka atlaišanu 70 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē Ziemeļbrabantē un Dienvidholandes reģionā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) 821 atlaists darbinieks 70 uzņēmumos poligrāfijas nozarē Nīderlandes Ziemeļbrabantē un Dienvidholandes reģionā rāda, ka pasaules ekonomikas un finanšu krīze neatstāj neskartas nozares, kuras sākotnēji šķiet pasargātas no tās iedarbības. Tas norāda uz satraucošu poligrāfijas uzņēmumu un izdevniecību skaita samazināšanos Nīderlandē un tātad uz ekonomikas lejupslīdi kopumā. Eiropas Komisija uzskatīja, ka šis lūgums par poligrāfijas un ierakstu reproducēšanas uzņēmumiem ir pamatots, un to ar lielu pārsvaru atbalstīja attiecīgā parlamentārā komiteja. Tāpēc es uzskatu, ka ir visi nosacījumi, kas ļauj man šajā gadījumā atbalstīt Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) izmantošanu. Es ceru, ka šis pagaidu atbalsts palīdzēs atlaistajiem darbiniekiem veiksmīgāk integrēties darba tirgū.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā pasaules ekonomikas krīzes sociālo ietekmi, kas īpaši iedarbojas uz nodarbinātību, Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) pienācīga izmantošana ir būtiski svarīga, lai atvieglotu daudzu Eiropas iedzīvotāju un ģimeņu smago stāvokli, dodot ieguldījumu viņu sociālajā reintegrācijā un profesionālajā attīstībā, vienlaikus attīstot jaunu, kvalificētu darbaspēku, lai nodrošinātu uzņēmumu vajadzības un veicinātu ekonomiku. Šis intervences plāns Nīderlandē, lai palīdzētu 821 darbu zaudējušam cilvēkam 70 uzņēmumos, kas darbojas Ziemeļbrabantē un Dienvidholandes reģionos, ietilpst šajā pamatnostādņē. Tāpēc es ceru, ka Eiropas iestādes divkārt pastiprinās savu ietekmi, īstenojot pasākumus, kas paātrina un uzlabo tik svarīga resursa kā EGF izlietojumu, jo pašlaik tā izmantošanas līmenis ir ļoti zems. Šogad tika pieprasīti tikai 11 % no pieejamajiem EUR 500 miljoniem.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Vēl seši pieteikumi ir iesniegti Solidaritātes fonda izmantošanai saistībā ar simtiem citu uzņēmumu slēgšanu Eiropā. Kopumā no darba ir atlaisti vairāk nekā 3000 darbinieki. Sākotnējās aplēses par to cilvēku skaitu, kas varētu izmantot fonda līdzekļus, kad tas tika radīts, sen jau ir pārsniegtas. Galvenais, kas vajadzīgs papildus šā instrumenta sistemātiskai izmantošanai, ir skaidra atteikšanās no neolīberālās politikas, kas mūsu acu priekšā izraisa ekonomikas un sociālu katastrofu Eiropas Savienības valstīs. Sāpes remdinoši līdzekļi katastrofai patiešām ir vajadzīgi, bet vispirms ir jāpievēršas cēloņiem.

Katrs jauns pieteikums mobilizēt šo fondu palielina neatliekamo vajadzību pēc pasākumiem, par kuriem mēs esam iestājušies un kuru mērķis ir efektīvi cīnīties pret bezdarbu, vairāk aktivizējot ekonomiku, izskaužot darbavietas, kurās nav drošības, un sāsinot darba laiku, nesamazinot algu. Tie ir pasākumi, kas apkaro arī uzņēmumu pārvietošanos. Visbeidzot

— tāpat kā citos gadījumos — mēs nevaram nenorādīt uz netaisnīgo regulējumu, kas piedāvā lielāku pabalstu valstīm ar augstākiem ienākumiem, īpaši valstīm ar augstiem algu un bezdarba pabalsta līmeņiem.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Es nobalsoju par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) izmantošanu Nīderlandes labā, jo uzskatu, ka šis instruments ir vērtīgs resurss ekonomikas krīzes dēļ grūtībās nonākušu darbinieku atbalstam.

EGF tika izveidots 2006. gadā, lai sniegtu praktisku atbalstu darbiniekiem, kas atlaisti vai nu sakarā ar viņu uzņēmumu pārcelšanos vai, kā izriet no 2009. gada grozījuma, ekonomikas krīzes dēļ, lai atbalstītu viņu reintegrēšanos darba tirgū.

Šīs dienas balsojums attiecās uz lūgumu pēc palīdzības 821 atlaistam darbiniekam 70 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē divos NUTS II kaimiņu reģionos — Ziemeļbrabantē un Dienvidholandē, par kopējo summu EUR 2 890 027, ko finansē EGF. Nobeidzot — es atzinīgi vērtēju ziņojuma pieņemšanu, kas rāda, ka EGF ir derīgs un efektīvs resurss cīņā pret bezdarbu, kuru rada globalizācija un ekonomikas krīze.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju ziņojumu, kas atbalsta Komisijas priekšlikumu mobilizēt EUR 2 890 027 no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda, lai atbalstītu ekonomikas krīzes dēļ no darba atlaistu darbinieku reintegrēšanos darba tirgū. Šis pieteikums attiecas uz 821 darbinieku, kas deviņos mēnešos atlaisti no darba 70 uzņēmumos (poligrāfijas un ierakstu reproducēšanas nozarē). Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds tika radīts, lai palīdzētu vieglāk pārciest šādus bēdīgus notikumus.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) ES ir solidaritātes telpa, un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) ir daļa no tās. Šis atbalsts ir būtiska palīdzība bezdarbniekiem un pārvietošanās upuriem, kura notiek globalizētajā pasaulē. Arvien vairāk uzņēmumu pārceļas, izmantojot zemāku darbaspēka izmaksu priekšrocības daudzās valstīs, īpaši Ķīnā un Indijā, bieži radot kaitīgu ietekmi valstīs, kurās ievēro darba ņēmēju tiesības. EGF mērķis ir palīdzēt strādniekiem, kas ir uzņēmumu pārvietošanās upuri, un ir svarīgi sekmēt viņu piekļuvi jaunām darbavietām nākotnē. Iepriekš EGF ir izmantojušas citas ES valstis, tāpēc tagad ir pareizi sniegt palīdzību Nīderlandei, kas ir iesniegusi lūgumu par palīdzību attiecībā uz 821 atlaistu darbinieku 70 uzņēmumos, kuri darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē divos NUTS II kaimiņu reģionos — Ziemeļbrabantē un Dienvidholandē.

Claudio Morganti (EFD), rakstiski. – (IT) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) tika izveidots tāpēc, lai dotu atbalstu darbiniekiem, kas ir atlaisti sakarā ar pašreizējo pasaules tirgus globalizācijas procesu, palīdzot viņiem reintegrēties darba tirgū. EGF palīdzības pieteikumus izvērtē Komisija, kas šajā gadījumā atzina pieteikuma atbilstību. Tagad ir vajadzīgs budžeta iestādes apstiprinājums.

Ziņojumā izskatītais pieteikums, kas bija deviņpadsmitais 2010. gada budžetā, attiecas uz EGF izmantošanu par summu EUR 453 632 (mēs atzīmējam, ka gada fonds nedrīkst pārsniegt EUR 500 miljonus), ko pieprasījusi Nīderlande 140 atlaistiem darbiniekiem preses nozarē Drentes reģionā. Ekonomikas krīze daudzus uzņēmumus nostāda grūtā stāvoklī, un arvien vairāk darba ņēmēju zaudē darbu. Mums jāaizsargā šie darbinieki. Mans balsojums nevarēja būt citāds kā tikai „par”.

Franz Obermayr (NI), *rakstiski*. – (DE) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana būtu atbalsts 70 dažādiem uzņēmumiem un saglabātu 821 darbavietu. Tāpēc es nobalsoju par šo ziņojumu.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Kārtējo reizi mēs esam šajā plenārsēžu zālē, lai apstiprinātu ārkārtas piešķirumu šaipus mūsu robežām. Tikai šodienas sēdē vien mēs apstiprinām sešus piešķirumus. Es to saku ar nožēlu, jo šāda veida pasākums ir saistīts ar krīzes situācijām un daudzām problēmām, kas atbalsojas ekonomikā, darba tirgū, darbiniekos un viņu ģimenēs. Tomēr, par laimi, šis resurss mums ir pieejams.

Tieši šāda veida situācijās Eiropas Savienība pierāda savas vērtības un īpašības, kas to izceļ. Eiropas solidaritāte un eiropiešu vajadzību aizstāvēšana ir vērtības, kas jāasargā un jāaizstāv. Tāda ir vēsts, ko Parlaments un Eiropas Savienība vēlas nodot, un es ceru, ka šī vēsts tiks nosūtīta ar lielāku iejūtību, lai apkarotu arī pret Eiropu vērsto kūturo demagoģiju un tās vietā parādītu, cik faktiski būtisks ir atbalsts un palīdzība Eiropas līmenī.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Nīderlandes iesniegtais lūgums par palīdzību no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) attiecībā uz 821 atlaistu darbinieku 70 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē divos NUTS II kaimiņu reģionos — Ziemeļbrabantē un Dienvidholandē, atbilst visiem oficiāli noteiktajiem atbilstības kritērijiem.

Tā kā atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija Regulai (EK) Nr. 546/2009, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi, EGF apjoms tika uz laiku paplašināts, lai ietvertu intervenci tādās situācijās kā šī, kad „vismaz 500 darbinieku atlaišana deviņos mēnešos ir tieši saistīta ar pasaules ekonomikas un finanšu krīzi, īpaši mazos vai vidējos uzņēmumos NACE 2. redakcijas nodaļā vienā reģionā vai divos NUTS II līmeņa kaimiņu reģionos”. Tāpēc es balsoju par šo rezolūciju, un es ceru, ka EGF izmantošana dos ieguldījumu šo darbinieku veiksmīgā integrācijā darba tirgū.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *rakstiski*. – (RO) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par EGF izmantošanu palīdzības piešķiršanai no darba atlaistajiem darbiniekiem. 2009. gada decembrī Nīderlande iesniedza lūgumu par palīdzību, lai izmantotu Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu saistībā ar atlaišanām, kas notika astoņu reģionu uzņēmumos, kuri darbojas poligrāfijas nozarē. Pieteikums attiecas uz 821 atlaistu darbinieku 70 uzņēmumos, kas darbojas poligrāfijā un ierakstu reproducēšanā. Atlaišana notika laikposmā no 2009. gada 1. aprīļa līdz 29. decembrim divos kaimiņu reģionos — Ziemeļbrabantē un Dienvidholandē.

Ekonomikas un finanšu krīze arī poligrāfijas un izdevējdarbības nozarē ir izraisījusi pieprasījuma samazināšanos aptuveni par 32 % iespiestajam reklāmu materiālam un par 7,5 % līdz 18,2 % žurnāliem un laikrakstiem. Poligrāfija un izdevējdarbība Nīderlandē tika pakļauta ievērojamam restrukturizācijas procesam, lai turpmāk spētu konkurēt ar līdzīgām nozarēm Turcijā, Ķīnā un Indijā. Es uzskatu, ka šī fonda līdzekļu piešķiršanas procedūra jāvienkāršo, lai atvieglotu skarto uzņēmumu piekļuvi EGF.

Ziņojums: Barbara Matera (A7-0321/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Dodu sava balsojuma skaidrojumu. Ņemot vērā to, ka Nīderlande ir lūgusi palīdzību attiecībā uz 140 darbinieku atlaišanu 2 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu

reproducēšana”) nozarē NUTS II reģionā Drentē, es balsoju par rezolūciju, jo piekrītu Komisijas priekšlikumam un grozījumiem, ko iesniedzis Parlaments. Es piekrītu arī tam, ka EGF neaizstāj darbību, par ko atbildīgi ir uzņēmumi saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai kolektīviem līgumiem, kā arī tas nefinansē uzņēmumu vai nozaru restrukturizāciju.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski. – (PT)* Neskatoties uz to, ka es atbalstu visus lūgumus izmantot Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu, kurus iesniegusi Nīderlande attiecībā uz nopietno atlaišanu no darba uzņēmumos, kas darbojas grafikas dizaina jomas divās nozarēs — poligrāfijā un ierakstu reproducēšanā —, es uzskatu, ka Nīderlandes iestādes varētu sniegt sīkāku izklāstu par pasākumu apjomu un to precizitāti, kas ļautu efektīvāk izvērtēt šos pasākumus. Es ceru, ka nozare varēs atlabt un ka atlaistie darbinieki, īpaši gados vecākie, spēs pārveidot savu dzīvi un atgūt savu vietu darba tirgū.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski. – (PT)* Ņemot vērā pasaules ekonomikas krīzes sociālo ietekmi, kas īpaši iedarbojas uz nodarbinātību, Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) pienācīga izmantošana ir būtiski svarīga, lai atvieglotu daudzu Eiropas iedzīvotāju un ģimeņu smago stāvokli, dodot ieguldījumu viņu sociālajā reintegrācijā un profesionālajā attīstībā, vienlaikus attīstot jaunu, kvalificētu darbaspēku, lai nodrošinātu uzņēmumu vajadzības un veicinātu ekonomiku.

Šis intervences plāns Nīderlandē par palīdzību 140 cilvēkiem, kas atlaisti no darba divos uzņēmumos Drentē, ietilpst šajā pamatnostādņē. Tāpēc es ceru, ka Eiropas iestādes divkārt pastiprinās savu ietekmi, īstenojot pasākumus, kas paātrina un uzlabo tik svarīga resursa kā EGF izlietojumu, jo pašlaik tā izmantošanas līmenis ir ļoti zems. Šogad tika pieprasīti tikai 11 % no pieejamajiem EUR 500 miljoniem.

Giovanni La Via (PPE), *rakstiski. – (IT)* Es nobalsoju par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) izmantošanu Nīderlandes labā, jo uzskatu, ka šis instruments ir vērtīgs resurss ekonomikas krīzes dēļ grūtībās nonākušu darbinieku atbalstam.

EGF tika izveidots 2006. gadā, lai sniegtu praktisku atbalstu darbiniekiem, kas atlaisti vai nu sakarā ar viņu uzņēmumu pārceļšanos vai, sekojot 2009. gada grozījumam, ekonomikas krīzes dēļ, lai atbalstītu viņu reintegrēšanos darba tirgū.

Šīs dienas balsojums attiecās uz lūgumu pēc palīdzības attiecībā uz 140 darbinieku atlaišanu divos uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē NUTS II reģionā Drentē, par summu EUR 453 632, ko finansē EGF. Nobeidzot — es atzinīgi vērtēju ziņojuma pieņemšanu, kas parāda, ka EGF ir derīgs un efektīvs resurss cīņā pret bezdarbu, ko rada globalizācija un ekonomikas krīze.

David Martin (S&D), *rakstiski. –* Es balsoju par šo referātu, kas atbalsta pieprasījumu izmantot Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu saistībā ar 140 darbinieku atlaišanu 2 uzņēmumos (poligrāfijas un ierakstu reprodukcijas nozarē) deviņos mēnešos Drentes reģionā Nīderlandē. Tas veido daļu no sešu savstarpēji saistītu pieteikumu kopuma, kas pievēršas darbinieku atlaišanai astoņos dažādos Nīderlandes reģionos. Pieprasījums poligrāfijas un izdevējdarbības nozarē ir būtiski samazinājies sakarā ar ekonomikas krīzi. Es atzinīgi vērtēju mūsu apliecināto solidaritāti ar darbiniekiem, kas pārdzīvo grūtu periodu.

Iosif Matula (PPE), *rakstiski. – (RO)* Es balsoju par B. Matera ziņojuma projektu par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu Nīderlandes labā, jo domāju, ka Eiropas Savienībai jāpiedāvā atbalsts atlaistajiem darbiniekiem, sniedzot viņiem dinamisku, efektīvu finansiālu palīdzību. Uz pašreizējās ekonomikas un sociālās krīzes fona mūsu rīcības mērķim jābūt palīdzības piešķiršanai tiem, kuriem tā vajadzīga. Mēs visi apzināmies,

ka ES iedzīvotāju aizsargāšanai no globalizācijas un ekonomikas lejupslīdes ietekmes jābūt prioritātei. Es domāju, ka Eiropas Savienība var dot nozīmīgu ieguldījumu ekonomikas krīzes ietekmes apkaršanā un iedzīvotāju bezdarba mazināšanā.

Šajā gadījumā es vēlos pievērst uzmanību tam, ka ES dalībvalstis drīkst prasīt un tām jāprasa pabalsts, ko piešķir no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda. Saistībā ar šo es vēlos norādīt, ka mana valsts, Rumānija, ir solidaritātes gara piemērs Eiropas Savienībā krīzes situācijās neatkarīgi no tā, vai runājam par Grieķiju, Nīderlandi utt., apliecinot faktu, ka mēs visi kopā esam viena liela ģimene: apvienotās Eiropas ģimene.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) ES ir solidaritātes telpa, un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) ir daļa no tās. Šis atbalsts ir būtiska palīdzība bezdarbniekiem un pārvietošanās upuriem, kura notiek globalizētājā pasaulē. Arvien vairāk uzņēmumu pārceļas, izmantojot zemāku darbaspēka izmaksu priekšrocības daudzās valstīs, īpaši Ķīnā un Indijā, bieži radot kaitīgu ietekmi valstīs, kurās ievēro darba ņēmēju tiesības.

EGF mērķis ir palīdzēt darba ņēmējiem, kas ir uzņēmumu pārvietošanās upuri, un ir svarīgi sekmēt viņu piekļuvi jaunām darbvietām nākotnē. Iepriekš EGF ir izmantojušas citas ES valstis, tāpēc tagad ir pareizi palīdzēt Nīderlandei, kas ir iesniegusi lūgumu par palīdzību attiecībā uz 140 atlaistiem darbiniekiem divos uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē NUTS II reģionā Drentē.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Arvien lielāks skaits cilvēku zaudē darbu sakarā ar globalizācijas pasākumiem. Atsauces perioda deviņos mēnešos no 2009. gada 1. aprīļa līdz 2009. gada 29. decembrim no darba tika atlaisti 140 darbinieki divos uzņēmumos Nīderlandes reģionā Drentē. Tagad Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) tiek izmantots, lai piešķirtu līdzekļus EUR 453 632 apmērā. Es nobalsoju par ziņojumu, jo tas ļauj EGF pildīt savus pienākumus.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana būtu atbalsts diviem dažādiem uzņēmumiem un saglabātu 140 darbavietas. Tāpēc es nobalsoju par šo ziņojumu.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Šis pieteikums pamatojas uz Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) regulas 2. panta c) apakšpunktu un ir daļa no lielāka sešu savstarpēji saistītu pieteikumu kopuma, no kuriem visi attiecas uz darbinieku atlaišanu uzņēmumos, kas darbojas grafikas dizaina nozarē astoņos dažādos NUTS II reģionos Nīderlandē, ko smagi skārusi pasaules ekonomikas un finanšu krīze. Konkrēti tas attiecas uz 140 darbinieku atlaišanu divos uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē NUTS II reģionā Drentē, kurā ir ļoti smaga situācija gan tāpēc, ka tajā ir trešais augstākais bezdarba līmenis Nīderlandē (7,5 %), gan tāpēc, ka tajā ienākums uz vienu iedzīvotāju ir būtiski zemāks par vidējo līmeni valstī. Tāpēc es uzskatu, ka šajā gadījumā ir ievēroti visi nosacījumi EGF izmantošanai, un ceru, ka palīdzība atlaistajiem darbiniekiem kļūs pieejama ātri un efektīvi.

Ziņojums: Barbara Matera (A7-0323/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Dodu sava balsojuma skaidrojumu. Ņemot vērā to, ka Nīderlandē ir lūgusi palīdzību attiecībā uz 129 darbinieku atlaišanu deviņos uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē NUTS II reģionā Limburgā, es balsoju par rezolūciju, jo piekrītu Komisijas priekšlikumam un grozījumiem, ko iesniedzis Parlaments.

Es piekrītu arī Komisijas priekšlikumam par alternatīvu neizmantotajiem Eiropas Sociālā fonda resursiem kā maksājumu apropriāciju avotu Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) izmantošanai, ņemot vērā Parlamenta atkārtotos atgādinājumus, ka EGF tika radīts atsevišķi kā īpašs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un ka tāpēc ir jāatrod atbilstīgas budžeta pozīcijas pārskaitījumiem.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Poligrāfijas un ierakstu reproducēšanas joma, kas ietilpst grafikas dizaina nozarē, Nīderlandē ir īpaši cietusi, kā to rāda dažādie pieteikumi izmantot Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF). Drentes reģions, kurā ir trešais augstākais bezdarba līmenis valstī, nav palicis imūns pret šo tendenci. Ir vērts uzsvērt, ka šā fonda izmantošanai ir jābūt ātrai un efektīvai, izvairoties no pārmērīgas birokrātijas, lai dotu ieguldījumu atlaisto darbinieku labākai apmācībai un tādējādi sekmētu viņu reintegrāciju darba tirgū ar labākiem nosacījumiem, nekā tie bija, no tirgus aizejot.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā pasaules ekonomikas krīzes sociālo ietekmi, kas īpaši iedarbojās uz nodarbinātību, Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) pienācīga izmantošana ir būtiski svarīga, lai atvieglotu daudzu Eiropas iedzīvotāju un ģimeņu smago stāvokli, dodot ieguldījumu viņu sociālajā reintegrācijā un profesionālajā attīstībā, vienlaikus attīstot jaunu, kvalificētu darbaspēku, lai nodrošinātu uzņēmumu vajadzības un veicinātu ekonomiku.

Šis intervences plāns Nīderlandē, lai palīdzētu 129 cilvēkiem, kuri zaudējuši darbu 9 uzņēmumos, kas darbojas Limburgas reģionā, ietilpst šajā pamatnostādņē. Tāpēc es ceru, ka Eiropas iestādes divkārt pastiprinās savu ietekmi, īstenojot pasākumus, kas paātrina un uzlabo tik svarīga resursa kā EGF izlietojumu, jo pašlaik tā izmantošanas līmenis ir ļoti zems. Šogad tika pieprasīti tikai 11 % no pieejamajiem EUR 500 miljoniem.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Es nobalsoju par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) izmantošanu Nīderlandes labā, jo uzskatu, ka šis instruments ir vērtīgs resurss ekonomikas krīzes dēļ grūtībās nonākušu darbinieku atbalstam.

EGF tika izveidots 2006. gadā, lai sniegtu praktisku atbalstu darbiniekiem, kas atlaisti vai nu sakarā ar viņu uzņēmumu pārceļšanos vai, sekojot 2009. gada grozījumam, ekonomikas krīzes dēļ, lai atbalstītu viņu reintegrēšanos darba tirgū.

Šīs dienas balsojums attiecās uz palīdzības lūgumu 129 atlaistiem darbiniekiem deviņos uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē NUTS II reģionā Limburgā, par summu EUR 549 946, ko finansē EGF. Nobeidzot — es atzinīgi vērtēju ziņojuma pieņemšanu, kas parāda, ka EGF ir derīgs un efektīvs resurss cīņā pret bezdarbu, ko rada globalizācija un ekonomikas krīze.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es atbalstu šo Eiropas solidarizēšanos ar 129 darbiniekiem 9 uzņēmumos (poligrāfijas un ierakstu reproducēšanas nozarē), kuri ir atlaisti no darba. EUR 549 946 viņiem daļēji palīdzēs reintegrēties darba tirgū.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) ES ir solidaritātes telpa, un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) ir daļa no tās. Šis atbalsts ir būtiska palīdzība bezdarbniekiem un pārvietošanās upuriem, kura notiek globalizētajā pasaulē. Arvien vairāk uzņēmumu pārceļas, izmantojot zemāku darbaspēka izmaksu priekšrocības daudzās valstīs, īpaši Ķīnā un Indijā, bieži radot kaitīgu ietekmi valstīs, kurās ievēro darba ņēmēju tiesības.

EGF mērķis ir palīdzēt darba ņēmējiem, kas ir uzņēmumu pārvietošanās upuri, un ir svarīgi sekmēt viņu piekļuvi jaunām darbavietām nākotnē. Iepriekš EGF ir izmantojušas citas ES

valstis, tāpēc tagad ir pareizi sniegt palīdzību Nīderlandei, kas ir iesniegusi lūgumu par palīdzību attiecībā uz 129 atlaistiem darbiniekiem deviņos uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē NUTS II reģionā Limburgā.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski.* – (DE) Tālejošā globalizācijas iespaids rezultātā arvien vairāk cilvēku zaudē darbu. Darbinieku atlaišana no darba kļūst arvien ierastāka. Laikposmā no 2009. gada 1. aprīļa līdz 2009. gada 29. decembrim Limburgā, Nīderlandē, kāds mašīnbūves un iekārtu ražotājs no darba atlaida 129 darbiniekus. Tagad Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondā ir iesniegts pieteikums par EUR 549 946 piešķiršanu, lai palīdzētu cietušajiem. Es nobalsoju par ziņojumu, lai šiem cilvēkiem, kas ir atlaisti no darba, neliktu ciest turpmāku finansiālu problēmu dēļ.

Franz Obermayr (NI), *rakstiski.* – (DE) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana var saglabāt 129 darbavietas deviņos dažādos uzņēmumos. Tāpēc es nobalsoju par šo ziņojumu.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski.* – (PT) Šis pieteikums pamatojas uz Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) regulas 2. panta c) apakšpunktu un ir daļa no lielāka sešu savstarpēji saistītu pieteikumu kopuma, no kuriem visi attiecas uz darbinieku atlaišanu uzņēmumos, kas darbojas grafikas dizaina nozarē astoņos dažādos NUTS II reģionos Nīderlandē, ko smagi skārusi pasaules ekonomikas un finanšu krīze. Konkrēti tas attiecas uz 129 darbinieku atlaišanu deviņos uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē NUTS II reģionā Limburgā, kurā ir ļoti smaga situācija gan tāpēc, ka bezdarba līmenis tajā ir otrs augstākais Nīderlandē (8 %), gan tāpēc, ka tajā ienākumi uz vienu iedzīvotāju ir būtiski zemāki par vidējo līmeni valstī. Tāpēc es uzskatu, ka šajā gadījumā ir ievēroti visi nosacījumi EGF izmantošanai, un ceru, ka palīdzība atlaistajiem darbiniekiem kļūs pieejama ātri un efektīvi.

Ziņojums: Barbara Matera (A7-0322/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski.* – (PT) Ņemot vērā to, ka Nīderlandē ir lūgusi palīdzību saistībā ar 650 darbinieku atlaišanu 45 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē divos NUTS II kaimiņu reģionos — Gelderlandē un Overeiselā, es balsoju par rezolūciju, jo piekrītu Komisijas priekšlikumam un grozījumiem, ko iesniedzis Parlaments. Es piekrītu arī Parlamenta nostājai, paužot nožēlu par nopietnajiem trūkumiem Komisijas darbā, īstenojot konkurētspējas un inovācijas programmas, īpaši ekonomikas krīzes situācijā, kas ievērojami palielina šāda atbalsta vajadzību.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski.* – (PT) 650 darbinieki ir zaudējuši darbu 45 uzņēmumos poligrāfijas un ierakstu reproducēšanas nozarē grafikas dizaina jomā Nīderlandes reģionos Gelderlandē un Overeiselā, tā piedrotojies citu darbinieku un uzņēmumu smagajam stāvoklim visā valstī. Saskaņojieties ar visiem pieteikumiem, kas iesniegti par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu, ir svarīgi pārliecināties, kā darbinieki tiks virzīti un cik lielā mērā jaunas darbavietas un stimuli pašnodarbinātības uzsākšanai ir ilgtspējīgi, vai arī tie būs pakļauti tādiem pašiem riskiem kā tie, kuri jau cietuši neveiksmi. Atjautība un uzņēmība jau sen ir Nīderlandes sabiedrībai raksturīgas īpašības, un ir vērts tās atcerēties un atdzīvot šajos grūtajos laikos, kuros mēs dzīvojam.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski.* – (PT) Ņemot vērā pasaules ekonomikas krīzes sociālo ietekmi, kas īpaši iedarbojas uz nodarbinātību, Eiropas Globalizācijas pielāgošanas

fonda (EGF) pienācīga izmantošana ir svarīga, lai atvieglotu daudzu Eiropas iedzīvotāju un ģimeņu smago stāvokli, dodot ieguldījumu viņu sociālajā reintegrācijā un profesionālajā attīstībā, vienlaikus attīstot jaunu, kvalificētu darbaspēku, lai nodrošinātu uzņēmumu vajadzības un veicinātu ekonomiku.

Šis intervences plāns Nīderlandē par palīdzību 650 cilvēkiem, kuri zaudējuši darbu 45 uzņēmumos, kas darbojas Gelderlandes un Overeiselas reģionā, atbilst šai pamatnostādnei. Tāpēc es ceru, ka Eiropas iestādes divkārt pastiprinās savu ietekmi, īstenojot pasākumus, kas paātrina un uzlabo tik svarīga resursa kā EGF izlietojumu, jo pašlaik tā izmantošanas līmenis ir ļoti zems. Šogad tika pieprasīti tikai 11 % no pieejamajiem EUR 500 miljoniem.

Giovanni La Via (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es nobalsoju par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) izmantošanu Nīderlandes labā, jo uzskatu, ka šis instruments ir vērtīgs resurss ekonomikas krīzes dēļ grūtībās nonākušu darbinieku atbalstam.

EGF tika izveidots 2006. gadā, lai sniegtu praktisku atbalstu darbiniekiem, kas atlaisti vai nu sakarā ar viņu uzņēmumu pārceļšanos vai, sekojot 2009. gada grozījumam, ekonomikas krīzes dēļ, lai atbalstītu viņu reintegrēšanos darba tirgū.

Šīs dienas balsojums attiecās uz lūgumu par palīdzību 650 atlaistiem darbiniekiem 45 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē divos NUTS II reģionos Gelderlandē un Overeiselā, par summu EUR 2 013 619, ko finansē EGF. Nobeidzot — es atzinīgi vērtēju ziņojuma pieņemšanu, kas parāda, ka EGF ir derīgs un efektīvs resurss cīņā pret bezdarbu, kuru rada globalizācija un ekonomikas krīze.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Es atzinīgi vērtēju ziņojumu, kas atbalsta plānus izdalīt EUR 2 013 619, lai palīdzētu darbiniekiem Overeiselā, kuri atlaisti no darba sakarā ar lejupslīdi poligrāfijas nozarē. Šim atbalstam no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda jāpalīdz reintegrēt darbiniekus darba tirgū, un es ar gandarījumu redzu Eiropas solidaritāti darbībā.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) ES ir solidaritātes telpa, un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) ir daļa no tās. Šis atbalsts ir būtiska palīdzība bezdarbniekiem un pārvietošanās upuriem, kura notiek globalizētājā pasaulē. Arvien vairāk uzņēmumu pārceļas, izmantojot zemāku darbaspēka izmaksu priekšrocības daudzās valstīs, īpaši Ķīnā un Indijā, bieži radot kaitīgu ietekmi valstīs, kurās ievēro darba ņēmēju tiesības.

EGF mērķis ir palīdzēt strādniekiem, kas ir uzņēmumu pārvietošanās upuri, un ir svarīgi sekmēt viņu piekļuvi jaunām darbavietām nākotnē. Iepriekš EGF ir izmantojušas citas ES valstis, tāpēc tagad ir pareizi palīdzēt Nīderlandei, kas ir iesniegusi lūgumu par palīdzību sakarā ar 650 darbinieku atlaišanu 45 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē divos NUTS II kaimiņu reģionos — Gelderlandē un Overeiselā.

Andreas Mōlzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Atsauces perioda deviņos mēnešos no 2009. gada 1. aprīļa līdz 2009. gada 29. decembrim tika atlaisti 650 darbinieki 45 uzņēmumos divos Nīderlandes reģionos Gelderlandē un Overeiselā. Atlaišanu izraisīja ekonomikas krīze un strukturālās izmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos. Lai uzlabotu nākotnes izredzes cilvēkiem, kas zaudējuši darbu, tika radīts Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) ar gada finansējumu EUR 500 miljoni, lai iejauktos tādos gadījumos kā, piemēram, šis. Es nobalsoju par ziņojumu, jo atlaistajiem darbiniekiem pienākas EGF atbalsts.

Franz Obermayr (NI), *rakstiski.* – (DE) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana var saglabāt 650 darbavietas 45 dažādos uzņēmumos. Tāpēc es nobalsoju par šo ziņojumu.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski.* – (PT) Nīderlandes iesniegtais lūgums par palīdzību no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) attiecībā uz 650 darbinieku atlaišanu 45 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē divos NUTS II kaimiņu reģionos — Gelderlandē un Overeiselā, ievēro visus oficiāli noteiktos atbilstības kritērijus. Tā kā atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija Regulai (EK) Nr. 546/2009, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi, EGF apjoms tika uz laiku paplašināts, lai iekļautu intervenci tādās situācijās kā šī, kad „vismaz 500 darbinieku atlaišana deviņos mēnešos ir tieši saistīta ar pasaules ekonomikas un finanšu krīzi, īpaši mazos vai vidējos uzņēmumos NACE 2. redakcijas nodaļā vienā reģionā vai divos NUTS II līmeņa kaimiņu reģionos”, es balsoju par šo rezolūciju un ceru, ka EGF izmantošana dos ieguldījumu šo darbinieku veiksmīgā integrācijā darba tirgū.

Ziņojums: Barbara Matera (A7-0319/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski.* – (PT) Ņemot vērā to, ka Nīderlande ir lūgusi palīdzību saistībā ar 720 darbinieku atlaišanu 79 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē divos NUTS II kaimiņu reģionos — Ziemeļholandē un Utrehtā, es balsoju par rezolūciju, jo piekrītu Komisijas priekšlikumam un grozījumiem, ko iesniedzis Parlaments.

Es piekrītu arī Komisijas priekšlikumam par alternatīvu neizmantotajiem Eiropas Sociālā fonda resursiem kā maksājumu apropriāciju avotu Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) izmantošanai, ņemot vērā Parlamenta atkārtotos atgādinājumus, ka EGF tika radīts atsevišķi kā īpašs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un ka tāpēc ir jāatrod atbilstīgas budžeta pozīcijas pārskaitījumiem.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski.* – (PT) Krīze grafikas dizaina jomā Nīderlandē ir ietekmējusi vairākus valsts reģionus, tostarp Ziemeļholandi un Utrehtu. Šajā gadījumā tika atlaisti 720 darbinieki 79 uzņēmumos. Tas ir viens no sešiem pieteikumiem, ko iesniegusi Nīderlande, un tas ir izpelnījies Eiropas Komisijas un Budžeta komitejas atbalstu. Arī es to atbalstu un ceru, ka nozare spēs pārorganizēties un ka atlaistie darbinieki varēs atrast jaunas darbavietas tajā pašā — poligrāfijas un ierakstu reproducēšanas jomā — vai citās jomās, kurām viņi ir vai varētu kļūt piemēroti. Piešķirtais atbalsts varētu būt solis šajā virzienā.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski.* – (PT) Ņemot vērā pasaules ekonomikas krīzes sociālo ietekmi, kas īpaši iedarbojas uz nodarbinātību, Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) pienācīga izmantošana ir svarīga, lai atvieglotu daudzu Eiropas iedzīvotāju un ģimeņu smago stāvokli, dodot ieguldījumu viņu sociālajā reintegrācijā un profesionālajā attīstībā, vienlaikus attīstot jaunu, kvalificētu darbaspēku, lai nodrošinātu uzņēmumu vajadzības un veicinātu ekonomiku.

Šīs intervences plāns Nīderlandē par palīdzību 720 cilvēkiem, kas zaudējuši darbu 79 uzņēmumos, kuri darbojas Ziemeļholandes un Utrehtas reģionā, atbilst šai pamatnostādnei. Tāpēc es ceru, ka Eiropas iestādes divkārt pastiprinās savu ietekmi, īstenojot pasākumus, kas paātrina un uzlabo tik svarīga resursa kā EGF izlietojumu, jo pašlaik tā izmantošanas līmenis ir ļoti zems. Šogad tika pieprasīti tikai 11 % no pieejamajiem EUR 500 miljoniem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis ir viens no ziņojumiem par sešiem Nīderlandes pieteikumiem par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) izmantošanu, lai atbalstītu to darbinieku reintegrāciju darba tirgū, kuri tika atlaisti sakarā ar ekonomikas un finanšu krīzi. Šajos sešos pieteikumos ir daži īpaši aspekti, kurus ir svarīgi uzsvērt papildus Eiropas Komisijas apstiprināšanas procesa kavēšanai, kas diemžēl tagad tomēr ir norma. Šie īpašie aspekti attiecas uz šo sešu pieteikumu saturu, kuri visi saistās ar darbinieku atlaišanu astoņos dažādos Nīderlandes reģionos grafikas dizaina nozares mazos uzņēmumos, īpaši poligrāfijā un ierakstu reproducēšanā, un izdevējdarbībā. Šajā gadījumā Nīderlandes labā pavisam ir izmantoti EUR 2 266 625 no EGF.

Estelle Grelier (S&D), rakstiski. – (FR) Mēs šeit redzam nejaušu sakritību laikā: Parlamentam šodien bija jāsniedz atzinums attiecībā uz sešiem lūgumiem par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) palīdzību, kurus iesniegusi Nīderlande, bet vienlaikus 2011. gada budžeta sarunas ir apstājušās, jo Nīderlande un divas citas dalībvalstis ir atteikušās iesaistīties atbildīgā un konstruktīvā dialogā par Eiropas budžeta nākotni. Tāpēc, manuprāt, šīs dienas balsošana ir iespēja norādīt, ka Eiropas budžets nav tikai grāmatvedības instruments, no kura visi baidās; tas, pirmkārt un galvenokārt, ir Eiropas Savienības spēks, kas ļauj tai nepārtraukti strādāt, lai aizsargātu iedzīvotājus, un īpaši ar EGF palīdzību aizsargāt bez darba palikušos darba ņēmējus.

Balsojumu par EGF palīdzības piešķiršanu Nīderlandes darba ņēmējiem varēja izmantot kā protesta balsojumu pret Nīderlandes valdību, kura no vienas puses kritizē to, ko tā, no otras puses, izmanto savā labā. Taču tā ir bijusi iespēja Parlamentam atcerēties, ka solidaritātes principam jābūt pamatā visiem ES pieņemtajiem lēmumiem.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Es nobalsoju par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) izmantošanu Nīderlandes labā, jo uzskatu, ka šis instruments ir vērtīgs resurss ekonomikas krīzes dēļ grūtībās nonākušo darbinieku atbalstam.

EGF tika izveidots 2006. gadā, lai sniegtu praktisku atbalstu darbiniekiem, kas atlaisti vai nu sakarā ar viņu uzņēmumu pārceļšanos vai, sekojot 2009. gada grozījumam, ekonomikas krīzes dēļ, lai atbalstītu viņu reintegrāciju darba tirgū. Šīs dienas balsojums attiecas uz lūgumu par palīdzību 720 atlaistiem darbiniekiem 79 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē divos NUTS II reģionos Ziemeļholandē un Utrehtā, par summu EUR 2 266 625, ko finansē EGF.

Nobeidzot — es atzinīgi vērtēju ziņojuma pieņemšanu, kas parāda, ka EGF ir derīgs un efektīvs resurss cīņā pret bezdarbu, kuru rada globalizācija un ekonomikas krīze.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es priecājos par to, ka, pateicoties Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondam, ir kļuvuši pieejami EUR 2 266 625 kā atbalsts poligrāfijas nozares darba ņēmējiem, kas atlaisti pasaules ekonomikas krīzes dēļ, lai viņi varētu reintegrēties darba tirgū. Šis pieteikums attiecas uz 720 darbinieku atlaišanu 79 uzņēmumos Ziemeļholandes un Utrehtas reģionā Nīderlandē.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) ES ir solidaritātes telpa, un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) ir daļa no tās. Šis atbalsts ir būtiska palīdzība bezdarbniekiem un pārvietošanās upuriem, kura notiek globalizētājā pasaulē. Arvien vairāk uzņēmumu pārceļas, izmantojot zemāku darbaspēka izmaksu priekšrocības daudzās valstīs, īpaši Ķīnā un Indijā, bieži radot kaitīgu ietekmi valstīs, kurās ievēro darba ņēmēju tiesības.

EGF mērķis ir palīdzēt darba ņēmējiem, kas ir uzņēmumu pārvietošanās upuri, un ir svarīgi sekmēt viņu piekļuvi jaunām darbavietām nākotnē. Iepriekš EGF ir izmantojušas citas ES

valstis, tāpēc tagad ir pareizi palīdzēt Nīderlandei, kas ir iesniegusi lūgumu par palīdzību attiecībā uz 720 darbinieku atlaišanu 79 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē divos NUTS II kaimiņu reģionos — Ziemeļholandē un Utrehtā.

Franz Obermayr (NI), *rakstiski.* – (DE) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana būtu atbalsts 79 dažādiem uzņēmumiem un saglabātu 720 darbavietas. Tāpēc es nobalsoju par šo ziņojumu.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski.* – (PT) Nīderlandes iesniegtais lūgums par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) palīdzību attiecībā uz 720 darbinieku atlaišanu 79 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē divos NUTS II kaimiņu reģionos — Ziemeļholandē un Utrehtā, ievēro visus oficiāli noteiktos atbilstības kritērijus. Tā kā atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija Regulai (EK) Nr. 546/2009, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi, EGF apjoms tika uz laiku paplašināts, lai ietvertu intervenci tādās situācijās kā šī, kad „vismaz 500 darbinieku atlaišana deviņos mēnešos ir tieši saistīta ar pasaules ekonomikas un finanšu krīzi, īpaši mazos vai vidējos uzņēmumos NACE 2. redakcijas nodaļā vienā reģionā vai divos NUTS II līmeņa kaimiņu reģionos”, es balsoju par šo rezolūciju un ceru, ka EGF izmantošana dos ieguldījumu šo darbinieku veiksmīgā integrācijā darba tirgū.

Ziņojums: Barbara Matera (A7-0320/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski.* – (PT) Ņemot vērā to, ka Nīderlande ir lūgusi palīdzību saistībā ar 598 darbinieku atlaišanu astoņos uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 58. nodaļas („Izdevējdarbība”) nozarē divos NUTS II kaimiņu reģionos — Ziemeļholandē un Dienvidholandē, es balsoju par rezolūciju, jo piekritu Komisijas priekšlikumam un grozījumiem, ko iesniedzis Parlaments. Es piekritu arī lūgumam procesā iesaistītajām iestādēm pielikt vajadzīgās pūles, lai paātrinātu Eiropas Savienības Solidaritātes fonda (ESF) izmantošanu.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski.* – (PT) Katrs, kas pārskata to atlaišanas gadījumu skaitu un ģeogrāfisko sadalījumu grafikas dizaina nozarē Nīderlandē, kuru dēļ iesniegti dažādie pieteikumi par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) izmantošanu, būs satraukts, redzot, cik liels ir šis skaits un cik plaša ir tā izplatība. Kaimiņu reģionos Ziemeļholandē un Dienvidholandē vien darbu izdevējdarbībā tikai deviņos mēnešos zaudēja 598 darbinieki. Konkurence ar trešām valstīm kopā ar finanšu un ekonomikas krīzi, kas plosās visā Eiropā, ir izšķirīgs faktors visā notikušajā, skaidri parādot, ka jāmeklē risinājumi cilvēku neatliekamajām problēmām: viņu reintegrācijai darba tirgū un viņu iztikas līdzekļiem vidējā laikposmā un ilgtermiņā. EGF dod īslaicīgu remdinājumu un var kalpot kā stimuls, bet skaidrs, ka ar to nepietiek, lai atrisinātu nopietnās problēmas, kas ietekmē tik daudzas ģimenes.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski.* – (PT) Ņemot vērā pasaules ekonomikas krīzes sociālo ietekmi, kas īpaši iedarbojas uz nodarbinātību, Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) pienācīga izmantošana ir būtiski svarīga, lai atvieglotu daudzu Eiropas iedzīvotāju un ģimeņu smago stāvokli, dodot ieguldījumu viņu sociālajā reintegrācijā un profesionālajā attīstībā, vienlaikus attīstot jaunu, kvalificētu darbaspēku, lai nodrošinātu uzņēmumu vajadzības un veicinātu ekonomiku.

Šis intervences plāns Nīderlandē par palīdzību 598 cilvēkiem, kas zaudējuši darbu 8 uzņēmumos, kuri darbojas Ziemeļholandes un Dienvidholandes reģionā, atbilst šai pamatnostādnei. Tāpēc es ceru, ka Eiropas iestādes divkārt pastiprinās savu ietekmi, īstenojot pasākumus, kas paātrina un uzlabo tik svarīga resursa kā EGF izlietojumu, jo pašlaik tā izmantošanas līmenis ir ļoti zems. Šogad tika pieprasīti tikai 11 % no pieejamajiem EUR 500 miljoniem.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Es nobalsoju par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) izmantošanu Nīderlandes labā, jo uzskatu, ka šis instruments ir vērtīgs resurss ekonomikas krīzes dēļ grūtībās nonākušu darbinieku atbalstam.

EGF tika izveidots 2006. gadā, lai sniegtu praktisku atbalstu darbiniekiem, kas atlaisti vai nu sakarā ar viņu uzņēmumu pārceļšanos vai, sekojot 2009. gada grozījumam, ekonomikas krīzes dēļ, lai atbalstītu viņu reintegrēšanos darba tirgū. Šīs dienas balsojums attiecās uz lūgumu pēc palīdzības 598 atlaistiem darbiniekiem astoņos uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 58. nodaļas („Izdevējdarbība”) nozarē divos NUTS II kaimiņu reģionos — Ziemeļholandē un Dienvidholandē, par summu EUR 2 326 459, ko finansē EGF.

Visbeidzot — man jāuzsver, ka sešu ziņojumu pieņemšana šodien parāda, ka EGF ir derīgs un efektīvs resurss cīņā pret bezdarbu, kuru rada globalizācija un ekonomikas krīze.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu un atbalstu, ko Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds sniedz atlaistajiem darbiniekiem. Priekšlikums ir par EUR 2 326 459, lai palīdzētu 598 darbiniekiem no 8 uzņēmumiem poligrāfijas un ierakstu reproducēšanas nozarē, kuri zaudē savas darbvietas ekonomikas krīzes dēļ. Šis ir svarīgs Eiropas solidaritātes piemērs.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) ES ir solidaritātes telpa, un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) ir daļa no tās. Šis atbalsts ir būtiska palīdzība bezdarbniekiem un pārvietošanās upuriem, kura notiek globalizētajā pasaulē. Arvien vairāk uzņēmumu pārceļas, izmantojot zemāku darbaspēka izmaksu priekšrocības daudzās valstīs, īpaši Ķīnā un Indijā, bieži radot kaitīgu ietekmi valstīs, kurās ievēro darba ņēmēju tiesības.

EGF mērķis ir palīdzēt darba ņēmējiem, kas ir uzņēmumu pārvietošanās upuri, un ir svarīgi sekmēt viņu piekļuvi jaunām darbavietām nākotnē. Iepriekš EGF ir izmantojušas citas ES valstis, tāpēc tagad ir pareizi palīdzēt Nīderlandei, kas ir iesniegusi lūgumu par palīdzību attiecībā uz 598 darbinieku atlaišanu astoņos uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 58. nodaļas („Izdevējdarbība”) nozarē divos NUTS II kaimiņu reģionos — Ziemeļholandē un Dienvidholandē.

Andreas Mōlzer (NI), rakstiski. – (DE) Atsauces perioda deviņos mēnešos no 2009. gada 1. aprīļa līdz 2009. gada 29. decembrim notika 598 darbinieku atlaišana kopumā astoņos uzņēmumos Ziemeļholandē un Dienvidholandē. Katrs no šiem darbiniekiem bija globalizācijas upuris. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) tika izveidots, lai mīkstinātu šāda veida sociālās netaisnības ietekmi. Es nobalsoju par ziņojumu, jo ir izpildītas visas EGF izmantošanas prasības.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana būtu atbalsts astoņiem dažādiem uzņēmumiem un saglabātu 598 darbavietas. Tāpēc es nobalsoju par šo ziņojumu.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Nīderlandes iesniegtais lūgums par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) palīdzību attiecībā uz 598 darbinieku atlaišanu

astoņos uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 58. nodaļas („Izdevējdarbība”) nozarē divos NUTS II kaimiņu reģionos — Ziemeļholandē un Dienvidholandē, ievēro visus oficiāli noteiktos atbilstības kritērijus. Tā kā atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija Regulai (EK) Nr. 546/2009, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi, EGF apjoms tika uz laiku paplašināts, lai ietvertu intervenci tādās situācijās kā šī, kad „vismaz 500 darbinieku atlaišana deviņos mēnešos ir tieši saistīta ar pasaules ekonomikas un finanšu krīzi, īpaši mazos vai vidējos uzņēmumos NACE 2. redakcijas nodaļā vienā reģionā vai divos NUTS II līmeņa kaimiņu reģionos”, es balsoju par šo rezolūciju un ceru, ka EGF izmantošana dos ieguldījumu šo darbinieku veiksmīgā integrācijā darba tirgū.

Ziņojumi: Barbara Matera (A7-0318/2010), (A7-0319/2010)

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) gada finansējums ir EUR 500 miljoni, lai sniegtu finansiālu atbalstu darba ņēmējiem, kurus ietekmē pasaules tirdzniecības modeļu lielas strukturālas pārmaiņas. Aplēses rāda, ka šo atbalstu katru gadu varētu saņemt no 35 000 līdz 50 000 darba ņēmēju. Šo naudu var izmantot, lai maksātu par palīdzību jaunu darbavietu meklēšanai, par individuālām apmācībām, palīdzību kļūt par pašnodarbināto vai atvērt uzņēmumu, par mobilitāti un atbalstu neaizsargātiem vai vecāka gadagājuma darba ņēmējiem. Es nobalsoju par ziņojumu, jo finansējuma izmantošana ir pilnībā pamatota.

Ziņojumi: Barbara Matera (A7-0328/2010), (A7-0318/2010), (A7-0321/2010), (A7-0323/2010), (A7-0322/2010), (A7-0319/2010), (A7-0320/2010)

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Attiecībā uz lūgumu, ko iesniegusi Nīderlande par palīdzību saistībā ar 140 darbinieku atlaišanu divos uzņēmumos NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē Drentes reģionā, es atsaucos uz visiem argumentiem, kas izvirzīti manā balsojuma paziņojumā attiecībā uz ziņojumu A7-0318/2010, pamatojot savu balsojumu par šo ziņojumu.

Robert Goebbels (S&D), rakstiski. – (FR) Es atturējos balsojumā par visiem Mater kundzes ziņojumiem par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu, lai palīdzētu dažādiem Nīderlandes reģioniem, nevis tāpēc, ka esmu pret šiem plāniem, bet tāpēc, lai dotu brīdinājumu Nīderlandes valdībai, kuras politika ir populistiska un vērsta pret Eiropu. Nīderlande ir pret Eiropas budžeta palielināšanu, bet tai nav iebildumu pret Eiropas palīdzības saņemšanu. Turklāt Nīderlande ir iekšējā tirgus galvenā labuma guvēja aiz Vācijas. Nīderlandes politikai ir laiks atgriezties pie savām saknēm. Galu galā, Nīderlande ir viena no ES dibinātājām.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Tāpat kā vairākos gadījumos iepriekš, mēs esam atbalstījuši šo dokumentu, kas, pirmkārt, aicina iesaistītās iestādes pielikt vajadzīgās pūles, lai paātrinātu EGF izmantošanu; otrkārt, atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru lēmumu pieņemšanai par EGF izmantošanu, sniedzot vienreizēju, laikā ierobežotu individuālu atbalstu, ko novirza palīdzības sniegšanai darba ņēmējiem, kurus skārusi atlaišana sakarā ar globalizāciju un ekonomikas krīzi; uzsver to, kāda var būt EGF loma atlaisto darba ņēmēju reintegrēšanai darba tirgū; treškārt, uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu jānodrošina, ka EGF atbalsts domāts individuālu, no darba atlaistu darbinieku reintegrēšanai darba tirgū; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, par kurām atbild uzņēmumi atbilstīgi valsts tiesību aktiem vai kolektīviem līgumiem, kā arī uzņēmumu vai nozaru restrukturizācijas pasākumus.

Angelika Werthmann (NI), rakstiski. – (DE) Sešu pieteikumu kopums no Nīderlandes par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) izmantošanu guva Parlamenta atbalstu. Protams, arī es balsoju par Nīderlandes pieteikumiem, jo ir svarīgi, lai mēs sniegtu ātru atbalstu dalībvalstu iedzīvotājiem, kas ir zaudējuši darbu, — tieši tāpēc EGF tika radīts. Taču es savu atbalstu šiem sešiem pieteikumiem devu diezgan negribīgi, ņemot vērā Nīderlandes valdības augstākā mērā obstruktīvo attieksmi pagājušajā nedēļā pirmsdien, budžeta sarunās Briselē. Manuprāt, kategoriska atsacīšanās ļaut Parlamentam nopietni diskutēt par iesaistīšanos nākamajā finanšu pamatshēmā un vienlaikus aicinājums Parlamentam balsot par finansiālu atbalstu Nīderlandei ir divas nesavienojamas lietas.

Ziņojums: Paolo De Castro (A7-0305/2010)

Slavi Binev (NI), rakstiski. – (BG) Dāmas un kungi! Komisijas ziņojumos nav konstatēts neviens Vācijas Alkohola monopola konkurences pārkāpums iekšējā tirgū. Tādēļ es balsoju par šo priekšlikumu.. Ziņojumā ir arī uzsvērts, cik svarīgi šie noteikumi ir lauku ekonomikā Vācijā.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Ņemot vērā to, cik svarīga visām mazajām spirta rūpnīcām ir dalība Vācijas Alkohola monopolā un turpmāka pāreja uz tirgus attiecībām, kā arī to, ka sniegtajos ziņojumos nav pierādīts vienotā tirgus konkurences noteikumu pārkāpums, es domāju, ka monopola pagarinājuma periodam būtu jābeidzas ne vēlāk kā 2013. gadā, kad stāsies spēkā jaunā KLP.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka Vācijas mazajām spirta rūpnīcām jāpiešķir ilgāks pielāgošanās periods, lai tās varētu izdzīvot brīvajā tirgū. Es piekrītu Eiropas Komisijas priekšlikumam, ka pagarinājums ir jāsauglabā vēl vairākus gadus, lai pabeigtu monopola, kā arī atbalsta atcelšanas procesu un pakāpeniski nodrošinātu tā galīgo likvidāciju 2017. gadā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es tāpat kā referents paužu nožēlu par to, ka kopējai lauksaimniecības politikai pēc 2013. gada būs jāpārmanto iepriekšējās situācijas, piemēram, šī konkrētā kārtība Vienotā tirgus kopīgās organizācijas regulā attiecībā uz atbalstu, kas sniegts Vācijas Alkohola monopola ietvaros. Taču es saprotu vajadzību pagarināt monopola pakāpeniskās likvidācijas periodu, ņemot vērā Vācijas lauku ekonomikas vajadzības, īpaši dažās valsts federālajās zemēs. Faktiski Eiropas noteikumiem, kam jābūt paredzamiem un objektīviem, ir arī jāievieš vajadzīgais elastīgums, lai ievērotu tirgu un Eiropas sabiedrības, šajā gadījumā — Vācijas spirta rūpnīcu īpašnieku — konkrētās vajadzības.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es piekrītu Komisijas nostājai, jo nav pierādīts neviens konkurences pārkāpums iekšējā tirgū. Padome ir vienprātīga savā atbalstā šim priekšlikumam, kas ir svarīgs lauku ekonomikā Vācijā. Komisijas priekšlikumam pievienots grafiks monopola ietvaros ražotā alkohola apjomu samazinājumam līdz pilnīgai likvidācijai 2018. gada 1. janvārī.

Saskaņā ar Vienotās tirgu kopīgās organizācijas (TKO) regulas 182. panta 4. punktu un izņēmumu noteikumos par valsts atbalstu Vācija drīkst piešķirt valsts atbalstu produktiem, kas laisti tirgū pēc tālākas pārveides saskaņā ar Vācijas Alkohola monopolu, piemēram, lauksaimnieciskās izcelsmes etilspirtam. Kopējais piešķirtā valsts atbalsta apmēra limits ir EUR 110 miljoni gadā, un tas galvenokārt domāts lauksaimniekiem, kas piegādā izejmateriālu, un spirta rūpnīcām, kas to izmanto. Taču faktiski izmantotais budžets ir bijis mazāks par šo apmēru, un tas stabili samazinājies kopš 2003. gadā. Turklāt ļoti daudzas spirta rūpnīcas jau ir centušās sagatavoties ienākšanai brīvajā tirgū, veidojot kooperatīvus,

vairāk ieguldot energoefektīvās iekārtās un arvien biežāk savu alkoholu laižot tirgū tiešā veidā.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam par šo ziņojumu, lai gan nepiekrītam Komisijas un referenta iesniegtajiem argumentiem, kas pamato atbalsta pagarināšanu. Abi domā, ka nedaudzie intervences pasākumi, kas vēl saglabājas, pakāpeniski jālikvidē pilnībā, pakļaujot lauksaimniecību „brīvajam tirgum”. Tāpēc viņi aprobežojas ar paziņojumu, ka, „lai atvieglotu šo pielāgošanās procesu un ļautu spirta rūpnīcām izdzīvot brīvajā tirgū, ir vajadzīgs ilgāks laiks”. Pretēji referenta nostājai mēs uzskatām, ka intervencei tirgos un regulēšanas instrumentiem faktiski jābūt vispārējam noteikumam, nevis izņēmumam.

Tas ir vienīgais veids, kā garantēt iztikas ienākumu lauksaimniekiem, īpaši mazajiem un vidējiem ražotājiem. Tāpēc tas ir vienīgais veids, kā garantēt mazās un vidējās lauksaimniecības nākotni, kā arī tiesības ražot un katras valsts tiesības uz nodrošinātību ar pārtiku un pārtikas neatkarību. Jāapsver nevis izņēmums attiecībā uz Vācijas konkrētam izstrādājumam, bet intervence arī citām valstīm un citiem izstrādājumiem.

Peter Jahr (PPE), rakstiski. – (DE) Pirmkārt, es vēlos izteikt sirsnīgu pateicību komitejas priekšsēdētājam *De Castro* kungam un Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas ēnu referentei *Jeggle* kundzei par padarīto darbu. Vācijas Alkohola monopola galīgais pagarinājums, kas šodien tika pieņemts, ir svarīgs solis uz priekšu. Tas dod īpaši mūsu augļu spirta rūpnīcām drošību, plānojot nākotni pēc 2010. gada.

Tas ir svarīgi, jo ļauj viņiem sagatavoties pārejai uz brīvo tirgu un saglabāt Vācijas unikālo kultūras ainavu. Taču tagad ir būtiski izmantot šo laika posmu intensīvi, lai īstenotu vajadzīgos pielāgošanas pasākumus, jo monopola turpmāka pagarinājuma vairs nebūs. Tas ir šīs dienas ziņojuma vēstījums.

Jarosław Kalinowski (PPE), rakstiski. – (PL) Es vēlos paust atbalstu šim ziņojumam principā tāpēc, ka Vācijas valdības atbalsts alkohola monopolam galvenokārt aiziet lauksaimniekiem un mazām spirta rūpnīcām. Ar šo atbalstu nav pārķāpts neviens no konkurences principiem, un tas ir atbalsts vismazākajiem uzņēmumiem. Lai gan tas tiek sniegts pareizā veidā, es atbalstu priekšlikumu padarīt pieejamu informāciju par visiem gadījumiem, kas saistīti ar šo atbalstu. Nedrīkst būt nekādi pārkāpumi, jo tas būtu netaisni pret citiem, bieži daudz vājākiem un trūcīgākiem ražotājiem. Taču man patiešām ir noteiktas šaubas par to, vai dalībvalsts, kas atbalsta savu ekonomiku šādā veidā, nemazinās stabilitāti Eiropas tirgū. Šā tipa instruments jāpaplašina līdz citām dalībvalstīm, lai arī tās varētu atbalstīt savu ekonomiku.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Vācijas Alkohola monopols kā jēdziens ir pakāpeniski jālikvidē. Lauksaimnieki, kurus tas skar, ir gatavojušies tirgus atvēršanai. Tādā veidā šis atbalsts vairs netiek pilnībā izmantots, un ir veikti pasākumi, piemēram, kooperatīvu izveide un tiešās tirdzniecības metožu izmaiņas, gatavojoties šai tirgus atvēršanai. Tomēr ir vajadzīgs pietiekami ilgs laiks, lai šie pasākumi tiktu veikti. Galu galā, šī kārtība skar nevis lielus uzņēmumus, bet daudzus mazus lauksaimniekus lauku teritorijās. Šā iemesla dēļ es atbalstu šīs kārtības pagarināšanu.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu. Pašlaik atkāpe noteikumos par valsts atbalstu ļauj Vācijas iestādēm piešķirt valsts atbalstu Vācijas Alkohola monopola izstrādājumiem, ko pārdod kā lauksaimniecības izcelsmes alkoholu. Pašreizējā atkāpe beidzas 2010. gada 31. decembrī, un regulas projekts pagarina atkāpes piemērošanu un

ierosina, ka, monopola ražošanai un tirdzniecībai pakāpeniski samazinoties, monopols galu galā beigs pastāvēt, sākot ar 2018. gada 1. janvāri. Es atzinīgi vērtēju šo pakāpenību.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Pastāvīga virzība uz vienota tirgus funkcionēšanu nav savienojama ar monopolu esamību kādā nozarē. Vācijas Alkohola monopolam konkrētajā gadījumā ir noteikti mīkstinājoši apstākļi, kas ļauj tam tomēr būt. Taču saskaņā ar šā ziņojuma ieteikumiem mums jāvirzās pretī pilnīgai lauksaimniecības spirta rūpnīcu likvidācijai, sākot ar 2013. gadu, un vispārējai mazo spirta rūpnīcu likvidācijai no 2017. gada.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Tas, vai un kādā veidā tiks saglabāts Vācijas Alkohola monopols un kādas pārmaiņas tajā tiks veiktas, ir faktori, kas vispirmām kārtām ietekmēs mazos un vidējos uzņēmumus (MVU). ES pastāvīgi apgalvo, ka vēlas vairāk atbalstīt MVU, kas ir ekonomikas dzinējspēks un galvenais darbvietu radītājs. Šajā sakarībā mums vajadzīga tiesiska noteiktība un tāpēc — monopola pagarināšana uz ilgāku laika posmu. Šis ir vienīgais veids, kā mazie un vidējie uzņēmumi var atļauties veikt vajadzīgos iepirkumus, lai sagatavotos nākamajai deregulācijai, piemēram, izveidojot kooperatīvus, modernizējot savas iekārtas vai izvēršot savas tiešās tirdzniecības darbības. Protams, monopola jautājumu varēja saistīt ar kopējās lauksaimniecības politikas pakāpenisko nobeigšanu un jaunajām regulām, kas darbosies no 2013. gada.

Tomēr nebija nekāda kategoriska pamata tā darīt. Ir svarīgi nodrošināt, lai pielāgošanas process tiktu plānots, atļaujot spirta rūpnīcām izdzīvot pēc monopola likvidācijas. Es šajā jautājumā piekritu referentam. Taču es neesmu par iekšēju procedūru, kas pienācīgi neatbilst pārredzamības un demokrātijas prasībām. Šā iemesla dēļ es atturējos no balsošanas.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es esmu par priekšlikumu, bet uzskatu, ka jāņem vērā vesels faktoru kopums.

Pirmkārt, es uzskatu, ka ietekmes novērtējumam bija jānotiek regulāri un ka monopola pagarinājuma periodam nevajadzēja pārsniegt 2013. gadu, kad stājas spēkā jaunā kopējā lauksaimniecības politika (KLP).

Taču, ņemot vērā to, cik svarīga mazajām spirta rūpnīcām ir to dalība monopolā, un vajadzību turpināt pāreju uz brīvo tirgu, kā arī, ņemot vērā to, ka sniegtajos ziņojumos neparādās konkurences pārkāpums vienotajā tirgū, es atbalstu pagarinājumu.

Tomēr es ceru, ka šādas detaļas tiks ņemtas vērā jaunajā KLP reformā un ka tiks atrasts līdzsvarots risinājums, lai atvērtu tirgu, vienlaikus aizsargājot tradicionālas vietējās darbības.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka Vācijas lauku ekonomikas vajadzības ir pamatojums, lai pagarinātu sākotnēji noteikto darbības ilgumu atkāpei, kas paredzēta Vienotās tirgu kopīgās organizācijas (TKO) regulas 182. panta 4. punktā, lai būtu pēc iespējas vislabākie nosacījumi mazajām spirta rūpnīcām pienācīgi sagatavoties ieiešanai brīvajā tirgū.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Mūsu grupa ir atbalstījusi šo dokumentu un referenta pieņemto virzienu tādā nozīmē, ka tā iestājas par iesniegto priekšlikumu, vienlaikus uzskatot, ka daži punkti jāņem vērā regulas īstenošanai. Referents domā, ka būtu bijis jāveic regulārs ietekmes novērtējums un ka monopola pagarinājuma periodam nebūtu bijis jābūt ilgākam par 2013. gadu, kad stājas spēkā jaunā KLP. Taču, ņemot vērā to, cik svarīga mazajām spirta rūpnīcām ir to dalība monopolā, un vajadzību turpināt pāreju uz brīvo tirgu, kā arī, ņemot vērā to, ka sniegtajos ziņojumos neparādās konkurences pārkāpums vienotajā tirgū, referents ir gatavs atbalstīt priekšlikumu.

Ziņojums: Vital Moreira (A7-0316/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, kas papildus pašreizējā saraksta 8 619 izstrādājumiem, kam piemēro beznodokļu režīmu, tos ievēdot Eiropas Savienībā, piešķir vēl 718 farmaceitiskiem un ķīmiskiem produktiem atļauju, kurai jāsāk darboties 2011. gada 1. janvārī, jo es uzskatu, ka ir būtiski, lai beznodokļu režīms sāktos tūlīt, nākamajā gadā, ņemot vērā, ka ASV jaunieveduma īstenošanu saista ar nosacījumu par tā stāšanos spēkā 1. janvārī.

Es vēlos apsveikt referentu par izcilo ziņojumu, kas rāda, cik būtiska ir 2009. gadā saktā ceturktā pārskatīšana (PHARMA IV), lai ietu kopsolī ar strauji mainīgo produktu situāciju farmācijas rūpniecībā. Ņemot vērā to, ka sarakstus veido nozares pārstāvji un lēmumi tiek pieņemti, dalībniekiem vienojoties, es atzinīgi vērtēju vienošanos, ko panākušas visas dalībvalstis, kas ir atbalstījušas iepriekšējās pārskatīšanas un atbalstīja arī ceturktajā pārskatīšanā iekļautos izstrādājumus.

Vito Bonsignore (PPE), rakstiski. – (IT) Es apsveicu referentu Moreira kungu par to, ka ir izcelta vajadzība periodiski pārskatīt farmaceitisko un ķīmisko produktu sarakstu, kurus ievēd Eiropas Savienībā bez nodokļa.

Es atbalstu šo pasākumu, faktiski es balsoju par to, jo farmācijas nozare darbojas pēc ražošanas scenārija, kas attīstās nevaldāmā tempā, un tāpēc ir būtiski atjaunināt sarakstu, kurā pašlaik pastāvīgi ietilpst vairāk nekā 8000 izstrādājumu. Visas dalībvalstis, kas atbalstīja jau iepriekšējās pārskatīšanas, ir devušas savu piekrišanu priekšlikumam par saraksta paplašināšanu, iekļaujot tajā 718 jaunus izstrādājumus. Visbeidzot — es atbalstu īstenoto mehānismu, kas aizsargā Eiropas patērētāju intereses un veselību.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Es atbalstu ar nosacījumu, ka tiek veikti pienācīgi zinātniski testi un tiek papildināts zāļu, starpproduktu un aktīvo vielu saraksts, uz ko attiecas vienošanās par beznodokļu režīmu.

Priekšlikums dod tirgiem spēcīgu signālu. Faktiski tas pirmām kārtām kalpo kā apstiprinājums par noteiktu ietekmīgu Pasaules Tirdzniecības organizācijas dalībnieku saistībām ar brīvo tirgu. Tas ietekmē arī potenciālā tirgus robežu paplašināšanos noteiktu zinātniskās pētniecības nozaru rezultātiem, tādējādi veicinot investīcijas šajās nozarēs un līdz ar to cīņu ar slimībām, pret kurām vēl nav efektīvu līdzekļu. Visbeidzot — priekšlikums dod piemēru valstīm, kurām farmācijas izstrādājumi ir svarīga izdevumu sastāvdaļa, lai garantētu nākotni jaunākajām paaudzēm, un aicina iestāties par attīstības un labklājības veidošanas politikas pieņemšanu.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo atbalstu vēl 718 farmaceitisku un ķīmisku produktu iekļaušanu to produktu sarakstā, kuriem piemēro beznodokļu režīmu, tos ievēdot Eiropas Savienībā. Šā produktu saraksta pārskatīšana ir vajadzīga, lai tiktu ņemta vērā strauji mainīgā situācija farmācijas izstrādājumu nozarē.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā farmācijas izstrādājumu tirdzniecības nozīmi ne tikai sabiedrības veselībā, bet arī ekonomikā, es atzinīgi vērtēju lēmumu iekļaut 718 jaunas vielas to produktu sarakstā, kuriem ir tiesības piemērot beznodokļu režīmu. Farmācijas nozare vienprātīgi atbalsta šo kārtību, jo tā atceļ izejvielām un starpvielām tarifus, kuri jāmaksā pat saistībā ar tirdzniecību uzņēmuma iekšienē, tādā veidā sekmējot starptautisko tirdzniecību ar šiem produktiem, kas ir izdevīgi farmācijas uzņēmumiem. Šī kārtība galu galā varētu atspoguļoties to medikamentu mazumtirdzniecības cenā, kurus pārdod sabiedrībai.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ar šo priekšlikumu Padome un Parlaments tika aicināti apstiprināt vēl 718 farmaceitisku un ķīmisku produktu iekļaušanu pašreizējā to 8619 produktu sarakstā, kuriem piemēro beznodokļu režīmu, tos ievēdot Eiropas Savienībā. Šis jautājums nav pretrunīgs, jo nozares pārstāvju starpā ir vienprātība, un to atbalsta dalībvalstis.

Sarakstus veido nozares pārstāvji, un lēmumu pieņem ar dalībnieku vienprātīgu piekrišanu. Šāda produktu papildu iekļaušana ir vajadzīga, lai reaģētu uz strauji mainīgo situāciju farmācijas izstrādājumu nozarē. Plānotais piemērošanas datums ir 2011. gada 1. janvāris. ASV ir paziņojusi, ka pārskatīšanas rezultātu piemērošana būs atkarīga no tā, vai šis dokuments stāsies spēkā 1. janvārī. Tiek sagaidīts, ka šim piemēram sekos citi partneri, izņemot Japānu, kas ir paziņojusi, ka tajā ieviešana kavēsies par 6 mēnešiem.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *rakstiski*. – Farmācijas izstrādājumu nozare pilnībā atbalsta PTO beznodokļu režīma noteikumus farmaceitiskām vielām. Tā ir nozare, kas ir svarīga Skotijai, dodot darbu aptuveni 5000 cilvēkiem visā valstī. ES kopumā ir svarīga farmaceitisko izstrādājumu ražotāja un lietotāja, un es labprāt atbalstīju šo ziņojumu.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Ar šo priekšlikumu Padome un Parlaments tiek aicināti apstiprināt vēl 718 farmaceitisku un ķīmisku produktu iekļaušanu pašreizējā to 8619 produktu sarakstā, kuriem jau piemēro beznodokļu režīmu, tos ievēdot Eiropas Savienībā. Es balsoju par to.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Tirdzniecība ar farmaceitiskiem izstrādājumiem ir pasaules tirdzniecības svarīga sastāvdaļa. Vēl 718 produktu iekļaušana beznodokļu režīma piemērošanas sarakstā ir labvēlīgs pasākums gan ekonomikas, gan sabiedrības veselības līmenī. Lēmums pievienot šos produktus tiem 8619 produktiem, kuri jau ir sarakstā, var atsaukties arī uz medikamentu galīgo cenu, un tas ir ieguvums katram.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Kā Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) vienošanās dalībnieces ES, ASV, Japāna, Kanāda, Šveice, Norvēģija un Makao (Ķīna) ir nolēmušas samazināt līdz nullei nodokļus un nodevas noteiktiem farmaceitiskiem produktiem un aktīvām vielām. Produktu saraksts, protams, pastāvīgi tiek grozīts un paplašināts, lai ietu kopsolī ar pētniecības rezultātiem un jaunākajiem sasniegumiem farmācijas nozarē. Produktu saraksts, kam piemēro beznodokļu režīmu, kurā sākotnēji bija iekļauti 6000 nosaukumi un ko izveidoja nozares pārstāvji un pārskatīja attiecīgās valstis, tagad tiks paplašināts, lai iekļautu vairāk nekā 8600 farmaceitisku un ķīmisku produktu.

Ir svarīgi pamatot beznodokļu režīma piemērošanu farmaceitiskām un ķīmiskām vielām, un aktīvām vielām. Tomēr šķiet, ka visa sistēma ir ļoti komplicēta un radīs papildu birokrātiju muitas iestādēm. Saraksta pakāpeniska paplašināšana — šajā gadījumā par vairāk nekā trešo daļu — kādā brīdī nozīmēs to, ka muitas sistēmas sasniegs savas datu caurlaides spējas robežu. Tāpēc es aicinu vienkāršot pamatprincipu, un šā iemesla dēļ es atturējos.

Aldo Patriciello (PPE), *rakstiski*. – (IT) Apsveicot referentu *Moreira* kungu, kuram es piekritu par vajadzību veikt periodiskas pārskatīšanas, lai atjauninātu farmaceitisko produktu sarakstus, uz kuriem attiecas beznodokļu režīma piemērošana, man jānorāda, ka, pateicoties jaunajam ieviestajam mehānismam, ieguvēji būs patērētāji.

Es nobalsoju „par”, jo tiešām uzskatu, ka ir svarīgi periodiski pārskatīt to farmaceitisko produktu sarakstu, kuri ir atbrīvoti no muitas nodevām, ņemot vērā strauji mainīgo situāciju

farmācijas izstrādājumu nozarē. Visas dalībvalstis ir atbalstījušas iepriekšējās pārskatīšanas un atbalsta ceturtajā pārskatīšanā ietvertos produktus. Tāpēc es izsaku atzinību veiktajam darbam un apstiprinu savu balsojumu „par”.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šo 718 vielu pievienošana sarakstam ar pašreizējiem 8 619 produktiem, kuriem jau piemēro beznodokļu režīmu, tos ievēdot Eiropas Savienībā, ir guvusi vienprātīgu atbalstu farmācijas nozares un citu ieinteresēto pārstāvju vidū pārskatīšanas gaitā, un tādā veidā ir pelnījusi manu atbalstu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Šis dokuments pamatā attiecas uz priekšlikumu, kas aicina Padomi un Parlamentu apstiprināt vēl 718 farmaceitisku un ķīmisku produktu iekļaušanu pašreizējā to 8 619 produktu sarakstā, kuriem jau piemēro beznodokļu režīmu, tos ievēdot Eiropas Savienībā. Tas ir samērā tehnisks dokuments. Mūsu grupa nobalsoja par to.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski*. – (IT) Mēs esam par priekšlikumu regulai, ar ko paredz beznodokļa režīma piemērošanu konkrētām aktīvām vielām, jo tās attiecas uz farmaceitiskiem un ķīmiskiem produktiem, kas ir būtiski farmācijas nozarei. Pārskatīšana bija vajadzīga, lai iekļautu jaunus produktus, kā arī svītrotu citus. Šis lēmums tika pieņemts, ieinteresētajām pusēm vienojoties un visu dalībvalstu pārstāvjiem vienprātīgi piekriņot.

Ziņojums: Herbert Reul (A7-0306/2010)

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es piekriņtu, ka vēl uz pieciem gadiem jāatjaunina Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Ukrainu par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā. Šis lēmums piedāvās gan Kopienai, gan Ukrainai iespēju turpināt, uzlabot un stiprināt sadarbību tajās zinātnes un tehnoloģijas jomās, kurās ir kopīgas intereses. Šīs sadarbības mērķis ir palīdzēt Ukrainai aktīvāk iesaistīties Eiropas Pētniecības telpā. Šāda sadarbība palīdzēs Ukrainai atbalstīt savas zinātnes vadības sistēmas un pētniecības institūtu reformu un restrukturizāciju, tādējādi radot nosacījumus konkurētspējīgas ekonomikas un zināšanu sabiedrības izveidei.

Gan Ukrainai, gan Eiropas Savienībai jāpanāk savstarpēji izdevīgi ieguvumi zinātnes un tehnoloģijas progresā gaitā, īstenojot īpašas pētniecības programmas. Piemērojot šo lēmumu, būs iespējama konkrētu zināšanu apmaiņa un praktiskas pieredzes nodošana pētniecības kopienas, rūpniecības un iedzīvotāju labā. Tāpēc es noteikti piekriņtu, ka Ukrainai un Eiropas Savienībai jāturpina cieši sadarboties šajā jomā.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Sadarbība starp Eiropas Kopienu un citām valstīm zinātnes un tehnoloģijas jomā ir būtiski svarīga tehnoloģijas attīstībai ar visām tās priekšrocībām, tostarp saistībā ar cilvēku dzīves kvalitātes uzlabošanu. Šā iemesla dēļ es balsoju par Nolīguma atjaunināšanu starp Eiropas Kopienu un Ukrainu.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Ukrainu par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā tika parakstīts Kopenhāgenā 2002. gada 4. jūlijā un stājās spēkā 2003. gada 11. februārī. Ņemot vērā to, cik svarīga ir zinātnes un tehnoloģijas joma Eiropas Savienībai un tās jauda šajās jomās un cik svarīga ir vieta, kuru tā var ieņemt kopā ar Ukrainu, es uzskatu, ka Nolīguma atjaunināšana ir Eiropas Savienības interesēs tādā nozīmē, ka tiek veicināta sadarbība ar Ukrainu zinātnes un tehnoloģijas jomās, kas ir kopējas un abām pusēm izdevīgas prioritātes. Es ceru, ka Nolīgums, kas tikko ir atjaunināts, joprojām būs izdevīgs abām pusēm.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Ukrainu par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā tika noslēgts Kopenhāgenā 2002. gada 4. jūlijā un stājās spēkā 2003. gada 11. februārī, lai veicinātu, attīstītu un sekmētu sadarbības aktivitātes tādās kopēju interešu jomās kā, piemēram, pētniecība un attīstība zinātnē un tehnoloģijā. Es balsoju par šo nolīgumu, jo uzskatu, ka tā atjaunināšana palīdz stiprināt kopējas Eiropas Pētniecības telpas radīšanu, jo kalpo kā katalizators stratēģiskām partnerattiecībām starp ES un Ukrainu. Tāpēc es ceru, ka šī atjaunināšana būs auglīga abām pusēm.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, kurš attiecas uz Parlamenta atkārtotu atbalstu iepriekšējiem Padomes lēmumiem attiecībā uz Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Ukrainu par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā. Augsta līmeņa sanāksmē Ukrainā 2008. gada novembrī abas puses apstiprināja savu ieinteresētību Nolīguma atjaunināšanā vēl uz pieciem gadiem, un es to vērtēju atzinīgi.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju lēmuma projekta apstiprināšanu Eiropas Parlamentā, ar kuru sankcionē Nolīguma ar Ukrainu par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā atjaunināšanu. Šo jomu nozīme ekonomikas un sociālajā attīstībā gan Eiropas Savienībā, gan Ukrainā tiek atzīta, sadarbojoties dažādās kopēju interešu jomās: vide un klimata pārmaiņas, veselība, zaļā enerģija, informācijas sabiedrība, rūpniecība un lauksaimniecība utt. Ne vien piekļuve pētniecības infrastruktūrai, bet arī divpusējas un daudzpusējas pieredzes apmaiņa starp pētniekiem Eiropas Savienībā un Ukrainā var palīdzēt palielināt īstenoto projektu finansiālo efektivitāti, tādējādi mazinot ieguldītās piepūles un resursu dublēšanu.

Ukrainas akadēmiskajai videi nopietni jāizvērtē konkurētspējīgās priekšrocības, ko tā iegūst, sadarbojoties ar ES un izmantojot Eiropas fondus kā savu stipro pušu attīstīšanas līdzekli un ne tikai kā alternatīvu finansējuma avotu. Sadarbība zinātnes jomā, bez šaubām, ir Eiropas Pētniecības telpas galvenais elements, un tā bruģēs ceļu pieejai pasaules tīkliem šajā jomā.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Ukrainu par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā, kurš ir spēkā kopš 2003. gada februāra, ir bijis sekmīgs un tam ir bijusi svarīga nozīme abām pusēm. Tāpēc tā atjaunināšana apstiprina šos panākumus, un mēs ceram, ka tādi būs arī turpmāk.

Alexander Mirsky (S&D), rakstiski. – (LV) Ilgus gadus Ukraina dzīvoja konstitucionālas un politiskas nekārtības apstākļos. Beidzot tai ir prezidents, kurš ir spējīgs pieņemt lēmumus. Es atbalstu Janukoviča kunga tieksmi ieviest kārtību Ukrainā. Mums ir jāizmanto visas pieejamās iespējas, lai palīdzētu Ukrainas rūpniecībai pēc iespējas ātrāk integrēties Eiropas Savienībā. Šajā ziņā nolīgums starp Eiropas Savienību un Ukrainu par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā, pirmkārt, ir abpusēji izdevīgs, otrkārt, tas ir svarīgs politisks signāls visiem Ukrainas politiskajiem spēkiem, ka mēs atbalstām noteikumu un likumu sakārtošanas politiku.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Mūsdienu modernajā pasaulē, kurā tehnikas attīstības procesi ir tik strauji, sadarbības atvieglināšana zinātnes un tehnikas jomās būs abpusēji izdevīga. Tā kā Nolīguma atjaunināšana acīmredzot ir abpusēji izdevīga ekonomiski un sociāli, tā ir arī Eiropas Savienības interesēs. Nolīguma īstenošanas izmaksas saistībā ar nodarbībām, semināriem, sanāksmēm utt. tiks pieprasītas no konkrēto programmu budžeta attiecīgajām pozīcijām ES budžetā.

Lai veicinātu tehnisko progresu konkurences apstākļos globalizētajā pasaulē un, ņemot vērā tehnoloģijas progresa radītās priekšrocības ne tikai mūsu ikdienas dzīvē, bet arī, piemēram, medicīnas jomā, es atbalstīju Nolīguma par sadarbību ar Ukrainu zinātnes un tehnoloģijas jomā atjaunināšanu.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par šo rezolūciju, jo uzskatu, ka Nolīguma starp Eiropas Kopienu un Ukrainu par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā atjaunināšana ļaus pusēm panākt ievērojamu progresu un savstarpēju izdevīgumu.

Teresa Riera Madurell (S&D), *rakstiski*. – (ES) Nolīguma starp Eiropas Kopienu un Ukrainu par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā atjaunināšana ir ārkārtīgi svarīga, lai joprojām veicinātu sadarbību abu pušu kopējo prioritāšu — zinātnes un tehnoloģijas — jomās, kas sociāli un ekonomiski ir abpusēji izdevīga. Tieši tāpēc es plenārsēdē atbalstīju to, ka Parlaments apstiprina Nolīguma atjaunināšanu atbilstīgi tam, ko mēs nolēmām Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā.

Šim Nolīgumam jārada iespēja Ukrainai un ES gūt abpusēju labumu no zinātnes un tehnikas progresa, kas panākts to pētniecības programmās, vienlaicīgi ļaujot dalīties ar zināšanām, kas nes labumu zinātniekiem, rūpniecībai un eiropiešiem.

Attiecībā uz konkrētiem rezultātiem Nolīguma atjaunināšana ļaus ES un Ukrainai arī turpmāk apmainīties ar informāciju par zinātnes un tehnoloģijas politiku. Tas ļaus arī Ukrainai piedalīties noteiktās Eiropas Pētniecības un tehnoloģijas attīstības pamatprogrammas jomās un, cita starpā, ļaus notikt apmācībām, izmantojot mobilitātes programmas pētniekiem un speciālistiem no abām iesaistītajām pusēm.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Šis bija ļoti viegls balsojums. Mums vienkārši bija jāpiekrīt, un mēs to darījām.

Ziņojums: Herbert Reul (A7-0303/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Sadarbība starp Eiropas Savienību un citām valstīm zinātnes un tehnoloģijas jomā ir būtiski svarīga tehnoloģijas attīstībai, tostarp saistībā ar visām tās priekšrocībām cilvēku dzīves kvalitātes uzlabošanai. Šā iemesla dēļ es balsoju par Nolīguma atjaunošanu starp ES un Fēru salām.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) ES un Fēru salas ir noslēgušas savas nediskriminējošas sarunas par zinātniskas un tehnoloģiskas sadarbības nolīguma izveidi, kuras tika sāktas 2009. gada 13. jūlijā. Nolīguma pamatā ir kopēja izdevīguma principi, abpusējas iespējas piekļūt programmām un darbībām, kas būtiskas Nolīguma nolūkiem, nediskriminēšana, Nolīguma intelektuālā īpašuma efektīva aizsardzība un intelektuālā īpašuma tiesību taisnīga kopēja izmantošana. Šis zinātnes un tehnoloģijas asociācijas nolīgums šajās jomās palīdzēs strukturēt un uzlabot sadarbību starp ES un Fēru salām, pateicoties Apvienotās komitejas regulārām sanāksmēm, kurās varēs plānot konkrētas sadarbības aktivitātes. Es ceru, ka Nolīgums, kas tikko kā ir pieņemts, būs abpusēji izdevīgs.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) ES un Fēru salas ir noslēgušas savas sarunas par nolīguma izveidi par zinātnisku un tehnoloģisku sadarbību, lai sekmētu šajā nolīgumā paredzētajās darbībās iesaistīto pētnieku brīvu kustību un uzturēšanos un preču pārrobežu kustību šādu darbību vajadzībām. Es balsoju par Nolīgumu, jo uzskatu, ka tā atjaunināšana dod ieguldījumu kopējas Eiropas Pētniecības telpas radīšanas stiprināšanai. Tāpēc es ceru, ka šā Nolīguma atjaunināšana būs abpusēji auglīga.

Elie Hoarau (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju pret Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Fēru salu valdību par zinātnisku un tehnoloģisku sadarbību nevis tāpēc, ka esmu pret zinātnisku sadarbību starp Eiropas Savienību un Fēru salām, bet tāpēc, ka, manuprāt, jāsāk izdarīt spiedienu uz Fēru salām, lai reiz un uz visiem laikiem tiktu izbeigts atkārtotais pilotvaļu slaktiņš — gandrīz 1000 pilotvaļu ik gadu tiek nogalināti. Tik ilgi, kamēr tiks veiktas šīs masveida slepkavības, es balsošu pret visiem nolīgumiem vai finanšu atbalsta pasākumiem starp Eiropas Savienību un Fēru salām.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Komisija 2010. gada jūnijā Eiropas Savienības vārdā piedalījās sarunās par Nolīgumu ar Fēru salu valdību par zinātnisku un tehnoloģisku sadarbību. Es balsoju par šo ziņojumu, kurā priekšlikums ir atbalstīts.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Nolīgums starp Eiropas Savienību un Fēru salu valdību par zinātnisku un tehnoloģisku sadarbību, kurš ir spēkā kopš 2009. gada jūlija, ir bijis veiksmīgs un svarīgs abām pusēm. Tāpēc tā atjaunināšana apstiprina tā panākumus, un mēs ceram, ka tādi būs arī turpmāk.

Louis Michel (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Nolīguma starp Eiropas Savienību un Fēru salu valdību par zinātnisku un tehnoloģisku sadarbību stāšanās spēkā dos iespēju Fēru salām pilnībā piedalīties Eiropas Savienības Septītajā pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumu pamatprogrammā. Lai gan Fēru salās pētniecības vide ir neliela, tās pētnieki jau ir veiksmīgi piedalījušies ES finansētos projektos. Viņiem ir pieredze pētniecības jomās, kas saistītas ar Fēru salu ģeogrāfisko stāvokli, īpaši ar jūras resursiem un vidi. Nolīgums ļaus šiem pētniekiem strādāt arī tādās jomās kā, piemēram, enerģētika, pārtika, lauksaimniecība, zivsaimniecība un biotehnoloģijas. Regulāras sanāksmes palīdzēs identificēt kopējas prioritātes pētniecībā, kā arī jomās, kurās apvienotas pūles var būt abpusēji izdevīgas. Turklāt Nolīgums veicinās studentu, kuri iegūst augstāko izglītību, un pētnieku mobilitāti.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Eiropas Savienība ir izvirzījusi sev vērienīgus mērķus tehnoloģijas jomā, nevis tikai Lisabonas stratēģijas kontekstā vien. Šie mērķi tagad ir nostiprināti plānā tuvākajai nākotnei, stratēģijā „Eiropa 2020”. Tas padara sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā vēl svarīgāku. Šajā sakarībā mums atzinīgi jāvērtē tas, ka ir panāktas vairākas vienošanās ar citām valstīm sadarbības veicināšanai, piemēram, nodarbību, sanāksmju un semināru veidā. Šis jautājums ir tik svarīgs Eiropas Savienībai, ka Septītajā pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumu pamatprogrammā ir padarīta pieejama subsīdijas izvēles iespēja.

Tagad mēs gatavojamies atjaunināt savu Nolīgumu ar Ziemeļatlantijas salu grupu, Fēru salām. Atšķirībā no Dānijas Fēru salas nav Eiropas Savienības dalībnieces un nav muitas savienības sastāvā. Bet tās ir izveidojušas vienotu ekonomikas zonu ar Īslandi. Lai rosinātu tehnoloģijas progresu, es nobalsoju par Nolīguma atjaunināšanu ar Fēru salām par zinātnisku un tehnisku sadarbību.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par Nolīguma slēgšanu starp Eiropas Savienību un Fēru salu valdību par zinātnisku un tehnoloģisku sadarbību, jo esmu pārliecināts, ka mūsu centienu saskaņošana šajās stratēģijas jomās var būt abpusēji izdevīga.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (11365/2010), nolīguma projektu starp Eiropas Savienību un Fēru salu valdību par zinātnisku un tehnoloģisku sadarbību, kurš piesaista Fēru salas Eiropas Savienības Septītajai pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumu pamatprogrammai

(2007-2013) (05475/2010), un atļaujās pieprasījumu, ko iesniegusi Padome saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 186. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0184/2010);

ņemot vērā arī Eiropas Parlamenta Reglamenta 81. pantu, 90. panta 8. punktu un 46. panta 1. punktu, kā arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ieteikumu (A7-0303/2010), mēs esam vienojušies:

1. apstiprināt Nolīguma noslēgšanu;
2. aicināt priekšsēdētāju informēt par šo nostāju Padomi, Komisiju un dalībvalstu un Fēru salu valdības un parlamentus.

Ziņojums: Herbert Reul (A7-0302/2010)

Slavi Binev (NI), *rakstiski*. – (BG) Inovācija un globalizācija ir divi galvenie ekonomikas attīstības avoti visā pasaulē. Tām ir tieša ietekme uz ražīgumu, nodarbinātību un iedzīvotāju labklājību, un tās piedāvā iespēju atrisināt dažas problēmas, ar kurām saskaras pasaule, piemēram, veselības aprūpe un vide. Tā kā to nozīme kļūst arvien redzamāka un to raksturozīmes skaidrākas, politika jāpielāgo tām. Japāna ir valsts ar tradīcijām zinātnes un tehnoloģijas jomā. Tādēļ es nobalsoju par sadarbību ar to.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Sadarbība starp Eiropas Kopienu un citām valstīm zinātnes un tehnoloģijas jomā ir būtiski svarīga tehnoloģijas attīstībai, tostarp saistībā ar visām tās priekšrocībām cilvēku dzīves kvalitātes uzlabošanai. Šā iemesla dēļ es balsoju par nolīguma noslēgšanu starp ES un Japānas valdību par šo jautājumu.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Zinātnes un tehnoloģijas nozīme Eiropas un Japānas attīstībai un tas, ka abas saskaras ar līdzīgām problēmām sakarā ar ekonomikas izaugsmi, rūpniecības konkurētspēju, nodarbinātību, ilgtspējīgu attīstību un klimata pārmaiņām, nozīmē, ka gan ES, gan Japāna ir paudusi vēlēšanos uzlabot un intensificēt sadarbību kopīgu interešu jomās, piemēram, zinātnē un tehnoloģijā. 2003. gadā tika sāktas sarunas par turpmākās sadarbības nolīgumu zinātnes un tehnoloģijas jomā, kas beidzās ar dokumenta projektu, par ko mēs tikko nobalsojām. Mēs nevaram aizmirst, ka šīs partnerattiecības varētu būt ārkārtīgi izdevīgas Eiropai, jo Japāna ir viena no pasaules vadošajām valstīm pēc ieguldījumiem pētniecībā, kas 2008. gadā sasniedza 3,61 % no iekšzemes kopprodukta, savukārt vairāk nekā 81,6 % no šī rādītāja dod privātais sektors. Es ceru, ka nolīgums, kas tikko kā ir pieņemts, būs abpusēji izdevīgs.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Eiropas Savienība un Japāna saskaras ar kopējām problēmām attiecībā uz ekonomikas izaugsmi, rūpniecības konkurētspēju, nodarbinātību, sociālo un reģionālo kohēziju, ilgtspējīgu attīstību un, iespējams, vissvarīgāk — ar vajadzību pielāgot savu ekonomiku novecojošai sabiedrībai un pašreizējai finanšu krīzei.

Tām ir arī līdzīgas pētniecības prioritātes, piemēram, zinātne par dzīvību un komunikāciju zinātne, tādējādi šis nolīgums kalpos sadarbības palielināšanai kopējo interešu jomās, piemēram, tādās kā zinātne par dzīvību, informācijas un komunikācijas tehnoloģijas un vides tehnoloģija, kas saistīta ar klimata pārmaiņām un atjaunojamo enerģiju. Es balsoju par šo nolīgumu, jo uzskatu, ka tā pieņemšana dod ieguldījumu kopējas Eiropas Pētniecības telpas veidošanas stiprināšanai, jo tas kalpo kā katalizators stratēģiskajām partnerattiecībām starp ES un Japānu, kas jau ir viena no vadošajām valstīm pēc investīcijām pētniecībā,

2008. gadā sasniedzot 3,61 % (no kura 81,6 % dod privātais sektors) no iekšzemes kopprodukta.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Komisija ir piedalījies sarunās par Nolīgumu ar Japānu par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā, kuru parakstīja 2009. gada 30. novembrī. Es atzinīgi vērtēju ziņojumu, kas apstiprina nolīgumu, bet uzskatu, ka ES jāstrādā, lai intensificētu savas attiecības ar Japānu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Sarunas par nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Japānu par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību ir risinātas kopš 2003. gada, un tas tikko kā ir ticis noslēgts. Ņemot vērā Japānas ievērojamo nozīmi zinātnes un tehnoloģijas pētniecības jomā, tikko noslēgtais Nolīgums ir ārkārtīgi svarīgs abām pusēm.

Alexander Mirsky (S&D), *rakstiski*. – (LV) Šis nolīgums dod zaļo gaismu Eiropas Savienībai izmantot Japānas, vienas no progresīvākajām rūpniecības valstīm, tehnoloģijas. Tas ir liels solis uz priekšu no Eiropas Savienības puses. Taču gribu cerēt, ka šī sadarbība ies divos virzienos, jo darba pieredze ar Japānas kompānijām liecina par to, ka Japānas puse ne vienmēr ievēro šo principu. Es balsoju "PAR", cerot, ka no šīs sadarbības iegūs ne tikai Japāna, bet arī Eiropas Savienības valstis.

Andreas Mølzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Japāna ir paraugs tehnoloģijas attīstības jomā. Japānas tehnoloģija vienmēr ir vismodernākā neatkarīgi no tā, vai tā saistīta ar hibrīdu piedziņas mehānismu sistēmām vai izklaides izstrādājumiem. Valsts ir labi zināma ne tikai tās augstās tehnoloģijas izstrādājumu eksporta dēļ; tie ir ļoti svarīgi arī iedzīvotājiem. Japānā, piemēram, jau ir iespējams maksāt par precēm vai pakalpojumiem, droši lietojot mobilo telefonu. To, ka trūkst tā saukto retzemju metālu, kuri ir būtiski visjaunāko tehnoloģijas izstrādājumu elektroniskajiem komponentiem, izraisa Ķīnas stratēģija nodrošināt, lai šo vielu piegāde būtu nepietiekama un to cenas tiktu mākslīgi turētas augstā līmenī. Tas viss paātrinās alternatīvu meklējumus.

Sadarbība zinātnes un tehnoloģijas jomā un attiecīgā Nolīguma atjaunināšana ir pelnījusi mūsu atbalstu ne tikai šo iemeslu dēļ. Lisabonas stratēģijas prasībām un stratēģijai „Eiropa 2020”, kurā Eiropas Savienība sev izvirzījusi vērienīgus mērķus tehnoloģijas jomā, arī ir nozīme.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Eiropa un Japāna saskaras ar kopējām problēmām attiecībā uz ekonomikas izaugsmi un ilgtspējīgu attīstību, tāpēc šā nolīguma noslēgšanu ir vērts svinīgi atzīmēt, jo tā ļauj pastiprināt sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā ar ievērojamām abpusējām priekšrocībām.

Teresa Riera Madurell (S&D), *rakstiski*. – (ES) ES un Japāna saskaras ar ļoti līdzīgām problēmām attiecībā uz ekonomikas izaugsmi un rūpniecības konkurētspēju.

Turklāt vajadzība veikt sociālus un ekonomikas pielāgojumus iedzīvotāju novecošanās un pašreizējās krīzes dēļ nozīmē, ka abas puses saskaras ar līdzīgām situācijām un tām ir līdzīgas prioritātes pētniecības, attīstības un inovāciju jomā.

Es balsoju par šo ieteikumu, kas dod Parlamenta apstiprinājumu Nolīgumam starp ES un Japānu par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā, jo maksimāli jāpalielina sadarbības potenciāls starp šīm divām pusēm zinātnes un tehnoloģijas jomā.

Nolīgums, kam paredzēts darboties piecus gadus, ir iecerēts abpusējam izdevīgumam un paredz regulāras sanāksmes starp ES un Japānu, lai plānotu īpašas sadarbības aktivitātes,

tostarp saskaņotus uzaicinājumus iesniegt piedāvājumus. Tam visam jānodrošina Eiropas Savienībai un Japānai, kuras jau sadarbojas svarīgos projektos, piemēram, tādos kā Starptautiskais kodoltermiskais eksperimentālais reaktors, vēl vairāk konsolidēt savu sadarbību kopēju interešu jomās, piemēram, tādās kā dzīvības, informācijas un komunikācijas zinātnes, apstrādes tehnoloģijas un vide, tostarp klimata pārmaiņas un atjaunojamās enerģijas avoti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Ar šo balsojumu, ņemot vērā Padomes Lēmuma projektu (11363/2010), ņemot vērā nolīguma projektu starp Eiropas Kopienu un Japānas valdību par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā (13753/2009), ņemot vērā atļaujas pieprasījumu, ko iesniegusi Padome saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 186. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0183/2010), ņemot vērā Reglamenta 81. pantu, 90. panta 8. punktu un 46. panta 1. punktu, ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ieteikumu (A7-0302/2010), Eiropas Parlaments, pirmkārt, piekrīt nolīguma noslēgšanai; otrkārt, uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu un Japānas valdībām un parlamentiem.

Thomas Ulmer (PPE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par ziņojumu, jo uzskatu, ka ir pareizi un vajadzīgi izmantot Solidaritātes fondu palīdzības sniegšanai cietušajiem plūdos, kas notika iepriekšējos gados. Šajā gadījumā ES fondi dos tiešu labumu cietušajiem.

Ziņojums: Herbert Reul (A7-0304/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Sadarbība starp Eiropas Kopienu un citām valstīm zinātnes un tehnoloģijas jomā ir būtiski svarīga tehnoloģijas attīstībai, tostarp saistībā ar visām tās priekšrocībām cilvēku dzīves kvalitātes uzlabošanai. Šā iemesla dēļ es balsoju par nolīguma noslēgšanu šajā jomā starp EK un Jordānijas Hašimitu Karalisti.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Zinātniska un tehnoloģiska sadarbība starp Eiropas Savienību un Jordāniju ir viena no prioritātēm sadarbībā starp ES un Vidusjūras reģiona valstīm, izmantojot Eiropas kaimiņattiecību politiku un ES stratēģiju par sakaru stiprināšanu ar kaimiņvalstīm. Tā arī pilnībā saskan ar Jordānijas valdības darba programmu par ilgstošas sociālās un ekonomikas reformas procesa veicināšanu valstī. Es domāju, ka ir abpusēji izdevīgi sadarboties kopīgā pētniecībā, tehnikas attīstībā un demonstrēšanas pasākumos dažādās kopēju interešu jomās, lai šīs sadarbības augļus izmantotu kopējās ekonomiskajās un sociālajās interesēs.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) ES ir veicinājusi ciešas partnerattiecības ar Jordāniju, valsti, kura cenšas rīkoties kā savaldības un reformas spēks politiski nemierīgā reģionā. ES ir gribējusi atbalstīt Jordānijas centienus, veidojot attiecības, kas veicina ciešu sadarbību demokrātiskas reformas un ekonomikas modernizācijas jomā. Kā Delegācijas priekšsēdētājs sakariem ar Mašrika valstīm es ar prieku balsoju par šo ziņojumu, kura mērķis ir stiprināt sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā starp Eiropas Savienību un Jordāniju.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Kopš 2008. gada ir notikušas sarunas starp ES un Jordāniju par sadarbības nolīgumu zinātnes un tehnoloģijas jomā, kurš tagad jāpieņem. Partnerattiecības ar Jordāniju ir īpaši svarīgas saistībā ar Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu attiecībām, jo papildus savam lielajam potenciālam šī valsts var kļūt par platformu sadarbībai ar reģiona pārējām valstīm zinātnes jomā. Turklāt Jordānijā ir labi attīstīts universitāšu un augstākās izglītības iestāžu tīkls, kā arī labi aprīkoti pētniecības un tehnoloģiju ieviešanas centri jomās, kas ir ļoti būtiskas Eiropai, piemēram, lauksaimniecībā

un agronomijā. Valsts ir arī labi integrēta starptautiskajos un reģionālajos zinātņu tīklos. Es ceru, ka Nolīgums, kas tikko ir pieņemts, būs abpusēji izdevīgs.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Zinātniska un tehnoloģiska sadarbība starp Eiropas Savienību un Jordāniju ir bijusi viena no prioritātēm Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu asociācijas nolīgumā, kas ir bijis spēkā kopš 2002. gada. Es balsoju par šo Nolīgumu, jo uzskatu, ka tā atjaunināšana dod ieguldījumu kopējas Eiropas Pētniecības telpas radīšanas veicināšanā tādā nozīmē, ka tas kalpo kā stratēģisko partnerattiecību katalizators starp ES un Jordāniju, kura sava stratēģiskā novietojuma dēļ Tuvajos Austrumos var ietekmēt sadarbības veicināšanu zinātnes jomā šajā reģionā.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Komisijai bija sarunas par nolīgumu starp ES un Jordāniju par zinātnisku un tehnoloģisku sadarbību. Tas tika parakstīts 2009. gada 30. novembrī. Es balsoju par šo ziņojumu, kas apstiprina Nolīgumu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Sarunas par nolīgumu starp Eiropas Kopienību un Jordānijas Hašimitu Karalisti par zinātnisku un tehnoloģisku sadarbību ir notikušas kopš 2008. gada, un tas tikko kā ir ticis noslēgts. Šis Nolīgums ir svarīgs, ņemot vērā iespējas, ko tas sniedz apmaiņai starp Eiropu un šo Tuvo Austrumu karalisti. Ir vērts arī atzīmēt, ka Jordānijā augstākās izglītības sfērā notiek ievērojama attīstība, kas var lielā mērā veicināt šo sadarbību.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Neskatoties uz to, ka vides jautājumus aizēno konflikts Tuvajos Austrumos, visticamāk, šiem reģioniem ir vajadzīgi progresīvāki tehnoloģiski risinājumi. Gan Jordānijas, gan Izraēlas dzeramā ūdens stratēģija pakāpeniski izraisa Jordānas upes ūdens plūsmas samazinājumu un ūdens piesārņojuma palielinājumu. Šajā situācijā būs augsts pieprasījums pēc tehnoloģijas attīstības, piemēram, ūdens un notekūdeņu attīrīšanas iekārtu jomā.

Sadarbība zinātnes un tehnikas jomā ir svarīga, lai ļautu dalīties zināšanās un liktu pamatus jaunu tehnoloģiju attīstībai. Šā iemesla dēļ es nobalsoju par Nolīguma atjaunināšanu ar Jordānijas Karalisti.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Sadarbība starp Eiropas Savienību un Jordāniju zinātnes un tehnoloģijas pētniecības jomā tiek atzīta par prioritāti Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumā, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm un Jordānijas Hašimitu Karalisti, un kas ir bijis spēkā kopš 2002. gada. Tāpēc es uzskatu, ka šā nolīguma noslēgšana starp ES un Jordāniju par zinātnisku un tehnoloģisku sadarbību ir vērtējama atzinīgi, jo tas ir vēl viens solis partnerattiecību stiprināšanas virzienā. Es ceru, ka mūsu centienu apvienošana šajās stratēģiskajās jomās būs abpusēji izdevīga.

Teresa Riera Madurell (S&D), *rakstiski*. – (ES) Zinātniskajai un tehnoloģiskajai sadarbībai starp ES un Jordāniju ir ierādīta abpusēja prioritāte Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu asociācijas nolīgumā, kas stājās spēkā 2002. gadā.

Tāpēc sarunas par nolīguma izveidi starp ES un Jordāniju par sadarbību zinātnes jomā sākās 2007. gadā. Parlamenta apstiprinājums nolīguma noslēgšanai ir solis pareizajā virzienā. Mans atbalsts nolīguma noslēgšanai pamatojas uz pārliecību, ka tas tuvinās ES Jordānijai, kurai ir ievērojamas iespējas zinātnes un tehnoloģijas jomā. Jordānijā ir plašs universitāšu un pētniecības centru tīkls.

Turklāt ir cerība, ka Jordānija kļūs par sadarbības katalizatoru zinātnes jomā savā reģionā. Tai ir stratēģiska pētniecības plānošana, un turklāt tā var starptautiski sadarboties tādās nozarēs kā, piemēram, enerģētika, ilgtspējīga attīstība, veselība un lauksaimniecība.

Šīs jomas saskan ar Eiropas prioritātēm, kas noteiktas Septītajā pamatprogrammā. Tieši tāpēc ir svarīgi, lai šis Nolīgums tiktu apstiprināts, jo tas ļaus ES tuvināties savai Vidusjūras reģiona partnerei zinātnes un tehnoloģijas jomā, tādējādi radot savstarpēju izdevīgumu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Ar šo balsojumu, ņemot vērā Padomes Lēmuma projektu (11362/2010), ņemot vērā nolīguma projektu starp Eiropas Kopienu un Jordānijas Hašimitu Karalisti par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā (11790/2009), ņemot vērā atļaujas pieprasījumu, ko iesniegusi Padome saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 186. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0182/2010), ņemot vērā Reglamenta 81. pantu, 90. panta 8. punktu un 46. panta 1. punktu, ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ieteikumu (A7-0304/2010), Eiropas Parlaments, pirmkārt, piekrīt nolīguma noslēgšanai; otrkārt, uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu un Jordānijas Hašimitu Karalistes valdībām un parlamentiem.

Ziņojums: Maria do Céu Patrão Neves (A7-0292/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo rezolūciju, jo tā pievēršas rezolūcijai, kuru Parlaments pieņēma 25. februārī, un Zaļajai grāmatai par kopējās zivsaimniecības politikas reformu, atzīstot, ka ir vajadzīga reģionālā sadarbība un ilgtspējība ārpus ES ūdeņiem. Šī rezolūcija atceļ Nolīgumu par partnerattiecībām zivsaimniecības jomā, kas stājās spēkā 2006. gada 9. oktobrī uz trim gadiem, un nodrošina Kopienas kuģiem iespēju turpināt zvejas darbības, kurās ES ir īpaši ieinteresēta, jo tas veicina ES tunzivju zvejas ekonomisko dzīvotspēju Klusajā okeānā. Tas arī ļauj strauji samazināt tunzivju zvejas iespējas Atlantijas okeāna austrumdaļā sakarā ar saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem, ko pieņēmusi Amerikas Tropisko tunzivju komisija (IATTC).

Turklāt jāatzīmē, ka šis nolīgums nodrošinās garantētus ieņēmumus Zālamana salām, ko tās izmantos, lai atbalstītu savas nacionālās zivsaimniecības politikas īstenošanu, tādējādi veicinot ilgtspējības principa ievērošanu un zivsaimniecības saprātīgu pārvaldību.

Vito Bonsignore (PPE), rakstiski. – (IT) Es apsveicu Patrão Neves kundzi par to, ka viņa pievērsusi šās plenārsēdes dalībnieku uzmanību partnerattiecību nolīguma atjaunināšanai ar Zālamana salām.

Ar jauno Lisabonas līgumu Eiropas Parlaments ir guvis lielākas pilnvaras saistībā ar partnerattiecību nolīgumiem zivsaimniecības nozarē, un līdz ar kopējās zivsaimniecības politikas reformu jaunie nolīgumi saistās ar apņēmību veicināt atbildīgu un ilgtspējīgu zivsaimniecību visos pasaules reģionos.

Es balsoju „par”, jo šis nolīgums paredz sadarbības veicināšanu vietējā līmenī, tādējādi ievērojot Eiropas mērķi stiprināt zivsaimniecības reģionālās pārvaldes pamatorganizācijas kā zvejas pārvaldības veicināšanas līdzekli.

Es esmu arī pārliecināts, ka Eiropas Savienības attiecības ar Zālamana salām, kurām ir lieli tunzivju krājumi jūrā, arī rosina ievērojamu ekonomisku ieinteresētību. Šādā veidā ir iespējams atbalstīt Eiropas Savienības tunzivju zvejas piegādes ķēdes ekonomisko efektivitāti Klusajā okeānā, garantējot 4 000 tonnu zivju pieejamību, kas ir ievērojams apjoms

rūpniecībai un Eiropas tirgum, un daļēji atsverot paredzamo tunzivju zvejas iespēju samazinājumu Atlantijas okeāna austrumdaļā.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose un Britta Thomsen (S&D), rakstiski. – (DA) Mēs, četri Dānijas sociāldemokrāti Eiropas Parlamentā, izvēlējamies balsot pret Eiropas Savienības un Zālamana salu partnerattiecību nolīgumu zivsaimniecības nozarē. Mūsu lēmuma pamatā ir patiesas bailes, ka tunzivis izmantos un pārmērīgi izzvejos. Īpaši divas sugas — dzeltenspuru tunzivis un lielacu tunzivis — ir apdraudētas, un tāpēc šo sugu nozveja ir pēc iespējas ātrāk jāpārtrauc. Nolīgums par zivsaimniecības nozari apdraud tunzivis krājumus, jo tas paver zaļo gaismu visai zivju nozvejai, ja vien Eiropas zvejnieki finansiāli atlīdzina par katru tonnu noķerto tunzivju. Tas visticamāk vedīs pie nekontrolējami pārmērīgas nozvejas un ļaunākajā gadījumā var apdraudēt tunzivis izdzīvošanu šajā reģionā.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Lisabonas līgums stiprina Eiropas Parlamenta pilnvaras attiecībā uz partnerattiecību nolīgumiem zivsaimniecības nozarē (PNZ), prasot Parlamenta iepriekšēju piekrišanu. Šajā sakarībā es balsoju par ziņojumu par PNZ starp ES un Zālamana salām, jo uzskatu, ka tas veicina mērķi panākt atbildīgu, ilgtspējīgu zvejniecību, tādējādi kalpojot abu pušu likumīgajām interesēm.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson un Marita Ulvskog (S&D), rakstiski. – (SV) Mēs, sociāldemokrāti, izvēlējamies balsot pret partnerattiecību nolīgumu zivsaimniecības nozarē ar Zālamana salām. Mēs uzskatām, ka Nolīguma pārraudzība nav atbilstīga un ka Nolīgums neņem vērā vidi saistībā ar pārmērīgi izzvejotiem zivju krājumiem.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienībā pašlaik ir spēkā 16 partnerattiecību nolīgumi zivsaimniecības nozarē (PNZ). Pateicoties tiem, ES kuģu flote gūst piekļuvi zivju krājumiem, kurus tāda vai citāda iemesla dēļ partneri nevar vai negrib zvejojot. Mēs pašlaik gribam atjaunināt PNZ ar Zālamana salām vēl uz trim gadiem. Kā saka referente, „ES ierosina ar jauno Nolīgumu Zālamana salām sniegt tādu pašu finansiālo atbalstu, kāds tas bija iepriekšējā nolīgumā, lai gan tiek piešķirts mazāks zvejas atļauju skaits un ir samazināts pieļaujamais nozvejas apjoms”. Tas ir īpaši būtiski, ja ņemam vērā, ka saskaņā ar PNZ iepriekšējo variantu četri Portugāles jedu kuģi zvejoja Zālamana salu ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā, kas tagad vairs nav iespējams, jo nekas netika norunāts par nozvejas iespējām jedu kuģiem. Tomēr ir taisnība, ka ir iekļauta klauzula, kas atļauj ieviest jaunas zvejas iespējas, ja nepieciešams.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) 2002. gada reforma ieviesa partnerattiecību jēdzienu ar mērķi atbalstīt valsts zivsaimniecības nozares attīstību valstīs – partnerēs. Kopš 2004. gada nolīgumi tiek saukti par „partnerattiecību nolīgumiem zivsaimniecības nozarē” (PNZ). Lisabonas līgums ir piešķīris Parlamentam lielākas pilnvaras attiecībā uz PNZ. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu Parlamentam tagad jādod sava iepriekšējā piekrišana līgumam.

2004. gada februārī Zālamana salas un Eiropas Kopiena parakstīja trīs gadu PNZ, kas stājās spēkā 2006. gada 9. oktobrī. Es piekrītu, ka šis nolīgums ir atceļams un aizstājams ar jaunu variantu, kas pieder pie trīs nolīgumu kopuma ar Klusā okeāna centrālo un rietumu reģionu, kurā ietilpst arī partnerattiecību nolīgums ar Kiribati un Mikronēzijas Federatīvajām Valstīm. Saskaņā ar nolīgumiem ar Āfrikas un Klusā okeāna reģiona valstīm daļa ES finansiālā ieguldījuma tiek piešķirta valsts zivsaimniecības politikas atbalstīšanai, pamatojoties uz ilgtspējības principu.

Joāo Ferreira (GUE/NGL), *rakstiski. – (PT)* Divpusējo zivsaimniecības nolīgumu parakstīšana starp ES un trešām valstīm garantē ES kuģu flotēm piekļuvi zivju resursiem, kas ir svarīgi kvantitatīvā un kvalitatīvā izpratnē, vienlaicīgi nosūtot šīm valstīm finanšu resursus, kuri bieži veido lielu budžeta daļu, kas pieejama politikas veicināšanai daudzās jomās, ne tikai zivsaimniecībā. Tas attiecas arī uz šo nolīgumu. Mēs balsojam par šo ziņojumu, bet par to, kā Nolīgums līdz šim ticis īstenots, mums joprojām ir nopietni iebildumi; dažiem no tiem referente pilnīgi pamatoti piekrīt.

Es norādu arī uz to, ka Nolīguma darbības laikā Apvienotā komiteja ne reizi netikās; uz to, ka nav noteikti nosacījumi, pie kādiem tiks īstenota atbildīgas zvejas prakse Zālamana salu ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā; un to, ka nav noteikts, kā tiks pārraudzīti nozveju apjomi. Šie ir trūkumi, kas rada nopietnu risku Nolīguma mērķu sasniegšanai, un tos nedrīkst atkārtot, atjauninot Nolīgumu. Komisija ir izteikusī apņēmību darīt visu, lai nepieļautu to atkārtošanos; tagad tai jāpilda sava apņemšanās.

David Martin (S&D), *rakstiski. –* Es balsoju par šo priekšlikumu par Eiropas Savienības un Zālamana salu partnerattiecību nolīgumu zivsaimniecības nozarē, bet man ir nopietni iebildumi. ES attīstības sadarbības politika ir jāsakārto saskanīgās, savstarpēji papildinošās un koordinētās attiecībās ar kopējo zivsaimniecības politiku, lai tās abas kopā varētu palīdzēt mazināt nabadzību valstīs, kurās ir neizmantoti zvejas resursi, ko tās mēģina izmantot ilgtspējīgi, cenšoties attīstīt savas vietējās kopienas.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski. – (PT)* Eiropas Savienībai ir vairāki partnerattiecību nolīgumi zivsaimniecības nozarē, kuri dod tai piekļuvi dažādām zvejas zonām apmaiņā pret finansējumu, kas tiek novirzīts to valstu ekonomikā, ar kurām tā noslēdz šīs partnerattiecības. Tādā veidā ES var palīdzēt jaunattīstības valstīm, vienlaikus ļaujot ES zvejniekiem gūt piekļuvi kvalitatīvām zvejas zonām, lai veicinātu viņu ekonomisko aktivitāti, kas ir vitāli svarīga ES ekonomikai.

Alexander Mirsky (S&D), *rakstiski. – (LV)* Konkrētajā gadījumā ir divas problēmas, kuras ir nepieciešams metodiski un mērķtiecīgi risināt: 1) zvejas kvotas; 2) zināšanu un pieredzes apmaiņa par zvejas un Klusā okeāna produkcijas pārstrādes un glabāšanas tehnoloģijām. Es ceru, ka visi aspekti, kuri ir atrunāti nolīgumā, tiks vērsti uz sadarbības veicināšanu un savstarpēju pieredzes apmaiņu.

Andreas Mōlzer (NI), *rakstiski. – (DE)* Divpusēji nolīgumi zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Savienību un trešām valstīm ir sevišķi izdevīgi ES ekonomikai. Pašlaik tiek risinātas sarunas par jaunu nolīgumu starp ES un Zālamana salām. Jaunā nolīguma trūkumi ir palielinātās iemaksas, ko maksā kuģu īpašnieki; ienesīguma līmenis zemāks nekā citos ES tunzivju zvejas nolīgumos un tāds pats finansiālais atbalsts no ES par zemākām nozvejas kvotām.

Atbilstīgi referentes teiktajam Nolīguma ieguvumi ir tādi, ka Zālamana salām vajadzīgas ārzemju valūtas rezerves, lai uzturētu savu makroekonomikas stabilitāti, ka Nolīgumā paredzētā tonnāža 4 000 tonnu zivju ir samērā liels apjoms Eiropas Savienībai un ka ir vajadzīga sadarbība reģionālā līmenī, domājot par ilgtspējības sasniegšanu ūdeņos ārpus ES. Es atturējos, jo ieguvumi Eiropas Savienībai nav pietiekami skaidri salīdzinājumā ar izmaksām.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski. – (IT)* Es balsoju par priekšlikumu partnerattiecību nolīgumam starp Eiropas Savienību un Zālamana salām, jo uzskatu, ka šāds nolīgums

būtiski kalpo abu pušu interesēm. Es uzskatu, ka sadarbība reģionālā līmenī ir teicams veids, kā sasniegt ilgtspējību ārpus ES ūdeņiem un zivsaimniecības pārvaldības veicināšanu.

Papildus stabilas juridiskas pamatnostādnes nodrošināšanai Nolīgums patiešām nodrošinās Zālamana salām garantētu ieņēmumu vismaz trīs gadus, un tas daļēji tiks izlietots savas valsts zivsaimniecības politikas īstenošanai. ES ir ļoti ieinteresēta sakaru uzturēšanā ar Zālamana salām zivsaimniecības nozarē, jo tas palīdzēs veicināt ES tunzivju zvejas nozares dzīvotspēju Klusajā okeānā, nodrošinot piekļuvi lielam zivju daudzumam.

Aldo Patriciello (PPE), rakstiski. – (IT) Es apsveicu Patrão Neves kundzi par to, ka viņa pievērsusi Parlamenta uzmanību partnerattiecību nolīguma atjaunināšanai ar Zālamana salām.

Es balsoju „par”, jo saskaņā ar Nolīgumu sadarbība jāveicina vietējā līmenī, tādējādi sasniedzot Eiropas mērķi stiprināt reģionālo zivsaimniecības organizāciju darbību un šādā veidā veicinot zivsaimniecības pārvaldību. Visbeidzot es īpaši atbalstu referentes ieteikumus Komisijai nodrošināt vienādu attieksmi Eiropas Parlamentam un Padomei attiecībā uz tiesībām saņemt pienācīgu informāciju, lai varētu pareizi pārraudzīt un vērtēt starptautisko zivsaimniecības nolīgumu īstenošanu.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šā partnerattiecību nolīguma zivsaimniecības nozarē noslēgšanu, jo uzskatu, ka tas būtiski atbilst abu pušu interesēm, sniedzot, no vienas puses, Eiropas Savienībai piekļuvi 4 000 tonnām tunzivju gadā, kas ir pietiekami būtisks daudzums ES rūpniecībai un tirgum, un, no otras puses, nodrošinot Zālamana salām ievērojamus finanšu resursus to daļējai novirzīšanai savas zivsaimniecības nozares politikas īstenošanai. Tomēr es uzskatu, ka jādara viss, lai labotu problēmas, uz kurām pamatoti norādīts šajā ziņojumā.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Nolīgums zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Zālamana salām beidzās pagājušajā oktobrī. Jaunais protokols ir spēkā no 2009. gada 9. oktobra līdz 2012. gada 8. oktobrim un jau tiek provizoriski piemērots līdz Eiropas Parlamenta piekrišanas procedūrai. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. panta 2. punktu un 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu Eiropas Parlaments var vai nu dot piekrišanu vai atteikties piekrist. Lai gan EP vairākums ir nobalsojis „par”, mūsu grupa, Zaļie/EFA, nobalsoja pret to.

Ziņojums: David Casa (A7-0325/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es piekrītu referenta bažām, ka Komisijai ir jāpārbauda ne tikai konkrētais jautājums par pievienotās vērtības nodokļa (PVN) pamatlikmi un citām likmēm, bet arī plašākais jautājums par jaunu PVN stratēģiju, tostarp par tā piemērošanas jomu un atkāpēm. Tā kā PVN sistēma ir ļoti sarežģīta likmju ziņā, tā neatbilst iekšējā tirgus attīstības tendencēm, radot uzņēmumiem, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), nelabvēlīgus konkurences apstākļus. Ir jāatgādina, ka Parlaments ir brīdinājis Komisiju par to, ka dalībvalstīs izveidotajai un piemērotajai pašreizējai PVN sistēmai ir trūkumi, kurus izmanto krāpnieki un kuru rezultātā tiek zaudēti nodokļu ieņēmumi miljardiem eiro apmērā. Es atzinīgi vērtēju Komisijas nodomu publicēt Zaļo grāmatu par PVN sistēmas pārskatīšanu, lai radītu uzņēmējdarbībai labvēlīgāku vidi un nodrošinātu dalībvalstīm vienkāršāku un stabilāku sistēmu.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu. Ar šo priekšlikumu Komisija ierosina vēl piecus gadus piemērot pašreiz ES dalībvalstīm izvirzīto

prasību minimālo PVN pamatlīkmi noteikt 15 % apmērā. Tādēļ šis priekšlikums neietekmēs nodokļu likmes. Komisija ierosina, lai pagarinājuma periods sāktos 2011. gada 1. janvārī un beigtos 2015. gada 31. decembrī. Lai saglabātu jau sasniegto likmju saskaņošanas pakāpi, Komisija divas reizes iesniedza priekšlikumus, kuros paredzēja noteikt pamatlīkmes robežas no minimāli 15 % līdz maksimāli 25 %. Šādas robežas noteica, pamatojoties uz likmēm, ko praktiski piemēroja dalībvalstīs, kur pamatlīkmes vienmēr bijušas no 15 % līdz 25 %. Abus priekšlikumus tuvināt likmes, nosakot pamatlīkmes robežas, Padome grozīja un paturēja tikai minimālās likmes principu. Es piekrītu Komisijas viedoklim, ka pagarinājuma mērķis ir ne tikai nodrošināt uzņēmumiem vajadzīgo juridisko noteiktību, bet arī dot iespēju turpināt izvērtēt PVN pamatlīkmes piemērotāko līmeni ES mērogā. Es uzskatu, ka nākamajā Zaļajā grāmatā par PVN sistēmas pārskatīšanu Komisijai ir jāpārbauda ne tikai konkrētais jautājums par pievienotās vērtības nodokļa (PVN) pamatlīkmi un citām likmēm, bet arī plašākais jautājums par jaunu PVN stratēģiju, tostarp par PVN piemērošanas jomu un atkāpēm.

Vito Bonsignore (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es apsveicu referentu *Casa kungu* par to, ka viņš ir sagatavojis šo ziņojumu, kas mums dod iespēju no jauna pievērsties tādām pamatjautājumiem kā PVN un nodokļu saskaņošana.

Es atbalstu referenta apgalvojumu, ka pašreizējā PVN sistēma, daļēji tāpēc, ka tā ir ļoti sarežģīta, neatbilst iekšējā tirgus attīstības tendencēm un faktiski rada uzņēmējsabiedrībām un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem nelabvēlīgus apstākļus, būtiski ietekmējot to konkurētspēju. Pašreizējos nodokļu likumos arī ir redzamas daudzas nepilnības, kuras nelikumīgi savā labā var izmantot nodokļu krāpnieki.

Tādēļ es atbalstu Komisijas priekšlikumu atlikt kopējas PVN sistēmas izveidi, lai dotu uzņēmumiem vajadzīgo juridisko noteiktību, bet tajā pašā laikā es aicinu Komisiju pabeigt savu analīzi pēc iespējas ātrāk un, iesaistot Parlamentu, sagatavot Zaļo grāmatu par PVN sistēmas pārskatīšanu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par šo rezolūciju, jo piekrītu Komisijas priekšlikumam un Parlamenta iesniegtajiem šā priekšlikuma grozījumiem. Es atbalstu Komisijas priekšlikumu vēl piecus gadus piemērot pašreiz ES dalībvalstīm izvirzīto prasību minimālo pievienotās vērtības nodokļa (PVN) pamatlīkmi noteikt 15 % apmērā, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 113. pantu.

Attiecībā uz Parlamenta izdarītajiem grozījumiem es domāju, ka sevišķi atbilstīgi ir tas, ka jaunās PVN stratēģijas mērķim vajadzētu būt administratīvā sloga mazināšanai, šķēršļu novēršanai nodokļu jomā un uzņēmējdarbības vides uzlabošanai, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un darbietilpīgiem uzņēmumiem, vienlaikus nodrošinot sistēmas noturību pret krāpšanu.

Corina Crețu (S&D), *rakstiski*. – (RO) Es domāju, ka laikā, kad ir paredzēts vēl viens pagarinājuma periods pārejas noteikumiem par 15 % līmeni, ir stingri jākontrolē minimālā PVN likme. Turklāt es domāju, ka mums ir vairāk jāsaņemas par faktu, ka arvien lielāks ES valstu valdību skaits tuvinā savu PVN likmi maksimālajai robežai, lai risinātu ekonomikas krīzes radītās problēmas. Šis pasākums pierāda, ka trūkst dzīvotspējīgu risinājumu, un tas slāpē ekonomiku un cilvēku dzīvi. Saistībā ar šo es mudinu izvairīties no pārmērīgi augstiem nodokļiem ar nolūku pieņemt galīgo sistēmu nodokļu saskaņošanai.

George Sabin Cutaș (S&D), *rakstiski*. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo domāju, ka Eiropas Savienībai ir vajadzīga jauna PVN stratēģija. Eiropas Savienībai tā ir jāizmanto, lai

samazinātu birokrātiju un novērstu finansiālos šķēršļus, kas kavē mazo un vidējo uzņēmumu attīstību. Es arī domāju, ka minimālās PVN likmes pārejas noteikumu perioda pagarinājums līdz 2015. gada 31. decembrim var kavēt strukturālo nelīdzsvarotību Eiropas Savienībā.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski. – (PT)* Komisijas ierosinātais dalībvalstu minimālās pievienotās vērtības nodokļa (PVN) 15 % pamatlikmes piemērošanas atjauninājums pamatojas uz juridisko noteiktību. Es nekādā gadījumā neiebilstu pret šo principu, tāpēc es balsoju par šo priekšlikumu. Tomēr man jāuzsver tas, cik steidzami ir vajadzīgi padziļināti pasākumi saistībā ar šo nodokli. Šiem pasākumiem ir jāveido Eiropas Savienības fiskālā konkurētspēja un jānodrošina vajadzīgā aizsardzība mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Arvien vairāk kļūst acīmredzams, ka nodokļu politika nav neitrāla. PVN veiksmes stāsts nevar un nedrīkst kavēt tā pielāgošanu jauniem laikiem.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski. – (PT)* Šajā priekšlikumā, kas pamatojas uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 113. pantu, Komisija ierosina vēl piecus gadus piemērot ES dalībvalstīm pašreiz izvirzīto prasību minimālo pievienotās vērtības nodokļa (PVN) pamatlikmi noteikt 15 % apmērā; tādēļ tas neietekmēs nodokļu likmes.

Komisija ierosina, lai pagarinājuma periods sāktos 2011. gada 1. janvārī un beigtos 2015. gada 31. decembrī. Pagarinājuma mērķis ir sniegt uzņēmumiem vajadzīgo juridisko noteiktību, kā arī dot iespēju turpināt izvērtēt PVN pamatlikmes piemērotāko līmeni ES mērogā. Pašreizējā PVN sistēma, kas ir ļoti sarežģīta ne tikai likmju ziņā, neatbilst iekšējā tirgus attīstības tendencēm un rada Eiropas uzņēmumiem, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, nelabvēlīgus konkurences apstākļus. Turklāt, kā ir norādījis Parlaments, dalībvalstīs pašreiz izveidotajai un piemērotajai PVN sistēmai ir trūkumi, kurus savā labā izmanto krāpnieki un kuru rezultātā tiek zaudēti nodokļu ieņēmumi miljardiem eiro apmērā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *rakstiski. – (PT)* Šis ziņojums attiecas uz priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK par minimālo pievienotās vērtības nodokļa (PVN) pamatlikmi 15 % apmērā, vēl uz pieciem gadiem pagarinot pašreizējo periodu, kam bija jānoslēdzas šā gada beigās, tāpēc ka Padome nevarēja panākt vienošanos par PVN likmju galīgo standartizēšanu.

Tomēr referents ir izmantojis izdevību sniegt Padomei dažus ieteikumus, jo īpaši par jauno PVN stratēģiju, kuras mērķim, pēc viņa domām, ir jābūt „šķēršļu novēršanai nodokļu jomā un uzņēmējdarbības vides uzlabošanai, it īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, vienlaikus nodrošinot sistēmas noturību pret krāpšanu”. Viņš arī izmanto izdevību uzstāt, ka Padomei ir jāveicina pāreja uz galīgo sistēmu līdz 2015. gada 31. decembrim, un vienlaikus Komisijai ir jāiesniedz likumdošanas priekšlikumi, lai līdz 2013. gadam aizstātu pašreizējo pārejas periodā piemērojamo likmi.

Mēs ārkārtīgi cieši uzraudzīsim šo jautājumu, ņemot vērā to negatīvo ietekmi, kāda varētu būt priekšlikumam, kas attiecas uz 2013. gadu.

David Martín (S&D), *rakstiski. –* Es balsoju par šo ziņojumu, kas pārbauda Komisijas priekšlikumu vēl piecus gadus — līdz 2015. gada 31. decembrim — piemērot pašreiz ES dalībvalstīm izvirzīto prasību minimālo PVN pamatlikmi noteikt 15 % apmērā. Tas ir vēlams normālos apstākļos, bet pašreizējās ekonomikas krīzes laikā tas ir pat vēl vairāk vajadzīgs. Nodokļu konkurence, kas pazeminātu PVN likmes, būtu postoša valstīm, kuras cenšas saglabāt sabiedriskos pakalpojumus pieņemamā līmenī.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Mums ir jāatceras, ka pašreizējā PVN sistēma, kas ir ļoti sarežģīta ne tikai likmju ziņā, neatbilst iekšējā tirgus attīstības tendencēm. Tas rada Eiropas uzņēmumiem, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), nelabvēlīgus konkurences apstākļus.

Turklāt, kā Parlaments jau agrāk ir norādījis, pašreizējai dalībvalstīs izveidotajai un piemērotajai PVN sistēmai ir trūkumi, kurus savā labā izmanto krāpnieki un kuru rezultātā tiek zaudēti nodokļu ieņēmumi miljardiem eiro apmērā. Tādēļ jaunajai PVN stratēģijai ir jākoncentrējas uz tādām PVN noteikumu reformām, kas aktīvi sekmētu iekšējā tirgus mērķus. Jaunās PVN stratēģijas mērķim vajadzētu būt administratīvā sloga mazināšanai, šķēršļu novēršanai nodokļu jomā un uzņēmējdarbības vides uzlabošanai, it īpaši MVU un darbietilpīgiem uzņēmumiem, vienlaikus nodrošinot sistēmas noturību pret krāpšanu.

Alexander Mirsky (S&D), *rakstiski*. – (LV) Šis ir ļoti svarīgs jautājums Eiropas uzņēmējdarbības attīstībai kopumā. Ir jābūt PVN likmju sistēmai, kura attiecas uz visām Eiropas Savienības valstīm. Ir jābūt saprotamai ilgtermiņa nodokļu sistēmai attiecībā uz visiem uzņēmējdarbības un rūpniecības veidiem, tikai tad varēs rēķināties ar veiksmi fiskālajā politikā. Šodien Latvijā atsevišķi politiķi nesaprot nestabilas nodokļu sistēmas bīstamību, kad budžeta deficītu aizpilda, nepārtraukti ieviešot grozījumus fiskālajos likumos. Tas būtiski apdraud turpmāko nodokļu sloga samazināšanu un noved pie mazo un vidējo uzņēmumu masu likvidācijas. Es uzskatu, ka Eiropas Komisijas iniciatīva ir savlaicīga.

Andreas Mōlzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Minimālās pievienotās vērtības nodokļa likmes ir Eiropas nodokļu likmju saskaņošanas pasākumu viens aspekts. Tomēr mums ir jāiebilst pret šiem centieniem virzībā uz saskaņošanu. No vienas puses, tie var izraisīt mēģinājumus pa sētas durvīm ieviest ES nodokļu suverenitāti, no otras puses, šāda veida noteikumi ir iejaukšanās dalībvalstu suverenitātē. Dalībvalstīm ir jāsaģlabā pilnvaras noteikt savas nodokļu likmes, jo katrai valstij pašai ir jālemj par savām prioritātēm, jo tas ir atkarīgs no apjoma, kādā valsts tērē naudu dažādās jomās. Tas viss kopumā ir arī Eiropas vēsturiskās attīstības izpausme. Mums ir jānoraida aicinājumi par minimālajām nodokļu likmēm, lai mazinātos spiediens pielāgoties, kā arī ES birokrātijas apjoms un Briseles centrālisms.

Es stingri iebilstu pret minimālās PVN 15 % pamatlikmes obligātās iekasēšanas perioda pagarināšanu vēl uz pieciem gadiem. ES ir jākoncentrējas uz sadarbību nodokļu krāpniecības jomā tādēļ, ka tiek zaudēti miljardiem eiro, jo īpaši pievienotās vērtības nodokļa sistēmās. Šajā jomā ir dažas pieejas, kuras ir vērts apspriest turpmākās diskusijās.

Claudio Morganti (EFD), *rakstiski*. – (IT) Ziņojums pagarina termiņu pārejas sistēmai, ko ievieša Padomes Direktīva 92/77/EEK, kas ievieša minimālo PVN likmi, nosakot, ka pamatlikme nevar būt zemāka par 15 %.

Noteikt minimālās likmes tagad ir izplatīta prakse, jo mēs Eiropas Savienībā vēl neesam izveidojuši pastāvīgu nodokļu saskaņošanas sistēmu netiešiem nodokļiem. Ciktāl tas attiecas uz PVN, tas ļauj mums aizkavēt to, ka arvien pieaugošās atšķirības dalībvalstīs piemēroto pamatlikmju starpā rada strukturālu nelīdzsvarotību un konkurences traucējumus. Novirze piemēroto pamatlikmju starpā pašlaik variē no 15 % līdz 25 %, un tā ir pietiekama, lai garantētu pareizu iekšējā tirgus darbību.

Šī atlikšana dos iespēju sniegt uzņēmumiem vajadzīgo juridisko noteiktību, kā arī veikt turpmākus novērtējumus attiecībā uz PVN pamatlikmju apmierinošu līmeni visā Eiropas Savienībā. Komisija arī tiek aicināta pēc iespējas ātrāk publicēt Zaļo grāmatu par jaunu PVN stratēģiju un sākt konsultēšanos par turpmāku nodokļu saskaņošanu. Es balsoju „par”,

cerot uz nodokļu saskaņošanas sistēmu, kas izveidos vienotu PVN likmi visā Eiropas Savienībā.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es balsoju par *Casa* kunga ziņojumu, un es apsveicu viņu par darbu un sadarbību Ekonomikas un monetārajā komitejā.

Šā ziņojuma mērķis ir vēl piecus gadus piemērot ES dalībvalstīm pašreiz izvirzīto prasību minimālo PVN pamatlíkmi noteikt 15 % apmērā. Ziņojumā ir uzsvērtā ne vien minimālās pamatlíkmes nozīme, bet arī tas, ka ir jāizstrādā jauna PVN stratēģija, jo pašreizējā sistēma, kas ir ļoti sarežģīta ne tikai líkmju ziņā, neatbilst iekšējā tirgus attīstības tendencēm.

Kā savā ziņojumā par vienotā tirgus darbības iedzīvināšanu norādīja arī *Monti* kungs, vienotu líkmju trūkums un atšķirīgā dzīves dārdzība dažādās dalībvalstīs varētu radīt nosacījumus, kas grauj vienotā tirgus garu. Tas rada Eiropas uzņēmumiem, jo īpaši MVU, nelabvēlīgus konkurences apstākļus.

Turklāt, izmantojot pašreizējo dalībvalstīs izveidoto un piemēroto Eiropas PVN sistēmu, bieži notiek pārrobežu krāpniecība, kā rezultātā tiek zaudēti nodokļu ieņēmumi miljardiem eiro apmērā.

Aldo Patriciello (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es apsveicu referentu *D. Casa* par šā ziņojuma projekta izstrādi, kas mums dod iespēju vēlreiz pievērsties ļoti svarīgajam jautājumam par PVN un nodokļu saskaņošanu.

Es piekrītu tam, ko norādījis referents, proti, ka pašreizējā PVN sistēma neatbilst iekšējā tirgus attīstības tendencēm, bet — gluži pretēji — rada uzņēmumiem un MVU nelabvēlīgus apstākļus, būtiski ietekmējot konkurētspēju.

Tāpēc es atbalstu Komisijas priekšlikumu par perioda pagarinājumu pārejai uz kopēju PVN sistēmu, lai sniegtu uzņēmumiem vajadzīgo juridisko noteiktību, bet tajā pašā laikā es mudinu Komisiju pabeigt analīzes pēc iespējas ātrāk un ar šā Parlamenta palīdzību sagatavot Zaļo grāmatu par PVN sistēmas pārskatīšanu.

Miguel Portas (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu. Tomēr man ir jāuzsver, ka pievienotās vērtības nodokļa (PVN) galīgo noteikumu secīga atlíkšana ir simptoms strupceļam, kurā ir nonākusi Eiropas integrācija. Pat tad, ja Komisija drīz iesniegtu priekšlikumu par PVN sistēmas pārskatīšanu, mēs visi apzināmies, ka dažādo dalībvalstu atšķirīgās intereses, kas ir paustas Padomē, galu galā nobloķēs priekšlikumu izveidot vienotākas líkmes. Būtu labi, ja mēs atcerētos, ka, lai gan PVN ir regresīvs nodoklis, tas ir bijis un turpina būt ārkārtas pasākums nodokļu jomā, kas ir nodots Padomes un Komisijas noteiktās taupības politikas rīcībā.

Spiediens attiecībā uz tā saukto „budžeta konsolidāciju” dalībvalstīs pašlaik ir galvenais PVN líkmju konverģences šķērslis. Ja mēs atceramies, ka Komisijas iesniegto ieteikumu par „Eiropas PVN” kā Eiropas Savienības ieņēmumu avotu vairākas dalībvalstis nekavējoties noraidīja, mums būs jāatzīst, ka tam, ka mēs prasām Komisijai „jaunu PVN stratēģiju”, šķiet, ir maza jēga.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, kas pievēršas Komisijas priekšlikumam vēl piecus gadus piemērot pašreiz ES dalībvalstīm izvirzīto prasību minimālo pievienotās vērtības nodokļa (PVN) pamatlíkmi noteikt 15 % apmērā. Saskaņā ar referenta teikto ir svarīgi atzīt, ka pati PVN sistēma ir pamatīgi jāpārskata, lai aktīvi veicinātu iekšējā tirgus mērķus, tādējādi palīdzot radīt labvēlīgāku uzņēmējdarbības vidi, jo īpaši mazajiem

un vidējiem uzņēmumiem. Es tādēļ no visas sirds atzinīgi vērtēju Komisijas paziņoto nodomu publicēt Zaļo grāmatu par PVN sistēmas pārskatīšanu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Mēs esam Parlamenta vairākums, kas balso par šo dokumentu, kurš nosaka, ka Eiropas Parlaments, ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2010)0331), ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 113. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0173/2010), ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu, ņemot vērā Reglamenta 55. pantu un ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A7-0325/2010), apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu; aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 293. panta 2. punktu; aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā; prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu; uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), rakstiski. – (ET) Šis ziņojums par pievienotās vērtības nodokļa kopējo sistēmu un minimālās pamatlikmes ieviešanas pienākuma ilgumu pelna tikai atzinīgu vērtējumu. Tas noteiks minimālo pamatlikmi 15 % apmērā līdz 2015. gada beigām. Kaut arī Eiropas Komisija vairākkārt ierosināja ieviest maksimālo likmi 25 % apmērā, Eiropadome to neatbalstīja. Tajā pašā laikā nevienā dalībvalstī pamatlikme šobrīd nepārsniedz 25 %. Igaunija, kurā PVN pamatlikme ir 20 %, ir starp tām 19 dalībvalstīm, kurās likme ir 20 % un augstāka. Attiecībā uz šo aspektu es gribētu norādīt, ka es stingri atbalstīju 15 % minimālās likmes perioda pagarinājumu, kas katrai dalībvalstij sniegs iespēju pieņemt lēmumu par to, cik augstai ir jābūt tās likmei. Turklāt šis ziņojums nodrošina juridisko noteiktību mūsu uzņēmējiem, kuri zinās, ka nākamajos piecus gadus Eiropas tiesību akti aizkavēs PVN pamatlikmes paaugstināšanu.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Komisijas priekšlikums nodrošina, ka vēl piecus gadus, līdz 2015. gada 15. decembrim, tiks piemērota pašreiz ES dalībvalstīm izvirzītā prasība minimālo pievienotās vērtības nodokļa (PVN) pamatlikmi noteikt 15 % apmērā. Ir nodoms saglabāt saskaņoto fiskālo struktūru ar divām obligātām PVN likmēm un saskaņošanu 10 % robežās: citiem vārdiem sakot, starp 15 % un 25 %. Dalībvalstis uzņemas nepārsniegt šo starpību virs pašreizējās zemākās pamatlikmes, ko tās ir piemērojušas. Es piekrītu referentam, ka pašreizējā PVN sistēma, kas ir ļoti sarežģīta ne tikai likmju ziņā, neatbilst iekšējā tirgus attīstības tendencēm. Es arī ceru, ka turpmāk Eiropas Komisija analizēs ne vien šo jautājumu par PVN pamatlikmi, bet arī vispārējo jautājumu par pašreizējās sistēmas pārskatīšanu, ietverot tās piemērošanas jomu un atkāpes, un ka tā apņemsies izstrādāt jaunu šā nodokļa stratēģiju. Iepriekš sniegto iemeslu dēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Marianne Thyssen (PPE), rakstiski. – (NL) Protams, es esmu balsojusi par Casa kunga ziņojumu. Turklāt es piekrītu ne vien referenta nostājai par šo direktīvu, bet arī viņa ziņojuma piezīmju tonim. Jau kopš 1993. gada Eiropas Savienībā darbojas PVN pārejas sistēma. Centieni pāriet uz tā saukto galīgo sistēmu līdz šim ir bijuši neveiksmīgi. Tomēr šā iemesla dēļ mums nevajadzētu pārtraukt centienus.

PVN sistēma ir jautājums ne tikai par likmēm un robežām, bet arī jautājums par vienkāršu, juridiski noteiktu shēmu, kas labi darbojas iekšējā tirgū, kas ir piemērota MVU un ir izturīga pret krāpšanu. Tās ir labas ziņas, ka Komisija plāno atsākt šo jautājumu izskatīšanu. Es gribētu mudināt kompetento komisāru ķerties pie šīs sarežģītās lietas.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Es uzskatu, ka jaunajā PVN stratēģijā īpaša uzmanība ir jāpievērš PVN noteikumu reformai saskaņā ar principiem, kas aktīvi sekmē iekšējā tirgus mērķu sasniegšanu. Kā norāda referents, pašreizējā PVN sistēma, kas ir ļoti sarežģīta ne tikai likmju ziņā, neatbilst iekšējā tirgus attīstības tendencēm. Lietuvā 2009. gada janvārī PVN likme palielinājās no 18 % uz 19 %, un septembrī tā tika noteikta 21 % apmērā. Ir svarīgi, lai turpmākas izmaiņas Lietuvā nesamazina ārvalstu ieguldītāju interesi. Mums ir jāierosina labvēlīgas nodokļu plānošanas iespējas.

Saskaņā ar jauno PVN stratēģiju mūsu mērķim vajadzētu būt administratīvā sloga mazināšanai, šķēršļu novēršanai nodokļu jomā un uzņēmējdarbības vides uzlabošanai, it īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Pirms galīgā lēmuma pieņemšanas Komisijai ir plaši jākonsultējas ar publisko un privāto sektoru. Šajās apspriedēs ir jāizskata PVN likmes, kā arī tādi plašāki jautājumi kā, piemēram, maksimālās likmes noteikšanas mērķis un PVN struktūras un darbības sistēmas alternatīvas. Tādēļ es ceru uz Komisijas Zaļo grāmatu par PVN sistēmas pārskatīšanu.

Ziņojums: Burkhard Balz (A7-0314/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par Eiropas Centrālās bankas (ECB) gada pārskatu, jo es domāju, ka pasākumi, lai saglabātu zemu inflācijas līmeni, tuvu 2 % rādītājam, vienlaikus palielinot likviditāti tirgos, novērsa daudzu finanšu iestāžu sabrukumu. Tomēr es atzīstu, ka ECB izstrādāto pasākumu ekonomikas atveseļošanas potenciāls netika pilnā mērā izmantots, jo likviditāte ne vienmēr tika novirzīta tālāk reālajā ekonomikā. Būtu jāatgādina, ka krīze sākās kā finanšu tirgus krīze, pēc tam kļūstot arī par ekonomikas krīzi.

Dalībvalstu valdībām un ECB bija jāreaģē uz nopietnāko krīzi kopš 1930. gada. Mēs esam pieredzējuši iekšzemes kopprodukta samazinājumu, ekonomiskās aktivitātes samazinājumu un budžeta deficīta apmēra pieaugumu, kas samazināja nodokļu ieņēmumus un radīja ilgtspējai kaitējošu valsts parādu: ir bijis sarežģīti sasniegt tādus rādītājus, kurus varētu salīdzināt ar pirmskrīzes rādītājiem. Šī situācija ir radusies tādēļ, ka Eiropas Savienībā nav strukturālu reformu, kas ir skaidri vērojams notikumos Grieķijā un citās eiro zonas valstīs. Tādēļ es domāju, ka ir svarīgi risināt finanšu sistēmas problēmas pasaules mērogā un gūt mācību no krīzes, uzlabojot riska pārvaldības kvalitāti un finanšu tirgu pārredzamību.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Ziņojums par Eiropas Centrālās bankas gada pārskatu parāda, ka Eiropas Parlaments ir viskonsekventākais līderis, atbalstot kapitāla uzbrukumus darba ņēmējiem visā Eiropas Savienībā. Tas galvenokārt atkārtoti oktobrī notikušās ES augstākā līmeņa sanāksmes pret vienkāršajiem iedzīvotājiem vērstos lēmumus, lai radītu kontrolētu bankrotu mehānismu, ieviestu stingrākus nosacījumus Stabilitātes paktā un piemērotu to burtiski, un noteiktu sodus tām dalībvalstīm, kuras neatbilst šiem nosacījumiem. Tas atzinīgi vērtē naudas pasākumu kopumu, kas ES un dalībvalstu līmenī ir kļuvis pieejams biržai un citām kapitāla nozarēm, lai nodrošinātu peļņas saglabāšanu kapitālisma krīzes laikā. Tas atbalsta visus barbariskos pasākumus, ko pret strādnieku šķiru un vienkāršajiem iedzīvotājiem piemēro visu ES dalībvalstu buržuāziskās valdības. Lai izvestu ES no kapitālisma ekonomikas krīzes, kapitāla politiskie pārstāvji ierosina visās dalībvalstīs pastiprināt kapitālisma restrukturizācijas līmeni, lai saglabātu monopolistisko grupu rentabilitāti uz darba ņēmēju rēķina, kuriem tiek prasīts maksāt par šo krīzi. Īrija ir pats nesēnākais piemērs, un tas, protams, nebūs pēdējais piemērs traģiskajām sekām, kas turpmāk skars darba ņēmējus tādēļ, ka tiek sekmēta monopoli suverenitāte un to rentabilitāte.

Jean-Pierre Audy (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par rezolūciju par Eiropas Centrālās bankas pārskatu, pamatojoties uz mana vācu kolēģa Balz kunga lielisko ziņojumu. Līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā par Eiropas iestādi kļuvis ECB, neskatoties uz to, ka tā ir neatkarīga, nevar būt vienaldzīga pret to Eiropas cilvēku vēlmēm, kurus pārstāv viņu parlamenti vai dalībvalstu valdības. Tādēļ es atbalstu prasību, lai ECB darbs un lēmumu pieņemšana būtu pārredzama. Krīzes laikā ECB samazināja procentu likmes līdz 1 % un visa 2009. gada garumā turpināja veikt būtiskus un agrāk neveiktus nestandarta pasākumus kredītēšanas atbalstam. Šie pasākumi ir devuši rezultātus. Es atbalstu domu, ka šo pasākumu atcelšanai ir jāizvēlas piemērots laiks un tā rūpīgi jāaskaņo ar valstu valdībām. Būtu jo īpaši noderīgi, ja ECB globālā, nevis reģionālā līmenī izvērtētu inflāciju savā monetārajā politikā, lai noteiktu bāzes likmes izklūšanai no krīzes.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Eiropas Parlamenta rezolūcijā par ECB 2009. gada pārskatu ir norādīts, ka iepriekš ne vienmēr pilnībā tika ievēroti Stabilitātes un izaugsmes pakta principi, un tādēļ ir jānodrošina, ka dalībvalstīs šis pakts tiek piemērots saskaņotākā un efektīvākā veidā. Es atbalstīju šo rezolūciju un uzskatu, ka Monetārajai savienībai ir vajadzīga spēcīga ekonomikas politikas jomu saskaņošana un, izveidojot Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju (ESRK), ir jānovērš pašreizējie trūkumi finanšu sistēmas makro uzraudzībā. Es uzskatu, ka izmantojot koncepciju, kas paredz, ka ESRK tikai sniedz brīdinājumus un ieteikumus, neparedzot nekādas izpildes darbības, nav iespējams nodrošināt minēto ieteikumu efektīvu īstenošanu un vajadzīgo atbildību, un ESRK pati nevar izsludināt ārkārtas situāciju. Tādēļ ESRK ir jāpiesūta lielākas pilnvaras. Ir īpaši svarīgi aicināt Eiropas Komisiju neaprobežoties tikai ar grozījumu izdarīšanu regulā par kredītreitingu aģentūrām, kas palielinātu šo aģentūru uzticamību, bet iesniegt priekšlikumu par Eiropas Kredītreitingu aģentūras izveidi, kas sekmētu dalībvalstu ekonomiskās un finanšu situācijas objektīvu novērtējumu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par Parlamenta rezolūciju, jo piekrītu, ka finanšu krīze dažās eiro zonas valstīs ir nopietns jautājums un tā atspoguļo noteiktu disfunkciju eiro zonā, kā arī es uzskatu, ka tā parāda vajadzību reformēt un ciešāk saskaņot dažādas ekonomikas politikas jomas. Es arī piekrītu aicinājumam bez ierobežojumiem un saskaņoti piemērot Stabilitātes un izaugsmes pakta, jo uzskatu, ka pakts ir jāpapildina, izstrādājot agrā brīdinājuma sistēmu iespējamu neatbilstību konstatēšanai, piemēram, „Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgada” veidā, lai ne tikai sekmētu pārraudzību un ekonomikas politikas ciešāku saskaņošanu nolūkā nodrošināt fiskālo konsolidāciju, bet arī, ņemot vērā plašāku kontekstu nekā tikai budžeta apsvērumi, spētu risināt citas makroekonomiskās nelīdzsvarotības problēmas un paredzēt stingrākus izpildes pasākumus.

Monetārās savienības stabilitātes nodrošināšanai ir jāsteno cieša un pastiprināta ekonomikas politikas jomu saskaņošana. Es gribētu aicināt Komisiju nākt klajā ar priekšlikumiem Stabilitātes un izaugsmes pakta stiprināšanai, iekļaujot tajos īpašus mērķus Eiropas valstu ekonomikas sistēmu konkurētspējas atšķirību mazināšanai, lai stimulētu izaugsmi, kas radīs jaunas darba vietas.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Es ļoti atzinīgi vērtēju Eiropas Centrālās bankas centienus. Faktiski es uzskatu, ka ECB ir parādījusi spēju īstenot mērķus, ko tā ir noteikusi, un ka tās tehniskās kompetences līmenis vienmēr ir izrādījies atbilstīgs tām situācijām, ar kurām ir bijis jāaskaras, arī tādas nopietnas krīzes laikā, kāda ir tagad.

Tomēr negaidītu atšķirību esamībai galvenajos makroekonomiskajos rādītājos ir jāliek mums apstāties un padomāt par starpmehānismiem, kas darbojas starp monetāro politiku un reālo ekonomiku. Tādēļ es domāju, ka ir ne vien jāizveido citas uzraudzības un kontroles iestādes nolūkā atbalstīt ECB, bet arī, un pats svarīgākais, ir jāaptver tās atbildības jomas, kuras līdz šim nav uzskatītas par būtiskām.

Jo īpaši bažas rada Igaunijas gaidāmā pievienošanās eiro zonai. Paplašinātai Monetārajai savienībai faktiski ir vajadzīga lielāka iekšējā kohēzija. Nerunājot par šīs Baltijas valsts makroekonomiskajiem rādītājiem, saskaņā ar ES noteiktajiem standartiem ir jāpanāk lielāka konverģence starp eiro zonas valstīm, lai palielinātu arī to iestāžu rīcības spējas, kas aizsargā tās stabilitāti un vērtību.

Corina Crețu (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ECB 2009. gada pārskatu. ECB kopš 2008. gada ir turpinājusi savu politiku, izvirzot mērķi noturēt inflācijas līmeni tuvu 2 % rādītājam un vienlaikus palielinot likviditāti tirgos. Tādēļ ECB samazināja procentu likmes līdz 1 % un visu 2009. gadu turpināja veikt 2008. gadā ieviestos nestandarta pasākumus. Pieci galvenie kredītēšanas atbalsta elementi bija fiksētas procentu likmes pilna apjoma piešķirums, kredītnodrošinājumu saraksta paplašināšana, ilgāki refinansēšanas darbību termiņi, likviditātes nodrošinājums ārvalstu valūtās un finanšu tirgus atbalsts, īstenojot apdomīgu, bet svarīgu segto parādzīmju pirkšanas programmu. Ir jāveic cieša saskaņošana ar ES valstu valdībām attiecībā uz to īstenojamajām programmām, jo īpaši, ņemot vērā krīzi Grieķijā un pašreizējo krīzi Īrijā, kā arī šo krīžu izplatības drūmās izredzes.

George Sabin Cutaș (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ECB 2009. gada pārskatu, jo uzskatu, ka tas ierosina vairākus pasākumus, kas varētu dot labumu Eiropas Savienības ekonomikai. Šie pasākumi ietver pastāvīga mehānisma izveidošanu, lai aizsargātu eiro zonu pret spekulatīviem uzbrukumiem, nodrošinātu pašreizējo kredītreitingu aģentūru darbības uzraudzību un iespējamu Eiropas Kredītreitingu aģentūras izveidi. Es kā savas politiskās grupas referents arī uzsvēru tos ierobežojumus, kādi ir Stabilitātes un izaugsmes paktam tā pašreizējā formā. Pakts ir jāpapildina ar agrīnās brīdināšanas sistēmu, kas sekmēs ekonomikas politikas jomu saskaņošanu Eiropas Savienībā.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo atbalstu eiro zonas ekonomikas politikas reformas un pastiprinātu saskaņošanu, ņemot vērā tos traucējumus, ko pašreizējā sistēmā ir radījusi finanšu krīze. Ierosinot priekšlikumus Stabilitātes un izaugsmes pakta stiprināšanai, ir jāņem vērā Eiropas valstu ekonomikas sistēmu konkurētspējas atšķirības, lai stimulētu izaugsmi, kas radīs jaunas darba vietas.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Šī krīze, ko mēs piedzīvojam, ir iespēja pārskatīt un uzlabot tās lietas, kurās iepriekš ir bijušas kļūdas. Lai novērstu turpmāku nelīdzsvarotību eiro zonā, ir būtiski stiprināt Stabilitātes un izaugsmes pakta un uzraudzīt atbilstību šim paktam. Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveide un uzraudzības komiteju aizstāšana ar trijām jaunām uzraudzības iestādēm ir pasākumi, kas sekmēs labāku ekonomikas uzraudzību. Es piekriņu referentam jautājumā par uzraudzības vajadzību attiecībā uz finanšu tirgu regulēšanas iniciatīvām. Tas ir tā, kā mēs esam apgalvojuši: labāki noteikumi nebūt nenozīmē vairāk noteikumu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Lisabonas līgums ir piešķīris Eiropas Centrālajai bankai (ECB) ES iestādes statusu, kas palielina Parlamenta kā tās ES iestādes atbildību, kuru ECB izmanto, lai atskaitītos Eiropas sabiedrībai. ECB 2009. gada pārskatā uzmanība galvenokārt pievērsta ECB reaģēšanai uz krīzi, krīzes pārvarēšanas stratēģijai un pārvaldības jautājumiem. Finanšu krīze, kas sākās apmēram pirms diviem gadiem, sākoties

ASV augsta riska hipotēku tirgus krīzei, strauji izplatījās uz ES un izvērtās arī par ekonomikas krīzi, būtiski ietekmējot reālo ekonomiku. Reālā IKP apmērs eiro zonā 2009. gadā samazinājās par 4,1 %, vidējais eiro zonas valstu budžeta deficīts palielinājās līdz aptuveni 6,3 % un valsts parāda attiecība pret IKP eiro zonā no 69,4 % no IKP 2008. gadā palielinājās līdz 78,7 % 2009. gadā.

ECB rīkojās pareizi, samazinot procentu likmes līdz 1 % un visu 2009. gadu turpinot veikt būtiskus un agrāk neveiktus nestandarta pasākumus kredītēšanas atbalstam. Tas novērsa daudzu finanšu iestāžu sabrukumu. Tomēr likviditāte ne vienmēr tika novirzīta tālāk reālajā ekonomikā. Šī krīze ir skaidri parādījusi, ka ir vajadzīga lielāka pārredzamība un labāka riska pārvaldība finanšu tirgos, stabilas valsts finanses un ka ir steidzami jāatgūst uzticamība.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Starptautiskā finanšu sistēma ir patiešām amorāla un netikumīga. Nesenie Īrijas krīzes notikumi ir pārliecinājuši bankas, ka tās joprojām varēs devīgi atalgot savus akcionārus un uzņemt ilgtermiņa riskus, jo dalībvalstis un Eiropas nodokļu maksātāji vienmēr būs gatavi tās glābt. Peļņas privatizācija un lielapjoma zaudējumu nonākšana sabiedriskajā īpašumā ... „ja uzkrīt cipars – es uzvaru, ja uzkrīt ģerbonis – tu zaudē” ... Tas ir paradoksāli un patiešām skandalozī, ka vērtspapīru tirgus satraukums, ko radīja Īrijas valsts parāds, ir tiešas sekas tai palīdzībai, ko valsts piešķīra savām bankām, — palīdzībai, kas palielināja valsts deficītu kā vēl nekad iepriekš un izraisīja tās parāda pieaugumu. Turklāt šīs bankas (vai to filiāles), kuras tā glāba, šobrīd veic spekulācijas, kas vērstas pret to. Tomēr galvenā mācība no šā visa ir tāda, ka eiro ir kā dzirnakmens kaklā attiecīgajām dalībvalstīm un ka Eiropas Centrālās bankas politika, tāpat kā eiro maiņas kurss, tiek virzīta tikai Vācijas virzienā. Vislabāk ir tām dalībvalstīm, kuras ir saglabājušas zināmu elastību attiecībā uz savu valūtu un savu maiņas kursu. Citiem vārdiem sakot, — savu nacionālo valūtu! Ir īstais laiks ikvienam no tā mācīties.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Šai Parlamenta iniciatīvai šogad ir īpaša nozīme, jo tā sniedz Eiropas Parlamenta deputātiem iespēju paust savu atzinumu par to, kā Eiropas Centrālā banka ir reaģējusi uz krīzi banku nozarē. Tas, kā mēs balsojam par šo jautājumu, deva mums arī iespēju paust savu nostāju par dažiem citiem pašreizējā ekonomikas klimata aspektiem, piemēram, par krīzes cēloņiem, pārvaldību un finanšu tirgus reformu. Ir svarīgi, ka šādā svarīgā jautājumā tiek sadzirdēta Eiropas Savienības tautas balss.

Thomas Mann (PPE), rakstiski. – (DE) Es balsojumā esmu atbalstījis Eiropas Centrālās bankas (ECB) 2009. gada pārskatu, jo tajā ir skaidri uzsvērti ECB veiktie konsekventie pasākumi un to galvenais mērķis — saglabāt cenu stabilitāti. 2009. gada krīzes laikā ECB rīkojās un reaģēja efektīvi. Neatkarīgi un apņēmīgi tā lika pamatus ilgstošai uzticības gaisotnei. Mūsu svarīgākais priekšlikums par uzlabojumiem ir konsekventi jāīsteno dzīvē. Citiem vārdiem sakot, ECB pasākumiem ir jākļūst pārredzamākiem, lai turpinātu sekmēt tās leģitimitāti. Jaunais Lisabonas līgums, kas stājās spēkā 2009. gada 1. decembrī, piešķīra ECB Eiropas Savienības iestādes statusu. Es to vērtēju ļoti atzinīgi, jo ECB ir jāsniedz pārskats, pirmkārt, Parlamentam; tas ir fakts, par ko daudzi cilvēki nav informēti. Tai arī turpmāk ir jāspēj neatkarīgi no politiskās ietekmes pieņemt lēmumus finanšu politikas jomā un pamatot to nepieciešamību pilsoņiem, kurus mēs pārstāvam.

ECB bija un ir uzticams sabiedrotais, lai rastu līdzsvaru starp stabilām valsts finansēm un vajadzīgo parāda samazināšanu dalībvalstīs. Tā ir konsekventi uzsvērusi to, ka eiro zonai ir vajadzīgs ietekmīgs stabilitātes pakts. Tas ir jāpiemēro burtiski, un to nedrīkst apiet vai mazināt tā ietekmi.

David Martin (S&D), *rakstiski.* – Es balsoju par šo ziņojumu, kas pārbaudīja ECB 2009. gada pārskatu. Mana grupa (S&D grupa) izmantoja šo ziņojumu, lai risinātu savus galvenos makroekonomikas politikas jautājumus, tostarp: dalībvalstu veiktā makroekonomikas politikas jomu saskaņošana; pastāvīga krīzes pārvaldības sistēma; pastiprināts Izaugsmes un stabilitātes pakts; Eiropas Kredītreitingu aģentūras izveides iespējamība; MVU kredīvēšana un valsts atbalsta elastīga mazināšana pēc krīzes.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski.* – (PT) Nopietnā ekonomikas krīze, kas izplatījusies visā pasaulē, ir likusi sevišķi stipri sevi sajūst Eiropas Savienībā. Eiropas Centrālās bankas reakcija uz krīzi ir bijusi efektīva, kaut arī dažkārt tā bija vainojama par novēlotu vai nepietiekami uzstājīgu rīcību, jo īpaši saistībā ar procentu likmju samazināšanas politiku, kas bija radikālāka un efektīvāka Apvienotajā Karalistē un ASV Federālo rezervju sistēmā.

Mums ir jāmācās no pieļautajām kļūdām, lai turpmāk varētu no tām izvairīties. Tādēļ finanšu krīze dažās eiro zonas valstīs ir nopietns jautājums eiro zonai kopumā, un tas liecina par eiro zonas darbības nepilnībām. Tas norāda, ka eiro zonā ir jāīsteno reformas un pastiprināta ekonomikas politikas jomu saskaņošana. Šis uzdevums ir jāveic visām eiro zonas valstīm, lai eiro zonu beidzot varētu konsolidēt un tā varētu ātri pārvarēt spiedienu, ar ko tā pašlaik sakaras.

Alexander Mirsky (S&D), *rakstiski.* – (LV) B. Balz kunga ziņojums neienes skaidrību jautājumā, kādā veidā ECB kontrolēja un reglamentēja darījumus un monetāro politiku krīzes laikā. Tas ir tikai mēģinājums ar nekonkrētām, atturīgām frāzēm noformulēt bankas darbību. Īstenībā ir nepieciešams ne tikai noteikt lietu stāvokli, bet arī novērst jebkurus simptomus, kuri apdraud ekonomikas attīstību. Tikai tad varēs savlaicīgi sagatavoties un vispār izvairīties no šādiem finanšu parādiem kā budžeta deficīts Grieķijā 110 miljardu eiro apmērā, budžeta deficīts Ungārijā 28 miljardu eiro apmērā vai budžeta deficīts Latvijā 7,8 miljonu eiro apmērā. Tomēr es uzskatu, ka kopumā ECB atskaite ir pozitīvs solis.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski.* – (IT) Es balsoju par ziņojumu, ko sagatavojis Balz kungs, ar kuru man ir bijusi izdevība strādāt pie šā jautājuma Ekonomikas un monetārajā komitejā.

Eiropas Centrālajai bankai ir bijusi svarīga un fundamentāla nozīme pēdējo gadu ekonomikas krīzes laikā, un tās pārstāvji bieži ir konstruktīvi norādījuši uz eiro zonas problēmām. Dalībvalstis ne vienmēr ir klausījušās, bet Frankfurtē reģistrētās iestādes nodrošināto saskaņošanu var uztvert vienīgi pozitīvi. Tāpat kā ātrās reaģēšanas pasākumi, arī atbalsta pasākumu kopums, kas izveidots un sniegts Grieķijai, nebūtu bijis iespējams bez tādas autoritātes un tādas iestādes kā ECB.

Turklāt līdz ar tiesību aktu kopuma neseno apstiprināšanu jautājumā par Eiropas uzraudzības iestādēm ECB iegūs lielākas pilnvaras un ietekmi, lai uzraudzītu un konstatētu sistēmas trūkumus. Tas ir būtiski, tāpat kā ECB ir būtiski saglabāt savu neatkarību un neatrasties nevienas dalībvalsts ietekmē.

Georgios Papanikolaou (PPE), *rakstiski.* – (EL) ECB gada pārskats aptver šīs bankas 2009. gadā piemērotos reaģēšanas pasākumus attiecībā uz krīzi un tās pārvarēšanas stratēģiju. No otras puses, Eiropas Parlaments savā ziņojumā, kuru es balsojumā atbalstīju, īpašu uzmanību pievērš to ECB ārkārtas pasākumu pakāpeniskai atcelšanai, kuri tika piemēroti 2008. gadā finanšu krīzes rezultātā (procentu likme 1 % apmērā, kvantitatīvās mīkstināšanas pasākumi un inflācijas līmenis zem 2 %).

Tas ir īpaši svarīgi Grieķijai un pārējām eiro zonas valstīm, jo šajos gadījumos lejupslīde ne vien nebeidzās 2009. gadā, bet gluži pretēji, tā izvērtās nopietnā budžeta krīzē. Tāpēc,

veicot izmaiņas savā nostājā, ECB būs jāņem vērā jaunā situācija un jāievieš tās ciešā sadarbībā ar tām dalībvalstīm, kuras pašlaik ir skārusi parādu krīze.

Miguel Portas (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Es balsoju pret šo ziņojumu. Tas neņem vērā vai vismaz nepietiekami novērtē to negatīvo ietekmi, kāda ir valsts izdevumu samazināšanas politikai, ko vienlaikus īstenojusi ES dalībvalstu lielākā daļa, tieši tad, kad ES sāka pārvarēt galveno lejupslīdi, kas sākās 2008. gadā. Šā ziņojuma pieņemšana nozīmē balsošanu par atteikšanos no saskaņota stimula politikas, kas tika īstenota 2009. gadā. Eiropas Centrālajā bankā (ECB) dominējošā neolīberālā ideoloģija, kas nozīmē, ka vienmēr uzglūn inflācijas draudi, pat tad, ja pastāv būtiska neizmantota ražošanas jauda, padara eiro zonu par finanšu tirgu ķīlnieci. Šī ideoloģija ir atgriezies, lai mums atgādinātu, ka taupība nav pietiekama un ka ir vajadzīgs algu nomināls samazinājums un turpmāka regulējuma mazināšana darba tirgū.

Tā kā kopējā pieprasījuma samazināšanās ietekmēs 2011. gada budžeta izpildi Grieķijā un Īrijā, ECB nāks un teiks mums, ka taupības politika bija pareiza, bet tā nebija pietiekami plaša vai pietiekami dziļa. Šis ziņojums ietver īstu intelektuālu krāpšanu.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Pašreizējā ekonomikas un finanšu krīze ir parādījusi to, ka ir jāīsteno ES mēroga reformas, kas var stiprināt eiro zonas ekonomikas politikas jomu uzraudzību un saskaņošanu, kā arī jāatjauno uzticēšanās Eiropas valsts finansēm.

Šajā virzienā ir veikti svarīgi pasākumi, jo īpaši, izveidojot Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju (ESRK), kas ļaus novērst pašreizējos trūkumus ES finanšu sistēmas makro uzraudzībā, bet ir būtiski virzīt uz priekšu priekšlikumus Stabilitātes un izaugsmes pakta stiprināšanai, lai nodrošinātu budžeta konsolidāciju, kā arī pievērsties citām makroekonomikas nelīdzsvarotībām un stiprināt izpildes procedūras. Šis ziņojums, kuru es balsojumā atbalstīju, pievērš uzmanību arī faktam, ka dalībvalstu valdību pieņemtajam taupības pasākumu kopumam nav jāapdraud to spēja sekmēt ekonomikas atveseļošanu, uzsverot līdzsvara nodrošināšanu starp valsts finanšu konsolidēšanas procesu un vajadzību veikt ieguldījumus darba vietu radīšanā un ilgtspējīgā attīstībā, kā arī tādu pasākumu un instrumentu izmantošanu, kuri var norādīt virzienu uz sabiedrībai paredzēto uzpūrešanos kopā ar tās saskatāmām beigām.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Šis ziņojums izvērtē Eiropas Centrālās bankas (ECB) 2009. gada pārskatu un ECB 2009. gadā veikto darbu. Tā kā Eiropas Parlamenta paziņojums par ECB 2008. gada pārskatu 2009. gada vēlēšanu dēļ tika sagatavots vēlāk, kopš pēdējā Eiropas Parlamenta ziņojuma par ECB darbību nav pagājis ilgs laiks. Ziņojumā par 2008. gadu galvenokārt tika apskatīta ECB darbība finanšu un ekonomikas krīzes laikā. Diemžēl situācija kopš tā brīža nav mainījusies. Valstu rīcību ekonomikas, finanšu un — aizvien lielākā mērā — politikas jomā joprojām būtiski ietekmē krīze. ECB 2009. gada pārskatā uzmanība galvenokārt pievērsta ECB reaģēšanai uz krīzi, krīzes pārvarēšanas stratēģijai un pārvaldības jautājumiem.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Pēdējā laikā Eiropas Centrālās bankas darbs ir vērst uz cīņu ar finanšu krīzi un centieniem atjaunot Ekonomikas un monetārās savienības stabilitāti. Lai tiktu galā ar šādas nopietnas krīzes radīto ietekmi, atsevišķām valstīm ir jāpieņem jauns ekonomikas pārvaldības modelis. Eiropas Centrālajai bankai ir jāatbalsta pasākumi, kuru mērķis ir līdzsvara atjaunošana budžetā, veicinot esošo parādu atmaksu, nevis palielinot jaunus parādus tām ekonomikas sistēmām, kurām jau ir lieli parādi.

Finanšu krīze atsevišķās Eiropas Savienības dalībvalstīs rada būtiskus draudus eiro stabilitātei. Tā arī parāda eiro zonas darbības trūkumus un vērs uzmanību uz to, ka Eiropas Savienības valstīs ir vajadzīgas reformas, kā arī efektīvāka ekonomikas konsolidācija. Ir jā rūpējas, lai tiktu izstrādāti preventīvi mehānismi gadījumam, ja pašreizējā krīze padziļinātos vai pārietu jaunā fāzē. Eiropas Savienība un eiro zona pēc izkļūšanas no krīzes var kļūt pat spēcīgāka nekā iepriekš, bet mums ir jāizdara pareizie secinājumi no pēdējo mēnešu pieredzes. Es esmu pārliecināts, ka Eiropas Centrālajai bankai un atsevišķu ES dalībvalstu valdībām ir būtiska nozīme šajā procesā.

Angelika Werthmann (NI), rakstiski. – (DE) Eiropas Centrālās bankas (ECB) gada pārskatā galvenokārt tiek izskatīts veids, kā ECB reaģēja uz finanšu un ekonomikas krīzi. ECB reaģēja ātri un iejaucās veiksmīgi. Veicot vairākus ārkārtas pasākumus, tā spēja atvieglot nepietiekamas tirgus likviditātes problēmu. Tomēr tagad šie pasākumi piesardzīgā un pakāpeniskā veidā ir jāatceļ, jo pēc savas būtības „ārkārtas pasākumi” nedrīkst kļūt par normu. Bankām — un šajā laikā arī dalībvalstīm, kurām, zūdot uzticībai starp finanšu tirgu dalībniekiem, vajadzēja paļauties uz ECB kā starpnieka iejaukšanos, lai piekļūtu finansējumam, — ir jāatgūst neatkarība. Centrālā banka pastāvīgi uzsver faktu, ka tā ir neatkarīga, bet nesenās krīzes laikā tas, šķiet, nav vairs bijis pietiekami svarīgi, lai ļautu mums runāt par to kā par neatkarību. Tā kā Īrijā tika veikta kapitāla masveida iepludināšana, kas izpaudās kā ārkārtas aizdevumi Īrijas banku sistēmai un valdības obligāciju pirkšana, ECB pati tagad paļaujas uz to, ka Īrija pieņems ES glābšanas pasākumu kopumu, lai varētu atkal rīkoties ar saviem aizņēmumiem no ECB. ECB ir jānostājas pret visiem centieniem pārvērst sevi par politisku iestādi.

Ziņojums: Christian Ehler (A7-0308/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Eiropas Parlamenta ziņojums par ES civilo un militāro spēju attīstīšanu parāda ES un kapitāla politisko pārstāvju riebīgo imperiālisma seju. Tā ir briesmīga rokasgrāmata, lai īstenotu ES imperiālistu iejaukšanos un veiktu noziegumus pret cilvēci. Tajā ir atklāti atbalstīta NATO „jaunā doktrīna”, lai „savstarpēji saistītu iekšējo un ārējo drošību”, aicinot ES organizēt un plānot savus civilos un bruņotos spēkus tā, lai tā varētu tiešā veidā, lietojot kombinētus civilos un militāros līdzekļus, iejaukties ikvienā planētas nostūrī tā sauktās „krīzes pārvaldības” vārdā un — „lai uzturētu mieru”. Monopolu politiskie pārstāvji bez aplinkiem ierosina vairākus pasākumus ES militāro misiju efektivitātes palielināšanai nolūkā stiprināt savu stāvokli imperiālistu savstarpējā cīņā, kas nepieredzēti intensīvi plosās gan pasaules mērogā, gan ES iekšienē. Priekšlikumos ietilpst pastāvīgs ES operāciju centrs „vienota krīžu vadības štāba” veidā, jaunas „integrētās policijas vienības”, Eiropas Žandarmērijas spēku labāka izmantošana, jaunas „Civilās reaģēšanas vienības”, ciešāka sadarbība ar NATO, nodrošinot, ka NATO var paļauties uz „ES civilajām spējām”, un ES „attīstīšanas spēju” saskaņošana ar NATO standartiem.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Kļūst skaidra arvien pieaugošā iekšējās un ārējās drošības savstarpējā atkarība. Šādos apstākļos krīžu vadības un konfliktu novēršanas politikas spēju attīstīšana faktiski ir ieguldījums Eiropas Savienības pilsoņu drošībā. Eiropas Ārējās darbības dienestam (EĀDD) jābūt galvenajam dalībniekam, izstrādājot patiesi visaptverošu Eiropas pieeju civilo un militāro krīžu vadībai Eiropas līmenī un konfliktu novēršanai, nodrošinot Eiropas Savienībai piemērotas struktūras, cilvēkresursus un finanšu resursus, lai īstenotu tās globālo atbildību. Izveidojot EĀDD, uz to ir jāpārceļ KDAP struktūras, tostarp Krīžu vadības un plānošanas direktorāts, Civilās plānošanas un īstenošanas centrs, ES Militārais štābs un Situāciju izvērtēšanas centrs, tām

nonākot Eiropas Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos tiešajā vadībā un atbildībā.

Augstās pārstāves tiešs pienākums ir nodrošināt, lai šīs struktūras tiktu integrētas un darbotos saskaņoti. Lai sekmētu ES visaptverošas pieejas izstrādi, ir vajadzīga cieša sadarbība starp EĀDD un visām attiecīgajām Komisijas paspārnē palikušajām struktūrvienībām, jo īpaši ar tām, kuras strādā attīstības, humānās palīdzības, civilās aizsardzības un sabiedrības veselības jomā.

Vito Bonsignore (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es apsveicu referentu C. Ehler par to, ka viņš ir pievērsis šā Parlamenta uzmanību tematam, kas ir būtisks Eiropas Savienībai, proti, civilā un militārā sadarbība.

Es balsoju par šo ziņojumu, jo atbalstu to, ka ir vajadzīga ciešāka civilmilitārā sadarbība, lai efektīvi reaģētu uz pašreizējām krīzēm un drošības apdraudējumiem, tostarp dabas katastrofām.

Es atbalstu arī domu, ka ir jāizstrādā Eiropas Savienības Baltā grāmata par drošību un aizsardzību, kura pamatotos uz sistemātisku un stingru drošības un aizsardzības pārskatu izstrādi, ko pēc vienotiem kritērijiem un grafika veiktu dalībvalstis, un kurā attiecībā uz pieejamajiem līdzekļiem un resursiem skaidrāk noteiktu Eiropas Savienības drošības un aizsardzības mērķus, intereses un vajadzības.

Nesenā ārkārtas situācija Haiti arī parādīja to, ka Eiropas Savienībai ir jāpiedāvā uzlabota militāro līdzekļu, jo īpaši gaisa transporta nodrošinājuma spēju, koordinācija un ātrāka izvietošana katastrofu seku likvidēšanā. Ņemot vērā šo misiju svarīgo nozīmi, es uzskatu, ka jautājumi par finansējumu ir jāizskata ātrāk un pārredzamības nolūkos katrai misijai ir jāparedz budžetā sava pozīcija.

Alain Cadec (PPE), *rakstiski*. – (FR) Referents veiksmīgi pārliecina par to, ka krīžu vadības jomā ir vajadzīga labāka koordinācija un uzdevumu sadale civilo un militāro spēku starpā. Šķirtne starp stratēģisko un operatīvo dimensiju pašreiz vēl ir neskaidra. Tādēļ es atbalstu referenta priekšlikumu izveidot pastāvīgu štābu, kas būtu atbildīgs par operatīvo plānošanu un militāro operāciju vadību. Attiecībā uz civilo un militāro spēju attīstīšanu dalībvalstīm ir jānosaka tādi mērķi, kas atbilst to resursiem personāla izvietojuma ziņā. Laba doma būtu arī izveidot reālu finansiālu solidaritāti starp dalībvalstīm. Visbeidzot, lielāka sinerģija starp civilo un militāro pētniecību būtu liela priekšrocība, jo tā palīdzētu novērst atkārtos, dublēšanos un tātad arī liekas izmaksas.

Lara Comi (PPE), *rakstiski*. – (IT) „*Si vis pacem, para bellum*” („Ja vēlies mieru, gatavojies karam”), teica seno laiku autori. Par laimi, bruņošanās sacensības laiks tagad ir pagājis. Tomēr mūsdienās vēl arvien svarīgs ir šis latīņu frāzes pamatprincips. Nav iespējama nopietna un ticama apņemšanās panākt mieru, ja nepastāv nosacījumi, lai to īstenotu saskaņā ar nopietniem, objektīviem noteikumiem.

Īpaši nemēģinot iejaukties katrā strīdā, kas varētu izraisīties, ES kā svarīgam ekonomiskam un politiskam spēkam ir jāliek manīt savu klātbūtni gadījumos, kas skar jebkura veida vai rakstura intereses, izmantojot, ja tas vajadzīgs, arī militārus līdzekļus, lai atjaunotu kārtību un miermīlīgus apstākļus kā priekšnosacījumu konfliktu atrisināšanai. No tā izriet, ka tikai lielāka autonomija kopā ar ciešākām saitēm ar NATO un pārējām iestādēm var palielināt Eiropas autoritāti, uzticamību un kohēziju.

Corina Crețu (S&D), rakstiski. – (RO) Mēs vēlamies, lai ar Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) izveidi vēl vairāk tiktu sekmēta patiesi visaptverošas Eiropas pieejas izstrāde civilo un militāro krīžu vadībai Eiropas līmenī, kā arī konfliktu novēršanai un miera veidošanai, nodrošinot ES piemērotas struktūras, cilvēkresursus un finanšu līdzekļus tās globālo pienākumu īstenošanai atbilstīgi ANO Statūtiem. Ņemot vērā to, ka ANO Drošības padome ir primāri atbildīga par starptautiskā miera un drošības uzturēšanu, ir vajadzīga ES un ANO cieša sadarbība civilo un militāro krīžu pārvarēšanā, jo īpaši humānās palīdzības operācijās, kurās galvenā loma ir Apvienoto Nāciju Organizācijas Humanitāro lietu koordinācijas birojam. Vienlaikus ir vēlams šo sadarbību stiprināt — īpaši tajos apgabalos, kur viena organizācija pārņem vadību no otras organizācijas, sevišķi ņemot vērā Kosovā gūto dažādo pieredzi.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsāju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka, lai efektīvi reaģētu uz pašreizējām krīzēm un drošības apdraudējumiem, tostarp dabas katastrofām, bieži vien ir jāizmanto gan civilās, gan militārās spējas un jāveido ciešāka civilmilitārā sadarbība.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Mēs dzīvojam pasaulē, kurā, pirmkārt, arvien mazāk ir iespējams parasto ieroču uzbrukums ES vai kādai no tās dalībvalstīm un, otrkārt, draudi arvien vairāk izplešas pa visu pasauli visdažādākajos veidos — tos rada gan starptautiskais terorisms, kiberuzbrukumi būtiskām informācijas tehnoloģiju sistēmām, tāldarbības raķešu uzbrukumi mērķiem Eiropā, gan pirātisms starptautiskajos ūdeņos. Tādēļ Eiropas Savienībai kā organizācijai, kas apņēmusies aizsargāt mieru, novērst konfliktus un īstenot atjaunošanu pēc konfliktiem, kā arī nostiprināt starptautisko drošību, ir būtiski spēt rīkoties kā pasaules mēroga dalībnieci šajā jomā, spējīgai nodrošināt savā teritorijā savu pilsoņu drošību. Tāpēc es uzskatu, ka ir būtiski, lai Eiropas Savienība apņemtos sadarboties Apvienoto Nāciju Organizācijas iekšienē, kā arī Eiropas un Atlantijas jautājumos ar NATO, kas šonedēļ apstiprināja savu jauno Stratēģisko koncepciju ar mērķi pastiprināt alianses spēju reaģēt uz netradicionāliem draudiem un stiprināt saites ar Eiropas Savienību; tostarp veicinot „praktisku sadarbību pasākumos, kas aptver visu krīzes spektru no saskaņotas plānošanas līdz savstarpējam atbalstam šajā jomā”.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) ES ir apņēmusies noteikt un īstenot kopējos politikas virzienus un darbības, lai saglabātu mieru, nepieļautu konfliktus, konsolidētu pēckonflikta rehabilitāciju un stiprinātu starptautisko drošību atbilstīgi Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtiem. Ar civilo krīžu vadību ES jau sniedz būtisku ieguldījumu vispārējā drošībā, paužot savas pamatvērtības un principus. Ar Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) izveidi vēl vairāk jāsekmē patiesi visaptverošas Eiropas pieejas izstrāde civilo un militāro krīžu vadībai, konfliktu novēršanai un miera veidošanai, nodrošinot Eiropas Savienībai piemērotas struktūras, personālu un finanšu līdzekļus tās globālo pienākumu īstenošanai. Šajā jautājumā es gribētu uzsvērt vajadzību paātrināt finansējuma piešķiršanu civilajām misijām un vienkāršot lēmumu pieņemšanas procedūras un īstenošanas pasākumus. Tas nozīmē, ka Padomei pēc apspriešanās ar Parlamentu ātri jāpieņem pienācīgi lēmumi, lai izveidotu Līguma par Eiropas Savienību (LES) 41. pantā minēto sākumfondu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums labi atspoguļo kapitālisma krīzi un draudu diplomātiju, ar kuru ES sadarbībā ar NATO un ASV vēlas reaģēt uz šo krīzi.

Jau kopš paša sākuma lielā kapitāla interešu paudēji – šā Parlamenta deputātu vairākums – ir centušies apslēpt ES vēsturiskos un pašreizējos pienākumus attiecībā uz pašreizējām

pasaulē drošības problēmām. Tādēļ šī rezolūcija saglabā preventīvo karu tēzi ar maldinošu argumentu, ka ES valstu pilsoņu „drošību” garantē ieviešanas politika, pārņēmtā valstu un tautu suverenitāti un karojot, kur vien un kad vien uz spēles ir liktas ES ekonomisko grupu intereses; līdz ar Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidi šī tendence tikai pastiprināsies.

Faktiski kļūst arvien skaidrāks, ka ES pašlaik ir daļa no draudiem, kas apdraud cilvēkus. Situācijā, kad darba ņēmējiem ir atņemtas svarīgas tiesības un attiecībā uz cilvēkiem ir noteikti drakoniski pasākumi, aizbildinoties ar resursu trūkumu, līdzekļu novirzīšana ieroču pirkšanai un kara rūpniecības stiprināšana ir jānosoda.

Richard Howitt (S&D), rakstiski. – Attiecībā uz balsojumu par rezolūciju par C. Ehler ziņojumu Eiropas Parlamenta leiboristu deputāti bija priecīgi sniegt savu atbalstu. Es kopā ar saviem leiboristu kolēģiem priecājos atbalstīt pozitīvu civilo un militāro sadarbību un rīcībspējas palielināšanu, lai palīdzētu saglabāt mieru, nepieļautu konfliktus un konsolidētu pēckonflikta rehabilitāciju. Pašlaik, kad Eiropā notiek cīņa finanšu jomā, mēs tomēr apšaubām vajadzību izveidot pastāvīgu ES operāciju štābu un to, kādu pievienoto vērtību tas sniegtu tam pozitīvajam darbam, kas jau ir paveikts.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju dažus aspektus šajā ziņojumā, kurā ir izskatīts jautājums par civilmilitāro sadarbību un civilo un militāro spēju attīstīšanu. Es īpaši atzinīgi vērtēju sadarbību jautājumos par humanitārajām krīzēm un dabas katastrofām.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Ir jānodrošina efektīva reakcija uz pašreizējām krīzēm un drošības apdraudējumiem, tostarp dabas katastrofām, tādēļ mums bieži vien ir jāizmanto gan civilās, gan militārās spējas un jāveido ciešāka civilmilitārā sadarbība. ES visaptverošas pieejas izstrāde un kombinētās militāro un civilo krīžu vadības spējas ir bijušas kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) galvenās iezīmes, un tās ir šīs politikas galvenā pievienotā vērtība. Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) izveide vēl vairāk sekmē patiesi visaptverošas Eiropas pieejas izstrādi civilo un militāro krīžu vadībai, konfliktu novēršanai un miera veidošanai un nodrošina Eiropas Savienībai piemērotas struktūras, personālu un finanšu līdzekļus tās globālo pienākumu īstenošanai atbilstīgi ANO Statūtiem.

Andreas Mōlzer (NI), rakstiski. – (DE) Es nobalsoju pret ziņojumu par civilmilitāro sadarbību un civilo un militāro spēju attīstīšanu. Šajā ziņojumā ir sīki aprakstīta drošības politikas pašreizējā attīstība. Tomēr es uzskatu, ka tas nesniedz skaidras, noteiktas un pozitīvas atbildes uz tādiem svarīgiem jautājumiem kā, piemēram, vai ES spēš ilgtermiņā nostāties pati uz savām kājām, vai arī tā saglabās savas ciešās saites ar NATO un tādējādi nodos Amerikas Savienotajām Valstīm savus ārpolitikas pienākumus.

Justas Vincas Paleckis (S&D), rakstiski. – Līdz ar to, ka pilsoņu un etniskie kari pakāpeniski aizstāj starpvalstu karus, dominējot 21. gadsimta konfliktos, robeža starp miera uzturēšanu un miera veidošanu kļūst arvien neskaidrāka. Konfliktu rakstura izmaiņas prasa plašāku sadarbību civilo un militāro spēju starpā. ES vadītā ļoti veiksmīgā Ačēhas novērošanas misija (AMM) no 2005. gada līdz 2006. gadam kalpo kā svarīgs piemērs un atgādinājums par to, kā civilmilitārā sinerģija var savlaicīgi un efektīvi nodrošināt mieru un veidot uzticību nestabilā vidē. Kamēr slēgšanas darba grupa, kurā pārsvarā bija militārie eksperti, uzraudzīja straujo un veiksmīgo atbruņošanās procesu, Ačēhas novērošanas misijas civilā grupa strādāja, lai pārvērstu šo procesu par platformu turpmākam politiskajam dialogam un lai abas puses uzņemtos ticamas saistības attiecībā uz ilgstošu mieru. Civilo un militāro speciālo zināšanu piemērošana nav jāierobežo ar darbību tehnisku apzīmēšanu, bet lēmumi par to piemērošanu ir jāpieņem, pamatojoties uz atbilstību un izmaksu

ekonomiskumu. Es balsoju par šo ziņojumu, jo domāju, ka tam ir izšķirīga nozīme, lai sekmētu ES ārpolitikas neagresīva, bet tomēr saskaņota un kompetenta veidola turpmāku attīstību.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par C. Ehler ziņojumu, jo uzskatu, ka tas ir svarīgs jautājums un ka ziņojumā šis jautājums tiek izskatīts nopietni, un tajā tiek ņemti vērā daudzi aspekti.

Kā ziņojumā ir paredzēts, sadarbība ir tipisks pasākums miera uzturēšanas operācijās, kuru darbības laikā militārā komponente sadarbojas ar civilo komponenti (vietējām pašvaldībām, valsts, starptautiskajām un nevalstiskajām organizācijām un aģentūrām), lai sāktu atjaunot pieņemamus dzīves apstākļus. Šādi pasākumi palīdz nodrošināt un saglabāt pilnīgu sadarbību starp militārajiem spēkiem, civilajiem iedzīvotājiem un vietējām iestādēm ar mērķi radīt vajadzīgos nosacījumus, lai palīdzētu sasniegt noteiktos mērķus. Tādēļ Eiropas Savienībai ir svarīgi atbalstīt un sekmēt šādu sadarbības veidu.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo piekrītu, ka, lai ES izpildītu savus pienākumus saglabāt mieru, novērst konfliktus, stiprināt starptautisko drošību un palīdzēt iedzīvotājiem katastrofās, ir būtiski sekmēt labāku koordināciju civilo un militāro resursu starpā un nodrošināt, ka vajadzīgie resursi ir pieejami, lai stiprinātu to krīzes vadības spējas globālā mērogā.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Mēs atturējamies balsojumā par šo ziņojumu, jo mēs vēl arvien redzam, ka pārāk daudz centienu tiek koncentrēti uz militārajām spējām un pārāk maz – uz civilajiem un preventīvajiem pasākumiem.

Rafał Trzaskowski (PPE), rakstiski. – (PL) Parlaments vēlreiz ir paudis stingru atbalstu ES kopējās drošības un aizsardzības politikas attīstībai, kaut arī tas ir konsekventi atteicies aktīvi piedalīties šīs politikas veidošanā. Mēs visi apzināmies pievienoto vērtību šai politikai, kas vispirms sniedz iespēju apvienot militārās un civilās spējas, kaut arī praksē, kā uzsvērts ziņojumā, vēl ir daudz darāmā. Es atbalstu šīs politikas institucionālo struktūru integrāciju Eiropas Ārējās darbības dienestā, kaut arī es gribētu atkārtot referenta teikto, uzsverot, ka EĀDD ir cieši jāsadarbojas ar Komisijas paspārnē palikušajām struktūrām.

Geoffrey Van Orden (ECR), rakstiski. – Kaut arī mēs skaidri atbalstītu ciešākas civilmilitārās sadarbības principu noteiktos pasākumos, šim ziņojumam ir pilnīgi cita galvenā ideja. Būtībā tas ir par ES mērķu īstenošanu aizsardzības jomā, lai sekmētu ES integrāciju. Mēs neatbalstām šos mērķus, jo īpaši: domu par ES Balto grāmatu par aizsardzību, kas „skaidri noteiktu iespējas aizsardzības resursu apvienošanai ES līmenī”; prasību palielināt personālu dublējošu ES militāro struktūru nodrošināšanai ar darbiniekiem; jautājumu par pastāvīga ES „operāciju štāba, kas būtu atbildīgs par operatīvo plānošanu un ES militāro operāciju vadību”, izveidi un ideju par avangarda valstu grupu, lai virzītu uz priekšu aizsardzības integrāciju, izmantojot Lisabonas līguma „Pastāvīgās strukturētās sadarbības” mehānismu. Ir vēl daudzi citi piemēri. Visu minēto iemeslu dēļ mēs balsojam pret šo rezolūciju.

Angelika Werthmann (NI), rakstiski. – (DE) Lisabonas līguma rezultātā kopējas aizsardzības politikas izveide ir kļuvusi par vienu no ES konkrētajiem mērķiem. Tās nolūks ir uzlabot Eiropas Savienības rīcībspēju īstenot krīzes vadību, dodot iespēju efektīvāk nodrošināt un izmantot finanšu, civilo un militāro resursus. Militārās spējas tiks attīstītas ES līmenī starp tām dalībvalstīm, kuras to vēlas, izmantojot Pastāvīgās strukturētās sadarbības (PSC) mehānismu. C. Ehler ziņojums prasa noteikt militārās sadarbības

nosacījumu un skaidru PSC definīciju. Man kā Austrijas valstspiederīgajai ļoti interesē skaidras definīcijas, jo īpaši attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 222. pantā norādītās solidaritātes klauzulas īstenošanu un Līguma par Eiropas Savienību 42. panta 7. punktā norādītās savstarpējās palīdzības klauzulas īstenošanu, ko pieprasa arī šis ziņojums. Savstarpējās palīdzības klauzula īpaši nosaka, ka tā neskar noteiktu dalībvalstu drošības un aizsardzības politikas īpašo raksturu, kas nodrošina neitralitātes saglabāšanu.

Tāpat kā iepriekš, solidaritātes klauzula ļauj valsts iestādēm lemt par to, vai ir jāpieprasa un kādā veidā ir jāpieprasa ES palīdzība. Tomēr Austrijas pilsoņi ir ļoti nobažījušies pēc vairāku dažādu ziņojumu parādīšanās plašsaziņas līdzekļos, un tādēļ mums ir vajadzīga skaidra informācija par šīm ES jaunajām militārajām komponentēm.

Ziņojums: Izaskun Bilbao Barandica (A7-0299/2010)

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsojumā atbalstīju ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido ilgtermiņa plānu anšovu krājumam Biskajas līcī un zvejniecībām, kas šo krājumu izmanto, jo tam ir jāveicina biomasas krājumu saglabāšana tādos apjomos, kas nodrošinātu to ilgtspējīgu izmantošanu, pamatojoties uz zinātniskiem ieteikumiem.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā to, ka anšovu zveja Biskajas līcī ir ļoti svarīga un zvejas vietu slēgšanas rezultātā ir smagi cietuši visi, kas ar šo zveju bija saistīti (zvejnieki, tīklu lāpītāji, pārstrādes nozare utt.), kā arī faktu, ka dalībvalstu piešķirtās kompensācijas nav nodrošinājušas zaudēto ienākumu atgūšanu, ir būtiski izveidot ilgtermiņa plānu anšovu krājuma atjaunošanai, lai zvejnieki var sākt izmantot šos resursus, neapdraudot šo Eiropas zivsaimniecībai un pārstrādes nozarei būtisko sugu. Attiecībā uz nozvejas kvotu samazinājumu par 10 % un to, kā tiek aprēķināta ieguve, es uzskatu, ka šādi pasākumi ir pārmērīgi, jo tiek aizmirsta to iespējamā ekonomiskā un sociālā ietekme uz attiecīgajām nozarēm, kā arī iedzīvotājiem.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šis priekšlikums regulai ir paredzēts, lai izveidotu ilgtermiņa plānu anšovu krājumam Biskajas līcī un zvejniecībām, kas šo krājumu izmanto. Kopš 2005. gada anšovu zveja Biskajas līcī ir bijusi slēgta anšovu krājuma sliktā stāvokļa dēļ. Lai Biskajas līcī palielinātu anšovu krājumu līdz tādām līmenim, kas ļauj to ilgtspējīgi izmantot, ir jāievieš ilgtermiņa apsaimniekošanas pasākumi, lai nodrošinātu, ka šā krājuma izmantošana ir samērojama ar ilgtspējības principu, tādā veidā, cik vien iespējams, nodrošinot zvejas stabilitāti, vienlaikus saglabājot zemes krājuma izsīkšanas risku. Es atzinīgi vērtēju to, ka šajā ziņojumā ir apstiprināts ilgtermiņa plāns, nevis ikgadējie *ad hoc* pasākumi zvejas iespēju piešķiršanai, lai tādā veidā nodrošinātu zivsaimniecības nozares stabilitāti un stiprinātu uzraudzību un izpildi. Es piekrītu tam, ka jāatbalsta kompetentās reģionālās pārvaldes uzraudzības, inspicēšanas un pārraudzības darbā, jo tās ciešāk saskaras ar to, kas notiek, kā arī tam, ka ziņojums jāizstrādā un jāpublicē pirms zvejas sezonas sākuma.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Pēc satraucošā anšovu krājuma saglabāšanas statusa noteikšanas Biskajas līcī 2005. gadā zvejniecība tika slēgta. Šī slēgšana, kurai bija neizbēgamas ekonomiskas un sociālas sekas, pret kurām šajā un citos gadījumos vienmēr ir jāaizsargājas un kuras ir pēc iespējas jāmazina, nodrošināja, ka anšovu krājumi ir atjaunojušies, dodot iespēju sākt tos atkal izmantot. Mēs uzskatām, ka lēmumiem par zvejas slēgšanu, darbības atsākšanu un nosacījumu ieviešanu attiecībā uz zvejniecības resursu izmantošanu vienmēr ir jāpamatojas, pirmkārt un galvenokārt, uz pārbaudītām zināšanām un zinātniskiem ieteikumiem par resursu stāvokli. Tādēļ ir svarīgi, lai šīs

zināšanas būtu precīzas un pēc iespējas aktuālākas, tātad šā mērķa īstenošanai ir jābūt pietiekamam finansējumam, jo īpaši, izmantojot kopējās zivsaimniecības politikas finanšu instrumentus.

Ilgtermiņa plāni ir svarīgs zivsaimniecības apsaimniekošanas instruments, kas dod iespēju apvienot zivsaimniecības resursu būtisko saglabāšanu ilgtspējīgā līmenī ar garantētām vidēja termiņa izredzēm izmantot šos resursus, lai sniegtu zvejai un no tās atkarīgajām vietējām kopienām ekonomisko un sociālo stabilitāti.

David Martin (S&D), rakstiski. – Kopš 2005. gada anšovu zveja Biskajas līcī ir bijusi slēgta anšovu krājuma sliktā stāvokļa dēļ. Šajā ziņojumā ir sīki izklāstīti mērķi plānam Biskajas līcī saglabāt anšovu krājuma biomasu tādā līmenī, kas ļauj to ilgtspējīgi izmantot saskaņā ar maksimāli iespējamo ilgtspējīgo daudzumu, pamatojoties uz zinātniskiem ieteikumiem un vienlaikus nodrošinot zvejniecības nozarei tik lielu stabilitāti un rentabilitāti, cik vien iespējams. Šis plāns ir līdzīgs citiem ilgtermiņa plāniem attiecībā uz jūras un okeāna zivsaimniecību (piemēram, nesēn pieņemtais plāns par Rietumskotijas siļķu krājumu) tādā ziņā, ka tas nodrošina ieguves kontroles noteikuma piemērošanu lielu ieguves apjomu ilgtermiņa izmantošanai, vienlaikus aizsargājot pret krājuma izsīkšanas risku.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Anšovu zvejas pārtraukšana Biskajas līcī kopš 2005. gada ir radījusi lielas grūtības tiem uzņēmējiem, kuri iztikas līdzekļi ir atkarīgi no šīs saimnieciskās darbības. Tagad, piecus gadus pēc zvejas pārtraukšanas, šīs sugas krājumi Biskajas līcī ir atjaunoti pieņemamā līmenī, tāpēc tagad ir iespējams atsākt to nozveju un vienlaikus, pamatojoties uz ilgtermiņa plānu, saglabāt anšovu krājumu virs līmeņa, kurā tam draud izsīkšana, lai tādējādi šī saimnieciskā darbība varētu atkal dot savu ieguldījumu šajā ekonomikas nozarē minētajā apgabalā.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Lai gan Biskajas līcī ir ieviestas anšovu nozvejas kvotas, tās neattiecas uz jūras un okeānu zivju sugām un tunzivīm. Zvejas kuģu skaits šajā apgabalā ir samazinājies no 391 kuģa 2005. gadā līdz 239 kuģiem 2009. gadā, un tas ir būtiski ietekmējis šā apgabala ekonomiku. Tomēr, kā norāda referente, anšovu krājums vēl nav atjaunojies. Lai atrisinātu šo problēmu, ir vajadzīgs jauns apsaimniekošanas plāns, kas būtu saistīts ar anšovu krājumu un kas katru gadu nebūtu atkārtoti jāapspriež.

Referente uzskata, ka jaunajam plānam ir jānosaka arī nozvejas apjomu pārbaudēm izmantojamie kontroles mehānismi. Es balsojumā atturējos, jo referente ir izskaidrojusi, ka tie šā plāna pantī, kuri attiecas uz kontroles pasākumiem, tiks, domājams, grozīti ar jauno uzraudzības regulu, ko izstrādā Padome, un referente precīzi nezina, kas tajā tiks ietverts.

Claudio Morganti (EFD), rakstiski. – (IT) Anšovu zveja Biskajas līcī ir sociāli un ekonomiski ļoti svarīga. Kopš 2005. gada šī zveja ir slēgta, un attiecīgo zvejas kuģu skaits ir samazinājies no 391 kuģa 2005. gadā līdz 239 kuģiem 2009. gadā, tādējādi tieši ietekmējot vairāk nekā 2500 ģimenes. Slēgšanas rezultātā ir smagi cietuši visi, kas ar šo zveju bija saistīti (zvejnieki, tīklu lāpītāji, pārstrādes nozare utt.). Dalībvalstu piešķirtās kompensācijas nav nodrošinājušas zaudēto ienākumu atgūšanu.

Īstenojot šo plānu, būs iespējams izbeigt ikgadējās decembra politiskās debātes par anšovu krājuma apsaimniekošanu, un šī plāna īstenošana palīdzēs sasniegt Eiropas resursu ilgtspējīgas un efektīvas apsaimniekošanas ilgtermiņa mērķus.

Saskaņā ar ieguves kontroles noteikumu KPN (jeb kopējo pieļaujamo nozveju) nosaka reizi gadā katrai zvejas sezonai (no jūlija līdz nākamā gada jūnijam) uzreiz pēc tam, kad katra

gada maijā ir novērtēts krājums attiecīgajai zvejas sezonai, tādējādi nodrošinot, ka tiek izmantota visaktuālākā informācija. Visi iesaistītie ražojošie un vietējie uzņēmumi gaida šīs zvejas atjaunošanu un ir devuši būtisku ieguldījumu šā dokumenta izstrādē. Šo iemeslu dēļ es esmu noskaņots balsot par labu šiem noteikumiem kopumā.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Anšovu zveja Biskajas līcī ir sociālekonomiski ļoti svarīga. Tomēr šī zveja ir bijusi slēgta piecus gadus, un tas ir tieši ietekmējis zvejniekus un viņu ģimenes, kā arī ienākumus saistībā ar šo nodarbinātības jomu, kurā ietilpst tīklu lāpītāji un pārstrādes nozare. Diemžēl dalībvalstu piešķirtās kompensācijas nav nodrošinājušas būtisko zaudējumu atgūšanu. Tādēļ šī slēgšana ir jāpārskata un jāizveido ilgtermiņa plāns, lai rastu risinājumu, kas ņemtu vērā dažādās vajadzības.

Šā iemesla dēļ es balsoju par *Bilbao Barandica* kundzes ziņojumu. Es tā darīju galvenokārt tādēļ, kas tas ievieš ieguves kontroles noteikumu, kas padarīs nozveju maksimāli efektīvu, ievērojot piesardzības principus, un nodrošinās šīs zvejas saimnieciskās darbības spējas cerēto maksimālo apjomu.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Anšovu zveja Biskajas līcī ir sociālekonomiski ļoti svarīga, un šīs zvejas 2005. gada slēgšanas rezultātā ir smagi cietuši visi, kas ar šo zveju bija saistīti (zvejnieki, tīklu lāpītāji, pārstrādes nozare utt.). Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka ilgtermiņa plāna izveide atrisinās vajadzību racionalizēt šā resursa izmantošanu, nodrošinot zvejniecības ilgtspēju, vienlaikus mazinot anšovu krājuma izsīkšanas risku.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – (ES) Šīs debates par anšovu krājumu stāvokli un atjaunošanas plānu ir, kā jau tika teikts, pagrieziena punkts gan šai sugai, gan attiecībām starp Padomi, Parlamentu un Komisiju.

Šajā jautājumā mūsu grupa no paša sākuma ir atbalstījusi Komisijas ierosinātos piesardzīgos priekšlikumus, jo īpaši attiecībā uz: 1) ieguves kontroles noteikumu (mēs atbalstām, ka tam nav jābūt lielākam par 0,3); 2) faktu, ka, nosakot kopējo pieļaujamo nozveju (KPN), ir jāņem vērā dzīvās ēsmas zivis; un 3) faktu, ka jebkuram KPN samazinājumam, ja tas tiek uzskatīts par vajadzīgu, ir jābūt vismaz 25 % apmērā.

Šos trīs jautājumus visbeidzot pieņēma Zivsaimniecības komitejas deputātu vairākums, un es ceru, ka tā būs arī tad, kad mēs balsosim plenārsēdē. Skaidrs, ka šis gadījums ir paradigma, un es ceru, ka mēs būsime guvuši mācību un ka vienreiz rīkosimies kā holistiski ārsti, kuri ārstē, nevis kā tiesu ārsti, kas konstatē.

Ziņojums: Pat the Cope Gallagher (A7-0296/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par šo rezolūciju, jo uzskatu, ka Komisijas ierosinātie pasākumi zvejas zonu uzraudzībai un pārraudzībai ir vajadzīgi. Šajā rezolūcijā ir mēģināts novērst informācijas trūkumu par stavridu krājumu, nosakot stavridu zvejniecībā iesaistītajiem kuģiem formulu, lai aprēķinātu gadā maksimālo pieļaujamo izkrauto daudzumu un nozveju noteiktos apgabalos.

Šā plāna visvairāk ietekmētie nozares dalībnieki ir to pelaģisko zivju zvejas kuģu īpašnieki, operatori un apkalpes, kuri zvejo Atlantijas okeāna stavridu rietumu krājuma izplatības apgabalā, proti, Ziemeļjūrā, apgabalos uz rietumiem no Britu salām, Lamanša rietumu daļā, Rietumbretaņas ūdeņos, Biskajas līcī un Spānijas ziemeļos un ziemeļrietumos, un tā galvenais mērķis ir nodrošināt ūdeņu dzīvo resursu tādu izmantošanu, kas rada noturīgus ekonomiskos, vides un sociālos apstākļus. Ir arī svarīgi atzīmēt, ka Portugālei ir izdevies saglabāt savas zvejas intereses un izmantot savas vēsturiskās tiesības zvejot šajos apgabalos.

Es vēlētos uzsvērt labvēlīgo risinājumu mazo piekrastes zivsaimniecības uzņēmumu vajadzībām, kas pilnībā atbilst resursu aizsardzības uzdevumam.

Slavi Binev (NI), rakstiski. – (BG) Rietumu krājumi no ekonomiskā viedokļa ir vissvarīgākie ES ūdeņos dzīvojošo stavridu krājumi. Tādēļ mums ir jādomā gan attiecībā uz dzīvo ūdens resursu ilgtermiņa izmantošanu, kas nodrošinās vajadzīgos ilgtspējas un attīstības apstākļus, gan no sociālā viedokļa — par zivju zvejas kuģu īpašniekiem, operatoriem un apkalpēm. Tāpēc es piekrītu Komisijas priekšlikumam izveidot ilgtermiņa plānu stavridu rietumu krājumiem un tam, kā šie krājumi ir jāzvejo.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par ilgtermiņa plāna izveidi stavridas rietumu krājumam un zvejniecībām, kas šo krājumu izmanto, jo tas veicina šo krājumu ilgtspējīgu izmantošanu ekonomikas, vides un sociālajā ziņā. Šajā priekšlikumā, kas ir Portugāles interesēs, ir arī ņemtas vērā iesaistīto flotu īpašās iezīmes un nolūki, neaizmirstot par nerūpnieciskās zvejas floti, lai izmantošanai plašā patēriņā piegādātu augstas kvalitātes svaigas zivis.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Aizsargāt zvejniecību un ar to saistītās ekonomiskās un sociālās intereses — galvenokārt pārtikas nozarē — nav tas pats, kas aizsargāt tiesības zvejojot bez noteikumiem vai ierobežojumiem. Mēs zinām, ka zvejas resursi ir ierobežoti un ka intensīva zvejniecība nozīmē to, ka izmantotajām populācijām nepietiek laika savairoties pietiekamā daudzumā. Tāpēc ir svarīgi izveidot plānus, lai uzturētu un saglabātu zivju krājumus, mēģinot saskaņot saistītās ekonomiskās un sociālās intereses ar sugu saglabāšanu, kas ir būtiski zvejas iespēju uzturēšanai ilgtermiņā. Ar iesniegtajiem un pieņemtajiem grozījumiem šajā ziņojumā tiek aizstāvēta tradicionālā stavridu zvejniecība un jo sevišķi tiek ļauts 30 Portugāles kuģiem turpināt zvejojot Biskajas līcī, kas ir ļoti svarīgi valsts interesēm, kā to skaidri norādīja *Patrão Neves* kundze, Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) ēnu referente par šo ziņojumu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šajā priekšlikumā ir mēģināts novērst informācijas trūkumu par stavridu krājumu, nosakot stavridu zvejniecībā iesaistītajiem kuģiem formulu, ņemot vērā gadā maksimālo pieļaujamo izkrauto stavridu daudzumu, kuras nozvejotas noteiktos apgabalos. Šīs formulas pamatā ir visticamākie pašlaik pieejamie zinātniskie un bioloģiskie rādītāji par krājumu attīstību. Es atzinīgi vērtēju to, ka ziņojumā iekļauts noteikums par nerūpnieciskās zvejas flotes darbības ievērošanu, kura tradicionāli specializējas šāda veida zvejniecībā svaigu zivju vietējā patēriņa vajadzībām, tādēļ šīs zonas nevajadzētu noteikt pārāk tālu no krasta. Es vēlētos uzsvērt Parlamenta lielo nozīmi, atceļot un grozot Komisijas deleģētos aktus par šo jautājumu.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Daudzgaļu plāni ir svarīgi zvejniecības pārvaldības instrumenti, kas ļauj ļoti svarīgo zvejniecības resursu saglabāšanu ilgtspējīgā līmenī apvienot ar garantētām vidēja termiņa prognozēm par šo resursu izmantošanu, kas ir neaizstājami, lai nodrošinātu ekonomisku un sociālu stabilitāti zvejniecībai un vietējām kopienām, kuras no tās ir atkarīgas. Tāpēc mēs atzinīgi vērtējam šī ziņojuma pieņemšanu, kā arī mūsu grupas iesniegtā grozījuma pieņemšanu attiecībā uz kopējās pieļaujamās nozvejas (KPN) zonu izvietojumu, kas, mūsaprāt, ir būtiski ekonomiski un sociāli godīgai krājumu pārvaldības pieejai. Ja ir noteikti zvejas ierobežojumi, pret piekrastes un nerūpniecisko zvejniecību, kuras uzdevums ir patēriņam nodrošināt svaigas zivis, nedrīkst attiekties tāpat kā pret rūpniecisko zvejniecību, kura ir pielāgota rūpnieciskai apstrādei un eksportam.

Lai zvejas resursu pārvaldībā noteikti ņemtu vērā bioloģiskos un vides, kā arī ekonomiskos un sociālos jautājumus, ir jāatzīst flotu un zivju izmantošanas specifika kā aspekti, kas jāņem vērā, nosakot KPN.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), rakstiski. – (GA) Šis mans ziņojums nodrošina ilgtermiņa pārvaldības plānu vienam no svarīgākajiem zivju krājumiem Eiropā. Šis ilgtermiņa stavridu plāns nodrošinās, ka nākotnē to krājumi spēs sasniegt maksimālo ilgtspējas līmeni. Priekšlikumu sākotnēji ierosināja reģionālā konsultatīvā padome pelaģisko zivju krājumiem — priekšlikumu, kurā izklāstīta Eiropas pelaģiskās nozares nozīme attiecībā uz zivju krājumu ilgtspējīgu pārvaldību.

Deputāti no Spānijas un Portugāles vēlējās izveidot divus kopējās pieļaujamās nozvejas apgabalus; šim ieteikumam nav jēgas, un tas kaitētu Īrijas pelaģisko zivju flotei. Galīgajā balsojumā man izdevās mainīt šos grozījumus.

Šis ziņojums ir viena no pirmajām likumdošanas iniciatīvām zivsaimniecības jomā, kas pieņemta saskaņā ar Lisabonas līgumu, tāpēc radās zināma procesuāla kavēšanās.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Manā vēlēšanu apgabalā ir palielinājusies stavridu nozīme, un pagājušajā gadā Skotijas ostās vien ārvalstu kuģi izkrāva zivis aptuveni 2 miljonu sterliņu mārciņu vērtībā. Šis skaitlis norāda, ka šīs zivis ir svarīgas vairākām valstīm, un ir būtiski, lai šie krājumi tiktu pareizi pārvaldīti. Es pilnībā piekrītu *Gallagher* kungam, ka rietumu krājums jāuztver kā atsevišķs krājums, un es uzskatu, ka iesaistītajām valstīm, kuras nodarbojas ar zvejniecību, ir jābūt tiesībām sadarboties, lai pārvaldītu šo svarīgo resursu.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Šī priekšlikuma mērķis ir nodrošināt ūdeņu dzīvo resursu tādu izmantošanu, kas rada noturīgus ekonomiskos, vides un sociālos apstākļus. Lai gan tas joprojām ir pirmajā lasījumā, pastāv iespēja ieviest grozījumus turpmākajos posmos. Šī priekšlikuma vispārīgais virziens ir pozitīvs, tādēļ būtu jādod laiks citiem paust savu viedokli.

David Martin (S&D), rakstiski. – Šajā priekšlikumā ir noteikts daudzgadu plāns attiecībā uz stavridu rietumu krājumu un zivsaimniecībām, kas šo krājumu izmanto. Komisija ir izveidojusi stavridu krājuma juridisku pārvaldības instrumentu saskaņā ar pieejamajiem saglabāšanas atskaites punktiem un ilgtermiņa saglabāšanas apsvērumiem. Priekšlikuma mērķis ir nodrošināt ūdeņu dzīvo resursu izmantošanu, kas rada noturīgus ekonomiskos, vides un sociālos apstākļus.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) daudzgadu plāna izveide attiecībā uz stavridu rietumu krājumu un zivsaimniecībām, kas šo krājumu izmanto, ir ļoti svarīga, lai efektīvi un pareizi izmantotu zvejas resursus. Šādā veidā, ja tiek ievēroti noteikumi, zivju krājumi neiznīks, un būs iespējams tos izmantot ilgtspējīgā veidā. Šajā ziņojumā ir arī svarīgi, ka Portugāle var saglabāt iepriekšējo nozvejas līmeni, jo tas ir būtiski, lai uzturētu stabilu zvejniecības nozari — nozari, kura pēdējā laikā ir cietusi no daudziem apgrūtinājumiem.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Laikā, kad arvien izplatītāka kļūst krājumu pārmerīga nozveja, mums ir vairāk jādiskutē par nozvejas kvotu ieviešanu un attiecīgi arī par to, kā tās var ievērot un uzraudzīt. Tomēr pagaidām zinātniekiem vēl nav izdevies precīzi noteikt zivju krājumu (šajā gadījumā — stavridu) līmeni. Tādēļ visu veicamo pasākumu pamatā ir aplēses. Tomēr šīs aplēses ir jāizmanto, lai noteiktu kopējo pieļaujamo

nozvejas apjomu. Es atturējos, jo ziņojumā nav pievērsta pietiekami detalizēta uzmanība makreļu zvejas ekonomiskajiem aspektiem.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *Gallagher* kunga ziņojumu, jo es atbalstu tā saturu un vēstījumu.

Patiesībā es uzskatu, ka, tā kā zinātne attīstās, bioloģisko atskaites punktu noteikšanā izmantotajām vērtībām varētu piemērot jaunus un citādus zinātniskus ieteikumu. Šādos apstākļos plānam, protams, būtu jānodrošina iespēja pielāgot atskaites punktu faktoros.

Es piekrītu referentam attiecībā uz stavridu zvejas kuģu piekļuves nodrošināšanu. Patiesībā ir ieteicams radīt nosacījumu, kas ir elastīgāks nekā Komisijas ierosinātais. Kuģiem, kas zvejo vienā apgabālā, jāļauj izkraut lomu cita apgabala ostā. Tāpēc es uzskatu, ka sistēma, kurā zvejas kuģa kapteinim ir jāreģistrē nozveja un atrašanās vieta, ir reāla un godīga.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Daudzgaļu plāni ir ļoti svarīgs instruments, lai nodrošinātu, ka zvejas resursu izmantošana notiek noturīgos ekonomiskos, vides un sociālos apstākļos. Tāpēc es atbalstīju šo ziņojumu par ilgtermiņa plāna izveidi stavridas rietumu krājumam un zvejniecībām, kas šo krājumu izmanto, un es atzinīgi vērtēju to, ka ir pieņemts *Patrão Neves* kundzes ierosinātais grozījums, jo tas ir būtisks, lai nodrošinātu nerūpnieciskās zvejniecības aizsardzību, kā arī Portugāles intereses šajā jautājumā.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Iestāžu strīda pamatā ir jautājums par to, kura zivsaimniecības pārvaldības plāna daļa ir saistīta ar KPN noteikšanu, un tāpēc par to ir atbildīga tikai Padome. Dažas dalībvalstis uzskata, ka Padomei vienai pašai vajadzētu lemt par visu šo plānu, taču šādam viedoklim nav plaša atbalsta, pat ne Padomes juridiskajā dienestā. Lielākā daļa uzskata, ka matemātiskais noteikums, ar kuru nosaka KPN, būtu jāpieņem Padomei, nevis saskaņā ar koplēmuma procedūru. 2009. gada 1. decembrī, dienā, kad stājās spēkā Lisabonas līgums, Zivsaimniecības komitejā notika "indikatīvs balsojums" par *Gallagher* kunga un citu iesniegto grozījumu, taču mēs nepārgājām pie galīgā balsojuma par grozīto ziņojuma projektu. Tā mērķis bija piešķirt referentiem (*Gallagher* kungam par stavridām un *Bilbao Barandica* kundzei par anšovjiem) politiskas pilnvaras, lai risinātu sarunas ar Padomi. Visbeidzot, gandrīz pēc gadu ilga satraukuma Padomē, Zivsaimniecības komiteja izlēma veikt galīgo balsojumu, lai izdarītu spiedienu uz Padomi, kas liktu tai rīkoties.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Stavridu rietumu krājums ir ekonomikas ziņā vissvarīgākais krājums ES ūdeņos. Eiropas Komisijas priekšlikumā ir noteikts ilgtermiņa plāns šim krājumam, kā arī zvejniecībām, kas to izmanto. Ir vēlams nodrošināt ūdeņu dzīvo resursu izmantošanu, kas rada noturīgus ekonomiskos, vides un sociālos apstākļus. Šo priekšlikumu pat varētu izmantot par paraugu turpmākajiem daudzgaļu plāniem, kuri attiecas uz zvejas iespēju regulēšanu ES ūdeņos. Es atbalstu Parlamenta Zivsaimniecības komitejā iesniegtos grozījumus, lai izveidotu lielāku elastību, nosakot bioloģisko atskaites punktu faktoros un to, kā tiek aprēķināts kopējais samazinājums, nosakot zemāko un augstāko pieļaujamo robežu, kā arī nodrošinot labāku koordināciju ar tiesību aktiem, kas nosaka Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem. Tādēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Ziņojums: Marek Józef Gróbarczyk (A7-0295/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Starptautiskās Jūrniecības organizācijas Jūras vides aizsardzības komiteja ir noteikusi Baltijas jūru par „īpaši jutīgu jūras teritoriju” (PSSA).

Tas padara Baltijas jūru par vienu no aizsargājamākajām un jutīgākajām jūras ekosistēmām pasaulē. Es balsoju par šajā dokumentā ietvertajiem noteikumiem, saskaņā ar kuriem mums ir jāliek pamats zivju krājumu ilgtspējīgai izmantošanai, neparedzot vajadzību pazemināt tirdzniecības standartus. Lai efektīvi ierobežotu zvejojamām sugām un blakussugām piederošu zivju mazuļu vai mazizmēra īpatņu pārlicēģu izmešanu, ir ārkārtīgi svarīgi zvejniecības nozarē veicināt selektīvāko zvejas rīku izmantošanu un nezvejojot vietās, kurās sastopams liels daudzums mazizmēra un blakussugu zivju. Mums ir jā sāk izmešanas sistēmas pārskatīšana, un es uzskatu, ka tas būs viens no svarīgākajiem jautājumiem 2011. gadā, kad mēs debatēsim par ES kopējās zivsaimniecības politikas reformu.

Slavi Binev (NI), rakstiski. – (BG) Mēs visi ar lielām bažām sekojam cilvēku darbības un masveida zvejniecības ietekmei uz vidi attiecībā uz krājumu sarukšanu un nekontrolētu rūpniecisko zvejniecību. Ņemot to vērā, es balsoju par dzīvo ūdens resursu ilgtspējīgu izmantošanu un aizsargājamo teritoriju pārskatīšanu Baltijas jūrā.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā ir aicināts ierobežot plekstes un akmeņplekstes zvejošanu Baltijas jūrā. Ir steidzami jāaptur rūpnieciskā zvejniecība Baltijas jūrā. Tā kā nav uzticamu zinātnisku datu, pēc kuriem varētu izvērtēt plekstu piezveju rūpnieciskajā zvejā, ir ļoti svarīgi, lai nekavējoties tiktu paredzēta nozvejas pilnīga dokumentēšana un šajās zvejas darbībās iesaistīto kuģu pilnīga uzraudzība. Es piekrītu Eiropas Parlamenta nostājai, ka ir nekavējoties jāīsteno kopējās zivsaimniecības politikas pasākumi, lai risinātu jautājumu par rūpniecisko zveju Baltijas jūrā, ņemot vērā, ka no vides aizsardzības viedokļa šāda zveja kaitē Baltijas jūras ekosistēmai.

Mums ir arī jāņem vērā tas, ka Baltijas jūra ir viena no aizsargājamākajām jūras ekosistēmām pasaulē un ka Baltijas jūra ir klasificēta kā „īpaši jutīga jūras teritorija” (PSSA). Turklāt Baltijas jūras klimats mainās, un dažādas zivju sugas tam piemērojas, kas nozīmē, ka mainās arī to migrācijas un nārstošanas ieradumi. Šī iemesla dēļ es piekrītu Parlamenta aicinājumam Komisijai pārbaudīt aizsargātās jūras teritorijas Baltijas jūrā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienībai un jo īpaši tādai valstij kā Portugāle, kura ir saistīta ar jūru un zvejniecību, kā arī plaša mēroga zvejas un konservu rūpniecības nozarēm, ir būtiski saglabāt zvejniecību kā dzīvotspējīgu un ilgtspējīgu saimniecisko darbību. Portugālei zvejniecība ir vajadzīga, un tādēļ tai ir svarīgi, lai jūra arī turpmāk spētu mūs nodrošināt ar zivīm un lai sugas arī turpmāk spētu vairoties. Šī iemesla dēļ es piekrītu referentam, kad viņš norāda, ka, “lai efektīvi izvairītos no piezvejas un ierobežotu zvejojamām sugām un blakussugām piederošu zivju mazuļu vai mazizmēra īpatņu pārlicēģu izmešanu, ir ārkārtīgi svarīgi zvejniecības nozarē veicināt selektīvāko zvejas rīku izmantošanu un nezvejojot vietās, kurās sastopams liels daudzums mazizmēra un blakussugu zivju”.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Lai efektīvi novērstu augstākas izmēra kategorijas zivju atlasīšanu un ierobežotu zvejojamām sugām un blakussugām piederošu zivju mazuļu vai mazizmēra īpatņu pārlicēģu izmešanu, ir ārkārtīgi svarīgi zvejniecības nozarē veicināt selektīvāko zvejas rīku izmantošanu un nezvejojot vietās, kurās sastopams liels daudzums mazizmēra un blakussugu zivju.

Es uzskatu, ka pilnībā aizliegt izmešanu attiecībā uz plekstēm un citām plekstu dzimtas zivīm ir nepiemēroti, jo tas negatīvi ietekmēs plekstu krājumus. Šis izmešanas aizliegums var arī radīt nepareizas sekas, ja tas tiek izmantots kā arguments, lai legalizētu mazizmēra mencu lielapjoma zvejniecību. Der atgādināt, ka Starptautiskās Jūrniecības organizācijas

Jūras vides aizsardzības komiteja ir noteikusi Baltijas jūru par „īpaši jutīgu jūras teritoriju” (PSSA).

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Es nobalsoju par šo ziņojumu, kurā atbalstīts priekšlikums par pārvaldības vienkāršošanu, taču tajā nav būtiski mainīti plekstes un akmeņplekstes zvejas ierobežojumi Baltijas jūrā.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Zvejniecībai ilgtermiņā ir jābūt ilgtspējīgam saimnieciskās darbības veidam, un tas ir iespējams tikai ar zvejas resursu rūpīgu pārvaldību. Tādēļ referenta paustās bažas ir pamatotas, un tajās ir ņemta vērā sugu aizsardzības un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas nepieciešamība. Tāpēc es piekrītu šajā dokumentā pieņemtajiem aizliegumiem un ierobežojumiem.

Alexander Mirsky (S&D), *rakstiski*. – (LV) Ņemot vērā zivju krājumu ierobežoto apjomu Baltijas jūrā, ir nepieciešams stingri reglamentēt vērtīgo zivju šķirņu zveju. Šim mērķim ir svarīgi skaidri definēt atbildīgo Eiropas Savienības organizāciju uzdevumu, lai īstenotu monitoringu un noteiktu ierobežojumus nelōģiskajai jūras resursu izmantošanai. Ir nepieciešams ieviest kvotas, lai Baltijas jūras zivju resursi spētu atjaunoties. Visiem zvejas dalībniekiem vajag dot skaidru signālu par to, ka neracionāla zivju resursu izmantošana var novest pie bēdīgām sekām.

Andreas Mōlzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Arvien vairāk zivju sugu Baltijas jūrā ir tieši apdraudētas. Piemēram, Baltijas jūrā tiek nozvejots mazāk mencu nekā pirms 15 gadiem, un zivis ir mazākas un nekvalitatīvākas. Viens no šīs lejupslīdes galvenajiem iemesliem ir rūpnieciskā zvejniecība un veids, kādā rīkojas ar piezveju. Tradicionālās neliela apjoma piekrastes zivsaimniecības dažos apstākļos spēj garantēt zivju krājumu ilgtspējīgu pārvaldību. Es atturējos, jo ziņojumā ir skaidri norādīts, ka par šo tematu nav pieejami uzticami zinātniskie dati.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es nobalsoju par šo rezolūciju.

Pieredze, kas gūta no zivju izmešanas sistēmas izmantošanas Baltijas jūrā, liecina, ka šī sistēma darbojas labi un to var izmantot noteiktu zivju sugu gadījumā. Piezveju veidojošām zivju sugām var būt zema tirgus vērtība, tās var būt pilnīgi nepiemērotas patēriņam cilvēku uzturā vai arī uz tām var attiekties aizliegums izkraut krastā. Tādēļ tiek likti pamati zivju krājumu ilgtspējīgai izmantošanai, neparedzot vajadzību pazemināt tirdzniecības standartus. Lai efektīvi izvairītos no piezvejas un ierobežotu zvejojāmām sugām un blakussugām piederošu zivju mazūļu vai mazizmēra īpatņu izmešanu, ir ārkārtīgi svarīgi zvejniecības nozarē veicināt selektīvāko zvejas rīku izmantošanu un nezvejot vietās, kurās sastopams liels daudzums mazizmēra un blakussugu zivju.

Turklāt ir jāievieš mainīgi zvejas aizlieguma periodi, kuri sakrīt ar zivju nārstošanas cikliem. Baltijas jūras klimats mainās, un dažādas zivju sugas tam piemērojas, kas nozīmē, ka mainās arī to migrācijas un nārstošanas ieradumi. Ņemot vērā šos apsvērumus, vajadzētu pārbaudīt aizsargātās jūras teritorijas Baltijas jūrā.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka ir ļoti svarīgi veicināt jūras resursu ilgtspējīgu pārvaldību, lai īstenotu mērķi saglabāt zivju krājumus Baltijas jūrā, kas ir viena no vērtīgākajām un jutīgākajām ekosistēmām pasaulē.

Raūl Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Detalizēti tehniskie noteikumi par zvejniecību Baltijas jūrā (tīkla acs izmērs, aizliegtās teritorijas u.c.) ir iekļauti Padomes Regulā 2187/2005. Tomēr pirms Lisabonas Līguma stāšanās spēkā Padome bieži veica

paātrinātas procedūras pasākumus, lai šādus noteikumus pieņemtu ātri, tos neiekļaujot regulā par kvotām. Piemēram, Padomes Regulā (EK) Nr. 1 226/2009, kurā noteiktas kvotas 2010. gadam, ir noteikumi attiecībā uz tehniskajiem pasākumiem, proti, 7. pantā par augstākas izmēra kategorijas zivju atlasīšanas aizliegumu un III pielikumā par plekstes un akmeņplekstes zvejas ierobežojumiem. Pēc Lisabonas tas vairs nav likumīgi, tāpēc Padomes Regula 2187/2005 ir jāgroza. Tas ir šī priekšlikuma vienīgais uzdevums, un Zivsaimniecības komitejā to pieņēma vienprātīgi.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Nākamgad Eiropas Parlaments debatēs par kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) reformu. Es piekrītu, ka šajā procesā ir jāiekļauj pasākumi zvejas resursu ilgtspējīgas izmantošanas un jūras resursu efektīvas pārvaldības uzlabošanai. Kā norādījusi Starptautiskā Jūrniecības organizācija, Baltijas jūra ir „īpaši jutīga jūras teritorija”. Tas Baltijas jūru iekļauj starp jutīgākajām jūras ekosistēmām pasaulē, taču mēs arī nedrīkstam aizmirst šī jautājuma cilvēcisko pusi, kas nav minēta šajā ziņojumā. Zivsaimniecības nozarei Lietuvā ir senas tradīcijas. Lai gan zivsaimniecība nozare veido relatīvi mazu daļu no Lietuvas IKP, tā ir īpaši svarīga Lietuvas ekonomikā. Lietuvas reģioni, kuri ir atkarīgi no zivsaimniecības, pēdējos gados ir cietuši no ievērojamām ekonomiskām un sociālām grūtībām, ko radījis arvien mazāks zvejas apjoms un krājumu saglabāšanas politika.

Lietuvā kļūst arvien grūtāk izdzīvot no zvejniecības. Zemā atalgojuma dēļ šāds darbs jauniešiem nešķiet pievilcīgs. Tādēļ Lietuvā un citās ES dalībvalstīs ir jāturpina ieviest lielāko daļu politikas jomu, kas definētas saskaņā ar Eiropas Zivsaimniecības fondu. Šī palīdzība palīdzēs radīt jaunas darbavietas, palielinās zivsaimniecības izstrādājumu vērtību, veicinās ekotūrisma u.c.

Ziņojumi: Izaskun Bilbao Barandica (A7-0299/010), Pat the Cope Gallagher (A7-0296/2010), Marek Józef Gróbarczyk (A7-095/2010), João Ferreira (A7-0184/2010)

Andrew Henry William Brons un Nick Griffin (NI), rakstiski. – Mēs atturējamies balsojumā par *Bilbao Barandica*, *Gallagher* un *Ferreira* ziņojumiem tāpēc, ka tajos vienlaikus bija labvēlīgi un kaitīgi priekšlikumi. Tomēr mēs balsojam par *Gróbarczyk* ziņojumu, neskatoties uz to, ka mums bija bažas par daļu tā satura (piemēram, ierosinājumu, ka izmešanas sistēma varētu būt labi piemērota noteiktām zivju sugām — mēs esam pilnīgi pret izmešanas sistēmu). Mēs balsojam par to, jo tajā ir solīts pārskatīt izmešanas sistēmu. Tik daudz mēs varam cerēt kopējās zivsaimniecības politikas robežās.

Ziņojums: João Ferreira (A7-0184/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Kopumā es piekrītu ierosinātajiem grozījumiem, ņemot vērā to, ka svešzemju sugu ieviešana ir viens no galvenajiem ekosistēmu mainošajiem iemesliem, turklāt tas un dabisko biotopu nopostīšana ir viens no svarīgākajiem faktoriem, kas veicina bioloģiskās daudzveidības samazināšanos pasaulē. Tāpēc es atbalstu priekšlikumus, kas paredz nosacījumus svešzemju un vietējā areālā nesastopamu sugu ieviešanai, stingri nosakot prasības, kuras būs jāievēro saistībā ar slēgtām akvakultūras platībām, kā arī īstenojot platību nepieciešamo uzraudzību ar mērķi nodrošināt to, ka tiek ievērotas speciālistu ierosinātās tehniskās prasības.

Jo īpaši laikā, kad tiek uzsākta jauna Eiropas stratēģija šajā jomā, attiecībā uz akvakultūru ir pienācīgi jāatbalsta zinātniskā pētniecība un tehnikas attīstība saistībā ar vietējo sugu audzēšanu, nodrošinot lielāku daudzveidību. Es piekrītu grozījumiem nodrošināt Parlamenta

līdzdalību šajā jomā, pielāgojot iepriekšējos noteikumus attiecībā uz komitoloģijas procedūru, kuri ir nesavienojami ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību.

Vito Bonsignore (PPE), *rakstiski.* – (IT) Iesākumā es vēlētos apsveikt referentu *Ferreira* kungu par šī ziņojuma sagatavošanu, un es balsoju par to.

Nesenos pētījumos ir konstatēts, ka ir jāattīsta Eiropas akvakultūras nozare un jāpastiprina zinātniskā pētniecība vietējo sugu audzēšanas jomā. Šādi varēs garantēt patērētājiem piedāvāto izstrādājumu lielāku drošumu, kvalitāti un daudzveidību, tādējādi nodrošinot labāku vides aizsardzību.

Attiecībā uz eksotisku sugu ieviešanu slēgtās akvakultūras sistēmās, kas, kā norāda Komisija, galvenokārt attiecas uz „akvakultūras un ataudzēšanas darbībām”, es uzskatu, ka šī prakse ir jāpapildina ar šo platību, kā arī šo zivju transportēšanas sistēmu un darbību stingru uzraudzību, lai novērstu jebkāda veida izkļūšanu, kas varētu radīt traucējumus vietējās ekosistēmās un dabiskajās dzīvotnēs, kas ir viens galvenajiem faktoriem, kurš būtiski veicina bioloģiskās daudzveidības zudumu globālā mērogā.

Edite Estrela (S&D), *rakstiski.* – (PT) Es balsoju par ziņojumu par svešzemju un vietējā areālā nesastopamu sugu izmantošanu akvakultūrā, jo tas ļaus nostiprināt prasības, kas jāievēro saistībā ar slēgtām akvakultūras platībām un sugu transportēšanu, lai samazinātu ietekmi uz ekosistēmām un bioloģisko daudzveidību.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski.* – (PT) Eiropas akvakultūras nozarē darbojas vairāk par 16 500 uzņēmumiem, kuru gada kopējais apgrozījums pārsniedz EUR 3,5 miljardus un kuros tiešā un netiešā veidā tiek nodarbināti 64 000 cilvēku. Turklāt, tā kā zivju krājumi samazinās, akvakultūra rada neskaitāmas iespējas Eiropas uzņēmumiem. Svešzemju un vietējā areālā nesastopamu sugu ieviešanas akvakultūrā procedūras atvieglošana, kā tas ierosināts ziņojumā, ir jālīdzsvaro ar skaidri noteiktām prasībām, kuras jāievēro saistībā ar slēgtām akvakultūras platībām, kā arī īstenojot platību nepieciešamo uzraudzību ar mērķi nodrošināt to, ka speciālistu ierosinātās tehniskās prasības tiek pienācīgi ņemtas vērā un ievērotas.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski.* – (PT) Komisijas ieteikto regulas grozījumu pamatā ir rezultāti, kas gūti projektā *IMPASSE* — saskaņotā pasākumā, kas bija veltīts svešzemju sugu ietekmei uz vidi akvakultūrā. Šajā projektā ir izstrādāta slēgtu akvakultūras platību darba definīcija, sašaurinot un precizējot pašreiz izmantojamo definīciju, un saskaņā ar šo definīciju „var samazināt risku, kas saistīts ar svešzemju sugām, iespējams, pat līdz pieņemamam līmenim, ja transportēšanas laikā tiek pievērsta vērība audzējamo organismu un īpatņu, kas nepieder pie mērķsugas, iespējam nokļūt savvaļā un ja saņēmējā platībā tiek piemēroti pareizi definēti protokoli”. Es balsoju par šo ziņojumu, jo piekrītu, ka uz ieviešanu un pārvietošanu, ko veic, izmantojot slēgtas akvakultūras platības, nav jāattiecinā prasība par atļauju, tādējādi atbrīvojot operatorus no šīs administratīvās formalitātes.

João Ferreira (GUE/NGL), *rakstiski.* – (PT) Ziņojuma pamatjautājums, kā norādījām debašu laikā — svešzemju sugu ieviešanas akvakultūrā procedūras atvieglošana „slēgtās platībās” — ir jāapvieno ar pēc iespējas precīzāku to prasību definīciju, kas jāievēro attiecībā uz šādām platībām, pamatojoties uz jaunāko tehnisko un zinātnisko informāciju. Pirms šo platību darbības sākšanas un to darbības laikā ir arī jānodrošina to uzraudzība. Lai nodrošinātu akvakultūras ilgtspējīgu attīstību, ir pienācīgi jāatbalsta zinātniskā pētniecība un tehnikas attīstība saistībā ar vietējo sugu audzēšanu. Svešzemju sugu vietā labāk jāizvēlas

šīs sugas, lai varētu dažādot pārtikas ražošanu un piedāvājumu un uzlabot pārtikas kvalitāti, vienlaikus palielinot vides drošību.

Attiecībā uz ziņojuma sagatavošanas procesu es atzinīgi vērtēju to, ka Komisija savā priekšlikumā regulai ir iekļāvusi Zivsaimniecības komitejas pieņemtos priekšlikumus. Man tikai ir žēl, ka tika uzskatīts par obligātu oficiālā veidā iesniegt jaunu priekšlikumu, kas aizkavēja vienošanās panākšanu pirmajā lasījumā.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Lai gan akvakultūra ir svarīgs avots attiecībā gan uz darbavietām, gan pārtiku, ir svarīgi, lai no iespējama apdraudējuma tiktu aizsargāta plašāka vide. Ar pašreizējo tiesību aktu tas tiek mēģināts darīt, un šis priekšlikums neapdraudēs šos centienus. Tādēļ es atbalstīju šo ziņojumu.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Kamēr zivju krājumi pasaules okeānos lēnām tiek iztērēti un nozvejas apjoms sasniedz ierobežojumus, pēdējos gados zivju un čaulgliemju audzēšana akvakultūras platībās ir kļuvusi arvien svarīgāka. Līdz ar to akvakultūras nozare ir izaugsmes nozare, kurai šajā ziņojumā ir piešķirta vajadzīgā uzmanība. Iekšzemē izveidotām akvakultūras platībām, piemēram, zivju diķu kultūrām vai caurplūdes sistēmām ir lielāki izaugsmes rādītāji nekā citām pārtikas ražošanas nozarēm, un ražošana šajās platībās jau pārsniedz jūras platību apjomus. Jo īpaši zivju diķu kultūrai ir senas tradīcijas — zivis un vēžveidīgie tiek audzēti simtiem gadu, galvenokārt mākslīgos diķos. Slēgtas akvakultūras sistēmas viennozīmīgi nodrošina milzīgas ekoloģiskas priekšrocības, kā arī priekšrocības attiecībā uz antibiotiku problēmu. Es atbalstu šo ziņojumu, kurā aicināts noteikt svarīgus pamatnosacījumus slēgtām akvakultūras platībām un kurā stingri noteikti eksotisku zivju sugu ieviešanas priekšnosacījumi. Lai novērstu dabīgo ekosistēmu sagraušanu, optimālā veidā ieviešot eksotiskas sugas, ir svarīgi atbalstīt audzēšanu slēgtās sistēmās.

David Martin (S&D), rakstiski. – Ferreira kunga ziņojums attiecas uz grozījumu Padomes Regulā Nr. 708/2007, kas nosaka sistēmu, kura reglamentē svešzemju un vietējā areālā nesastopamu sugu izmantošanu akvakultūrā. Pēc tā dēvētā IMPASSE projekta pabeigšanas, kura mērķis bija izstrādāt videi nekaitīgas prakses pamatnostādnes attiecībā uz ieviešanu un pārvietošanu akvakultūrā, šīs sistēma pašlaik tiek pārskatīta. Es balsoju par šo ziņojumu.

Marisa Matias (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Svešzemju sugu ieviešana ir viens no galvenajiem iemesliem, kas rada bioloģiskās daudzveidības samazināšanos pasaulē un kaitē zemes ekosistēmām. Tāpēc, akvakultūrā ieviešot svešzemju sugas, ir skaidri jānosaka prasības, kuras būs jāievēro saistībā ar slēgtām akvakultūras platībām, kā arī jāīsteno platību uzraudzība. Ir jāpiemēro stingri noteikumi un jānodrošina uzraudzība arī attiecībā uz svešzemju sugu un sugu, kas nav mērķsugas, transportēšanu. Šo iemeslu dēļ es nobalsoju par šo ziņojumu. Tomēr es uzskatu, ka ir jāstiprina pētniecība un attīstība saistībā ar vietējo sugu audzēšanu, lai samazinātu riskus attiecībā uz eksotisku sugu ieviešanu un veicinātu ilgtspējīgāku ražošanu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Svešzemju sugu ieviešana ir viens no galvenajiem ekosistēmu traucējumiem radošiem iemesliem, turklāt tas un dabisko biotopu nopostīšana ir viens no galvenajiem bioloģiskās daudzveidības samazināšanās faktoriem. Svešzemju sugu ieviešanas akvakultūrā procedūras atvieglošana ir jākompensē, skaidri nosakot prasības, kuras būs jāievēro saistībā ar slēgtām akvakultūras platībām, tādējādi ņemot vērā projekta IMPASSE rezultātus, kā arī īstenojot uzraudzību ar mērķi nodrošināt, lai speciālistu ierosinātās tehniskās prasības tiktu pienācīgi ņemtas vērā un ievērotas.

Lai nodrošinātu Eiropas akvakultūras ilgtspējīgu attīstību, ir pienācīgi jāatbalsta zinātniskā pētniecība un tehnikas attīstība saistībā ar vietējo sugu audzēšanu, kas ļauj dažādot pārtikas ražošanu un piedāvājumu un uzlabot pārtikas kvalitāti, vienlaikus garantējot lielāku vides drošību.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Līdzās dabisko biotopu nopostīšanai svešzemju sugu ieviešana mūsu ekosistēmās ir viens no iemesliem, kas veicina bioloģiskās daudzveidības samazināšanos pasaulē. Arvien vairāk sugu izmirst akvakultūrās, un tas rada ilgtermiņa kaitējumu visai ekosistēmai. Es atturējos, jo šajā ziņojumā nav pietiekami detalizēti izklāstītas īstās problēmas.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Svešzemju sugu ieviešana ir viens no galvenajiem ekosistēmu mainošajiem iemesliem, turklāt tas un dabisko biotopu nopostīšana ir viens no svarīgākajiem faktoriem, kas veicina bioloģiskās daudzveidības samazināšanos pasaulē. Par svešzemju sugu ieviešanu Eiropas piekrastes un iekšējos ūdeņos daudzos gadījumos ir atbildīgas „akvakultūras un audzēšanas darbības”.

Svešzemju sugu ieviešanas akvakultūrā procedūras atvieglošana ir jākompensē, skaidri nosakot prasības, kuras būs jāievēro saistībā ar slēgtām akvakultūras platībām, kā arī īstenojot platību vajadzīgo uzraudzību ar mērķi nodrošināt to, ka speciālistu ierosinātās tehniskās prasības tiek pienācīgi ņemtas vērā un ievērotas.

Lai nodrošinātu Eiropas akvakultūras ilgtspējīgu attīstību, ir pienācīgi jāatbalsta zinātniskā pētniecība un tehnikas attīstība vietējo sugu audzēšanai, kas ļauj dažādot pārtikas ražošanu un piedāvājumu un uzlabot pārtikas kvalitāti, vienlaikus palielinot vides drošību. Tādēļ es ceru, ka tiks pausts nopietns aicinājums to īstenot.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, ņemot vērā to, ka projekta IMPASSE rezultāti ir parādījuši, ka „var samazināt risku, kas saistīts ar svešzemju sugām, iespējams, pat līdz pieņemamam līmenim, ja transportēšanas laikā tiek pievērsta vērība audzējamo organismu un īpatņu, kas nepieder pie mērķsugas, iespējam nokļūt savvaļā un ja saņēmējā platībā tiek piemēroti pareizi definēti protokoli”. Tāpēc ir pilnīgi pamatoti uz svešzemju sugu ieviešanu slēgtās akvakultūras platībās neattiecināt prasību par atļauju.

Administratīvā sloga un pieteikumu izmaksu samazināšana atļaujas piešķiršanai ir svarīgs stimuls akvakultūras nozarei. Ja to papildina skaidri noteiktas prasības, kuras būs jāievēro saistībā ar slēgtām akvakultūras platībām, kā arī īstenojot pienācīgu uzraudzību par atbilstību, tas neapdraudēs vajadzīgo bioloģiskās daudzveidības un vides aizsardzību.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Komisijas priekšlikums attiecas uz regulas grozījumiem par svešzemju sugu izmantošanu akvakultūrā, pamatojoties uz projektu IMPASSE, kurā galvenā uzmanība tika pievērsta svešzemju sugu ietekmei uz vidi. Šajā projektā ir formulēta slēgtu akvakultūras platību darba definīcija, kas ir stingrāka un plašāka par pašlaik izmantoto, un tā ietver pieeju, saskaņā ar kuru varētu ievērojami samazināt ar svešzemju sugām saistītā riska pakāpi. Ņemot vērā iepriekšminētos rezultātus, Komisija iesaka uz ieviešanu un pārvietošanu, ko veic, izmantojot slēgtas akvakultūras platības, neattiecināt prasību par atļauju, tādējādi atbrīvojot operatorus no šīs administratīvās formalitātes. Kā norāda referents, svešzemju sugu ieviešana ir viens no galvenajiem ekosistēmu mainošajiem iemesliem, turklāt tas un dabisko biotopu nopostīšana ir viens no svarīgākajiem faktoriem, kas veicina bioloģiskās daudzveidības samazināšanos pasaulē. Daudzu šādu ieviešanas gadījumu pamatā Eiropas piekrastes un iekšējos ūdeņos ir „akvakultūras un audzēšanas darbības”. Ņemot to vērā, referents iesniedza grozījumu, lai

norādītu, ka „slēgtas akvakultūras platības” attiecas tikai uz sauszemes platībām, lai samazinātu savvaļā nokļuvušo īpatņu izdzīvošanas iespēju. Citi grozījumi bija saistīti ar komitoloģijas noteikumiem.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Svešzemju un vietējā areālā nesastopamu sugu izmantošana akvakultūrās kaitē Eiropā aizsargājamajām dabīgajām ekosistēmām, jo īpaši radot bioloģiskās daudzveidības samazināšanos pasaulē. Projekts *IMPASSE* ir saskaņots pasākums, kas bija veltīts svešzemju sugu ietekmei uz vidi akvakultūrā, un tajā tika pierādīts, ka transportēšanas laikā ir jānovērš šo sugu un bioloģiskā materiāla nokļūšana savvaļā. Es šo Eiropas Parlamenta ziņojumu vērtēju atzinīgi, jo tajā ir pausta apņemšanās garantēt bioloģisko drošību un vienlaikus paātrināt administratīvās formalitātes saistībā ar prasību par atļauju ieviešanai un pārvietošanai slēgtās akvakultūras platībās. Skaidri un noteikti definējot jēdzienu „slēgta akvakultūras platība”, kā arī regulāri atjauninot visu šādu platību sarakstu Eiropas Savienībā, šajā nozarē tiks nodrošināta ilgtspējīga attīstība. Šīs platības un sugu pārvadāšanas līdzekļi ir jāuzrauga pašām dalībvalstīm. Es arī atbalstu apņemšanos attiecībā uz zinātnisko pētniecību un tehnikas attīstību kā līdzekļiem, lai samazinātu šīs nozares kaitīgo ietekmi uz dabīgām ekosistēmām. Visbeidzot, es vēlētos uzsvērt to, ka šī regula tika grozīta, izmantojot parastu koplēmuma likumdošanas procedūru, kā noteikts Lisabonas līgumā.

Ziņojums: Bernhard Rapkay (A7-0324/2010)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD), rakstiski. – Apvienotās Karalistes Neatkarības partija (*UKIP*) ir pret mūsu rūpniecības jebkāda veida pārvaldību ES līmenī, jo par ogļraktuvju nākotni un jebkādam iespējamām subsīdijām ir jālemj valstu vēlētajām valdībām. Tomēr šajā gadījumā papildus parastajiem noteikumiem par valsts atbalstu ES gatavo valdībām īpašus nosacījumus, lai nodrošinātu lielāku subsīdiju pārvaldības elastību attiecībā uz ogļraktuvēm. 25. un 36. grozījumā tiek prasīts nodrošināt lielāku šāda elastīga režīma periodu, pirms tiek piemēroti parastie noteikumi par valsts atbalstu, — to *UKIP* zināmā mērā var atbalstīt. *UKIP* atturējās balsojumā par šiem diviem grozījumiem un galīgajā balsojumā, jo, lai gan mēs neatbalstām nekādus ES noteikumus par valsts atbalstu (jo par subsīdiju līmeņiem ir jālemj valstu valdībām), lielākas elastības piešķiršana dalībvalstīm un šī perioda paildzināšana ir izdevīga un no demokrātiskā viedokļa daudz pārskatāmāka, varu pār šo lēmumu pieņemšanu atdodot atpakaļ valdībām.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es atbalstīju šo ziņojumu. Lai gan ogļrūpniecība joprojām veido tikai mazu ES enerģētikas tirgus daļu, tā nodrošina darbvietas tiem ES iedzīvotājiem, kuri strādā šajā nozarē, kā arī ekonomikas attīstību mazapdzīvotos un attālos reģionos, kur atrodas lielākā daļa akmeņogļu ieguves uzņēmumu. Es piekrītu grozījumiem, saskaņā ar kuriem konkurēt nespējīgu ogļraktuvju slēgšanas termiņš tiks pagarināts līdz 2018. gadam ar iespēju saglabāt raktuvju darbību, ja tām šajā periodā neizdodas kļūt konkurētspējīgām. Kad konkurēt nespējīgas raktuves tiek slēgtas, ir svarīgi garantēt, lai tiktu piešķirts vajadzīgais ilgtermiņa finansējums, lai nodrošinātu vides aizsardzību un atjaunotu bijušās ogļraktuves. Dažos reģionos raktuves ir vienīgais rūpniecības veids, un to slēgšana nozīmēs to, ka daudzi cilvēki tiks atlaisti no darba. Tāpēc ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai viņiem vairākus gadus tiktu sniegta palīdzība un būtu pieejami dažādi darba tirgus pasākumi, piemēram, pārkvalifikācija, lai radītu apstākļus, kas ļautu viņiem atgriezties darba tirgū. Tādēļ es atbalstīju Eiropas Komisijas priekšlikumu piešķirt šādu palīdzību līdz 2026. gadam.

Elena Băsescu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Es balsoju par *Rapkey* kunga ziņojumu, jo līdzās citiem pasākumiem es atbalstu konkurēt nespējīgu ogļraktuvju slēgšanas termiņa pagarināšanu. Šajā saistībā es uzskatu, ka tas būs mēģinājums izvairīties no masveida darba zaudēšanas viļņa, kad Rumānija, Spānija un Vācija būs tās ES dalībvalstis, kuras šī jaunā regula skars vissmagāk. Es uzskatu, ka konkurēt nespējīgu raktuvju darbība ir jāpārtrauc saskaņā ar slēgšanas plānu vien tad, ja līdz noteiktajam termiņam tām neizdodas kļūt rentablām.

Es vēlos mudināt atbalstu piešķirt līdzsvaroti, lai segtu ražošanas zaudējumus kā daļu no precīza raktuvju slēgšanas plāna. No 2011. gada 1. janvāra puse raktuvju, kas darbojas Rumānijā, tiks iekļautas slēgšanas plānā. Šādā kontekstā es uzskatu, ka palīdzība vairāk būs jānovirza, lai segtu ietekmi uz sociālo jomu un vidi.

Gerard Batten, John Bufton, Derek Roland Clark, Trevor Colman un Nigel Farage (EFD), *rakstiski*. – Apvienotās Karalistes Neatkarības partija (*UKIP*) ir pret mūsu rūpniecības jebkāda veida pārvaldību ES līmenī, jo par ogļraktuvju nākotni un jebkādam iespējamām subsīdijām ir jālemj valsts vēlētajām valdībām. Tomēr šajā gadījumā papildus parastajiem noteikumiem par valsts atbalstu ES gatavo valdībām īpašus nosacījumus, lai nodrošinātu lielāku subsīdiju pārvaldības elastību attiecībā uz ogļraktuvēm. 25. un 36. grozījumā tiek prasīts nodrošināt lielāku šāda elastīga režīma periodu, pirms tiek piemēroti parastie noteikumi par valsts atbalstu, — to *UKIP* zināmā mērā var atbalstīt. *UKIP* atturējās balsojumā par šiem diviem grozījumiem un galīgajā balsojumā, jo, lai gan mēs neatbalstām nekādus ES noteikumus par valsts atbalstu, jo par subsīdiju līmeņiem ir jālemj valsts valdībām, lielākas elastības piešķiršana dalībvalstīm un šī perioda paildzināšana ir izdevīga un no demokrātiskā viedokļa daudz pārskatāmāka, varu pār šo lēmumu pieņemšanu atdotot atpakaļ valdībām.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Pēc apspriešanās ar Komisiju Eiropas Parlaments otrdien, 23. novembrī, tika aicināts paust nostāju jautājumā par valsts atbalstu konkurēt nespējīgu ogļraktuvju slēgšanai. Galvenais klupšanas akmens bija šī valsts atbalsta pārtraukšanas datums. Komisija ierosināja 2014. gada 1. oktobri. Vides apsvērumu dēļ es uzskatu, ka ir svarīgi dažādēt mūsu enerģijas ražošanas avotus un veicināt ilgtspējīgas ražošanas metodes. Tāpēc 2014. gads šķiet pamatots pārtraukšanas termiņš. Tomēr, ņemot vērā ogļraktuvju slēgšanas sociālo ietekmi un grūtības attiecībā uz ogļraču pārkvalifikāciju, slēgšanas procesā ir jānodrošina atbalsts. Tāpēc Eiropas Parlamenta vairākums nolēma pagarināt noteikumu par valsts atbalstu līdz 2018. gada 31. decembrim. Es nolēmu atturēties šajā galīgajā balsojumā, jo uzskatu, ka svarīgākais ir piešķirt prioritāti ilgtspējīgiem enerģijas avotiem, bet vienlaikus ir arī svarīgi paturēt prātā raktuvju slēgšanas ekonomiskās un sociālās sekas.

George Sabin Cutaj (S&D), *rakstiski*. – (RO) Es nolēmu balsot par *B. Rapkey* ziņojumu par „valsts atbalstu konkurēt nespējīgu ogļraktuvju slēgšanas atvieglošanai”. Šajā ziņojumā ir ierosināts atlikt konkurēt nespējīgu ogļraktuvju slēgšanu uz četriem gadiem: no 2014. gada, kā sākotnēji bija paredzēts Eiropas Komisijas priekšlikumā, līdz 2018. gadam.

Šajā ziņojumā Eiropas Komisija tiek arī mudināta izstrādāt to darba ņēmēju pārkvalifikācijas stratēģiju, kurus skars šī slēgšana. Mums jāpatur prātā, ka daži Eiropas Savienības reģioni ir pilnīgi atkarīgi no kalnrūpniecības nozares, un to starpā ir arī *Valea Jiului* Rumānijā. Kalnrūpniecības nozare Eiropas Savienībā nodrošina 100 000 darbvietu.

Luigi Ciriaco De Mita (PPE), *rakstiski*. – (IT) Pašreizējā ekonomikas un finanšu krīze, kura smagi skar rietumu „attīstīto” valstu ekonomiku, ir pierādījusi, ka tirgu pašregulācijas

efektivitātes un spējas ekonomiskās paradigmas pamatā vairs nav realitāte, jo realitātē visi ekonomikas un tirgus dalībnieki, jo sevišķi finanšu tirgus dalībnieki, ir aicināti rīkoties atbildīgi un ētiski, un to viņi pēdējā laikā nav darījuši ne mazākajā mērā. Visas ekonomikas finanšu sagrāve parāda, ka rūpniecības nozarei ir vajadzīgs milzīgs atbalsts, jo tā joprojām ir ekonomikai fundamentāli svarīga nozare, jo īpaši reālajai ekonomikai. Ņemot vērā reģionu konkurētspējas un salīdzinošās priekšrocības un trūkumus, jo īpaši starptautiskajā līmenī, mēs nedrīkstam aizmirst, ka kalnrūpniecības nozare ir saistīta ar jomām, kurās sākotnēji ir jāveicina saprātīgu ekonomikas un nodarbinātības alternatīvu attīstība un jāpildveido noteikumi par labklājības atbalstu, lai novērstu tādu bezdarbnieku skaita sāpīgu palielinājumu, kuriem ir grūti pārkvalificēties. Ziņojums par valsts atbalstu konkurēt nespējīgu ogļraktuvju slēgšanas atvieglošanai, par kuru balsojām, manuprāt, vismaz daļēji atbilst šādai virzībai.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka konkurēt nespējīgām ogļraktuvēm ir jāgūst labums no valsts atbalsta, ņemot vērā to, ka bez šāda atbalsta raktuves tiktu slēgtas, tā radot milzīgu darbinieku atlaišanas vilni un ļoti nopietnas sociālās problēmas. Svarīgs ir piešķirtais pārejas periods, lai šīs raktuves padarītu ienesīgas vai tās slēgtu. Šāda perioda uzdevums, no vienas puses, ir nodrošināt profesionālas pārkvalifikācijas iespēju ogļrūpniecībā iesaistītajiem iedzīvotājiem un, no otras puses, — nodrošināt pakāpenisku pāreju uz tīrākiem enerģijas avotiem.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson un Marita Ulvskog (S&D), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, uzskatām, ka ir pamatoti saglabāt subsīdijas konkurēt nespējīgām ogļraktuvēm gan vides, gan konkurences iemeslu dēļ. Vienlaikus mēs uzskatām, ka jāīsteno visaptverošas nodarbinātības un vides iniciatīvas tajos reģionos, kurus ietekmēs raktuvju slēgšana, kas, visticamāk, notiks subsīdiju pārtraukšanas dēļ. Kopumā mēs uzskatām, ka Komisijas priekšlikums šajā jautājumā ir līdzsvarots un tajā ir pienācīgi ņemti vērā abi šie aspekti. Subsīdijas tiks pakāpeniski pārtrauktas, taču šis process tiks rūpīgi pārvaldīts, paturot prātā gan darbavietas, gan vidi. Tāpēc mēs izvēlējamies konsekventi balsot par Komisijas nostāju.

Attiecībā uz jautājumu par atļauju turpināt darbību tādām raktuvēm, kuras slēgšanas periodā sākušas nest peļņu, mēs, tāpat kā Komisija, uzskatām, ka būtu nepareizi iekļaut šādu iespēju. Lai piešķirtais atbalsts tiktu izmantots pareizi, tā pamatā jābūt galīgam slēgšanas plānam. Attiecībā uz konkrēto gadu, kurā jāpārtrauc slēgšanas palīdzība, mēs strikti neatbalstām noteiktu datumu, taču uzskatām, ka Komisijas priekšlikums par 2014. gadu ir piemērotāks nekā referenta ierosinātais 2018. gads.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Tā kā nav īpašas regulas par valsts atbalsta piešķiršanu ogļrūpniecībai, jo piemērojamās regulas termiņš beidzas 2010. gada 31. decembrī, ir jāparedz noteikumi, kas ļauj dažām dalībvalstīm, kuras ir spiestas slēgt savas ogļraktuves, samazināt šīs slēgšanas sociālo un ekonomisko ietekmi. Tā kā ogļraktuves ir koncentrētas noteiktos reģionos (Vācijā, Spānijā un Rumānijā), raktuvju vienlaicīgai slēgšanai varētu būtu ievērojamas sekas sociālajā jomā. Nodarbinātības ziņā runa var būt par aptuveni 100 000 darbavietām; ogļrači var nespēt pietiekami ātri atrast darbu citās nozarēs un tādā ir pakļauti ilgstoša bezdarba riskam. Tieši šī iemesla dēļ šī priekšlikuma mērķis ir dalībvalstīm nodrošināt tiesisko regulējumu, kas tām ļautu efektīvāk risināt raktuvju slēgšanas iespējami negatīvās sekas, kādas varētu rasties subsīdiju pakāpeniskas atcelšanas rezultātā — jo īpaši sekas sociālajā un vides jomā. Ziņojuma mērķis ir arī samazināt iekšējā tirgus konkurences traucējumus.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Atbalsts Eiropas ogļrūpniecībai ir reglamentēts Padomes 2002. gada 23. jūlija Regulā (EK) Nr. 1407/2002, kuras termiņš beidzas 2010. gada 31. decembrī. Tā kā nav jauna tiesiskā regulējuma, kas ogļrūpniecības nozarei pieļauj īpaša veida valsts atbalstu, dalībvalstis varēs piešķirt atbalstu tikai saskaņā ar ierobežojumiem, kas paredzēti visām nozarēm piemērojamajiem vispārīgajiem noteikumiem par valsts atbalstu. Salīdzinot ar noteikumiem par akmeņoglēm, vispārīgajos noteikumos par valsts atbalstu ir ievērojami samazinātas izredzes, ka valsts atbalsts varētu tikt piešķirts ogļrūpniecībai. Tāpēc ir iespējams, ka dažas dalībvalstis būs spiestas slēgt savas ogļraktuves un risināt šāda lēmuma sociālās un reģionālās sekas. Cik saprotu, ogļraktuves reģionālās koncentrācijas dēļ vienlaicīgas slēgšanas ietekme uz sociālo jomu varētu būt ievērojama. Ņemot vērā ar kalnrūpniecību saistīto nozaru darbvietu skaitu, tas varētu apdraudēt līdz pat 100 000 darbvietu. Tāpēc es piekřītu, ka slēgšanas plāns ir jāpagarina līdz 2018. gada 31. decembrim līdz ar ražotņu galīgo slēgšanu, ja tās līdz šim datumam nav kļuvušas konkurētspējīgas un ar nosacījumu, ka ES vajadzības enerģētikas jomā neprasa, lai tās darbotos.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Šajā ziņojuma ir izvērtēts un pozitīvi uzlabots Eiropas Komisijas priekšlikums par šīs regulas grozīšanu, kurā pašā ir mainīts valsts atbalsta piešķiršanas periods ogļrūpniecībai. Bez šī grozījuma šis periods būtu beidzies 2010. gada 31. decembrī.

Tagad Eiropas Komisijas jaunajā priekšlikumā ir ierosināts paildzināt atbalsta piešķiršanu līdz 2014. gadam. Tomēr Eiropas Parlaments pieņēma priekšlikumu, par kuru nobalsojām, paildzinot atbalstu līdz 2018. gadam. Šādas rīcības nolūks ir ņemt vērā sociālo problēmu — darba ņēmēju atlaišanas novēršanu un grūtības viņus integrēt darba tirgū — un vides problēmu, kā arī sniegt atbalstu, lai risinātu šīs problēmas.

Pozitīvi vērtējama arī apņemšanās aizsargāt to ogļrūpniecības uzņēmumu saglabāšanu, kuri šī procesa gaitā ir kļuvuši konkurētspējīgi, vienlaikus arī nodrošinot, lai tiktu aizsargāti vides un sabiedrības veselības jautājumi.

Ir arī uzsvērtā vajadzība atjaunot bijušās ogļraktuves, jo īpaši — no raktuvēm izvest veco kalnrūpniecības aprīkojumu, padarot tās drošas, iztīrīt raktuves un utilizēt notekūdeni.

Robert Goebbels (S&D), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju par B. Rapkay ziņojumu un par valsts subsīdijām ogļrūpniecībai. Ogles joprojām ir svarīga pasaules enerģiju kopuma daļa. Ja ogles vairs nevarētu iegūt Eiropā, mums tās būtu jāimportē no ASV vai Austrālijas.

Peter Jahr (PPE), *rakstiski*. – (DE) Lai pielāgotos sociālo struktūru pārmaiņām, ir vajadzīgs laiks un liela pārliecība. Tāpēc Eiropas Savienība un Vācija ir paredzējusi pārtraukt konkurēt nespējīgu ogļraktuves subsīdēšanu. Laika posms no šī brīža līdz 2018. gadam tiks izmantots, lai ieviestu vajadzīgos pārstrukturēšanas pasākumus. Tas ir veiksmīgs kompromiss, kas apliecina visu iesaistīto tālejošo pieeju.

Ņemot vērā to, ka šajā nozarē strādā daudz cilvēku, Eiropas Savienībai un dalībvalstīm ir svarīgi pielikt visus pūliņus, lai pēc iespējas samazinātu šo izmaiņu negatīvo sociālo un reģionālo ietekmi. Tāpēc es esmu ļoti gandarīts, ka Eiropas Parlaments šodien ir paudis atbalstu šādam viedoklim. Tas ļaus veikt grūtus, taču vajadzīgos pielāgošanās procesus, kas līdzsvarotā veidā un pamatojoties uz saprātīgu politisko bāzi ir jāīsteno Eiropā un jo sevišķi Vācijā.

Karin Kadenbach (S&D), *rakstiski*. – (DE) Jautājumā par subsīdiju turpināšanu nerentablām ogļraktuvēm es rīkojos pretēji manas grupas nostājai un atturējos. Manuprāt,

Parlamenta balsojuma pamatā ir nacionālistisks reflekss un īstermiņa domāšana. Es iebilstu pret subsīdijām, jo uzskatu, ka ogļu izmantošana un ar tām saistītās CO₂ emisijas principā ir pretrunā ar visiem mūsu centieniem cīnīties pret klimata pārmaiņām. Nauda, kuru mēs varētu ieguldīt atjaunojamajos enerģijas avotos, tiek burtiski izmesta bezdibēnī. Manuprāt, mums vajadzētu meklēt ilgtspējīgas alternatīvas enerģijas ražošanas jomā.

Tomēr mums ir arī vajadzīgi alternatīvi risinājumi darba tirgū. Ir acīmredzams, ka pagātnē ir pieļautas kļūdas un ka attiecībā uz nodarbinātības politiku pieeja ir bijusi tuvredzīga. Ņemot vērā to, ka uz spēles ir liktas daudzas darbvietas, es labāk vēlētos redzēt, kā finansējums tiek piešķirts ietekmēto darba ņēmēju pārkvalificēšanai, nevis turpmākai ogļrūpniecības subsidēšanai. Šī iemesla es nolēmu atturēties, nevis balsot pret šo ziņojumu.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, jo piekrtu galvenajam argumentam, ka šajā nozarē ir jābūt pārejas regulējumam. Lai gan ogles un to ieguve rada lielu piesārņojumu, dažās valstīs tas arī nodrošina ļoti daudz darbvietu. Tāpēc dažu šo atbalsta veidu pēkšņa pārtraukšana, iespējams, varētu būtiski ietekmēt dažas dalībvalstis Eiropas Savienībā, taču ir svarīgi, lai šajā nozarē nodarbinātie saprastu, ka viņi turpmāk nevar paļauties tikai uz šo atbalstu.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Tā kā vietējie enerģijas avoti Eiropas Savienībā ir reti sastopami, es uzskatu, ka atbalsts akmeņogļu ieguves rūpniecībai ir pamatots saskaņā ar ES politiku enerģijas ražošanā veicināt atjaunojamās un zema oglekļa satura fosilās degvielas izmantošanu. Tomēr es nedomāju, ka tas attaisno beztermiņa atbalstu konkurēt nespējīgām ogļraktuvēm. Apzinoties raktuvju slēgšanas lielo sociāli ekonomisko ietekmi, īpaši mazapdzīvotos reģionos, ir jāņem vērā iespēja sniegt palīdzību un atbalstu.

Tomēr, lai samazinātu atbalsta radītus konkurences traucējumus iekšējā tirgū, Komisijai būs jānodrošina, lai tiktu noteikti, uzturēti un uzraudzīti precīzi un efektīvi konkurences noteikumi. Attiecībā uz vides aizsardzību dalībvalstīm būs jānodrošina pasākumu programma ar mērķi mazināt ogļu izmantošanas ietekmi uz vidi energoefektivitātes, atjaunojamās enerģijas vai oglekļa uztveršanas un glabāšanas jomās.

Jean-Marie Le Pen (NI), rakstiski. – (FR) Proeiropieiskie spēki vēlas atvieglot Eiropas pēdējo atlikušo ogļraktuvju slēgšanu, sniedzot īstermiņa valsts atbalstu. Ņemot vērā, ka Vācija un Rumānija saražo vairāk nekā 40 % elektroenerģijas, dedzinot akmeņogles, tas nozīmē, ka vairāk nekā 100 000 cilvēku tiks ziedoti uz ultraliberālisma altāra, aizbildinoties ar godīgu konkurenci un "zaļu" politikorektumu, kas paredz, ka mums būs jāražo elektrība ar vēja enerģijas palīdzību. Neapšaubāmi, atjaunojamu enerģijas veidu meklējumos šīm valstīm ogles būs jāaizstāj ar kodolreaktoros saražotas elektroenerģijas iegādi no kaimiņvalstīm.

Tā kā es pats agrāk esmu strādājis par ogļraci, es kļūstu diezgan emocionāls, domājot par visām Francijas un Eiropas ogļraktuvēm, kas tika slēgtas, radot lielas ciešanas un atstājot sabrukšanai veselus reģionus, kuri tādā veidā kļūst par ekonomiski un sociāli novārtā pamestu zemi un bieži nespēj atgūties. Tāpēc es diemžēl varu tikai secināt, ka šajā jomā, tāpat kā tik daudzās citās, Briseles Eiropa nav mēģinājusi aizsargāt mūsu nozares un mūsu darbvietas, tā vietā labāk izvēloties iztērēt milzum daudz naudas par globālistu projektiem, kas nekādi nav saistīti ar mūsu līdzpilsoņu problēmām.

Thomas Mann (PPE), rakstiski. – (DE) Es nobalsoju par *Rapky* kunga ziņojumu, jo plānu līdz 2018. gadam pakāpeniski pārtraukt ogļu ieguves subsīdijas, par laimi, atbalsta lielākā daļa visu grupu pārstāvju. Vācijas piemērs rāda, kā vienošanās par akmeņoglēm starp

centrālo valdību, federālajām valstīm, arodbiedrībām un vadību var nodrošināt efektīvu ogļu ražošanu bez vajadzības atlaist darbiniekus. Pašlaik visā Eiropā 100 000 darbvietu ir lielākā drošībā. Lai novērstu jebkādus pārpratumus, ir svarīgi saprast, ka tās nav pastāvīgas subsīdijas un ka mērķis nav atbalstīt konkurēt nespējīgus uzņēmumus. Runa ir par atbildīgu pieeju attiecībā pret tradicionālu Eiropas nozari. Ogļu izmantošanu var viegli pamatot vai nu kā degvielu elektroenerģijas ražošanai, vai kā izejvielu ķīmiskajā rūpniecībā, jo īpaši laikā, kad arvien vairāk jūtams tādu resursu kā naftas un gāzes trūkums. Minimāla ogļu daudzuma ražošana veicina mūsu energodrošību un novērš atkarību no importa. Nav pareizi sacīt, ka subsīdiju pārtraukšana ogļu ieguvei palīdzēs aizsargāt vidi.

No klimata viedokļa nav atšķirības, vai mēs izmantojam vietējās vai ārvalstu izejvielas. Mums ir jāturpina atbalstīt videi draudzīga ogļu tehnoloģija un droša energoapgāde, izmantojot vietējos produktus. Aktīva rūpniecības politika nav palikusi pagātnē — tas ir nākotnes uzdevums, pamatojoties uz saskaņotu konkurences stratēģiju un pamatotu sociālo politiku, kas ietver darba drošību.

Marian-Jean Marinescu (PPE), rakstiski. – (RO) 2010. gada 31. decembrī, beidzoties regulas par ogļrūpniecību termiņam, dažām valstīm būs jāslēdz savas akmeņogļu raktuves. Es balsoju par šīs regulas darbības pagarināšanu līdz 2030. gada 31. decembrim atšķirībā no Eiropas Komisijas ierosinātā 2026. gada 31. decembra. Diemžēl šis grozījums nesaņēma vajadzīgo balsu vairākumu. Tomēr tika atbalstīts punkts, ar kuru tiek samazināta dalībvalsts piešķirtā slēgšanas atbalsta kopsummas samazināšanas straujā lejupejošā tendence. Turklāt attiecīgo ražotņu darbība būs daļa no pastāvīgas slēgšanas plāna ar termiņu, kas jānosaka 2020. gada 31. decembrī, jo 2020. gads ir norādīts saistībā ar oglekļa uztveršanas, transportēšanas un uzglabāšanas projektiem, kuri pašlaik tiek izstrādāti vairākās dalībvalstīs.

Termiņš, kas tika apstiprināts ar vairākuma balsojumu, bija 2018. gada 31. decembris. Es vēlos norādīt, ka šis iegūtais subsidēšanas pasākumu termiņš tomēr ir Eiropas Parlamenta sasniegums, par četriem gadiem pagarinot Eiropas Komisijas sākotnēji ierosināto termiņu — 2014. gads.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu par valsts atbalstu, lai atvieglotu konkurēt nespējīgu ogļraktuvju slēgšanu. Uz oglēm netiek attiecināti noteikumi par valsts atbalstu jau 35 gadus. Komisija ir ierosinājusi pārtraukt šo izņēmumu, kas ļautu piešķirt valsts atbalstu tikai tādām ogļraktuvēm, kuras ir paredzēts slēgt līdz 2014. gadam. Visām ogļraktuvēm, kuras netiek slēgtas līdz šim datumam, ir jāatmaksā valsts atbalsts, un visām valstīm, kuras piešķir valsts atbalstu, ir jāizstrādā klimata pārmaiņu mazināšanas plāns. Vācija plāno slēgt konkurēt nespējīgas raktuves līdz 2018. gadam, un referents ir ierosinājis grozījumu pagarināt šo priekšlikumu līdz 2018. gadam. Man šķita pamatoti atbalstīt viņa priekšlikumu.

Marisa Matias (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo, lai gan tas ir saistīts ar svarīgiem vides jautājumiem, piemēram, enerģijas avotiem un klimata pārmaiņām, kā arī ekonomikas jautājumiem, piemēram, konkurēt nespējīgu ražotņu darbības ilgumu, ekonomikas un sociālās krīzes laikā ir svarīgi iestāties par sociālajiem jautājumiem. Nedrīkst veikt tādus pasākumus, kas saasina krīzi. Uz krīzi jāreaģē, veicot ieguldījumus un aizsargājot sabiedrību, kas šajā gadījumā nozīmē tādu apstākļu nodrošināšanu, kas ļauj slēgt šīs raktuves noteiktā laikā posmā pēc sagaidāmajām krīzes beigām, tādējādi aizsargājot darbvietas un cīnoties pret bezdarbu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā noteiktais atbalsts ir ļoti svarīgs, lai palīdzētu atbalstīt tos, kuri, iespējams, zaudēs darbu šajā nozarē. Tūlīt pat ir jānosaka

pārqualificēšanās vajadzības raktuvju slēgšanas skartajiem darba ņēmējiem, kā arī jāizskata visi iespējamie finansēšanas avoti no reģionālajiem, valsts un ES līdzekļiem.

Ilgtermiņā pēc 2014. gada ir jāturpina finansēt vides aizsardzības pasākumus un izmaksas, ko rada raktuvju slēgšana. Dalībvalstu ogļrūpniecības subsīdiju priekšlaicīga pārtraukšana attiecīgajos reģionos varētu radīt milzīgas vides un finanšu problēmas, un tas varētu būt pat vēl dārgāk nekā šo subsīdiju pakāpeniska atcelšana.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Ir ļoti svarīgi turpināt atbalstīt ogļrūpniecību Eiropā, lai ļautu konkurēt nespējīgas raktuves slēgt pakāpeniski. Tomēr Komisijas priekšlikums nav pietiekams. Ogļu ieguve ir koncentrēta tikai dažos reģionos, kuriem dažu nākamo gadu laikā būs pilnībā jāpārstrukturē to ekonomika. Iepriekš mēs esam pietiekami bieži redzējuši, ka kalnrūpniecības reģioni, kuri ir kļuvuši konkurēt nespējīgi, īsā laika posmā ir cietuši no smagas sociālas un ekonomiskas lejupslīdes. Agrāk daudzi šie reģioni bija Eiropas ekonomikas „melnās pērles”.

Ja mēs tiem dosim laiku pielāgoties pārmaiņām šādos apstākļos, tie var turpināt būt ekonomiski varenī. Taču, ja mēs tos pametīsim nelaimē, bezdarba un bankrotu rezultātā mums radīsies ievērojamas izmaksas. Zaļo izvirzītais arguments, ka šis process kaitē videi, ir tīrs izdomājums. Vietējās ogles ir daudz draudzīgākas videi nekā importētās ogles. Šī iemesla dēļ es nobalsoju par šo ziņojumu, kas ir ļoti skaidri formulēts.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā ietvertie pasākumi, ja tos apstiprinās Padome, palīdzēs novērst nopietnas sociālas sekas daudzās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Eiropas Komisijas ierosinātais termiņš ir pārāk tuvs un nereāls. Tāpēc subsīdijas akmeņogļu ražošanai ir jāturpina piešķirt līdz 2018. gadam. Rumānija, mana dzimtā dalībvalsts, ir pieredzējusi šādu milzīgu sociālo problēmu, un es uzskatu, ka termiņa atlikšana ir vajadzīga un atzinīgi vērtējama rīcība.

Sławomir Witold Nitras (PPE), rakstiski. – (PL) Es esmu iepriecināts par Eiropas Parlamenta šodien pausto nostāju par valsts atbalstu konkurēt nespējīgu ogļraktuvju slēgšanas atvieglošanai.

Jāatzīmē, ka šādos gadījumos piešķirtajam valsts atbalstam jābūt izņēmumam un jānodrošina atbilstība noteikumiem, kuri atbalsta rezultātā faktiski ļauj neslēgt raktuves un kuros nav skaidri pieprasīts atmaksāt valsts atbalstu, ja raktuves netiek slēgtas. Mēs nedrīkstam nonākt situācijā, kad raktuves izmanto valsts budžeta līdzekļus, lai sasniegtu rentabilitāti. Šodien mēs ierosinājam mehānismu, saskaņā ar kuru var piespiest dalībvalstis īstenot konsekventus valsts atbalsta ierobežojumus, kā arī pakāpenisku pāreju uz vispārīgiem noteikumiem, kas attiecas uz visām ekonomikas nozarēm.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *Rapka* kunga ziņojumu, jo piekrītu termiņa atlikšanai līdz 2018. gadam. Komisijas ierosinātais 2014. gada termiņš nav pamatots — pat ne ar Komisijas ietekmes novērtējumu.

Pamatojoties uz Komisijas ietekmes novērtējumu, kā loģisks Regulas (EK) Nr. 1407/2002 turpinājums 2018. gada termiņš ir atbilstošs, nodrošinot sociāli pieņemamu risinājumu, kas nerada masveida atlaišanu no darba vairākās dalībvalstīs. Es neuzskatu, ka šajos krīzes laikos raktuves būtu jāslēdz un visā Eiropā jāatlaiž no darba tūkstošiem darba ņēmēju.

Turklāt piesārņojuma problēma nav jārisina kā šī jautājuma daļa. Patiesi, ogļraktuvju slēgšana neatrisinātu šo problēmu, jo tā vietā, lai ogles iegūtu šajā raktuvēs, tās tiktu importētas no ārvalstīm. Ja mēs vēlamies atrast risinājumu klimata pārmaiņu novēršanai,

mums tas jāatrod rūpnīcās, kas izmanto ogles. Tikai pārveidojot šāda veida rūpnīcas, tiks samazināta emisija.

Aldo Patriciello (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es esmu pateicīgs *Rapray* kungam par viņa izcilo darbu, un es atbalstu iesniegtos grozījumus. Es balsoju „par”, jo atbalstu pasākumus, kas jāveic, lai novērstu raktuvju slēgšanas ārkārtīgi nopietno sociāli ekonomisko ietekmi, īpaši mazapdzīvotos reģionos.

Tā kā vietējie enerģijas avoti Eiropas Savienībā ir reti, atbalsts akmeņogļu ieguves rūpniecībai ir pamatots saskaņā ar ES politiku enerģijas ražošanā veicināt atjaunojamas un zema oglekļa satura fosilās degvielas. Tāpēc es atbalstu šos centienus, kas atbilst plašākajai stratēģijai „20-20-20”.

Rovana Plumb (S&D), *rakstiski*. – (RO) Pamatojoties uz Eiropas Parlamenta atzinumu par priekšlikumu regulai, ogļu ražošanas subsidēšanas termiņš ir atlikts līdz 2018. gada 31. decembrim (četrus gadus vēlāk nekā Komisijas priekšlikumā) un tas ir attiecināms tikai uz akmeņoglēm. Ogļu nozare nodrošina aptuveni 100 000 darbvieta. Raktuves, kuru darbība ir atkarīga no atbalsta, galvenokārt atrodas Rūras reģionā Vācijā, Spānijas ziemeļrietumos un *Valea Jiului* Rumānijā. Aptuveni 40 % Rumānijas elektroenerģijas tiek saražots, izmantojot ogles, no kurām lielākā daļa ir akmeņogles. Komisijas ierosinātais raktuvju slēgšanas plāna termiņš 2014. gadā ir patvaļīgs un tas nav pamatots ar ietekmes novērtējumu, ko veikusi paši ES izpilddienesti. Tādēļ 2018. gads garantē pieņemamu risinājumu, ņemot vērā šo ietekmes novērtējumu.

Referents atbalsta pakāpenisku atbalsta samazināšanu. Ikgadējais samazinājums nedrīkst būt mazāks par 10 % no pirmajā gadā piešķirtā atbalsta un tikai saskaņā ar ļoti cieši uzraudzītu slēgšanas plānu. Es balsoju par šo ziņojumu, jo regulas piemērošana tādā veidā, kā ierosinājis Eiropas Parlaments, mazinās šādas raktuvju slēgšanas negatīvās sociālās sekas, un šis pasākums skars arī *Valea Jiului* raktuves.

Miguel Portas (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo, lai gan tas ir saistīts ar svarīgiem vides jautājumiem, piemēram, enerģijas avotiem un klimata pārmaiņām, kā arī ekonomikas jautājumiem, piemēram, konkurēt nespējīgu ražotņu darbības ilgumu, ekonomikas un sociālās krīzes laikā ir svarīgi iestāties par sociālajiem jautājumiem. Nedrīkst veikt tādus pasākumus, kas saasina krīzi. Uz krīzi jāreaģē, veicot ieguldījumus un aizsargājot sabiedrību, kas šajā gadījumā nozīmē tādu apstākļu nodrošināšanu, kas ļauj slēgt šīs raktuves noteiktā laikā posmā pēc sagaidāmajām krīzes beigām, tādējādi aizsargājot darbvieta un cīnoties pret bezdarbu.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Padomes 2002. gada 23. jūlija Regulas (EK) Nr. 1407/2002 par valsts atbalstu ogļu rūpniecībai termiņš beidzas 2010. gada 31. decembrī. Tas spiedīs dažas dalībvalstis šajā datumā slēgt savas ogļraktuves, un tām nāksies risināt šādas vienlaicīgas slēgšanas ievērojamās sociālās un reģionālās sekas. Komisijas priekšlikumā bija ierosināts noteikt dalībvalstīm tiesisku regulējumu, kas ļauj tām paldzināt atbalsta piešķiršanu līdz 2014. gada 31. decembrim, un Parlaments pagarināja šo termiņu līdz 2018. gada 31. decembrim, šādi nodrošinot nosacījumus, lai sociālā un vides līmenī šo problēmu risinātu ilgtspējīgā veidā.

Teresa Riera Madurell (S&D), *rakstiski*. – (ES) Pātraucot atbalstu konkurēt nespējīgu ogļraktuvju slēgšanai 2014. gadā, kā to ierosināja Komisija, noteiktos ES reģionos, kur kalnrūpniecība joprojām ir svarīgs nodarbinātības avots, tiktu radītas nopietnas sociāli

ekonomiskās sekas. Tāpēc Parlamenta nostāja, prasot to atlikt līdz 2018. gadam, ir tik svarīga.

Mans balsojums atspoguļo manu pārliecību, ka šo raktuvju slēgšana ir jāatliek, lai attiecīgajiem reģioniem un dalībvalstīm — galvenokārt Spānijai, Vācijai un Rumānijai — dotu vajadzīgo laiku, lai veiktu vajadzīgo pārstrukturēšanu pašreizējā krīzes periodā.

No vienas puses, šajā pārstrukturēšanā ir jāietver pāreja uz ilgtspējīgiem saimnieciskās darbības veidiem, kas rada kvalitatīvas darbvietas, un, no otras puses, ja iespējams, jāizveido konkurētspējīgāka un ilgtspējīgāka ogļu ieguves nozare un mazāk piesārņojoša ogļu izmantošana.

Lai to izdarītu, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai ir jāatbalsta pētniecība un attīstība tādās jomās kā CO₂ uztveršana un uzglabāšana, kā arī jāsasniedz videi draudzīgākas dedzināšanas metodes.

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) Vai Eiropas Savienībai jāturpina subsidēt rūpniecības nozares, kurām galu galā lemts pazust no Eiropas? Tas ir sarežģīts jautājums, uz kuru mums jāatbild, pieņemot *Rapky* kunga ziņojumu par valsts atbalstu konkurēt nespējīgu ogļraktuvju slēgšanas atvieglošanai. Eiropas Komisija ir ierosinājusi plānotu subsīdiju pārtraukšanu 2014. gada oktobrī. Tas ir pamatots priekšlikums, kurā ņemta vērā ogļu rūpniecībai sniegtā atbalsta negatīvā ietekme uz vidi un vajadzība dalībvalstīm nodrošināt atbilstīgu pasākumu plānu, piemēram, energoefektivitātes, atjaunojamās enerģijas vai oglekļa uztveršanas un glabāšanas jomās.

Fakti ir iznīcinoši: EUR 1 288 miljoni ražošanas atbalstam, kas kopumā laikā no 2003. līdz 2008. gadam veido EUR 2,9 miljardus subsīdiju ogļu rūpniecībai, nav devuši neko, lai ierobežotu tirgus daļas zaudēšanu, un tie arī nav nodrošinājuši, lai 100 000 šīs nozares darba ņēmēju saņemtu noderīgu palīdzību savai pārkvalifikācijai. Tāpēc man ir žēl, ka Eiropas Savienībai nav pieticis drosmes šodien pusdienlaikā pateikt „nē” ogļraktuvju atbalsta pildzināšanai līdz 2018. gada beigām vai apņēmīgi pievērsties jauniem enerģijas avotiem, kas nodrošinātu darbvietas Eiropas iedzīvotājiem.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Šodienas balsojums ir pretrunā ar ES interesēm ekonomikā, enerģētikā un klimata pārmaiņu jomās. Konkurēt nespējīgu ogļraktuvju subsidēšana ir miljardiem eiro valsts naudas izšķērdēšana, jo īpaši ņemot vērā pašreizējo spiedienu uz valsts finansēm. Atbalsta pildzināšana ogļraktuvju darbībai nemazina ogļrūpniecības nozares darba ņēmēju pamatotās bažas par savu nākotni. Tā vietā tiek riskēts aizkavēt pāreju uz zaļo ekonomiku ar nākotnes enerģētikas nozari, kuras pamatā ir energoefektivitāte un atjaunojamā enerģija, kas nodrošinātu tūkstošiem jaunu, ilgtspējīgu darbvietu izveidi bijušajos ogļu ražošanas reģionos.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Kaut gan ogļu ieguves nozarei nav liela nozīme Lietuvas ekonomikā, šis ziņojums ir svarīgs manai valstij. Beidzoties Regulas (EK) Nr. 1407/2002 termiņam, dažas dalībvalstis būs spiestas nekavējoties slēgt savas ogļraktuves un saskarties ar milzīgām sekām sociālajā un vides jomā saistībā ar to. Lietuva vienkārši pārāk labi zina, ar kādām problēmām jāsaskaras pēc šādas slēgšanas. Lietuvas Ignalinas kodolspēkstacijas slēgšanas rezultātā tika zaudēti darījumi un darbvietas. Tas arī bija trieciens mūsu neatkarībai enerģētikas jomā, un tādēļ mēs nedrīkstam aizmirst, ka Eiropas Savienības pamatā ir solidaritāte enerģētikas jomā. Pašlaik Lietuva un pārējās Baltijas valstis enerģētikas ziņā ir salas, kas nošķirtas no Eiropas gāzes un elektroenerģijas

tīkliem. Man bija prieks šomēnes dzirdēt ziņojumus, ka Eiropas Komisija atbalsta Baltijas enerģijas tirgus starpsavienojumu plānu.

Es ceru, ka tādi projekti kā tie, kas saistīti ar Visaginas kodolspēkstaciju un Lietuvas-Polijas gāzes tīklu starpsavienojumu, saņems ES finansiālu atbalstu. Tas dotu labumu visai Eiropai. Visbeidzot, ir svarīgi paturēt prātā ogļraču un citu enerģētikas nozares darba ņēmēju drošību. Nesenie negadījumi Čīlē un Jaunzēlandē mums neļaus to aizmirst.

Anna Záborská (PPE), *rakstiski*. – (SK) Ogļu ieguve Eiropā nav efektīva, un tā ir jāsubsidē. Tomēr tā dēvētie alternatīvie enerģijas avoti ir vienlīdz neefektīvi — ja ne vēl neefektīvāki. Tāpēc akmeņogļu spēkstacijām ir kas kopīgs ar saules vai vēja enerģijas stacijām. To saražotā enerģija vienkārši ir pārāk dārga. Tāpēc valstis subsidē ogļu ieguvu vai pērk tādu elektroenerģiju, kas saražota par augstāku cenu, nekā samaksā gala lietotājs. Katrai elektroenerģijas ražošanas metodei ir savas priekšrocības un trūkumi. Tomēr pieredze rāda, ka nav pareizi pašauties tikai uz vienu enerģijas avotu. Ja Eiropas energodrošība ir mūsu prioritāte, tad būtu kļūda atmest vienu no iespējamajiem enerģijas avotiem. Valsts nedrīkst izmantot nodokļu maksātāju naudu, lai atbalstītu nefunkcionējošus uzņēmumus. Ne visas raktuves, kuras pašlaik nespēj izdzīvot tirgū bez subsīdijām, ir neizbēgami lemtas neveiksmei. Dažas no tām var kļūt konkurētspējīgas, ja tām tiek dots laiks pārveidoties. *Rapky* kunga ziņojumā ir vēlme sniegt tiem šādu iespēju. Es esmu no Prividzas reģiona, kurā ir spēcīgas kalnrūpniecības tradīcijas. Es zinu, ka daudzas ģimenes nonāks nabadzībā, ja tēvi zaudēs darbu raktuvēs. Arī viņu vārdā es balsoju par šo ziņojumu, kurā ir radīta iespēja saglabāt tūkstošiem darbvietu tradicionālā Slovākijas kalnrūpniecības reģionā.

Ziņojums: Eva Joly (A7-0315/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona valstu (ĀKK) un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas (APA) darbu 2009. gadā, jo uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai tā turpinātu veikt uzraudzības uzdevumu sarunās par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (EPN) un sekmētu parlamentāriešu savstarpējo sadarbību, lai radītu visu šo procesu lielāku pārredzamību.

Ņemot to vērā, es uzskatu, ka ir būtiski stiprināt sadarbības parlamentāro dimensiju, atzīstot, ka Āfrikas Savienības izveide un APA nozīmes palielināšanās, bez šaubām, ir izaicinājums ĀKK un ES sadarbībai un tādā veidā arī ĀKK un ES APA. Ņemot vērā, ka 2009. gadā Komisija un ĀKK valstis ierosināja otro reizi pārskatīt Kotonū partnerattiecību nolīgumu, ir svarīgi, lai APA ļoti rūpīgi uzraudzītu norises, kas nodrošinātu tās izdzīvošanu un pārveidi par iestādi. Sadarbība starp Parlamentu un APA sākās 2007. gadā, un pagājušajā gadā tika izveidota pilnvērtīga delegācija attiecībām ar APA.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju par šo rezolūciju, kurā ir izvērtēts Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona valstu (ĀKK) un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas darbs 2009. gadā. Šis asamblejas darbs ir īpaši svarīgs, nostiprinot demokrātiskos procesus šajās valstīs, tāpēc es piekrītu rezolūcijā paustajiem apsvērumiem, ka parlamenti ir cieši jāiesaista demokrātiskajā procesā un valstu attīstības stratēģijās. Es uzskatu, ka Kotonū partnerattiecību nolīguma pārskatīšana palīdzēs risināt jaunās pārmaiņas, kas radušās desmit gados kopš šī nolīguma pirmās parakstīšanas, un palielinās šo valstu parlamentu, pilsoniskās sabiedrības un privātā sektora līdzdalību politiskajā un ekonomiskajā dzīvē. Es arī piekrītu priekšlikumam, ka Eiropas Attīstības fonds (EAF) būtu jāiekļauj ES budžetā, lai palielinātu attīstības sadarbības politikas konsekvenci, pārredzamību un efektivitāti un nodrošinātu šā fonda demokrātisku uzraudzību.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu par Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona valstu (ĀKK) un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas darbu 2009. gadā. Tirdzniecības komisāra pozitīvā atbilde uz ĀKK valstu aicinājumu pārskatīt sarunu par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (EPN) laikā radušos strīdīgos jautājumus ir vērtējama atzinīgi. Turpmākām EPN sarunām, kā arī to iespējamajai īstenošanai ir jānotiek stingrā parlamentārā uzraudzībā. ĀKK valstu parlamentiem ir jāuzstāj uz savu līdzdalību valstu un reģionālu stratēģiju dokumentu pieņemšanā un izpildē, jo tie ir galvenie attīstības palīdzības plānošanas līdzekļi. Lai palīdzētu novērst Parlamentārās asamblejas raizes par pašreizējās finanšu krīzes sekām jaunattīstības valstīs, mums ir jāstrādā pie papildu finansējuma avotiem, jo īpaši pie starptautiska finanšu darījumu nodokļa. Tomēr ĀKK valdībām ir jāparāda lielāka apņemšanās cīnīties pret nodokļu paradīzēm, izvairīšanos no nodokļu nomaksas un nelikumīgu kapitāla aizplūšanu. Pašreizējā termiņa sākumā, izveidojot pastāvīgu Eiropas Parlamenta delegāciju attiecībām ar Visāfrikas Parlamentu, ir veikta ļoti pozitīva darbība, kas veicinās ĀKK un ES parlamentārās asamblejas arvien politiskākas līdzdalības nostiprināšanu.

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Es šī ziņojuma pieņemšanu vērtēju atzinīgi, jo Apvienotajai parlamentārājai asamblejai (APA) ar sava darba kvalitāti ir izdevies kļūt par Ziemeļu un Dienvidu sadarbības vēra ņemamu dalībnieci. Piemēram, asamblejai ir bijusi un joprojām ir ievērojama loma ekonomikas partnerattiecību nolīgumu (EPN) sarunu pārraudzībā. Turklāt ir pieņemti daži svarīgi grozījumi, piemēram, mudinot APA meklēt papildu inovatīvus finansējuma avotus attīstības finansēšanai, piemēram, starptautisko finanšu darījumu nodokli, kā arī atkārtoti aicinot to risināt jautājumu par nodokļu paradīžu likvidāciju.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas darbu 2009. gadā, jo uzskatu, ka šī asambleja joprojām nodrošina svarīgus apstākļus atvērtam, demokrātiskam un dziļam dialogam starp Eiropas Savienību un Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona (ĀKK) valstīm. Lai šis sadarbības process būtu efektīvāks un demokrātiskāks, ir jānodrošina lielāka ĀKK valstu parlamentu līdzdalība stratēģisku sadarbības plānu sagatavošanā, un tiem līdz ar Eiropas iestādēm ir arī aktīvāk jāpiedalās sarunās par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Neapšaubot jautājumu par ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas paveiktā darba nozīmi 2009. gadā vai tā nenoliedzamo ieguldījumu attīstības sadarbībā, es nevaru nepaust bažas par Joly kundzes 6. punkta saturu: „...mudina APA turpināt darbu šajā jomā un meklēt papildu inovatīvus finansējuma avotus attīstības finansēšanai, piemēram, starptautisko finanšu darījumu nodokli”. Es neuzskatu, ka starptautisks finanšu darījumu nodoklis sniegtu lielu labumu Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona valstīm.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Apvienotā parlamentārā asambleja (APA) 2009. gadā tika sasaukta divas reizes, un šajā gadā Komisija un Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona (ĀKK) valstis iesniedza priekšlikumus par Kotonū partnerattiecību nolīgumu otro pārskatīšanu, par kuru sarunas notiks 2010. gadā. Ņemot vērā ĀKK grupas reģionalizāciju ekonomisko partnerattiecību nolīgumu procesā, ir svarīgi, lai APA ļoti rūpīgi uzraudzītu norises, kas nodrošinātu tās izdzīvošanu un pārveidi par iestādi. Es vēlētos vērst uzmanību uz APA raizēm par pašreizējās finanšu krīzes sekām, rezolūcijas pieņemšanu Luandā par finanšu krīzes ietekmi uz ĀKK valstīm un par krīzes radīto problēmu novēršanu ĀKK valstīs.

Joāo Ferreira (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Lai ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja pareizi veiktu savu uzdevumu — ko minēja referente — Ziemeļu un Dienvidu sadarbībā un stiprinot šīs darbības parlamentāro aspektu, ir jāaizstāv dažas būtiskas tās pamatiezīmes. Asamblejas pārstāvības apjoms ir gan tās lielākā vērtība, gan būtisks priekšnosacījums, ja tā vēlas pienācīgi veikt savu uzdevumu. Tāpēc ir jānoraida jebkādi mēģinājumi samazināt šo reprezentativitāti, pamatojot to ar izdevumu samazināšanu, un vienlaikus ir jāaizstāv asamblejas plurālistiskā būtība, bez kuras daži tās principi tiktu būtiski izkropļoti un daži tās pamatmērķi tiktu nopietni apdraudēti. Ir jāgarantē visi vajadzīgie līdzekļi, lai nodrošinātu visu parlamentāriešu efektīvu un plašāku līdzdalību, neatkarīgi no tā, vai viņi pārstāv ES vai — jo īpaši — Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona (ĀKK) valstis.

Tieši tāpēc mēs ar bažām esam atkārtoti pieredzējuši nespēju nodrošināt vajadzīgos apstākļus, lai garantētu šo līdzdalību, sevišķi attiecībā uz tulkošanas pakalpojumiem. Bieži vien tiek atņemtas ES un ĀKK valstu oficiālās valodas, kā tas ne vienreiz vien bijis attiecībā uz portugāļu valodu. Tā ir nopietna kļūda, kuru ir svarīgi izlabot.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Kā ĀKK un ES (Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona un Eiropas Savienības) Apvienotās parlamentārās asamblejas locekle es noteikti balsoju par šo ziņojumu par ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas darbu 2009. gadā. ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja ir unikāla iestāde, kurai ir izdevies kļūt par Ziemeļu un Dienvidu sadarbības vērtīgu nemamu dalībnieci. Tas ir izdevies, pierādot sava darba augsto kvalitāti, kuras pamatā ir sadarbības, apspriežu, pārredzamības un demokrātiska dialoga princips, kā arī vēl lielāka savstarpēja sadarbība starp Eiropas un ĀKK parlamentāriešiem. Tā kā Kinšasā sākas šīs asamblejas 20. sesija, es vēlētos mudināt APA turpināt savu darbu un šo sadarbību. Protams, es jo īpaši balsoju par punktu, kurā aicināts pielikt pūliņus, lai noteiktu starptautisku finanšu darījumu nodokli un likvidētu nodokļu paradīzes.

Filip Kaczmarek (PPE), *rakstiski*. – (PL) Es atbalstīju Joly kundzes ziņojumu par ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas darbu 2009. gadā. Jautājums, kas mums jāanalizē detalizētāk, ir saistīts ar APA reģionālajām sanāksmēm. Nav šaubu, ka šīs sanāksmes ir vajadzīgas. Tomēr es uzskatu, ka mums ir jāizstrādā un jāprecizē šo sanāksmju darbības forma.

Mums ir skaidrāk jānorāda reģionālo sanāksmju laikā izmantojamās darba metodes. Šo sanāksmju vērtības pamatā ir tas, ka tajās var lielāku uzmanību pievērst reģionālām problēmām. Precīzāk formulējot oficiālās procedūras, tiks nostiprinātas ĀKK un ES APA reģionālo sanāksmju iespējas būt ietekmīgām. Tieši tāpēc mums vajadzētu risināt šo jautājumu. Liels paldies!

Alan Kelly (S&D), *rakstiski*. – Grupa, kuru pārstāvu Eiropas Parlamentā, ir diezgan būtiski grozījusi sākotnējo ziņojumu. Tagad tajā ĀKK valdības tiek aicinātas iekļaut stingrākas klauzulas par nediskrimināciju un palīdzību cīņā pret izvairīšanos no nodokļu nomaksas un nodokļu paradīzēm. Lai uzlabotu ĀKK un ES sadarbību, ir vajadzīga lielāka ĀKK valstu valdību un pilsoniskās sabiedrības līdzdalība, sniedzot finansiālu un tehnisku atbalstu.

Giovanni La Via (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es balsoju par ziņojuma par ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas darbu 2009. gadā apstiprināšanu, jo uzskatu, ka tās ieguldījums Ziemeļu un Dienvidu sadarbībā ir ļoti būtisks. Patiesībā APA ir bijusi un joprojām ir liela nozīme, sarunās par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem iesaistot vietējās iestādes.

Šo iemeslu dēļ es pievienojos savu kolēģu deputātu aicinājumiem Komisijai pielikt visus pūliņus, lai laikus sniegtu informāciju par šīm sarunām, un nodrošināt, lai Parlaments varētu pilnībā piedalīties nolīgumu uzraudzībā un šādā veidā tai palīdzēt. Visbeidzot — es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai Eiropas Parlaments uzņemtos informēta dalībnieka lomu — un es to saku, ne tikai atsaucoties uz sarunām šajā jomā —, jo tā ir iestāde, kas spēj nodrošināt šī procesa pārredzamību un paust vietējo kopienu vajadzības.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu par ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas darbu 2009. gadā. Parlamentāra uzraudzība ir ļoti svarīga, lai nodrošinātu, ka ES attīstības līdzekļi tiek izmantoti vislabākajā veidā un efektīvi sekmē Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu. Asamblejai ir bijusi un joprojām ir ievērojama loma ekonomikas partnerattiecību nolīgumu (EPN) sarunu pārraudzībā, kas ir ļāvusi Eiropas Parlamenta deputātiem tiešā veidā dzirdēt ĀKK parlamentāriešu paustās bažas, tā nodrošinot labāku Eiropas Parlamenta uzraudzību pār Komisijas sarunām un EPN īstenošanu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona (ĀKK) valstu un ES Apvienotā parlamentārā asambleja (APA) 2009. gadā tika sasaukta divas reizes, un šajā sanāksmēs tika pieņemti svarīgi lēmumi par dažādiem jautājumiem, jo īpaši par pārtikas un finanšu krīzi, stāvokli Somālijā, klimata pārmaiņām un stāvokli Madagaskarā. Vairākas darba grupas arī satikās, lai debatētu par svarīgiem jautājumiem, tostarp: apmācību labākai pārvaldībai, būvniecības projektiem un pilsētas mājokļu nomaiņu, personām ar invaliditāti, lauku tūrismu un minoritāšu tiesībām Čehijā. Šīs regulārās sanāksmes kļuva svarīgas, jo tās bija dažādas un tajās tika apspriesti abām pusēm svarīgi jautājumi ar mērķi rast risinājumus problēmām, ar kurām saskaras vismazāk attīstītie reģioni.

Louis Michel (ALDE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par par Joly kundzes teicamo ziņojumu par ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas darbu, kura ir — es atkārtoti — unikāla iestāde pasaulē, pateicoties tās sastāvam un gatavībai kopīgi strādāt, lai veicinātu Ziemeļu un Dienvidu savstarpējo saikni ne vien ar likumdošanas līdzekļiem, bet arī demokrātisku dialogu un sadarbību. Es vēlētos izmantot šī ziņojuma sniegto iespēju, lai varētu piemērot nodokli starptautiskiem finanšu darījumiem, tādā veidā veicinot noteiktu palīdzības sniedzēju saistību izpildi attiecībā uz oficiālo attīstības palīdzību jaunattīstības valstīm, lai tās veiktu vajadzīgās izmaiņas cīņā pret klimata pārmaiņām. Es vēlētos uzsvērt, ka 2002. gada Monterejas konsensā, Dohas 2008. gada konferences turpinājumā un 2010. gada septembrī Ņujorkā organizētajā Augsta līmeņa plenārsēdē par Tūkstošgades attīstības mērķiem tika pausta pozitīva nostāja par inovatīviem un alternatīviem finansējuma avotiem attīstības finansēšanai un tika uzsvērts, ka ir vajadzīga līdzsvarota pieeja starp attīstības ekonomiskajiem, sociālajiem un vides aspektiem.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Es nobalsoju pret ziņojumu par ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas darbu 2009. gadā, jo tas ir ļoti neskaidrs un tā formulējums ir neprecīzs. Turklāt tajā nav norādīti plāni efektīvākai turpmākai attīstības sadarbībai ar Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona (ĀKK) valstīm. Attīstības palīdzība pašreizējā formā 80 % gadījumu ir neveiksmīga. Tā vienkārši ir palielinājusi attiecīgo valstu atkarību no ārējās palīdzības. Mums ir jāpalīdz šīm valstīm palīdzēt sev pašām. Tām ir jāspēj pakāpeniski attīstīt funkcionējošu tautsaimniecību. Šajā saistībā ļoti svarīga ir spēja pabarot pašiem sevi. Tomēr šajā ziņojumā neatlaidīgi tiek atbalstīts *status quo*, un tādēļ es balsoju pret to.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Sadarbība ar Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona valstīm ir viens no svarīgākajiem Eiropas Savienības ārpolitikas

aspektiem. Tāpēc man ir skumji, uzzinot par finanšu problēmām, kas skar ĀKK grupu. Neatkarīgi no šīm problēmām ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja šodien ir viens no svarīgākajiem Ziemeļu un Dienvidu dialoga forumiem. Es atzinīgi vērtēju reģionālās integrācijas veidošanos starp Āfrikas valstīm, no vienas puses, un Karību jūras valstīm, no otras, kas veicina efektīvu dialogu starp Eiropas Parlamentu un pasaules Dienvidiem. Ņemot vērā šos aspektus un pilnībā atbalstot dialoga veidošanu starp ES un Dienvidu valstīm, es nolēmu balsot par šo ziņojumu par ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas darbu 2009. gadā.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es balsoju par ziņojumu par ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas darbu, jo uzskatu, ka šai asamblejai ir bijusi liela nozīme un tā ir centusies atrast risinājumus dažkārt sarežģītām problēmām. Lai gan tai ir konsultatīvas struktūras nozīme, tā ir svarīgs forums un tikšanās vieta, lai diskutētu un mēģinātu apmierināt dažādās prasības.

No visiem svarīgajiem pieņemtajiem ziņojumiem un rezolūcijām ir jāmin tikai tie, kas saistīti ar stāvokli Madagaskarā, ar klimata pārmaiņām, ar stāvokli Nigērā un ar Kotonū nolīguma otro pārskatīšanu. Visbeidzot, ir vērts pieminēt rezolūciju par finanšu krīzes ietekmi uz ĀKK valstīm, kurā ir norādīts, ka šīs valstis, kuras nekādi nav atbildīgas par globālo nestabilitāti, diemžēl galu galā maksā visaugstāko cenu attiecībā uz lielākām izmaksām, mazāku palīdzību no bagātākajām valstīm un dārgākām precēm.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona (ĀKK) valstu un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas (APA) darbu 2009. gadā. Ir svarīgi uzsvērt APA nozīmi, jo tai ir izdevies kļūt par Ziemeļu un Dienvidu sadarbības vērā ņemamu dalībnieci, veicinot atklāta un demokrātiska dialoga nostiprināšanu starp ES un ĀKK reģiona valstīm.

Crescenzo Rivellini (PPE), *rakstiski*. – (IT) Mēs šodien plenārsēdē balsojām par rezolūcijas priekšlikumu par ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas darbu 2009. gadā.

2009. gadā Apvienotā parlamentārā asambleja tika sasaukta divas reizes. Tajās tika apstiprinātas 10 rezolūcijas, kā arī Luandas deklarācija par Kotonū partnerattiecību nolīguma otro pārskatīšanu. Gada laikā tika organizētas arī divas reģionālās sanāksmes attiecīgi Gajanā (Karību reģions) un Burkinafaso (Rietumāfrikas reģions).

Neskatoties uz to, 2009. gadā lielu triecienu radīja ĀKK ministru padomes 2008. gada decembrī pieņemtais lēmums krasi samazināt ĀKK sekretariāta budžetu, kas bija paredzēts darbinieku misijām. Šis lēmums būtiski ietekmēja pakalpojumu garantēšanas iespēju saistībā ar APA sanāksmēm ārpus Briseles.

2009. gada decembrī ĀKK padome veica vajadzīgo pārskatīšanu, lai garantētu pietiekamu 2010. gada budžeta finansējumu, lielākais, divu plenārsēžu, vienas reģionālās sanāksmes un divu papildu misiju nodrošināšanai. Ņemot to vērā, ir pareizi turpināt darbu šajā jomā un meklēt papildu inovatīvus finansējuma avotus attīstības finansēšanai, proti, starptautisko finanšu darījumu nodokli.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Es esmu gandarīts par šo rezolūciju, kuru sagatavoja mūsu kolēģe deputāte *Eva Joly* un kurā tiek atzinīgi vērtēts tas, ka APA 2009. gadā joprojām nodrošināja apstākļus atvērtam, demokrātiskam un dziļam dialogam starp Eiropas Savienību un ĀKK valstīm, un kurā tiek aicināts padziļināt politisko dialogu; tajā arī tiek atzinīgi vērtēta jaunā tirdzniecības komisāra pozitīvā atbilde uz vairāku ĀKK valstu un reģionu aicinājumu pārskatīt sarunu par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem laikā

radušos strīdīgos jautājumus atbilstoši Komisijas priekšsēdētāja paziņojumiem, kā arī uzsvērta vajadzība sarunām par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem un to īstenošanas procesam piemērot stingru parlamentāro uzraudzību.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Kā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas locekle es atbalstīju ziņojumu par APA darbu 2009. gadā. Es esmu gandarīta par asamblejas šā gada darbu, tostarp un jo īpaši par pieņemto rezolūciju par pasaules krīzes ietekmi uz sociālajiem apstākļiem un par klimata pārmaiņām.

Nākamajā nedēļā asamblejas 20. sesijā mēs runāsim arī par Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu. Kā APA Sociālo un lietu un vides komitejas locekle es uzskatu, ka ir būtiski, lai nākamgad tiktu sagatavota visaptveroša analīze un notiktu plašas debates par vides un sociālo stāvokli ĀKK valstīs. Pārskatot pašreizējos pasākumus, mēs varēsim efektīvāk plānot mērķus nākamajiem gadiem. Pievienojoties Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas viedoklim, es esmu „par” lielāku atbalstu Āfrikas sociālajai ekonomikai un tās atzīšanu.

Āfrikas sociālās ekonomikas iekļaušana ES programmā var ne vien stiprināt sadarbību ar starptautiskajām iestādēm, piemēram, Starptautisko Darba organizāciju un Pasaules Banku, bet arī nodrošināt lielāku Eiropas sabiedrības atbalstu ārējās palīdzības stiprināšanai, vairāk iesaistot Eiropas sociālās ekonomikas lielos dalībniekus. Es uzskatu, ka APA arī varētu pilnīgāk izskatīt Āfrikas sociālās ekonomikas nozīmi nabadzības novēršanā. Es ceru, ka APA aktīvi iesaistīsies ES un Āfrikas stratēģijas īstenošanā.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo ziņojumu, kurā ir pārskatīts darbs, kas paveikts ar Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona (ĀKK) valstīm. Šajā dokumentā Eiropas Parlaments pievērš uzmanību tam, ka Apvienotās parlamentārās asamblejas panākumi ir saistīti ar atvērtu, demokrātisku un dziļu dialogu starp Eiropas Savienību un ĀKK valstīm.

Ziņojumā ir arī atgādināts par cilvēktiesību universāluma principu un atgādināts Padomei par Eiropas Parlamenta atkārtotajiem aicinājumiem, pārskatot Kotonū nolīgumu, paredzēt stingrāku nediskriminācijas klauzulu.

Es īpaši atzinīgi vērtēju balsojumu par grozījumu, kurā aicināts noteikt finanšu darījumu nodokli kā iespējamu reakciju uz krīzi, lai gan man nav ilūziju par Eiropas Parlamenta pretrunīgo balsojumu par šo jautājumu. Ar šo grozījumu Eiropas Parlaments aicina meklēt papildu inovatīvus finansējuma avotus attīstības finansēšanai, piemēram, starptautisko finanšu darījumu nodokli un „atkārtoti aicina APA risināt jautājumu par nodokļu paradīžu likvidāciju”.

Cerēsim, ka šis ziņojums nepaliks pilnīgi bez ievērības un ka visas Eiropas iestādes spēs uz to atsaukties, lai veidotu citas attiecības ar ĀKK valstīm.

Ziņojums: Luigi Berlinguer (A7-0252/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es atbalstu šo ziņojumu, kurā uzsvērts 67. pants par atšķirīgām tiesību sistēmām un tradīcijām, un iespēju vērsties tiesu iestādēs — jautājumi, par kuriem vajadzētu veicināt labāku dažādo tiesību sistēmu un tradīciju izpratni, piemērojot savstarpējas atzīšanas principu. Es uzskatu, ka Eiropas Savienībā civillietu izskatīšanas jomā jau ir panākti ievērojami rezultāti un ka šim vērienīgajam plānam, lai civiltiesību nozarē izvēlētos stratēģiskāku un ne tik sadrumstalotu pieeju, ir jābalstās uz iedzīvotāju un uzņēmumu patiesajām vajadzībām. Tajā ir arī jāņem vērā grūtības pieņemt tiesību aktus kopīgas kompetences jomā, kurā ir jāsaskaņo regulējums, ja tas pārklājas.

Tāpēc arī turpmāk ir jāievēro dažādu dalībvalstu atšķirīgās tiesību koncepcijas un konstitucionālās tradīcijas, taču vienlaikus ir jāizstrādā ES līmeņa pieeja, lai atrisinātu vispārīgas problēmas. Jāpiemin tas, ka ir jāpievēršas jau īstenoto pasākumu funkcionalitātes nodrošināšanai un gūto panākumu nostiprināšanai, lai mēs varētu saskaņotā veidā virzīties uz Stokholmas programmas pareizu un funkcionālu īstenošanu.

Roberta Angelilli (PPE), *rakstiski*. – (IT) Stokholmas programmā ir noteiktas vērienīgas Eiropas politikas jomas par tiesiskumu un drošību, lai veidotu pilsoņu Eiropu.

Viens no mērķiem ir tiesību akta priekšlikums par ciešāku sadarbību laulības šķiršanai piemērojamo tiesību jomā. Eiropā 20 % šķiršanās gadījumu ir saistīti ar pāriem no dažādām valstīm. Šādas šķiršanās dažkārt aizēno nebeidzama birokrātija un neskaidra reakcija valstu sistēmās. Daudzos gadījumos no tiesvedības radītā emocionālā stresa un spriedzes visvairāk cieš bērni un vājākais laulātais. Kur vien iespējams, labākais risinājums būtu izveidot starpniecības sistēmu, proti — panākt draudzīgu vienošanos starp pusēm. Šajā nolūkā būtu atbilstīgi atsaukties uz principiem, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 21. maija Direktīvā 2008/52/EK par konkrētiem mediācijas aspektiem civillietās un komercietās, kā arī Eiropas Mediatoru rīcības kodeksā.

Būs arī svarīgi, lai visi iedzīvotāji varētu piekļūt atjauninātai un kvalitatīvai informācijai, kas pašlaik pieejama Komisijas datu bāzē par valstu un ES tiesību un procedūru būtiskiem aspektiem saistībā ne vien ar laulības šķiršanu un laulāto atšķiršanu, bet arī mediāciju.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Stokholmas programma ir izstrādāta ar mērķi izveidot Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā iedzīvotājiem būtu garantētas pamattiesības, tostarp brīvība veikt uzņēmējdarbību, lai visās tautsaimniecības nozarēs attīstītos uzņēmējdarbības gars. Kopš kompetences noteikšanas Eiropas Savienībai tieslietās un iekšlietās un tai sekojošās brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveides civillietu izskatīšanas jomā ir panākti ievērojami rezultāti un ir ātri saskaņoti noteikumi par starptautiskajām privāttiesībām. Tas ir ļoti svarīgi, jo šī tiesību joma ir veids *par excellence*, kā panākt savstarpējo atzīšanu un katras dalībvalsts tiesību sistēmas ievērošanu citās dalībvalstīs. Es uzskatu, ka Eiropas Komisijas ierosinātais rīcības plāns ir ļoti vērienīgs, taču vienlaikus ir pienācīgi jāizvērtē tā atbilstība jau ieviestu pasākumu noteiktajiem mērķiem, lai apmierinātu iedzīvotāju, uzņēmēju un juridisko profesiju pārstāvju vajadzības.

Slavi Binev (NI), *rakstiski*. – (BG) Es atbalstu Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ierosinājumu rezolūcijā par civiltiesībām, komerciesībām, ģimenes tiesībām un starptautiskajām privāttiesībām iekļaut tekstu par Eiropas vienoto tirgu. Manuprāt, vienotais tirgus palīdz Eiropas teritorijai attiecībā uz brīvību, drošību un tiesiskumu un veicina Eiropas sociālās tirgus ekonomikas modeļa panākumus, taču vienlaikus arī aizsargā patērētājus. Bulgāriju, kura atrodas Eiropas perifērijā, bieži apdraud bīstamu un iespējami bīstamu viltotu preču imports. Pavisam nesen Bulgārijas tirgū tika atklāta 20 gadus veca jēra gaļa. Un tas ir tikai viens no daudziem gadījumiem. Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveide stiprinās vienoto tirgu, jo īpaši patērētāju tiesību, aizsardzību, un mudinu jūs, dāmas un kungi, atbalstīt Komisiju nolūkā ņemt to vērā un sagatavot tādas tiesību aktus, kas nodrošinās vienotā tirgus pareizu darbību patērētāju interesēs.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo Eiropas Parlaments aicina Komisiju pēc iespējas efektīvāk un ātrāk nodrošināt, lai Stokholmas rīcības plāns patiešām atspoguļotu Eiropas iedzīvotāju vajadzības, jo īpaši attiecībā uz pārvietošanās brīvību visā Eiropas Savienībā, kā arī nodarbinātības tiesībām, uzņēmumu vajadzībām un vienlīdzīgām iespējām visiem. Es vēlētos uzsvērt, ka Eiropas Savienības

tiesībām jādabojas iedzīvotāju labā, jo sevišķi ģimenes un civiltiesību jomās, un tādēļ esmu apmierināta, ka kopš kompetences noteikšanas Eiropas Savienībai tieslietās un iekšlietās un tai sekojošās brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveides (BDTT) ir panākti ievērojami rezultāti civiltiesību jomā.

Jānorāda, ka Stokholmas programma ir izstrādāta ar mērķi izveidot Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā iedzīvotājiem būtu garantētas pamattiesības, tostarp brīvība veikt uzņēmējdarbību, lai visās tautsaimniecības nozarēs attīstītos uzņēmējdarbības gars. Ir pienācis laiks apsvērt turpmāko BDTT attīstību, un tāpēc Eiropas Parlaments aicina Komisiju uzsākt visaptverošas debātes, kurās piedalītos visas ieinteresētās personas, jo īpaši tiesneši un citu juridisko profesiju pārstāvji.

Zuzana Brzobohatá (S&D), rakstiski. – (CS) Šajā ziņojumā ir iekļauta vesela virkne ieteikumu civiltiesību, komerciesību un ģimenes tiesību, kā arī starptautisko privāttiesību jomās. Tajā galvenokārt ir apskatīti pasākumi, kas izstrādāti, lai uzlabotu tiesību aizsardzību pārrobežu strīdos un Stokholmas programmas garā — tādi pasākumi, kas vērsti uz ciešāku sadarbību starp dalībvalstu tiesu iestādēm. Rīcības plānā ir arī ierosināta likumdošanas iniciatīva sagatavot noteikumus, lai palielinātu tādu spriedumu izpildes efektivitāti, kas saistīti ar parādnieku darbības pārredzamību, kā arī līdzīgus noteikumus par banku kontu iesaldēšanu. Es uzskatu, ka jautājums par personīgo apstākļu standartizētu informāciju ES dalībvalstu pilsoņu dokumentos ir dabisks solis, jo tas likvidēs šķēršļus ceļojot.

Šajā ziņojumā Komisija, kura ir izveidojusi šķīrējtiesu jautājumiem veltītu darba grupu, arī tiek aicināta pirms iesniegšanas apspriesties par jebkādiem likumdošanas priekšlikumiem, jo jautājumiem par šķīrējtiesu ir būtiska ietekme uz starptautisko tirdzniecību. Šajā ziņojumā ierosinātie pasākumi palīdzēs palielināt tiesību aizsardzību ES, un tāpēc es nobalsoju par šo ziņojumu.

Carlo Casini (PPE), rakstiski. – (IT) Galīgajā balsojumā par *Berlinguer* kunga rezolūciju es atturējos, jo tika atmests 2. grozījums. Tas bija ārkārtīgi svarīgs, lai izslēgtu 40. punkta kļūdainu interpretāciju iespējamību, kurā norādīts, ka Parlaments „apņēmiģi atbalsta ieceres dalībvalstīs savstarpēji atzīt civilstāvokli apliecinošus dokumentus”. Šāds formulējums varētu nozīmēt, piemēram, pienākumu visā Eiropas Savienībā atzīt viena dzimuma pāru savienību, kas reģistrēta dalībvalstī, kur šāda savienība ir atļauta.

Faktiski mums ir jānošķir pabeigtas juridiskas darbības mērķis (laulības gadījumā) no oficiāla reģistrācijas dokumenta mērķa. Otrais pilnībā apliecina dokumentā norādīto (piemēram, ka homoseksuāļu laulība ir noslēgta Holandē), un tā oficiāls apliecinājums ir oficiāla dokumenta par ģimenes stāvokli mērķis. Tomēr oficiāla reģistrācijas dokumenta mērķi nedaudz atšķiras, un to atzīšana (piemēram, apģādnieka zaudējuma pensija) nav atļauta dalībvalstīs, kas tādas neatzīst. Jebkurā gadījumā ģimenes tiesību jautājumi ir atsevišķu valstu identitātes daļa un to nedrīkst skart ES tiesību akti. Tā kā bija iespējama atšķirīga interpretācija, es izvēlējos atturēties.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju ievērojamos rezultātus, kas ir panākti civillietu izskatīšanas jomā kopš kompetences noteikšanas Eiropas Savienībai tieslietās un iekšlietās un tai sekojošās brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveides. Turklāt es vēlētos apsveikt Komisiju par tās ļoti vērienīgo plānu, kurā ir ņemts vērā ievērojams Parlamenta pēdējā laikā izteikto lūgumu skaits. Ir būtiski pieņemt stratēģiskāku un ne tik sadrumstalotu pieeju, kuras pamatā būtu iedzīvotāju un uzņēmumu patiesās vajadzības saistībā ar tiesību un brīvību izmantošanu vienotajā tirgū.

Stokholmas rīcības plānā ir jāatspoguļo šīs vajadzības arī no mobilitātes, nodarbinātības tiesību, uzņēmumu vajadzību un iespēju vienlīdzības viedokļa, vienlaikus veicinot tiesisko noteiktību un iespējas ātri un efektīvi vērsties tiesā. Mēs nevaram ignorēt grūtības pieņemt tiesību aktus kopīgas kompetences jomā, kurā tiesību aktu saskaņošanu izmanto reti un kurā ir jānovērš dubultregulējums. Dažādu tiesību sistēmu atšķirīgās tiesību koncepcijas un konstitucionālās tradīcijas var būt kā iedvesmas avots Eiropas tieslietu kultūrai, taču tās nedrīkst veidot šķēršļus turpmākai Eiropas tiesību attīstībai.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Līdz šai dienai 27 dalībvalstīs un tajās valstīs, kuras tuvākajā laikā plāno pievienoties ES, civiltiesību jomā ir noteiktas atšķirības. Iesniegtais rīcības plāns ir solis uz priekšu; tajā ir atzīmētas līdzīgās iezīmes un uzsvērtas atšķirības, lai pievērstu uzmanību vajadzībai samazināt šīs atšķirības.

Jo īpaši attiecībā uz tematiem, kas attiecas uz komitejām, kurās es darbojos kā loceklis, es uzskatu, ka kopēju noteikumu izveide un integrētas tiesu sistēmas īstenošana ir ļoti svarīga, lai garantētu vienotā tirgus izdzīvošanu. Lai gan ir jāievēro ikvienas valsts juridiskās tradīcijas un īpatnības, patiesībā, lai risinātu šodienas problēmas, ir vajadzīgi kopīgi centieni saskaņot Eiropas tiesības.

Tādēļ es ziņojumu vērtēju atzinīgi, jo tajā Eiropas Komisija ir aicināta censties dalībvalstīs likvidēt tiesību izmantošanas juridiskos šķēršļus un mazināt šo šķēršļu negatīvo ietekmi uz iedzīvotājiem, kas ir iesaistīti pārrobežu tiesvedībā, — tie abi ir būtiski nosacījumi, lai izveidotu „Eiropas tieslietu kultūru”, kura viena pati var garantēt Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveidi.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE), rakstiski. – (SV) Balsojuma skaidrojums: 2010. gada 23. novembrī Zviedrijas konservatīvie balsoja par ziņojumu (A7-0252/2010) par Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plānā ietvertajiem civiltiesību, komerciesību, ģimenes tiesību un starptautisko privāttiesību aspektiem. Tomēr mēs vēlētos uzsvērt, ka uzskatām, ka ir jārikojas ļoti piesardzīgi attiecībā uz dažādu juridisko profesiju mācību formu saskaņošanu dalībvalstīs, un uzsveram, ka šāda saskaņošana neietilpst Stokholmas programmas darbības jomā. Mēs arī neuzskatām, ka, lai varētu strādāt par advokātu, ir jāzina divas valodas. Visbeidzot, mēs vēlētos norādīt, ka pušu autonomijas princips ir ārkārtīgi svarīgs komerciālo līgumtiesību jomā, un tādā veidā arī jāpaliek.

Luigi Ciriaco De Mita (PPE), rakstiski. – (IT) Stokholmas programma ir būtisks nākamais solis Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas attīstībā, lai lielāku uzmanību pievērstu atsevišķiem indivīdiem. Lielāka uzmanība, kas veicina ne vien visaptverošāku skatījumu uz pilsonību, tostarp cilvēku un cilvēka cieņas ievērošanu, bet arī tāds skatījums uz tiesībām un tiesiskumu, kas to dara pieejamu visā Eiropas Savienībā, lai indivīdi varētu aizstāvēt savas tiesības bez jebkādam iekšējam robežam. Ir jāpievērš uzmanība indivīdiem, un tas ir jāgarantē visaptveroši — arī attiecībā uz arvien plašāk izplatīto imigrācijas un patvēruma meklēšanas fenomenu, tomēr ievērojot stingru atbilstību noteikumiem par pilsoņu līdzaspastāvēšanu, tostarp drošību. Komisijas rīcības plāns ir Stokholmas programmas konsekvents iemesisojums. Tomēr, attīstot Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, vienmēr ir jāievēro subsidiaritātes princips, kurš veicina cilvēktiesību un vēsturisko tradīciju ievērošanu. Man šķiet, ka ziņojums par Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plānā ietvertajiem civiltiesību, komerciesību, ģimenes tiesību un starptautisko privāttiesību aspektiem atbilst šiem principiem.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka ir ārkārtīgi svarīgi pareizi īstenot Stokholmas programmā paredzētos pasākumus attiecībā uz brīvības,

drošības un tiesiskuma telpu. To var sasniegt, uzlabojot tiesu sadarbību dalībvalstu starpā, veicinot Eiropas tieslietu kultūru un novēršot vairākas neatbilstības problēmas starp dažādiem procesuālo tiesību modeļiem, kas pastāv dalībvalstu līmenī. Komisijas rīcības plānā, kas īsteno Stokholmas programmu, ir jāņem vērā visi šie ziņojumā minētie aspekti.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā tiek atbalstīti konkrēti pasākumi, kas veicina tiesisko noteiktību un iespējas ātri un efektīvi vērsties tiesā. Saskaņā ar Stokholmas rīcības plānu ir jānodrošina, lai, veicot apmaiņu ar paraugpraksi starp tiesību sistēmām, īpaša uzmanība tiktu pievērsta atsevišķu iedzīvotāju un uzņēmumu vajadzībām, nodrošinot mobilitāti ES, tiesības uz darbu un vienlīdzīgas iespējas.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Civiltiesību, komerciesību, ģimenes tiesību un starptautisko privāttiesību jomas ir dažas no jutīgākajām tiesību jomām katrā ES dalībvalstī. Tāpēc es uzskatu, ka to jebkādas izmaiņas ir jāveic īpaši uzmanīgi, maksimāli ievērojot subsidiaritātes principu. Eiropas likumdevējiem vienmēr ir jāievēro dažādas tiesību sistēmas — attiecīgajās politiskajās kopienās radītās vienprātības dēļ un to likumīgo iespēju dēļ; viņi nevar un nedrīkst ignorēt to, ka runa ir par cilvēkiem un valstīm ar stabilām, ieviestām un senām tiesību sistēmām. Tādēļ es iesaku veikt izmaiņas, kas ir piemērotas un samērīgas ar iedzīvotāju faktiskajām vajadzībām, kā arī veikt stingras ierosināto plānu un iniciatīvu pārbaudes. Lai gan es uzmanīgi uzraugu ar šo jomu saistītu pasākumu pieņemšanu, es apziņos, ka pastāv tādas juridiskas attiecības, kurām pēc būtības ir jāpiemēro vairāk nekā vienas valsts tiesības. Es atzīstu, ka daudz kas no tā, kas tiek atbalstīts, ir pozitīvs un tā mērķis ir apmaiņa ar paraugpraksi un patiesas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas īstenošana.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Stokholmas programmā, ko Padome pieņēma 2009. gada decembrī, ir noteiktas nākamo piecu gadu prioritātes, lai attīstītu Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Eiropas Savienības tiesību akti veicina mobilitāti un ļauj iedzīvotājiem īstenot savas tiesības brīvi pārvietoties, šādi stiprinot ticību Eiropas tiesiskuma telpai. Komisijas rīcības plāns, ar ko īsteno Stokholmas programmu, paredz to instrumentu izmantošanu, kas ir pieejami pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, lai atvieglotu ES iedzīvotāju ikdienas dzīvi un uzņēmējdarbību, saskaņojot sabiedrības un iekšējā tirgus vajadzības ar dalībvalstu dažādajām juridiskajām tradīcijām. Es atbalstu šo ziņojumu, taču vēlētos atzīmēt, ka noteiktām jomām ir jāpiešķir prioritāte, piemēram, civiltiesībām un oficiālu dokumentu savstarpējai atzīšanai.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā pašiniciatīvas ziņojumā ir risināti vairāki sarežģīti temati, pamatojoties uz Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plānā ietvertajiem civiltiesību, komerciesību, ģimenes tiesību un starptautisko privāttiesību aspektiem. Tāpēc arī mūsu viedokļi par referenta ierosinājumiem ir dažādi.

Daži no tiem mums šķiet pozitīvi, īpaši attiecībā uz vajadzību veicināt debātes par problēmām, kas saistītas ar jūras tiesībām, komerciesībām un ģimenes tiesībām. Lieta tāda, ka Portugālē ir vēl kāds neatrisināts jautājums, proti, miertiesnešu specializācija šajās jomās. Protams, lai strādātu bāriņtiesās, miertiesnešiem ir vajadzīga īpaša apmācība, ko nosaka attiecīgo jautājumu specifika.

Tomēr komerciesību jomā pastāv vairākas problēmas, un, iespējams, būtu svarīgāk nodrošināt preču zīmju aizsardzību civiltiesību, nevis krimināltiesību, jomā. Arī šajā jautājumā Portugālē kavējumi ir ļoti ilgi, un ir vispāratzīts, ka daudziem miertiesnešiem ir grūti pieņemt lēmumu par ļoti specifiskiem tematiem.

Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE), *rakstiski.* – (SV) Balsojuma skaidrojums: 2010. gada 23. novembrī Zviedrijas konservatīvie balsoja par ziņojumu (A7-0252/2010) par Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plānā ietvertajiem civiltiesību, komerciesību, ģimenes tiesību un starptautisko privāttiesību aspektiem. Tomēr mēs vēlētos uzsvērt, ka uzskatām, ka ir jārikojas ļoti piesardzīgi attiecībā uz dažādu juridisko profesiju mācību formu saskaņošanu dalībvalstīs, un uzsveram, ka šāda saskaņošana neietilpst Stokholmas programmas darbības jomā. Mēs arī neuzskatām, ka, lai varētu strādāt par advokātu, ir jāzina divas valodas. Visbeidzot, mēs vēlētos norādīt, ka pušu autonomijas princips ir ārkārtīgi svarīgs komerciālo līgumtiesību jomā, un tādā veidā arī jāpaliek.

Bruno Gollnisch (NI), *rakstiski.* – (FR) Mēs balsojam pret šo ziņojumu. Ir nepieņemami dažās civiltiesību jomās izveidot 28. režīmu, pat ja tas ir neobligāts, lai apietu valstu sistēmas. Turklāt ir liekulīgi apgalvot, ka šo sistēmu dažādība ir vērtība, ja tiek ieteikta "regulatīvā sāncensība", lai nodrošinātu to konvergenci, jeb, citiem vārdiem sakot — eventuālo standartizāciju. Vislielākā mērā nepieņemami ir personu pārvietošanās brīvību un nediskriminētu piekļuvi sociālās nodrošināšanas pabalstiem mītnes valstīs izmantot kā aizbildinājumu, lai pieprasītu civilstāvokli apliecināšu dokumentu savstarpēju atzīšanu, jo šī priekšlikuma īstais mērķis nav atvieglot dzīvi tām eiropiešu ģimenēm, kuras ir pārcēlušās uz citu ES valsti. Patiesais mērķis ir uzspiest viendzimuma laulību un homoseksuālu pāru adopcijas tiesības tajās dalībvalstīs, kuras savā tiesību sistēmā tās neatzīst. Ģimenes tiesības ir tikai un vienīgi dalībvalstu kompetencē, un tā tam jāpaliek. Tomēr mums ir jāaptur Vācijas tiesu varas vienpusējie lēmumi attiecībā uz bērnu aizgādību, ja šķiras dažādu tautību pāri, kā arī pārmērīgas un absolūtas *Jugendamt* (Vācijas bērnu un jauniešu labklājības iestādes) pilnvaras, kuras ir nosodītas mums iesniegtajos lūgumrakstos.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *rakstiski.* – (FR) Man ir prieks, ka ir pieņemts šis ziņojums, kurā atzinīgi vērtēts Stokholmas rīcības plāns un, ja precīzāk, — tā elementi attiecībā uz civiltiesībām, komerciesībām, ģimenes tiesībām un starptautiskajām privāttiesībām. Eiropas Savienība strādā, lai izveidotu „Eiropas tiesiskuma telpu”, un šās telpas pamatā jābūt idejai, ka spriedumiem, tāpat kā iedzīvotājiem, jāspēj „pārvietoties” Eiropas Savienībā, lai palīdzētu Eiropas iedzīvotājiem vērsties tiesu iestādēs. Šī „kopējā tiesiskuma telpa” ietver spriedumu savstarpējas atzīšanas principu dalībvalstīs, un šis savstarpējās atzīšanas jautājums ir būtisks tādās jomās kā ģimenes tiesības, līgumi, mantošana un testamenti, laulības īpašums utt. Tās ir ļoti svarīgas jomas ikviena cilvēka dzīvē. Mūsu ziņojumā ir uzsvērts arī tas, ka liela nozīme ir apmācībai tieslietu jomā, juridiskai izglītībai, tīklu izveidei tiesnešu starpā un apmaiņas programmu ieviešanai. Es pilnībā atbalstu šos mērķus.

Martin Kastler (PPE), *rakstiski.* – (DE) Es balsoju par grozījumiem un pret *G. Berlinguer* ziņojumu, jo neesmu pārliecināts, ka tajā ir pietiekami atbalstīta subsidiaritāte. Es neuzskatu, ka mums vajadzētu svītrot svarīgas detaļas tikai tādēļ, ka tas ir liels direktīvu kopums. Šāda stratēģija radīs pretēju efektu. Man lietas būtību izsaka 40. punkts, kas tādā formā, kā tas šodien tika pieņemts, kopā ar citām Stokholmas programmas daļām radīs jurisdikcijas konfliktus. Konkrēti runājot, ir šaubas, vai mums ģimenes tiesības ir jāizmanto civilstāvokli apstiprinošu dokumentu savstarpējai atzīšanai, citiem vārdiem sakot, laulības apliecināšanai, un tāpēc — vai mums ir jāņem vērā dalībvalstu lēmumu pieņemšanas pilnvaras attiecībā uz laulības definīciju saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. panta 3. punktā.

Kamēr tas nav skaidrs, pastāv konflikta risks starp vienkāršajām civiltiesību procedūrām un sarežģītākajām ģimenes pārrobežu tiesību procedūrām. Lai novērstu šo konfliktu, būtu

pieticis ar vienu teikumu 3. grozījumā. Diemžēl šo detaļu šodien Parlamenta vairākums neatbalstīja. Es joprojām uzskatu, ka laulība un ģimenes dzīve ir īpaši valsts aizsardzībā. Šie jautājumi ir vienīgi dalībvalstu ziņā. Tādēļ es balsoju pret šo pašiniciatīvas ziņojumu.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Šajā rezolūcijā tiek prasīts Komisijai un Padomei nodrošināt, lai tiktu veikta pilnīga apspriešanās ar Parlamentu par tieslietu jomas apmācības organizāciju un kārtību. Šī iniciatīva atbalstīs Eiropas tieslietu kultūras jēdzienu, lai pret visiem ES pilsoņiem nodrošinātu vienlīdzīgu un cieņas pilnu attieksmi.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par ziņojumu par Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plānu, jo uzskatu, ka panāktais progress attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu ir ļoti ievērojams. Patiesībā kopš tās izveides tieslietu jomā, tostarp attiecībā uz civiltiesībām, ir panākti ievērojami rezultāti.

Es uzskatu, ka ir jāievēro dalībvalstu atšķirīgās tiesību koncepcijas un konstitucionālās tradīcijas, bet es arī uzskatu, ka šādu atšķirību pastāvēšana ir jāuztver kā spēcīga iezīme, kurai jāpievērš uzmanība, lai sasniegtu Eiropas tiesību turpmākās attīstības mērķi. Šajā nolūkā procesā ir jāiesaista Eiropas tieslietu jomas pārstāvji, jo viņu ieguldījumam vajadzētu stiprināt reālas Eiropas tieslietu kultūras ideju, daloties ar zināšanām un pētot salīdzinošās tiesības.

Tāpēc es pilnībā atbalstu priekšlikumu izveidot forumu, kurā tiesneši, kuri bieži risina pārrobežu jautājumus, piemēram, jūras, komercietisību, ģimenes tiesību lietas un lietas par personām nodarītu kaitējumu, varētu diskutēt un paplašināt savas zināšanas. Visbeidzot, es uzskatu, ka, pamatojoties uz šiem priekšnosacījumiem, Stokholmas rīcības plānā galveno uzmanību vajadzētu pievērst atsevišķu iedzīvotāju un uzņēmumu paustajām prasībām pēc Eiropas tiesībām, kad viņi aizstāv savas tiesības un brīvības.

Marine Le Pen (NI), rakstiski. – (FR) Ja Stokholmas programmu (2010-2015) skata no sadarbības viedokļa brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (BDTT), patiesībā tā veido pamatu turpmākam Eiropas pārākumam daudzās jomās, lai likvidētu jebkādu atlikušos brīvas pārvietošanās šķēršļus starp ES dalībvalstīm. Vai tās būtu pamattiesības, privātās dzīves un minoritāšu tiesības, Eiropas Savienības pilsonība vai patvēruma meklēšanas un imigrācijas politika, — šis neskaidrais sakopojums patiesībā tiek izmantots kā iegansts, lai veicinātu federālistu centienus izveidot birokrātisku Eiropas supervalsti. Es uzskatu, ka visas tiesības, tradīcijas un paražas ir svarīga iedzīvotāju un suverēnas valsts gara daļa. Atbalstīt ideju par neskaidru Eiropas saskaņošanu, jo īpaši attiecībā uz civiltiesībām un ģimenes tiesībām, būtu tas pats, kas noliegt gadsimtu gaitā nestos upurus un izveidoto pamatu. Tā kā pašlaik Francijā joprojām ir vieni no augstākajiem juridiskās un sociālās aizsardzības standartiem pasaulē, tā negūs labumu no jebkāda sasniegtā progressa, ja paliks proeuropeisko spēku, globālistu un ultraliberāļu stūrgalvības upuris.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šī ziņojuma pieņemšanu par Stokholmas programmu, kurā uzsvērta vajadzība nodrošināt valstu administrāciju izsniegtu oficiālu dokumentu savstarpēju atzīšanu. Tas ietvers viendzimuma savienības, un tas nozīmē, ka negadījumu situācijās ārvalstīs viendzimuma savienības partneri varēs rīkoties kā tuvākie radnieki un ka viņiem vajadzības gadījumā būs vienlīdzīgas tiesības uz nodokļu priekšrocībām, dzīvojot vai strādājot citā dalībvalstī.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Stokholmas programmas mērķi un tā īstenošanas plāns ir pozitīvi. Manuprāt, viens no galvenajiem iemesliem ir tas, ka programmas mērķis ir radīt pamatu un nosacījumus, saskaņā ar kuriem ES iedzīvotāji

varētu pilnībā izmantot un īstenot savas tiesības un brīvības. Īstenojot Stokholmas programmu, ir un būs grūtības. No vienas puses, pastāv objektīvs mērķis apvienot tiesību aktus (piemēram, brīvas pārvietošanās tiesību jomā), un, no otras puses — pastāv ļaunprātīgas izmantošanas risks, atšķirīgi interpretējot apvienotās tiesību normas. Stokholmas programmas iniciatīvu, kuras mērķis ir nostiprināt oficiālu dokumentu atzīšanu dalībvalstīs, var vērtēt atzinīgi. Tomēr šis mehānisms nedrīkst būt tiešā pretrunā ar dalībvalstu pamatnoteikumiem, jo īpaši ģimenes tiesību jomā. Ņemot vērā to, ka ģimenes tiesības atspoguļo ļoti senas tradīcijas un smagā cīņā panāktu sociālo vienprātību, nav pieņemams, ka šajā jomā netiek ievērota dalībvalstu suverenitāte — pat arī ar tādām apvienošanas sistēmām, kuru pamatā ir labi nodomi. Turpmākās attīstības mērķim jābūt tam, lai apvienotās tiesības neradītu zemākus standartus attiecībā uz tiesībām (civilajām, sociālajām utt.), kas dalībvalstīs ir dažādos līmeņos. Ir arī jānodrošina, lai noteikumu saskaņošana neradītu iespējas izvairīties no prasībām par īpašumtiesībām un pārkāpt valsts integritāti, un jābūt skaidri definētam tam, kā un kurš nodrošinās vienoto Eiropas noteikumu izpildi.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Civiltiesību, komerciesību, ģimenes tiesību un starptautisko privāttiesību jomas ir dažas no jutīgākajām tiesību jomām, kas piemērojamas dažādās ES dalībvalstīs. Es atturējos no balsošanas par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka ir būtiski, lai šajos jautājumos vienmēr tiktu ievērots subsidiaritātes princips, īpaši attiecībā uz ģimenes tiesībām un tādiem jautājumiem kā laulības un ģimenes tiesību savstarpēja atzīšana.

Alajos Mészáros (PPE), rakstiski. – (HU) Ko mēs plānojam uzlabot attiecībā uz Eiropas sadarbību tieslietu jomā, kāda tā ir pašlaik? Pieņemtajā dokumentā ir izklāstītas Komisijas plānu svarīgākās daļas. Tajā ir uzsvērti nākamajā periodā veicamie uzdevumi no iedzīvotāju viedokļa. Kā politiķis un skolotājs es piekrītu, ka turpmāk jāuzlabo sakari starp augstākās izglītības iestādēm, lai jaunā juristu paaudze varētu iepazīties ar Eiropas tieslietu kultūras daudzveidību jau mācību gados universitātē. Turpmāka tieslietu jomas pilnveidošana ir dalībvalstu interesēs. Izglītībā ieguldītā enerģija ietekmē tieslietu sistēmas efektivitāti. Mums ir jāpieliek pūliņi, lai nodrošinātu, ka visur ir pieejami vajadzīgie apmācības resursi. Galveno ieguldījumu pārrobežu sadarbības šķēršļu likvidēšanā var sniegt tie profesionāļi, kuri ir guvuši pieredzi un atbilstošas valodas prasmes ārvalstīs. Uzticību dalībvalstu sistēmām var uzlabot, mācoties par tām. Ir jāveicina studentu izpratne par to, ka jāpiedalās ārvalstu apmaiņas programmās.

Ir ārkārtīgi svarīgi atbalstīt forumus, kuru mērķis ir attīstīt profesionālu dialogu. Juridisko profesiju pārstāvjiem ir jānodrošina iespēja nepārtraukti paust viedokli par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Tieši viņi praksē saskaras ar attiecīgajām problēmām. Tieši viņiem mums ir jāuzdod mūsu jautājumi par līdz šim veikto pasākumu rezultātiem. Kā iedzīvotāju interešu pārstāvjiem mums ir jācenšas nodrošināt, lai ES cilvēku prātos netiktu radīts juceklīgu tiesību tēls. Tiesību aktiem par patērētājiem un uzņēmumiem patiešām jābūt paredzētiem viņiem un jābūt par viņiem.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) 40. punkts ziņojumā par Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plānā ietvertajiem civiltiesību, komerciesību, ģimenes tiesību un starptautisko privāttiesību aspektiem patiešām ir nopietna iejaukšanās valstu tiesību aktos, aicinot viendzimuma laulības un pāru attiecības, kas noslēgtas noteiktā dalībvalstī, atzīt visās pārējās dalībvalstīs. Tiek izmantots viltīgs formulējums, lai šo pasākumu nelikumīgi ieviestu pa aplinkus ceļiem. Vācu valodas priekšlikuma versijā un — man ir aizdomas — daudzu citu valodu versijās, šī punkta faktiskais mērķis nav tik skaidrs, kā tam vajadzētu būt. Tā kā es principā esmu pret geju laulībām un jo īpaši pret šādu maldinošu politikas

stilu, es balsoju pret šo punktu un pret šo ziņojumu. Šis ziņojums varētu kļūt par stimulu partnerattiecību tūrismam tādā pašā veidā kā tas jau noticis ar mākslīgās apaugļošanas pieņemšanu.

Stājoties partnerattiecībās valstī, kurās laulībām līdzvērtīgām tiesībām un prasībām ir likuma spēks, partneri varēs celt tādas prasības savās dzimtajās valstīs, kur tās attiecas tikai uz laulību. Šīs rezolūcijas galīgās sekas padarīs dažādu noteikumu esamību dažādās valstīs pilnīgi absurdu.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Šajā ziņojumā ir skatīts ārkārtīgi svarīgs jautājums, proti — veids, kādā ES risina savu iedzīvotāju un komercsabiedrību vajadzības tiesību jomā, īpaši atsaucoties uz pārrobežu civiliem un komerciāliem strīdiem. Tomēr man ir žēl, ka es ziņojumā neatradu nekādu atsauci uz nepieciešamajiem pasākumiem, lai informētu iedzīvotājus vai uzņēmumu vadītājus par Eiropas tiesību aktos sniegtajām iespējām attiecībā uz viņu interešu aizstāvību tiesvedībā. Par šīm iespējām nav pietiekamas informācijas un tādēļ tās netiek pietiekami izmantotas. Ir svarīgi pievērst uzmanību miertiesnešiem un advokātiem, taču ziņojumā netiek nodrošināts, lai iedzīvotājiem būtu pilnīga piekļuve šai informācijai.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *rakstiski*. – (PL) Es balsoju par ziņojumu par Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plānā ietvertajiem civiltiesību, komerciesību, ģimenes tiesību un starptautisko privāttiesību aspektiem. Kopš ES tika noteikta kompetence tieslietu un iekšlietu jomā un kopš brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveides, par kuru pašlaik ES un dalībvalstīm ir kopīga kompetence, ir panākti ievērojami rezultāti civillietu izskatīšanas jomā. Eiropas Komisijas paziņojumā „Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa pilsoņu interesēs” (COM(2009)0262) ir ierosināts vērienīgs iepriekš minētās jomas attīstības plāns 2010-2014. gada laika periodam.

Nav šaubu, ka, lai šajā jomā panāktu turpmāku progresu, būs vajadzīga stratēģiskāka pieeja, kura būs galvenokārt vērsta uz iedzīvotāju un uzņēmumu vajadzībām attiecībā uz tiesību un brīvību izmantošanu vienotajā tirgū. Pakāpeniska saskaņošana, tuvināšana un standartizācija ir vajadzīga, piemēram, patērētāju aizsardzības jomā. Pats par sevi saprotams, ka, nodrošinot jau ieviesto pasākumu funkcionalitāti, ir jāievēro un jāsaskaņo krasi atšķirīgās tiesību sistēmas un tradīcijas. Tomēr es uzskatu, ka to līdzāspastāvēšana ir jāuztver kā priekšrocība un iedvesmas avots, veidojot Eiropas tiesību aktu kopējus risinājumus, nevis kā kavēklis. Lai risinātu šos uzdevumus, Komisijai ir jāorganizē atklātas debātes ar dažādiem tiesu sistēmas pārstāvjiem, tostarp un jo īpaši juridisko profesiju pārstāvjiem.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es balsoju par *Berlinguer* ziņojumu, jo tas attiecas uz ļoti svarīgiem aspektiem, lai varētu sākt virzību uz pilsoņu Eiropu un veicināt Eiropas tieslietu kultūras attīstību.

Šajā ziņojumā līdzsvarotā un visaptverošā veidā jo īpaši ir risināti jautājumi par tiesnešu apmācību, sadarbību starp tiesu iestādēm, Eiropas līgumtiesībām, pamattiesībām, tostarp brīvību veikt uzņēmējdarbību, lai attīstītu uzņēmējdarbību visās ekonomikas nozarēs, kā arī par valstu pārvaldes iestāžu sagatavotu oficiālu dokumentu savstarpēju atzīšanu, tostarp civilstāvokļa dokumentu atzīšanu.

Georgios Papanikolaou (PPE), *rakstiski*. – (EL) Stokholmas programmas mērķis ir aizsargāt iedzīvotāju pamattiesības brīvības, drošības un tiesiskuma telpā. Tomēr dalībvalstu dažādo tiesību sistēmu atšķirības rada šķēršļus Eiropas tiesību aktu izstrādei. Tāpēc es nobalsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju, kurā ir ierosināts tuvināt un saskaņot

civiltiesības, komerciesības, ģimenes tiesības un starptautiskās privāttiesības un kurā uzmanība ir vērsta uz sadarbību starp dalībvalstu dažādajām tiesību sistēmām:

- veidojot kopēju Eiropas juridisko kultūru;
- nodrošinot mācības un apmācību tiesnešiem, prokuroriem un citiem tiesu darbiniekiem, lai veidotu savstarpēju sapratni par citu dalībvalstu tiesību sistēmām un risinātu pārrobežu strīdus;
- izveidojot regulāru forumu, kurā tiesneši, kas bieži risina pārrobežu jautājumus, varētu izskatīt juridiski pretrunīgas vai sarežģītas jomas, lai veidotu savstarpējas uzticēšanas klimatu;
- ieviešot Eiropas līgumtiesības;
- ieviešot sadarbību starp dalībvalstu tiesām saistībā ar pārrobežu pierādījumu iegūšanu civillietās un komercietās.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) 2009. gada decembrī pieņemtajā Stokholmas programmā ir noteiktas nākamā piecu gadu prioritātes, lai attīstītu Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Šajā saistībā ir svarīgi norādīt uz jau sasniegtajiem ievērojamajiem rezultātiem un cerēt, ka ieteiktie pasākumi varēs palīdzēt reaģēt uz sabiedrības un uzņēmumu reālajām vajadzībām, veicinot to mobilitāti un tiesību un brīvību izmantošanu vienotajā tirgū, neapdraudot subsidiaritātes principu prasības un ievērojot dažādu dalībvalstu atšķirīgās tiesību koncepcijas un konstitucionālās tradīcijas.

Crescenzo Rivellini (PPE), *rakstiski*. – (IT) Šodien mēs plenārsēdē balsojām par rezolūcijas priekšlikumu par Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plāna pozitīvajiem aspektiem, citiem vārdiem sakot, par Eiropas Savienības prioritātēm, lai 2010.-2014. gada laikposmā attīstītu brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, īpašu uzmanību pievēršot civiltiesībām, komerciesībām un starptautiskajām privāttiesībām.

Dokumentā Komisija ir aicināta uzlabot iesniegto priekšlikumu, lai mēģinātu būtiskās jomās pārvarēt konkrētas problēmas, kas jo īpaši rodas starptautiskajā tiesu praksē. Atbalsts valstu tiesnešiem, risinot ierosināto pasākumu tehniskos jautājumus tiesību akta sagatavošanas laikā, un neatkarīga Eiropas prasību instrumenta izveide, kas cita starpā ļautu vismaz daļēji risināt problēmas, ko radījušas viedokļu atšķirības dalībvalstu procesuālajās tiesībās, ir piemēri konkrētai konstruktīvai un pozitīvai pieejai, kāda kopējam un plaši apspriestam rezolūcijas priekšlikumam varētu būt attiecībā uz Eiropas tiesību aktiem.

Iedzīvotājiem tik svarīgā jomā kā civiltiesības ir jāievēro un jāasaskaņo krasi atšķirīgas tiesību koncepcijas un konstitucionālās tradīcijas, taču ir arī jārisina negatīvās tiesiskās sekas, ko iedzīvotājiem rada šīs atšķirības.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Šie ir pārdomāti noteikumi, kuros galvenokārt aicināts izmantot visus iespējamus līdzekļus, lai veicinātu Eiropas tieslietu kultūru, jo īpaši ar juridiskās izglītības un apmācības palīdzību.

Marco Scurria (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es ceru, ka Rīcības plānā noteiktie pasākumi tiks veikti plānotajā periodā, ņemot vērā to nozīmi Eiropas iedzīvotāju dzīves uzlabošanā. Itālija ir vienmēr īpaši atbalstījusi vajadzību attīstīt savstarpēju uzticību starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un atbalsta ES noteikumu paplašināšanu tiesību un iekšlietu jomā.

No šī viedokļa mēs noteikti atbalstām visam Rīcības plānam raksturīgo pieeju — atkarību no lēmumu savstarpējas atzīšanas principa, kas jāsasniedz, stiprinot savstarpēju uzticēšanos. Es arī gribētu uzsvērt to, ka jāizmanto visi iespējamie līdzekļi, lai veicinātu Eiropas tieslietu kultūru, jo īpaši ar juridiskās izglītības un apmācības palīdzību.

Debora Serracchiani (S&D), *rakstiski*. – (IT) Es vēlētos paust apmierinātību ar nozīmi, kas piešķirta jautājumiem civiltiesību jomā, piemēram, tiesību akta priekšlikumam par ciešāku sadarbību šķiršanās tiesību jomā un oficiālu publisku mantojuma dokumentu atzīšanai un izveidei. Es esmu īpaši iepriecināta, redzot, ka ir uzsvērtā vajadzība ieviest konkrētus pasākumus un programmas, lai veicinātu efektīvu Eiropas tieslietu kultūru, pamatojoties uz apmācības pasākumiem, kas saskaņā ar *Erasmus* programmām jānodrošina tiesnešiem un visiem tieslietu sistēmas darbiniekiem.

Šajā plānā noteiktie pasākumi ir ļoti svarīgi, lai uzlabotu tiesību ievērošanas garantijas Eiropas iedzīvotājiem, taču ir jāīsteno stratēģiskāka un ne tik sadrumstalota pieeja, kuras pamatā būtu iedzīvotāju un uzņēmumu patiesās vajadzības. Kamēr, no vienas puses, mums ir jāņem vērā grūtības pieņemt tiesību aktus kopīgas kompetences jomā, no otras puses, mums ir jāpaplašina ES noteikumi tieslietu un iekšlietu jomā. Šādi juridiskās noteiktības rādītāji būs skaidrāki un pamatotāki, un mēs veidosim pamatu īstai kopējai juridiskajai teorijai un praksei Eiropas Savienībā.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *rakstiski*. – (PL) Pateicoties Stokholmas programmai, dalībvalstu iedzīvotāji savas tiesības civiltiesību, komercietiesību un darba tiesību jomās varēs aizstāvēt visā Eiropas Savienībā. Ar šo programmu iedzīvotājiem tiek sniegtas priekšrocības un nodrošināta labāka pārredzamība. Tā arī uzlabo mūsu tiesisko regulējumu sistēmas konsekvenci Eiropas Savienībā.

Tomēr, lai izveidotu viendabīgākas sistēmas, ir ļoti svarīgi, lai mūsu darbība būtu labāk koordinēta un lai starp Eiropas Savienības valstīm notiktu pieredzes apmaiņa. Lielā mērā tas attiecas uz tieslietu sistēmu, tostarp ārkārtīgi svarīgiem jautājumiem par migrāciju un cīņu pret organizēto noziedzību. Ļoti būtisks jautājums, sevišķi pašreizējo ekonomikas problēmu laikā, būs efektīvu rīcības mehānismu izstrāde vienotā tirgus un ekonomikas integrācijas nostiprināšanas jomā, un es ar to domāju liberālākus eksporta un importa principus starp Eiropas Savienības valstīm un tiesību aktu izveidi par eksportu un importu starp trešām valstīm. No ekonomisko procesu dalībnieku viedokļa svarīgākais ir noteikt uzņēmumu un patērētāju aizsardzības tiesības un turpināt efektīvi uzraudzīt tiesisko regulējumu īstenošanu un izpildi vienotā tirgus jomā.

Angelika Werthmann (NI), *rakstiski*. – (DE) Kopš kompetences noteikšanas Eiropas Savienībai tieslietās un iekšlietās civillietu izskatīšanas jomā ir panākti ievērojami rezultāti. Līguma par Eiropas Savienības darbību 67. pantā ir noteikta nepieciešamība ievērot dalībvalstu atšķirīgās tiesību sistēmas un tradīcijas, un *Berlinguer* kunga ziņojumā tā ir uzsvērtā kā viena no ES priekšrocībām. Subsidiaritāte ir viens no ES tiesību pamatprincipiem, un tā pamatā ir nosacījums, ka pakārtots dalībnieks var risināt problēmas un veikt uzdevumus neatkarīgi. Tradicionāli tieslietu un iekšlietu jomas ir bijušas dalībvalstu kompetencē. Katrai dalībvalstij ir savas īpatnības un tradīcijas, kas atspoguļo Eiropas kultūras daudzveidību. Tomēr, lai neatpaliktu no mūsdienu pasaules mainīgās realitātes, ir vajadzīga kopīga atbildība ar Eiropas Savienību.

Mūsdienās līgumi ar pārrobežu ietekmi ir paredzēti likumā, un bieži izplatītas ir partnerattiecības vai ģimenes, kuru locekļi ir no dažādām dalībvalstīm. Tomēr tas rada

problēmas valsts civiltiesībās, kuras mums ir jāpārvar. Kā iesaka referents, ir pienācis laiks līdzās valstu tieslietu kultūrām attīstīt Eiropas tieslietu kultūru.

Anna Záborská (PPE), *rakstiski*. – (SK) Žēl, ka šis Parlaments ir nolēmis vienkārši svītrot no darba kārtības debātes par Stokholmas programmu. Ja nav iespēju debatēt, nav iespēju uzdot jautājumus. Turklāt, ja mēs neļaujam veidot kritisku viedokļu apmaiņu par integrācijas procesu, tas tikai pastiprinās daudzu dalībvalstu iedzīvotāju bažas. Vienas no šīm bažām rada runas par civiltiesību statūtiem par laulību. Daudzas ģimeņu apvienības visās dalībvalstīs norāda, ka tādējādi Stokholmas programmas mehānismu var izmantot viendzimuma pāri. Šo jautājumu var atrisināt ne vien saskaņā ar civiltiesību procedūrām un starptautiskajām privāttiesībām, bet arī ar sarežģīto ģimenes tiesību procedūru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. panta 3. punktu. Ja Stokholmas programma tiks neatbilstīgi izmantota šādā nolūkā, būs vajadzīgas netiešas izmaiņas tiesību aktos, un tieši pret to Eiropas Savienība jau ilgi cīnās. Tāpēc Komisijai un Padomei ir jāpaskaidro, ka ne sociāli tiesiskie mehānismi, ne Stokholmas protokols nekad nenovedīs pie viendzimuma pāru laulības statūtu izveides. Ja mēs vēlamies veidot spēcīgu Eiropas Savienību, to nedrīkst darīt uz dalībvalstu pilnvaru vai kopējā labuma ierobežošanas rēķina. ECR grupa ir iesniegusi ierosinājumus par grozījumiem, kuros uzsvērtas dalībvalstu pilnvaras. Ja šie ierosinājumi netiks pieņemti, es balsošu pret iesniegto ziņojumu.

10. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.05 un atsāka plkst. 15.05)

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

11. Priekšsēdētāja paziņojums

Priekšsēdētājs. – Es sāksu ar īsu paziņojumu.

Es stingri nosodu Korejas Tautas Republikas uzbrukumu Dienvidkorejas Jonpjonas salai. Mani ļoti satrauc notikumi, kas pašlaik norisinās Korejas pussalā. Brutāla, militāra spēka lietošana nepalīdzēs atrisināt nekādas problēmas, un mums jānovērš turpmākie cilvēku upuri.

Korejas pussalas un plašāka reģiona interesēs Ziemeļiem un Dienvidiem ir jācenšas atjaunot uzticēšanos, tā lai tā būtu paliekoša. Tāpēc es atzinīgi vērtēju prezidenta *Lee Myung-bak* paziņojumu, ka Dienvidkorejas valdība grasās novērst šīs satraucošās situācijas eskalāciju.

Es aicinu Korejas Tautas Demokrātiskās Republikas valdību nekavējoties pārtraukt jebkādas naidīgas darbības un atturēties no jebkādiem pasākumiem, kas varētu radīt turpmākas eskalācijas draudus. Korejas Tautas Demokrātiskajai Republikai pilnībā jāievēro Korejas pamiera līgums.

12. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

13. 2011. gada budžets (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par 2011. gada budžetu [2010/2972(RSP)].

Es vēlētos sākt mūsu debātes, *Barroso* kungs, *Wathelet* kungs, *Chastel* kungs, ar to, ka saskaņošanas sanāksmju laikā Eiropas Parlamentam un Padomei neizdevās panākt vienošanos par 2011. gada budžetu. Mēs to nožēlojam. Vienošanos bija iespējams panākt.

Eiropas Parlaments apzinās vajadzību taupīt. Mēs bijām gatavi piekrist maksājumu apropriāciju pieauguma ierobežošanai 2011. gada budžetā līdz 2,91 %, salīdzinot ar 2010. gadu. Apmaiņā pret to mēs gribējām noteikt metodi, kā panākt, ka tiek ievērots Lisabonas līgums, un jo īpaši mēs gribējām noteikt, kurām procedūrām sekot turpmākajās sarunās par budžetu. Tas ir svarīgi, jo Lisabonas līgums ir spēkā. Mēs negribējām nekādā veidā pārkāpt šo līgumu. Mēs zinām, ka vairākums dalībvalstu vēlējas šo līgumu.

Tagad mums, cik ātri vien iespējams, jāizlemj, kā atrisināt problēmu, ka mums nav budžeta. Par to ir atbildīgas visas trīs Eiropas iestādes. Mēs esam teikuši, ka Parlaments var veikt paātrinātu procedūru, bet tikai tad, ja tiek garantētas tā vēlmes attiecībā uz procedūrām nākamajās sarunās par budžetu.

Dažās pēdējās dienās ir panākts ievērojams progress sarunās ar Padomi. Esmu pārliecināts, ka vienošanās ir sasniedzama. Eiropas Parlaments ir gatavs darīt visu, lai pēc iespējas ātrāk tiktu panākta vienošanās. Mēs noslēdzām sarunas 15. novembrī īsi pirms pusnakts, un Parlaments cerēja rast labu risinājumu diviem svarīgiem jautājumiem — elastības mehānismam, lai nodrošinātu finansējumu politikai, kas izriet no Lisabonas līguma, kā arī jautājumiem, kas saistīti ar Parlamenta piedalīšanos sarunu procesā par secīgām daudzgadu finanšu shēmām.

Mēs savas cerības saistām arī ar priekšlikumiem par Eiropas Savienības pašu resursiem. Mēs uzskatām, ka Eiropas Komisijai varētu būt izšķiroša nozīme šajā jautājumā. Esmu pārliecināts, ka, valdot savstarpējai gatavībai uz sarunām, mēs spēsim vienoties. Es vēlos vēlreiz uzsvērt, ka, manuprāt, Eiropas Komisijai ir izšķiroša nozīme. Tāpēc mēs ar interesi gaidām *Barroso* kunga runu, kurā viņš mūs iepazīstinās ar ierosināto jauno budžetu, par kuru būs jābalso 1. decembrī, un sniegs atbildi uz galvenajiem jautājumiem, kuros Parlaments ir ieinteresēts. Protams tas, ko teiks prezidentūra — *Wathelet* kungs —, kā arī *Chastel* kungs, būs mums jo īpaši svarīgs.

Joseph Daul, *PPE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāji, dāmas un kungi! Debātes par budžetu notiek laikā, kad mūsu iedzīvotājus ir pārņēmušas šaubas dalībvalstu valūtas vājuma dēļ un kad Eiropa pamatoti apvienojas, lai atbalstītu Īrijas ekonomiku.

Pretēji tam, kas varētu būt teikts par Eiropas Parlamenta mērķiem šajās sarunās, runa nav par cīņu par varu vai iestāžu strīdiem, nedz arī par grūtībām, kuras piedzīvo dalībvalstis, nedz arī par valstu parādu krīzi, no kuras ciešam mēs visi. Nē, runa ir par to, ka Eiropai jāpilda savas saistības, saistības sociālajā jomā — un es ar to domāju izglītību un mūžizglītību —, saistības pret cietējiem dabas katastrofās — un es ar to domāju palīdzību valstīm, kurās izraisījušies ar pārtikas nepietiekamību saistīti nemieri — un saistības īstenot programmas, kas rada darba vietas un izaugsmi, kā, piemēram, *Galileo* un *ITER*.

Raugoties uz Eiropu no aprēķina un nevis no politiskā viedokļa, tās dažas dalībvalstis, kas turpina bloķēt sarunas, faktiski kaitē 500 miljonu eiropiešu interesēm. Piešķirot Eiropas Parlamentam ļaundara lomu un apvainojot to vēlmē tērēt naudu laikā, kad dalībvalstīs cilvēkiem jāsavēl jostas, un tieksmē ļaunprātīgi izmantot pilnvaras, kas tam piešķirtas Lisabonas līgumā, tā kaitējot taupības vajadzībai un eiropiešiem, šīs valstis novērš uzmanību no reālajām problēmām.

Kāda ir realitāte? Tā ir tāda, ka pēdējās ekonomikas prognozes nedod cerības līdz 2020. gadam atgriezties pie spēcīgas, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes, kas ir Eiropas Savienības mērķis.

Faktiski pašreizējā budžeta projektā nav paredzēts finansējums to jauno Eiropas Savienības pilnvaru īstenošanai, kuras tai piešķirtas Lisabonas līgumā, kā arī nav ņemtas vērā mūsu prasības veikt finanšu cikla starposma pārskatīšanu, kas paredzēta nolīgumā par 2007.–2013. gadu.

Visbeidzot, faktiski budžeta projektā nav paredzēti nekādi — es uzsveru „nekādi” — finanšu līdzekļi stratēģijai „Eiropa 2020”.

Īsi sakot, Padome pieņem programmas, neparedzot tām nekādu finansējumu. Turklāt, kad Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs atgādina Padomei tās pienākumus, tā apvainojas, bet, kad vietējās, reģionālās vai valstu iestādes apstiprina projektus, neparedzot tiem finansējumu, Padome tās nosoda. Es vaicāju jums, kāpēc lai kāda vietējā vai dalībvalstu līmenī nepieņemama lieta būtu pieņemama Eiropas līmenī?

Vai tas ir īstais veids, kā samierināt iedzīvotājus ar Eiropu? Es tā nedomāju, es atklāti paziņoju Komisijai un galvenokārt Padomei: nerēķinieties ar manu grupu, nerēķinieties ar to, ka Parlaments varētu balsot par programmām, kurām netiek garantēts finansējums. Mana grupa vēlas atgriešanos pie veselā saprāta un līdzsvarotas vienošanās. Tai ir jābūt saprātīgai un jāattiecas gan uz 2011. gada budžetu, gan grozīto 2010. gada budžetu un tam pievienotajām grozījumu vēstulēm, gan uz elastības procedūru un — visbeidzot — uz turpmākās politikas finansējuma garantijām, kuras mēs saucam par politiskajiem kritērijiem.

Es uzsveru, ka mūsu priekšlikumi par politiskajiem kritērijiem neietver nekādas izmaiņas pašreizējos līgumos, un tie neparedz ne nākamo ES fondu apjomu, ne izcelsmi, ne sadali. Es vēlos uzsvērt, ka debašu atsākšana par pašu resursiem nav jauns Parlamenta priekšlikums, bet lēmums, ko 2006. gada maijā pieņēma pati Padome pēc vienošanās, kas tika noslēgta 2005. gada decembrī AK prezidentūras laikā.

Mana grupa pilnīgi atbalsta mērķi ne tikai ierobežot, bet arī samazināt dalībvalstu iemaksas budžetā. Patiešām, ārkārtīgi nopietnājam parādu krīzei ir jānoved pie pilnīgas Eiropas valstu finanšu pārskatīšanas. Runa nav par uzdevumu sadali starp dalībvalstu budžetiem un Eiropas budžetiem, runa ir par visu iespējamo savstarpējības veidu meklējumiem, lai gūtu ietaupījumus.

Priekšsēdētāji, dāmas un kungi! Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa atbalsta divas prasības, kuras Padome izvirzīja 15. oktobrī — par to, ka ES budžetam ir jānodrošina kopīga finanšu disciplīna, un par to, ka jāgarantē finansējums Eiropas mērķu īstenošanai. Tas ir viss, ko vēlamies sasniegt sarunās par 2011. gada budžetu, un mēs esam pārliecināti, ka vienošanās ir iespējama, ja Padomes prezidentūras sarunas ar tās kolēģiem Briselē būs auglīgas.

(Aplausi)

Martin Schulz, *S&D grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka krīzi, kuru mēs pašlaik piedzīvojam, izraisīja notikumi Dovilā. Es uzskatu, ka Francijas prezidents un Vācijas kanclere Dovilā noslēdza darījumu ar *David Cameron*, ar kuru saskaņā viņš piekrita Stabilitātes un izaugsmes pakta pārskatīšanai apmaiņā pret Apvienotās Karalistes budžeta vajadzību apmierināšanu. Varbūt man nav taisnība, bet man ir tādas aizdomas. Tas ir darījums uz trešo pušu rēķina, citiem vārdiem sakot, uz Eiropas Parlamenta tiesību rēķina.

Tāpēc nav nekāds brīnumš, ka trešā puse šajā darījumā, proti, Parlaments, nav gatavs tam piekrist.

Starp citu, nebūtu nekāds brīnumš, ja Eiropas liktenis būtu eiroskeptisko valdību rokās. Šādos gadījumos tāda tipa valdība vēlēšies pārbaudīt, cik tālu tā var iet. Britu valdība pašlaik pārbauda, vai pārējā Eiropa samierināsies ar tās privilēģijām. Tāpēc šis budžets vai budžeta debātes ir vienlaikus debātes par virzienu, kurā Eiropai jāattīstās. Jautājums nav par naudu. Mēs esam vienojušies par naudu. Es uzskatu, ka šī ir svarīga vēsts vēlētajiem un Eiropas iedzīvotājiem. Mēs esam vienojušies par naudu, un kā Parlaments mēs esam izpildījuši Apvienotās Karalistes prasības attiecībā uz naudu — piekrituši 2,9 % izdevumu palielinājumam, nevis saistību apropriācijām, bet izdevumiem.

Ja jautājums nav par naudu, par ko tad tas ir? Tas ir par Eiropas Parlamenta tiesībām. Tas ir par tiesībām, kas paredzētas līgumā. Viss, uz ko aicina Parlaments, ir paredzēts līgumā. Pašu resursi ir minēti Līguma par Eiropas Savienības darbību 311. pantā. Vidēja termiņa finanšu plānošana ir procedūra, kas paredzēta līgumā, un tā ir jāievieš ar regulu. Budžeta elastība attiecas uz valdību, Komisijas un Parlamenta kopīgajām interesēm un to spēju budžeta noteikumu robežās elastīgi reaģēt uz īstermiņa vajadzībām. Tā neietver papildu izdevumus, tā parāda, cik efektīvi Eiropa tiek pārvaldīta, vismaz no elastības viedokļa, un tā attiecas uz Parlamenta galvenajām tiesībām.

Es esmu diezgan pārsteigts. Visi Eiropas Savienības valdību vadītāji ir parlamentārieši. Tie visi ir vīrieši un sievietes, kas auguši parlamentāro tradīciju garā. Kā *Daul* kungs jau teica, kurš dalībvalsts parlaments ļaus, lai tā galvenajās tiesībās, tiesībās izstrādāt budžetu, iejaucas izpildvara? Eiropas Savienības 27 valdības pieder pie izpildvaras. Mēs nevaram pieļaut, ka demokrātija Eiropā tiek ačgārni saprasta. Parlaments pieņem budžetu, un Parlaments kontrolē izpildvaru. Šajā gadījumā britu valdība vēlas, lai 27 valdības kontrolē Parlamentu, kas ir pretrunā parlamentārai demokrātijai. Tāpēc šāds lēmums varētu radīt precedentu. Parlaments nedrīkst pieļaut, ka tam atņem tā tiesības.

Kas notiks turpmāk? Pēc tam, kad Eiropas nodokļu maksātāju nauda no dalībvalstu finanšu līdzekļiem tiek pārvesta uz Briseli, tā vairs nepieder dalībvalstīm. Tā ir ES nauda. Tā ir jākontrolē Eiropas Savienības Parlamentam. Budžets ir jāpieņem Parlamentam, jo Eiropas budžetu nepieņem 27 dalībvalstu parlamenti vai 27 dalībvalstu valdības, bet brīvi ievēlēts parlaments, citiem vārdiem sakot, šis Parlaments.

Vidēja termiņa finanšu plānošana, elastības klauzula un pašu resursi ir trīs elementi, kas mums jāapspriež ar Padomi, ne jau naudas jautājums. Mēs par to esam tagad runājuši jau vairākas stundas. Es vēlos vēlreiz uzsvērt, ka *Lamassoure* kungs un grupu priekšsēdētāji ir pielīkuši lielas pūles, lai ļautu mums pieņemt, manuprāt, samērā konsekventu nostāju. Taču mums tagad ir jāatsakās no šīs nostājas. Mums ir jāliek Padomei saprast, ka šie trīs elementi attiecas uz mūsu tiesībām un nevis papildu izdevumiem. Jebkuram parlamentam, kas ļauj jebkāдай valdībai ierobežot tā tiesības, vajadzētu pārstāt funkcionēt.

Tāpēc mana grupa ir vienprātīgi nolēmusi, ka mēs vai nu vienojamies par šīm prasībām, kas nav nekas vairāk kā mēģinājums nostiprināt Parlamenta tiesības, vai arī budžets netiks pieņemts. Ja budžets netiks pieņemts, nebūs nekāda *ITER* projekta, nekāda kodoltermiskā reaktora. Nebūs nekāda *Galileo* projekta un nekāda Eiropas Ārējās darbības dienesta.

Valdību vadītājiem nav izvēles. Tās var vai nu atzīt Parlamenta tiesības un tā projektus, vai arī pazemot Parlamentu, un tādā gadījumā nebūs nekāda budžeta. Tāda ir manas grupas vienprātīga nostāja.

(Aplausi)

(Runātājs piekrita atbildēt uz „zilās kartītes” jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Krisztina Morvai (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu zināt, vai Parlaments piekritīs, ka, runājot no Konstitūcijas viedokļa, pastāv cita varas dalīšanas un kontroles, un līdzsvara idejas interpretācija? Mēs nevaram vienkārši pārņest varas dalīšanas un kontroles, un līdzsvara dalībvalstu modeli uz starptautisko arēnu un Eiropas politisko skatuvi.

Es to redzu tā — un gribu zināt, vai kolēģi man piekritīs —, ka varas dalīšanas un kontroles, un līdzsvara sistēmā Padome faktiski pārstāv nacionālās valstis un visu, kas saskaņā ar Lisabonas līgumu ir palicis no nacionālo valstu suverenitātes un neatkarības. Tā darbojas nacionālo valstu vārdā, kuru valdības tiek ievēlētas.

Eiropas demokrātiskajās valstīs valdības tiek ievēlētas saskaņā ar demokrātisku vēlēšanu sistēmu. Savu valstu un tautu vārdā tās kontrolē un līdzsvaro Parlamenta varu. Vai Parlaments nepiekritīs, ka pastāv cita kontroles un līdzsvara interpretācija?

Martin Schulz, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pastāv daudz interpretāciju, Morvai kundze. Tas ir pilnīgi skaidrs. Pilnīgi iespējams, ka jūsu Līguma par ES darbību interpretācija atšķiras no manējās. Taču runa nav par interpretāciju, bet par Līguma piemērošanu, un tā ietver skaidri noteiktu budžeta procedūru. Starp citu, jūs esat, cik man zināms, Ungārijas *Jobbik* partijas locekle, ja tas tā nav, tad kādas citas partijas locekle. Lūdzu, paskaidrojiet vēlētajiem savā valstī, ka gadījumā, ja mēs pieņemsim ES budžetu, tad ilgtermiņā faktiski būs iespējams Eiropas Savienībā izmaksāt naudu no kohēzijas fondiem. Ja budžets netiks pieņemts, tad finansējums nebūs pieejams.

Guy Verhofstadt, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, 2005. gada decembrī Parlamentā bija kāds premjerministrs, no kura, manuprāt, mēs visi mācījāmies saprast, ka nākotnē mums patiešām ir vajadzīgs nopietni pārveidots budžets. Mēģināsim visi kopā — Komisija, Padome, dalībvalstis un Eiropas Parlaments — dažos turpmākajos gados atrast veidu, kā panākt vienprātību par mainītu un reformētu Eiropu, kuras budžets ir racionāla tās nākotnes daļa un nevis nožēlojama tirgošanās.

Šis premjerministrs bija *Tony Blair*, vīrs, kas ietekmēja pēdējos finanšu plānus. Pēc pieciem gadiem te nu mēs esam. Tas, ko *Blair* kungs teica, ir būtisks — ka Parlaments vēlas iesaistīt ES iestādes un visas ieinteresētās puses Eiropas Savienības finansēšanas pārorientēšanā un nostādīt to uz racionāliem pamatiem un nevis uz tirgošanās sacensībām, kā tas ir šodien.

Centīsimies panākt skaidrību par skaitļiem. Nav nekāds noslēpums, ka Parlaments bija gatavs pieņemt Padomes piedāvātos skaitļus, protams, vienojoties par plašākiem jautājumiem. Taču mums, kolēģi, ir jāvienojas par vēl vienu jautājumu — par elastību. Ir skaidrs, ka elastība nav piekāpšanās no Padomes puses, elastība ir vajadzīga, tā ir obligāta, jo citādi mēs nevarēsim finansēt vairākas svarīgas jomas. Vēl svarīgāks ir tas apstāklis, ka elastība ir „*acquis*”. Tā ir paredzēta pašreizējā iestāžu nolīgumā. Faktiski Padome ir laužusi vārdu, atsakoties no elastības šajā budžetā. Visbeidzot, vissvarīgākais jautājums ir tas, ka mums jāvienojas par turpmāko Eiropas Savienības finansēšanu.

Tāpēc mums no jauna jāpievēršas pašu resursu jautājumam, par to nav šaubu. Ļaujiet man paskaidrot, ka pašu resursi nav līgumu pārskatīšanas jautājums. Pašu resursi nav arī jaunu pilnvaru jautājums. Tas ir jautājums par pašreizējo līgumu piemērošanu, un tas ir jautājums par finansējumu pašreizējo pilnvaru robežās, jo Savienībai, protams, bija paredzēti pašas

ieņēmumi. *Merkel* kundze, *Sarkozy* kungs un *Cameron* kungs to nezina, bet, Savienību dibinot, tai bija pašai savi ieņēmumi. To Savienības dibinātāji bija noteikuši par finansēšanas pamatu.

Tāču mēs visi zinām, ka ar laiku, pateicoties kādai „dzelzs lēdijai”, Savienība zaudēja saikni ar pašu resursiem, tāpēc mums tagad notiek absurdas diskusijas par to, kas no Savienības iegūst vairāk un kas mazāk, nedomājot par ES interesēm, bet visu uzmanību pievēršot katras atsevišķas dalībvalsts neto maksājumu pozīcijai — tāds mums šodien ir budžets Eiropas Savienībā.

Tādi darījumi pašlaik notiek budžeta jautājumos Eiropas Savienībā. Tāda rīcība grauj Savienību — tā iznīcina Savienības vienības garu un solidaritāti. Es atkārtoju — mēs varam pieprasīt īstus pašu resursus, kas var palīdzēt nonākt pie tā, ko vairākas valstis vēlas, proti, pie dalībvalstu iemaksu samazināšanas. Ja mēs nemainīsim šo sistēmu, atbildīgas būs valdības un nevis pilsoņi. Ja, gluži otrādi, mēs izvēlēsimies pašu resursus, tad atbildīgi būs pilsoņi un nevis valdības. Īsi sakot, kolēģi, Eiropas pašu resursi nozīmē vairāk demokrātijas Eiropā, tie ir mūsdienu Eiropas demokrātijas pamats.

Es vēlos jums, *Barroso* kungs, kaut ko lūgt. Mans lūgums ir ļoti vienkāršs. Vienalga, kādā formātā — konvencijas, konferences, starpvaldību konferences ar vai bez dalībvalstu piedalīšanās — neuzklausiet pagātnes balsis. Izvēlieties nākotni, izmantojiet savas ierosmes tiesības un pēc iespējas ātrāk iesniedziet oficiālu priekšlikumu. Lielais Parlamenta deputātu vairākums, kas ir par vienotu Eiropu, atbalstīs jūs un šo ierosmi.

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāji! Manuprāt, ja mēs vēriģi ieklausīsimies visu runātāju vārdos, mēs nonāksim pie pagrieziena punkta Eiropas Savienības vēsturē. Budžeta problēma, par ko visi šodien katrs savā veidā runāja, ir saistīta ar Eiropas idejas attīstību. Runa nav tikai par budžetu. Kaut kas nav kārtībā ar pašu Eiropas Savienības ideju, un tas vienmēr kļūst skaidrs publiskās debatēs.

Mēs esam liecinieki nacionālisma atdzimšanai — pilnīgi absurdaī nacionālisma atdzimšanai — Eiropas pasākumos. Kāpēc? Tāpēc — un mēs visi to sakām —, ka jūs vēlaties, lai Eiropas Savienība veiksmīgi atrisina problēmas, kuras jūs vairs nespējat atrisināt savu valstu līmenī, bet jūs vēlaties piešķirt resursus, kas vajadzīgi šā uzdevuma veikšanai, nevis Eiropas Parlamentam, bet gan Eiropas Savienībai.

Tāpēc mēs sakām, ka neizstāvam Parlamenta tiesības, bet tikai Eiropas Savienības tiesības un vajadzību pēc Eiropas Savienības. Tāpēc mums, vienojoties par minētajiem trim punktiem, ir visiem kopā faktiski jāvienojas par vienu jautājumu — vai pieņemt to, vai noraidīt. Turklāt, pat ja tas prasīs divus, trīs vai četrus mēnešus — visiem būs grūti to izdarīt —, mēs apstiprināsim Eiropas budžetu tikai tad, ja vienosimies par ierosinātajiem jautājumiem.

Nebaidīsimies par to, ka tas aizņems ilgu laiku un mēs, iespējams, nebalsosim par budžetu decembrī vai pat janvārī vai februārī. Ja mēs sāksim šīs debātes un apstāsimies pusceļā, mēs zaudēsim nākamos četrus gadus.

Es tāpēc aicinu ikvienu būt atbildīgam jautājumā par pašu resursiem, un *Verhofstadt* kungs jau to izskaidroja. Galu galā, tas ir ļoti vienkārši, un tāpēc *Lamassoure* kunga ideja par vienošanos ir interesanta, jo debatēm ir jānotiek Eiropas publiskajā arēnā ar dalībvalstu parlamentiem, valdību pārstāvjiem un komisāriem. Pašu resursi dod iespēju samazināt — un es to teikšu trīs reizes — samazināt — toreiz tas deva labumu visiem konservatīvajiem

— samazināt dalībvalstu iemaksas un vienlaikus stiprināt Eiropas budžetu. Galu galā, tas nav sarežģīti.

Tāpēc, ja mēs spēsim nodot šo vēsti visiem Eiropas iedzīvotājiem, tie mums piekritīs. Es atkārtāju — mums jāsamazina dalībvalstu iemaksas un jāstiprina Eiropas budžets. Jā, tas nozīmē Eiropas nodokļus, tie patiešām būs jāievieš, bet taupības pasākumi, kurus jūs pašlaik ieviešat dalībvalstu līmenī, katrā gadījumā būs postoši, jo mēs jau gadiem esam zinājuši, ka taupība samazina tautsaimniecības dinamiku un, galu galā, neko nedod. Es tāpēc lūdzu jūs neļaut sagraut Eiropu, jo valdības jau grauj savu valstu tautsaimniecību.

Mans pēdējais komentārs attiecas uz Īriju. Īrija simbolizē neoliberalisma neveiksmi, tā simbolizē ierobežojumu atcelšanas neveiksmi. Jau gadiem kopā ar *Griffith* kungu jūs esat skandējuši: „Atceliet ierobežojumus, atceliet ierobežojumus, samaziniet uzņēmumu ienākuma nodokli!” Vai jūs vēl to nesaprotat? Tā ir tautsaimniecības katastrofa, un ko tagad dara Īrijas valdība? Tā tagad raud: „Māmiņ, māmiņ, Eiropa, palīdzi mums!”

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Lajos Bokros, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos apliecināt *Cohn-Bendit* kungam, ka mēs saprotam, ko nozīmē tas, ka mums nebūs budžeta. Pretēji tam, ko cilvēki varētu domāt, ECR grupa priecātos redzēt vienošanos starp abām budžeta lēmējinstiucijas iestādēm. Mums ir žēl, ka pēc visām spraiģajām saskaņošanas sarunām mums nav budžeta, jo 500 miljonu nodokļu maksātāju Eiropā nevar saprast, kāpēc šīs abas izcilās budžeta lēmējinstiucijas iestādes nespēj vienoties tieši pirmajā Lisabonas līguma piemērošanas gadā.

Es uzskatu, ka atbildīgas ir abas puses. Parlamentam nav jāpiespiež valdības uzņemties politiskas saistības, kuras tās diemžēl nespēj —vienalga, kāda iemesla dēļ — vai nevēlas uzņemties šajā krīzes laikā. Parlamentam nav jāuzspiež šīs saistības arī ilgākā laika posmā.

No otras puses, es gribu teikt, ka arī Padomei ir jāuzņemas liela daļa atbildības, jo vēl tikai pirms nedēļas, kad mums bija šīs saskaņošanas sarunas, nevienam vēstniekam neienāca prātā sniegt paziņojumu, izskaidrojot savas valdības viedokli. Tāpēc šīs sarunas izvērtās par dialogu starp divām pusēm, kas pat nepiedāvāja savus priekšlikumus.

Komisija gatavo jaunu projektu, kas pamatojas uz 2,91 % finansējuma palielinājumu. Tagad es vēlos izteikt savu atzinību komisāram *J. Lewandowski* par lielo darbu, kuru viņš veic šajā jautājumā. Mēs varēsim panākt kompromisu, ja spēsim vienoties par elastības piemērošanu — , kas, starp citu, nav sevišķi labs termins, tāpēc ka mums vajadzētu lietot terminu „rezerves” — , kura paredzēta iestāžu nolīgumā pēdējiem trim gadiem, lai finansētu ITER un dažus citus galvenos projektus.

Parlamentam tomēr vajadzēja atturēties no politiskas deklarācijas uzspiešanas Padomei, jo tā pašlaik nav pieņemama vairākām valdībām. Tad mēs varētu panākt kompromisu. Manuprāt, *Wathelet* kungs daudz strādā pie šā jautājuma. Es varu tikai mudināt jūs, *Wathelet* kungs, turpināt šo darbu, jo tas būs vēl jo vairāk apkaunojoši, ja līdz šā gada beigām nespēsim vienoties.

Mairead McGuinness (PPE). – („Zilās kartītes” jautājums *Cohn-Bendit* kungam saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu). Priekšsēdētāja kungs, jūs nepamanijāt mani. Man ir komentārs un jautājums *Cohn-Bendit* kungam, lai jūs nedomātu, ka Īri jūs nedzird.

Vai jūs nepieļaujat, ka jūsu komentāri par uzņēmumu ienākuma nodokli varētu kaitēt situācijai un nevis atvieglot to? Vai, izsakot savas nicinošās piezīmes par Īriem, kas meklē

palīdzību, jūs nepieļaujāt, ka, palīdzot Īrijai, Eiropas Savienība palīdz pati sev? Es saku to kā māmiņa no Īrijas, jo, manuprāt, tas ir vārds, ko jūs lietojāt savā komentārā. Uzvedīsimies Parlamentā kā pieauguši cilvēki un runāsim par citām dalībvalstīm ar cieņu.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (Atbildot uz „zilās kartītes” jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Priekšsēdētāja kungs, Eiropa ir politiska struktūra. Mums ir dalībvalstis, kurām ir sava politika, un mēs apspriežam politiku. Es turpināšu apgalvot, ka viens no Īrijas katastrofas iemesliem ir nepareizā tautsaimniecības politika. Zaļie arī ir pie tās vainīgi. Es zinu, ka varu droši to teikt. Es neesmu akls, un es turpināšu teikt, ka vainīga nepareiza politika. Ja jūs īstenojat nepareizu politiku un tā noved pie katastrofas, ir godīgi jāpasaka, ka vainīga nepareiza politika. Ja tā būtu bijusi pareiza politika, jūs nebūtu piedzīvojuši šādu katastrofu.

Citi, kam par to jāuzņemas atbildība, ir Eiropas bankas. Tās spēlēja kazino, bet, ja jūs kā normāls cilvēks spēlējat kazino un zaudējat naudu, tad jūs pats esat vainīgs. Tagad bankas saka, ka vēlas atgūt savu naudu, un mēs esam sarežģītā situācijā, tāpēc ka vēlamies palīdzēt Īrijas iedzīvotājiem, bet mums ir jāsaprot, ka Īrija atrodas pašreizējā situācijā mūsu kritizētās sistēmas dēļ.

Lothar Bisky, GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Lisabonas līguma atbalstītāji ir uzsvēruši, ka tas novērš demokrātijas deficītu ES. Faktiski pirmais līguma piemērošanas gads ir pierādījis, ka Eiropas Parlamentam ir bijis jācīnās ar Padomi un Komisiju, lai vienkārši panāktu parlamentāra koplēmuma un demokrātiskas kontroles tiesības.

Parlamenta piedalīšanās koplēmuma procedūrā par visiem budžeta jautājumiem ir minimāls demokrātijas standarts. Es atkārtāju, tas ir minimāls standarts. Šo Parlamentu ievēlēja, lai atdzīvinātu Eiropas ideju kā pretsvaru nacionālajam egoismam. Mūsu pienākums ir nepieļaut kompromisus attiecībā uz Eiropas Parlamenta iesaistīšanos sarunās par 2012. un 2013. gada budžetu finanšu shēmu.

Jaunus uzdevumus nevar finansēt, pārdalot budžetu, to var darīt tikai ļoti ierobežotā apjomā. Ņemot vērā dalībvalstu nepietiekamos budžetus, Padomes atteikšanās apspriest ar Parlamentu pašu resursus ir pilnīgi nesaprotama.

Eiropas budžetam jābūt konkrētai dalībvalstu solidaritātes izpausmei. Citādi mēs attālināsimies no Eiropas integrācijas pamatidejas un zaudēsim Eiropas iedzīvotāju cieņu. Šķiet, ka neto maksātājvalstis ir to aizmirsušas. Lai gan Vācijas un citu valstu uzņēmumi gūst peļņu Eiropas iekšējā tirgū, šīs valstis ir ārkārtīgi skopas, kad ir jāpārvar Eiropas kopējās grūtības. Solidaritātes jēdziens tiek izprasts ačgārni, un dalībvalstis palīdz citām valstīm tikai tad, ja tas dod labumu tām pašām.

Vācijas bankas ir tik dziļi iestigušas Īrijas finanšu nozares krīzē, ka glābšanas riņķis ir tikpat svarīgs glābējiem, cik tas ir svarīgs glābjamajiem. Pēdējos gados mana grupa ir noraidījusi ES budžetu. Mēs uzskatām, ka tā prioritātes ir nepareizas un ka pārāk maz uzmanības tiek veltīts vides un sociālās labklājības lejupeļsmes pārvarēšanai. Tas ir padziļinājis sociālo plaisu ES un dalībvalstīs.

Nav nekādā ziņā pieņemams, ka tādi lieli projekti kā ITER tiek finansēti uz to projektu rēķina, kas sniedz tiešu finansējumu studentiem, bezdarbniekiem, lauku teritorijām un vietējām kopienām. Apkopojot teikto, ir pēdējais laiks — es pieļauju, ka tas ir pārāk

vienkāršs formulējums — vairāk domāt par Eiropas iedzīvotājiem no visas Eiropas viedokļa, nevis no egoistiska nacionāla viedokļa.

(Runātājs piekrita atbildēt uz „zilās kartītes” jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Paul Rūbig (PPE). – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, man ir jautājums Bisky kungam. Uzņēmumi gūst peļņu, kad tie ražo produkciju vai sniedz pakalpojumus, kurus pērk iedzīvotāji. Vai jūsu alternatīva ir tā, ka uzņēmumiem ir jācieš zaudējumi un jāražo produkcija, kas nevienam nav vajadzīga?

Lothar Bisky (GUE/NGL). – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, es saprotu jūsu jautājumus par ekonomiku, un no ekonomikas viedokļa tie ir dziļi un pamatīgi, un es tos vērtēju atzinīgi. Taču es uzskatu, Rūbig kungs, ka jautājums ir par attiecībām starp budžetu un Eiropas Parlamentu un tā tiesībām. Tas ir cits jautājums. Tas attiecas uz ražojumiem, bet gluži citādā nozīmē.

Marta Andreasen, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, būsim godīgi! Sarunas par nākamā gada budžetu cieta neveiksmi tāpēc, ka Parlaments vēlējās iegūt vairāk varas pār Eiropas Savienības finansēšanu, lai gan Lisabonas līgumā šādas pilnvaras nav paredzētas. Šāda prasība — kas saprotama kā Eiropas nodokļa priekšlikums — mums ir vienmēr bijusi nepieņemama.

Ir dzirdēti draudi iesaldēt finansējumu dalībvalstīm, kas atsakās piekrist Parlamenta prasībām. Ticiet man, tās būtu vislabākās ziņas, kuras mēs varētu sniegt Lielbritānijas un Eiropas nodokļu maksātājiem — tiem, kas, galu galā, maksā gan dalībvalstu, gan Eiropas nodokļus. Revidenti ir atteikušies uzskatīt par attiecināmiem 92 % no Eiropas Savienības izdevumiem 2009. gadā, un viņi ir aplēsuši, ka vismaz GBP 6 miljardus nedrīkstēja izmaksāt — tā ir līdzīga summa tai, kuru nedrīkstēja izmaksāt pagājušajā gadā un kura vēl nav atgūta. To valstu finansējuma iesaldēšana, kas ES naudu izlietoja nelietderīgi, dotu Eiropas Savienībai pietiekami lielus resursus, lai finansētu cēlos mērķus, kurus — kā tā apgalvo — tā vēlas atbalstīt. Turklāt tas piešķirtu Eiropas birokrātijai nedaudz ticamības. Taču es baidos, ka tas nekad nenotiks.

Angelika Werthmann (NI). – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pie sarunu galda 2011. gada budžeta apspriešanai sēž trīs vienlīdzīgi partneri — Padome, Komisija un Parlaments. Eiropas Parlaments ir piekritis budžeta palielinājumam par 2,9 %, kuru ierosināja Padome, taču tikai saistībā ar politisku lēmumu kopumu. Saskaņā ar Lisabonas līgumu tā ir augstākā mērā pamatota prasība. Attiecībā uz palielinājuma apjomu, manuprāt, ir svarīgi paskaidrot, ka mēs vēl arvien strādājam pie budžeta apjoma noteikšanas, jo tas ir saistīts ar laiku, kad Eiropas Savienībā bija tikai 15 dalībvalstis, un budžets ir pielāgots šāda lieluma Savienībai. Taču tagad Eiropas Savienībā ir 27 dalībvalstis ar virkni jaunu uzdevumu, kuri jāņem vērā.

Ņemot vērā ekonomikas krīzi, nav saprotams, kādēļ mēs palielinām ES budžetu. Mums taču ir jāreķinās ar to, ka gandrīz 95 % šīs naudas tiek atdota Eiropas iedzīvotājiem tiešas palīdzības veidā, piemēram, caur Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu. Galu galā, ikvienam ir jāsaprot, ka dažas dalībvalstis ir pašas vainīgas pie pašreizējās budžeta situācijas. Faktiski bez 2011. gada budžeta nebūtu iespējams finansēt visas trīs finanšu uzraudzības iestādes. Ņemot vērā pašreizējo dramatisko situāciju Īrijā, būtu bijis labi, ja šīs organizācijas būtu sākušas darbu jau vakar.

Melchior Wathelet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sākt savu runu ar to, ka neviens nevar būt priecīgs par saskaņošanas procedūras neveiksmi 15. novembrī. Mēs patiešām būtu vēlējušies, lai šodienas debātes norisinātos pavisam citādi un mēs noslēgtu saskaņošanas procedūru ar vienošanos un iespēju pieņemt šo budžetu arī Eiropas Parlamentā.

Mēs visi, protams, esam vīlušies par to, ka saskaņošanas procedūra nebija veiksmīga. Taču es esmu dzirdējis gan Komisijā, kas darbojās kā procedūras sekmētāja un pildīja savu uzdevumu patiešām labi visas procedūras laikā, gan jo īpaši Parlamentā, par stipru vēlmi gūt panākumus un tiekties pēc tiem, nevis ciest neveiksmi. Es par to esmu dzirdējis arī Padomē.

Tāpēc Beļģijas prezidentūra tūlīt pēc 15. novembra neveiksmes — mums tā ir jāuzskata par nepārprotamu neveiksmi — tiecās atjaunot kontaktus un virzīt šo procesu uz priekšu, lai neveiksmes vietā nodrošinātu panākumus šai budžeta procedūrai, kas ir pirmā, kura pamatojas uz Lisabonas līgumu. Taču es vēlos jums atgādināt, ka ikviens no mums vienmēr spēs atrast neveiksmes iemeslus un ka tieši tāpēc izjuka saskaņošanas procedūra. Parlaments spēs vienmēr atrast Padomes ierosinātus priekšlikumus, kuriem tas nepiekrītīs, un Padome spēs vienmēr atrast Parlamenta ierosinātus priekšlikumus, kas tai šķitīs neapmierinoši.

Vienmēr atradīsies veids, kā negūt panākumus. Taču es esmu dzirdējis, ka abas iestādes ir izteikušas vēlēšanos gūt panākumus. Pašlaik mums visiem ir svarīgi uzņemties atbildību un veiksmīgi panākt vienošanos, nevis palikt pašreizējā strupceļā.

Vēlreiz gribu teikt — kādu vēsti mēs raidīsim, ja mums neizdosies noslēgt saskaņošanas procedūru ar vienošanos? Kāds šķitīs Eiropas Savienības tēls pārējai pasaulei šajā īpaši nestabilajā un grūtajā ekonomikas situācijā, ja mēs šajos smagajos laikos nespēsīm turēties kopā un panākt vajadzīgo kompromisu starp iestādēm, lai pabeigtu budžeta izveidi un nodrošinātu sekmīgu vienošanos starp tām?

Neaizmirsīsim, ka bez ES negatīvā tēla, bez sākotnējās neveiksmes, ko cieta šī pirmā uz Lisabonas līgumu pamatotā budžeta saskaņošanas procedūra, būs vēl arī reālas sekas, kuras jo īpaši skars Eiropas iedzīvotājus. Dažas no šīm sekām jau ir minētas, jo provizorisks divpadsmitdaļīgs budžets nozīmē tādu budžetu, kas neparedz izaugsmi, nemaz nerunājot par inflāciju. Arī Eiropas Ārējās darbības dienests, finanšu uzraudzības iestādes un kohēzijas politika var nonākt grūtībās — es jums atgādināšu, ka ierosinātajā budžetā paredzēts maksājumu apropriāciju palielinājums par 14 %, un tāpēc finansējums kohēzijas politikai varētu būt nepietiekams; un vēl vairāk problēmu rodas saistībā ar stratēģiju „Eiropa 2020” un politiskajām prioritātēm, kas Parlamentam ir dārgas un kas ir iekļautas 2011. gada budžeta projektā, galvenokārt 1. a pozīcijā, piemēram, mobilitāte, jaunatne un izglītība — politikas jomas, kuras, iespējams, netiks īstenotas.

Tāpēc bez negatīvā tēla, ko varētu radīt nespēja vienoties, tai varētu būt arī ļoti taustāmas, ļoti reālas un ļoti īpašas sekas, kas nekādā ziņā nepalīdzētu uzlabot Eiropas Savienības tēlu pilsoņu acīs. Tāpēc, ja vēlamies pretēju rezultātu, ja vēlamies saglabāt ticamību, ja vēlamies uzņemties daļu atbildības, mums ir jāizmanto šīs dažas pēdējās nedēļas, lai panāktu vienošanos un pārvarētu šo konfliktu spirāli.

Mums jāsaprot — lai to panāktu, mums ir vajadzīgas trīs lietas. Pirmkārt, 2011. gada budžets pats par sevi ar tā skaitļiem, budžets, par kuru varētu — un es esmu dzirdējis to sakām vairāku grupu priekšsēdētājus — panākt vienošanos attiecībā uz 2,9 % maksājumu apropriāciju palielinājumu. Mēs varētu panākt vienošanos par šiem skaitļiem, par 2011. gada

budžetu, par to, kas ir faktiski šodienas darba kārtībā. Es vēlos atkārtot, ka tas nozīmē Eiropas Parlamenta piekāpšanos vairākos jautājumos. Mēs zinām, ka attiecībā uz 2011. gada budžetu Eiropas Parlaments ir atteicies no vairākām sākotnējām prasībām.

Otrais temats, kuru gandrīz visi no jums ir minējuši, ir daudzgadu finanšu shēma starptautiskā eksperimentālā kodoltermiskā reaktora (*ITER*) finansēšanai, kas prasa elastīgumu. Un atkal Beļģijas prezidentūra tiecas atbalstīt vienošanās principu, lai nekavējoties apspriešanai tiktu iesniegti priekšlikumi, kas saistīti ar elastību. Tas ir konteksts, kurā mēs šobrīd strādājam. Es vēlos jums tomēr atgādināt, ka mums būs jābūt vienprātīgiem, ja vēlamies panākt progresu elastības jautājumā, kā arī vairākās citās jomās, un jo īpaši mums jāsauglabā budžeta neitralitāte laikā, kad daudzgadu finanšu shēma būs spēkā.

Pirms atsaukšanās uz elastības ideju mums būs arī jāizmanto visas pārnesumu un pārvietojumu iespējas. Taču progress ir iespējams. Es uzskatu, ka progress attiecībā uz elastības ideju, uz *ITER* finansēšanas uzdevumiem un mērķiem 2012. un 2013. gadā, kā arī vistiešākajā nozīmē uz 2011. gada budžetu būs iespējams, ja ikviens pieliks vajadzīgās pūles.

Vēl ir trešais temats, kuru jūs arī esat minējuši — politiskās deklarācijas. Šajā jautājumā man jāsaaka, ka Padome nevar pateikt neko vairāk par to, ko tā pateica pirmsdien saskaņošanas procedūrā, lai gan es zinu, ka tad Parlaments tam nespēja piekrist. Es zinu, ka toreiz minētās saistības Parlamentam šķita pārāk vājas, bet mums būs iespēja vēlreiz ierosināt šos jautājumus un par tiem debatēt. Mums būs jāorganizē šīs debātes, jo Līguma 311., 312. un 324. pantā ir minēts, ka starp mūsu dažādajām iestādēm ir jānotiek vairākām apspriedēm, un mēs nodrošināsim, ka tās patiešām notiek, jo tās ir paredzētas Līgumā.

Deklarācijā ir minēts 312. un 324. pants, ar kuriem saskaņā mums turpmāk būs jāorganizē šīs debātes starp mūsu dažādajām iestādēm. Tomēr mēs atkal dzirdēsim veselu virkni iemeslu, kāpēc mēs nevēlamies vienoties.

Taču Padomes locekļu un Parlamenta deputātu starpā es esmu saskatījis gribu gūt panākumus. Vai mēs patiešām vēlamies rīkoties kā panikas cēlēji, sakot cits citam, ka mēs nevēlamies pieņemt budžetu, nevēlamies īstenot politiku, kas paredzēta 2011. gada budžetā, nevēlamies, lai pirmais uz Lisabonas līgumu pamatotais budžets gūst panākumus, vai arī mēs vēlamies rīkoties pozitīvi, panākot vienu vienošanos pēc otras, kas ļaus Eiropas Savienībai virzīties uz priekšu un ar 2011. gada budžeta palīdzību īstenot politiku tajās jomās, kuras esam izvēlējušies? Es ceru, ka ar šo mērķi prātā mēs izmantosim dažas nākamās nedēļas, lai nodrošinātu, ka šī pirmā Lisabonas līgumā paredzētā procedūra gūst panākumus, nevis cieš neveiksmi.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pilnā mērā izmantojot savas ierosmes tiesības, Komisijas locekļi sanāksmē, kas notika šeit, Strasbūrā, ir tikko nolēmuši, ka tuvākajās dienās, vēlākais 1. decembrī, Komisija iesniegs jaunu budžeta projektu. Mēs ceram, ka nākamajās divās nedēļās Parlaments un Komisija to apstiprinās.

Šajā projektā būs iekļauti visi punkti, par kuriem mēs vienojāmies pirms saskaņošanas procedūras, kas beidzās pagājušajā nedēļā. Faktiski mēs gandrīz panācām vienošanos, un es vēlos pateikties visiem, kas strādāja šādā garā, patiesā Eiropas kompromisa garā. Žēl, ka beigās vienošanās nebija iespējama. Tomēr es vēlos uzsvērt komisāra J. Lewandowski sniegumu, jo viņš šajā darbā ieguldīja visu savu enerģiju un visas zināšanas, daudzu Parlamenta deputātu sniegumu, kā arī Beļģijas prezidentūras konstruktīvo sniegumu,

prezidentūras, kurai es pateicos par to, ka tā ir darījusi un turpina darīt visu iespējamo, lai panāktu vienošanos. Es uzskatu, ka projekts, ko mēs gatavojamies iesniegt, ir pelnījis jūsu un Padomes atbalstu un ka tas dos iespēju piedāvāt budžetu pirms šā gada beigām, lai Eiropas Savienībai 2011. gada 1. janvārī būtu budžets. Turklāt es uzskatu, ka būs ļoti grūti izskaidrot Eiropas pilsoņiem, kāpēc tādas krīzes laikā, kādu mēs pašreiz Eiropā piedzīvojam, mēs nespējam panākt vienošanos par budžetu, kas faktiski simbolizē Eiropas spēju reaģēt uz tādām problēmām, ar kādām pašlaik sastopas Īrijas un Eiropas ekonomika.

Mūsu priekšlikumā būs ņemti vērā Parlamenta priekšlikumi palielināt saistības pozīcijās „Konkurētspēja izaugsmei un nodarbinātībai” un „Ārējās attiecības”, izmantojot elastības instrumentu. Tajā būs noteikts maksājumu līmenis ar 2,9 % palielinājumu. Es esmu pārliecināts, ka šis priekšlikums ļaus panākt tādu līdzsvaru, kādu ir iespējams atbalstīt.

Ir pats par sevi saprotams, ka šī vienošanās ieviesīs skaidrību arī par jautājumiem, kas skar turpmāko finansējumu. Mums ir jāparāda, ka visas iesaistītās puses skaidri saprot Līguma prasības un ka cieša sadarbība starp iestādēm visaugstākajā politiskajā līmenī ir mūsu kopīgo saistību pieņemšanai vislabāko nākotnes finanšu shēmu dabīgas sekas. Komisija pieņems visas vajadzīgās ierosmes nepārtrauktam un rezultatīvam visu līmeņu dialogam, ieskaitot dialogu iestāžu priekšsēdētāju starpā, lai izstrādātu kopīgu plānu, kas ļaus pieņemt vajadzīgos lēmumus. Vai drīkstu jums atgādināt priekšsēdētāja *J. Buzek* svarīgo runu Eiropadomē 27. oktobrī, kurā viņš uzsvēra Eiropas Parlamenta palielināto nozīmi arī budžeta jautājumos, kas paredzēta Lisabonas līgumā, nozīmi, uz kuru man arī bija izdevība vērst jūsu uzmanību, atbalstot jūsu priekšsēdētāja runu 27. valsts valdības vadītāju sanāksmē.

Es vēlos izskaidrot Komisijas nostāju vairākos svarīgos jautājumos.

Pirmkārt, kā kļuva skaidrs nesenajā budžeta pārskatīšanā, mēs izmantosim savas ierosmes tiesības, lai līdz jūnija beigām iesniegtu oficiālus priekšlikumus par pašu resursiem. Ir skaidrs, ka saskaņā ar Līgumu par šiem priekšlikumiem būs jāapspriežas ar Eiropas Parlamentu, kas atbilst tam, ko gaida no iestāžu nolīguma, kuru noslēdza 2006. gadā.

Otrkārt, mēs aizstāvēsim vajadzību ņemt vērā grozījumus, kurus paredz Lisabonas līgums, kad iesniegsim priekšlikumus gan nākamajiem budžetiem, gan daudzgadu finanšu shēmai kopumā. Budžetam ir jāatspoguļo Savienības pārskatītās prioritātes, kas izriet no šā līguma.

Man jāpaskaidro arī tas, ka — kā parādīja budžeta pārskatīšana — mūsu budžeta elastība nozīmē, ka mūsu rīcībā esošie resursi tiek izlietoti Savienības politiskajiem mērķiem. Tādēļ elastība ir noteikti jāsauglabā, lai mēs ar kvalificētu balsu vairākumu varētu pieņemt pārskatīšanu par mazāk nekā 0,03 % no nacionālā kopienākuma.

Tāpēc es no visas sirds ceru, ka mēs drīz saņemsim pozitīvas ziņas no Padomes, lai mums būtu pareizie politiskie nosacījumi sekmīgai 2011. gada budžeta pieņemšanas procedūrai.

Nesenā Eiropas Savienības budžeta pārskatīšana Eiropas Komisijas skatījumā ir skaidri parādījusi lielo nozīmi, ko mēs piešķiram ES izdevumu pievienotās vērtības optimālai palielināšanai. Mēs nedrīkstam zaudēt mums piedāvāto iespēju nodrošināt Savienības budžetam būtisku ietekmi mūsu vērienīgo uzdevumu veicināšanā un Līguma mērķu īstenošanā. Komisija izstrādās metodoloģiju, kuras mērķis ir parādīt budžeta pievienoto vērtību, un mēs esam gatavi arī sākt aprēķināt, cik mums izmaksā valstis, kas nepieder pie Eiropas. Mums ir skaidri jāpaziņo, ka priekšrocības, kuras dod piederība pie Eiropas Savienības, nav aprēķināmas tikai skaitļos un ciparos. Pievēršoties budžeta izmaksām, mums ir jāvelta lielāka uzmanība ne tikai ikgadējam budžeta izmaksām, bet arī tiem, kas patiešām gūst labumu no Eiropas Savienības politikas.

Dāmas un kungi! Komisijas vārdā es šodien runāju par skaidri izteiktām saistībām. Es tās Parlamenta un Padomes priekšsēdētājiem apstiprināšu rakstiski. Ja tas palīdzēs panākt vienošanos, mēs esam gatavi atkārtot tās deklarāciju veidā, kuras pievienojamas nolīgumam starp Padomi un Parlamentu.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es zinu, ka daudzi cilvēki, kas pieder pie visām iesaistītajām pusēm šajās debatēs, ir uzskatījuši, ka nākamā daudzgadu finanšu shēma Eiropai būs izšķirošs pārbaudījums, un arī man ir tāds pats viedoklis. Tā pārbaudīs mūsu spējas nest patiesas pārmaiņas miljoniem eiropiešu, izmantot šo vareno instrumentu, lai veicinātu mūsu mērķus Eiropas labā, mērķus, kas saistīti ar izaugsmi un ilgtspējīgām darba vietām Eiropas nākotnei starptautiskajā arēnā un ar tādu Eiropu, kas pamatojas uz vērtībām, kuras mēs visi atbalstām.

Tā būs pārbaudījums arī mūsu spējai izstrādāt saprātīgu budžetu, galveno uzmanību veltot jomām, kurās var vislabāk izmantot resursus un kuras dod taustāmus rezultātus, nevis nepareizi izstrādātu budžetu, kurā izdevumu kvalitātes un lietderības vietā priekšroka tiktu dota politiskam kompromisam.

Tāču, kā parādījušas dažas pēdējās nedēļas, tā var būt galvenokārt pārbaudījums mūsu pārvaldības sistēmai, mūsu spējai ne tikai sniegt saprātīgus argumentus, bet arī atzīt, ka Eiropas Savienības un Lisabonas līguma spēks slēpjas vislabāko risinājumu rašanā mūsu kopīgo mērķu sasniegšanai. Lai nodrošinātu vajadzīgo konsensu, priekšlikumi, kurus Komisija iesniegs nākamā gada jūnijā, prasīs lielas pūles. Komisija būs atvērta jebkurām idejām par to, kā plānot debates, lai tajās galvenā uzmanība tiktu pievērsta mūsu priekšlikumiem, kas balstās uz Lisabonas līguma stingrajiem pamatiem.

Dāmas un kungi! Mūsu pašreizējo diskusiju galvenie jautājumi ir ļoti svarīgi. Tie ir pelnījuši mūsu nedalītu uzmanību. Es esmu pārliecināts, ka visas iesaistītās puses būs stingri apņēmīgas panākt vienošanos. Mēs esam vispārējos vilcienos ieskicējuši risinājumu, kas balstās uz piedāvātajām iespējām pašreizējā situācijā, kas — es uzsveru — ir ļoti, ļoti jutīga un prasa no mums visiem — Parlamenta, Padomes un Komisijas — būt vēl atbildīgākiem, nekā esam.

Mēs nedrīkstam aizmirst, ka apspriežam budžetu un nevis kādu otršķirīgu jautājumu. Mēs apspriežam vienu no Savienības rīcībā esošajiem galvenajiem instrumentiem. Šis instruments, kas nekādā ziņā nav greznība, bez kuras varam grūtos laikos iztikt, ir ārkārtīgi būtisks, ja vēlamies atjaunot izaugsmi, radīt darba vietas un nodrošināt labklājību Eiropā.

Eiropas budžets atšķiras no dalībvalstu budžetiem. Es vēlos uzsvērt šo aspektu, jo cilvēki dažkārt pārāk ātri steidzas salīdzināt lietas. Vispirms jāsaprot, ka Eiropas budžetam nav deficīta, tas ir vienmēr līdzsvarots. Tas atšķiras no dalībvalstu budžetiem ar to, ka tas ir galvenokārt ieguldījumu budžets, kas veicina izaugsmi, un mēs visi zinām, cik ļoti mums pašlaik ir vajadzīgi ieguldījumi.

Šis instruments tāpēc ir pārāk svarīgs, lai ar to riskētu. Eiropai vajag, lai Eiropas Savienībai būtu budžets. Šis budžets nav paredzēts Briselei, bet gan Eiropas pilsoņiem. Tas ir budžets, kas paredzēts bezdarbniekiem, kas pašlaik meklē darbu. Tas ir budžets, kas paredzēts Eiropas reģioniem. Tas ir budžets, kas paredzēts Eiropas investīcijām. Tāpēc mums ir skaidri jāpaziņo, ka šis budžets nav paredzēts birokrātijai un birokrātiem. Tas ir budžets, kas paredzēts Eiropas iedzīvotājiem.

Mums ir jānovērš sagrāve, ko var izraisīt turpmākās diskusijas, kā arī nenoteiktība, kas saistīta ar provizoriskajām divpadsmitdaļām. Tā nav tikai nenoteiktība, tie ir reālu

iedzīvotāju reāli zaudējumi. Ja tiktu piemērotas vienīgi provizoriskās divpadsmitdaļas, mūsu pilsoņi nesaprastu, kāpēc jautājumi, pat ļoti svarīgi jautājumi, kavē budžeta pieņemšanu, budžeta, kam ir tieša ietekme uz iedzīvotāju iztikas līdzekļiem un izredzēm visā Eiropas Savienībā.

Tieši tāpēc es esmu pārliecināts, ka ar lielāku apņēmību — un es vērsos pie Eiropas gara, jo īpaši to cilvēku gara, kas to neizrādīja iepriekšējā reizē — būs iespējams pieņemt 2011. gada budžetu un likt pamatus nopietnām diskusijām par izredzēm nākotnē finansēt Eiropas Savienību.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāju konferences sanāksme notiks plkst. 17.00 pēc jūsu ielūguma. Es pašlaik nebūtu vēlreiz runājis, ja *Wathelet* kungs nebūtu izteicis savu viedokli. Tā kā Priekšsēdētāju konferencē plkst. 17.00 tiks apspriesta Parlamenta turpmākā rīcība un pieņemti lēmumi par to, es būtu pateicīgs, ja mēs varētu uzklaust *Wathelet* kungu. Man jāsaka, ka tas, ko viņš teica, nozīmē soli atpakaļ. Tas ir mazāk par to, ko esam līdz šim dzirdējuši no Padomes. Ja tā ir Padomes nostāja, tad man jāsaka jums, *Wathelet* kungs — un tas nav pārmetums Beļģijas prezidentūrai —, ka mūs gaida grūti konfrontācijas laiki. Es vēlos pateikties jums, *Barroso* kungs. Jūsu teiktais ir parādījis, ka abas Kopienas iestādes — Parlaments un Komisija — lūkojas un strādā vienā virzienā.

Priekšsēdētājs. – Kolēģi! Ja mūsu debātes risināsies raiti, tad to beigās līdz ar mūsu darba kārtību plkst. 17.00 mums būs iespēja dot vārdu Padomes priekšsēdētājam *M. Wathelet*, un viņš varēs visu paskaidrot. Būsim pacietīgi! Šīs ir ļoti svarīgas debātes.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, *Wathelet* kungs, *Barroso* kungs, komisār *Lewandowski*, dāmas un kungi! Mana politiskā grupa vēlas normālu budžetu 2011. gadam. Manas kolēģes *Skrzydłowska* kundze un *Triipel* kundze ir daudz strādājušas, lai ierosinātu dzīvotspējīgu plānu, kuram ir piekritušas visas politiskās grupas un kurš atbilst taupības vajadzībai, ko pieprasījušas visas dalībvalstis.

Eiropas Parlamenta deputāti nenāk no Marsa. Mēs nākam no Vācijas, Lielbritānijas, Zviedrijas, Ungārijas un Spānijas, un mēs apzināmies, ka mūsu valstīs ir ārkārtīgi nopietna ekonomikas un finanšu krīze, un izjūtam tās sekas. Taču mēs uzskatām, ka spēcīgs un labi finansēts Eiropas budžets ir vērtīgs un būtisks ES ekonomikas atjaunošanas instruments.

Eiropas budžeta iesaldēšana, samazināšana vai vājināšana ir paradoksālā veidā pretrunā 27 dalībvalstu un 500 miljonu eiropiešu interesēm. Ja mums nebūs elastības nākamajos trīs gados, mēs nespēsīm īstenot politiku, kas noteikta Lisabonas līgumā. Bez politiskas vienošanās starp Parlamentu un Padomi par pašu resursiem vai sadarbību jautājumā par nākamo daudzgadu finanšu shēmu nebūs ne politiskas, ne finansiālas stabilitātes. Tas nav tikai tiesību jautājums, bet arī kopīgu interešu jautājums. Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa un Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa ir pilnvarotas būt par oponentiem Parlamentā, bet neviens nezina, kam tās oponē. Tas taču nedod nevienam nekādu labumu, tas nedod arī nekādu labumu „kohēzijas valstīm”.

Lai gan daudz politisku līderu ir pašlaik ieinteresēti 2011. gada budžetā, es vēlos jums atgādināt, ka man ir 14 gadu ilga politiska pieredze budžeta saskaņošanā. Nekas šo gadu laikā attiecībā uz budžetu nav sasniegts ar konfrontāciju. Mēs vienmēr esam visu sasnieguši ar sadarbību. Pozēšanai Parlamentā vai *Justus Lipsius* ēkā, kur tā arī notiek, nav nekādas praktiskas nozīmes.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es uzskatu, ka Eiropas Parlaments ir aicināts vēlreiz apliecināt savu pieeju, atbildības, redzējuma un vienotības pieeju.

Kas attiecas uz atbildību, mēs vēlamies dot Eiropai taisnīgu budžetu. Eiropas iedzīvotājiem, jauniešiem, uzņēmumiem, zemkopjiem, pašvaldībām un reģioniem, darba ņēmējiem un bezdarbniekiem ir vajadzīgs mēreni, ilgtspējīgi un reālistiski palielināts budžets.

Tā nav izšķērdīga Parlamenta vaina, ka mums vēl nav šāda budžeta, lai gan Parlaments ir aizmirsis, ka mēs dzīvojam krīzes laikā. Tā ir dažu savtīgu, melīgi moralizējošu dalībvalstu valdību vaina, kuras tikpat veikli aģitē no tribīnes, cik lielā mērā tās — kā Lielbritānijas gadījumā — nevēlas atteikties no savām gandrīz 30 gadu ilgajām netaisnīgajām privilēģijām. Ja šīs valdības ir savtīgas un sliktas, tad pārējās 24 valdības nedrīkst pakļauties to gribai, bet tām, priekšsēdētāja kungs, *Wathelet* kungs, ir jāpretojas, Tām ir jāparāda, ko tās ir vērtas!

Saskaņā ar mūsu nākotnes redzējumu mums ir dārga mūsu pilsoņu nākotne. Lisabonas līgums un stratēģija „Eiropa 2020” ir noteikuši mums jaunus uzdevumus, kas nav izpildīti, lai gan ne tapēc, ka Eiropas Parlaments nebūtu pūlējies tos izpildīt.

Visbeidzot, mēs ar vienotību saprotam vienotību starp EP deputātiem un Komisiju. Priekšsēdētāja *J.M. Barroso* runa šovakar bija laba. Mums nav vajadzīgs mierinājums, mums ir mērķtiecīgi un apņēmīgi jāsasprindzina muskuļi. Šajā jautājumā mēs esam vienoti, un šī vienotība ir liela vērtība, milzīgs spēks, kas pārstāv 500 miljonu iedzīvotāju.

Anne E. Jensen (ALDE). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos teikt gan *Wathelet* kungam, gan *Barroso* kungam, ka es noteikti piekrītu tam, ka mums ir jāpanāk vienošanās. Protams, ka mēs nevaram iztikt bez tās. Tas ir arī Parlamenta viedoklis, un tieši tāpēc mēs esam gatavi pieņemt kompromisu, ko piedāvāja Padome, bet Padome arī vēl nav vienojusies par to, cik lielam ir jābūt budžetam. Mēs pieņemām 2,9 % maksājumu apropriāciju palielinājumu. Pretī mēs vēlamies saņemt izredzes uz pienācīgu budžetu nākamajos gados. Tas ir elastības jautājums. Tas ir arī jautājums par iesaistīšanos dialogā par nākamo gadu budžetiem.

Elastība dod reālus rezultātus. Ar elastības palīdzību mēs esam spējuši izpildīt jaunas prasības. Mēs nebūtu varējuši uzsākt enerģētikas projektus kā daļu no atveseļošanās plāna — piemēram, savienojot Baltijas valstu elektroapgādes tīklus ar Ziemeļvalstu elektroapgādes tīkliem vai savienojot Bulgārijas gāzes vadu tīklu ar Rietumeiropas gāzes vadu tīkliem, lai Krievija vairs nevarētu atvienot apkuri —, ja mēs nebūtu atraduši naudu šim mērķim lauksaimniecības budžetā. Mums ir jāsauglabā iespēja pārvietot resursus ES budžetā. Tāpēc mums ir jābūt elastīgiem.

Ir svarīgi arī, lai starp Padomi, Komisiju un Parlamentu notiktu konstruktīvs dialogs, kā arī dialogs ar dalībvalstu parlamenti par ES budžetu pēc 2013. gada. Eiropas Parlamentu nedrīkst nostādīt situācijā, kurā tam nav citas iespējas, kā tikai teikt „jā” vai „nē” vidēja termiņa finanšu plāniem. Pastāv risks, ka mēs teiksim „nē”, pastāv risks, ka notiks tas pats, kas notika ar *SWIFT* nolīgumu.

ES pašu resursi ir vēlreiz jāreformē. Jautājums nav par ES nodokļu nastas palielināšanu, jautājums ir par pārredzamas un saprotamas sistēmas izveidi bez īpašiem noteikumiem un atļaidēm, sistēmas, kuru iedzīvotāji spēj saprast. Mums pašlaik ir vajadzīgas debātes, un es priecājos par to, ka Komisija ir apsolījusi uzņemties iniciatīvu un līdz nākamajai vasarai iesniegt priekšlikumu.

Helga Trūpel (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlos vēlreiz uzsvērt to, ka Parlamenta, šī pašpārliecinātā Eiropas Parlamenta svarīgākais uzdevums ir ievērot Lisabonas līgumu. Tas neattiecas uz Līgumā noteikto pilnvaru pārsniegšanu, kā jau teica *Barroso* kungs, bet gan uz Lisabonas līguma gara ievērošanu attiecībā uz Parlamenta palielinātajām pilnvarām, nodrošinot, ka Padome neiedibina veco kārtību, un turoties pie ieviestā risinājuma, kā sadarboties un kā panākt vienošanos starp Parlamentu un Padomi. Tas ir paredzēts 2006. gada iestāžu nolīgumā. Mēs vēlamies vienīgi to, lai tas tiktu vēlreiz apstiprināts. Pateicos jums, *Barroso* kungs par to, ka jūs pamatoti vēlreiz uzsvērāt šo jautājumu.

Wathelet kungs tagad cenšas pierunāt Parlamentu nevirzīties tik strauji pretī tādai nākotnei, kas Eiropai sola uzplaukumu, un atturēties. Ja mēs to darīsim, mēs pieļausim sakāvi. Kā teica *Schulz* kungs, šīs ir faktiski politiskas debātes. Kā mēs attieksimies pret Eiropas Parlamenta palielinātajām pilnvarām un dalībvalstu aizvien pieaugošo skepticismu? Ja mēs vēlamies, lai Eiropas Savienībai un tās iedzīvotājiem būtu iespaidīga nākotne arī globālajā līmenī, Parlamentam un Padomei ir jāpanāk Eiropai labvēlīgs konsenss. Tāpēc mēs nedrīkstam pārāk ātri padoties, bet mums ir jācīnās par Eiropas pievienoto vērtību, jo tas ir gan dalībvalstu valdību, gan mūsu iedzīvotāju interesēs.

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, kā teica *Schulz* kungs, šīs debātes nav debātes tikai par budžetu, bet šīs ir arī debātes par Eiropas Savienības turpmāko veidolu, un tas nav noliedzams. Aiz debatēm par budžetu, cita starpā, var skaidri saklausīt slēptas debātes par to, kā atbalstīt ideju par Eiropas Savienības pašu finanšu resursiem, un tāpēc par lielāku autonomiju, un kā faktiski bīdīt Eiropas Savienību uz federālismu.

Manuprāt, tas ir, protams, pilnīgi nepieņemami, tas nevar un nedrīkst notikt. Turklāt man jāsaprot, ka man ir apnicis dzirdēt pastāvīgi nedraudzīgo nostāju pret Padomi un klausīties bērnišķīgos ultimātos un draudus. Ja Eiropas Parlaments turpinās iet pa šo ceļu un uzturēs konfrontējošo toni, kuru mēs dzirdējam no vairāku deputātu puses, tas būs tikai zaudētājs gan plašsaziņas līdzekļu, gan sabiedrības acīs.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Rīt miljoniem Portugāles darba ņēmēju sāks streiku. Viņi sāks streiku ar ļoti vienkāršu vēsti — ne strādājošiem, ne pensionāriem, ne jauniešiem, nedz arī bezdarbniekiem nav jāmaksā par krīzi, ko neizraisīja viņi. Strupceļu, kurā nonācis Eiropas budžets, nevar saprast, neanalizējot tā kontekstu — sociālo traģēdiju un taupības politiku, kas tiek uzspiesta mūsu valstīm. Taupības politika ir ne tikai netaisna, tā ir kolosāla ekonomiska kļūda, kas ievilks Eiropas Savienību atpakaļ lejupslīdē, kura sola turpmāk bezdarbu un kura galvenokārt sola padziļināt plaisu starp valstīm ar pārpalikumu un valstīm ar deficītu.

Šajos apstākļos mums jābūt skaidrībai par šīm debatēm par budžetu. Mēs uzskatām, ka nevar būt naudas apgrozība bez bagātīga budžeta, un — būsim reālisti — 2011. gada budžets, kuru mēs apspriežam, ir ne tikai pieticīgs, tas ir viduvējs budžets, tas ir budžets, kas nereaģē uz krīzi, bet pats ir daļa no krīzes. Tieši tāpēc ir svarīgi, lai tas neatkārtojas 2012., 2013., un 2014. gadā.

Tas ir jautājums, kuru mēs apspriežam, jautājums par nākotni — vai mēs vēlamies Eiropu, kuru pārvalda valdības, vai Eiropu, kas turpina būt par finanšu sistēmas interešu Trojas zirgu? Faktiski Eiropas kreisie ir ieinteresēti pašu resursu apspriešanā. Mēs nevēlamies, lai Eiropas sabiedrībai tiktu uzspiesti jauni nodokļi, bet mēs, protams, vēlamies apspriest, kā piespiest finanšu kapitālu maksāt, ko tas nav maksājis, ko tas ir parādā. Tā ir vēsts, ko sabiedrība — darba ņēmēji un bezdarbnieki — pieprasa no Parlamenta un Eiropas

Savienības. Vai nu mēs samierināsimies ar Eiropas projektu, kas ir tik piezemēts, ka nespēj pacelties spārnos, vai arī skaidri paziņosim, ka mūs neapmierina scenārijs, ko mums piedāvā Apvienotā Karaliste un vairākas valdības, proti — „strādājiet vairāk, saņemot mazāk naudas, jo mēs jums piedāvājam tieši šādu Eiropu”.

Timo Soini (EFD). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, mums pašlaik ir patiešām lieliska situācija. Eiropas Savienība piedzīvo krīzi, visas tās iestādes piedzīvo krīzi. Tā ir situācija, pēc kuras mēs, patiesību sakot, tiecāmie. Tagad mūs gaida izaugsmes iespējas.

Centralizēta vara un monetārā politika nedarbojās Padomju Savienībā, un tās nedarbosies arī Rietumos. Mums nav vienotas valūtas, ir tikai nodokļu maksātāju nauda dažādās Eiropas daļās. Tā kā dalībvalstu budžeti tiek vienlaicīgi samazināti — Somijā neatradās EUR 1 miljons slimnīcai, kurā ārstē reimatiskas slimības —, vismaz mani vēlētieši — un to ir 1 30 000 — nevēlas, lai es pārstāvu Eiropas Savienību Somijā, bet lai es esmu Somijas nodokļu maksātāju pārstāvis ES, un es esmu nolēmis par tādu būt.

Centralizēta politika ir nolemta neveiksmei. Vispirms krita Grieķija, tagad krīt Īrija, un rindā gaida Portugāle un Spānija. Eksperiments drīz beigsies.

Lucas Hartong (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es priecājos par AK un Nīderlandes valdību nostāju, jo īpaši pašlaik. Izmantojot lieliskus argumentus, tām ir izdevies novērst ES 2011. gada budžeta palielināšanu, un tās atsakās piekrist pašu resursu ieviešanai, kas saprotami kā Eiropas nodokļi. Labi darīts, es saku. Taču man jāsaka, ka nožēloju to, ka Eiropas Parlaments nevēlas neko mācīties no dalībvalstīm. Eiropas kliķe, kas stāv tālu no realitātes, uzskatīja, ka tā iegūs nedaudz vairāk naudas saviem hobijiem. Tagad tie ir pilnīgi zaudējuši izpratni par to, ko domā viņu pašu pilsoņi. Viņi turpina pieprasīt aizvien vairāk naudas, bet Parlamentam un Komisijai vajadzētu nogaidīt vai pat samazināt viņu tēriņus. Neko tādu tomēr neredzam. Nīderlandei un citām dalībvalstīm ir lielisks iemesls, lai atteiktos palielināt ES budžetu un ieviest Eiropas nodokļus. Mēs to darām demokrātisku iemeslu dēļ un uzskatām, ka ir pilnīgi nepiedienīgi, ka daži no Parlamenta deputātiem, kā, piemēram, Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa, šķiet, domā, ka Nīderlande par to ir jāsoda. Kā viena no ES dibinātājvalstīm Nīderlande ir vienmēr bijusi vislielākā neto maksātājvalsts ES budžetā. Mēs runājam par Nīderlandes nodokļu maksātāju naudu. Vai *Daul* kungs tagad aicinās ieviest sankcijas pret dalībvalstīm? Vai tās ir ES beigas? Varētu gandrīz vēlēties, lai tās būtu beigas, ņemot vērā to, ka tiek iztirgotas mūsu pilsoņu intereses. Tas ir bēdīgi, priekšsēdētāja kungs, bet tieši mūs apvainos populismā. Ja populisms nozīmē to, ka mēs cieši ieklausāmies cilvēku teiktajā, ka mēs tos pārstāvam un sniedzam neapstrīdamus argumentus par ekonomikas krīzes pārvarēšanu, ko mums arī ir uzspiedusi ES, tad es būšu laimīgs ar lepnumu nest šo titulu. Acīmredzot mēs turpināsim būt pret 2011. gada budžeta palielināšanu un pret Eiropas nodokļiem. Starp citu, *Schulz* kungs, pirms jūs sākat, gribu teikt, ka neesmu gaišmatis.

László Surján (PPE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vai šīs debātes ir par naudu un varu? Nē, nav. Eiropas motors klab. Budžeta ienākumu daļai jau gadiem ir bijušas vajadzīgas reformas. Lisabonas līgumā ir teikts, ka ienākumi jāgūst no pašu resursiem. Kāpēc gan nē? Kāpēc mēs nevaram to apsvērt? Jau gadiem eksperti ir teikuši, ka Eiropas budžets nav elastīgs, un tas ir padarījis Eiropas Savienību par neveiksminieci. Tad kāpēc gan neizveidot elastīgu budžetu?

Ar sasietām rokām mēs nevaram risināt strauji mainīgās pasaules uzdevumus — jo mūs saista septiņgadu budžets —, taču mēs nedrīkstam ignorēt Eiropas pamatprincipus, kas norāda, ka atšķirīgi viedokļi ir jāapspriež atklātās debātēs, panākot kompromisus. Nav

pieņemams, ka pastāv valstis, kas pat nevēlas iesaistīties debatēs. Tas nozīmē Eiropas gara beigas. Mēs turpinām būt atvērti diskusijām, un atbildība jāprasa no tiem, kas nevēlas tajās iesaistīties.

Daži saka, ka politiskus jautājumus nedrīkst saistīt ar budžeta jautājumiem. Gluži otrādi. Visa Eiropas Savienības vēsture par to liecina. Lūdzu, izpētiet to paši! Mēs šeit pārstāvam iedzīvotājus, un mēs nevarēsim tiem skatīties acīs, kamēr mēs aizvien no jauna lieliskā stilā maldināsim viņus — ir programma „Eiropa 2020”, Lisabonas programma, bet mums nav līdzekļu, lai tās īstenotu. Tas tā vairs nevar turpināties! Ne jau Padome ir nostājusies pret Parlamentu. Drīzāk tie, kas nespēj saprast laika garu, ir nostājušies pret tiem, kas vēlas, lai Eiropa būtu spējīga funkcionēt.

Göran Färm (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, vispirms ļaujiet man pateikties Beļģijas prezidentūrai, jo tā patiešām cenšas, bet tai ir jācenšas mazliet vairāk. Eiropas Parlaments ir izrādījis savu labo gribu, pieņemot 2011. gada budžeta skaitļus, jo mēs saprotam ekonomikas stāvokli dalībvalstīs.

Attiecībā uz saistību apropriācijām ir faktiski jārūnā par budžeta reālu samazinājumu. Mēs arī esam piedāvājuši vairākus praktiskus risinājumus — piemēram, ITER institūtiem, finanšu uzraudzības iestādēm un Ārējās darbības dienestam —, mēs esam bijuši konstruktīvi. Taču mēs nevaram pieņemt domu par to, ka ekonomikas krīze būs mūžīga un ka tai jānosaka Eiropas nākotnes robežas. Mēs neuzskatām, ka vienīgi taupība ir pareizā izeja. Mēs neuzskatām, ka krīze prasa mazāku regulējumu no Eiropas puses vai darba kārtību, kas vērsta pret Eiropu. Runājot konkrētāk, jāsaka, ka esam gadiem ilgi kritizējuši Eiropas Savienības budžeta elastības trūkumu, un Komisija tam piekrīt. Tāpēc kā gan budžeta problēmu atrisinājums varētu ierobežot elastību?

Kā gan Eiropas nākotne varētu būt saistīta ar finansējuma samazinājumu kopīgi pieņemtām prioritārām programmām un atteikšanos finansēt jaunas programmas — ITER nav vienīgā prioritāte —, pat vissvarīgākās? Bez saprātīgas elastības mēs riskējam izraisīt problēmas 2012. un 2013. gada budžetos. Centīsimies no tā izvairīties!

Kā gan problēmas varētu radīt Eiropas Parlamenta iesaistīšana konstruktīvā dialogā par nākamo finanšu shēmu un nākamo ilgtermiņa budžetu? To es nesaprotu. Centīsimies vēlreiz panākt vienošanos, un mums ir jārod risinājums elastībai, kas nebūtu mazāk vērienīgs par risinājumu iestāžu nolīgumā. Mums ir jāatrod atvērta un konstruktīva procedūra nākamajai finanšu shēmai. Tā ir mūsu sarkanā līnija. Lūdzu, Padome, centieties to darīt vēlreiz!

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, ir viegli piekrist daudz kam no tā, ko teikuši mani kolēģi. Man un daudziem citiem šis ir jautājums, kas saistīts ar patiesām rūpēm par nākotni, ar rūpēm par to, kas mūs gaida nākamajos gados un nākamajā desmitgadē. Ir svarīgi atcerēties, ka mums kopīgi ir izdevies vienoties par gluži — vai ļoti — vērienīgo stratēģiju „Eiropa 2020”, stratēģiju, kam jāvirza Eiropa uz priekšu. Taču ir naivi uzskatīt, ka šāda stratēģija finansēs vai īstēnos pati sevi. Ir, protams, pats par sevi saprotams, ka šī stratēģija un tās panākumi nav atkarīgi tikai no naudas. Taču diemžēl arī tai ir zināma nozīme.

Ne Padomei, ne Komisijai nav līdz šim izdevies iesniegt tādu plānu nākamajiem gadiem, kas spētu mūs iespaidot, un tas ir viens no iemesliem, kāpēc mēs nesen nonācām konfliktā. Es vēlos teikt Padomei, ka pēc tam, kad jūs apstiprinājāt Lisabonas līgumu un kad jums izdevās vienoties par stratēģiju „Eiropa 2020”, jums patīk būt iekļautiem „ģimenes portretā”.

Tur priecīgi stāv visi slavenie ļaudis un visiem stāsta, cik ļoti viņiem patīk Eiropa, bet, kad beidzot ir kaut kas jādara un faktiski jāīsteno visas šīs lietas, Padomei pēkšņi rodas problēmas. Šīs problēmas atspoguļojas pēkšņajā budžeta krīzē, un tās ir problēmas, kurām Padomei — kā šeit norādīts — ir jāpievērš uzmanība un kuras jārisina, jo jautājums attiecas ne tikai uz nākamā gada budžetu, bet arī uz nākotni. Tāda ir politiskā vēsts, ko šodien vēlamies nodot Padomei.

Vicky Ford (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, šīs nedēļas nogalē Komisijas delegācija un SVF devās uz Dublinu, lai sniegtu konsultāciju par ekonomiku. Vēl vienai Eiropas valstij ir bijis jāizstrādā jauns budžets, un mūsu draugiem aiz Īrijas jūras šis ir ārkārtīgi grūts laiks.

Protams, dziļa ironija slēpjas tajā apstākļi, ka Eiropas amatpersonas oficiāli izsaka savu viedokli par dalībvalsts budžetu, lai gan vēl nav panākta vienošanās par ES pašas budžetu. Jau daudzus mēnešus mana grupa ir brīdinājusi, ka, ņemot vērā to, ka dalībvalstis ir sastapušās ar budžeta ierobežojumiem, ir svarīgi, lai ES ierobežotu arī savus izdevumus, nodrošinot, ka ikviens penijs no nodokļu maksātāju naudas tiek izdots saprātīgi. Pēdējais balsojums Eiropas Parlamentā neliecina par šādiem ierobežojumiem, un tas, protams, ir labi, ka tagad ir vienošanās starp Parlamentu un Padomi par skaitļiem, lai gan es uzskatu, ka samazinājums varēja būt lielāks. Taču nomācošs ir tas apstāklis, ka par spīti tam, ka tika panākta vienošanās par skaitļiem, mums vēl nav vienošanās par budžetu.

Mūsu tirgi vēl arvien nav stabili — tajos valda nervozitāte, tāpēc ka pastāv nenoteiktība, un es vēlos mudināt Parlamenta deputātus atteikties no politiskām ambīcijām un vienoties par budžetu.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlaments kavējas ar 2011. gada budžeta pieņemšanu. Parlamenta prasība, lai tas arī varētu būt finansējuma noteicējs Eiropas Savienībā, ilgtermiņā nozīmē ES nodokli, kaut gan tas nav skaidri pateikts. Šādi rīkojoties, Eiropas Parlaments rada aizdomas, ka tas nevēlas konstruktīvi piedalīties ikgadējā budžeta pieņemšanas procedūrā saskaņā ar Līguma 234. pantu. Tas nesola neko labu 2014.–2020. gada finanšu plāniem, kuru izstrādē Parlaments tik ļoti vēlas iesaistīties. Ar 2,91% budžeta pieaugumu Eiropas Parlaments jau ir panācis to, ka tas nenāks par labu ne Eiropai un tās iedzīvotājiem, ne uzņēmumiem, ne dalībvalstu budžetiem. Tieši mēs esam atbildīgi par saprātīga 2011. gada budžeta plāna izstrādi. Tas varētu palīdzēt atcelt budžeta ierobežojumus, kuri tomēr varētu būt pamācoši.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, nebūtu slikti, ja Eiropas Parlaments reiz rādītu labu piemēru un aizstāvētu principu, ka Eiropas Savienībai jādzīvo pēc saviem līdzekļiem. Laikā, kad visiem ir jātaupa un kad mūsu iedzīvotājiem jāsavēl jostas, būtiska ES budžeta palielinājuma aizstāvēšana radīs pilnīgi nepareizu priekšstatu. ES pašlaik pieprasa sev jaunas pilnvaras un vēlas šim nolūkam vairāk naudas. Taču ir daudz iespēju krietni ietaupīt. Saskaņā ar Eiropas Revīzijas palātas datiem pārkāpumi lauksaimniecības politikas īstenošanā finansiālā izteiksmē ir radījuši zaudējumus 2–5% apmērā no visiem lauksaimniecības izdevumiem. Reģionālo fondu finansējuma nepareizs izlietojums sasniedz 5%, kas tādā veidā pārsniedz divas vissvarīgākās izdevumu pozīcijas budžetā. Tāpēc mums ir labāk jākontrolē, kā tiek izlietots finansējums, un jānosaka stingrākas sankcijas par kļūdainu, nelikumīgu un krāpniecisku finansējuma izlietojumu. Parlamentam nav visu laiku jāmudina palielināt ieņēmumus, bet biežāk jāapspriež ietaupījumi. Tiešais ES nodoklis, ko Komisija vēlas ieviest, nav pieņemams vairāku iemeslu dēļ. Tas ir vēl viens solis pretī Eiropas lielvalsts izveidei, un tas nenovēršami novedīs pie vēl lielākiem izdevumiem, un

tas nenovērsami novedīs arī — kā pieļāva komisārs *J. Lewandowski* — pie galveno maksātājvalstu kopējās nodokļu nastas palielināšanās, kam pašlaik neviens nepiekritīs.

Alain Lamassoure (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Wathelet* kungs, *Barroso* kungs! Es vēlos pateikties Eiropas Komisijai un Beļģijas prezidentūrai par atklātu, uz sadarbību vērstu un patiesi eiropiešu pieeju.

Šajā krīzes laikā neaizmirsīsim saglabāt nākotnes iespējas. Pagājušā gadā valdības mērojās spēkiem, kura vairāk iztērēs. Visas darbojās ar pilnu jaudu. Šogad, gluži pretēji, visi piebremzē. Jauki, Parlaments pieņem skaitļus, ko Padomei uzspiedusi taupīgākā vai skopākā dalībvalsts, bet ar nosacījumu, ka mēs piekritīsim aizsargāt nākotni.

Eiropas Savienībai vairs nav vajadzīgo resursu, lai finansētu savu budžetu. Kopienas budžets vairs nav galvenais eiropiešu solidaritātes instruments, bet ir kļuvis par pretēju nacionālo interešu kaujas lauku. Lisabonas līgums ir spēkā jau veselu gadu. Tas piešķir Savienībai ilgi gaidītās jaunās pilnvaras. Taču nekādi jauni resursi ne 2010. gada, ne 2011. gada budžetam nav piešķirti. To pašu var teikt par stratēģijas „Eiropa 2020” rīcības programmu.

Laikā, kad dalībvalstis ir uzņēmušās saistības īstenot politiku, kas vērsta uz ievērojamu valsts izdevumu samazināšanu, tās ir dziļi ieinteresētas atrast un izmantot potenciālus ietaupījumus, apvienojot vairāku valstu vai arī visu 27 dalībvalstu dažādos izdevumus. Eiropa, Eiropas redzējums un Eiropas etalons var palīdzēt mums samazināt izdevumus. Šā iemesla dēļ Eiropas Parlaments ierosina vienošanos starp mūsu trim iestādēm par sadarbības metodi attiecībā uz priekšlikumiem par nākotni.

No savas puses es varu piebilst, ka mēs ietaupīsim laiku, iesaistot dalībvalstu parlamentus, jo nodokļu un budžeta jautājumā tiem ir suverēnas tiesības.

Ivars Godmanis (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos uzsvērt trīs lietas. Pirmkārt, ja visiem ir grūti laiki, mums jāsadarbojas. Es uzskatu, ka zemākais punkts saskaņošanas procedūrā bija tad, kad Padome atteicās sākt debātes, un otrs zemākais punkts bija tad, kad tā atteicās sākt debātes, pamatojoties uz Komisijas ierosinātajiem dokumentiem attiecībā uz debāšu politisko aspektu. Taču debātes ir paredzētas Līgumā, un tās ir paredzētas vismaz divās daļās. Pirmkārt, attiecībā uz to, kas 312. pantā teikts par daudzgadu finanšu shēmu, — ir skaidrs, ka mums neizdosies vienoties par jauno daudzgadu finanšu shēmu, ja par to nenotiks iepriekšējas debātes.

Jautājumā par pašu resursiem — kas, iespējams, ir ļoti prātīgi no Padomes puses — nav nekādu lielu draudu. Mēs nesākam ar jauniem nodokļiem, mēs sākam ar debātēm, kas paredzētas 311. pantā. Es uzskatu, ka mums simtprocentīgi ir vajadzīgs budžets. Nav nekāda cita risinājuma. Taču, ja mēs patiešām vēlamies sadarboties un sākt debātes — mēs nezinām, kāds būs šo debāšu iznākums —, mums jāaicina Padome piedalīties šā kopīgā uzdevuma risināšanā. Es uzskatu, ka tad mēs gūsim panākumus. Es patiešām ceru, ka jūs to nedarīsiet vieni paši saskaņā ar 315. pantu. Jūs to varat darīt, bet es uzskatu, ka kopīga uzdevuma risināšana būs labāka par atsevišķu rīcību.

Hynek Fajmon (ECR). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos teikt, ka esmu vīlies sarunās starp Padomi, Komisiju un Parlamentu par ES 2011. gada budžetu. Pašlaik visu Eiropu ir pārņēmusi ekonomikas un finanšu krīze. Eiropas valstu valdības ietekmē ieņēmumu samazināšanās un vajadzība atmaksāt lielus parādus. Eiropas Parlaments nevar izlikties, ka to tas neskar. Nav pareizi no Parlamenta puses šādā grūtā situācijā pieprasīt par 6 % palielināt budžetu. Nav arī pareizi piedāvāt savu piekrišanu budžetam apmaiņā pret solījumu

dot Parlamentam pašu resursus. Manuprāt, Eiropas Parlamenta deputāti nedrīkst sarunās saasināt situāciju, bet, gluži otrādi, tiem jācenšas panākt vienošanos.

ES iedzīvotājiem, mājsaimniecībām, uzņēmumiem, kopienām un valstīm ir vajadzīga stabilitāte, un to var nodrošināt tikai pienācīgi apstiprināti budžeti, nevis budžeta projekti. Es tāpēc aicinu Parlamentu, Komisiju un Padomi pēc iespējas ātrāk vienoties par ES 2011. gada budžetu.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es šodienas debātes par budžetu vērtēju atzinīgi. Dalībvalstīs ir iestājušies grūti laiki, un tā ir realitāte, ko Parlaments nedrīkst ignorēt. No sarunām ar saviem vēlētājiem esmu sapratusi, ka viņi uzskata, ka tie, kas izsakās par vajadzību palielināt budžetu, ir tālu no ekonomiskās realitātes, un turklāt viss šis jautājums grauj vēlētāju ticību Eiropas iestādēm.

Nespēju vienoties par budžetu nav izraisījusi nesamierināmība, bet gan federālistu plāni un Svētā Grāla meklējumi — pašu resursu jēdziens. Manuprāt, par ES nodokli nevar būt ne runas.

Atbildot uz priekšsēdētāja *J.M. Barroso* šodienas paziņojumu par to, ka viņš līdz nākamā gada jūnijam iesniegs priekšlikumus par šādu nodokli, es vēlos aicināt premjerministru *D. Cameron* skaidri pateikt, ka jebkādi pasākumi šā nodokļa ieviešanai izraisīs Apvienotajā Karalistē referendumu.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, kā referente par Eiropas Savienības 2011. gada budžetu es vēlos uzsvērt Beļģijas prezidentūras konstruktīvo nozīmi. Es vēlos pateikties arī Eiropas Komisijai par iesaistīšanos šajā jautājumā. Taču mūsu centieniem nav pielikts punkts. Gluži otrādi, tagad mums jāpieliek vēl lielākas pūles. Personīgi es uzskatu, ka neveiksme sarunās par 2011. gada budžetu nozīmē mūsu visu sakāvi. Es tomēr vēlos dalīties ar jums savās pārdomās par to, kāpēc sarunas pirmdien cieta neveiksme.

Mēs bijām liecinieki nožēlojamai situācijai, kurā vairākas dalībvalstis panāca to, ka sarunas ieilga līdz pusnaktij un beidzās ar neveiksme. Mums neizdevās laikā pabeigt sarunas, tāpēc ka vairākas dalībvalstis vienkārši nevēlējās tajās iesaistīties. Man personīgi tā šķiet uztraucoša un ļoti pārsteidzoša situācija, kad ap sarunu galdu sēž deputāti un finanšu ministru vietnieki, kas nevēlas runāt par finansēm vai par Eiropas Savienības pašreizējo un turpmāko finansēšanu. Es to galīgi nesaprotu un nevaru pieņemt, jo kas vēl var notikt, ja politiķi un diplomāti nevēlas sarunāties cits ar citu?

Mans nākamais arguments ir par to, ka saspīlējums sarunās par 2011. gada budžetu radās tāpēc, ka Eiropas Parlaments vēlas vērst dalībvalstu uzmanību uz problēmu, kuru mēs saskatām nākotnē un kura ir manāma arī šodien, proti, ka Eiropas Savienība turpina uzņemties jaunus uzdevumus un apgūt jaunas darbības jomas, ka tai ir vērienīgi plāni, bet dalībvalstis, kas atbalsta šos plānus, nevēlas finansēt ne šos plānus, ne pasākumus, ne jaunās jomas. Mums ir jārunā par šo pieaugošo nekoncekvenci. Krīzes laikā ir jo īpaši svarīgi runāt par finansēm un par to, kā finansēt Eiropas Savienību. Turklāt Eiropas Parlaments tāpēc ir vēl jo vairāk vajadzīgs, un pašlaik nav īstais laiks padarīt budžetu par tabu.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mums Eiropas Savienībā ir patiešām nopietna budžeta krīze, un, kā jau teica iepriekšējā runātāja, pie tā ir vainīgas daudzas iesaistītās puses. Varbūt Parlaments kļūdījās jautājumā par to, ko var gaidīt no šīm sarunām, — mēs vēlējamies vienlaicīgi atrisināt pārāk daudz jautājumu. Tā ir saņēmējvalstu problēma, bet tā faktiski ir arī nopietna politiska krīze, kas, manuprāt,

sakņojas entuziasma zudumā pēc vienotas Eiropas. Eiropas Parlamentā varēja just Eiropas entuziasma garu, kad mēs apspriedām Lisabonas līgumu, un tie, kas nebija visai dedzīgi Eiropas vienotības aizstāvji, tika mudināti izrādīt lielāku entuziasmu. Taču, kad sarunas par Līgumu beidzās un integrācija uzlabojās, sākās debātes par naudu un budžetu, un izrādījās, ka Eiropas entuziasma vietā ir Eiropas egoisms un vēlme maksāt pēc iespējas mazāk par ciešāku Eiropas integrāciju. Es vēlētos lielāku Eiropas entuziasmu budžeta jautājumā.

Reimer Böge (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es esmu nobažījies, bet ne par budžetu, iestāžu nolīgumu vai iespējamu divpadsmitdaļīgu budžetu. Man ir vispārējas bažas par politisko situāciju, kurā ir nokļuvusi Eiropas Savienība un kura ir atklājusies šodien saistībā ar budžetu. Es bažījos par tendencēm starpvaldību sadarbībā un par to, ka Parlamenta palielinātās pilnvaras acīmredzot tiks samazinātas, kā arī par to, ka pat 2006. gada nolīgums netiek ievērots. Esmu norūpējies par to, ka Lisabonas līgums netiek īstenots. (Aplausi) Barroso kungs! Es atzinīgi vērtēju jūsu paziņojumus. Taču būtu bijis labāk, ja jūs būtu nācis ar tiem klajā pirms 10 dienām, lai liktu mums saprast, ka Komisija ir Parlamenta pusē.

No trim galvenajiem jautājumiem mūsu sarunās kā pirmo es vēlētos apspriest elastības instrumentu. Šajā jomā ir vērojams nenoliedzams progress. Taču es nesen dzirdēju, ka paralēlajās sarunās Briselē radušās problēmas. Kas tur notiek? Vai pastāv iespēja — un vai būtu pārāk daudz prasīts — vienoties par tāda paša līmeņa elastību, kāda mums bija pirms Lisabonas līguma, kas bija pareizais risinājums, kurš tika sasniegts pēc gadiem ilgām sarunām, kas sākās ar Programmu 2000? Vai būtu pārāk daudz prasīts, lai pašu resursu gadījumā mēs apņemtos turpināt to, ko mēs — Padome, Komisija un Parlaments — teicām 2006. gadā savā paziņojumā par iestāžu nolīgumu? Vai būtu pārāk daudz prasīts, lai tie cilvēki, kas noraida debašu ideju par pašu resursiem, mēģina izlasīt Līgumu? Līgumā ir teikts, ka šīm debatēm jānotiek.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, vai pārāk liela būtu prasība, lai mēs noslēdzam saistošu politisku vienošanos par visiem jautājumiem, kas attiecas uz piekrišanas procedūrām, lai mēs varētu novērst krīzes un nenonāktu tagadējā situācijā arī par citiem jautājumiem, tostarp par tirdzniecības nolīgumiem un nākamo daudzgadu finanšu shēmu? Ja jūsu nostāja būs tāda kā šodien, Parlamenta atbilde būs nešaubīgs „nē”.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, dalībvalstu budžeti pašlaik neapšaubāmi piedzīvo grūtus laikus. No otras puses, ir skaidrs, ka ES budžets ir devis lielu ieguldījumu ikvienas dalībvalsts attīstībā, tostarp arī neto maksātājvalstu attīstībā.

Esmu pārsteigts par to, ka saskaņošanas procedūras neveiksmi neizraisīja domstarpības par skaitļiem, bet atteikšanās praktiski apspriest dalībvalstu kopējo nākotni, citiem vārdiem sakot, Eiropas nākotni. Parlaments nevēlas pārsniegt savas pilnvaras. Tas vēlas, lai tiktu ievērots Līgums, un tas vēlas aizsargāt to pilsoņu nākotnes intereses, kas to ievēlēja.

Kādus jautājumus Padome atteicās apspriest?

Eiropas Parlamenta iesaistīšanās daudzgadu finanšu shēmas izstrādē ir paredzēta Līgumā. Tas notika 2006. gadā, un es uzskatu, ka Savienības 2007.–2013. gada budžets nebija slikts. Gluži otrādi.

Elastība — šis mehānisms līdz šim ir izmantots efektīvi, un visas dalībvalstis no tā ir guvušas labumu.

Pašu resursi — tieši pašreizējai dalībvalstu budžetu situācijai vajadzētu mudināt tās censties atrast stabilas Eiropas budžeta finansēšanas metodes, kas novērstu apdraudējumu Eiropas politikas īstenošanas iespējām.

Jaunajiem pienākumiem, kurus paredz Līgums un stratēģija „Eiropa 2020”, ir vajadzīgs finansējums. Nav pieņemams, ka viena un tā pati iestāde, Padome, izvirza stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus un tai pašā laikā neapstiprina finanšu resursus, kas vajadzīgi, lai tos sasniegtu. Es uzskatu, ka mūsu pienākums ir panākt vienošanos. Mēs esam atbildīgi mūsu pilsoņu priekšā. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka zūd uzticība Eiropas iestādēm.

Giovanni La Via (PPE). – *(IT)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šonedēļ mums bija jāapstiprina Eiropas Savienības vispārējais budžets 2011. gadam. Taču tā vietā Eiropa riskē ar to, ka tai būs jāšāk jaunais gads ar provizorisku budžetu, un to stipri ierobežos divpadsmitdaļu sistēmas piemērošana.

Visiem ir zināms, ka Parlaments, Komisija un vairākums dalībvalstu bija gatavas vienoties, bet vienošanos bloķēja dažas valstis, kas atsacījās sākt konstruktīvas debātes ar Parlamentu par Lisabonas līguma īstenošanu.

Es uzskatu, ka Parlamenta nostāja sarunu laikā bija atbildīga un mērena. Parlaments aicināja piemērot Lisabonas līgumu un nemitīgi turpina to darīt.

Toties Padome ir pierādījusi, ka tā nespēj vienoties un ka tajā valda dziļas domstarpības par būtiski svarīgiem jautājumiem, kuriem dažas valstis uzlika veto, atsakoties iesaistīties debātēs ar Parlamentu par noteikumiem un procedūrām, kas vajadzīgas Lisabonas līguma īstenošanai.

Taču tagad mūsu pienākums ir domāt par nākotni un kopīgi veidot nākotnes Eiropu — ar to es domāju Padomi, Parlamentu un Komisiju — nesavtīgi un bez izvairīšanās. Piekrītot izaugsmes ierobežojumiem, kurus uzspiedusi Padome, proti, 2,9 %, — skaitlim, kas mums visiem ir zināms —, Parlamenta mērķis bija likt skaidri saprast, ka tas ņem vērā grūto periodu, ko piedzīvojam.

Mēs visi tomēr piekrītam — kā to šodien apliecināja arī Komisija —, ka mums ir jāprasa lielāka elastība, lai apmierinātu Eiropas vajadzības. Es atzinīgi vērtēju priekšsēdētāja J.M. Barroso šodien izteiktos vārdus par priekšlikumiem, kurus izstrādās Komisija attiecībā uz pašu resursu izmantošanu un ES budžeta pielāgošanu Lisabonas līgumam, un es ceru, ka Eiropas nākotnes vārdā Padome labāk sadarbosies ar mums.

José Manuel Fernandes (PPE). – *(PT)* Priekšsēdētāja kungs, sarunās ar Padomi par 2011. gada budžetu Eiropas Parlaments darīja visu iespējamo, lai panāktu vienošanos. Vienīgā prasība ir pašas Padomes pasākumu izpildīšana, piemēram, stratēģijas „Eiropa 2020” izpildīšana un vajadzība to finansēt, kā arī ievērot Lisabonas līgumu.

Faktiski saskaņā ar Līgumu Eiropas Parlaments ir jāiesaista — balsojot, sniedzot atzinumus, apspriežoties — jaunajā iestāžu nolīgumā, nākamajā daudzgadu finanšu shēmā un jaunu pašu resursu noteikšanā. Šīs prasības ir loģiskas, saprātīgas un atbilst sabiedrības interesēm, un, lai novērstu iestāžu apdraudējumu un konfliktus, Padomei ir jāpiekrīt šīm prasībām un tās jāatbalsta.

Attiecībā uz iestāžu nolīgumu ir skaidrs, ka saistības, kuras uzņēmušās Eiropas iestādes, jo īpaši Padome, ir atkarīgas no elastības jautājumā par pašreizējo daudzgadu finanšu shēmu.

Stratēģija „Eiropa 2020”, Starptautiskā eksperimentālā kodoltermiskā reaktora programma, Eiropas Ārējās darbības dienests un finanšu uzraudzības iestādes ir, piemēram, daži no pasākumiem, kam vajadzīgs finansējums. Padomei ir jāņem vērā Lisabonas līgums gan no jauno jomu viedokļa, kas nesen nonākušas Eiropas Savienības jurisdikcijā un tiek iekļautas budžetā, gan arī no Eiropas Parlamenta palielināto pilnvaru viedokļa, un ne tikai attiecībā uz budžetu. Šīs pārmaiņas faktiski stiprina Eiropas iestāžu demokrātisko likumību.

Kopienas metodes piemērošana — un nevis starpvaldību pieeja — padara mūsu pārvaldību demokrātiskāku. Es ceru, ka dažu dalībvalstu egoisms neaizšķērsos ceļu Eiropas miera, solidaritātes un progresā projektam un neapdraudēs to.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, šīs ir bijušas ļoti svarīgas debātes — jo īpaši to politiskie aspekti —, bet, manuprāt, ir svarīgi runāt arī par dažiem praktiskiem šo debāšu aspektiem. Es esmu referente par lauksaimniecības finansēšanu 2011. gada budžetā, un, ja mēs nespēsīm vienoties par budžeta naudas plūsmu tām dalībvalstīm, kas pēdējās nedēļās ir veikušas avansa maksājumus zemniekiem, tam būs reālas sekas. Šiem zemniekiem draud finansiālas grūtības un nepietiekami ieņēmumi. Tādējādi tam būs reālas un praktiski jūtamas sekas, un manis minētās ir tikai dažas no tām.

Ļaujiet man tomēr runāt par nākotni. Pašlaik mēs debatējam par kopējās lauksaimniecības politikas nākotni, un mēs prasām, lai šī politika dotu lielāku labumu Eiropai no vides jautājumu, pārtikas nekaitīguma un teritoriālās dimensijas viedokļa, bet debātes līdz šim ir notikušas tikai par to, kā samazināt lauksaimniecības budžetu. Esmu ļoti nobažījies par to, ka debatēs par 2011. gada budžetu mums veidojas ļoti negatīvs viedoklis par lauksaimniecības budžetu un Eiropas Savienību pēc 2013. gada. Šīs abas jomas ir cieši saistītas, un mums tas ir jāapzinās.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, pēdējos desmit gadus mēs esam teikuši Eiropas iedzīvotājiem, ka Līgums par Eiropas Savienību ir vajadzīgs, un valstis to ir patiešām ratificējušas. Pēdējos desmit gadus mēs esam teikuši iedzīvotājiem, ka pētniecību un izstrādi var labāk veikt un finansēt ES līmenī. Mēs esam tiem teikuši, ka Eiropas kosmosa politiku var labāk veikt ES līmenī, un mēs esam tiem teikuši, ka pētniecību enerģētikā un cīņu pret klimata pārmaiņām var labāk veikt Eiropas Savienības un nevis dalībvalstu līmenī. Kad mēs tam ticējam un to atbalstījām, mums šķita, ka runājam patiesību. Ja esi iejūdzies, tad atpakaļ neskaties. Ja mēs vēl līdz šai dienai ticam tam, ko esam teikuši pēdējos desmit gadus, mums ir jārada vajadzīgie budžeta resursi, un galvenais līdzeklis, kā to panākt, ir elastība, bet papildu līdzeklis ir Parlamenta pašu resursu radīšana, Eiropas Savienības pašu resursu radīšana. *Ceterum censeo* mums Eiropas Savienība ir vajadzīga.

Niki Tzavela (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, jūsu nesensais kopīgais paziņojums pēc ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmes bija pirmais paziņojums pēc ilga laika, kurā Komisija izrādīja nopietnību, optimismu, enerģiju, solidaritāti un skaidrību. Taču šeit mēs paradoksāli nespējam atrast kopēju skatījumu uz budžetu. Ja mēs vēlamies, lai Eiropa būtu starptautiska lielvara, kas mēs faktiski esam, mēs nevaram atļauties greznību iztikt bez budžeta. Tieši to es vēlējos jums pateikt, un turpiniet savu labo darbu.

Giovanni Collino (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Trīspusējo sarunu neveiksme piedāvā labu politisku iespēju atcerēties Eiropas neseno vēsturi.

Problēma nav tikai politiska, bet skar arī kultūru un attiecas uz daudzām dalībvalstīm. Pašreizējā ekonomikas un finanšu krīze ir strukturāla krīze un nav pārejoša parādība. Tā faktiski ir pārvērtība, kas ietekmē ekonomiku, nodarbinātību un sabiedrību laikā, kurā mēs

dzīvojam. Ja nebūs ekonomikas un kultūras izaugsmes ar globālu Eiropas skatījumu, mēs nespēsīm veikt pasākumus, lai pārvarētu problēmas, kas saistītas ar trešā gažu tūkstoša sākumu, — labklājības, enerģētikas, vides politikas un drošības problēmas, kuras var atrisināt, tikai sadarbojoties visām valstīm, kas veido Eiropas Savienību.

Mana vēsts maniem EP kolēģiem ir šāda — lai gan trīspusējās sarunas bija neveiksmīgas, darbs, ko veic Eiropas Parlaments, ir izcils darbs un pilnīgi atbilst mums piešķirtajam mandātam pārstāvēt iedzīvotājus. Šodien Parlamentam ir lielāka nozīme, pateicoties Lisabonas līgumam, un Padome vairs nevar dominēt pār suvereno tautu, ko pārstāv Parlaments...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Franz Obermayr (NI). – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Ir skaidrs, ka tradicionālie Eiropas Parlamenta pārstāvji vienmēr pieprasa lielu budžeta elastību, bet es esmu ievērojis, ka neviens nav pieminējis neto maksātājvalstu vai iedzīvotāju intereses.

Galū galā, tieši neto maksātājvalstis finansē ES un ir atbildīgas par ekonomikas dzinēj spēka atjaunošanu pēc krīzes, glābjot valstis ar lielu budžeta deficītu, kā arī pašu eiro un tā uzveļot smagu nastu saviem iedzīvotājiem. Manuprāt, tāpēc ir pilnīgi saprotams un attaisnojams tas, ka šīs valstis un to iedzīvotāji vēlas saglabāt budžeta apropriācijas, nodrošināt, ka neto atlikums kāda untuma dēļ netiek mainīts ar atpakaļejošu spēku, un novērst to, ka nauda tiek novirzīta citiem mērķiem. Protams, es nerunāju par palīdzību pēc katastrofām. To es izslēdzu.

Tāpat arī kritiskai pieejai ES nodokļu sistēmai nav nekāda sakara ar šķietamu solidaritātes trūkumu. Tā ir radusies tāpēc, ka dalībvalstis ir lielā mērā pret šo sistēmu. Tāpēc ir skaidrs, ka subsidiaritātes dēļ mums ir jāsaglabā prasība, lai dalībvalstis to ratificē.

Monika Hohlmeier (PPE). – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, pēc atkārtotiem nepatiesiem apgalvojumiem Parlamentā es vispirms vēlos paskaidrot, ka sarunās par budžetu mēs neesam pieprasījuši ne centa vairāk par to, ko Padome mums piedāvāja. Tas nozīmē, ka mēs darījām tikai to, ko Padome vēlējās. Par elastības instrumentu es varu teikt, ka mums tas ir vajadzīgs tāpēc, ka Padome mums regulāri sagādā grūtības ar saviem lēmumiem par lieliem projektiem, kuriem tā neparedz finansējumu. Tad mums kopā ar dalībvalstīm ir jācenšas šiem projektiem rast risinājumu, lai varētu tos finansiāli atbalstīt un izstrādāt saprātīgus plānus. Mēs neesam arī prasījuši vairāk par to, kas paredzēts Lisabonas līgumā. Mēs tikai aicinām ievērot Līgumu. Neko vairāk un neko mazāk.

Attiecībā uz pašu resursiem Parlaments noteikti neprasa pārāk daudz, tikai to, ka tas vēlas vismaz apspriest šo jautājumu — kā tas izpaustos un vai mums ir pašu resursi. Viņi nedrīkst vienkārši atteikties to apspriest un tad vainot par to Parlamentu.

Janusz Lewandowski, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs, noklausījies godājamo deputātu komentārus, es tikai īsi papildināšu to, ko savā ievadrūnā teica priekšsēdētājs J.M. Barroso.

Komisijas stratēģija šajos īpašajos apstākļos ir ļoti vienkārša un pamatojas uz vienkāršo pieņemumu, ka vienotība, nevis šķelšanās ir vajadzīga Eiropai, lai risinātu citas problēmas. Manuprāt, Beļģijas prezidentūra darbojas pēc šā paša principa.

Mūsu uzdevums ir skaidri definēt līgumos gan attiecībā uz vienošanos, gan attiecībā uz domstarpībām, kas šķita neiespējamas, bet kas pirmo reizi 26 gados tomēr radās. Mēs redzam miljoniem finansējuma saņēmēju vilšanos visā Eiropas Savienībā. Tāpēc mums ir

jāreaģē. Mēs saprotam, ka jārikojas ātrāk, un šodien mēs spērām pirmo soli, lai vienotos par pamatnostādņēm un tad, iespējams, 1. decembrī, iesniegtu aprēķinus, kas vairs nav pretrunīgi, aizstāvot elastību, kas mums ir vajadzīga, kā arī priekšlikumu par sadarbības veidiem, kas pamatojas uz Lisabonas līgumu, un aizstāvētu — kas nav mazāk svarīgi — Komisijas ierosmes tiesības nākamgad piedāvāt savu nākotnes redzējumu.

Mūsu kopīgais pienākums ir sniegt to, kas tika apsoli, ko no mums gaida finansējuma saņēmēji un kas budžetā ir paredzēts kā ieņēmumi, pilnā mērā ievērojot dalībvalstu fiskālo suverenitāti. Es runāju par pieticīgu budžetu, kas palielinājās uz pusi lēnāk nekā dalībvalstu budžeti, par spīti tam, ka ES paplašinājās, uzņemot 12 jaunas valstis. Tas ir skaidrs budžeta disciplīnas un stingras budžeta politikas pierādījums. Tāpēc veiksīm savu darbu, meklējot labāku scenāriju. Es apelēju pie jūsu pienākuma apziņas. Priekšsēdētāju *J.M. Barroso* un mani ļoti iedrošināja šodienas debātes Parlamentā.

Melchior Wathelet, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es piekrītu, ka šāda veida debātem ir jāpalīdz mums panākt vienošanos un nevis jāpadara situācija vēl grūtāka. Es vēlos, kaut varētu teikt, ka šāds gars valdīja mūsu debātes šajā pēcpusdienā.

Jā, būs progress, un mums būs jācenšas vienoties par elastību *ITER* finansēšanā. Jā, par šiem 2012. un 2013. gada budžetu plāniem būs jāvienojas, un mēs patiešām cenšamies parādīt, ka spējam panākt vienošanos par 2012. un 2013. gada plāniem, jo īpaši par būtisko elastības jautājumu.

Otrkārt, jā, mums būs debātes saskaņā ar 312. un 324. pantu, lai pārliecinātos, ka mēs to spējam praktiski īstenot un nodrošināt, ka šie panti un jaunās procedūras kļūst par realitāti. Mums būs jāatrod kopīga pieeja.

Šodien es dzirdēju, ka Komisija izmantos savas pilnvaras, lai ierosinātu tiesību aktu par pašu resursu jautājumu vai arī par daudzgadu shēmu. Pamatojoties uz iepriekš teikto, mums būs jāsanāk kopā, mums būs jāapspriežas, mums būs jāgādā, lai tiktu ievērots Līguma 312. un 324. pants, kas ietver noteikumus par to, ka ir jāizmanto visas iespējas, lai panāktu vienošanos, — jāorganizē sanāksmes un jāveic koordinācijas pasākumi, lai šīs jaunās procedūras, kas paredzētas Līgumā, kļūtu par realitāti.

Attiecībā uz elastību 2012. un 2013. gadā mums būs jāīsteno Līguma 312. un 324. pants, pat ja mums vēlreiz — man jāuzsver šis aspekts — jānodrošina, ka 2011. gada budžets tiek pieņemts. Uz spēles ir likta Eiropas Savienības ticamība. Uz spēles ir likta arī tās politikas efektivitāte, kuru īsteno tikai tad, ja 2011. gada budžets tiks pieņemts. Mēs runājam tikai par kohēzijas politiku, tas ir viss, par ko runājam. Uz spēles ir likta mūsu ticamība un mūsu politikas īstenošana.

Treškārt, neaizstāvēsim tos, kas nevēlas budžetu, lai ES rīcībā būtu pat mazāk resursu savas politikas īstenošanai. Taču, lai pierādītu, ka viņiem nav taisnība, mums, bez šaubām, ir jāatbalsta samierinoša pieeja un pilnā mērā jāizmanto šīs pēdējās nedēļas, lai sasniegtu šādu pieeju un varētu gūt labumu no tās — par spīti tam, ka mums bija jāpiekāpjas. Taču tā ir vismaz loģiska rīcība, kas ļauj virzīties uz priekšu un nevis atpakaļ, kas notiks, ja mēs dažās turpmākajās nedēļās nepieņemsim 2011. gada budžetu.

Priekšsēdētājs. – Padomes priekšsēdētāja kungs, drīz sāksies Priekšsēdētāju konferences sanāksme, un Parlaments vēlas dzirdēt dažus īstus jautājumus un atbildes, jo tā būs ļoti svarīga sanāksme. Mēs vēlamies redzēt progresu no Padomes puses. Jums droši vien ir notikušas daudzas apspriedes ar Padomes locekļiem un dalībvalstīm. Vai jūs varētu par to mums pastāstīt? Vai jums ir iespējams tuvināties mūsu nostājai? Mums ir konkrētas cerības.

Jūs tās labi zināt, jo faktiski tas bija mūsu pēdējo jautājumu temats — trīs punkti 15. novembrī dažas minūtes pirms pusnakts. Mums ir ļoti svarīgi saņemt no jums atbildi par tiem.

Melchior Wathelet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Schulz kungs, es dzirdēju jūsu jautājumu. Manuprāt, neviens nav bijis pasargāts.

Manuprāt, mēs varam bakstīt cits citam ar pirkstu acī — tā ir jūsu vaina, mūsu vaina — , vai arī mēs varam mēģināt pārliecināt sevi izvēlēties citu pieeju, kurā abas puses cenšas virzīties uz priekšu un pieņemt samierinošu nostāju. Mēs varam arī saglabāt domāšanas veidu, kas diemžēl mūs 15. novembrī noveda pie domstarpībām.

Kas ir vainīgs? Es to būtu varējis jums pateikt jau pašā sākumā — Parlaments noteikti teiks, ka vainīga ir Padome, un Padome noteikti teiks, ka vainīgs ir Parlaments, bet abi pateiksies Komisijai par centieniem panākt samierināšanos. Mums ir jāatsakās no šādas pieejas un pēc iespējas labāk jāizmanto dažas pēdējās nedēļas un dienas, lai mainītu domāšanas veidu.

Atbildot uz priekšsēdētāja jautājumu, vai progress ir iespējams, teikšu, ka tas ir iespējams, jo mēs zinām, ka rīkojoties tā, kā to darījām 15. novembrī, mēs tikai atkārtosim domstarpības, kas radās 15. novembrī, jo īpaši par svarīgo elastības jautājumu. Kāpēc šis jautājums ir tik svarīgs? Tas ir tik svarīgs tāpēc, ka, manuprāt, tas atbilst Parlamenta galvenajām interesēm — proti, saglabāt vairākas iespējas, vismaz 2012. un 2013. gadā, kad beigsies pašreizējās daudzgadu finanšu shēmas īstenošana.

Šā iemesla dēļ Beļģijas prezidentūra tūlīt pēc 15. novembra atjaunoja kontaktus, lai panāktu progresu pārējos šā jautājuma punktos. Jā, šajos apstākļos ir iespējams panākt vienošanos, bet abām pusēm būs jāmaina loģiskais pamats un jāpieņem samierinoša nostāja, lai sasniegtu labākus rezultātus. Citādi mēs diemžēl piedzīvosim vēl vienu neveiksmi, un es jau iepriekš minēju kaitīgās sekas, kādas būs neveiksmei attiecībā uz mūsu politikas īstenošanu. Manuprāt, Eiropas iedzīvotāji ir pelnījuši labāku likteni.

Priekšsēdētājs. – Padomes priekšsēdētāj, pateicos jums par jūsu aktīvo piedalīšanos sarunās, kā arī debatēs. Mēs ceram, ka tā pēc iespējas drīzāk dos pozitīvus rezultātus.

Pateicos arī Komisijas priekšsēdētājam J.M. Barroso un komisāram J. Lewandowski par piedalīšanos debatēs.

Man ir daži svarīgi paziņojumi, un tāpēc es pāriešu uz savu dzimto valodu.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Es vēlos informēt jūs, ka priekšlikumu iesniegšanas termiņš par šo jautājumu ir šāds: rezolūciju priekšlikumiem — trešdien, 24. novembrī plkst. 10.00, grozījumiem — trešdien, 24. novembrī plkst. 15.00.

Balsošana notiks ceturtdien, 25. novembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *rakstiski*. – (RO) Mēs pastāvīgi nonākam strupceļā, un tas faktiski attiecas ne tikai uz 2011. gada budžeta procedūru. Tā ir izšķiroša situācija, kas noteiks Eiropas Savienības nākotni un sniegs precedentu nākamajām budžeta procedūrām, kā arī noteiks Eiropas Parlamenta nozīmi tajās.

Parlamenta neapmierinātība nav smieklīga. Viss, ko mēs praktiski vēlamies, ir, lai tiktu ievērotas pilnvaras, kuras Parlamentam piešķirtas Līgumā. Parlaments šajās sarunās ir daudzkārt piekāpies, taču no mums prasa, lai mēs piekāpjamies vēl vairāk. Es tomēr ceru, ka mēs pārvarēsim visas grūtības un nākamajā sēdē, kas notiks decembrī, varēsim balsot par jauno budžetu.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), *rakstiski*. – (FR) Kopš 1988. gada Eiropa nav piedzīvojusi tik lielas domstarpības starp Parlamentu un citām iestādēm par Eiropas budžetu. Šis ir vēsturisks brīdis — vai Padome un jo īpaši Apvienotā Karaliste, Nīderlande un Dānija sapratīs, ka Eiropai ir jāapvieno resursi, lai kopīgi uzlabotu stāvokli? Dažas dalībvalstis ir ieņēmušas pretrunīgu nostāju — tās taupības vārdā samazina savus budžetus un vienlaicīgi prasa, lai ES atrisina to problēmas, uzdodot tai pildīt vērienīgus uzdevumus. Pēc tam, kad notiek gatavošanās šo vērienīgo uzdevumu izpildei, tās sacēlas pret lielajām budžeta vajadzībām. *Galileo*, *ITER*, stratēģija „Eiropa 2020”, Eiropas Ārējās darbības dienests — tiem visiem ir vajadzīga nauda. Vai mums vajadzēs katru gadu cīkstēties, lai iegūtu simbolisku summu no stūrgalvīgām dalībvalstīm, kas pēc tam vainos Eiropu neefektivitātē un izšķērdībā? Tāpēc es atbalstu debātes par pašu resursiem, Lisabonas līguma ievērošanu un vērienīgu, reālistisku Eiropu.

Georgios Stavrakakis (S&D), *rakstiski*. – (EL) Dažu dalībvalstu bezkompromisa nostāja galvenokārt liecina par to kategorisko atteikšanos likt pamatus ātriem un saprātīgiem Eiropas iedzīvotāju pamatvajadzību risinājumiem pašlaik vai tad, kad tās tuvākajā nākotnē radīsies. Mums ir atbildīgi jārisina jautājumi, kas skar Eiropas iedzīvotāju intereses. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka bez jaunajiem uzdevumiem pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā dalībvalstis pastāvīgi ierosina un pieņem jaunu politiku un stratēģijas, piemēram, stratēģiju „Eiropa 2020”, un ES tiek aicināta tās īstenot, bet, no otras puses, šīs dalībvalstis saka, ka tās nevēlas piešķirt naudu to īstenošanai, tādējādi nolemjot tās neveiksmei pat pirms to uzsākšanas. Es vēlos uzsvērt arī to, ka Eiropas Parlaments neprasa izdevumu palielinājumu, nedz arī lielākas pilnvaras par tām, kas paredzētas Lisabonas līgumā. Parlaments skaidri norāda, ka ES rīcībā ir jābūt resursiem, lai varētu bez kavēkļiem īstenot politiku, kas papildina dalībvalstu centienus palielināt nodarbinātību, ieguldījumus un veicināt ekonomikas izaugsmi. Parlamenta nostāja ir, ka Es budžets nav krīzes budžets, veicot ieguldījumus izšķirošās nozarēs, tas ir atbilde uz krīzi.

Róza, Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE), *rakstiski*. – (PL) Esmu ļoti nobažījusies par neskaidrību attiecībā uz 2011. gada budžetu, jo, no vienas puses, mēs nedrīkstam atteikties no saviem vērienīgajiem plāniem stiprināt Eiropas Savienību, bet, no otras puses, Polija pārņems ES Padomes prezidentūru 2011. gada otrajā pusē. Ja Eiropas Savienība līdz tam laikam nebūs pieņēmusi budžetu un tai būs katru mēnesi no jauna tas jānosaka, mūsu prezidentūrai būs ļoti grūti veikt savus uzdevumus. Mums sev ir jājasūt, kas ir svarīgāks — viegls īstermiņa risinājums, kas nozīmē piekāpšanos vairākām dalībvalstīm un prezidentūrai, vai vērienīgāks plāns, kas, iespējams, būs grūtāk izpildāms, bet ilgtermiņā stiprinās ES un dos mums visiem lielāku ieguvumu? Manuprāt, mums visiem ir svarīgi izveidot stiprāku Eiropas Savienību. Stiprai Eiropas Savienībai būs vajadzīgi pašu resursi un spēcīgs budžets, kas vajadzību finansēšanā pamatojas uz solidaritātes principu. Taču ir vairākas ES dalībvalstis, pirmkārt Apvienotā Karaliste, kas nevēlas to pat apspriest. Mēs nevaram atļauties kapitulēt nacionāla egoisma priekšā.

SĒDI VADA: G. PITTELLA*Priekšsēdētāja vietnieks***14. Iepazīstināšana ar Komisijas 2011. gada darba programmu (debates)**

Priekšsēdētājs. – Es vēlos jums atgādināt, ka pirms 30 gadiem dažos Itālijas reģionos — Irpīnijā un Bazilikatā — notika šausmīga zemestrīce, kurā bojā gāja tūkstošiem cilvēku. Es uzskatu, ka mums jāizsaka līdzjūtība un solidaritāte cietušajām ģimenēm un teritorijām, kuras skar zemestrīces.

Nākamais darba kārtības punkts ir Eiropas Komisijas priekšsēdētāja *Manuel Barroso* paziņojums par Komisijas 2011. gada darba programmu.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs! Šodien man ir gods iepazīstināt jūs ar Komisijas 2011. gada darba programmu. Šī iepazīstināšana nozīmē gan sākumu, gan beigas. No vienas puses, darba programma ievada jaunu svarīga politiska darba posmu. No otras puses, programmas pieņemšana noslēdz uzlabotu strukturētu dialogu, kas sākās septembrī Parlamentā ar debatēm par stāvokli Eiropas Savienībā.

Sagatavošanas darbi, kas noslēdzās ar šā gada Komisijas darba programmu, ir patiešām uzskatāmi par pirmizrādi un, manuprāt, ļoti veiksmīgu pirmizrādi. Veicinot mūsu pārskatītā Pamatnolīguma īstenošanu, mums ir izdevies iesaistīties padziļinātās debatēs par turpmāko gadu politiskajām prioritātēm.

Visā šajā auglīgajā procesā mani lielā mērā uzmundrināja vienprātība par vispārējo virzību un konkrētām ierosmēm. Tas ir process, kas palīdzējis nostiprināt to, ko es saucu par „īpašām partnerattiecībām”.

Eiropai uzmanība jāpievērš tiem pasākumiem, kas var dot tai taustāmu pievienoto vērtību. Tās 40 stratēģiskās iniciatīvas, kuras Komisija ir apņēmusies iesniegt 2011. gadā, atspoguļo galvenās politiskās prioritātes, kuras mēs kopīgi esam noteikuši. Turklāt pārredzamības dēļ programma ietver vēl 150 citus priekšlikumus, pie kuriem Komisija strādā.

Ekonomikas atveseļošanās veicināšana un sabiedrības nākotnes nodrošināšana ir mūsu galvenā prioritāte 2011. gadā. Mūsu centieni būs veltīti trim galvenajiem virzieniem — pārvaldības uzlabošanai, finanšu nozares reformas pabeigšanai un stratēģijas „Eiropa 2020” paātrinātai īstenošanai, lai nodrošinātu gudru, ilgtspējīgu un integrētu izaugsmi.

Ilgtermiņa izaugsmei jāpamatojas uz stabilu makroekonomikas pamatu. Ieviešot tā saukto Eiropas pusgadu un papildpasākumus 29. septembra priekšlikumiem, mēs stiprināsim Eiropas fiskālo struktūru un paplašināsim makroekonomisko uzraudzību, lai novērstu nelīdzsvarotību.

Ir jau uzsākta vērienīga finanšu nozares reforma un pieņemti svarīgi tiesību akti. 2011. gadā Komisija iesniegs atlikušos tiesību aktus. Tiks īstenotas galvenās prioritātes, piemēram, pārredzamība un patērētāju aizsardzība, bet banku krīzes uzraudzības mērķis būs risināt un novērst turpmākās krīzes. Komisija centīsies atbalstīt Parlamentu un Padomi, lai panāktu vienošanos par visaptverošu reformu pirms 2011. gada beigām.

Eiropai ir jāiet kopsolī, izmantojot savas salīdzinoši lielās priekšrocības 21. globalizācijas gadsimtā. Ja konkurenti ir vājāki, mums jābūt gudrākiem. Kā Eiropas līmeņa pasākuma piemēru var minēt Eiropas standartizācijas sistēmu, kas būs svarīga platforma mūsu uzņēmumu konkurētspējas palielināšanai, jo īpaši MVU konkurētspējas palielināšanai.

Lai Eiropa saglabātu konkurētspēju un nodrošinātu jaunas un labākas darbavietas, ir rūpīgi jāplāno pāreja uz tādu sabiedrību, kuras ražošana balstās uz zemām oglekļa dioksīda emisijām un kura efektīvi izmanto resursus. Tāpēc tādu jomu politikas apvienošana kā klimata pārmaiņas, enerģētika, transports un vide būs mūsu prioritāte. 2011. gadā mēs jo īpaši pievērsīsimies energoefektivitātei.

Dinamiskas tautsaimniecības noregulēšana nozīmē arī nodrošināt darba ņēmēju augsta līmeņa aizsardzību un ciešu sadarbību ar sociālajiem partneriem. Galvenie priekšlikumi par darbinieku norīkošanu un darba laika organizēšanu tiks izstrādāti un iesniegti 2011. gadā. Turklāt to valsts atbalsta noteikumu pārskatīšana, kas piemērojami vispārējas nozīmes pakalpojumiem, būs jūtams solis pretī kvalitātes nodrošināšanas standartiem, kuros būs ņemtas vērā šo pakalpojumu konkrētās īpašības.

Pieņemot Vienotā tirgus aktu, Komisija ir aizsākusi vērienīgu procesu, lai maksimāli attīstītu vienotā tirgus potenciālu. Mūsu uzņēmumiem galvenā uzmanība ir jāveltī uzņēmējdarbībai, nevis birokrātiskām procedūrām. Ne mazāk svarīgs apstāklis ir tas, ka MVU tiek noslogoti ar birokrātiju vai atbaidīti no daudzsoļu pārrobežu projektu īstenošanas. Kā konkrētu piemēru varu minēt to, ka, sakārtojot kolektīvā pārvaldījumā esošu autortiesību noteikumus, mēs varam vienkāršot pašreizējos pamatnosacījumus, veicināt pārrobežu pasākumus un attīstīt vērienīgu darbavietu radīšanas potenciālu — no kurām digitālo tehnoloģiju nozare nav liekama pēdējā vietā.

Attiecībā uz pieprasījumu prioritāte tiks piešķirta patērētāju uzticības stiprināšanai, īstenojot mūsu priekšlikumu par alternatīvu strīdu izšķiršanas veidu kā svarīgu instrumentu gausā patērētāju problēmu risināšanas procesa paātrināšanai.

Kad mēs esam patērētāji, darba ņēmēji, studenti, ceļotāji vai darbojamies kādā citā no mūsu modernās ikdienas dzīves daudzajām jomām, tieši tad, kad mums paveras jaunas iespējas, kad samazinās risks vai uzlabojas mūsu dzīves kvalitāte, jūtam, ka Eiropas Savienībai ir kāda jēga. Tad saprotam, ka Eiropas Savienība kalpo saviem pilsoņiem.

Mūsu vēlmei padarīt ES par pilsoņiem taustāmu realitāti nedrīkst aprobežoties ar vieno to tirgu. Drošības nostiprināšanai ir jābūt līdzeklim, kas ļauj pilsoņiem gūt labumu no iespējām, kuras piedāvā Eiropas Savienība, tā nedrīkst būt pašmērķis. Mūsu priekšlikumi par „gudrām robežām” atvieglos ieceļošanu ES un izceļošanu no tās, vienlaikus ierobežojot nelegālo imigrāciju. Lai saglabātu Eiropas atvērtību, mēs vērsīsimies pret tiem, kas mēģina izmantot mūsu ekonomikas sistēmu nelegāliem mērķiem, bet tiesību akti par datu aizsardzību kļiedēs interneta laikmeta iedzīvotāju pamatotās bažas. Eiropas Savienībai ir jāieņem tāda vieta pasaulē, kas atbilst tās ekonomikas ietekmei, lai mēs varētu nodrošināt konsekvenci ārējās darbībās.

Darba programma paredz konkrētus pasākumus, lai stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem attiecībā uz darbavietām un izaugsmi piešķirtu starptautisku atpazīstamību. Mēs arī atjaunināsim savu attīstības un humānās palīdzības politiku. Pasaules trūkumcietējiem ir vajadzīga spēcīgāka Eiropa.

Pirms savas runas beigām es vēlos īsi paskaidrot, ko jūs neatradīsiet Komisijas darba programmā un kāpēc to neatradīsiet.

Kā jau paziņots, mēs iesniegsim priekšlikumus nākamajai daudzgadu finanšu shēmai līdz 2011. gada vidum. Konkrētie finanšu instrumenti un programmas tiks iesniegtas 2011. gada otrajā pusē kopā ar vispārējo shēmu. Lai uzsvērtu darba programmas politisko raksturu, īstenošanas pasākumi, kā parasti, nav shēmā iekļauti. Tas pats attiecas uz starptautiskajām

sarunām, jo to organizēšana ir atkarīga no trešām pusēm. Taču šie pasākumi ir saglabāti kā svarīgs mūsu pamatdarbības aspekts. Mēs turpināsim ar šiem jautājumiem nodarboties un iesaistīsimies ar jums dialogā par tiem.

Savas runas ievaddaļā es norādīju, ka darba programma ir ne tikai mūsu auglīgā dialoga noslēguma daļa, bet arī nākamais solis mūsu konkrētajos centienos izvest Eiropas Savienību no krīzes un panākt progresu. Tagad ir īstais laiks rīkoties. Mums ir jāatrod veidi, kā visiem kopā palielināt darba tempu.

Tādēļ es izmantoju šo izdevību, lai pamudinātu Parlamentu un Padomi iesaistīties trīspusējās sarunās par to, kā īstenot Līguma noteikumus par plānošanas darbiem Eiropas Savienībā. Komisija uzskata, ka šīs sarunas varētu beigties ar līgumiem, kas savukārt paātrinātu sarunas par īpaši svarīgām konkrētām iniciatīvām mūsu politisko mērķu sasniegšanai. Šādas saskaņotas pūles parādītu mūsu apņēmību, īstenojot konkrētus pasākumus, savlaicīgi reaģēt uz krīzi, kas satricinājusi mūs visus. Eiropas iedzīvotāji gaida to no mums. Es uzskatu, ka Eiropas Savienības iestādēm ir jāreaģē uz iedzīvotāju vajadzībām.

Pateicos par uzmanību.

József Szájer, *PPE grupas vārdā*. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāj Barroso, dāmas un kungi! Eiropai ir jāpārvar krīze. Eiropas ekonomikai ir jābalstās uz darbu. Mums ir jāizved Eiropas Savienības valstis no pašreizējās nopietnās krīzes, izvēloties par savu galveno prioritāti darba iespēju nodrošināšanu iespējami lielākam skaitam Eiropas iedzīvotāju. Šā mērķa dēļ Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa pilnā mērā atbalsta darbinieku radīšanu kā vissvarīgāko Eiropas Komisijas darba programmas mērķi nākamajam gadam.

Eiropa ir daudz ko mācījusies no krīzes. Šogad mēs paātrinātā procedūrā esam uzsākuši jaunas ekonomikas pārvaldības sistēmas attīstību un ceram, ka Parlaments nākamgad spēs debatēt par jaunajiem priekšlikumiem, kas saistīti ar finanšu regulējumu un ekonomikas pārvaldību, lai nodrošinātu to ātrāku pieņemšanu.

Mani PPE grupas kolēģi ierosinās svarīgus jautājumus visās jomās, bet es minēšu tikai dažas — konkurētspējai jāpamatojas uz inovācijām un pētniecību. Mēs uzskatām, ka Komisijas darba programmā nav pietiekami daudz iniciatīvu attiecībā uz šo jomu. Mums ir jāpalielina intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība, kā arī dzīvotspējīgas un konkurētspējīgas Eiropas patentu sistēmas aizsardzība. Mēs uzskatām, ka svarīga ir pārtikas importa padziļināta kontrole un ka imports ir jāpakļauj vismaz tādām pašām Eiropas Savienības kvalitātes prasībām, kādām ir pakļauti Eiropas ražotāji. Mēs būtu vēlējušies redzēt arī vairāk priekšlikumu par ūdens jautājumu, ko par vienu no galvenajiem mērķiem izvirzīja Ungārijas prezidentūra.

Dāmas un kungi! Pamatojoties uz Lisabonas līgumu, šā gada septembrī līdz ar Barroso kunga runu par stāvokli Eiropas Savienībā tika ieviesta jauna tiesību aktu un darba programmas īstenošanas kārtība. Tā kā jaunais Līgums garantē Parlamentam lielākas tiesības līdzdarboties Eiropas Savienības programmas izstrādē, mēs uzskatām, ka turpmākie pasākumi ir svarīgi. Diemžēl iepriekšējā pieredze nesola neko labu. Komisijas iepriekšējās darba programmas tikai daļēji tika īstenotas saskaņā ar plānu. Kā jau vairākkārt minēju, es kopā ar vairākiem kolēģiem neredzu nekādu jēgu katru gadu izšķiest milzīgu enerģiju un laiku, lai analizētu un pieņemtu dokumentu, kas, kā zināms, tikai daļēji atbilst īstenībai. Šā iemesla dēļ es vēlos ierosināt, lai gada laikā Parlamenta kompetentā komiteja regulāri pārbauda Komisijas darba programmas īstenošanas gaitu, kas ļaus labāk iemiesot iedzīvotāju intereses, iedzīvotāju, kurus mēs pārstāvam ES kopīgajos pasākumos.

Hannes Swoboda, *S&D grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Barroso* kungs, *Šefčovič* kungs! Es uzskatu, ka varam atbalstīt lielu šīs programmas satura daļu, *Barroso* kungs. Taču esmu pārliecināts, ka jūs mūs sapratīsiet, ja mēs šodien pievērsīsimies tikai svarīgākajiem jautājumiem, attiecībā uz kuriem mēs vēlamies, lai darīts tiktu vairāk. Mēs dzīvojam tādā Eiropā, kurai arvien biežāk jāstāpjas ar spēkiem, kas vērsti pret Eiropu, spēkiem, kas cīnās pret Eiropas Savienības iestādēm. Mums ir rūpīgi jāapsver, kādus materiālus un metodes vērst pret tiem. Es pie šā jautājuma atgriezīšos vēlāk.

Pirmais jautājums ir izaugsmes politika. *Barroso* kungs! Mums patiešām ir jāregulē finanšu tirgi un jāievieš drošības pasākumi. Taču mums jācenšas atgriezties pie situācijas, ko jūs esat bieži minējis, citiem vārdiem sakot, pie tā, ko mēs saprotam ar videi nekaitīgu izaugsmi un vidi saudzējošām darbavietām, kā arī ar tautsaimniecības pārstrukturēšanu. *Oettinger* kungs nesen publicēja vairākus dokumentus par enerģētikas politiku, kas prasa lielus ieguldījumus. Diemžēl dokumentos nav paskaidrots, kā mēs iegūsim finansējumu šiem ieguldījumiem. Mums ir jāpārvar krīze, īstenojot aktīvu izaugsmes politiku. Es gribētu zināt, kur, piemēram, enerģētikas vai transporta nozarē ir jāiegulda nauda, lai nodrošinātu videi nekaitīgu izaugsmi vai radītu vidi saudzējošas darbavietas. Mums diemžēl nepietiek līdzekļu.

Mans otrais jautājums attiecas uz iekšējo tirgu. Jums ir taisnība, *Barroso* kungs. Iekšējā tirgus jēdziens ir jādara pieejams atklātībai. Jūs piedāvājāt vairākus ziņojumus, kas pamatojas uz profesora *Monti* darbiem. Viņam bija ļoti kritiska attieksme pret iekšējā tirgus sociālo dimensiju. Šajā jomā ir jābūt aktīvākiem. Mēs gaidām no jums konkrētus priekšlikumus attiecībā uz Darbinieku norīkošanas direktīvu. Darba ņēmēju interesēs mums jāpaskaidro, ka šo direktīvu nedrīkst izmantot, lai iegūtu lētu darbaspēku. Tās mērķis ir uzlabot sociālo labklājību.

Mans trešais jautājums attiecas uz nodokļu politiku. Mēs uzskatām, ka priekšlikumi šajā jomā ir pārāk vāji. Kā mēs tikko debatēs par Īriju redzējām, nedrīkst ļaut dažām valstīm noteikt zemākas nodokļu likmes nolūkā piesaistīt uzņēmējus, un tad, kad tās nokļūst grūtībās, lūgt citas valstis finansēt to budžeta deficītu — ja drīkstu to izskaidrot tādā vienkāršotā veidā. Līdz zināmai robežai ir nepieciešama nodokļu saskaņošana, piemēram, uzņēmumu nodokļa obligātās likmes saskaņošana. Es uzskatu, ka mums jāpanāk progress šajā jomā. Es zinu, ka jums ir grūtības ar daudzām dalībvalstīm, bet es uzskatu, ka jo īpaši sociālo problēmu dēļ šis jautājums ir ļoti svarīgs. Plaša starp bagātajiem un nabagajiem nav pieņemama, un mums ir jāiesniedz jauni priekšlikumi, jo īpaši sieviešu interesēs, jo tās nabadzība skar ļoti smagi.

Visbeidzot, jūs esat pieskāries jautājumam par iedzīvotāju interesēm, *Barroso* kungs. Tas ir ļoti svarīgs jautājums. Taču veids, kādā mēs iepazīstinām sabiedrību ar savu darbu — un tas attiecas gan uz jums, gan uz Parlamentu — arī ir svarīgs. Daudzi cilvēki brīnās, kāpēc tad, kad mums ir ļoti daudz jautājumu, mēs publicējam nesaprotamas preses relīzes par savu darbu. Mums ir jāsadarbojas, lai efektīvāk izskaidrotu, ko mēs darām. Drīz sāksies pilsoņu iniciatīvas īstenošana. To izmantos tās pretinieki un vērsīs to pret Eiropu. Mums ir jāgādā, lai pilsoņu iniciatīva palīdz atbalstīt un attīstīt Eiropu.

Adina-Ioana Vălean, *ALDE grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs! Eiropas ekonomika, kā arī pats Eiropas projekts piedzīvo grūtus laikus. Mēs esam izstrādājuši vērienīgas stratēģijas, piemēram, klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu un stratēģiju „Eiropa 2020” — projektu pēc projekta. Šķiet, ka mēs vēl arvien nezinām, kurp virzīties un par ko kļūt.

Kāpēc es to saku? Tāpēc, ka ar vēlēšanos vien būt labākiem nepietiek, lai mēs patiešām kļūtu labākie. Faktiski mēs pieņemam stratēģijas, kurām paši neticam. Neviens — vai gandrīz neviens — tās neīsteno, un neviens nav gatavs tās finansēt.

Šķiet, ka mums ir pārāk daudz stratēģiju un trūkst ieinteresētības, lai tās īstenotu. Un tāpēc es uzskatu, ka jāatgriežas pie pirmsākumiem, pie tā, kas padarīja Eiropas projektu iespējamu un mūs apvienoja, pie vienkāršām, dabīgām lietām. Vienotajam tirgum ir jābūt mūsu lielajam plānam, un mums jāpieliek visi spēki, lai to realizētu, jo mums ir vajadzīga lielāka tautsaimniecības integrācija, ja vēlamies būt konkurētspējīgi pasaules arēnā. Vienīgais saprātīgais veids, kā to sasniegt, ir attīstīt vienoto tirgu.

Es atzinīgi vērtēju Komisijas darba programmu un jo īpaši jūsu priekšlikumu par Vienotā tirgus aktu. Taču ar to nepietiek. Jums ir ziņojums par monetāro situāciju. Jūs zināt, kas ir vajadzīgs — veicināt ieguldījumus, piesaistīt kapitālu un drosmīgi samazināt birokrātiskos izdevumus. Mums galvenā uzmanība jāpievērš vienkāršām lietām, kurām ir taustāma ietekme uz Eiropas konkurētspēju, piemēram, efektīvai resursu izmantošanai, enerģijas izmaksu samazināšanai, lauksaimniecības politikas reformēšanai un transporta sistēmas uzlabošanai.

Komisijai ir jāstrādā plecu pie pleca un jānodrošina, ka līdzekļi atbilst mūsu gribai. Tāpēc mēs 2011. gadā gaidām vērienīgu daudzgadu finanšu shēmas priekšlikumu.

Vai mums ir vajadzīgs regulējums, lai risinātu krīzes problēmas? Jā, ir gan, bet tikai, lai veicinātu Eiropas konkurētspēju. Mēs nedrīkstam nereaģēt uz krīzi un dzīvot bezdarbībā, cerot, ka pārējā pasaule darīs to pašu.

Ja signāls, ko dodam saviem pilsoņiem un pasaulei, neliecinās par to, ka ES ir pragmatiska ideju, kapitāla un vērtību savienība, mūs neuztvers par nopietniem dalībniekiem globālajā arēnā, par kādiem mēs vēlamies būt. Tad mēs nespēsīm ietekmēt pasaules politiku, bet tā ietekmēs mūs.

Tagad teikšu pāris vārdus par Eiropas pusgadu. Plānojot darbu, Komisija spēj vislabāk novērtēt mūsu stiprās un vājās puses. Taču jums jābūt piesardzīgiem, jo jūs ES iedzīvotājiem un dalībvalstīm prasāt, lai viņi tic, ka Brisele visu zina labāk un ka Briseles politiķiem ir tuvākas viņu intereses nekā viņu pašu parlamentu deputātiem. Tas ir grūts uzdevums, un jums būs jāaņemas to veikt ar politikas koordinācijas palīdzību 2011. gadā.

Es ceru, ka jūs spēsīt to veikt — veicināt izaugsmi un darbavietas — nevis tikai dažu, bet visu cilvēku labā. Pretējā gadījumā mēs piedzīvosim pret Eiropas integrāciju vērsta noskaņojuma uzplūdus.

Es vēlu jums sekmes.

Rebecca Harms, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Barroso kungs! Ir svarīgi, lai mums būtu skaidrs, ka mēs nevaram apspriest šo darba programmu, neņemot vērā pašreizējās debates par budžetu un nedomājot par Grieķiju, Īriju un citām valstīm, kas arī var nokļūt grūtībās.

Pirmkārt, es vēlos teikt, ka, noslēdzoties debatēm par budžetu, es dzirdēju, ka jūs izrādījāt ļoti pretimnākošu nostāju pret Parlamenta viedokli. Es uzskatu, ka ir patiešām svarīgi, lai mēs būtu godīgi, pieņemot šādu darba programmu, un neizliktos ticam, ka spējam sasniegt un īstenot visus šos brīnišķīgos mērķus bez paļāvības uz drošu budžetu, kas nav pastāvīgi jāapsprīž no jauna.

Otrkārt, debātes par Īriju ir parādījušas, cik tālu mēs esam no reāla atrisinājuma un izejas no krīzes, kurā mēs iekļuvām tāpēc, ka bijām pārāk liberāli pret finanšu tirgiem. Savas grupas vārdā es vēlos teikt, ka jūsu priekšlikumi par to, kā pārvarēt finanšu krīzi un kā atrast glābšanas ceļu, satur dažas vērtīgas idejas, bet mēs uzskatām, ka jūsu izvēlētie mērķi nav pietiekami vērienīgi.

Ja mēs atskatāmies uz laiku, ko veltījām veiksmīgi funkcionējošas Eiropas monetārās savienības apspriešanai, un ja mēs vēlamies garantēt, ka spersim soli pretī ekonomikas pārvaldībai Eiropā, tad kļūst skaidrs, ka mēs no tā tagad nedrīkstam atteikties.

Mēs uzskatām, ka jūsu priekšlikumam trūkst pozitīvas gribas, krīzei beidzoties, ne tikai cīnīties pret simptomiem, bet ieviest kopēju ekonomikas politiku, un mēs strādāsim pie šiem jautājumiem.

Swoboda kungs jau minēja videi nekaitīgas saimniekošanas jautājumus. Mani neapmierina tas, kā šajā programmā interpretēts stratēģijā „Eiropa 2020” ietvertais ilgtspējīgas, godīgas un videi nekaitīgas izaugsmes jautājums. Tas neatspoguļo mūsu apspriestos jautājumus attiecībā uz stratēģiju „Eiropa 2020”, un šajā sakarībā ir jāpiebilst, ka *Oettinger* kungs ir viens no tiem komisāriem, kas arvien vairāk attālinās no Eiropas ilgtspējīgas attīstības idejas.

Oldřich Vlasák, *ECR grupas vārdā*. – (CS) Priekšsēdētāja kungs! Nākamais gads būs Eiropas iestāžu pārbaudījuma gads, un tas parādīs, vai to īstenotā politika spēj atbalstīt pašreizējo ekonomikas atveseļošanas un nodrošināt ilgtermiņa izaugsmi. Eiropas Komisijas darba programma šajā ziņā ir būtiski svarīgs dokuments.

Tāču pašreiz es vēlos teikt, ka reizēm mazāks regulējums nodrošina lielākus panākumus. Esmu tāpēc nobažījies, piemēram, par Komisijas plānotajiem regulēšanas pasākumiem pakalpojumu koncesiju jomā. Šajā konkrētajā gadījumā ir jāsaprot, ka koncesijas pašlaik ir pilnīgi izslēgtas no publiskā iepirkuma, ko apstiprina arī daudzi Eiropas Kopienas Tiesas lēmumi. Radikālas pārmaiņas noteikti nedotu nekādu labumu šai jomai. Personas, kas iesaistītas tautsaimniecībā, tostarp tās, kas strādā valsts pārvaldē, negatīvi ietekmē pēkšņa to nosacījumu maiņa, pēc kuriem tās radušas strādāt, jo tās šādā gadījumā nevar būt pārliecinātas par savu lēmumu pareizību. Politika ir jāpieņem krietnu laiku iepriekš, lai dotu visiem pietiekami daudz laika sagatavoties lēmumu īstenošanas posmam.

Patrick Le Hyaric, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Barroso* kungs! Šķiet, ka Komisija ir pilnīgi aizmirsusi, ka Eiropā ir nopietna krīze. Jūs pat rakstāt savā dokumentā — es citēju: „Ir skaidri redzamas atveseļošanās pazīmes.” Kur tad redz šīs atveseļošanās pazīmes tie, kas ir pašlaik bez darba, dzīvo nabadzībā vai ir bez pajumtes?

Vai jūs apzināties, ka mēs aizdevām bankām vairāk nekā EUR 400 miljardu publiskas naudas, lai tās glābtu, un to, ka šis skaitlis ir tieši tas daudzums, kas būs jāmaksā cilvēkiem tajās astoņās valstīs, kurās ieviesti taupības pasākumi? Jūsu izvēle tāpēc nav efektīva.

Tāpēc es ierosinu, ka, ieviešot Komisijas programmu, ir jāveic Māstrihtas un Lisabonas līgumu īstenošanas novērtējums, lai uzzinātu, kā tie ietekmējuši Eiropas darba ņēmēju un iedzīvotāju dzīvi. Manuprāt, īstais risinājums nav rodams algu un budžeta taupības pasākumos. Gluži otrādi, tas rodams darba atalgojuma palielināšanā, sociālās aizsardzības uzlabojumos un pensiju shēmās, kas pamatojas uz regulārām paaudžu solidaritātes iemaksām, kā arī kapitāla ieņēmumu iemaksām valsts budžetā, tādējādi ieviešot jaunu fiskālo taisnīgumu. Faktiski, kāpēc gan nekavējoties neveikt pētījumus par kapitāla aprites nodokļa ieviešanu, izveidojot Eiropas Centrālajā bankā jaunus kredītus ar jauniem

uzdevumiem, kas, radot naudu un jaunas kredītu iespējas, palīdzēs dalībvalstīm refinansēt bankas, lai aizsargātu darbavietas, atbalstītu izglītību, apmācību un kopējo sabiedrisko īpašumu ar jauniem sabiedriskajiem pakalpojumiem pētniecībai un inovācijām.

Šodien uzticēšanos Eiropai var iegūt, citādi sadalot bagātības, nevis iesprostojojot to taupības pasākumos un bezdarbā.

Niki Tzavela, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Tā kā darbavietu radīšana ir viena no programmas prioritātēm, es vēlos vērst Komisijas uzmanību uz jauno emigrācijas vilni no Eiropas dienvidiem. Taču baidos, ka neviens no Komisijas locekļiem neklausās manos vārdos.. Jau tagad mēs redzam lielu skaitu jaunu kvalificētu un augsti kvalificētu darba ņēmēju emigrējam no Grieķijas uz Austrāliju, Kanādu un Arābu Emirātiem. Tas pats notiek Īrijā.

No vienas puses, Vācija ir paziņojusi, ka tai trūkst kvalificēta darbaspēka. Es gribu teikt, ka Vācijai nav jāieved kvalificēts darbaspēks no trešām valstīm — dalībvalstīs, kurām ir ekonomiskas problēmas, varētu piegādāt Vācijai kvalificētu darbaspēku. Es vēlos ierosināt, lai Komisija izstrādā pievienotās vērtības jēdzienu. Kāpēc gan nenodrošināt darba tirgu ar Eiropas pievienoto vērtību? Mums dalībvalstīs ir jāapmierina piedāvājums un pieprasījums. Mums ir jāstiprina Eiropa ar Eiropas kvalificēta darbaspēka palīdzību. Šā aspekta programmā trūkst, un es ļoti iesaku to iekļaut tajā.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos apsveikt Komisiju par vērienīgo darba programmu, bet mums ir jāmēģina to ciešāk saistīt ar Eiropas stratēģiskajiem mērķiem un ilgtermiņa stratēģiju. Es gribu lūgt Komisiju raudzīties daudz drošāk un bez bažām nākotnē. Jums ir vajadzīgs atbalsts no Parlamenta puses, bet Padomei ir īpašas ierobežojošas funkcijas. Progresīvajiem spēkiem šajā gadījumā ir jāturas kopā. Konkurētspēja ir viens no galvenajiem jautājumiem, kas mums jārisina, lai nodrošinātu Eiropas konkurētspēju un mūsu mērķu sasniegšanu — ilgtspējīgas attīstības un sociālās izaugsmes mērķu sasniegšanu. Ir svarīgi arī spēt pareizi izskaidrot šos mērķus. Diemžēl spēki, kas noskaņoti pret Eiropas integrāciju, ir daudz vairāk pamanāmi, īpaši plašsaziņas līdzekļos, nekā spēki, kas aizstāv Eiropas integrāciju. Taču visi apzinās, ka Eiropa var panākt progresu tikai kopējiem spēkiem.

Mums ir jāaicina Komisija dažos turpmākajos gados savā vispārējā programmā pievērst galveno uzmanību efektivitātei enerģētikas nozarē, resursu un izejvielu izmantošanā un izglītībā. Universitātēm un skolām ir jāsniedz ieguldījums spēcīgas un progresīvas Eiropas izaugsmē. Īpaši lieli uzdevumi šajā ziņā ir pētniecībai un izstrādei. Mums jāapzinās, ka pārējā pasaule arī neguļ uz lauriem. Mēs nedrīkstam raudzīties nākotnē ar bažām un turpināt visu uztvert no šauru interešu viedokļa, kā tas dažkārt notiek Padomē. Parlamentam un Komisijai ir kopīgi jāraugās nākotnē.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Priekšsēdētāja kungs! Es uzskatu, ka šajā vētrainajā laikā, kuru piedzīvojam, Komisijai droši vien nebija viegli izstrādāt tik vērienīgu plānu, un tāpēc es vēlos sākt savu runu ar apsveikumu Komisijai. Taču man ir arī daži komentāri.

Svarīgākā doma programmā ir ekonomikas atveseļošana pēc krīzes, saprātīga, ilgtspējīga un integrējoša atveseļošana. Es vēlos teikt, priekšsēdētāja vietnieka kungs, ka man ir diezgan skeptiska attieksme pret to. Pirmkārt, es uzskatu, ka ir pārāk agri runāt par atveseļošanu, jo, lai gan ir dažas pazīmes, kas uz to norāda, mēs tomēr vēl nevaram būt droši, ka patiešām notiks atveseļošanās, un, manuprāt, mēs nevaram atļauties vēl turpmāk šaubīties.

Turklāt es uzskatu, ka daudzās valstīs Komisija atbalsta politiku, kas padara atveseļošanas diezgan apšaubāmu. Kā piemēru var minēt Latviju, Grieķiju un nesen arī Īriju. Lai gan ir taisnība, ka parādu nasta ir bieži pārāk smaga, taču, veicinot ierobežojošu ekonomikas politiku, mēs drīzāk atklāsim, ka nav iespējams atgriezties pie izaugsmes un ka parādu nasta ir kļuvusi vēl smagāka.

Es redzu centienus līdzīgā garā veicināt budžeta disciplīnu, ieviešot stingrāku Eiropas līmeņa regulējumu. Šādi pasākumi krīzes laikā nav produktīvi. Turklāt budžeta disciplīna neatrisinās ES ekonomikas strukturālās nelīdzsvarotības problēmu, kā, piemēram, tirdzniecības pārpalikumu un deficītu. Taču šim jautājumam ir vajadzīgas ilgākas debātes.

Taču es atbalstu Eiropas Komisijas centienus jautājumā par finanšu nozares regulējumu. Es neesmu gluži pārliecināta, vai ierosinātie un pieņemtie pasākumi ir pietiekami, bet principā tie ir solis pareizajā virzienā. Slavējami ir centieni panākt gudru un ilgtspējīgu izaugsmi, un es atzīstu, ka programmā nav iespējams visu sīki izklāstīt, bet mums ir vajadzīgi vērienīgāki formulējumi un pasākumi, lai izskaustu nabadzību un cīnītos par sociālo integrāciju.

Ian Hudghton (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs! Komisijas programmā ir iekļautas dažas vērtīgas prioritātes — ilgtspējīga ekonomikas izaugsme, darbavietu saglabāšana un jaunu darbavietu radīšana, energoefektivitātes uzlabošana un atjaunojamu enerģijas avotu attīstīšana.

Skotijas valdība, ko veido Skotijas Nacionālā partija — mūsu nacionālistu partija —, kas ir par Eiropas integrāciju, atbalsta šos mērķus un maksimāli izmanto savu lielā mērā zaudēto un ierobežoto varu, gūstot panākumus arī citu problēmu risināšanā.

Eiropas Brīvās apvienības grupa Parlamentā, kas ietver arī Skotijas Nacionālās partijas biedrus, kā arī citus nacionālistus no Velsas, Katalonijas un Flandrijas, kuri atbalsta Eiropas integrāciju, arī sniedz ieguldījumu labu valdību veidošanā savās valstīs, bet mēs plānojam iegūt lielāku ietekmi arī ES lēmumu pieņemšanā, ieņemot savu likumīgo vietu kā normālas, neatkarīgas dalībvalstis, lai mēs varētu izmantot visas valdības pilnvaras savās valstīs un kopā ar saviem kolēģiem konstruktīvi strādāt Parlamentā, nodrošinot Eiropai labāku nākotni.

Pīlar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Šajā krīzes laikā, kurā atrodamies, ir divu veidu politika un pasākumi — preventīva politika un pasākumi un stimulējoša politika un pasākumi.

Preventīva politika pašlaik ir vērsta uz finanšu pakalpojumu uzraudzību, pārvaldību un pārvaldības uzlabošanu, citiem vārdiem sakot, visu to, kas mūs brīdinās par iespējamām problēmām, pirms šīs problēmas ietekmēs Eiropas ekonomiku.

Taču otrais politikas veids — stimulējoša politika — ir būtiski svarīga. Šai politikai ir trīs galvenie aspekti, *Barroso* kungs, *Wathelet* kungs. Protams, šai politikai ir vēl vairāk aspektu, bet es runāšu par trim aspektiem: pētniecību un inovācijām, digitālas sabiedrības attīstību — citiem vārdiem sakot, par digitalizācijas programmu — un par iekšējo tirgu.

Attiecībā uz pirmo aspektu — pētniecību un inovācijām — es uzskatu, ka Komisijas iesniegtā programma nav apmierinoša.

Priekšsēdētājs *Barroso* iepriekš teica, ka konkrētas programmas tiks iesniegtas 2011. gada vidū, taču es uzskatu, ka ar to nepietiek. Es varu jums apliecināt, ka es un mana grupa būtu

vēlējušies redzēt atsauci uz Astoto pamatprogrammu pētniecības un tehnoloģiju izstrādes jomā, kas jūsu priekšlikumos nav iekļauta.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Priekšsēdētāja kungs, Šefčovič kungs, dāmas un kungļi! Eiropas Komisijas darba programmas apspriešana nav tikai formalitāte. Tas ir veids, kā piesaistīt Eiropas iedzīvotāju uzmanību, veids, kas kalpo Eiropas Komisijai par ceļa rādītāju jomās, kurās to var atbalstīt Parlamenta deputāti.

Es pieskaršos dažiem konkrētiem tematiem. Nākamais gads ES statusam globālajā arēnā būs jo īpaši svarīgs. Ārpusaulē mēs vēlamies redzēt arvien efektīvāku Eiropas Ārējās darbības dienestu, kas nevar nostiprināties bez Eiropas Komisijas atbalsta.

Attiecībā uz paplašināšanās politiku mēs vēlamies, lai Komisija vairāk izmanto jauniegūto enerģiju, kas uzkrāta 2010. gadā. Mēs aicinām Komisiju palīdzēt Horvātijai izpildīt atlikušās prasības, lai tā sekmīgi noslēgtu pievienošanās sarunas pēc iespējas ātrāk 2011. gadā. Tā kā mums ir īpaši svarīgs progress attiecībā uz 23. nodaļu, mēs gaidām, ka Komisija ziņos Parlamentam, kāds progress panākts sarunās 2011. gada pirmajā ceturksnī.

Otrā kandidātvalsts, kas Komisijai ir jāuzrauga ar īpašu uzmanību, ir Turcija. Mēs gaidām, lai Turcija tiktu mudināta paātrināt sarunu procesā pieņemto saistību izpildi pēc 2011. gada vēlēšanām un sāktu strādāt pie jaunas konstitūcijas, īpašu vērību pievēršot pilsoņu pamattiesībām un brīvībām.

Mēs mudinām Komisiju arī regulāri informēt Eiropas Parlamentu par nostājas izstrādes procesu Serbijas pieteikumam dalībai Eiropas Savienībā.

Mēs ceram, ka Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskats tiks noslēgts ar priekšlikumu par pienācīgiem labojumiem, kas nodrošinās saskaņotību starp politikas mērķiem un finanšu instrumentiem, kuri garantē šo mērķu izpildi. Šajā jautājumā Komisija var paļauties uz Eiropas Parlamenta atbalstu. Stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem ir jāatspoguļo mūsu politika attiecībā uz kaimiņvalstīm Vidusjūras reģionā, kā arī Austrumos. Pateicos un vēlu jums nākamajā gadā sekmes darbā.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Barroso kungs, dāmas un kungļi! Mēs vēlamies, lai Eiropas Komisijas likumdošanas programma atbilst Eiropas ilgtermiņa mērķiem, un mēs uzskatām, ka daudzās jomās pastāv uzlabošanas iespējas, lai gan mēs atzinīgi vērtējam vispārējo pieeju šai likumdošanas programmai.

Attiecībā uz iekšējo tirgu — jomu, par kuru es esmu atbildīgs, — es vēlos uzsvērt, ka, pamatojoties uz profesora Monti pētījumu, mēs vēlamies nodrošināt, lai visi Eiropas iedzīvotāji gūtu lielāku labumu no iekšējā tirgus. Ja mēs par pamatu izvēlamies Komisijas darba programmu un profesora Monti ziņojumu, tas, protams, nozīmē vispirms to, ka Komisijai ir jāņem vērā šā pētījuma prasības, citiem vārdiem sakot, tai jānodrošina, ka stingrākas kļūst pienākumu neizpildes procedūras, kuras Komisija ierosina pret dalībvalstīm, lai samazinātu netransponētu tiesību aktu īpatsvaru no 1 % līdz 0,5 %. Diemžēl darba programmā šis jautājums nav iekļauts. Bez individuāliem pasākumiem, kas minēti šajā ziņojumā, piemēram, digitalizācijas programmas, hipotekārās kredīvēšanas, koncesijām un daudziem citiem, kurus es atsevišķi neuzskaitīšu, mēs uzskatām, ka ir svarīgi, lai pasākumi, kas paredzēti 2011. gadam, arī tiktu īstenoti 2011. gadā. Papildu informācija par to, ka Komisija pašlaik vērtē konkrētus tiesību aktu plānus, šajā ziņā neko nedod.

Visbeidzot, es uzskatu, ka mums jāaicina Eiropas Komisija veikt visu tiesību aktu priekšlikumu ietekmes novērtējumu, lai mēs varētu saprast, kādēļ tie ir vajadzīgi.

Evelyne Gebhardt (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Barroso kungs, dāmas un kungi! Es uzskatu, ka mēs, pieņemot Lisabonas līgumu, esam panākuši lielu progresu Eiropas iedzīvotāju labā, tāpēc ka esam izvēlējušies sociālo tirgus ekonomiku par vienu no Eiropas politikas principiem. Ir skaidrs, ka mēs kā eiropieši un parlamentārieši gaidām, lai sociālā tirgus ekonomika kļūst par realitāti. Tagad, aplūkojot gan pašu tirgus ekonomiku, gan jautājumus, kas saistīti ar tirgus ekonomiku kopumā, mēs redzam, ka daži no jautājumiem, kurus vajadzēja iekļaut programmā, tajā nav iekļauti.

Nepietiek ar Eiropas tiesību aktu sociālās ietekmes novērtējumiem. Mums ir praksē jāīsteno sociālā klauzula, lai solījumi iedzīvotājiem, ka tiem patiešām būs labums no Eiropas integrācijas, tiktu izpildīti un nepaliktu tikai uz papīra. Runa nav tikai par sociālo klauzulu, bet arī par tādiem svarīgiem jautājumiem kā pakalpojumi ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, kas prasa īpašu aizsardzību. Man ir ļoti svarīgi, lai Eiropas Komisija beidzot risina šo jautājumu un sīkāk aplūko jautājumus, kas saistīti ar darba ņēmējiem, nekā tas bija nepieciešams, piemēram, Darbinieku norīkošanas direktīvā, par kuru runājot, mēs vēl arvien gaidām, kas notiks turpmāk.

Visbeidzot — un šis jautājums sāk mani patiešām kaitināt — , mēs jau ilgu laiku esam aicinājuši Eiropas Komisiju ieviest kolektīvu pasākumu sistēmu Eiropas līmenī. Komisija jau ir veikusi sešus vai septiņus dažādus pētījumus. Un ko mēs redzam šajā darba programmā? Ir pasūtīts vēl viens pētījums. Mēs tā nedrīkstam turpināt. Mēs vēlamies, lai Komisija beidzot ierosina dažus priekšlikumus un lēmumus šajā jomā.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Kā Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas koordinators Ekonomikas un monetārajā komitejā es vēlos uzsvērt divus punktus jūsu programmā.

Pirmkārt, ekonomikas pārvaldības uzlabošanu un Eiropas pušgada ieviešanu. Mēs esam apmierināti un atzinīgi vērtējam ekonomikas pārvaldības tiesību aktu kopumu. Šā mērķa sasniegšana ir būtiski svarīga. Attiecībā uz to mūsu grupa vēlas redzēt efektīvus un saistošus pasākumus, vērienīgākus par tiem, kas tika ierosināti. Tas ir vajadzīgs arī Parlamentam, lai patiešām iesaistītos galīgo lēmumu pieņemšanā par paredzētajiem procesiem, kā arī to īstenošanā. Ir jāatrod tiesiskais pamats, lai novērstu būtiskus grozījumus līgumos, jo tas varētu palēnināt vajadzīgo pasākumu īstenošanu.

Otrais punkts attiecas uz darba turpināšanu pie finanšu regulas. Projekti ir iesniegti vai arī drīz tiks iesniegti. 2011. gads būs izšķirošais gads. Mēs augstu vērtējam komisāra Barnier aktīvo darbību. 2010. gadā Parlaments izrādīja savu atbalstu, pieņemot dokumentu kopumu par finanšu uzraudzību, Direktīvu par alternatīvu ieguldījumu fondu pārvaldniekiem, un, ļoti iespējams, gada beigās tas pieņems Regulu par kredītreitinga aģentūru uzraudzību. Mēs vēlamies turpināt pragmatisku, saprātīgu un efektīvu regulēšanu. Tieši to mēs gaidām šodien no Komisijas.

Proinsias De Rossa (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms gribu minēt to, ka priekšsēdētājs Barroso savā ievadrunā minēja dažu pasākumu ieviešanu attiecībā uz darbinieku norīkošanu. Viņš par to nepateica neko konkrētu, bet es vēlos atgādināt viņam, ka uzklaušīšanās pirms savas otrreizējās iecelšanas par priekšsēdētāju viņš minēja ļoti konkrētas saistības attiecībā uz Direktīvas par darbinieku norīkošanu pārskatīšanu, lai novērstu sociālo dempingu, ko izraisītu šīs direktīvas īstenošana un ar to saistītie tiesas procesi. Es vēlos to viņam atgādināt.

Vai es drīkstu arī norādīt, ka ir ārkārtīgi būtiski ieviest tiesību aktus, kas nodrošinātu tiesisku noteiktību tiem, kuri dalībvalstīs sniedz sociālos pakalpojumus sabiedrības labā? Šķiet, ka Komisija ir pilnīgi akla un neredz pašreizējās problēmas šajā jomā. Es pašlaik gatavoju ziņojumu par šo jautājumu, un es pie tā atgriezīšos nākamā gada sākumā. Es atzinīgi vērtēju arī nabadzības platformu, bet nekas neliecina par to, ka Komisija izmanto stratēģiju „Eiropa 2020”, kas ir šīs platformas pamatā, piemēram, pašreizējās sarunās ar Īrijas valdību, lai atrisinātu Īrijas problēmas.

Ja stratēģija „Eiropa 2020” netiek izmantota kā šo sarunu pamats, tad kāds ir to pamats? Kāds bez banku problēmu risināšanas ir Eiropas ieguldījums Īrijas grūtību atrisināšanā?

Vai es drīkstu izteikt savu viedokli par vēl vienu pēdējo jautājumu? Es uzskatu, ka ir pilnīgi ačgārni Parlamenta deputātiem šeit runāt par obligātā uzņēmumu peļņas nodokļa ieviešanu visā Eiropas Savienībā, neapspriežot vienlaikus kopējo fiskālo politiku, bez pietiekama budžeta, lai varētu nodrošināt kohēziju arī vājām un perifērijas valstīm, kā arī bez veselas virknes citu Eiropas politikas jomu, kas jāievieš, pirms mēs varam nopietni runāt par vienveidīgu uzņēmumu nodokli visā Eiropas Savienībā.

Csaba Őry (PPE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs! Kā Eiropas tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas koordinators Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā es uzskatu, ka mums iesniegtā darba programma ir daudzsološa, un es jo īpaši atzinīgi vērtēju to, ka drīz mums būs iespēja sākt debātes par pamatiniciatīvu ar segvārdu „jaunas prasmes, jaunas darbavietas”.

Es vēlos izteikt dažus politiskus un dažus profesionālus komentārus. Es uzskatu, ka ir svarīgi savlaicīgi sākt apspriesties, kā arī svarīgs ir tas apstāklis, ka Komisija ņem vērā ne tikai darba kārtību, ko ieteikusi Padome, bet arī darba kārtību, kas pielāgota Parlamenta vajadzībām. Es uzskatu, ka ir svarīgi — kā jau citi teikuši —, lai pašreizējie finanšu resursi atbalstītu projektus un prioritātes, un es uzskatu, ka ir svarīgi arī, lai pieņemtajām programmām sekotu finansējuma izsekošana un uzraudzība.

Attiecībā uz izglītību mēs piekrītam izglītības un apmācības standartu paaugstināšanai, bet nožēlojam to, ka arodslimību jomā trūkst tiesību aktu. Es vēlos uzsvērt un atgādināt Komisijai, ka mēs atbalstām efektīvāku Direktīvas par darbinieku norīkošanu īstenošanu un esam pret visādu jaunu direktīvu ieviešanu.

Mēs uzskatām, ka Sociālo fondu, Globalizācijas pielāgošanas fondu un Eiropas Reģionālo fondu ir jāizmanto sinerģiskā veidā, liekot īpašu uzsvaru uz galveno prioritāti, kas apvieno šīs programmas, proti, uz darbavietu radīšanu un nodarbinātības paplašināšanu. Vēl viena pēdējā piebilde — administratīvais slogs, kas smagi gulstas uz tautsaimniecības dalībniekiem, un jo īpaši uz maziem un vidējiem uzņēmumiem, ir jāatceļ, un tam jāattiecas arī uz Eiropas programmām un Eiropas finansēšanas iniciatīvām.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Priekšsēdētāja kungs! Es centīšos runāt īsi. Es vēlos pateikties Komisijai par šo darba programmu, kuru droši vien bija ļoti grūti sagatavot, jo budžets mums vēl nav pieejams. Arī es vēlos minēt tos punktus, kuri, mūsaprāt, bija jāiekļauj, bet kuri programmā netika iekļauti. Mēs būtu vēlējušies, lai programmā tiek iekļauts tiesību akta priekšlikums par ilgi gaidīto rūpniecības politiku un sperts solis uz priekšu izejvielu politikā.

Mēs būtu apmierināti, ja Komisijas darba programmā redzētu konkrētākus priekšlikumus par energoefektivitāti un enerģētikas projektiem. Mēs ļoti nožēlojam, ka netiks veikts

pētniecības un izstrādes pusgada novērtējums, un es vēlos uzsvērt, ka mēs varēsim atgriezties pie šā jautājuma, ja tiks panākta vienošanās par budžetu *Galileo* un *ITER* programmām.

Mēs būtu vēlējušies efektīvāku politikas īstenošanu attiecībā uz mazajiem uzņēmumiem, jo šī politika drīz varēs svinēt savu otro gadadienu. Tāpat mēs arī priecātos, ja šogad, divu secīgu prezidentūru — Ungārijas un Polijas — gadā, turpinātos ES kohēzija un integrācija.

Plaisa starp austrumu un rietumu Eiropas Savienības daļām, kas pastāv attiecībā uz algām un citiem aspektiem, nav pieņemama. Būtu, protams, vērts panākt progresu šajā jomā. Visbeidzot, mēs priecātos, ja mēs panāktu virzību Austrumu partnerattiecību jautājumā, kas ir ļoti svarīga no energoapgādes drošības viedokļa. Tas ir būtiski, lai gan ir cilvēki pat Parlamentā, kas cenšas to kavēt, piemēram, saistībā ar *Euronest*.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Šī darba programma piedāvā atveseļošanas izaugsmes un darbavietu jomās, un ekonomikas regulējumu, lai atjaunotu uzticību. Tas ir pareizi. Mūsu ekonomikas attīstības modelim nepietiek tikai ar Stabilitātes pakta pastiprinātu īstenošanu, jo tas nepārtraukti atklāj savas ierobežotās iespējas. Izaugsmes atveseļošanās ir jābalsta uz darbavietu radīšanu visā Eiropas Savienībā. Mums jāuzskata nodarbinātība un sociālie standarti par ekonomikas spēka rādītājiem un no šā viedokļa jāuzsver vajadzība lielāku vērtību pievērst finanšu darījumu Eiropas mēroga nodoklim un labākai koordinācijai starp Eiropas Savienību un Eiropas nodarbinātības ministriem, kā arī priekšlikumiem attiecībā uz Eiropas Savienības ekonomiku. Es atbalstu tos deputātus, kas lūdza vārdu, lai uzsvērtu Darbinieku norīkošanas direktīvas un pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi svarīgumu.

Es uzskatu, ka Eiropas Savienības digitalizācijas stratēģija ir būtisks jaunās ekonomikas faktors. Mums ir atzinīgāk jāizturas pret Komisijas centieniem šajā jautājumā.

Es uzskatu, ka attiecībā uz pilsonību Eiropas Savienībai ir atkal jāierāda pilsoņiem galvenā vieta Eiropas projektā, un palielinātu finansējumu nedrīkst piešķirt vienīgi drošības aspektiem, jo īpaši migrācijas plūsmu regulēšanai.

Visbeidzot, es vēlos noslēgt savu runu, priekšsēdētāja kungs, ar to, ka būtībā šai darba programmai 2011. gadam ir jābūt tādas politikas piemēram, kas mazina nāciju kārdinājumu attālināties no ES, ko izjūt visas mūsu dalībvalstis. Es uzskatu, ka Eiropas Komisijas spēkos ir mainīt šo stāvokli. Tā var paļauties uz Parlamentu, kas to aktīvi atbalstīs, ja tā izvirzīs vērienīgākus mērķus.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Barroso* kungs! Es vēlos īsi pieskarties trim jautājumiem. Pirmkārt, es uzskatu, ka ārējās attiecībās Komisijai, kas ir īpaši atbildīga par šo jomu, ir jāpievērš lielāka uzmanība nekā līdz šim konceptuālai pieejai Austrumu partnerattiecībās un jāaicina partnerattiecību dalībvalstis nodibināt daudzpusējas attiecības. Mums savās interesēs ir jo īpaši jāveic efektīvāks Austrumu partnerattiecību novērtējums ne tikai no enerģētikas viedokļa, un šim jautājumam jāpiešķir prioritāte.

Otrkārt, es nezinu, kāds ir struktūrfondu izlietojums citās jomās, bet ārējo attiecību programmu finanšu pārvaldība ir neciešami lēna. Līdz laikam, kad attiecīgajam politiskajam mērķim tiek piešķirta nauda, paiet vesels gads. Mēs to redzējām Tuvo Austrumu programmās, Austrumu partnerattiecībās un daudzās citās jomās. Es zinu, ka pie tā, ka ir radies tik daudz problēmu to procedūru dēļ, kas bija spēkā pirms 10 gadiem *J. Santer* komisijas laikā, vainīgs ir arī Parlaments, kā arī Eiropas Savienības Finanšu regula. Taču, ja mēs patiešām vēlamies racionāli izmantot šo naudu un novērst to, ka tā tiek veltīgi izšķiesta un vienmēr piešķirta par vēlu, jo vilciens jau aizgājis citā virzienā, un veicināt

paši savas politikas intereses, mums ir jāprasa no Komisijas dažas labas idejas, kā ātrāk pieņemt lēmumus par programmu izstrādi un naudas maksājumu veikšanu šajās jomās.

Mans trešais punkts, *Barroso* kungs, attiecas uz jautājumu par Transatlantisko ekonomikas padomi un ekonomiskajām attiecībām ar ASV — ne tikai to nozīmi ekonomikā, bet arī to stratēģiskā nozīmi, šķiet, nav pietiekami sīki izklāstīta Komisijas dokumentā.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas iedzīvotāji gaida, lai 2011. gadā Eiropas iestādes vēltu vislielāko uzmanību jaunu darbavietu radīšanai un sociālajiem jautājumiem.

Kā Transporta un tūrisma komitejas priekšsēdētāja vietiece es vēlos izteikt nožēlu par to, ka jūs esat atlikuši Balto grāmatu par Eiropas transporta nākotni uz 2011. gadu. Šis dokuments ir ļoti svarīgs gan turpmākajai finanšu perspektīvai, gan turpmākajai kohēzijas politikai, kuru mēs jau esam sākuši apspriest.

Darba programmā 2011. gadam es vēlos uzsvērt tiesību aktu iniciatīvas šādās jomās — personas datu aizsardzība, informācijas un informācijas tīklu drošība, pamatojoties uz publisko iepirkumu un ieteikumiem, elektroniskais paraksts, elektroniskās identifikācijas un autentifikācijas mehānismu savstarpējā atzīšana. Digitalizācijas programmas īstenošanai un iekšējam tirgum, ieskaitot pakalpojumu nozari, šīs ierosmes ir pilnīgi obligātas.

Mēs ar interesi gaidām arī tiesību akta ierosināšanu par viediem energotīkliem. Šie tīkli ir vajadzīgi, gan lai nodrošinātu iespēju iegūt elektrību no atjaunojamiem enerģijas avotiem, kuros dalībvalstis pēdējos gados ir ieguldījušas milzīgus resursus, gan lai sagatavotu vajadzīgo infrastruktūru elektriskajiem transportlīdzekļiem.

Savas runas noslēgumā es vēlos teikt, ka digitalizācijas programmai un energoefektivitātei, kas palīdz radīt darbavietas un nodrošina Eiropas Savienības konkurētspēju, un sociālajiem mērķiem Eiropā ir jābūt galvenajām prioritātēm 2011. gadā.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Barroso* kungs! Komisija ir ierosinājusi neticami plašu programmu 2011. gadam, un es vēlos skaidri norādīt, ka, manuprāt, ir veiksmīgāk jānosaka prioritātes.

Mums pašlaik ir aptuveni 30 ģenerāldirektorātu un 26 komisāri. Es neuzskatu, ka ikvienam ģenerāldirektorātam un ikvienam komisāram ir jācenšas attaisnot savu eksistenci, iesniedzot ārkārtīgi daudz tiesību aktu priekšlikumu. Esmu pārliecināts, ka Eiropa tikai iegūtu, ja mēs izvēlētos noteicošās prioritātes un aprobežotos ar būtiskiem jautājumiem. Eiropas spēks slēpjas nevis pēc iespējas lielāka skaita, bet gan svarīgāko problēmu risināšanā.

Es vēlos īpaši pievērsties dažiem ārējās tirdzniecības jautājumiem, jo esmu savas grupas koordinators šajā jomā. Es priecātos, ja mēs panāktu progresu transatlantiskajās attiecībās, kā jau teica *Elmar Brok*. Transatlantiskā ekonomikas padome ir jau gadiem bijusi darba kārtībā, bet tai nav bijis īstu panākumu. Ja mēs paraugāmies, kā šajā laikā mainījusies pasaule un kā mainījies spēku samērs dažādu reģionu ekonomikā, tad redzam, ka mums nekavējoties labāk jāsadarbojas ar amerikāņiem.

Būtu labi, ja Komisija savā darbībā atcerētos, ka kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā Eiropas Parlamentam arī ir likumdošanas tiesības ārējā tirdzniecībā. Abām pusēm, Parlamentam un Komisijai, būs jāiemācās sadarboties un kopīgi izstrādāt tiesību aktus jo īpaši ārējā tirdzniecībā. Es priecātos, ja Komisija vēltu īpašu uzmanību šai jomai un atvēlētu pietiekami daudz laika dialogam un pārredzamiem kopējiem pasākumiem.

Gay Mitchell (PPE). – (GA) Priekšsēdētāja kungs! Es atzinīgi vērtēju Komisijas veikto darbu šīs programmas izstrādē. Eiropas Savienība pieliek visas pūles, lai pārvarētu ekonomikas krīzi. Taču, lai gan ir paveikts liels darbs un vēl lielāks ir jāpaveic, mēs nedrīkstam aizmirst jaunattīstības pasaules iedzīvotājus.

Priekšsēdētāja kungs! Kā PPE grupas kopīgais koordinators Attīstības komitejā es vēlos teikt, ka absolūti šokējoši ir tas, ka pēc tam, kad mēs vienojāmies uzņemt saistības 0,7 % apmērā no NKP, lai palīdzētu jaunattīstības pasaulei, šis budžets ir pirmais — vai katrā ziņā viens no pirmajiem —, kuru samazina katru reizi, kad dalībvalstis aizstāv savas pozīcijas. Es saprotu — mēs visi saprotam —, ka tad, kad NKI samazinās, iemaksas samazinās, bet tās nedrīkst samazināties vispirms kā procenti no NKI un pēc tam vēlreiz samazināties.

Es lūdzu, lai Komisija dara visu, kas ir tās spēkos, tik drīz pēc tūkstošgades attīstības mērķu pārskata Ņujorkā, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis pilda savas saistības. Mēs neprasām, lai tās nesamazina savas iemaksas. Mēs prasām, lai tās nesamazina savas iemaksas kā procentus no sava samazinātā NKI.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos nedaudzos vārdos teikt, ka, ņemot vērā ekonomikas grūtības, kuras pašlaik visi piedzīvojam, ir vienkārši un dabīgi visu uzmanību veltīt ekonomiskajam aspektam. Taču Eiropu veido ne tikai Eiropas tirgus, bet arī Eiropas iedzīvotāji. Tāpēc mums jāķeras pie Stokholmas programmas īstenošanas, jo tieši par šo programmu mēs tikko esam panākuši vienošanos, un tā mums palīdzēs veidot tādu Eiropu, kādu vēlas redzēt mūsu iedzīvotāji.

Konkrētāk runājot, nākamajā gadā mums jāpastiprina cīņa pret terorismu un jāgarantē mūsu iedzīvotājiem vispārēja drošība, jo tie pieprasa no Eiropas Savienības lielāku drošību. Mums jāpastiprina cīņa arī pret organizēto noziedzību, jo īpaši saistībā ar korupciju. Turklāt mums jānostiprina mūsu pilsoņu tiesības, piemēram, noziegumu upuru aizsardzība. Visbeidzot, mums jāizstrādā kopīga patvēruma un imigrācijas politika, kas pamatojas uz solidaritātes principu. Pateicos par uzmanību.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Priekšsēdētāja kungs! Darba programma 2011. gadam, ko iesniedza Eiropas Komisija, patiešām šķiet diezgan vērienīga. Es ceru, ka šis dokuments kļūs par pamatdokumentu nākotnes veidošanai — konkurētspējīgākas, ciešāk vienotas un vairāk pārtikušas Eiropas nākotnes veidošanai.

Taču arī agrāk mums ir bijuši vērienīgi dokumenti un plāni, kas tika īstenoti. Es labi atceros, ka pirms pāris gadiem valstis, kas tagad piedzīvo dziļu finanšu krīzi, tika uzskatītas par piemēru finanšu un ekonomikas politikas īstenošanā. Šodien tomēr dzīve ir nesusi lielas pārmaiņas.

Es tāpēc pilnīgi atbalstu finanšu tirgus ciešāku uzraudzību, kopējā enerģētikas tirgus izveidi un principu izstrādi lielākai dalībvalstu integrācijai mūsu ekonomikā. Tikai tad mēs spēsim turpmāk nodrošināt konkurētspējīgāku Eiropas Savienību un vairāk darbavietu un ienākumu mūsu iedzīvotājiem.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Lasot Komisijas darba programmu 2011. gadam, skaidri redzams ir viens principiāls jautājums — tas, ka Komisija izmanto krīzi, lai piesavinātos varu. Ekonomikas un fiskālās politikas koordinācija, fiskālās politikas plašāka un stingrāka uzraudzība, makroekonomiskās politikas labāka koordinācija un biedējošāki jauni izpildes mehānismi. Mēs esam dzirdējuši, ka tas došot gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi, bet, ja mēs ieskatāmies Komisijas stratēģijas „Eiropa 2020”

dokumentā, tad redzam, ka tas ir ārkārtīgi vaļširdīgs — 23 miljoni bezdarbnieku, IKP samazinājums par 4 % 2009. gadā. Ja neatteiksimies no globālisma, mēs neizklūsim no krīzes.

„Eiropa 2020” dokumentā dalībvalstis tiek minētas kā visinovatīvākās pasaulē, bet, ja jaunietekmes valstīm, kurās ir zemas algas, ir ļauts nesodītām zagt izgudrojumus, inovācijas mums nepalīdzēs. Mums jāaizsargā sava ekonomika no valstīm, kurās valda pirātisms un vergu darbs. „Eiropa 2020” dokumentā Eiropas iedzīvotāji tiek minēti ka talantīgi un radoši. Varbūt mums jāisteno demogrāfijas politika, kas veicina šos talantus un aizsargā un saglabā šo radošo garu.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Komisijas darba programma ir vērienīga, bet, manuprāt, tajā trūkst vienas lietas — es vēlos, lai Komisija vairāk uzsver pašlaik spēkā esošo noteikumu, tiesību aktu, stratēģiju un dažādu politikas jomu īstenošanu. Mēs radām vairāk stratēģiju un izstrādājam jaunus dokumentus, bet daudzas no šīm stratēģijām vienkārši netiek izpildītas, jo īpaši enerģētikas jomā. Tāpēc es uzskatu, ka šim jautājumam jāklūst par atsevišķu punktu Komisijas darbā. Ja Komisija negādās, ka jau pieņemtie tiesību akti tiek īstenoti, tā nešķītīs uzticības cienīga un zaudēs savu leģitimitāti. Tas ir veids, kādā mēs pieļāvām, ka Eiropai rodas lielas finanšu problēmas — kad mēs neievērojam Māstrihtas kritērijus. Daudzas valstis pamazām sāka tos ignorēt vai pārkāpt, un tagad mums ir lielas problēmas. Jā, tas ir diezgan iespaidīgi, tas neizskatās pārāk labi uz papīra, bet, manuprāt, veiksmīgam Komisijas darbam tas ir būtisks jautājums.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Priekšsēdētāja kungs! Lai gan Komisija plānoja atjaunot darbavietu radīšanu, cik ātri vien iespējams, nodarbinātības un sociālo lietu jomā Komisijas darba programmā 2011. gadam par nožēlu neredzam konkrētus priekšlikumus jaunu un labas kvalitātes darbavietu radīšanai. Komisija atkal liek priekšā tās pašas tiesību aktu ierosmes par darbinieku norīkošanu un darba laika organizēšanu, kuras tā ierosināja pagājušā gada darba programmā, un sola uzlabot migrējošu darba ņēmēju tiesības visā Eiropas Savienībā.

Taču ar to faktiski nepietiek. Notiek nopietnas debātes par turpmāko gadu pensijām Eiropas Savienībā, un viens no priekšlikumiem ir palielināt pensionēšanās vecumu, bet Komisija nav iesniegusi konkrētus priekšlikumus par vecāka gadagājuma cilvēku nodarbinātību. Otrkārt, ekonomikas un finanšu krīzes apstākļos ir ievērojami pieauguši nelegālas nodarbinātības un ēnu ekonomikas apmēri. Mums patiešām trūkst konkrētu priekšlikumu par to, kā mēs visi kopā varētu apkarot šo ļaunumu.

Treškārt, es patiešām ceru, ka nabadzības izskaušanai un to cilvēku skaita samazināšanai, kas dzīvo nabadzībā Eiropas Savienībā, Komisija, cik ātri vien iespējams, ieviesīs direktīvu par garantēto ienākumu minimumu.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Izstrādājot darba programmu, tiek apsvērts, no vienas puses, turpinājums, un no otras — pārmaiņas. Kādās proporcijās un attiecībās tie plānoti 2011. gadam? Bez šaubām, darbs krīzes pārvarēšanai, ekonomikas izaugsmes sekmēšanai un darbavietu radīšanai ir jāturpina. Šajā nolūkā esam noteikuši 2011. gada mērķus. Stratēģiju skaits, kuras esam pieņēmuši, ir pietiekams.

Taču mums ir jāpadziļina reformas, kas saistītas ar ekonomikas pārvaldību. To var redzēt profesora *Monti* ziņojumā par būtiskiem pasākumiem vienotā tirgus jomā. Mums ir līdzīgi jārikojas attiecībā uz finanšu iestāžu reformu un uzraudzību. 2011. gadam ir jābūt gadam, kurā tiks īstenotas pieņemtās reformas, un gadam, kurā darbu sāks jaunās aģentūras.

Konkurētspējas uzlabošanu var panākt galvenokārt ar efektivitātes palielināšanu un ar novatoriskām un modernām metodēm. Visbeidzot, nākamais svarīgais uzdevums ir noteikt mērķus un izstrādāt daudzgadu finanšu shēmas 2014.–2020. gadam. Galvenā vērība ir jāvelta turpmākai ekonomikas integrācijas uzlabošanai.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Priekšsēdētāja kungs! Iesniegtā darba programma ir vērienīga. Tā ietver jomas, kas palīdzēs sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus. Daudz kas ir pateikts šajā programmā, bet es vēlos pakavēties pie tā, kas nav pateikts vai kas nav līdz galam pateikts. Kā Komisija konkrēti noteiks prioritātes paātrinātai steidzamu priekšlikumu pieņemšanai? Es uzsveru — paātrinātai pieņemšanai. Mēs visi zinām, cik ilgstošs ir Eiropas likumdošanas process.

Man ir vēl viens jautājums — programmas beigās ir uzsvērtā sadarbība starp Komisiju, Eiropas Parlamentu un Padomi. Mans jautājums ir — vai jūs esat pārliecināti, ka konstruktīva sadarbība ar Padomi ir iespējama, jo šķiet, ka *Merkel* kundze un *Sarkozy* kungs nav noskaņoti uz sadarbību?

Maroš Šefčovič, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties visiem godājamajiem deputātiem par pozitīvajiem un laipnajiem vārdiem attiecībā uz Komisijas darba programmu.

Ja jūs atskatīsities uz savām runām, tad redzēsiet, ka pastāv ievērojama vienprātība par mērķiem, kurus vēlamies kopīgi sasniegt. Manuprāt, tas ir tāpēc, ka Komisijas darba programma ir lielā mērā kopīga darba rezultāts. Strukturētais dialogs, ko ieviesām šogad, intensīvā sazināšanās starp komitejām un komisāriem ir atmaksājusies. Beigās mēs izstrādājām Komisijas darba programmu, kas atspoguļo Parlamenta un Komisijas kopīgos mērķus.

Vairāki no jums uzsvēra lielo nozīmi, kāda ir konkrētu mērķu īstenošanai, lai mūsu programmas un priekšlikumi nepaliktu tikai uz papīra. Es pilnīgi saprotu šo prasību, un tāpēc mēs iekļāvām Komisijas darba programmā veicamo uzdevumu uzraudzību. Es labprāt regulāri ierādīšos Parlamentā, lai ziņotu jums, kā veicas darbs un kā mēs īstenojam Komisijas darba programmu, tā, lai mums notiktu debates par progresu Komisijas darba programmas izpildē nevis vienreiz gadā, bet regulāri.

No 34 iniciatīvām, kuras mēs apsolvām šim gadam, mēs noteikti izpildīsim 30 iniciatīvas. Tas ir samērā labs rādītājs, bet mēs, protams, esam gatavi arī turpmāk apspriest šo jautājumu ar jums un regulāri par to jūs informēt.

Es priecājos arī par to, ka jūs ar dažiem izņēmumiem mudināt mūs darīt vairāk, nevis mazāk. Tā, protams, ir vēlama tendence Parlamenta attieksmē pret Komisiju. Es piekrītu visiem tiem no jums, kas saka, ka mums jāstrādā labāk. Mums ir ne tikai labi jāstrādā, lai sasniegtu savus mērķus, bet mēs varam izmantot augstas kvalitātes darba rezultātus kā vislabāko argumentu un instrumentu, lai atspēkotu eiro skepticismu Eiropā un pagātnes rēģus, kas vienmēr parādās, kad sastopamies ar grūtiem laikiem — protekcionismu, rasismu, ksenofobiju un daudzām citām parādībām, kuras jūs tikko šeit aprakstījāt. Ar labu darbu un ciešu sadarbību mēs spēsim uzvarēt šos pagātnes rēģus.

Mums patiešām ir vajadzīgi lieli ieguldījumi infrastruktūrā, bet mēs esam pilnīgi droši arī par to, ka mums ir vajadzīga moderna infrastruktūra. Ja mēs vēlamies konkurēt globālā mērogā un saglabāt konkurētspēju, ir skaidrs, ka mums jāmodernizē mūsu infrastruktūra. Tas ir svarīgi ne tikai mūsu ekonomikas mērķiem, bet tas ir svarīgi arī, lai padarītu mūsu tautsaimniecību videi nekaitīgu un attīstītu tādu ekonomiku, kas efektīvi izmanto resursus.

Šajā nolūkā mums vairāk nekā jebkad jāizmanto uz projektiem orientētas ES obligācijas, mums ir vairāk jāiesaista Eiropas Investīciju banka, un mums jāatrod veids, kā turpmāk gūt lielāku labumu no publiskā un privātā sektora partnerības. To jūs arī atradīsiet mūsu programmā.

Es atzinīgi vērtēju visus komentārus un koncentrēšanos uz vienoto tirgu, jo tas patiešām ir ES lielākā vērtība. Izmantojot kopējo tirgu, mēs esam sasnieguši ļoti daudz, un mēs zinām, ka varam sasniegt vēl vairāk, ja liksim lietā visu tā potenciālu. Mums jānovērš joprojām pastāvošie šķēršļi vienotajā tirgū, jāatbrīvojas no vājajām vietām, un jāizmanto jaunās jomas ekonomikā. Daži no jums pieminēja digitālo ekonomiku un apgalvoja, ka mēs varētu ievērojami uzlabot dzīvi Eiropā, ja biežāk izvēlētos e-pakalpojumus vai e-tirdzniecību, un tās ir jaunas jomas, kuras mums jāizmanto lielākā mērā.

Mario Monti sniedza lielisku ziņojumu, un *Michel Barnier* pamatojās uz šo ziņojumu, izstrādājot mūsu priekšlikumus. Mēs sākām debātes par to, kā uzlabot Eiropas vienoto tirgu, kā padarīt to atvērtāku un konkurēt spējīgāku, lai tas sasniegtu vēl labākus rezultātus nekā šodien. Tāpēc piedalīsimies un izlemsim, kuri no *Michel Barnier* iesniegtajiem priekšlikumiem varētu būt vissvarīgākie un kuriem būtu dodama lielāka priekšroka. Es uzskatu, ka kopīgi mēs izveidosim labāku un spēcīgāku vienoto tirgu.

Pievēršoties administratīvajam slogam, jāsaka, ka *Günter Verheugen* programmā bija paredzēts administratīvā sloga samazinājums par 25 % līdz 2012. gadam. Es ar prieku varu jums teikt, ka Komisija ļoti cenšas, lai šī robeža tiktu pārsniegta. Mūsu mērķis ir sasniegt 30 % līmeni, bet ir jāsaprot, ka Komisija nav vienīgā, kas var nodrošināt labus rezultātus. Ļoti bieži administratīvais slogs palielinās dalībvalstīs, kad tās ievieš Eiropas tiesību aktus, papildus tiem nosakot dažādus nosacījumus. Mums ir jārisina šis jautājums divos līmeņos — Eiropas līmenī un dalībvalstu līmenī.

Attiecībā uz Eiropas vienotā tirgus sociālās dimensijas nozīmi esmu ar jums pilnīgi vienprātis. Mēs iepriekš dabūjām labu mācību, un mēs iesniegsim priekšlikumus par norīkotajiem darbiniekiem, par Darba laika direktīvu un par pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, kas atspoguļos mūsu attieksmi pret šo svarīgo sociālo dimensiju, jo mēs zinām, ka vienotais tirgus var sekmīgi darboties tikai tad, ja to pieņem iedzīvotāji. Tāpēc mums savos priekšlikumos ir jāiekļauj rūpīgs sociālās ietekmes novērtējums, lai mēs būtu pārliecināti, ka iedzīvotāji pieņem un atbalsta priekšlikumus, kurus viņiem piedāvājam.

Tzavela kundze teica ļoti dedzīgu runu par iespējamo intelektuālā darbaspēka emigrāciju, par to, ka mēs zaudējam jaunus, labi izglītotus eiropiešus, kas darba meklējumos pamet Eiropas Savienību. Dažkārt tas notiek tāpēc, ka vēl pastāv šķēršļi Eiropas darba tirgū, dažkārt tas notiek informācijas trūkuma dēļ, bet bieži tas notiek tāpēc, ka mūsu izglītība neatbilst Eiropas uzņēmumu vajadzībām. Tāpēc es priecājos, ka pēc dažām minūtēm jūs sāksit debātes par jauno pamatiniciatīvu.

Es redzu, ka mani kolēģi komisārs *Vassiliou* un komisārs *Andor* arī ir šeit. Viņi jums pastāstīs, ko mēs vēlamies uzlabot, lai pielāgotu prasmes vajadzībām, lai jaunieši nepaliktu bez darba un izmantotu savu potenciālu Eiropas ekonomikā, kas dos labumu mums visiem.

Vairāki no jums uzsvēra, ka svarīgi ir regulēt finanšu tirgus un ātri pieņemt lēmumus, un norādīja, kā mēs to varētu panākt. Mēs jau esam akcentējuši, ka mums turpmāk jāpanāk labāka koordinācija starp Parlamentu, Komisiju un Padomi. Mēs vēlamies to darīt jaunā veidā — ar Eiropas Savienības mēroga plānošanas palīdzību, kas ļaus mums pieņemt

koordinētus lēmumus par prioritātēm, īstenošanas laiku un termiņiem, lai mēs varētu ātrāk sasniegt vēlamos rezultātus un likumdošanas procesi noritētu vēl raitāk nekā šodien.

Es varu jums apliecināt, ka attiecībā uz daudzgadu finanšu shēmu mēs darīsim visu, lai iesniegtu jums vērienīgu projektu. Mums ir vajadzīga jūsu palīdzība, lai visiem līmeņiem — plašsaziņas līdzekļiem, dalībvalstu sabiedrībai — izskaidrotu proporcijas, kas tika minētas šajās debatēs, to, cik daudz mēs Eiropā varam sasniegt ar tikai 1 % no IKP, kā arī Eiropas budžeta struktūru, budžeta, no kā gandrīz 95 % tiek atdoti atpakaļ dalībvalstu budžetiem, turklāt ar augstu Eiropas Savienības pievienoto vērtību. Šīm debatēm ir jānotiek arī dalībvalstu galvaspilsētās, un mums ir jārunā ar iedzīvotājiem, jāinformē viņi par šā budžeta struktūru, lai mēs saviem vērienīgajiem priekšlikumiem iegūtu spēcīgu atbalstu.

Elmar Brok pieminēja ļoti svarīgas ārējo attiecību jomas — Austrumu partnerattiecības un paplašināšanās procesu —, kurās abām pusēm ir jāiegūst uzticība. Mums ir jābūt uzticības cienīgiem gan sarunās, gan uzraugot, kā kandidātvalstis pilda tām izvirzītos kritērijus, bet mums ir jābūt uzticības cienīgiem arī attiecībā uz nosacījumiem, kurus piedāvājam kandidātvalstīm, lai iedibinātu abpusēju uzticēšanos.

Amerikas Savienotās Valstis ir ļoti svarīga partnere, un, ja mums izdosies atbrīvoties no dažiem savstarpējās tirdzniecības šķēršļiem, tad tas dos milzīgu labumu, un es piekrītu, ka mums jāpieliek lielākas pūles šajā jomā.

Jūs zināt, ka tirdzniecības jautājumā Eiropa ir gatava sarunām un rīcībai, bet mums ir vajadzīgi partneri. Mēs nevaram piedāvāt nolīgumus, ja neesam pārliecināti, ka otra puse tos vienādā mērā atbalstīs. Taču es piekrītu, ka mums šis jautājums neatlaidīgi jārisina, piedāvājot priekšlikumus un meklējot jaunas iespējas, jo globāla tirdzniecība noteikti dos labumu globālajai ekonomikai, un vairākumam pasaules valstu tas ir šobrīd vajadzīgs.

Visbeidzot, mēs pilnā mērā apzināmies, ka brīvība, drošība un tiesiskums ir viena no jomām, kas visvairāk interesē mūsu pilsoņus un rada viņiem bažas, un tāpēc mēs esam atvēlējuši lielu daļu savas programmas šim jautājumam. Esmu pārliecināts, ka manas kolēģes *Malmström* kundze un *Reding* kundze pievērsīs uzmanību tam, kā mazināt šīs bažas, kas ir izteiktas gan šajās debatēs, gan strukturētajā dialogā attiecīgajās komitejās, kurās viņas darbojas.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks papildu sesijā decembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Komisijas darba programma 2011. gadam ir acīmredzami vērsta uz nepārtrauktību. Starp paziņojumiem par „gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi” atrodama arī pašreizējās galvenās pamatnostādnes, kas ir izraisījušas nopietnu nelīdzsvarotību ES, lielas novirzes ES ekonomikā, smagu krīzi un lejupslīdi dažās dalībvalstīs, ko pavada bezdarbs un dziļa sociāla netaisnība. Tā ietver arī tādas pamatnostādnes kā neracionālā Stabilitātes un izaugsmes pakta kritēriju saglabāšana, liberalizācija, darbaspēka devalvācija, un es vēlos uzsvērt neatlaidīgo priekšlikumu grozīt Darba laika direktīvu. Ir vērts arī pieminēt programmā atrodamo apgalvojumu attiecībā uz finanšu regulēšanu, ka vairākums pasākumu nepilnību novēršanai, kuras atklāja krīze, jau ir ierosināti. Tas parāda, ka solījumi par nodokļu oāžu un atvasināto finanšu instrumentu likvidēšanu ir palikuši pusceļā. Tas nozīmē, ka finanšu spekulācijas nekavēti turpināsies. Jauni uzbrukumi pilsoņtiesībām, brīvībām un garantijām, kas ietver arī ceļotāju reģistrēšanas

programmu, jau redzami pie apvāršņa, un tas ir jautājums, kas pelna lielu vērtību un aktīvu attieksmi.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *rakstiski*. – (PL) Komisijas paziņojumā, kurā tā piedāvā savu darba programmu 2011. gadam, ir uzsvērtā krīzes pārvarēšana un ekonomikas izaugsmes stimulēšana. Viens no svarīgākajiem aspektiem ir virtuālais tirgus, kam ir milzīgas attīstības iespējas — taču ar nosacījumu, ka tiks izveidots reāls vienotais tirgus internetā. Šajā sakarībā es mudinu Komisiju pabeigt īstenot digitalizācijas programmu, kas minēta paziņojumā. Manuprāt, potenciāls, ko dod informācijas tehnoloģijas, ir arī jāuzskata par veidu, kā pārvarēt ekonomikas krīzi. Tirdzniecības attīstība internetā, pasākumi intelektuālā īpašuma tiesību jomā un piekļuve Eiropas kultūras mantojumam tiešsaistē ir jāuztver kā Eiropas Savienības efektivitātes pārbaudījums.

Kā Juridiskās komitejas referente par tiesību aktu labāku izstrādi (2008. gada ziņojums) es priecājos par to, ka Komisija ir nolēmusi iekļaut darba plānā nākamajam gadam priekšlikumus, kas izteikti manā ziņojumā, proti, lielāku uzsvaru uz Eiropas tiesību aktu *ex-post* novērtējumu un jaunu priekšlikumu sabiedriskās apspriešanas laika paildzināšanu no 8 līdz 12 nedēļām.

Kinga Gőncz (S&D), *rakstiski*. – (HU) Es atzinīgi vērtēju to, ka Eiropas Komisija sāk nākamo gadu ar vērienīgu darba programmu. Šodien mēs piedzīvojam, ka strauji mainīgie ekonomikas, finanšu un starptautiskie politiskie apstākļi gandrīz katru nedēļu sagrauj mūsu plānus. Es uzskatu, ka tāpēc ir svarīgi Komisijas darba programmu nākamā gada laikā vairākkārt pārskatīt.

Es priecājos, ka šajā dokumentā darbavietu radīšana ir minēta kā viena no galvenajām prioritātēm 2011. gadā, taču es nožēloju, ka tajā trūkst likumdošanas iniciatīvu attiecībā uz nodarbinātību un sociālajiem mērķiem. Komisija ir beidzot nolēmusi izstrādāt pamatstratēģiju attiecībā uz Eiropas romu tautības iedzīvotājiem, bet es uzskatu, ka ir svarīgi, lai to pavada tiesību aktu projekti par integrāciju un diskriminācijas aizliegumu. Kad tika izveidota priekšsēdētāja Barroso Komisija, tā solīja, ka pirms ikviena priekšlikuma iesniegšanas tā piedāvās attiecīgā priekšlikuma sociālās ietekmes novērtējumu, taču pašreizējā darba programmā no tā nav ne miņas. Es ceru, ka Komisija būs gatava no 2011. gada sākuma pieņemt un risināt pilsoņu iniciatīvas jautājumus, iniciatīvas, kuru parakstījuši viens miljons ES pilsoņu. Es uzskatu, ka laikā, kad dažās dalībvalstīs mēs redzam atklātus un slēptus uzbrukumus plašsaziņas līdzekļu brīvībai un demokrātisko pamattiesību pārkāpumus, ir īpaši svarīgi, lai Eiropas Komisija kā līgumu īstenošanas uzraudzītāja veltī lielāku uzmanību nekā jebkad valdību lēmumiem, kas apdraud ziņu aģentūru neatkarību, demokrātiskas pārbaudes un līdzsvara sistēmu, un tiesiskumu, un, ja nepieciešams, veic pasākumus, lai aizstāvētu demokrātiskās pamatvērtības.

Zita Gurmai (S&D), *rakstiski*. – Kā sieviete un politiķe, kas nodarbojas ar dzimumu līdztiesības jautājumiem, esmu vīlusies Komisijas darba programmā 2011. gadam. Sievietes šajā programmā ir pilnīgi aizmirstas un nemaz nav pieminētas. Man bija ļoti jāpiepūlas, lai pielikumā vismaz vienu reizi atrastu vārdu „sievietes”. Un pat tajā, es citēju: „Atkarībā no apspriešanas iznākuma Komisija 2012. gadā var pieņemt tiesību akta priekšlikumu par darba un ģimenes dzīves saskaņošanu, ieskaitot tiesību aktus par bērna kopšanas atvaļinājumu tēvam un atvaļinājumu personām, kas gādā par atkarīgajiem ģimenes locekļiem”. „Atkarībā”, „var pieņemt”, „2012. gadā” — un šos teikumus ir rakstījusi Komisija, kas martā steidzās izstrādāt tukšo tā saukto Sieviešu hartu un kas neņēma vērā Parlamentu, kad notika sarunas par jauno dzimumu līdztiesības stratēģiju, un es varu piebilst, ka tajā

nav lielākas konkrētības kā pašreizējā Komisijas darba programmā. Mums bija skaidrs jau martā, ka *V. Reding* harta ir tikai fasāde bez dziļāka satura. Mēs esam vairākkārt pieprasījuši iedarbīgu likumdošanas tekstu, bet *V. Reding* nevēlējās par to ne dzirdēt. Kāpēc mēs pieņemam Eiropu, kas nosaka sankcijas dalībvalstīm, kad tās finansiāli nepilda ES noteikumus un nolīgumus, bet nevaram pieņemt Eiropu, kas nosaka sankcijas dalībvalstīm, kuras neņem vērā dzimumu līdztiesību un izveido valdības, kurās ministra amatā ir maz sievietes, vai to tajās nav nemaz?

Jiří Havel (S&D), rakstiski. – (CS) Nav nekāds brīnums, ka tās trīs valstis, kas izjauca sarunas par budžetu, ir neto maksātājvalstis un turklāt vēl ir atlaižu saņēmējas. Nav nekādu šaubu, ka AK ir uzsākusi savu kārtējo cīņu par atlaidēm. Budžeta grāvēju taisnošanās ir diezgan nevarīga. Ierobežot budžeta elastību krīzes laikā ir bezatbildīgi. Krīzes laikā mums, gluži otrādi, ir jāpalielina budžeta elastība. Atteikšanās saskaņā ar Lisabonas līgumu apspriest ar Parlamentu jaunus finanšu resursus ES budžetam, kā arī atteikšanās uzsākt dialogu par daudzgadu finanšu shēmu ir kādreiz izslavētās britu humora izjūtas bēdīga parodija..

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Komisijas darba programmā 2011. gadam ir jāiekļauj direktīvas priekšlikums par vardarbības pret sievietēm apkarošanu un ES sporta finansēšanas programma. Komisija ir uzņēmusies saistības attiecībā uz šiem jautājumiem. Ir pienācis laiks tās izpildīt. Vardarbība pret sievietēm ir pašlaik visnopietnākā sievietes diskriminācijas un cilvēktiesību pārkāpumu izpausme. Eiropā 45 % sievietes — tas ir 100 miljoni — ir kritušas par upuri vardarbībai. Katru dienu no vardarbības cieš no 1 līdz 2 miljoniem Eiropas sievietes. Nav attaisnojuma mūsu gausumam direktīvas izstrādē par šo jautājumu.

Es vēlos vērst jūsu uzmanību arī uz sporta jautājumu, kas pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā ir nodots Eiropas Savienības kompetencē. Un atkal Komisija, aizbildinoties ar ierobežotu budžetu gan dalībvalstu, gan Eiropas līmenī, ir atlikusi ES programmas iesniegšanu šajā jautājumā. Baidos, ka, pieņemot šādu nostāju, mums nekad nebūs šādas programmas, jo vienmēr atradīsies lietas, kas ir svarīgākas par sportu. Taču fiziska aktivitāte dod nenoliedzamu labumu — tā uzlabo eiropiešu veselību un labklājību, kā arī palielina viņu efektivitāti un lietderību darbā. Tā palīdz novērst slimības un samazina veselības aprūpes izmaksas, kā arī mazina sociālo atstumtību. Svarīgi ir arī izmantot vecāka gadagājuma cilvēku potenciālu darba tirgū. Es ceru, ka savos turpmākajos priekšlikumos par nodarbinātību un jaunu darbavietu radīšanu Komisija ņems vērā šo aspektu, kas ir jau daudzkārtīgi apspriests.

(Sēdi uz dažām minūtēm pārtrauca)

15. Darba programma jaunu prasmju iegūšanai un jaunu darba vietu radīšanai (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Komisijas paziņojums par darba programmu jaunu prasmju iegūšanai un jaunu darbavietu radīšanai.

László Andor, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Visā Eiropas Savienībā patlaban ir 23 miljoni bezdarbnieku, kas aptuveni atbilst 10 % bezdarba līmenim.

Šo situāciju izraisīja finanšu un ekonomikas krīze, un mums jāsaprot, ka tās dramatiskajām sekām, taču šī situācija neatturēja Eiropas Komisiju no vērienīgu mērķu ierosināšanas stratēģijai „Eiropa 2020”, un Eiropas Savienība ir izvirzījusi vērienīgus mērķus, kas jāsasniedz tuvākajā nākotnē.

Mūsu pamatmērķis ir līdz 2020. gadam sasniegt 75 % nodarbinātības līmeni vīriešiem un sievietēm, un šodien Komisija pieņēma vēl vienu pamatiniciatīvu saistībā ar stratēģiju „Eiropa 2020” — „darba programmu jaunu prasmju iegūšanai un jaunu darbavietu radīšanai”, kas galvenajos vilcienos apraksta, kā mēs plānojam gūt panākumus ceļā uz pilnīgu nodarbinātību.

Tā papildina septembrī pieņemto pamatiniciatīvu „Jaunatne kustībā”. Tām abām jāpalīdz sasniegt mūsu 2020. gada mērķus nodarbinātības un izglītības jomā. Jā, krīze ir iznīcinājusi miljoniem darbavietu. Jā, mēs saskaramies ar pieaugošu starptautisko konkurenci, taču tas nav nekāds attaisnojums, lai izvairītos no rīcības.

Gluži otrādi, tas ir aicinājums rīkoties un veidot mūsu nākotni. Jaunu un labāku darbavietu radīšana ir mūsu pašu rokās. Nodarbinātības politika ir lielā mērā dalībvalstu atbildība, taču kā ES politikas veidotājiem mums Komisijā kopā ar Eiropas Parlamentu un sociālajiem partneriem ir jādod sava artava. Mums jārada iespēja, lai katrs, kas spējīgs strādāt, tiešām varētu to darīt. Mums jānodrošina iespēja darbaspēkam radīt jaunas idejas un veidot jaunus uzņēmumus. Mums jānodrošina, lai jaunākā paaudze varētu gūtu labumu no mūsu izveidotā sociālā modeļa. Mums vajadzīgas kvalitatīvākas darbavietas un labāki darba apstākļi visiem darba ņēmējiem. Darba programma jaunu prasmju iegūšanai un jaunu darbavietu radīšanai nosaka četrus rīcības virzienus — darba tirgu darbību, prasmes, darbavietu kvalitāti un labus darba apstākļus, kā arī darbavietu radīšanu.

Darba programmā ir ierosināti 13 konkrēti ES līmeņa pasākumi, kas veicami sadarbībā ar valdībām, sociālajiem partneriem un pilsonisko sabiedrību..

Pirmkārt, mums jānodrošina, lai mūsu darba tirgi darbotos labāk, īstenojot nodarbinātības jomā reformas, kas nodrošina elastību un drošību. Viena no mācībām, ko mēs esam guvuši pēdējo divu gadu laikā, ir, ka elastdrošības politika ir palīdzējusi pārciest krīzi.

Tagad mēs ierosinām apspriest ar dalībvalstīm un sociālajiem partneriem visus elastdrošības komponentus un veidus, kā tos uzlabot, ņemot par pamatu ES vienotos elastdrošības principus.

Darba programma norāda uz elastīgiem, bet drošiem līgumiskiem risinājumiem, visaptverošu mūžizglītību, aktīvu darba tirgus politiku un mūsdienīgām sociālās drošības sistēmām.

Eiropas Savienībā ir ļoti sadrumstaloti darba tirgi, kur darba ņēmēji ar pastāvīgiem, drošiem līgumiem pastāv līdzās un reizēm strādā plecu pie pleca vienā darbavietā ar darba ņēmējiem, kas strādā ar pagaidu līgumiem bez pietiekamiem sociālās aizsardzības līdzekļiem un ar vājām izredzēm saņemt pastāvīga darba piedāvājumu.

Lai situāciju uzlabotu un mazinātu pašreizējās atšķirības, viens no veidiem, ko piedāvā apspriest šodien pieņemtā darba programma, varētu būt līgumu uz nenoteiktu laiku plašāka izmantošana. Tajos būtu paredzēts pietiekami ilgs pārbaudes laiks, pakāpeniski pieaugošas aizsardzības tiesības, apmācību pieejamība, mūžizglītība un profesionālā orientācija visiem darba ņēmējiem.

Ar laiku tas ļautu darba ņēmējiem iegūt pilnīgas tiesības, savukārt uzņēmumiem pārbaudes laikā būtu pietiekama, taču pakāpeniski aizvien mazāka elastība, likvidējot šķēršļus, kas nereti liedz darba devējiem pieņemt jaunus darbiniekus ilgākam laikam.

Otrkārt, mums jānodrošina, lai cilvēki apgūtu vajadzīgās prasmes to darbu veikšanai, kas pieejami darba tirgū šodien un kas būs pieejami turpmāk. Mēs zinām, ka pat tagad dažiem

darba devējiem ir grūti aizpildīt vakantās darbavietas, jo viņi nevar atrast cilvēkus ar vajadzīgajām iemaņām.

Tas parāda ne tikai to, ka mums nepieciešamas jaunas prasmes un pieprasītās prasmes, bet arī to, ka ES darba tirgū pastāv neatbilstība starp pieejamajām prasmēm un tirgus vajadzībām.

Tuvākajā nākotnē mēs varētu piedzīvot vēl lielāku darbinieku trūkumu nekā šodien — IKT speciālisti, ārsti, medicīnas māsas, pētnieki, kā arī cilvēki ar „zaļajām” prasmēm, kas palīdzētu mums ceļā uz videi nekaitīgu ekonomiku.

„Jaunu prasmju iegūšana un jaunu darbavietu radīšana” šai ziņā piedāvā praktiskus līdzekļus. Mēs radīsim labāku pārredzamību attiecībā uz pieprasītajām prasmēm un veicināsim labāku atbilstību, izmantojot ES prasmju panorāmu, lai palīdzētu cilvēkiem vieglāk saskatīt, kuras prasmes ir vispieprasītākās tagad un kuras tādas būs nākotnē. Vairāk par to varēs pastāstīt komisāre *Vassiliou*. Skaidrs ir tas, ka mums jāstrādā ciešā sadarbībā ar visām ieinteresētajām pusēm, lai uzbūvētu tiltu starp izglītību un apmācību un darba pasauli.

Treškārt, mēs ierosinām uzlabot darbavietu kvalitāti un nodrošināt labākus darba apstākļus. ES šajā jomā ir ļoti mērķtiecīgi tiesību akti, kas tagad ir jāpārskata. Īstenošanas pieredze saka mums priekšā, kad un kur ir iespējams veikt uzlabojumus. Mums jānodrošina, lai tiesību akti darbotos labāk, lai tie būtu saskaņā ar jaunajiem darba modeļiem un jaunajām tehnoloģijām un lai cilvēkiem un uzņēmumiem tie būtu vieglāk saprotami un izmantojami.

Faktiski mēs ierosinām pārskatīt Darba laika direktīvu un iesniedzam tiesību akta priekšlikumu, kura mērķis ir uzlabot Darbinieku norīkošanas direktīvas īstenošanu, un mēs arī nāksim klajā ar ierosinājumiem arodveselības un drošības jomās.

Bez ES tiesību aktu pārskatīšanas darba programmā jaunu prasmju iegūšanai un jaunu darbavietu radīšanai ir ierosināta integrēta pieeja, kas ietver tā sauktos „maigos” instrumentus, sākot no ētikas kodeksiem un ieteikumiem līdz īstenošanas pamatnostādņiem, salīdzinošai analīzei un labas prakses apmaiņai.

Es ar nepacietību gaidu, kad mēs ar jums šos jautājumus apspriedīsim, un esmu pārliecināts, ka kopīgi ar Eiropas Parlamentu, dalībvalstīm un sociālajiem partneriem mēs spēsim panākt uzlabojumus.

Un visbeidzot, taču noteikti ne mazsvarīgāk — mums jārada vairāk darbavietu. Darbavietu radīšana ir nepieciešama izaugsmei, taču šajā ceļā ir pārāk daudz šķēršļu. Mēs ierosinām uzlabot pamatnosacījumus darbavietu radīšanai, jo īpaši strauji progresējošās nozarēs un nozarēs ar intensīvu pētniecību un izstrādi, samazinot administratīvo slogu un darbaspēka nodokļus un palīdzot privātuzņēmējiem.

Mēs ierosinām arī pasākumus, kas veicina uzņēmējdarbību un atbalsta cilvēkus, kuri pašlaik cenšas uzsākt uzņēmējdarbību vai arī ir nesen to uzsākuši.

Šajā sakarībā nekad nebūs par biežu atkārtot, cik svarīgs ir jaunais mikrofinansēšanas instruments kā palīdzības līdzeklis cilvēkiem uzņēmējdarbības uzsākšanai. Eiropas Savienībā dzīvo milzum daudz talantīgu cilvēku. Tad nu parūpēsimies par to, lai idejas un inovācijas, kuras tālu nav jāmeklē, novestu pie kvalitatīvu darbavietu radīšanas.

Šodien Komisija iepazīstināja mūs ar savām prioritātēm jautājumā par to, kā veiksmīgi virzīties pretī pilnīgai nodarbinātībai. Darba programma jaunu prasmju iegūšanai un jaunu darbavietu radīšanai var tik tiešām radīt pozitīvas pārmaiņas, ja mēs visi strādāsim kopā.

Es aicinu jūs visus dot savu ieguldījumu mūsu centienos sasniegt pilnīgu nodarbinātību Eiropā.

Androulla Vassiliou, *Komisijas locekle.* – Priekšsēdētāja kungs! Es īpaši priecājos par iespēju kopā ar komisāru *Andor* iepazīstināt jūs ar jauno pamatiniciatīvu „Darba programma jaunu prasmju iegūšanai un jaunu darbavietu radīšanai” Labāka izglītība un apmācība ir būtiski svarīgas, lai cilvēki iegūtu prasmes, kas tiem nepieciešamas, lai atrastu darbu, saglabātu darbu un sagatavotos darbam nākotnē.

Tas ir iemesls, kādēļ mums jāiegulda cilvēkos un viņu spējā būt novatoriskiem, veidot jaunus uzņēmumus un jaunas darbavietas. Bez ievērojamiem un ilgstošiem ieguldījumiem augsta līmeņa prasmēs un izglītībā mūsu ekonomikā būs grūti ātri izkļūt no krīzes. Prasmes ir stratēģijas „Eiropa 2020” gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” kodols. Tas ir iemesls, kādēļ divām pamatiniciatīvām — „Jaunatne kustībā” un „Darba programma jaunu prasmju iegūšanai un jaunu darbavietu radīšanai” — ir svarīgas izglītības un apmācības, kā arī nodarbinātības dimensijas.

Ar šo iniciatīvu mēs šodien gribam pārdomāt, kā izglītība un apmācība var veicināt 75 % nodarbinātības līmeņa sasniegšanu līdz 2020. gadam. Ir paredzams, ka no šīs dienas līdz 2020. gadam to darbavietu skaits, kurās strādā augsti kvalificēti cilvēki, pieaugs par 16 miljoniem, turpretī to darbavietu skaits, kurās strādā mazkvalificēti darbinieki, šajā pašā laikposmā samazināsies par 12 miljoniem. Eiropā ir vairāk nekā 80 miljonu pieaugušu cilvēku, kuriem dzīvi apgrūtina nopietns elementāro prasmju trūkums. Šī situācija prasa steidzamu rīcību, jo īpaši izglītības jomā.

Pirmkārt, kā jau minēja komisārs *Andor*, lai nodrošinātu mūsu darba tirgu labāku darbību, mums jāatzīst, ka mūžizglītība ir viens no galvenajiem elastīgas drošības stratēģijas balstiem. Mēs visi esam vienprātīgi ar šo diagnozi. Prasmes var nodrošināt un uzlabot pārmaiņas darba tirgū, taču mūžizglītība Eiropā vēl nav kļuvusi par realitāti. Prasmju uzlabošana nedrīkst būt greznība, ko var atļauties tikai augsti kvalificēti cilvēki. Tā ir nepieciešama visiem. Visās dalībvalstīs mazkvalificētiem darbiniekiem ir diezgan maz iespēju piedalīties pastāvīgā apmācībā. Ar visu partneru, valdību, darba devēju un pilsoņu kopīgiem pūlēm šo situāciju vajadzētu mainīt.

Otrkārt, mums jāsniedz cilvēkiem īstās prasmes, kas tiem būs vajadzīgas, lai atrastu darbu. Eiropai ne tikai jāuzlabo to cilvēku prasmes, kas jau piedalās darba tirgū, bet arī jānodrošina, lai cilvēki jau pašā sākumā apgūtu pareizo prasmju kombināciju, lai tie pielāgotos strauji mainīgajai sabiedrībai un attīstītos. Vispirms mums jāspēj labāk prognozēt, kādas prasmes būs pieprasītas darba tirgū. Ar šo mērķi prātā mēs iepazīstināsim jūs ar ES prasmju panorāmu, kas ne tikai parādīs mums, kādas prasmes darba devēji meklē pašlaik, bet arī prognozēs, kādas prasmes būs nepieciešamas turpmāk. Lai sagatavotu mūsu jauniešus darba tirgum, lai viņi būtu gatavi pielāgoties un strādāt darbavietās, kas, iespējams, vēl nemaz nepastāv, mums jākoncentrējas uz izglītības sistēmām, kas iemāca pareizas prasmju kombinācijas. Īpašs uzsvars būtu jāliek uz pamatiemaņām lasīšanā, matemātikā un eksaktajās zinātnēs.

Ir ārkārtīgi svarīgi cīnīties pret zemiem sasniegumiem izglītībā un pret pāragru izglītošanās pārtraukšanu. Šā iemesla dēļ es esmu nolēmusi janvārī izveidot augsta līmeņa grupu lasītprasmes un rakstītprasmes jautājumos. Turklāt, lai izveidotu zināšanu sabiedrību, mums jāparūpējas, lai mūsu bērniem būtu labākas zināšanas eksaktajās zinātnēs, matemātikā un tehniskajos priekšmetos. Taču mums arī jāvērs mūsu centieni uz nodarbinātību tik būtiski svarīgo transversālo prasmju, piemēram, valodu zināšanu, digitālo

līdzekļu lietošanas prasmju vai uzņēmējdarbības prasmju un iniciatīvas uzņemšanās prasmju, iegūšanu. Vienlīdz svarīgi, manuprāt, ir aktīvi izkopt prasmes, ko prasīs nākotnes profesijas, piemēram, atjaunojamās enerģijas, vidi saudzējošas celtniecības, viedā transporta un e-veselības jomās.

Visbeidzot, pat krīzes un augsta bezdarba apstākļos daži darba devēji ziņo par grūtībām atrast darbiniekus. Šā iemesla dēļ darba programma aicina pielāgot cilvēku prasmes darba iespējām un izmantot savā labā Eiropas potenciālu. Šim nolūkam es ierosināšu ieviest Eiropas prasmju pasi, kas ļaus pilsoņiem reģistrēt savas prasmes skaidri saprotamā un salīdzināmā veidā. Tā papildinās populāro *Europass CV*. Pēdējais, ko vēlos teikt, ir, ka nedz izglītība, nedz nodarbinātība viena pati nevar dot vajadzīgo prasmju kombināciju.

Mums jāmeklē jaunas sadarbības un partnerattiecību formas ar izglītības un apmācību pakalpojumu sniedzējiem, uzņēmumiem un citām ieinteresētajām pusēm, tostarp arodbiedrībām un valsts nodarbinātības dienestiem.

Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti! Ar stratēģiju „Eiropa 2020” mēs nospraūžam mērķus un nosakām, uz ko mēs tieksimies. Tagad ir laiks sākt iet pretī mūsu mērķiem un noteikt mūsu reformu stratēģijas aprises. Darba programma jaunu prasmju iegūšanai un jaunu darbavietu radīšanai izskaidro, kā Eiropa var palīdzēt mums mūsu mērķu sasniegšanā. Veids, kā pārvarēt krīzi, ir izveidot Eiropā konkurētspējīgu, uz zināšanām balstītu ekonomiku, radot Eiropā jaunas un labākas darbavietas.

Csaba Óry, *PPE grupas vārdā.* – (HU) Priekšsēdētāja kungs, komisāri! Kaut arī, ievērojot Parlamenta tradīcijas, mēs sliecamies attiekties pret priekšlikumiem atbalstoši, taču kritiski, man jāsaka, ka es no visas sirds priecājos par tikko aprakstīto ieceri un to pilnā mērā atbalstu. Īpaši man patīk definīcija, ko komisārs *Andor* izmantoja saistībā ar pilnīgu nodarbinātību kā mērķi, proti, ka katram, kurš spēj un grib strādāt, jādod līdzekļi un iespēja to darīt.

Es arī atbalstu četras galvenās prioritātes — labāku darba tirgu darbību, kvalitatīvākas darbavietas, efektīvāku darbavietu radīšanas politiku un labākus darba apstākļus —, kaut arī mēs saprotam, ka nebūs viegli to visu sasniegt. Mēs piekrītam tam, kas tika teikts par elastdrošību, lai gan man jāsaka, ka nūdien ir pēdējais laiks, lai to apspriestu sīkāk. Mēs bieži lietojam šo terminu, bet izskaidrojam tā nozīmi dažādi.

Saskaņā ar labākas likumdošanas pamatprincipiem mēs uzskatām par vajadzīgu reaģēt uz mainīgajiem darba apstākļiem. Tādējādi Darba laika direktīvas pārskatīšana ir pamatota, lai gan es gribu norādīt, ka attiecībā uz Darbinieku norīkošanas direktīvu mēs neredzam vajadzību pēc jaunas direktīvas, bet esam gatavi pārrunāt tās īstenošanu un pieredzi, kas gūta īstenošanas gaitā, un vajadzības gadījumā veikt grozījumus. Taču es gribu pievērst uzmanību netipisku nodarbinātības veidu regulējumam. Tas nozīmē pilnīgi jaunas darba devēja un darba ņēmēja attiecības, gan attiecībā uz sociālo drošību, gan uz citiem nosacījumiem, un ir acīmredzams, ka šajā jomā vēl ir daudz nepilnību.

Jāpalielina mobilitāte un jāvelta lielāka uzmanība sadarbībai valsts nodarbinātības dienestu starpā. Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, es redzu, ka man atvēlētais laiks beidzas, es pilnīgi piekrītu, ka zema kvalifikācija savā ziņā izmaksā dārgāk nekā krīze. Tāpēc, lai visi gūtu labumu, mums noteikti jāturpina domāt par pienācīgu un elastīgu apmācību, pieļaujot gan formālās, gan neformālās apmācības iespēju.

Sylvana Rapti, *S&D grupas vārdā.* – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Es ar lielu gandarījumu noklausījos abu komisāru paziņojumus. Krīzes laikā, jo īpaši akūtas krīzes laikā, mums ir

vajadzīgs redzējums. Šie divi paziņojumi sniedz mums redzējumu. Tie ir vērienīgi. Tie nosprauž četrus mērķus, kurus, manuprāt, gribētu atbalstīt katrs Eiropas pilsonis.

Taču, lai cik jauki viss neizklausītos, vienmēr ir kāds „bet”, tāpēc vispirms es gribu runāt par drošības jautājumu. Elastībai un drošībai jāiet roku rokā, un, mūsaprāt, prioritāte jāpiešķir drošībai. Izglītības un apmācības jautājums ir ļoti, ļoti svarīgs jautājums, jo, kā komisārs *Andor* pareizi sacīja, mums ne tikai vajadzīgas jaunas prasmes, bet mums arī jāievirza vecās prasmes mums vajadzīgajā gultnē. Ir problēmas uzņēmējdarbībā. Mums jāatvieglo jauniem cilvēkiem uzņēmējdarbības uzsākšana. Mums jāatvieglo uzņēmumiem lielāka darbinieku skaita piesaistīšana.

Noslēgumā es gribu uzsvērt komisāres *Vassiliou* lielisko ideju — Eiropas prasmju pasi. Tas man uzreiz liek iejusties norīkotu darbinieku ādā, un es domāju un vaicāju sev: ja man ir pase par unikālām prasmēm un es no valsts A dodos strādāt uz valsti B, vai jautājums par manu darba līgumu automātiski būs atrisināts? Mēs esam jūsu pusē; mēs šo jautājumu uzraudzīsim un cīnīsimies kopā ar jums.

Marian Harkin, *ALDE grupas vārdā*. — Priekšsēdētāja kungs, komisār! Es pieskaršos tikai vienai no jūsu četrām galvenajām prioritātēm — spēcīgākai politikai jaunu darbavietu radīšanā un darbaspēka pieprasījuma veicināšanā.

Saskaņā ar šo dokumentu atveseļošanās pamatā jābūt izaugsmei, kas rada darbavietas, taču kopš ekonomikas krīzes sākuma ekonomiskā izaugsme Eiropā ir bijusi nevienmērīga un vāja. Kā Īriju pārstāvoša Parlamenta deputāte es skaudri apzinos, kā mēs tiekam spiesti īstenot taupības pasākumus, un pastāv reālas bažas, ka tas nosmacēs jebkādu izaugsmes iespēju.

Tad nu mans jautājums ir šāds — vai šī darba programma jaunu darbavietu radīšanai un izaugsmei neattieksies uz Īriju vai Grieķiju, vai faktiski uz jebkuru valsti, kas īsteno šos skarbos taupības pasākumus? No kurienes radīsies izaugsme un attiecīgi no kurienes radīsies darbavietas?

Šajā dokumentā ir lieliskas idejas — es necenšos tās noniecināt. Viena būtiski svarīga ideja ir, kā mēs varam savienot mūsu investīcijas, pētniecību un izstrādi, un inovācijas ar pašu ražošanas sistēmu. Šāda saikne ir pilnīgi noteikti jāizveido.

Priekšlikumi iesaistīt sociālo ekonomiku, kooperatīvus, savstarpējas apdrošināšanas sabiedrības un mikrouzņēmumus ilgstošos centienos radīt nodarbinātības iespējas vietējā līmenī ir ļoti savlaicīgi, un es patiešām ticu, ka mobilizācija vietējā līmenī uz bezpeļņas pamatiem, izmantojot savstarpējas apdrošināšanas sabiedrības, var kļūt par ilgtspējīgas attīstības dzinējspēku.

Uzņēmējdarbības veicināšana ļaus iedzīvotājiem pašiem pilnvērtīgi piedalīties mūsu ekonomikas atveseļošanā. Pieprasījumam atbilstošu prasmju apgūšanai ir izšķiroša nozīme, taču daudzi aspekti mani satrauc, komisār.

Pagājušajā nedēļā es Parlamentā vadīju sanāksmi par sociālo integrāciju un garīgām slimībām, un kāda klusas dabas sieviete no Austrijas teica, ka politiķiem esot jābeidz runāt par darbavietām un izaugsmi — neviens viņiem tāpat neticot! Es nezinu par jums, komisār, bet mani tas satrauca. Es nesaku, ka šāds noskaņojums ir plaši izplatīts, taču tas izplatās, un, manuprāt, tieši tāpēc vārdi, ko mēs šeit sakām, ir jāpārvērš darbos.

Tas ir jādara steidzami, un mums jāšāk domāt netradicionālāk. „Jā” vidi saudzējošām darbavietām un digitālām darbavietām, bet neaizmirstiet par vietējām darbavietām un, ka

es jau teicu, par bezpeļņas ētosu, ne kā aizvietotāju, bet gan kā pretsvaru uz peļņas gūšanu orientētajam modelim, kas tieši šobrīd apdraud eiro un Savienības stabilitāti.

Elisabeth Schroedter, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Vassiliou* kundze, *Andor* kungs! Mēs saistījām lielas cerības ar darba programmu jaunu prasmju iegūšanai un jaunu darbavietu radīšanai. Bija paredzēts, ka tā radīs impulsu, kas palīdzēs Eiropas darba ņēmējiem sagatavoties vides pārmaiņām. Pats galvenais ir, ka pēc tam, kad Parlaments savā rezolūcijā par vidi saudzējošām darbavietām nāca klajā ar virkni ideju, mēs cerējam, ka Komisija šīs idejas uztvers, pilnveidos un ierosinās konkrētus pasākumus, kas noteiks, kā iespējams radīt jaunas darbavietas, izmantojot vides pārmaiņas, vai kā pielāgot esošās darbavietas, lai tās varētu saglabāt un padarīt Eiropas industrializēto sabiedrību videi draudzīgāku, no kā ieguvēji būtu darba ņēmēji. Bet ko tā vietā izdarījat jūs? Jūs atkal izvilkāt dienas gaismā veco elastdrošības tēmu. Vai tiešām jūs ticat, ka jaunas darbavietas iespējams radīt ar deregulācijas palīdzību? Mēs tikko nonācām pie atziņas, ka krīzes laikā tiek zaudētas nestabilās darbavietas, un tā ir pirmās, kas tiks zaudētas.

Es varu teikt tikai to, ka jūs maldāties, ja domājat, ka uz zināšanām balstītu, ilgtspējīgu ekonomiku iespējams uzcelt uz nedrošības un nelabvēlīgu darba apstākļu pamata. Jūsu izvēlētais ceļš ir nabadzība strādājot, tā vietā, lai vairotu pārticību. Tomēr nabadzība nav labs ceļabiedrs progresam. Lai panāktu progresu vides jomā, mums nepieciešama izvērsta izglītības un apmācības programma darba ņēmējiem, jo īpaši zemāk kvalificētiem darba ņēmējiem. Lūdzu, turpiniet strādāt pie šīs darba programmas un ieviesiet vajadzīgos uzlabojumus.

Mara Bizzotto, *EFD grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es negribu, lai mana runa būtu kārtējais eiroskeptiskas retorikas demonstrējums, bet gan aicinājums Eiropas Savienībai sākt pievērst lielāku uzmanību saturam, nevis iepakojumam un atteikties no propagandas par labu reāliem faktiem.

Tagad, kad Lisabonas stratēģija ir izgāzusies, ES ir izgudrojusi jaunu devīzi „ES 2020”, tomēr tā patiesībā nepiedāvā nekādus novatoriskus nodarbinātības problēmu risinājumus. To uzskatāmi pierāda statistika — bezdarba līmenis Eiropā ir 9,6 %, bet bezdarba līmenis jauniešu starpā ir 20,2 %. Itālijā, kas dod trešo lielāko ieguldījumu ES budžetā, jauniešu situācija ir vēl dramatiskāka — bez darba ir 25,9 % jauno cilvēku.

Es gribētu redzēt Eiropu, kurā līdzekļi netiek izšķērdēti reklāmas kampaņām, bet gan lietderīgi ieguldīti, lai pieejamās apmācībās sagatavotu profesionālus darbiniekus iekšējā tirgus sektoram, kur ir atbilstīgas nodarbinātības iespējas.

Noslēgumā es gribētu uzsvērt arodmācību lielo nozīmi, kas simbolizē izcilību mūsu valstīs. Amatniecības sektors piedāvā nodarbinātības iespējas un unikālu zināšanu bagātību, kas jāizmanto, lai saglabātu Eiropas sistēmas konkurētspēju.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, *Andor* kungs, *Vassiliou* kundze, dāmas un kungi! Mēs esam izvirzījuši sev mērķi noteikt darba tirgus vajadzības tuvākajiem gadiem. Tas nozīmē, ka mēs runājam par jauno eiropiešu nākotni, par profesijām un ekonomikas jomām, kas turpmāk stiprinās mūsu kopienas.

Mēs pārāk ilgi esam prātojuši par to, kādas darbavietas būs pieejamas pēc desmit gadiem, par to, kā mainīsies kvalifikācijas un kādas prasmes būs pieprasītas visā Eiropas Savienībā. Mēs nemitīgi vaicājam sev, vai izglītība un apmācība, kas patlaban tiek piedāvātas Eiropas pilsoņiem, palīdzēs viņiem viegli atrast darbu.

Es gribētu zināt, kādus jaunus pasākumus Komisija grasās pieņemt, lai sasniegtu pašas izvirzītos mērķus. Vai mēs esam droši, ka zinām visas jauniešu vajadzības? Vai mēs skaidri zinām, ka e-mācības ir īstais risinājums, vai varbūt mēs varam apgūt jaunus un efektīvākus izglītības un apmācību veidus? Ir palikuši tikai seši mēneši līdz 2010. gada maijā uzsāktā izmēģinājuma projekta noslēgumam, un tas nozīmē, ka ir jau laiks izdarīt secinājumus. Vai sasniegtie rezultāti būs pozitīvi? Vai tie būs uzmundrinoši? Mums jātiecas apmācīt jauniešus, izmantojot tādu Eiropas izglītības politiku, kas spēj paredzēt nākotnes vajadzības.

Ne pārāk sen es dzirdēju garu sarakstu ar darbiem, „kas mums jādara”. Izsakoties medicīniskā terminoloģijā, es dzirdēju daudz ko par diagnozi, bet pavisam maz par ārstēšanu. Mēs nedrīkstam tikai kult tukšus salmus, bet mums jāstrādā ar saturīgām idejām, kā to prasa stratēģija „Eiropa 2020”. Tas ir izaicinājums, kas jāpieņem visām dalībvalstīm un uzņēmumiem, un tas ir labākais mantojums, ko mēs varam atstāt mūsu bērniem.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Andor* kungs, *Vassiliou* kundze! Jaunas prasmes jaunām darbavietām ir ļoti svarīgs temats. Kāpēc? Tāpēc, ka no tā ir atkarīga nākotne. Jautājums nav tikai par mūsu haotisko ceļojanos atrisināt problēmas, kuras apzināmies, — demogrāfiskās pārmaiņas un ekonomikas krīzi. Tas attiecas arī uz papildu kvalifikāciju, kas dos cilvēkiem iespēju veidot darbavietas turpmākajiem gadiem, tādējādi aktīvi sniedzot ieguldījumu novatoriskā ekonomikā.

Andor kungs! Jūs piešķirat lielu nozīmi sociālajām partnerattiecībām, un tas ir labi. Taču es vēlos mudināt Komisiju pievērsties darba apstākļiem, kā arī aktīvas darba dzīves fiziskajai un galvenokārt garīgajai spriedzei. Kādu labumu gūst sabiedrība, ja cilvēki īstermiņā sasniedz labus darba rezultātus, bet ilgtermiņā kļūst par bezcerīgiem nespējniekiem? Pilnīgi nekādu. Tāpēc *acquis communautaire* sistemātiskam novērtējumam jāpamatojas nevis uz labāku regulējumu, bet uz minēto pieeju.

Elastdrošības jautājumā es neatbalstu Komisijas priekšlikumu par sava veida iepriekšēju darba līgumu, kurā visas darba ņēmējam pienākošās tiesības tiek piedāvātas tikai pēc konkrēta laika posma. Man tāda attieksme pret jauniešiem, kas ir tik svarīgi mūsu nākotnei, pašā viņu profesionālās karjeras sākumā šķiet diezgan negodīga. Vai tas nozīmē, ka Komisija lielākā vai mazākā mērā vairs necer uz iespēju regulēt mūsu nedrošās darba attiecības? Es ļoti vēlos, lai Komisija ievieš uzlabojumus šajā jomā.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! *Andor* kungs, *Vassiliou* kundze! Bezdarba apkarošana un pilnīgas nodarbinātības mērķis ir patiešām mūsu neatliekamākie uzdevumi. Kā teica *Harkin* kundze, Eiropas iedzīvotājiem nav vajadzīgi jēdzieni, viņiem ir vajadzīgi konkrēti risinājumi. Es vēlos jums pateikties par jūsu iniciatīvu. Mūsu debatēs ir daudz pozitīvu nostādņu, kuras divi kolēģi no manas grupas jau minēja. Taču es uzskatu, ka ir vajadzīgi vēl daži uzlabojumi, jo lielāka elastība un lielāka mobilitāte pašas par sevi neradīs nevienu jaunu darbavietu. Es vēlos atbalstīt *Schroedter* kundzes teikto šajā jautājumā. Mums Eiropā ir vajadzīgas labas, drošas darbavietas, un dalībvalstīm un uzņēmumiem ir jāgādā, lai tās būtu pastāvīgas darbavietas, kas ļauj cilvēkiem nopelnīt labu iztiku. Tam atkal ir jāklūst par vispārēju likumu, un mums jāstrādā Eiropas mērogā un jāizvēlas pareizais kurss, lai to panāktu.

Programmā jūs minējat jaunus darba līguma veidus, kas paredz mazāk tiesību darba ņēmējiem, kuri tikai sāk savas darba gaitas. Jūs tos saucat par līgumiem uz nenoteiktu laiku. Es uzskatu, ka tie neradīs jaunas darbavietas. Pieredze rāda — un Vācijas sociāldemokrātiskā valdība to atklāja pirms dažiem gadiem —, ka darba ņēmēju tiesību vājināšana nerada

jaunas darbavietas. Šādi pasākumi vienkārši vērš stabilas darbavietas nedrošās darbavietās. Mēs nedrīkstam to turpmāk pieļaut.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Priekšsēdētāja kungs! Šīm debatēm ir izvēlēts īpaši piemērots laiks, jo ES ekonomikas atveseļošanās vēl ir ļoti nedroša, un dalībvalstu darba tirgū vēl arvien vērojams pagrimums.

Tāpēc Eiropas sabiedrībai jāklūst par zināšanu sabiedrību. ES ir jānodrošina labāka atbilstība starp darbavietu pieprasījumu un piedāvājumu, kā arī jāgādā, lai darbaspēkam būtu prasmes, kas nepieciešamas jaunizveidotajām darbavietām.

Jaunākajā Komisijas pārraudzības ziņojumā ir teikts, ka Rumānijas darba tirgus kopš 2010. gada sākuma ir nostabilizējies. Taču atveseļošanās pazīmēm nevar tūlīt sekot bezdarba samazināšanās. Diemžēl jaunieši Rumānijā vēl joprojām pieder pie grupām, kuras bezdarbs skar vissmagāk. Vairāk nekā 20 % jauniešu nav darba.

Es uzskatu, ka šajā ziņā Eiropas Komisijas pasākumi ir lietderīgi, ņemot vērā to, ka šo pasākumu galvenais mērķis ir veicināt jauniešu iesaistīšanu darba tirgū.

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Priekšsēdētāja kungs! Apspriežot bezdarbu, ir, bez šaubām, jāceļ trauksme par jauniešu bezdarbu, kas ir divkārt, bet dažās valstīs pat četrkārt augstāks par vidējo bezdarba līmeni Eiropā. Es daudz atzinīgāk vērtēju piedāvāto programmu nekā vispārējo stratēģiju.

Mums ir jāpieņem konkrēti pasākumi nodarbinātības atbalstam un efektīvai uzraudzībai. Mums noteikti ir jāsekmē sadarbība starp dalībvalstu darba un izglītības ministrijām un jāizstrādā ilgtermiņa stratēģija, ņemot vērā to, ko darba tirgus turpmāk varētu prasīt no potenciālajiem darba meklētājiem, nevis to, ko tas prasa pašlaik.

Izglītība un apmācība ikvienā profesijā ir ilgstošs process, un tāpēc mums ir jāzina, kas mums būs vajadzīgs ne tikai pašlaik, bet arī pēc 10 gadiem, lai mēs varētu atbalstīt nākamo paaudzi. Komisāre runāja par labāku izglītību un ieguldījumu cilvēkos. Es pilnīgi piekritu viņai šajā jautājumā. Tikai ar lielākiem ieguldījumiem izglītībā jauniešiem būs iespējas radīt konkurētspējīgu paaudzi un labāku Eiropas Savienību.

Tāpēc es vēlos aicināt dalībvalstis nesamazināt izglītības un jaunatnes budžetus, bet šajos grūtajos laikos tos pat palielināt. Ikviens papildu cents izglītības vajadzībām nodrošinās simtkārtīgu atdevi apmierinātas un spēcīgas nākamās paaudzes veidošanā.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Šiem pasākumiem jābūt vēršiem uz pieejamo cilvēkresursu iespējami labāku izmantošanu Eiropas Savienībā, nevis jādod priekšroka masu imigrācijai. Konkrēti tas nozīmē attīstīt jaunas, ilgtermiņā lietderīgas prasmes, kas atbilst darba tirgus jaunajām prasībām. Mums ir vajadzīga turpmākās apmācības programma tiem ES iedzīvotājiem, kas pārtraukuši mācības skolā, mācekļa darbā vai universitātē.

Turklāt mums ir vajadzīgs stimulants izglītības turpināšanai, pārkvalificēšanās pasākumi un mūžizglītība. Kad 2011. gadā tiks atvērts darba tirgus Austrumeiropas valstīm, ES būs jāveic to dalībvalstu pilsoņu aizsardzības pasākumi, kuras jo īpaši ietekmēs darba tirgus atvēršana. Zemāk kvalificēti un pašnodarbināti darba ņēmēji šajās dalībvalstīs būs šo pārmaiņu pirmie upuri. Es ceru, ka Komisija pienācīgi aizsargās šos cilvēkus pret bezdarbu, lētu darbaspēku un sociālo dempingu..

SĒDI VADA: E. McMILLAN-SCOTT*Priekšsēdētāja vietnieks*

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, Andor kungs, Vassiliou kundze, dāmas un kungi! Nav nekādu šaubu, ka Eiropas Savienībai tik grūtos laikos drosme un apņēmība īstenot tādas iniciatīvas, kādas ir iesnieguši komisāri, ir jāvērtē ļoti atzinīgi.

Mums ir nepieciešama mērķtiecīgāka apmācība, laba izglītība, kuras mērķis ir zināšanu apguve, darba tirgū pieprasītas spējas un jauniešu attīstība, tos apmācot un sniedzot tiem zināšanas, kas ir katru dienu jāpapildina, kā arī darba tirgus, kuram vajadzīgas jaunas prasmes, bet kurš saprātīgi izmanto migrācijas plūsmas.

Minētie četri mērķi dod cerības, taču nav šaubu, ka mums vēl labāk jāizmanto visi Komisijas rīcībā esošie instrumenti. Mums jābūt tālredzīgiem un piesardzīgiem, turklāt mūsu izvēle ir jānosaka jaunām tehnoloģijām, lai garantētu, ka stratēģijā „Eiropa 2020” tiek iekļauta efektīva apmācība, liecinot par ciešu apņemšanos sagatavot ceļu tādām darba tirgum, kas kalpo Eiropas sabiedrībai un pirmkārt jauniešiem.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas iedzīvotāji ir galvenokārt norūpējušies par darbavietu saglabāšanu.

Ekonomikas un finanšu krīzes dēļ bezdarba līmenis ir sasniedzis 10 %, bet jauniešu bezdarba līmenis — 20 %. Jauniešiem un cilvēkiem, kas vecāki par 50 gadiem, ir grūti atrast darbu, un viņi bieži ir spiesti pieņemt pagaidu līgumdarbus vai darbus, kas neatbilst viņu kvalifikācijai.

Programmai jaunu darbavietu un jaunu prasmju radīšanai ir jābūt saistītai ar Eiropas Savienības rūpniecības un inovāciju politiku. Lai ES saglabātu konkurētspēju, mums ne tikai jāattīsta novatorisma spējas, bet arī jāatjauno ražošanas jauda, un tas nozīmē, ka Eiropas Savienībā ir jārada jaunas darbavietas.

Ekoloģiski efektīva ekonomika neapšaubāmi prasa jaunas prasmes.

Es vēlos vērst jūsu uzmanību uz lielo personu skaitu, kuri skolu pamet priekšlaicīgi. Aizvien vairāk jauniešu nespēj apmeklēt vidusskolu vai universitāti. Izglītība garantē jauniešiem labāku nākotni. Tāpēc mūsu pienākums ir nodrošināt jauniešiem piekļuvi izglītībai.

László Andor, Komisijas loceklis. – Es ļoti priecājos par to, ka šīs pamatiniciatīvas galvenie principi — veicināt nodarbinātību un uzlabot tās kvalitāti Eiropā, un beigās sasniegt vērienīgu mērķi līdz 2010. gadam — ir novērtēti atzinīgi. Mēs, protams, dažādus šā jautājuma aspektus labprāt apspriedīsim sīkāk gan tagad, gan vēlāk.

Es vēlos pieskarties dažiem jautājumiem, kas debašu gaitā tika pārrunāti un pat apstrīdēti, jo daži no tiem ir jāizskaidro sīkāk.

Pirmkārt, mēs esam saglabājuši jēdzienu „elastdrošība”, bet tas nenozīmē, ka mēs vēlamies uzsvērt vienīgi elastību, jo šādā gadījumā mēs lietotu šo jēdzienu tādā pašā nozīmē, kādā tas tika lietots iepriekš.

Es vēlos sniegt jums dažus piemērus, kas skaidri atspoguļo pašreizējo laiku un mūsu jaunos uzdevumus.

Mēs, protams, saistām šo iniciatīvu ar konkrētām vecuma grupām, un, kad mēs runājam par mūžizglītību, mēs vēlamies vairāk uzsvērt vecāku darba ņēmēju izglītošanās iespējas

mūža garumā, jo mums ir jāpiekrīt pieņēmumam, ka darba mūžs kļūst ilgāks un cilvēkiem ir jāpalīdz mainīt profesiju vai nodrošināt profesionālās izaugsmes iespējas.

Mums vairāk uzmanības jāpievērš jauniešiem, un tas nepārprotami ir viens no galvenajiem apsvērumiem stratēģijā „Eiropa 2020”. Taču pastāv arī atsevišķa pamatiniciatīva — „Jaunatne kustībā”, kurā visas iniciatīvas un stratēģijas, kas saistītas ar jauno paaudzi, ir konkrēti aprakstītas.

Jaunieši pieder pie vecuma grupas, kuru mēs nevēlamies virzīt uz lielāku elastību, jo tā jau ir pietiekami liela. Eiropā jauniem darba ņēmējiem ir nodrošināta lielāka elastība nekā Amerikas Savienotajās Valstīs. Mēs vēlamies veicināt lielāku mobilitāti, jo uzskatām, ka jaunā paaudze spēj labāk izmantot integrētā Eiropas darba tirgus priekšrocības, izkopt savas prasmes un uzlabot savu konkurētspēju, izmantojot ne tikai pašu tirgu, bet arī Eiropas Savienībā izveidotās mācību iestādes.

Es runāju par labākiem darba apstākļiem un labākas kvalitātes darbavietām. Diemžēl *Schroedter* kundze to pilnā mērā neizprata. Par savu galveno uzdevumu mēs uzskatām pašreizējā Eiropas darba tirgus sadrumstalotības problēmu risināšanu, un mēs piedāvājam konkrētu piemēru — līgumu uz nenoteiktu laiku, kas var palīdzēt. Tas nenozīmē, ka mēs atrunāsim cilvēkus no pastāvīga līguma slēgšanas, bet līgums uz nenoteiktu laiku palīdz aizsargāt savas tiesības tiem, kam līdz šim ir izdevies noslēgt tikai īstermiņa līgumu vai līgumu uz noteiktu laiku. Tas zināmā mērā palīdzēs nodrošināt vairāk darbavietu, un tas katrā ziņā palīdzēs garantēt lielākas tiesības. Tas ir ļoti svarīgi, ja vēlamies nodrošināt augstas kvalitātes darbavietas.

Attiecībā uz ieguldījumiem cilvēkkapitālā mēs nedrīkstam aizmirst, ka Eiropas Sociālais fonds ir paredzēts visu šo iniciatīvu atbalstam visās dalībvalstīs, un mēs ceram, ka tas vienmēr saglabās savu nozīmi kā spēcīgs ES instruments visu šo nodarbinātības un sociālās integrācijas iniciatīvu atbalstam.

Šīs iniciatīvas ir paredzētas visām dalībvalstīm uz 10 gadiem. Tās nav domātas īstermiņa ārkārtas finanšu situāciju risināšanai konkrētās dalībvalstīs. Mums nav pamata domāt, ka mēs pavadīsim visus šos 10 gadus finansiālās grūtībās. Šī politika nav īpaši paredzēta šādu situāciju risināšanai, taču to var piemērot Grieķijā un Īrijā.

Ir skaidrs, ka Grieķija ir viena no valstīm, kurā lielāka elastība palīdzētu uzlabot ieguldījumu klimatu uzņēmējdarbībā, kā tas notiek Spānijā. Īrija ir valsts, kas varētu labāk līdzsvarot konkurētspējas faktorus un vairāk ieguldīt prasmju attīstīšanā un izglītībā, nevis citos konkurētspējas avotos, kas pēdējā laikā tiek plaši izmantoti.

Mums, protams, jāpievērš uzmanība kritiskajai situācijai, kādā šobrīd atrodamies, un varbūt nākamgad mums būs iespēja paaugstināt nodarbinātības līmeni. Taču mums jāraugās uz vispārējo stāvokli, kas sāks uzlaboties nākamā gada pirmajā pusē, jo ekonomiski spēcīgākajās valstīs, kas ir atveseļošanās dzinējspēks, darbavietu skaits jau pieaug. Mēs uzskatām, ka, lai arī finanšu nozare ir nestabila, šis process turpināsies un mūsu piedāvātā Eiropas politika, kas vēl nespēj panākt darbavietu radīšanu dalībvalstu līmenī, nodrošinās pareizos pamatnosacījumus un vadlīnijas dalībvalstīm, lai tās turpinātu darbu un panāktu progresu ceļā uz pilnīgu nodarbinātību.

Priekšsēdētājs. – Debātes tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Pašreizējā ekonomikas krīze un tādi strukturālie faktori kā globalizācija, tehnoloģiskais progress, iedzīvotāju novecošanās un virzība uz zemu oglekļa emisiju ekonomiku prasa mainīt Eiropas nodarbinātības politiku un liek Eiropas iestādēm meklēt piemērotus risinājumus, lai novērstu bezdarba pieaugumu un izskaustu nabadzību. Patiešām, Komisijas iniciatīva, kas ir daļa no stratēģijas „Eiropa 2020”, iemieto Eiropas Savienības atbildi uz problēmām, kuras radījis pašreizējais ekonomikas klimats un ekonomiskās un sociālās pārmaiņas darba tirgū. Es vēlos uzsvērt, cik svarīgi ir sasniegt divus no Komisijas iniciatīvā minētajiem mērķiem. Tie ir — pārvarēt ekonomikas krīzi, kā līdzekli izmantojot prasmju uzlabošanu, un garantēt Eiropas ekonomikas ilgtermiņa konkurētspēju, iepriekš paredzot turpmākās vajadzības un nodrošinot harmonisku līdzsvaru starp prasmju piedāvājumu un pieprasījumu darba tirgū. Aizvien aktīvāk konkurējošajā globālajā vidē Eiropai ir jāuzlabo konkurētspēja. Prasmes nodrošina iespēju pārvarēt krīzi un celt Eiropas iedzīvotāju dzīves līmeni. Es atzinīgi vērtēju šo iniciatīvu, kas veicina informācijas apmaiņu un dalībvalstu iesaistīšanu debatēs, kuru mērķis ir atrast risinājumus un pasākumus, kas sekmē jaunu darbavietu radīšanu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Eiropas Savienība ir vērienīgi apņēmusies nākamajos desmit gados palielināt nodarbinātību par veseliem 75 %. Lai to panāktu, mums jāveic konkrēti pasākumi gan ES, gan dalībvalstu līmenī. Es uzskatu, ka ir īpaši svarīgi stiprināt sociālās partnerattiecības un sociālo dialogu, veicot konkrētus pasākumus visos līmeņos — ES, dalībvalstu, reģionālajos, nozaru un uzņēmumu līmenī. Otrkārt, ir nepārtraukti jāuzlabo darba ņēmēju prasmes un kvalifikācija, lai apmierinātu darba tirgus vajadzības. Tāpēc vispārējās, profesionālās un augstākās izglītības sistēma ir jāatvērta darba tirgus vajadzībām. Mēs nepārtraukti dzirdam, ka mums vajadzīgs vairāk darbavietu, bet kā tās radīt? Ir jābūt īpašam mehānismam — īpašiem stimuliem un konkrētiem nodokļu atvieglojumiem —, lai radītu darbavietas jauniešiem un vecāka gadagājuma cilvēkiem. Turklāt ir jāanalizē mikrofinansēšanas instrumentu ietekme uz darba tirgu un jāpieļauj lielāka elastība Eiropas Sociālā fonda finansējuma izmantošanā. Es patiešām ceru, ka programma jaunu prasmju iegūšanai un darbavietu radīšanai dos konkrētus rezultātus mūsu valstu iedzīvotājiem.

Niki Tzavela (EFD), rakstiski. – Saskaņā ar kopējo paziņojumu ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmē novembrī darbavietu radīšana Eiroatlantiskajā līmenī ir prioritāte. Komisijai tomēr ir jāpievērš uzmanība aizvien pieaugošajai ārējās migrācijas parādībai, kas vērojama Grieķijā — jauni, kvalificēti un augsti kvalificēti darba ņēmēji emigrē uz Kanādu, Austrāliju un Arābu Emirātiem. Šķiet, ka tāds pats process ir sācies arī Īrijā. No otras puses, Vācija ir paziņojusi, ka tai ir vajadzīgs kvalificēts darbaspēks. Vācijai nav nekādas vajadzības ievest darbaspēku no trešām valstīm. Tā varētu sadarboties ar dienvidu dalībvalstīm un nodarbināt kvalificētu Eiropas darbaspēku. Vai Komisija ir ar mieru dalībvalstīs ieviest saprātīgu nodarbinātības politiku, atbalstot Eiropas darba tirgu ar Eiropas darbaspēku?

16. Jautājumu laiks (jautājumi Komisijai)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir jautājumu laiks (B7-0563/2010).

Komisijai ir uzdoti šādi jautājumi.

Jautājums Nr. 17 (Georgios Papanikolaou) (H-0515/10)

Temats: Jauniešu pagaidu nodarbinātība

Kā norādīts Komisijas oficiālajā paziņojumā „Jaunatne kustībā”, bieži vien ar jauniešiem secīgi tiek noslēgti darba līgumi uz noteiktu laiku, kas samazina viņu iespējas iekļauties stabilāku darba līgumu sistēmā un kas viņiem tādējādi pagaidu nodarbinātību padara par aizvien smagāku problēmu. Šis jautājums vēl asāks ir dalībvalstīs, kur darba likumdošana ir īpaši protekcionistiska. Vai Komisija šajā sakarībā varētu atbildēt uz turpmāk izklāstītajiem jautājumiem?

Vai tā neuzskata, ka šo problēmu vēl vairāk sarežģī bieži vien apšaubāmā prakses vietu kvalitāte un nekontrolējama prakses ilgums? Vai Komisija tajās dalībvalstīs, kurās notikusi ekonomikas lejupslīde un it sevišķi pieaudzis jauniešu bezdarba līmenis, paredz īstenot īpašu, vēl mērķtiecīgāku politiku, lai sekmētu un palielinātu jauniešu nodarbinātību?

Vai Komisija tajās dalībvalstīs, kurās notikusi ekonomikas lejupslīde un it sevišķi pieaudzis jauniešu bezdarba līmenis, paredz īstenot īpašu, vēl mērķtiecīgāku politiku, lai sekmētu un palielinātu jauniešu nodarbinātību?

László Andor, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs! Pirms diviem mēnešiem Komisija nāca klajā ar pamatiniciatīvu „Jaunatne kustībā” saskaņā ar stratēģiju „Eiropa 2020”. Tas ir skaidrs signāls, ka Komisijai īpaši rūp jaunieši.

Iniciatīvai „Jaunatne kustībā” ir trīs mērķi: uzlabot izglītību, palielināt nodarbinātību un veicināt jauniešu mobilitāti visā Eiropas Savienībā. Tā ietvers darbības, lai padarītu izglītību un apmācību atbilstīgāku jauniešu vajadzībām, mudinātu jauniešus izmantot ES pabalstus studijām vai mācībām citā valstī un pārvarētu šķēršļus, iesaistoties un gūstot panākumus darba tirgū.

Abas darba tirgus problēmas, ko izvirzījis godājamais deputāts, proti, stažēšanās un darba tirgus segmentācija, ir to tematu vidū, kas aplūkoti iniciatīvā „Jaunatne kustībā”. Esmu pateicīgs par iespēju paskaidrot Komisijas uzskatus un mērķus attiecībā uz šiem diviem tematiem. Pirmkārt un galvenokārt es gribu uzsvērt, ka praktiskas īstenošanas ziņā abi jautājumi ir dalībvalstu kompetencē.

Ļaujiet man sākt ar stažēšanos jeb, kā to vēl dažkārt sauc, praksi. Es zinu, ka Eiropas Parlaments to uzskata par ļoti svarīgu, kā to šā gada sākumā parādīja *Turunen* kundzes ziņojums. Galvenā problēma ir darba devēju nevēlēšanās pieņemt darbā jauniešus ar mazu praktisko pieredzi vai vispār bez pieredzes. Tāpēc gadu gaitā jauniešiem svarīga ir kļuvusi sākotnējās darba pieredzes iegūšana stažēšanās ceļā. Taču tai jābūt ļoti kvalitatīvai un ar skaidru mērķi mācīties. Turklāt stažēšanās nedrīkst aizstāt parastas darbavietas vai pārbaudes laiku darba līguma sākuma periodā.

Komisija gatavojas izstrādāt kvalitatīvu stažēšanās sistēmu, taču vispirms mums jāuzlabo mūsu zināšanas šajā jomā. Komisija sāks arī pētījumu, lai iegūtu pārskatu par dalībvalstīs pastāvošajām juridiskajām procedūrām un praksi. Šis pētījums ir daļa no izmēģinājuma projekta, kas ietver pasākumus nodarbinātības saglabāšanai, kura īstenošanai 2010. gadā Parlaments Komisijai piešķir papildu budžetu.

Otrs problēmu kopums ir darba tirgus segmentācija. Darbavietu stabilitātes ziņā jauniešu stāvoklis ir sarežģīts. Pārāk daudziem jauniešiem ir īstermiņa līgumi, bieži mijoties ar bezdarbu, un daudziem jauniešiem — pat tiem, kuriem ir laba kvalifikācija, — ir niecīgas iespējas uz stabilākiem līgumiem. Mums steidzami jārisina darba tirgus segmentācijas

jautājums jo īpaši tāpēc, ka segmentācija visvairāk ietekmē jauniešus un viņu nodarbinātības izredzes un tāpēc, ka tā apdraud Eiropas ekonomikas turpmāko konkurētspēju.

Ziņojumā par nodarbinātību Eiropā, ar kuru Komisija nāks klajā pēc dažām dienām, ir konstatēts, ka pagaidu darba ņēmēji saņem par 14 % mazāku atalgojumu un mazāku apmācību nekā darba ņēmēji, kuriem ir pastāvīgi darba līgumi. Tas negatīvi ietekmē produktivitāti. Jo īpaši tas attiecas uz jauniešiem. Jauniešu vidū pagaidu darba līgumu līmenis ir 40 %, savukārt visu darba spējīgā vecuma iedzīvotāju vidū šis rādītājs ir 13 %. Tas nozīmē, ka jaunieši pielāgošanos izjūt visasāk.

Turklāt jaunieši, iesaistoties darba tirgū, izjūt aizvien vairāk grūtību. To jauniešu skaits, kuri nav iesaistīti izglītības, nodarbinātības vai apmācības sistēmās, ir robežās no 4 % Dānijā un Nīderlandē līdz 16–20 % Itālijā, Kiprā un Bulgārijā. Par darba tirgus segmentācijas samazināšanu pirmkārt un galvenokārt atbildīgas ir dalībvalstis. Komisija to ir noteikusi par vienu no prioritātēm, kam dalībvalstīm jāpievērš vislielākā uzmanība saskaņā ar elastīguma un sociālās drošības kopīgajiem principiem, kuri ietverti stratēģijā „Eiropa 2020” un Eiropas Nodarbinātības stratēģijā.

Praktisku pasākumu ziņā Komisija ierosina dalībvalstīm, kuru darba tirgus ir segmentēts, apsvērt tādu beztermiņa darba līgumu ieviešanu, kuri nodrošinātu pietiekami ilgu pārbaudes laiku un pakāpeniski palielinātu aizsardzību, novēršot pašreizējās juridiskās atšķirības starp pastāvīgajiem un pagaidu darba līgumiem. Jaunatnes nodarbinātības programmā saskaņā ar iniciatīvu „Jaunatne kustībā” ir sniegtas norādes, kā politikas veidotāji, iesaistītās personas un iestādes var panākt progresu šajā jomā.

Ciešāka politikas koordinācija atbilstīgi Eiropas pusgadam, ko mēs šobrīd kopīgi ar dalībvalstīm gatavojam, radīs pareizo sistēmu politikas un reformu attīstības veicināšanai, kā rezultātā ieguvēji būs jaunieši.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Paldies par atbildi, komisār! Šodien es izlasīju Eiropas Komisijas paziņojumus par Jaunu prasmju un darbavietu programmas pieņemšanu. Cita starpā šodienas paziņojumos iekļauta atsauce uz lēmumu sekmēt beztermiņa darba līgumus, lai aizstātu dažādo veidu pagaidu un pastāvīgos darba līgumus.

Mans jautājums ir ļoti tiešs: vai Komisija atbilstīgi šai iniciatīvai spēs garantēt to, ka beztermiņa darba līgumi palielinās jauniešu drošības sajūtu darbavietā? Citiem vārdiem sakot, vai tiks uzlabota pašreizējā situācija, ciktāl to iespējams uzlabot?

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Lielākajai daļai jauniešu pastāvīgas darbavietas iegūšana un pienācīga dzīvesveida sasniegšana ir ļoti svarīgi mērķi. Jauniešus ir smagi skārusi nesenā ekonomikas krīze, un bieži viņi ir spiesti strādāt pagaidu darbus vai piekrist zemu atalgotai praksei, kas, protams, nozīmē arī to, ka viņi neveido uzkrājumus pensijai. Tas sarežģī dzīves ilgtermiņa plānošanu. Tāpēc es gribētu zināt, vai Komisija paredz īstenot pasākumus, kuri jo īpaši jauniešiem garantēs pastāvīgas darbavietas? Jeb, citiem vārdiem sakot, vai tiek plānotas direktīvas, lai ieviestu pagaidu darbavietu standartus?

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Komisār, paldies par jūsu atbildi, jo visas iniciatīvas ir vajadzīgas, īpaši tādēļ, lai novērtētu, kā jaunatne ir cietusi šajā sarežģītajā laika periodā. Taču es vēlos pajautāt, vai Komisija uzskata, ka mums būtu jāpieņem atsevišķa Eiropas Savienības jaunatnes uzņēmējdarbības un jauninājumu programma, kas veicinātu un atbalstītu jaunatnes radošumu un uzņēmējdarbību? Kāda būtu jūsu nostāja attiecībā uz jaunatnes iespējām izmantot mikrokreditu priekšrocības? Vai būtu juridiski jāregulē procedūra jauniešu izveidoto uzņēmumu atzīšanai?

László Andor, *Komisijas loceklis.* – Iepriekšējā diskusijā plaši tika aplūkots beztermiņa darba līgums, kas, manuprāt, ir viens no praktiskajiem risinājumiem. Papildus tam šogad mēs redzējam, ka Komisija apspriež jaunatnes stāvokli un krīzes ietekmi uz jauniešu nodarbinātību, un iniciatīvā „Jaunatne kustībā” šī problēma jau ir praktiski risināta. Acīmredzami iespējamas ir papildu iniciatīvas.

Mums būs jāuzrauga situācija un jāsadarbojas ar dalībvalstīm. Šajā posmā mēs esam tikai savākuši detalizētu informāciju par dalībvalstu izstrādātajām valstu programmām, un pēc šīs informācijas analīzes un dalībvalstu izstrādāto risinājumu un veikto pasākumu aplūkošanas mēs varēsim nākt klajā ar papildu ierosinājumiem. Taču vissvarīgākais ierosinājums šajā saistībā ir izveidot makroekonomisku vidi Eiropā, kas veicinātu nepārtrauktu, stabilu atveseļošanu.

Es gribētu papildus norādīt, ka jaunieši, protams, ir to vidū, kuri pēdējos pāris gados ir visvairāk cietuši no darbavietu zuduma un iespēju trūkuma. Mēs apzināties šīs problēmas ilgtermiņa risku, kas nav tikai tūlītēja nodarbinātība vai sociāls jautājums. Ja mēs nerīkosimies, tad tas var ietekmēt demogrāfiskās tendences, kas jau tāpat ir ārkārtīgi sarežģītas, tāpēc nākamajā termiņā, sava veida savienībā vai sadarbībā ar Ungārijas prezidentūru mēs šo problēmu apspriedīsim demogrāfiskas diskusijas kontekstā, jo arī demogrāfijas un ģimenes politika ir jāaplūko tādā pašā kontekstā kā Eiropas jauniešu darbavietu drošība un ienākumu drošība.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 18 (**Justas Vincas Paleckis**) (H-0527/10)

Temats: Konkurētspējas palielināšana, izmantojot alternatīvus energoavotus

Komisija un mēs visi cenšamies garantēt saviem līdzpilsoņiem dzīves apstākļus, kas nodrošina ērtības un drošību, kā arī piedāvāt Eiropas uzņēmumu konkurētspējai labvēlīgu vidi. Alternatīvu energoavotu izmantošana ir viens no risinājumiem, kas dod iespēju uzlabot produktīvu konkurētspēju. Diemžēl nav daudz valstu, kas var lepoties ar augstiem rādītājiem šajā jomā, un tās ir galvenokārt ziemeļu valstis. Jaunajās dalībvalstīs, it īpaši austrumu daļas valstīs, lēnām ievieš tehnoloģijas, kuras izmanto alternatīvos energoavotus.

Kādus stimulēšanas un veicināšanas pasākumus dalībvalstīm, kuras maz izmanto alternatīvos energoavotus vai kurās šīs tehnoloģijas nav plaši ieviestas, Komisija ir veikusi vai plāno veikt, lai šīs valstis un visa Eiropas Savienība kļūtu par viskonkurētspējīgākajām pasaules mērogā?

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Godājamais deputāts runā par atjaunojamās enerģijas tematu un jautā, ko mēs plānojam darīt, lai sasniegtu mūsu kopīgos mērķus. Pirms trim gadiem Eiropadome mums noteica dažus vērienīgus mērķus klimata jomā. Viens no tiem attiecas uz atjaunojamo enerģiju, kurai līdz 2020. gadam ir jābūt 20 % no kopējā enerģijas patēriņa Eiropas Savienībā. Katrai dalībvalstij jāizmanto tai pieejamās iespējas un jādod obligāts ieguldījums šā mērķa sasniegšanā.

Ja mēs sadalām šos 20 % pa dažādām nozarēm, piemēram, transportu, apkuri, elektrību, rūpniecību un lauksaimniecību, ir skaidrs, ka vissvarīgākā ir elektroenerģijas ražošana. Lai sasniegtu 20 % no kopējā enerģijas patēriņa mērķi, apmēram 35 % no mūsu elektroenerģijas jāiegūst no atjaunojamiem avotiem. Lai to izdarītu efektīvi un nodrošinātu, ka cena ir pieejama patērētājiem, mums jāizmanto labākās vietas. Katrai dalībvalstij ir dažādas priekšrocības un trūkumi, kas ir jāizmanto, un tie ir, piemēram, vējš no Ziemeļjūras, saule Eiropas Savienības dienvidu daļā un biogāze no lauku reģioniem. Acīmredzami, lai

nodrošinātu mūsu piegādes drošību, mums jāpanāk ievērojami kvalitātes un jaudas uzlabojumi mūsu infrastruktūrā, mūsu transporta tīklos un mūsu uzglabāšanas iekārtās. Komisija ņēma vērā šo aspektu pirms dažām dienām, kad mēs apspriedām un pieņemām Enerģētikas infrastruktūras pasākumu kopumu, kurā daļēji uzmanība pievērsta atjaunojamās enerģijas integrēšanai un nodrošināšanai.

Mēs esam izvirzījuši saistošus atjaunojamās enerģijas mērķus katrai dalībvalstij. Pēc dažām dienām, 5. decembrī, būs sasniegts transponēšanas termiņš, un Komisija sāks uzraudzīt direktīvas īstenošanu, lai nodrošinātu, ka ir ieviesti attiecīgie stimuli un īstenoti piemēroti subsīdiju pasākumi, kas ļaus sasniegt saistošos mērķus. Dalībvalstīm ir jākoncentrējas uz to, lai radītu ideālus apstākļus atjaunojamās enerģijas izmantošanai. Cita starpā Eiropas Savienības direktīvā ietverts aicinājums dalībvalstīm izstrādāt valstu rīcības plānus, norādot vajadzīgos pasākumus un konkrētus, saistošus valstu mērķus, kas sadalīti pa nozarēm, piemēram, transporta, apkures, elektrības pārveidošanas un rūpniecības nozarēm. Nākamais solis ir administratīvo šķēršļu likvidēšana atjaunojamajai enerģijai. Trešā svarīgākā joma ir būvniecības nozare. Apmēram 40 % no mūsu enerģijas tiek izmantota ēkām, pakalpojumu nozares telpām un privātajām mājām.

Mēs gribam, lai līdz 2012. gada beigām būtu ieviestas atjaunojamo enerģijas iekārtu ierīkošanas kvalifikācijas un sertifikācijas sistēmas. Tās ietver sadales un pārvades tīklus, kuri jāsigatavo atjaunojamās enerģijas attīstībai un palielināšanai un kuriem arī jāgarantē prioritāra piekļuve atjaunojamo avotu enerģijai. Dalībvalstis var elastīgi izvēlēties tehnoloģijas. Tās var izlemt, kāda veida atjaunojamo enerģiju tās ieguldīs, lai sasniegtu saistošos mērķus. Komisija subsidēs jauninājumus un projektus, kuru mērķis ir atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju pētniecība, attīstība un laišana tirgū, izmantojot finansējumu no septītās pamatprogrammas, kuru jūs Parlamentā esat padarījuši mums pieejamu.

Komisijai ir arī nauda no Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plāna trim gadiem, kas ir īpaši paredzēta atjaunojamās enerģijas projektiem, šajā gadījumā jūras vēja enerģijas attīstībai. Es gribētu uzsvērt jaunajām dalībvalstīm, ka pieejamas ir arī kohēzijas programmas un finansējums, lai veicinātu atjaunojamo enerģiju. Atjaunojamajai enerģijai ir liela prioritāte mūsu enerģētikas un klimata politikā, jo īpaši attiecībā uz mūsu atkarības no importētās fosilās degvielas samazināšanu. Tikai kopīgi strādājot, mums izdosies sasniegt mūsu vērienīgos klimata mērķus un palielināt Eiropas konkurētspēju. Es paļaujos uz ciešu sadarbību ar dalībvalstīm attiecībā uz dažādu enerģijas resursu izmantošanu.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (DE) Liels paldies jums, Oettinger kungs, par jūsu skaidro un pārliecinošo atbildi! Es uzskatu, ka Komisija ir darījusi ļoti daudz, lai sasniegtu šos mērķus. Taču, manuprāt, vajadzētu būt iespējai nodrošināt sabiedrībai plašāku informāciju un gūt pārsvaru pār plašsaziņas līdzekļiem, lai iegūtu lielāku atbalstu šajā jomā. Manā valstī, Lietuvā, piemēram, tas nenotiek. Protams, tā ir valstu valdību atbildība, taču Komisija varētu tām sniegt palīdzību.

Mans pēdējais jautājums ir šāds: jūsaprāt, kuras valstis ir salīdzinoši veiksmīgas 2020. gada mērķu sasniegšanā, un kuras tādas nav?

Silvia-Adriana Ţicău (S&D). – (RO) Ņemot vērā, ka pasākumu kopumi enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā jau izvirza dalībvalstīm konkrētus mērķus attiecībā uz piesārņojošo emisiju samazināšanu un energoefektivitātes palielināšanu, es gribētu pajautāt, kādus pasākumus jūs veicat, lai atbalstītu uzņēmumus tajās ražošanas nozarēs, kuras ir lielākās enerģijas patērētājas, modernizējot to iekārtas, lai tās kļūtu energoefektīvākas un radītu mazāku piesārņojumu.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu pateikties komisāram par viņa ļoti vispusīgo atbildi uz jautājumu.

Man ir divi jautājumi, pirmkārt, attiecībā uz stratēģiju laikposmam līdz 2020. gadam. Vai viņš ir pārliecināts, ka mēs šajā stratēģijā sasniegsim 20 % mērķi atjaunojamajai enerģijai? Otrkārt, viņš pieminēja energosistēmas. Cik reāla, vēlama un cenas ziņā pieejama būtu Eiropas mēroga energosistēma, un vai tā ir sasniedzama?

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pēc dažām nedēļām mēs jums, Eiropas Parlamentam, Padomei un dalībvalstīm, iesniegsim mūsu priekšlikumu par to, kā mēs plānojam panākt efektivitātes palielināšanu par 20 %.

Aplūkojot tos trīs mērķus, kurus jūs mums esat izvirzījuši attiecībā uz CO² emisiju samazināšanu par 20 %, mūsu panākumi šā mērķa sasniegšanā ir labi. Esmu pārliecināts, ka mēs 10 gados sasniegsim vai pat pārsniegsim 20 % mērķi — ja mēs turpināsim pielikt mūsu pašreizējās pūles.

Mūsu panākumi ir labi arī attiecībā uz 20 % atjaunojamās enerģijas tematu, kaut arī dažādās dalībvalstīs panāktais progress ir atšķirīgs. Dažas dalībvalstis jau bija tālu priekšā salīdzinājumā ar pārskata gadu. Piemēram, Austrijā 23 % atjaunojamās enerģijas daļa bija pirms pieciem gadiem, un tiek lēsts, ka tā līdz 2020. gadam sasniegs 34 % līmeni. Turpretim Apvienotās Karalistes rādītājs bija tikai 1,3 %, un Maltas rādītājs bija 0 %, kas nozīmē, ka šīm valstīm jāsāk faktiski no nulles. Vadībā ir Zviedrija, kuras mērķis ir 49 %, un Somija un Portugāle, kuru mērķis ir 38 %. Ļoti veiksmīgas ir arī Baltijas valstis, kuru mērķi ir 25 %, 40 % un 23 %, un to rādītāji šajā svarīgajā jomā pārsniedz Eiropas vidējo rādītāju.

Mērķis palielināt energoefektivitāti par 20 % man rada vislielākās bažas. Tas ietver intelligentus enerģijas ietaupījumus un mērķtiecīgu enerģijas izmantošanu. Es priecāšos runāt par to ar Parlamentu nākamā gada pirmajā ceturksnī, kad es varēšu jums iesniegt mūsu priekšlikumu energoefektivitātes palielināšanai par 20 %.

Jūs minējat plašsaziņas līdzekļus. Faktiski jautājumā par atjaunojamo enerģiju un patērētājiem vairāk var darīt nozares un ieguldītāji — gan ieguldītāji tehnoloģijās, gan arī finanšu ieguldītāji. Man jums ir priekšlikums. Esmu iecerējis nākamajā pavasarī apmeklēt visas trīs Baltijas valstis. Ja jūs varat ieteikt piemērotus kandidātus, es ar lielāko prieku piedalīšos plašsaziņas līdzekļu, banku un uzņēmēju pārstāvju konferencē, lai palielinātu izpratni jūsu valstī, izmantojot pieticīgos manā rīcībā esošos līdzekļus, un lai radītu jaunu programmu un līdzfinansējuma iespējas.

Nākamais jautājums bija šāds: ko es domāju par Eiropas enerģētikas tīklu? Es uz to gribu atbildēt ļoti atklāti. Ja palūkojamies uz transporta infrastruktūru Eiropā, mums ir ceļi, autoceļi, dzelzceļi, Eiropas gaisa telpa ar tās lielajām un mazajām reģionālajām lidostām un nozīmīgas ostas, piemēram, Dženova, Marseļa, Hamburga un Roterdama. Vidusjūras reģionā, Melnajā jūrā, Baltijā, Ziemeļjūrā un Atlantijas okeānā ir arī termināļi šķidrajai dabas gāzei un naftai. Turklāt mums ir digitālā informācijas, saziņas un navigācijas infrastruktūra, tostarp mūsu mobilo tālrunu tīkls. Salīdzinājumā ar šīm jomām mūsu enerģētikas tīkli tālu atpaliek. Mēs varam transportēt televizorus, cūku ķermeņus, konservētus pārtikas produktus un citas preces no Portugāles uz Latviju un no Holandes uz Grieķiju, mēs varam pārvadāt strādniekus un tūristus un mēs varam pārsūtīt informāciju un finanšu pakalpojumus, bet mūsu gāzes un elektroenerģijas tīkli joprojām ir sadalīti atbilstīgi 19. gadsimta reģioniem. Pirms Serbijas un Horvātijas pievienošanās Eiropas Savienībai mums jāintegrē tirgi Baltijas valstīs, Somijā, Centrāleiropā un Grieķijā. Mums vajadzīgi arī tilti un starpsavienojumi, lai transportētu elektroenerģiju abos virzienos starp

Spāniju, Franciju un Vāciju. Nākamajos 20 gados mums jārod finansējums un jāievieš tiesību akti, lai mūsu elektroenerģijas un gāzes transporta tīkliem nodrošinātu tikpat augstu kvalitāti un tikpat lielu jaudu kā mūsu ceļu un dzelzceļu tīkliem un mūsu gaisa telpai, ko var izmantot preču pārvadāšanai iedzīvotāju pārvietošanās brīvības garantēšanai. Pretējā gadījumā mums nebūs piegādes drošības un mēs nevarēsim izrādīt solidaritāti ārkārtas situācijās. Mēs nespēsim apmainīties ar uzglabāšanas iespējām vai izveidot atjaunojamās enerģijas iekārtas labākajās vietās un piegādāt elektroenerģiju iedzīvotāju centriem. Turklāt mums nebūs konkurences, ko vēlas patērētāji, un mēs nespēsim izveidot iekšējo tirgu, kas vienmēr ir bijis viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem un kam jāklūst par realitāti attiecībā uz gāzi un elektrību.

Tāpēc es stingri atbalstu svarīgo iniciatīvu attīstīt elektrības, gāzes un naftas transporta tīklus.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 19 (**Kinga Göncz**) (H-0546/10)

Temats: Struktūrfondi un invaliditāte

Daudzi ziņojumi par struktūrfondu izmantošanu apliecina, ka pat tad, ja līdzekļi sasniedz tos, kuriem tie visvairāk vajadzīgi, tas netiek darīts ne veidā, kāds šiem saņēmējiem sniegtu vislielāko labumu, nedz arī veidā, ar kuru varētu panākt viņu dzīves kvalitātes patiesu uzlabošanu.

Kā Komisija paredzējusi novērst to, ka struktūrfondus izmanto, lai finansētu cilvēku ar invaliditāti ievietošanu aprūpes iestādēs? Kā tā plāno veicināt līdzekļu izmantošanu, lai finansētu uz kopienām balstītas alternatīvas institucionālai aprūpei un veicinātu cilvēku ar invaliditāti sociālo integrāciju?

László Andor, *Komisijas loceklis.* – Kā jūs zināt, sociālā politika, arī politika attiecībā uz personām ar invaliditāti, galvenokārt ir valsts atbildība. Taču atbalsta pastiprināšana vismazāk aizsargātajām sabiedrības grupām un jo īpaši personām ar invaliditāti, tostarp cilvēkiem, kas dzīvo iestādēs, ir galvenais rīcības virziens saskaņā ar Eiropas Sociālo fondu.

Pēc dažām aplēsēm vismaz 16 % ES darba spējīgo iedzīvotāju ir personas ar invaliditāti, taču nodarbināti ir tikai 40 % personu ar invaliditāti. Komisija mudina pāriet no institucionālās aprūpes uz sabiedrisko aprūpi, un šajā jomā tā cieši sadarbojas ar dalībvalstīm, jo īpaši ar ESF un ERAF vadošajām iestādēm un NVO.

2009. gadā Komisija publicēja *ad hoc* ekspertu grupas ziņojumu par pāreju no institucionālās uz sabiedrisko aprūpi. Atbilstīgi dalītās pārvaldības principam dalībvalstis ir atbildīgas par darbību izvēli finansējumam, izmantojot struktūrfondus.

Pašreizējā plānošanas periodā Eiropas Sociālais fonds un Reģionālās attīstības fonds atbalsta dažas deinstitucionalizācijas shēmas un pāreju no iestāžu aprūpes uz sabiedriskajiem pakalpojumiem. Tas īpaši attiecas uz dažām dalībvalstīm, kas pievienojās ES pēc 2004. gada. Tādējādi tiek finansēti projekti Bulgārijā un Slovākijā.

Kā zināms, šobrīd Komisija izstrādā jaunus noteikumus struktūrfondu laikposmam pēc 2013. gada, un tā izvirzīs priekšlikumus 2011. gadā. Lai pastiprinātu cīņu pret diskrimināciju un veicinātu personu ar invaliditāti sociālo integrāciju, iespējams, turpmākajās darbības programmās vajadzēs noteikt, piemēram, tās sabiedrības grupas, kuras ir pakļautas diskriminācijas un atstumtības riskam. Komisija izpētīs, kāda loma varētu būt valstu līdztiesības iestādēm, un tā var apsvērt stingrākas prasības attiecībā uz dalībvalstu

ziņošanu par pasākumiem diskriminācijas apkarošanai, kas īstenoti ar struktūrfondu atbalstu.

Turklāt viens no mērķiem Eiropas invaliditātes stratēģijā laikposmam no 2010. gada līdz 2020. gadam, ko Komisija pieņēma 15. novembrī, ir stimulēt dalībvalstu centienus, lai atvieglotu pāreju no institucionālās aprūpes uz sabiedrisko aprūpi. Stratēģija tiecas to izdarīt, nosakot labāko praksi struktūrfondu izmantošanā, lai mudinātu cilvēkus dzīvot neatkarīgi un kopienā, un tās mērķis ir izstrādāt izpratnes veidošanas iniciatīvas struktūrfondu pārvaldības iestādēm ES un valstu līmenī. Piemēram, pārvaldības iestādēm tiks izstrādāts instrumentu kopums, kā izmantot struktūrfondus, lai atbalstītu sabiedrisko pakalpojumu attīstību.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Priekšsēdētāja kungs! Šī patiešām bija tā problēma, par kuru es vēlējos uzdot papildu jautājumus un izteikt komentārus. Mani iepriecināja komisāra atbilde. Faktiski mans papildu jautājums ir šāds: vai Komisija, pamatojoties uz šiem principiem, plāno ieviest tādu sava veida jaunu nosacītību nākamajā budžeta periodā, kura novērstu segregācijas pastiprināšanos, taču ļautu, teiksim, izlietot šos līdzekļus, lai īpaši risinātu sociālās integrācijas jautājumu. Problemātiski bija tas, ka šie līdzekļi bieži tika izlietoti, lai izveidotu un pārveidotu lielas iestādes, nevis integrētai izmitināšanai. Es domāju, ka ir daudz labu ekspertu, kuri šajā jautājumā labprāt palīdzēs Komisijai, kā arī dalībvalstīm.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Paldies par atbildi, komisār! Es vēlos apsveikt Eiropas Komisiju, kas šomēnes nāca klajā ar jauno Eiropas invaliditātes stratēģiju 2010.–2020. gadam. Taču man ir šāds jautājums: kādas konkrētas programmas Komisija plāno sagatavot, pamatojoties uz šo stratēģiju, un kad, lai personām ar invaliditāti būti labvēlīgāki nosacījumi iekļūšanai darba tirgū vai lai viņu vide un infrastruktūra būtu viņiem pielāgota?

László Andor, *Komisijas loceklis.* – Beļģijas prezidentūra Lježā organizēja konferenci par kohēzijas politikas nākotni, pamatojoties uz piekto kohēzijas ziņojumu, kuru mēs publicējam kopīgi ar komisāru *Hahn*. Viens no galvenajiem diskusijas jautājumiem bija nosacītība, un attiecībā uz Eiropas Sociālo fondu ir ietverta tā situācija, ko aprakstījusi *Göncz* kundze, un mēs gribētu, lai attīstītu nosacītību šajā izpratnē.

Nosacītībai ir daudzas nozīmes un, diemžēl, dažas no tām tiek uzskatītas par negodīgām vai nelietderīgām. Mēs uzskatām, ka attiecībā uz struktūrfondu īstā nosacītības būtība ir tāda, ka izpratne un atbildība jāpalielina ne tikai saistībā ar projektu un darbības programmu saturu, bet arī ar to kontekstu. Mums patiešām jāņem vērā sociālā realitāte, finansējot programmas dažādos reģionos un mikroreģionos, un mēs pret to izturēsimies ļoti nopietni.

Mēs nesam sadarbojamies ar dažām dalībvalstīm attiecībā uz sabiedriskajiem pakalpojumiem. Piemēram, Bulgārijā Eiropas Sociālais fonds un Reģionālās attīstības fonds finansēja kopīgu projektu, lai slēgtu iestādes bērniem ar invaliditāti, kas bija pirmais solis vērienīga rīcības plāna īstenošanā, kura mērķis ir slēgt visas pašreizējās bērnu iestādes un nodrošināt ģimenes aprūpi un jaunus pakalpojumus ģimeņu atbalstam. Šīs konkrētās programmas izmaksas bija EUR 39 miljonu robežās, taču ir arī līdzīgas programmas ne tikai Bulgārijā, bet arī Slovēnijā.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 20 (**Gay Mitchell**) (H-0530/10)

Temats: „*Anglo Irish Bank*”

Komisārs J. Almunia, sniedzot paziņojumu par Īrijas finanšu nozari, pauda, ka ar „*Anglo Irish Bank*” ir saistīti vairāki svarīgi aspekti, kas vēl jāprecizē. Vai Komisija paskaidros, kuri ir šie svarīgie jautājumi?

Joaquín Almunia, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētāja kungs! Kad *Mitchell* kungs 7. oktobrī iesniedza šos jautājumus, situācija Īrijā un Īrijas banku nozarē nebija tāda, kā tā ir šodien. Manā atbildē būs ņemts vērā tas, kas noticis laikā kopš šā jautājuma uzdošanas.

Septiņas dienas pirms tam, kad tika iesniegts jūsu jautājums, 30. septembrī, Īrijas finanšu ministrs *Lenihan* kungs, apsprieda kopējās „*Anglo Irish bank*” restrukturizācijas izmaksas, norādot divus iespējamus rādītājus: vidējo prognozi EUR 29 miljardu apmērā un lielāku aplēsi EUR 34 miljardu apmērā. Toreiz kopējie valsts līdzekļu kapitāla ieguldījumi „*Anglo Irish bank*” bija aptuveni EUR 23 miljardi.

Kā vienmēr kopš šīs krīzes sākuma, atbilstīgi mūsu banku un restrukturizācijas informācijai, finanšu iestādēm, saņemot valsts kapitāla ieguldījumus, ir jāiesniedz Komisijai restrukturizācijas plāns. Pēc plašām diskusijām par „*Anglo Irish bank*” Īrijas valdība 26. oktobrī iesniedza šo restrukturizācijas plānu. Šajā restrukturizācijas plāna projektā Īrijas valdība apsvēra „*Anglo Irish bank*” pakāpeniskas slēgšanas scenāriju, ierosinot „*Anglo Irish bank*” sadalīšanu divās bankās — līdzekļu atgūšanas bankā, lai pakāpeniski likvidētu bankas līdzekļus, un finansējuma bankā, lai iegūtu vajadzīgos līdzekļus tās darbībai līdzekļu pakāpeniskas likvidācijas laikā.

Gan valsts palīdzības noteikumu, gan konkurences ziņā scenārijs, kurā līdzekļi tiek samazināti, ir mazāk problemātisks nekā scenārijs, kurā banka turpina darboties. Tāpēc es sniežu dažus publiskus paziņojumus, apgalvojot, ka līdz ar to, mūsaprāt, uzdevums nav tik sarežģīts kā sarunas par konkrētiem restrukturizācijas plāniem citām finanšu iestādēm daudzās dalībvalstīs.

Mēs strādājam pie šā restrukturizācijas plāna projekta no brīža, kad valdība mums iesniedza dokumentu, līdz pagājušajai svētdienai, kad Īrijas valdība nolēma lūgt programmu, izmantojot dažādos mehānismus, kas paredzēti, lai atbalstītu finansiālās grūtībās nokļuvušas eirozonas dalībvalstis. Tagad sarunās par šo programmu pienācīga uzmanība jāpievērš „*Anglo Irish bank*” restrukturizācijas plānam. Cerams, ka tuvākajās dienās tiks panākta vienošanās par Īrijas programmu un ka tā tiks pieņemta. Es ļoti ceru, ka tas notiks.

Šajā sakarā es varu jums sniegt dažas precīzākas atbildes par Īrijas valdības iesniegto „*Anglo Irish bank*” restrukturizācijas plānu, ko laikā līdz lēmuma pieņemšanai izskatīs mani dienesti. Es ceru, ka tas notiks iespējami drīz pēc programmas pieņemšanas.

Jebkurā gadījumā man jāsaka, ka es ļoti ceru, ka programmas pieņemšana un īstenošana radīs labvēlīgākus apstākļus Īrijas finanšu un ekonomikas problēmu risināšanai. Cerams, ka attieksme pret pareiziem un stipriem Īrijas ekonomikas pamatiem būs ļoti laba, ņemot vērā nepieciešamību pārstrukturēt finanšu nozari, kas ir problēmu cēlonis jūsu valstī.

Gay Mitchell (PPE). – Es pateicos komisāram par šo atbildi. Vārds „restrukturizācija” plaši tiek lietots ārpus Parlamenta. Vai komisārs varētu Parlamentam pateikt, vai viņš redz jebkādu iespēju pārņemt daļu „*Anglo Irish bank*” vai apvienot to ar kādu citu struktūru kā iespējamu ieguldījumu tajā, vai arī viņš paredz, ka banka nenovēršami tiks slēgta? Vai šajā

gadījumā Īrijas nodokļu maksātāji atgūs daļu savas naudas vai visu savu naudu? Kāds ir komisāra viedoklis par to?

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Es gribu pateikties komisāram par šo informāciju. Taču mans jautājums attiecas uz mazliet atšķirīgu lietu. Jūs, komisār, runājat par ļoti lielu banku — par „*Anglo Irish bank*” —, taču līdz mums nonākusī informācija norāda, ka arī citām lielām bankām Īrijā ir problēmas. Vai jūs varētu mums pateikt, vai notiek arī līdzīgas sarunas par citām bankām Īrijā?

Brian Crowley (ALDE). – Es arī gribētu pateikties komisāram par viņa atbildi.

Vai attiecībā uz konkrēto „*Anglo Irish bank*” problēmu Komisija uzskata, ka šī banka atšķiras no pastāvošajām kliringa bankām, kā mēs tās Īrijā saucam, piemēram, „*Allied Irish Banks*”, „*Bank of Ireland*”, „*Ulster Bank*” un tā tālāk?

Otrkārt, attiecībā uz paskaidrojumu, par kuru komisārs runāja, vai tas ir saistīts arī ar priekšlikumu, ko Īrijas valdība rīt izvirzīs par banku finanšu mehānismu, kas tiek apspriests ar SVF un ar Eiropas Centrālo banku?

Joaquín Almunia, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Diemžēl, ņemot vērā, ka sarunas par pieprasīto programmu notiek šajās dienās un stundās, es nevaru sniegt sīkāku informāciju. Es *Mitchell* kungam varu pateikt to, ka šiem Īrijas finanšu iestāžu restrukturizācijas plāniem un Īrijas finanšu vajadzību finansēšanas programmai šajos grūtajos laikos kopumā, cerams, būs pozitīvs iznākums, atrisinot šo ļoti sarežģīto un problemātisko situāciju, lai atgrieztu Īrijas ekonomiku atpakaļ uz atveseļošanās un ilgtspējīgas izaugsmes ceļa, kā tas bija līdz šim. Īrija bija viens no labākajiem ekonomikas panākumu piemēriem eirozonā un Eiropas Savienībā.

Šis ir veids, kā pateikt Īrijas nodokļu maksātājiem, ka viņu nauda, kas šobrīd tiek izmantota šai restrukturizācijai kopā ar finansējumu, kurš, cerams, tiks piešķirts no abiem Eiropas mehānismiem pēc programmas pieņemšanas, kā arī SVF sadarbību šajā programmā, tiks viņiem atdota pašreizējās Īrijas problēmas veiksmīga atrisinājuma rezultātā.

Es nevaru sniegt sīkāku informāciju. Es lūdzu jūs to saprast. Varu pateikt, ka ir citas finanšu iestādes, citas Īrijas finanšu iestādes, attiecībā uz kurām tiek apspriesti restrukturizācijas plāni vai kuras Komisija ir analizējusi. Jūs esat redzējuši mūsu valsts atbalsta noteikumu kompetences. „*Bank of Ireland*” gadījumā mēs pieņemām pozitīvu lēmumu par restrukturizācijas plānu. Arī „*Allied Irish Bank*” gadījumā mēs apspriežam restrukturizācijas plāna nosacījumus. Arī attiecībā uz divām būvniecības sabiedrībām, *EBS* un *INBS*, mēs apsveram šo finanšu iestāžu restrukturizāciju.

Man jāsaka, ka divos gadījumos — „*Anglo Irish bank*” un *INBS* būvniecības sabiedrības gadījumā — mēs strādājam pie pakāpeniskas likvidēšanas scenārija. Pārējos gadījumos restrukturizācija, cerams, šīm finanšu iestādēm radīs labākus apstākļus, dzīvotspējīgus apstākļus tirgū pēc tam, kad būs pieņemts un īstenots lēmums par to restrukturizāciju.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 21 (**Georgios Papastamkos**) (H-0519/10)

Temats: Kopīgas Eiropas apziņas veidošana

Kopīgas Eiropas apziņas veidošana Eiropas Savienības pilsoņiem ir būtisks priekšnosacījums, lai vienotības ideja būtu dzīvotspējīga. Ņemot vērā, ka kultūras un mākslas nozarē darbojošos aktīvo Eiropas pilsoņu mobilitāti ir iespējams padarīt efektīvāku, tādējādi nostiprinot kopīgo Eiropas identitāti, — kādas konkrētas iniciatīvas plāno Komisija veikt

Eiropas mākslinieku pieredzes un zināšanu apmaiņas jomā, lai nodrošinātu, ka tiek izveidota finansēšanas programma, kura paredzēta tikai mākslas pasākumiem Eiropas Savienības iekšienē, un ka Eiropas mēroga mākslinieciskās sadarbības programmas tiek administratīvi vienkāršotas un finansiāli atbalstītas?

Androulla Vassiliou, *Komisijas loceklis.* – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Komisija pilnīgi piekrīt godājamajam deputātam attiecībā uz to darbinieku pārrobežu mobilitātes milzīgo nozīmi, kuri strādā kultūras un mākslas nozarēs. Arī mēs cenšamies likvidēt šķēršļus viņu mobilitātei.

Šie centieni ietver sociālā nodrošinājuma koordinēšanu, pases vīzu noteikumus māksliniekiem no trešām valstīm, nodokļu politiku un, protams, labāku informāciju par mobilitātes jautājumiem. Kultūras nozares eksperti apspriež, kā veicināt mobilitāti darba grupās, kurās ir pārstāvētas dalībvalstis un kultūras nozare, lai īstenotu mērķus, kas noteikti Eiropas darba kārtībā kultūras jomā.

Saskaņā ar kultūras programmu 2007.–2013. gadam Komisija atbalsta projektus un pasākumus, kas veicina kultūras jomā strādājošo pārrobežu mobilitāti, sekmē mākslas un kultūras darbu starpvalstu apriti un veicina starpkultūru dialogu. 2009. gadā aptuveni 80 % Komisijas finansēto projektu bija orientēti uz kultūras darbu apriti un kultūras nozarē strādājošo mobilitāti.

Protams, Komisija joprojām pieliek pūles, kā es jau teicu, lai atvieglotu piekļuvi šai programmai. Programmas ceļvedis, kalendārs, kas izstrādāts 2008.–2013. gadam, labi projektu piemēri un kultūras kontaktpunkti katrā valstī — tas viss palīdz vienkāršot piekļuvi. Līdz šim gūtā pieredze būs noderīga, izstrādājot turpmāko kultūras programmu procedūras.

Saskaņā ar Parlamenta iesniegto iniciatīvu Komisija gan 2008. gadā, gan 2009. gadā īstenoja arī izmēģinājuma projektus mākslinieku mobilitātes veicināšanai. Šo projektu mērķis ir dot Eiropas māksliniekiem iespēju paplašināt savu darbības jomu, kā arī apmainīties ar pieredzi un mācīties vienam no otra, lai veicinātu savu karjeru.

Šo izmēģinājuma projektu rezultāti tiks iekļauti turpmākajās kultūras programmās, un, protams, tie ir noderīgi dalībvalstu ekspertu darba grupām saskaņā ar atklāto koordinācijas metodi. Ilgtermiņā viss, ko es tikko minēju, palīdzēs Eiropas Savienības iedzīvotājiem izveidot kopīgu Eiropas apziņu.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Es pateicos komisāram par detalizēto atbildi! Kā mēs visi zinām, virs Eiropas kultūras laikapstākļu kartes savēlka deunifikācijas mākoņi. Ir rādītāju Eiropa, tehniskā Eiropa, taču esam arī mēs, kas vēlas redzēt kultūras, izglītības un mākslas Eiropu, mākslinieku mobilitāti, kultūras radīšanas veicināšanu visā Eiropā.

Es esmu viens no tiem, kuri uzskata, ka šie ir pamati, Eiropas kultūras pamati, un tie var būt drošs, stabilizējošs faktors, lai turpmāk dinamiski atbalstītu Eiropas unifikācijas procesu. Dodiet stimulu kultūras un mākslas radīšanai, un mēs procentuāli — uz brīdi atsakoties pats no sava likuma un runājot skaitļu valodā — ar kultūras un mākslas radīšanas starpniecību palielināsīm ieguldījumu Eiropas IKP.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties komisāram par šo interesanto informāciju, taču mans jautājums un manas bažas attiecas uz budžeta situāciju. Mēs labi apzināmies, ka šobrīd ir nenoteikta situācija attiecībā uz nākamajā gadā pieejamo budžetu. Šajā sakarībā es gribētu jums, komisār, pajautāt, vai šīs

problēmas varētu konkrēti ietekmēt tos ļoti interesantos plānus, ar kuriem jūs mūs iepazīstinājat?

Androulla Vassiliou, *Komisijas loceklis.* – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu sākt, pasakot *Papastamkos* kungam, ka es viņam pilnīgi piekrītu. Pirms dažām dienām es Berlīnē apmeklēju milzīgu forumu „Eiropas dvēsele”, kurā piedalījās arī visu kultūras aģentūru pārstāvji. Mēs apspriedām šos jautājumus un teicām, ka Eiropa nav tikai ekonomiska savienība — tā sākas ar kultūru.

Kā *Jean Monnet* raksta savos memuāros: „Ja es varētu sākt vēlreiz, es sāktu ar kultūru.” Es tam absolūti piekrītu, un mūsu centieni ir vērsti šajā virzienā.

– Es jums piekrītu, taču baidos, tāpat kā visi pārējie, ka valdības, sākot budžetu samazināšanu stingra taupības režīma laikā, sāk ar acīmredzamo: kultūru, kā mēs zināmos gadījumos jau esam redzējuši, izglītību un veselību. Es piekrītu, ka tā ir ļoti tuvredzīga politika, un mums būtu jāiebilst pret to, jo galu galā mēs visi izjutīsim šādu budžeta samazinājumu sekas.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 22 (**Iva Zanicchi**) (H-0522/10)

Temats: Eiropas Savienības un sporta federāciju strukturētais dialogs par kopīgo interešu jautājumiem un iespējamu konkrētu rīcību

Lisabonas līguma ratificēšana, atzīstot sporta nozares īpatnības, ir pavēris ceļu uz īsteni eiropisku dimensiju sportā. Jaunās normas Eiropas Savienībai dod iespēju atbalstīt, koordinēt un papildināt dalībvalstu rīcību, sporta sacensībās veicinot taisnīgumu un atklātību un sadarbību starp strukturēm, kas ir atbildīgas par sportu. Turklāt ir atzīts, cik svarīgi ir sargāt sportistu, jo īpaši jaunāko sportistu, fizisko un morālo integritāti.

Ņemot vērā līguma noteikumus, kādu devumu dialogā par kopīgu interešu jautājumiem (tas vienmēr ir konstruktīvāk) Komisija gaida no starptautiskajām sporta federācijām? Kā konkrēti Komisija ir paredzējusi rīkoties, lai atbalstītu šo dialogu un pilnībā izmantotu līgumā paredzētās kompetences sporta jomā?

Androulla Vassiliou, *Komisijas loceklis.* – 2007. gadā Komisija, pamatojoties uz 2007. gada Balto grāmatu par sportu, izveidoja strukturētu dialogu ar sporta ieinteresētajām personām.

Saskaņā ar ES sporta ministru un Eiropadomes aicinājumiem 2008. gadā Komisija apņēmas vēl vairāk stiprināt šo dialogu un atvēlēt starptautiskajām sporta organizācijām nozīmīgāku vietu dialogā ar Eiropas Savienību. Tas izraisīja regulāru apmaiņu starp Komisiju un Starptautisko Olimpisko komiteju un starptautiskajām sporta federācijām.

2008. gadā Komisija izveidoja ES sporta forumu. Tas ir uzskatāms par centrālo šā strukturētā dialoga elementu, reizi gadā pulcējot kopā visas galvenās sporta ieinteresētās personas starptautiskā, Eiropas un valstu līmenī, ieskaitot vadošās iestādes, kā arī nevalstiskās sporta organizācijas. Nākamais forums notiks 2011. gada februārī Budapeštā, kur Komisija plāno sporta ieinteresētajām personām iesniegt savu paziņojumu par jaunu ES sporta programmu.

Komisija ir pievērsusi lielu uzmanību vajadzībai nodrošināt līdzsvarotu un iekļaujošu sporta kustību pārstāvību, organizējot sanāksmes un pasākumus. Tā ir apņēmusi pilna īstenot šo dialogu, ņemot vērā sporta specifisko organizāciju, risināmo jautājumu sarežģītību un, protams, sporta dalībnieku dažādību. Šā strukturētā dialoga ar sporta kustību stiprināšana būs būtiska, lai sekmīgi īstenotu ES sporta programmu, ko Komisija gatavojas

ierosināt, pamatojoties uz Lisabonas līgumu. Šajā pastiprinātajā dialogā visiem — dalībvalstīm, Parlamentam un Komisijai — jābūt savai vietai.

Iva Zanichchi (PPE) . – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Tagad, pēc Lisabonas līguma ratifikācijas un sporta īpašā rakstura atzīšanas, ir atvērts ceļš, lai sportam piešķirtu patiesi eiropisku dimensiju.

Jaunie noteikumi ļauj Eiropas Savienībai atbalstīt, koordinēt un integrēt dalībvalstu darbības, veicinot taisnīgumu un atklātību sporta sacensībās un sadarbību starp struktūrām, kas atbild par sportu. Līgumā arī atzīta sportistu, īpaši jauniešu, fiziskās un morālās integritātes aizsardzības svarīgā nozīme.

Ņemot vērā Līguma nosacījumus, kādi pasākumi pēc Komisijas domām starptautiskajām sporta federācijām būtu jāveic, lai sāktu aizvien auglīgāku dialogu par kopīgo interešu jautājumiem? Kādus konkrētus pasākumus veiks Komisija, lai atbalstītu šo dialogu un pilnībā izmantotu Līgumā noteiktās pilnvaras attiecībā uz sportu?

Salvatore Iacolino (PPE) . – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es ļoti uzmanīgi noklausījos Komisijas atbildi. Es vēlos pajautāt Komisijai, kāda ir tās attieksme pret nelikumīgām derībām, tām nelegālajām derībām, kuras ir tik raksturīga futbola un citu sporta sacensību iezīme, un vai tā saistībā ar tikko aprakstīto programmu plāno pievērst īpašu uzmanību šim aspektam, kurš pakļauj kaitīgas ietekmes riskam visas sacensības un apdraud godīgumu, kam vajadzētu būt sporta sacensību raksturīgai iezīmei.

Androulla Vassiliou, Komisijas loceklis. – Ļaujiet man sākt ar pēdējo jautājumu. Komisārs Barnier risina šo jautājumu. Protams, es ļoti uzmanīgi sekošu tam, ko viņš dara. Es saprotu, ka viņš gatavojas 2011. gadā iesniegt Zaļo grāmatu, lai sāktu apspriešanos par šo ļoti svarīgo jautājumu. Būdam ieinteresēts savā amatā, varu jums apliecināt, ka es ļoti uzmanīgi sekošu notiekošajam.

Kā jau teicu savā ievadrunā, es gatavojos iesniegt paziņojumu par sportu. Tas būs pats pirmais paziņojums par politisku programmu sportam — cerams, janvāra sākumā —, un šajā paziņojumā būs aplūkoti visi godājamā deputāta minētie jautājumi. Kā es jau teicu, pirmā iepazīstināšana ar šo paziņojumu un tā apspriešana notiks strukturētā dialoga laikā sporta foruma kontekstā, kurš notiks Budapeštā nākamā gada februārī.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 27 (**Konstantinos Poupakis**) (H-0514/10)

Temats: Nodokļu sloga smagums Grieķijā

Pēc saprašanās memoranda parakstīšanas Grieķija ir nonākusi vienā no pirmajām vietām Eiropā pamatnodokļu jomā — tā ieņem trešo augstāko vietu, vērtējot pēc PVN likmes, degvielas nodokļa, kā arī pēc apdrošināšanas iemaksām, un ir arī viena no prasīgākajām pret uzņēmumu nodokļiem un nominālajiem nodokļiem. Šāds īpaši smags nodokļu slogs Grieķijā kopā ar algu un pensiju daļējiem ierobežojumiem nav radījis gaidīto ieņēmumu pieaugumu. Tieši pretēji — tā rezultātā palielinās recesija un tirgus turpina slāpt, palielinās nabadzības līmenis īpaši pamata vajadzību dēļ, darba ņēmējiem un pensionāriem iztika sagādā arvien vairāk grūtību, un darbu pārtrauc simtiem uzņēmumu.

Tā kā Savienības mērķis ir gan koriģēt budžetu, gan apmierināt sociālās vajadzības, kā Komisija, būdama viena no saprašanās memoranda pusēm, vērtē šos nodokļu pasākumus?

Algirdas Šemeta, Komisijas loceklis. – Kā godājamais deputāts zina, Grieķija ir ieviesusi daudzus nodokļu politikas pasākumus, lai samazinātu valsts budžeta deficītu. Šī ekonomikas

korekcijas programma tika saskaņota ar Komisiju, SVF un ECB. Tika noteikts finansējums EUR 110 miljardu apmērā, ko nodrošina eirozonas dalībvalstis un SVF.

2010. gada 6. augustā Grieķijas valdība Padomei un Komisijai iesniedza ziņojumu, apspriežot šo nodokļu pasākumu īstenošanu, kā arī plašas strukturālās reformas. Ar to pasākumu detalizētu un vispusīgu novērtējumu, kurus Grieķija pieņēma 2010. gada pirmajā pusē, lai ievērotu atbilstību Padomes 2010. gada 10. maija lēmumam 2010/320/EK, godājamais deputāts var iepazīties Komisijas 2010. gada 19. augusta paziņojumā Padomei.

Šajā novērtējumā galvenokārt ir secināts, ka budžeta izpilde 2010. gada pirmajā pusē liecina par pozitīvām tendencēm, deficītam samazinoties ātrāk, nekā bija plānots, galvenokārt pateicoties tam, ka izdevumi bija mazāki par plānotajiem. Turklāt saskaņā ar plānoto finanšu korekciju Grieķijas valdība savā izdevumu un ieņēmumu pasākumu kopuma izvēlē ir ņēmusi vērā svarīgus sociālos un ekonomiskos aspektus, jo īpaši attiecībā uz iespējamo papildināmību ar strukturālo reformu kopumu un pasākumiem mikroekonomikas vides un valsts sektora darbības uzlabošanai.

Konstantinos Poupakis (PPE). – (EL) Komisār, es vēlos Eiropas Komisijai uzdot šādu papildu jautājumu: kādus ieteikumus Komisija, būdama memoranda dalībniece, plāno sniegt Grieķijai, paturot prātā, ka pašreizējais augstais nodokļu līmenis jau ir izraisījis uzņēmumu slēgšanu vai pārvietošanu uz kaimiņvalstīm ar saudzīgāku nodokļu režīmu un vienlaikus samazinājis ienākošo ieguldījumu kapitālu, kapitāla peļņu un uzņēmējdarbību kopumā?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Es gribētu atgriezties pie problēmas, kas izvirzīta mana godājamā drauga jautājumā. Ar šo pieaugumu un nodokļu politiku, ko valdība īsteno, pamatojoties uz memorandu, Grieķijā ir strauji palielinājusies inflācija, un tagad tā ir vairāk nekā 6 %; tas ir lielākais rādītājs Eiropā. Atbildē uz jautājumu *Rehn* kungs piekrita, ka augstais inflācijas līmenis ir saistīts ar PVN likmes palielināšanu, citiem vārdiem sakot, ar fiskālo politiku.

Es gribētu jums pajautāt, vai Komisija uzskata, ka šie nodokļu pasākumi reāli ir izraisījuši spirālveida inflāciju, kas apdraud Grieķijas ekonomikas konkurētspēju, un kādus pasākumus jūs ierosināt Grieķijas valdībai, lai risinātu šo jautājumu?

Algirdas Šemeta, *Komisijas loceklis.* – Faktiski jautājumi ir diezgan līdzīgi, un šajā sakarībā man jāuzsver, ka Grieķijas gadījumā bija milzīga budžeta deficīta problēma, kas mums bija jārisina. Mēs visi zinām, ka nav brīnumlīdzekļu budžeta deficīta problēmas risināšanai. Lai konsolidētu savu fiskālo situāciju, dalībvalstij ir vai nu jāsamazina izdevumi vai jāpalielina nodokļi, vai arī jāveic abi šie pasākumi. Komisijas attieksme pret to ir ļoti skaidra: pasākumi iztrūkuma novēršanai ir jāizvēlas dalībvalstij. Grieķija izvēlējās pasākumu kopumu, kas ietver gan izdevumus, gan ieņēmumus.

Komisija nevar norādīt dalībvalstīm, kurus konkrētos nodokļus tās var palielināt vai samazināt. Lēmumu šajā jautājumā pieņem dalībvalsts.

Līdz šim Grieķijas programma ir darbojusies labi, un es ticu, ka Grieķijas iestādes veiks visus vajadzīgos pasākumus savas fiskālās situācijas sakārtošanai.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 28 (**Jim Higgins**) (H-0521/10)

Temats: Krāpšana un muitas zaudējumi cigarešu kontrabandas dēļ

Vai Komisija ir nobažījusies par to, ka atsevišķās valstīs, piemēram, Īrijā, milzīgos apmēros notiek kontrabandas cigarešu ieviešana no trešām valstīm? Šīs kontrabandas dēļ ES zaudē muitas ieņēmumus, kas ir nozīmīgs finanšu avots, ņemot vērā, ka tas veido ap 15 % no ES budžeta. Arī dalībvalstis zaudē akcīzes nodokļa ieņēmumus. Vai Komisijai ir kādi plāni, kas dalībvalstīm dotu iespēju vai arī piespiestu tās pastiprināt kontroli pie ES ārējām robežām nolūkā risināt šo muitas pārkāpumu problēmu?

Algirdas Šemeta, *Komisijas loceklis.* – Attiecībā uz robežkontroli muitas kontrolēs jābūt līdzsvaram starp dažādu ES finanšu, drošības un drošuma interešu aizsardzību un likumīgo tirgotāju interešu aizsardzību.

Tāpēc tika izstrādāta Kopienas riska pārvaldības sistēma, kas ļauj veikt muitas drošības un drošuma kontroli, pamatojoties uz kopējiem riska kritērijiem un standartiem.

Eiropas Savienībā katru gadu tiek pārbaudīti 1,5 miljoni tonnu jūras kravu un 12 miljoni tonnu gaisa kravu. Atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 209. panta 1. punktam dalībvalstu muitas dienesti ir atbildīgi par attiecīgo ES tiesību aktu piemērošanu.

Tādējādi tie atbild par muitas kontroles organizēšanu uz fiziskajām robežām un citviet, pamatojoties uz riska pārvaldības metodēm, kas noteiktas ES Muitas kodeksā.

Attiecībā uz cigarešu kontrabandu Komisija aktīvi rīkojas, lai palīdzētu dalībvalstīm risināt starptautiskās cigarešu kontrabandas problēmu un likvidēt par šo tirdzniecību atbildīgās kriminālās bandas.

Jo īpaši Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai palīdz tiesībaizsardzības iestādēm visā Eiropas Savienībā to operatīvajās lietās, kā arī koordinē nozīmīgākās muitas un kriminālizmeklēšanas ar dalībvalstīm un trešām valstīm.

Izmantojot Eiropas savstarpējās palīdzības nosacījumus muitas jautājumos un daudzus nolīgumus, kas noslēgti starp ES un trešām valstīm, OLAF organizē kopīgas muitas operācijas starp ES dalībvalstīm un ar trešām valstīm, kuru mērķis ir risināt specifiskas problēmas, kā, piemēram, operācija *Matthew II*, kas paredzēta ceļu satiksmei uz austrumu robežas, vai operācijas *Sirocco*, kas orientēta uz dziļjūras konteineru transportu no Ķīnas uz Eiropas Savienību.

Visbeidzot, OLAF saskaņā ar programmu *Hercule II* sniedz finansiālu atbalstu tiem dalībvalstu pasākumiem, kuru mērķis ir tieši cigarešu kontrabanda, piemēram, īpaša rentgena skenēšanas aprīkojuma iegādei izmantošanai robežkontroles punktos un reģionālo darbību organizēšanai.

Turklāt 2010. gadā ir noslēgti sadarbības nolīgumi ar *British American Tobacco* and *Imperial Tobacco Limited*, un attiecīgi 2004. gadā un 2007. gadā ir parakstīti nolīgumi ar *Philip Morris International* un *Japan Tobacco International*. Šie juridiski saistošie nolīgumi nodrošina vispusīgu pasākumu kopumu, kas paredzēti, lai ierobežotu šo uzņēmumu produkcijas nonākšanu nelegālās tabakas tirgū.

Jim Higgins (PPE). – Es gribu pateikties komisāram par ļoti vispusīgu atbildi. Kā viņš norādīja, tabakas kontrabanda ir ļoti ienesīgs bizness. Tajā ir daudz izdomas, tabakas izstrādājumi ir nevainojami iepakoti, to izskats un marķējums ir nevainojams.

Nesen es tikos ar muitas iestāžu vadītāju Īrijā, Dublīnas pīlī, un viņa man pastāstīja, ka katra piektā cigarete — 20 % Īrijā, mazā valstī, izsmēķēto cigarešu — faktiski nāk no Ķīnas, un ka, konfiscējot un analizējot šīs cigaretes, tika atklāts tabakas un suņu ekskrementu maisījums. Mums patiešām ir jāpastiprina mūsu noteikumi.

Es atzinīgi vērtēju starptautisko sadarbību, taču mums joprojām vēl ir ārkārtīgi daudz darba. Būtībā es gribētu lūgt, lai OLAF, ES krāpšanas apkarošanas aģentūrai, tiktu piešķirti lielāki līdzekļi.

Algirdas Šemeta, *Komisijas loceklis*. – Es centīšos izteikties ļoti īsi. Atbilde šajā gadījumā, iespējams, nav vajadzīga, taču es vēlos pievienoties jūsu paustajām bažām.

Nākamajā mēnesī es došos uz Ķīnu, lai cita starpā apspriestu ar muitas jautājumiem saistītās problēmas un cigarešu kontrabandas problēmu. Mēs īstenojam daudzus pasākumus, sadarbojoties ar Ķīnas iestādēm, lai risinātu šo jautājumu. Ir taisnība, kā jūs pareizi norādījāt, ka Ķīna joprojām ir galvenais viltoto cigarešu avots, tādēļ mums šīs problēmas risināšanā jāstrādā ciešā sadarbībā ar tās iestādēm. Man jāuzsver, ka Ķīnas dienesti ir gatavi šai sadarbībai.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 29 (**Marian Harkin**) (H-0524/10)

Temats: Kopējā konsolidētā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze

Vai Komisija var izklāstīt, kādi ir tās pašreizējie priekšlikumi par kopējās konsolidētā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes pieņemšanu, norādīt ierosināto termiņu un minēt apsvērumus, kas ir šādas politikas pamatā?

Jautājums Nr. 30 (**Seán Kelly**) (H-0538/10)

Temats: Īrijas uzņēmumu ienākumu nodokļu likme

Starptautiskajos plašsaziņas līdzekļos notiek ievērojama spekulācija par to, ka krīzes periodā pozitīvs signāls starptautiskajos tirgos būtu tas, ja neviens Komisijas priekšlikums nekādā veidā neietekmētu šo Īrijas ekonomiskā modeļa pamatelementu.

Vai Komisija var skaidri un nepārprotami norādīt, ka ES neizvirzīs nekādus pasākumus, kas kaut kādā veidā ietekmētu Īrijas uzņēmumu ienākumu nodokļa likmi?

Jautājums Nr. 31 (**Pat the Cope Gallagher**) (H-0552/10)

Temats: Kopējā konsolidētā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze (CCCTB)

Vai Komisija varētu sniegt paziņojumu, apliecinot, ka ierosinātā kopējās konsolidētā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes iniciatīva nekavēs dalībvalstis noteikt savu uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi?

Algirdas Šemeta, *Komisijas loceklis*. – Vai jūs domājat šos trīs jautājumus par CCCTB?

Komisija neplāno iesniegt priekšlikumus par uzņēmumu nodokļa likmēm. Atšķirības likmēs nodrošina zināmas nodokļu konkurences pakāpes saglabāšanu iekšējā tirgū. Turklāt godīga nodokļu konkurence uz likmju pamata nodrošina lielāku pārredzamību un ļauj dalībvalstīm, nosakot savas nodokļu likmes, apsvērt gan savu tirgus konkurētspēju, gan arī budžeta vajadzības.

Saistībā ar uzņēmuma ienākuma nodokļa bāzes jautājumu Komisija jau kādu laiku strādā pie priekšlikuma par kopējo konsolidētā uzņēmuma ienākuma nodokļa bāzi. Šī iniciatīva kā stratēģiska iniciatīva ir iekļauta Komisijas 2011. gada darba programmā, lai atraisītu

izaugsmei vajadzīgo vienotā tirgus potenciālu. Kā svarīgs priekšlikums tā ir citēta arī Vienotā tirgus aktā, kas tika pieņemts 2010. gada 27. oktobrī.

Pašlaik Komisija plāno pieņemt priekšlikumu līdz 2011. gada pirmā ceturkšņa beigām. CCCTB ir kopēju noteikumu sistēma uzņēmumu nodokļu bāzes aprēķināšanai: tā nav saistīta ar nodokļu likmēm. Dalībvalstis arī turpmāk pašas lems par savu uzņēmumu nodokļu likmēm. Komisija uzskata, ka CCCTB izstrādāšana ir piemērots risinājums, lai visaptveroši cīnītos pret pārrobežu fiskālajiem izaugsmes šķēršļiem.

Šobrīd 27 ļoti atšķirīgu uzņēmumu nodokļa sistēmu pastāvēšana Eiropas Savienībā nozīmē, ka uzņēmumi saskaras ar ievērojamiem nodokļu šķēršļiem un administratīvo slogu, kas mazina vai pat kavē to darbības vienotajā tirgū un negatīvi ietekmē to konkurētspēju, īpaši attiecībā uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Šāda ārkārtīgi sadrumstalota aina izraisa būtiskus tirgus traucējumus un rada šķēršļus, kā arī rada ievērojamas atbilstības izmaksas.

Marian Harkin (ALDE). – Es vēlos pateikties komisāram par atbildi. Es ļoti labi saprotu to, ko viņš saka par atšķirību starp nodokļu likmēm un nodokļu bāzi, taču viens no uzņēmumiem ļoti svarīgiem jautājumiem — īpaši saistībā ar ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem Eiropā — ir tas, lai šie uzņēmumi jau iepriekš skaidri zinātu darījuma nodokļu izmaksas. Ja daļa šā aprēķina ir tirdzniecība atbilstīgi galamērķim, tad to nevar iepriekš noteikt, tāpēc šiem uzņēmumiem pastāv reāla nenoteiktība. Manuprāt, tas darbojas kā ārvalstu tiešos ieguldījumus bremzējošs faktors. Man ir daudz citu jautājumu, taču es zinu, ka mūsu darba grafiks ir saspringts, tāpēc es būtu laimīga, ja komisārs varētu atbildēt uz šo vienu jautājumu.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Es gribu pateikties komisāram par visaptverošo atbildi, tomēr gribētu arī pajautāt, vai viņš varētu apliecināt, ka Lisabonas līgumā ir ietverts detalizēts nodokļu politikas protokols un dalībvalsts veto tiesības attiecībā uz nodokļu priekšlikumiem.

Algirdas Šemeta, Komisijas loceklis. – Mēs varam nepieņemt dažiem nodokļu piemērošanas principiem, kas vienmēr ir diezgan jutīgs jautājums. Visvairāk CCCTB atbalsta uzņēmumi; mūsu rīcībā ir skaidri pierādījumi tam. Es to saprotu, jo jautājumu risināšana ar 27 dažādām dalībvalstīm, kurās pastāv 27 dažādas uzņēmumu nodokļu sistēmas, uzņēmumiem patiešām rada pilnīgu jucekli.

Attiecībā uz ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem — ja mēs varētu vienoties par šo priekšlikumu, tad mums tas jādara vienprātīgi. Ja mums izdosies vienoties, tas veicinās ārvalstu tiešos ieguldījumus, jo ārvalstu ieguldītāji, kas vēlas investēt nevis vienā dalībvalstī, bet vairākās, vairāku atsevišķu uzņēmumu nodokļu sistēmu vietā varēs izmantot vienu kopēju nodokļu sistēmu, un tas ārvalstu ieguldītājiem būs liels ieguvums. Visās divpusējās sarunās ar potenciālajiem ieguldītājiem viņi patiešām uzsver, ka 27 uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas ir šķērslis ārvalstu tiešo ieguldījumu veicināšanai.

Visbeidzot, runājot par kopējo konsolidētā uzņēmuma ienākuma nodokļa bāzi, mēs nerunājam par nodokļu likmēm. Ir skaidrs, ka tas neattiecas uz dalībvalstu suverenitāti pieņemt lēmumus nodokļu jautājumos, pat CCCTB apstākļos; dalībvalstis varēs lemt par uzņēmumu ienākuma nodokļa likmēm, pamatojoties uz savām vajadzībām, savām sociālajām sistēmām, sabiedriskajiem pakalpojumiem un tā tālāk. Tādējādi šis priekšlikums pats par sevi nemazina dalībvalstu suverenitāti nodokļu jautājumos.

Priekšsēdētājs. – Uz jautājumiem, kas laika trūkuma dēļ netika atbildēti, tiks iesniegtas rakstveida atbildes (skat. pielikumu).

Ar to jautājumu laiks ir slēgts.

(Sēdi pārtrauca plkst. 20.35 un atsāka plkst. 21.00)

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

17. Nobela Miera prēmijas laureāta Liu Xiaobo atbrīvošanai veicamie pasākumi (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības jautājums ir paziņojumi par Nobela Miera prēmijas laureāta Liu Xiaobo atbrīvošanai veicamajiem pasākumiem.

Olivier Chastel, *Padomes pašreizējais priekšsēdētājs Catherine Ashton (Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un ES Augstās pārstāves ārlietu un drošības politikas jautājumos) vārdā.*– (FR) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti! Ja es esmu pareizi sapratis, šoreiz — mūsu Augstās pārstāves lēdijas Ashton vārdā — man ir tas gods uzstāties jūsu priekšā.

Ar savas delegācijas Pekinā un ES divpusējās vēstniecības starpniecību Eiropas Savienība turpina ikdienā uzraudzīt situāciju attiecībā uz Nobela Miera prēmijas laureātu Liu Xiaobo kungu, viņa sievu Liu Xia, kā arī viņu draugiem un advokātiem. Mūsu uzmanība pastāvīgi ir pievērsta viņu stāvoklim. Mājas arests, kurā Liu Xia kundze un daudzi Ķīnas cilvēktiesību aktīvisti atrodas kopš 8. oktobra, mūs vienlīdz lielā mērā gan satrauc, gan sarūgtina, un mēs to nosodām.

Kā jūs zināt, Eiropas Savienība negaidīja, kad Liu Xiaobo kungs saņems šo prestižo apbalvojumu, lai atgādinātu Ķīnas valdībai tās starptautiskās saistības attiecībā uz vārda brīvības ievērošanu. Šajā konkrētajā gadījumā Eiropas Savienība vienmēr ir uzskatījusi, ka Harta Nr. 08 ir miermīlīgs manifests, kurā tiek aicināts vairāk ievērot cilvēktiesības Ķīnā. Vēl jo vairāk, Eiropas Savienība kopš 2008. gada decembra ir publicējusi četras publiskas deklarācijas, prasot Liu Xiaobo atbrīvošanu.

Mums nevarēja būt cita nostāja, kad Nobela prēmijas komiteja 8. oktobrī — man jānorāda, ka pilnīgi neatkarīgi, — paziņoja savu lēmumu. Mēs apsveicām Liu Xiaobo ar Eiropas Savienības Augstās pārstāves ārlietu jautājumos lēdijas Ashton un Eiropas Komisijas priekšsēdētāja José Manuel Barroso starpniecību, un mēs esam uzsvēruši, cik svarīga mums ir viņa atbrīvošana. Mēs nožēlojam, ka Ķīnas iestādes nav uzklusējušas aizvien plašāk paustos starptautiskās kopienas aicinājumus.

Nožēlojami, ka Eiropas Savienībai vēlreiz un ar bažām bija jāuzzina par Liu Xiaobo sievas Liu Xia iebiedēšanu un mājas arestu, kam viņa ir pakļauta pēdējās sešas nedēļas. Tikpat aktīvi mēs paužam nožēlu par draudiem, uzraudzību un aizliegumu izbraukt no valsts, kā arī arestiem, kam pakļauti daudzi Liu Xiaobo tuvinieki un draugi, kopš viņam tika piešķirta Nobela prēmija.

Priekšsēdētājas kundze! Eiropas Savienība konsekventi un apņēmīgi turpinās centienus Liu Xiaobo atbrīvošanai, ko tā ir īstenojusi gandrīz divus gadus, lai viņš varētu pilnībā izmantot savas tiesības un piedalīties, kā viņš to gribētu, publiskajās debates, kuras viņš sāka Ķīnā ar Hartu Nr. 08. Mēs joprojām ceram, ka viņš 10. decembrī varēs personīgi saņemt Nobela Miera prēmiju. Mēs aicinām Ķīnu likvidēt pārvietošanās brīvības un vārda brīvības ierobežojumus, kas tiek piemēroti viņa sievai Liu Xia un daudziem viņa draugiem.

Dacian Cioloş, *Komisijas loceklis.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, ministra kungs, godājamie deputāti! Komisija pilnīgi atbalsta Beļģijas prezidentūras paziņojumu. Eiropas Savienība vairākkārt ir norādījusi, ka tā Hartu Nr. 08 uzskata par likumīgu pamatu vārda brīvības īstenošanai, un, kā tikko minēja prezidentūras pārstāvis, Eiropas Savienība atkārtoti ir paudusi nopietnas bažas par *Liu Xiaobo* arestu, notiesāšanu un ieslodzīšanu.

Gan priekšsēdētājs *Barroso* kungs, gan Komisijas priekšsēdētāja vietiece un ES Augstā pārstāve *Cathy Ashton* atzinīgi novērtēja to, ka 8. oktobrī *Liu Xiaobo* tika piešķirta Nobela Miera prēmija. Taču Komisija izsaka nožēlu, ka Ķīnas iestādes ir reaģējušas, piemērojot viņa sievai *Liu Xia* mājas arestu un ierobežojot pārvietošanās brīvību daudziem viņa draugiem.

Komisija atkārtoti aicina Ķīnu nekavējoties atbrīvot *Liu Xiaobo* no ieslodzījuma un atcelt viņa sievas mājas arestu, kā arī atcelt visus ierobežojumus saistībā ar viņa draugu pārvietošanās brīvību. Kā savā paziņojumā minējusi Komisijas priekšsēdētāja vietiece un ES Augstā pārstāve *Cathy Ashton*, Komisija cer, ka *Liu Xiaobo* Oslo varēs personīgi saņemt 2010. gada Nobela Miera prēmiju.

Cristian Dan Preda, *PPE grupas vārdā.* – (RO) Priekšsēdētājas kundze! Pirms desmit mēnešiem šajā Parlamentā es teicu, ka 11 gadu cietumsods, ko Ķīnas valdība piespriedusi *Liu Xiaobo* tikai par savu uzskatu paušanu, ir simptomātiska Ķīnas iestādēm, pastiprinot kampaņu pret cilvēktiesību aktīvistiem.

Šobrīd es uzskatu, ka Nobela prēmijas piešķiršana *Liu Xiaobo* ir atbilstīga rīcība, lai uzsvērtu — kaut arī Ķīna ir panākusi ievērojamu progresu ekonomikā un dažkārt sociālajos jautājumos, reālā progresa izpausme ir cilvēktiesību ievērošana. Šo valsti var apbrīnot par tās ekonomiskajiem sasniegumiem. Taču tā neņemtos citu valstu cieņu, ja ierobežos brīvību, nevis to aizsargās.

Es patiešām uzskatu, ka Ķīnas valdības darbības, mēģinot iebiedēt valstis, kas uzaicinātas piedalīties ceremonijā, ir ārkārtīgi satraucošas. Ne mazāk satraucoši ir tas, ka dažas valstis ir padevušas šai šantāžai.

Šī ir nepieļaujama situācija, jo valsts savās starptautiskajās attiecībās ir iestājusies pret vienu no saviem iedzīvotājiem. Patiesībā Ķīna, kā es jau teicu, iegūtu citu valstu cieņu, ja tā tagad ļautu *Liu Xiaobo* doties uz Oslo saņemt balvu, nevis izteiktu šos draudus citām valstīm.

Taču pašlaik šķiet, ka Ķīnas iestāžu kurss ir vēl daudz stingrāks nekā padomju kurss, jo Oslo nevar ierasties pat *Liu Xiaobo* ģimenes locekļi vai viņa advokāts. Tāpēc es atzinīgi vērtēju *Lech Wałęsa* ierosināto iniciatīvu simboliski pārstāvēt Ķīnas disidentu Oslo. Tomēr es ceru, ka Ķīnas iestādes pēdējā brīdī izlems atbrīvot *Liu Xiaobo*.

Richard Howitt, *S&D grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze! Šovakar mēs, Sociālistu un demokrātu grupa, pilnīgi atbalstām šo Eiropas Parlamenta prasību, lai *Liu Xiaobo* varētu doties uz Oslo un lai šis nebūtu pirmais gadījums Nobela Miera prēmijas simts gadu pastāvēšanas vēsturē, kad balvas laureāts vai laureāta pārstāvis nevar piedalīties tās saņemšanā. *Liu Xiaobo* ir arestēts par piedalīšanos demonstrācijās, viņam ir aizliegts pasniegt, viņš ir nosūtīts uz pāraudzināšanu un tagad ieslodzīts cietumā par mēģinājumiem īstenot vārda brīvību — Ķīna viņu sauc par noziedznieku, turpretim pārējā pasaule viņam piešķir miera prēmiju.

Es Parlamenta vārdā personīgi devos uz Ķīnu un redzēju, ka tur ir cilvēki, kas gatavi sākt ar mums dialogu par darba tiesību un korporatīvās sociālās atbildības jautājumiem.

Neraugoties uz to, fakts paliek fakts — kad Parlamenta Cilvēktiesību apakškomiteja centās iegūt Ķīnas vīzu, nekāda atbilde vispār netika sniegta; un, kad ES uzstāja uz tikšanos ar Ķīnu mūsu cilvēktiesību dialoga kontekstā, Ķīna apzināti piedāvāja datumu starp šā gada Ziemassvētkiem un Jauno gadu. Tagad, šķiet, ir gandrīz skaidrs, ka šīs prezidentūras laikā tikšanās nebūs.

Tas nav nopietni. Visiem, kas šovakar vēlas paust solidaritāti ar *Liu*, viņa sievu *Liu Xia* un visiem tiem, kas Ķīnā kļuvuši par cietumniekiem savas pārliecības dēļ, ir jāatzīst, ka pārējai pasaulei pārāk bieži tirdzniecības intereses ar Ķīnu ir svarīgākas nekā mūsu savstarpējās saistības cilvēktiesību jomā. Piemērs tam ir Apvienotās Karalistes premjerministrs *David Cameron*, kurš šomēnes nosūtīja uz Pekinu tirdzniecības delegāciju 48 cilvēku sastāvā, taču neiekļāva tajā nevienu, kuram būtu interese par nabadzības samazināšanu, vides degradāciju vai darba tiesībām, vai kuram būtu pieredze šajos jautājumos.

Patiesība ir tāda, ka pieci sociāli apzinīgi cilvēki — apbalvošanas komiteja Norvēģijā — neapšaubāmi ir izdarījuši vairāk nekā Eiropas Savienība, ASV vai pārējā starptautiskā sabiedrība, lai izdarītu spiedienu uz Ķīnas valdību saistībā ar reformām. Neaizmirsīsim, ka gan *Andrei Sakharov*, gan *Lech Wałęsa*, gan *Nelson Mandela* bija Nobela prēmijas laureāti, kas reiz dzīvoja represīvās valstīs, kuras galu galā tika pārveidotas, un izteiksim šovakar cerību, ka *Liu Xiaobo* varētu pievienoties šim sarakstam, pārstāvēt nevis vienkārši mūsdienu Ķīnu, bet tādu Ķīnu, kurā kādu dienu tiks pilnībā ievērotas cilvēktiesības.

Edward McMillan-Scott, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze! Šīs debātes savā ziņā katalizē daudzus šeit klātesošos un citu deputātu vairāku gadu ilgu centienus mēģināt pievērst uzmanību reālajai Ķīnai. Vienotības izjūta, ko Padome un Komisija, un diplomātiskie pārstāvji Oslo izrādīja attiecībā uz ceremoniju, kas varētu notikt 10. decembrī, vieš cerības. Protams, mēs ceram, ka *Li Xiaobo* piedalīsies, taču tas ir maz ticams.

Tas, ko mēs esam piedzīvojuši dažās pēdējās nedēļās, no diplomātijas viedokļa ir Pekinas organizēta autoavārija. Šī ir viena no katastrofālākajām, neveiklākajām epizodēm diplomātijas vēsturē. Bet pašos tās pamatos ir sadursme starp brīvo pasauli un to pasaules daļu, kurā vēl aizvien valda diktatūra.

Manas pēdējās vizītes Pekinā laikā visi cilvēki, ar kuriem man bija saskare, pēc tam tika arestēti, ieslodzīti un dažos gadījumos spīdzināti. Ieslodzīto skaits Ķīnā sasniedz septiņus līdz astoņus miljonus; katru gadu tiek izpildīti vismaz 5000 nāvessodu. Es esmu redzējis sarakstu ar vairāk nekā 3400 cilvēku vārdiem, kuri pēdējos 10 gados šajā režīmā ir miruši spīdzināšanas laikā savas reliģiskās pārliecības dēļ.

Kopumā tā ir terora valsts. Mēs gribam apsveikt Nobela Miera prēmijas komiteju par tās drosmi piešķirt šo balvu. Es ceru, ka 10. decembrī Oslo, ja ceremonija notiks, mūsu klātbūtne Eiropas Savienības vārdā būs ļoti spēcīga, aizstāvēt ES ārpolitikas prioritātes cilvēktiesību un demokrātijas jomā. Pasaules blīvāk apdzīvotā valsts ir pelnījusi to pašu, ko mēs baudām Eiropā.

Reinhard Bütikofer, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze! *Liu Xiaobo* ir piešķirta Nobela Miera prēmija, un mēs par to esam ļoti gandarīti, jo tas apliecina cilvēktiesību universālumu, kas ir mūsu politiskās pašapziņas pamatā. Mēs arī priecājamies, redzot, ka mūsu priekam pievienojas daudzas valstis visā pasaulē un arī daudzi Ķīnas iedzīvotāji.

Ķīnas valdība ir asi reaģējusi uz Nobela Miera prēmijas piešķiršanu. Tā ir reaģējusi pārmērīgi asi gan savā valstī, gan ārpus tās. Es uzskatu, ka tas ir nožēlojami. Manuprāt, nav laba ideja

atzīt šo negatīvo reakciju, ja es drīkstu tā izteikties, kariķējot Ķīnas pašreizējo stāvokli. Ar visu pienācīgo cieņu man ir skaidri jāpasaka — lai gan es piekrītu iepriekšējam runātājam par atbalstu aicinājumam atbrīvot *Liu Xiaobo* — es domāju, ka ir ne tikai nepareizi, bet arī kaitīgi raksturot šodienas Ķīnu kā teroristu valsti. Manuprāt, tā nav taisnība, nedz arī tas palīdz uzturēt pozitīvas attiecības ar Ķīnu, kas mums ir svarīgi.

Ķīnai būs jāpieņem, ka mēs atbalstām vispārējās cilvēktiesības, jo mēs turpināsim to darīt. Taču mēs nedrīkstam to jaukt ar konfrontācijas stratēģiju. No tā labumu negūs neviens, un vismazāk cilvēktiesību atbalstītāji Ķīnā.

Es jau teicu un, rezumējot, vēlreiz atkārtosu, ka Ķīna ir pārāk asi reaģējusi uz Nobela Miera prēmijas piešķiršanu. Tā cenšas izdarīt diplomātisku spiedienu uz citām valstīm, lai tās nepiedalītos ceremonijā Oslo. Tas ir vienkārši nepieņemami. Parlaments to nepieņem, un tāpēc es priecājos, ka priekšsēdētājs jau ir panācis vienošanos, ka Eiropas Parlaments tiks pārstāvēts Oslo.

Marek Henryk Migalski, *ECR grupas vārdā.* – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Es nāku no valsts, kuru vēl tikai pirms 20 gadiem vadīja komunistu diktatūra. Man diemžēl bija jādzīvo šajā sistēmā, un es zinu, kāda ir situācija šādā valstī. Patiešām, es atceros, cik svarīga mums tolaik bija, kā mēs to saucām, „brīvās pasaules” balss. Ar to es domāju informāciju, kas nāca no šejienes — no Rietumeiropas un Amerikas Savienotajām Valstīm. Es atceros, kā tajā laikā tas radīja sajūtu, ka tam, ko mēs darījām savā valstī — cīņai par brīvību un demokrātiju —, ir nozīme.

Es domāju, ka šodien mums ir pienākums palīdzēt tādiem cilvēkiem kā *Liu Xiaobo*. Turklāt viņš apzināti atsaucas uz demokrātijas pieredzi un tiem, kas cīnījušies par demokrātiju Centrāleiropā. Nosaukums Harta Nr. 08, galu galā, ir apzināta atsauce uz Hartu Nr. 77. Manuprāt, mums visiem šeit var būt atšķirīgi ekonomiskie vai politiskie uzskati, taču attiecībā uz cilvēktiesību jautājumiem mums jābūt pilnīgi vienotiem. Es ceru, ka mēs šajā Parlamentā tādi būsim.

Rui Tavares, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Pēc *Aung San Suu Kyi* atbrīvošanas *Liu Xiaobo* ir vienīgais Nobela prēmijas laureāts, kurš ieslodzīts cietumā. Ņemot vērā Padomes runas, ko mēs jau esam dzirdējuši, un runas šeit, Parlamentā, mēs visi ceram, ka viņš varēs saņemt šo Nobela prēmiju, būdams brīvs, vai ka viņš tiks atbrīvots iespējami drīzāk. Tā būtu cieņa pret tādu cilvēku kā viņš: uzticīgs miermīlīgai Ķīnas pārveidei, literatūras kritiķis, skolotājs un autors, kurš vienmēr ir centies panākt vārda brīvību un demokrātiju Ķīnā, veicinot ideju un vārdu pasauli. Dokuments Harta Nr. 08, kura dēļ *Liu Xiaobo* tika ieslodzīts cietumā, ir, kā *Chastel* kungs jau atgādināja, konstruktīvs un miermīlīgs dokuments, kas izraisīja *Liu Xiaobo* arestu.

Mēs zinām, kas mums tagad ir jā dara: jāstrādā, lai panāktu *Liu Xiaobo* un visu Ķīnas politiski ieslodzīto atbrīvošanu. Mums arī jāstrādā, lai atbrīvotu *Liu Xiaobo* sievu *Liu Xia*, kas atrodas mājas arestā, un atceltu viņu ģimenei, draugiem un advokātiem piemērotos ierobežojumus. Lai to izdarītu, Ķīnai būs pašai sev jāuzdod jautājums, kāpēc, piemēram, tā reaģēja uz neseno *Aung San Suu Kyi* atbrīvošanu, nosaucot viņu par svarīgu politisku figūru, kaut arī tā neatzīst, ka daudzi cilvēki visā pasaulē uzskata, ka arī *Liu Xiaobo* ir svarīga politiska figūra. Taču galvenokārt Ķīnai ir jāsaprot, cik bēdīgu un briesmīgu iespaidu tā ir radījusi ar savu aso pasaules mēroga diplomātisko ofensīvu, lai kavētu pasaules augstākā līmeņa diplomātisko pārstāvju piedalīšanos Nobela prēmijas ceremonijā Oslo. Ķīnas vadītāji acīmredzami grib dzīvot fantāziju pasaulē, un mēs saprotam, kāpēc viņi grib dzīvot fantāziju pasaulē, kurā nav opozīcijas. Taču viņi nevar gribēt piespiest mūs dzīvot saskaņā ar šīs

fantāziju pasaules noteikumiem. Manuprāt, tā pašos pamatos ir mūsu galvenā problēma. Mums ir viegli šajā sēžu zālē paust savu sašutumu par Ķīnas iestādēm un iesniegt tām visas savas pretenzijas, taču es domāju, ka vispirms mums būtu jāparaugās uz Eiropas iestādēm un jāsāk pašiem ar savām valdībām. Kad manā valstī, Portugālē, nesen vizītē ieradās augsta līmeņa Ķīnas amatpersonas, valdība novirzīja „Amnesty International” demonstrāciju vairākus simtus metru attālumā no vizītes apmeklējuma vietas; tas pats notika Francijā, kur demonstrācija tika pārvietota uz Eifeļa torni. Turklāt, kā mēs jau pieredzējam, *David Cameron*, būdams ļoti ieinteresēts sadarbībā ar Ķīnu, nesen devās uz šo valsti, taču viņš aizmira sniegt kaut vienu ietekmīgu atsauci uz cilvēktiesībām.

Mēs zinām, ka šeit, Eiropā, pastāv dubultie standarti. Mēs izsakām dažus stingrus vārdus par *Liu Xiaobo*, bet mūsu valdības interesē business. Tāpēc mums jāsāk ar kārtības ieviešanu savā mājoklī.

Gerard Batten, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze! Mums ir grūti iztēloties to milzīgo fizisko un morālo drosmi, kas bija vajadzīga *Liu* kungam, lai stātos pretim Ķīnas Komunistiskās partijas nežēlīgajai tirānijai. Tiem no mums, kuriem ir lielākā daļa vārda brīvību un pulcēšanās brīvību, un demokrātiskas politikas pamatbrīvību, ir pienākums runāt *Liu* kunga un viņam līdzīgo cilvēku vārdā. *Liu* kungs Ķīnai negrib neko vairāk kā šīs pamatbrīvības un pilsoņu tiesības, ko mēs uzskatām par pašsaprotamām.

Tās vērtības, kuras viņš atbalsta, ir lielākā cerība uz brīvību, mieru un demokrātiju Ķīnā un pasaulē, un ir atbilstīgi, ka viņam piešķirta Nobela Miera prēmija, atzīstot viņa centienus un viņa upurus. Viņš negrib neko vairāk kā demokrātiskas reformas un komunistu vienpartijas varas izbeigšanu Ķīnā. Nevienam nevajadzētu būt pārsteigtam, ka Ķīnas Komunistiskā partija neļauj viņam vai viņa ģimenes pārstāvim saņemt šo balvu.

Ķīnas Komunistiskā partija ir asinskāru bandītu partija, kurai nav cita mērķa, kā vien turpināt savu eksistenci. Ķīna ir liela un ietekmīga valsts, un mūsu valdībām neizbēgami ir jāuztur politiskās, diplomātiskās un tirdzniecības attiecības ar šo valsti. Ķīnas Komunistiskā partija brīdina ārvalstu valdības nepiedalīties ceremonijā. Mūsu valdībām ir jānosūta pārstāvji un jāizrāda savs un mūsu atbalsts *Liu kungam un Ķīnas demokrātijas* kustībai kopumā. Es pārstāvu daudzus Ķīnas trimdniekus Londonā, un es priecājos sniegt iespējamo nelielo atbalstu, runājot *Liu* kunga vārdā un aizstāvot viņu demokrātiskos centienus.

Róza Grāfin von Thun und Hohenstein (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Ir patiešām ļoti labi, ka Parlaments un Komisija ir nolēmusi, ka *Liu Xiaobo* situācija jāapspriež Eiropas Parlamenta plenārsēdē. Žēl, ka šādās debatēs mūsu ir tik maz. Galu galā, starptautiskajai sabiedrībai, kurā mēs esam vieni no svarīgākajiem dalībniekiem, šādās situācijās vajadzētu būt vienotai un kopīgi atbalstīt cīņu par cilvēktiesību ievērošanu, jo šajās debatēs galvenais vārds ir solidaritāte.

1989. gadā, kad mana valsts beidzot sakāva komunistisko diktatūru, *Liu Xiaobo* protestēja Tjaņņameņas laukumā, pieprasot tieši tās demokrātiskās brīvības, kas mums drīz būs nodrošinātas gandrīz visā Eiropā. Viņš nav pārtraucis savus centienus — par spīti cietumā pavadītajiem gadiem, viņš parakstīja lūgumu par valsts demokratizāciju, kā dēļ viņam piesprieda vēl 11 gadus ieslodzījumā. Tāpat kā *Liu* kungs, mūsu vadītājs *Lech Wałęsa* tiecās pēc pārejas bez asinsizliešanas un pēc brīvības. Mēs saņemām demokrātisko valstu atbalstu. Arī *Wałęsa* kungs nevarēja saņemt savu Nobela Miera prēmiju personīgi, taču, kaut arī tā, šis apbalvojums mums Polijā bija cerība uz brīvību. Šī Nobela prēmija kļuva par pārmaiņu katalizatoru.

Šodien ir piemērots laiks, lai pievērstu pasaules uzmanību tādiem cilvēkiem kā *Liu Xiaobo*. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka bez tādām vadošām personībām kā viņš ir daudzi citi, par kuriem netiek runāts, piemēram, cilvēktiesību aktīvistis *Mao Hengfeng*, kurš šobrīd atrodas pāraudzināšanas/darba nometnē tieši tādēļ, ka viņš protestēja pret *Liu Xiaobo* ieslodzīšanu. Eiropas Savienībai kontaktos ar Ķīnu vislielākā uzmanība būtu jāvelta cilvēktiesībām. Tai vajadzētu būt prioritātei mūsu sanāksmēs, piemēram, Eiropas Savienības un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmē, kas notika 6. oktobrī. Es gribu paust savu vilšanos par to, ka šis svarīgais jautājums tika atstāts bez ievēribas. Mums jāparāda, ka mēs neesam akli attiecībā uz cilvēktiesībām, un iespēja to izdarīt būs Nobela prēmijas pasniegšanas ceremonija Oslo, kurā, es ceru, piedalīsies visa pasaule un visi vēstnieki.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Nobela prēmijas laureāts *Liu Xiaobo* ir bijis konsekvents un drosmīgs cilvēktiesību aizstāvis kopš slaktiņa Tjaņņmeņas laukumā. Tāpēc Parlaments pievienojas baronesei Ashton un Komisijai, pieprasot viņa tūlītēju atbrīvošanu, lai viņš decembrī varētu doties uz Oslo saņemt Nobela prēmiju, un pieprasa pārvietošanās brīvību viņa sievai, ģimenei un draugiem, kas ir īpaši ierobežoti, kopš 8. oktobrī tika paziņots par Nobela prēmijas piešķiršanu.

Ķīnas iestāžu draudi un iebiedēšanas manevri, lai nepieļautu ceremoniju Oslo, ir apkaunojums. Neviena valdība, kas pakļautos šai nicināmajai šantāžai, nebūtu cieņas vērtā. Ķīna ir Apvienoto Nāciju Drošības padomes pastāvīgā locekle, un saskaņā ar ANO Hartu tai ir īpaši pienākumi veicināt cilvēktiesību ievērošanu savā valstī un ārpus tās. Ķīna jau ir daudz darījusi attiecībā uz dažām ekonomikas, sociālajām un kultūras tiesībām miljoniem ķīniešu, kurus tā ir izvilksusi no nabadzības un trūkuma, taču tā nevar apstāties pie sasniegtā. Tai ir jāievēro un jāveicina savu iedzīvotāju civilās un politiskās tiesības — ja Ķīna to nedarīs, rezultātā tiks kavēta tās attīstība.

Liu Xiaobo nav noziedznieks; viņš ir drosmīgs un apņēmīgs pilsonis, kas ceļ Ķīnas un ķīniešu tautas prestižu visā pasaulē un ar kuru Ķīnas tautai vajadzētu tikai lepoties. Pekinai ir jāatbrīvo *Liu Xiaobo*, viņa sieva un viņa draugi; tai ir jāatbrīvo Saharova balvas laureāts *Hu Jia* un visi pārējie drosmīgie Ķīnas iedzīvotāji, kas uzdrošinās cīnīties par demokrātiju, brīvību un savām galvenajām pamattiesībām. Ja viņi netiks atbrīvoti, tad Ķīna zaudēs savu prestižu. Ķīnas režīms ir parādījis, ka tas nespēj padarīt savu valsti par cienījamu un ietekmīgu dalībnieci uz starptautiskās skatuves.

Mēs nepārtrauksim aktīvi pieprasīt, lai tiktu atbrīvots *Liu Xiaobo* un visi tie, kas cīnās par brīvību Ķīnā.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze! 2010. gada Nobela Miera prēmijas piešķiršana *Liu Xiaobo* ir apliecinājums personīgam ieguldījumam cilvēktiesību aizstāvībā šodienas Ķīnā. Ir absolūti nepieciešams nekavējoties atbrīvot *Liu Xiaobo* un visus pārējos Ķīnas cilvēktiesību aizstāvjus. Ir arī citas neatrisinātas lietas. Man joprojām ir sāpīgi apzināties situāciju, kādā cietumā atrodas Tibetas režisors *Dhondup Wangchen*, kurš cieš no B hepatīta un kuram steidzami nepieciešama medicīniskā palīdzība.

Lēmums piešķirt Nobela Miera prēmiju *Liu Xiaobo* ir jāuzskata par spēcīgu atbalstu cīņā par vārda brīvību Ķīnā. Taču tas ir arī atgādinājums starptautiskajai sabiedrībai par vajadzību pēc reformām Ķīnā. Pat Ķīnas premjerministrs *Wen Jiabao* ir brīdinājis, ka Ķīna var zaudēt to, ko tā jau ir sasniegusi, restrukturējot ekonomiku, ja tam nesekos politiska restrukturizācija — un, kolēģi, Ķīnas plašsaziņas līdzekļi viņu nopēla.

Šādas reformas novilcināšanai ir milzīgas humanitāras izmaksas. Turklāt, spiežot valstis atturēties no piedalīšanās balvas pasniegšanas ceremonijā, Ķīna parāda, ka tā vēl nav nobriedusi par starptautisku dalībnieci. Ķīna ir lielvara, un tai tāpat kā pārējiem būtu jābūt atbildīgi. Es jūtos ļoti pagodināta, ka esmu uzaicināta piedalīties ceremonijā kā viena no tām 50 personām, kuras šajā ceremonijā pārstāvēs *Liu Xiaobo*.

Roberta Angelilli (PPE). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! *Alfrēds Nobels*, Miera prēmiju dibinātājs, savā testamentā rakstīja, ka cilvēktiesības ir tautu brālības priekšnoteikums un ka šāda mēroga balva ir jāpiešķir cilvēkam, kas ir cīnījies un nesis upurus vārda brīvības, demokrātijas un cilvēktiesību vārdā.

Liu Xiaobo, ķīniešu disidents, kurš saņēma Nobela Miera prēmiju, visu savu mūžu ir bijis liels šo vērtību īstenošanas aizstāvis. Savā ilgajā un nevardarbīgajā cīņā viņš allaž ir uzsvēris, kā visas šīs tiesības ar vardarbīgām represīvām metodēm Ķīnā pastāvīgi tiek pārkāptas. Viņš pats ir piedzīvojis piespriedu ieslodzījumam bez iespējas pieprasīt taisnīgu tiesu vai sazināties ar ārpusauli.

Šā iemesla dēļ mums kā Eiropas iestādēm jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu viņa brīvību. Vispirms tiesības un pēc tam ekonomikas un tirdzniecības attiecības, pretējā gadījumā arī mums, eiropiešiem, ir jāuzskata sevi par sakautiem.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze! Attiecības starp Eiropas Savienību un Ķīnu ne vienmēr ir vienkāršas. Galvenais iemesls ir tas, ka mums ir atšķirīga izpratne par cilvēktiesību, brīvību un vārda brīvības svarīgo nozīmi. Eiropas Savienība ir uzņēmusies atbildību par šo vērtību veicināšanu visā pasaulē un tādējādi par citu valstu cilvēktiesību aizstāvju atbalstu, piemēram, *Liu Xiaobo* Ķīnā, lai viņi varētu panākt izmaiņas savas valsts situācijā. Tāpēc es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai ne tikai Parlaments, bet arī Padome un Komisija skaidri apņemtos piedalīties Nobela Miera prēmijas pasniegšanas ceremonijā. *Heidi Hautala* piedalīsies kā atsevišķa persona, taču es ļoti ceru, ka Eiropas valstu valdības, Padome, Beļģijas prezidentūra un Komisija būs pārstāvētas augstākajā līmenī. Šis ir vienīgais veids, kā mēs varam skaidri parādīt, ka mūsu argumenti ir racionāli un ka mūsu aicinājums ievērot cilvēktiesības visā pasaulē ir uzticības cietīgs.

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs.* - (FR) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti! Noslēdzot šīs svarīgās debātes un atbildot uz daudzu deputātu jautājumiem, es gribētu pateikt divas lietas.

Pirmkārt, Eiropas Savienība Nobela Miera prēmijas pasniegšanā *Liu Xiaobo kungam*, kas notiks 10. decembrī Oslo, protams, būs pārstāvēta kopumā, kā tas ir bijis visus gadus, ar vismaz tikpat lielu pārstāvību kā pagājušajā gadā — tādu pašu kā visas Eiropas Savienības diplomātiskās delegācijas. Tas bija pirmais, ko es gribēju jums šodien pateikt.

Otrkārt, Eiropas Savienība jau 15 gadus regulāri īsteno dialogu cilvēktiesību jomā ar Ķīnu, un, lai gan šajā ziņā vienmēr ir iespējams darīt vairāk, mēs piešķiram svarīgu nozīmi šim uzdevumam, kurš laikā, kad Ķīnas iedzīvotāji skaļi izsakās un prasa paplašināt cilvēktiesību jomu, mums šķiet atbilstīgāks nekā jebkad. Iedvesmojoties no savstarpējas cieņas un dziļas izpratnes par Ķīnas politisko kontekstu, mēs turpināsim risināt vispārējo cilvēktiesību jautājumus, jo īpaši Nobela Miera prēmijas laureāta *Liu Xiaobo* gadījumā, ar Ķīnas iestādēm.

Priekšsēdētāja. - Debātes tiek slēgtas.

18. KLP vienkāršošana (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par jautājumu Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski un kuru ECR grupas vārdā iesniedza *James Nicholson* un *Janusz Wojciechowski*, PPE grupas vārdā — *Albert Deß* un ALDE grupas vārdā — *George Lyon*, par KLP vienkāršošanu (O-0187/2010 – B7-0566/2010).

Albert Deß, *autors.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Cioloş* kungs, priecājos, ka esat šodien ieradies, lai atbildētu uz mūsu jautājumiem. 18. maijā Eiropas Parlaments ar lielu vairākumu pieņēma rezolūciju par kopējās lauksaimniecības politikas vienkāršošanu. Pagaidām, *Cioloş* kungs, jums, protams, vēl nav bijis iespējas šo rezolūciju īstenot, tomēr es vēlos aicināt, lai tad, kad sāksiet pārstrukturēt lauksaimniecības politiku, jūs ņemtu vērā visas šajā rezolūcijas priekšlikumā minētās prasības.

Diemžēl esmu spiests iepilināt darvas pilienu medus mucā. Nesen man bija saruna ar vairākiem lauksaimniekiem, kuri pauda bažas par to, ka jūsu priekšlikumi pirmā pilāra pasākumiem, *Cioloş* kungs, nesamazinās birokrātiju un pat varētu to ievērojami palielināt.

Eiropas Savienību nevar vainot par katru birokrātijas izpausmi, *Cioloş* kungs. Liela daļa atbildības jāuzņemas dalībvalstīm. Tāpēc es aicinu jūs nodrošināt mūsu sadarbību gaidāmās reformas izstrādē, lai panāktu tādu lauksaimniecības politikas struktūru, kuru var īstenot ar iespējami maziem administratīvajiem un uzraudzības pasākumiem. Tad lauksaimnieki varēs koncentrēties uz savu galveno uzdevumu, proti, pārtikas ražošanu, un viņiem nebūs jāanalizē spēkā esošie tiesību akti, lai noskaidrotu, kas viņiem ir jāzina, pirms viņi kaut ko dara savos tīrumos vai kūtīs.

Nevienā citā pasaules lauksaimniecības zonā uz lauksaimniekiem neattiecas tik daudz prasību un noteikumu kā Eiropas Savienībā. Pagaidām jūs vēl neesat par to atbildīgs, *Cioloş* kungs. Un, pirms jūs atstājat savu amatu (un es nezinu, kad tas notiks), jums ir iespēja kļūt par pirmo komisāru, kas norāda, ka viņa pilnvaru termiņa laikā birokrātijas apmērs ir samazināts, nevis palielināts. Es kā referents lauksaimniecības reformas jomā vēlos piedāvāt jums iespēju sadarboties ar mums, lai rastu risinājumu un sasniegtu šo mērķi.

George Lyon, *autors.* – Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, prieks jūs šodien redzēt šajā zālē. KLP vienkāršošana un birokrātijas mazināšana šajā jomā, protams, ir galvenais gaidāmās reformas mērķis, jo daudzi Skotijas lauksaimnieki pauž neapmierinātību un dusmas par šādu birokrātijas apmēru un par nesamērīgo sankciju sistēmu.

Mēs neapstrīdam to, ka sabiedrības līdzekļi ir jātērē saprātīgi un to izmantojums atbilstoši jākontrolē, tomēr pašreizējā sankciju sistēma nav samērīga nedz dalībvalstu, nedz lauksaimnieku līmenī. Īstenojot reformu, šis jautājums ir jārisina.

Skotijā patlaban lauksaimniekiem dažos gadījumos par nelielām kļūdām tiek noteikti ļoti, ļoti lieli naudas sodi. Kopš maija ir palielinājies pārbaužu skaits un tiek piemērotas ļoti lielas sankcijas. Baidos, ka Skotijas valdība vaino jūs, komisāra kungs, par šo konkrēto pasākumu — par pārbaužu skaita palielināšanu un par šīs sankciju sistēmas piemērošanu.

Šos pasākumus, iespējams, var skaidrot arī ar Eiropas Komisijas revidentu pārbaudēm, kas Skotijā tika veiktas oktobrī un pagājušajā nedēļā novembrī. Iespējams, Skotijas valdība bija nelielā izmisumā un pēdējos trīs līdz četros mēnešos piemērotie lieli naudas sodi un bargās sankcijas ir saistītas ar bažām, ka ne viss varētu būt kārtībā, kad Skotijā ierastos un pārbaudes veiktu revidenti.

Valdība raudzījās arī uz mūsu aizjūras kolēģiem Ziemeļīrijā (esmu pārliecināts, ka manam kolēģim *Jim Nicholson* būtu ko teikt šajā sakarā) un ņēma vērā to, ka viņu valdībai tika piemērots ievērojams naudas sods par nepareizu interpretāciju, nosakot zemes gabalus, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu. Arī šis varētu būt iemesls Skotijā īstenotajiem pasākumiem.

Komisāra kungs, vai jūs savā noslēguma runā varētu precizēt, vai šiem pasākumiem patiešām ir saistība ar jums un vai jūs esat atbildīgs par bargo režīmu Skotijā? Un vai jūs varētu pateikt, kad mēs uzzināsim šī gada oktobrī un novembrī veikto revidentu pārbaužu rezultātus?

James Nicholson, *autors.* – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos atvainoties, jo nav korekti nokavēt savu uzstāšanās laiku. Es patiešām atvainojos par to.

Domājams, Parlamenta deputāti zina, ka šī gada maijā Eiropas Parlaments pieņēma mana kolēģa *Ashworth* kunga ziņojumu par KLP vienkāršošanu. Ziņojumā tika atbalstīta nepieciešamība likvidēt nevajadzīgo birokrātiju, ko piemēro Eiropas lauksaimniekiem un kas, manuprāt, ir pārmērīgi liela, turklāt tā būtiski ietekmē laiku, ko lauksaimnieki varētu izmantot lauksaimniecības darbību veikšanai.

Viena no šī ziņojuma pamatatzīnām bija tāda, ka reformētajai KLP ir jābūt vienkāršākai un racionālākai. Tomēr šaubos, ka šādu rezultātu sagaidīsim. Patiesībā tiks panākts vēl lielāks birokrātiskais slogs. Kad jūs runājat par nepieciešamību padarīt pirmo pīlāru videi nekaitīgāku, ko jūs ar to saprotat? Jūs ar to saprotat birokrātijas palielināšanu, dokumentācijas apjoma palielināšanu lauksaimniekam un pārbaužu skaita palielināšanu, bet viņi to nevēlas. Mēs vēlētos, lai katra saimniecība tiek pārbaudīta tikai vienu reizi. Jebkurā vietā ar vienu pārbaudi vajadzētu pietikt.

Komisāra kungam vēlos norādīt, ka jūsu rīcībā jau ir pietiekami daudz instrumentu, kas paredz savstarpējo atbilstību, mums nav nepieciešami jauni instrumenti. Nav nepieciešams vēl vairāk pārvērtēt šo konkrēto aspektu. Es vērsos pie jums jūs to cilvēku vārdā, kuri cenšas nodarboties ar pārtikas ražošanu. Mēs runājam par Eiropas nodrošinātību ar pārtiku. Jūs vēlaties, lai Eiropa ir nodrošināta ar pārtiku? Mēs jums to piedāvājam, mēs piedāvājam jums nodrošinātību ar pārtiku. Ļaujiet lauksaimniekiem ražot pārtiku.

Atļausiet komentēt to, ko tikko teica *Lyon* kungs? Lauksaimniekiem Ziemeļīrijā ir jāsamierinās ar finansējuma samazinājumu EUR 60 miljonu apmērā kartēšanas dēļ. Skaidrs, ka pirms daudziem gadiem izstrādātās kartes nav ideālas. Tomēr nevar arī apgalvot, ka šīs pirms daudziem gadiem izstrādātās kartes ir daudz labākas Īrijas dienvidos vai ka tās ir daudz labākas Itālijā. Kāpēc tas skar tieši mūs? Kāpēc mūsu lauksaimniekiem tiek piemēroti šie bargie pasākumi, ja viņiem tie nav nepieciešami, ja viņi tos nevēlas un ja vienīgais, ko viņi vēlas, ir ražot kvalitatīvu pārtiku?

Dacian Cioloș, *Komisijas loceklis.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms vēlos atbildēt uz jūsu rakstisko jautājumu par kopējās lauksaimniecības politikas vienkāršošanu. Kopš stāšanās komisāra amatā jau vairākkārt esmu norādījis, ka šis ir nozīmīgs temats, kuru mēs ņemsim vērā, izstrādājot tiesību aktus nākotnē.

Vispirms atbildēšu uz jūsu jautājuma pirmo daļu: kādus pasākumus Komisija līdz šim ir veikusi, lai atvieglotu lauksaimnieku situāciju? Manuprāt, ja palūkojamies uz to, kas ir paveikts dažu pēdējo gadu laikā, atbilde ir pavisam skaidra — Komisija jau ir daudz izdarījusi šajā jomā, un tā jau ir ieviesusi daudzus pasākumus, kuru mērķis ir mazināt slogu, kas gulstas uz lauksaimniekiem.

2009. gada martā Komisija nāca klajā ar paziņojumu „Vienkāršota KLP Eiropai — ieguvums visiem”. Šajā paziņojumā raksturoti pasākumi, kas ir īstenoti dažu pēdējo gadu laikā, un sniegta informācija par to, cik lielā mērā ir panākts administratīvā sloga samazinājums.

Es nevēlos atkārtot visu, kas teikts šajā paziņojumā, minēšu tikai dažus piemērus.

Vispirms norādīšu, ka, 2007. gadā pieņemot Padomes regulu, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju, ievērojami ir samazināta birokrātija Eiropas tiesību aktu piemērošanā KLP jomā.

Ņemot vērā tās tehnisko būtību, šīs vienotās kopīgā tirgus organizācijas mērķis nebija mainīt politikas pamatnostādnes, bet gan saskaņot noteikumus, nodrošinot, ka KLP noteikumi ir vieglāk pārvaldāmi, vienkāršāki, pieejamāki un vieglāk piemērojami.

Vienkāršošana bija arī viens no galvenajiem iemesliem, kas motivēja Komisiju nākt klajā ar „veselības pārbaudes” priekšlikumiem. 2009. gadā pieņemtā regula vienkāršo vienotā maksājuma sistēmas noteikumus, tādējādi uzlabojot 2003. gada KLP reformas efektivitāti.

Lai ilustrētu lauksaimniecības nozarē sasniegto progresu, vēlos minēt arī rīcības programmu, kas izstrādāta, lai mazinātu administratīvo slogu Eiropas Savienībā. Saistībā ar šo programmu ir veikti vairāki novērtējumi. Šo novērtējumu rezultāti liecina, ka administratīvais slogs lauksaimniecības nozarē ir samazināts par 36 %. Tas ir daudz vairāk nekā programmā noteiktais vispārējais mērķis — 25 %.

Pagājušajā gadā mans priekšgājējs pirmo reizi pauda Komisijas dienestu nostāju saistībā ar 39 vienkāršošanas ieteikumiem, ko 2009. gada aprīlī bija iesniegušas 13 dalībvalstis. Daži no šiem ieteikumiem tika īstenoti 2009. gada beigās un 2010. gada sākumā. Citi ir iekļauti „vienkāršošanas” tiesību aktu kopumā, ko Komisija tikko pieņēma attiecībā uz tiešajiem maksājumiem un lauku attīstību, un noteikumi tika iesniegti Padomei un Parlamentam.

Attiecībā uz otro pīlāru Komisija ir sākusi pētījumu par administratīvo slogu, kas atbalsta saņēmējiem rodas saistībā ar lauku attīstības programmu īstenošanu. Pētījumā galvenā uzmanība pievērsta divām pasākumu kategorijām — agrovides pasākumiem un saimniecību modernizācijas pasākumiem. Pētījuma rezultātus mēs izmantosim, izstrādājot KLP laikposmam pēc 2013. gada.

Nobeidzot par šo pirmo jautājuma daļu, vēlos jūs informēt par to, ka šī programma patlaban tiek īstenota un ka tajā ir paredzēts noteikts laiks, ko Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektorāta ierēdņi pavada lauku saimniecībā. Šī programma, ko dēvē arī par „Pieredzes gūšanas” programmu, dod jums iespēju tiešā veidā iepazīties ar to, kas notiek saimniecībās uz vietas, un izmantot šo pieredzi, sagatavojot lēmumus.

Tagad pievērsīšos jūsu jautājuma otrajai daļai: kā Komisija plāno īstenot Parlamenta ieteikumus, izstrādājot KLP laikposmam pēc 2013. gada? Arī attiecībā uz šo aspektu varu jums apliecināt, ka man rūp šie jautājumi, ka mēs ņemsim vērā visas analīzes, ko vienkāršošanas nolūkā esam veikuši līdz šim, un ka priekšlikumi, kurus piedāvāsim, būs vērsti uz mērķi vairot nodokļu maksātāju pārliecību, ka līdzekļi tiek izmantoti lietderīgi, nevis uz birokrātijas palielināšanu.

Arī attiecībā uz šo aspektu esmu gatavs saņemt no jums jebkāda veida tehniskos priekšlikumus. Decembra sākumā es viesošos pie jūsu kolēģiem Budžeta kontroles komitejā, kuri arī vēlas zināt, ko Komisija dara, lai nodrošinātu, ka sabiedrības līdzekļi tiek izmantoti

lietderīgi. Šajā ziņā Komisija var tikai piemērot regulas, kuras pieņēmusi Padome, bieži vien pēc Parlamenta atzinuma izskatīšanas.

Komisija nenosaka jaunus administratīvos uzdevumus. Komisija tikai piemēro spēkā esošās Padomes regulas. Šajā ziņā es varu jums apliecināt, ka mēs nenāksim klajā ar priekšlikumiem, kas nevajadzīgi sarežģī situāciju. Gluži pretēji — mēs nāksim klajā ar priekšlikumiem, kas nodrošina, ka KLP satura ziņā kļūst uzticamāka. Lauksaimnieku galvenais uzdevums, kā jau norādīju, ir lauksaimnieciskā ražošana. Lauksaimnieki izmanto šos dabas resursus, un tieši šīs darbības dēļ daļa KLP finansējuma tiek piešķirta šai jomai.

Attiecībā uz mūsu plāniem pēc 2013. gada vēlos norādīt, ka vienlaikus ar tiesību aktu kopuma sagatavošanu saistībā ar KLP laikposmā pēc 2013. gada es nolēmu izveidot arī augsta līmeņa tehnisko grupu sadarbībai starp Komisiju un dalībvalstīm, lai nodrošinātu, ka šīs tiesību aktu kopums nepalielina birokrātiju un paredz vienkāršotas procedūras vienmēr, kad tas ir iespējams.

Kā norādīja Lyon kungs, bieži vien birokrātijas slogs, kas gulstas uz lauksaimniekiem, nav saistīts tikai ar Komisiju. Jūs zināt, ka pārvaldību mēs īstenojam kopā ar dalībvalstīm, un bieži vien iesniegtie pieteikumi dažādās valstīs atšķiras tieši šo valstu pārvaldes iestāžu dēļ. Šo procedūru vienkāršošana nav Komisijas pienākums. Kā jau norādīju, Komisija jau ir īstenojusi vienkāršošanas pasākumus. Vienkāršošana joprojām ir nepieciešama dalībvalstu līmenī.

Atbildot uz Lyon kunga jautājumu par Skotiju, jānorāda, ka arī šajā gadījumā Komisija tikai rīkojas saskaņā ar noteikumiem, kuri nosaka, ka lauksaimniekiem, kuri neievēro savstarpējās atbilstības standartus, ir jāpiemēro sankcijas ne tikai Skotijā, bet arī Ziemeļīrijā un citviet Eiropā. Vēlos vēlreiz uzsvērt — ja neievērosim šo principu, tad nebūsim pienācīgi kontrolējuši lauksaimnieku apņemšanos ievērot Eiropas tiesību aktus, jo savstarpējā atbilstība nav Komisijas, dalībvalsts vai citas iestādes noteikta norma, tā izriet no Eiropas tiesību aktiem, kuru būtība ir atspoguļota šajos noteikumos. Valdības saņems plašāku informāciju līdz decembra sākumam, kad Komisija nāks klajā ar tās veikto revīziju rezultātiem.

Michel Dantin, *PPE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, jūs protat franču valodu un jūs labi zināt manu valsti. Lai apzīmētu kaut ko, par ko jūs sapņojat, bet kas nekad nepiepildās, Francijā lieto vārdu „Arlésienne”.

Lauksaimniekiem vienkāršošana, neapšaubāmi, ir viens no šī „Arlésienne” veidiem un izpausmēm. Kā jūs jau norādījāt, Komisija ir mēģinājusi vienkāršot procedūras, un es vēlētos mazliet sīkāk paanalizēt šo jautājumu. Manuprāt, šajā ziņā būtiski ir divi aspekti.

Pirmkārt, ir runa par atbalsta pieprasījumiem. Manuprāt, ir jāatzīst, ka dažos pēdējos gados un mēnešos ir mēģināts vienkāršot ar dokumentāciju saistītās procedūras, un mēs atzinīgi vērtējam šos jūsu centienus. Otrkārt, ir runa par ierobežojumiem, kas saistīti ar savstarpējo atbilstību, par lauksaimniekiem piemēroto prasību sniegt nebeidzamas atskaites par visu, ko viņi dara — par to, ka ar mēslojumu piekrauta piekabe tiek nogādāta uz lauka, ka daļa mēslošanas līdzekļa tiek izmantota citā laukā, ka daļa augu aizsardzības līdzekļa tiek izmantota vēl kādā citā laukā. Un, ja viņi pieļauj kļūdu, viņus soda.

Ņemot vērā šo situāciju, komisāra kungs, es uzskatu, ka mums noteikti ir jārod risinājumi. Pagājušajā nedēļā, iepazīstinot ar priekšlikumu par nākotnes kopējo lauksaimniecības politiku, jūs minējāt dažus integrējošus pasākumus, kurus varētu īstenot un kuru iznākums varētu būt pasākumi, kurus var kontrolēt ar sabiedriskās domas aptauju palīdzību,

lauksaimnieki un arī Komisija, pasākumi, par kuru zinātnisko ietekmi mēs varam būt pārliecināti. Kā piemēru minēšu augseku. Šiem pasākumiem būtu jādod mums iespēja vienkāršot lauksaimniekiem piemērojamās prasības. Nākotnē šajā ziņā būs daudz darāmā.

Turklāt šodien un arī pagājušajā nedēļā jūs norādījāt, kas būtu jādara dalībvalstīm, un es uzskatu, ka jums ir taisnība. Ik gadu pirms lauksaimnieku apmeklēšanas Komisijas revidenti viesojas dalībvalstīs. Viņi turp dodas, lai ar kritisku skatījumu novērtētu, kas nav pareizi. Tomēr, vai mēs nevarētu nedaudz mainīt viņu pienākumus, komisāra kungs, un lūgt, lai viņi arī norāda (dalībvalstīm tas būtu izdevīgi) jomas, kurās dalībvalstis ir pārāk prasīgas, piemērojot ES tiesību aktus? Būt „pārāk prasīgām” nozīmē noteikt lauksaimniekiem pienākumus, kas ir nevajadzīgi šo noteikumu kontekstā. Šādi rīkojoties, jūs uzlabotu Eiropas tēlu mūsu iedzīvotāju acīs.

Luis Manuel Capoulas Santos, *S&D grupas vārdā.* – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) vienkāršošana ir mērķis, par kuru esam runājuši gadiem ilgi. Tomēr, neraugoties uz atzinīgi vērtējamajiem Komisijas centieniem, šis mērķis joprojām nav sasniegts. Vēlos norādīt, ka Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas izpratnē vienkāršošana nekādā ziņā nedrīkst nozīmēt to, ka tiek pavērtā iespēja iet vieglāko ceļu vai mazināt prasību stingrību valsts atbalsta kontroles vai uzraudzības jomā. Nekādas atrunas nedrīkst attaisnot šī būtiskā pārredzamības principa neievērošanu. Sākot jaunas sarunas par KLP laikposmā pēc 2013. gada, mums ir lieliska iespēja sasniegt šo mērķi. Tomēr mēs nepadomsim būtisku progresu vienkāršošanas jomā, ja nevienkāršosim pašu KLP struktūru, un tieši šī aspekta dēļ S&D grupa ir aktīvi paudusi savu nostāju.

Aprīlī mēs publicējām dokumentu, kurā tika aizstāvēta nepieciešamība reorganizēt abus pīlārus, un mēs ar gandarījumu norādām, ka Komisija ir pieņēmusi dažus no mūsu ieteikumiem šajā jomā. Es nesaprotu, kāpēc uz atbalstu, kas nav saistīts ar ražošanu un uz kuru attiecas līdzīgi ar vidi saistīti kritēriji, (piemēram, uz tiešajiem maksājumiem, agrovīdēs pasākumiem vai kompensāciju maksājumiem mazāk attīstītajiem reģioniem) attiecas citas birokrātiskās prasības un kontrole un kāpēc šie atbalsta pasākumi nav iekļauti vienotā sistēmā. Es nesaprotu arī to, kāpēc daudzi no tiem, kuri runā par vienkāršošanu, visvairāk nevēlas mainīt pašreizējo KLP struktūru.

Tāpēc, komisāra kungs, es ar nepacietību gaidu, kad tiks īstenoti pasākumi, ko plānojat veikt, un kad tiks izstrādāts pamatnostādņu dokuments, par kuru jūs tikko runājāt. Izmantojot iespēju, es arī vēlos paust cerību, ka visi tie, kas patiešām vēlas nodrošināt vienkāršošanu, apliecinās šo vēlmi, iesaistoties sarunās par KLP nākotni, kuras grasāmies sākt.

Britta Reimers, *ALDE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Ciolos kungs, dāmas un kungi, birokrātijas mazināšana un tiesību aktu un noteikumu vienkāršošana visās Eiropas Savienības politikas jomās ir viena no mūsu, Eiropas Parlamenta deputātu, galvenajām prioritātēm. Tikai šādi mēs varam nodrošināt efektīvu nodokļu maksātāju naudas pārvaldību un vairoto mūsu politisko lēmumu atzīšanu Eiropas iedzīvotāju vidū. Tāpēc ir svarīgi, lai lauksaimnieki justu šādu vienkāršošanas pasākumu tiešo ietekmi uz lauksaimniecības nozari. Viņu uzdevums ir ražot pārtiku, nevis rakstīt grāmatas.

Laikā, kad vietējo iestāžu budžeta līdzekļi kļūst arvien nabadzīgāki, ir svarīgi, lai mēs samazinātu arī šo iestāžu administratīvo darbinieku darba apjomu. Noteikumi jāizstrādā tā, lai tie nebūtu pārblīvoti ar nevajadzīgu informāciju. Mums ir jānodrošina arī piemēroto sankciju samērīgums ar noteikumu pārkāpumu smagumu. Efektīvu ilgtermiņa politiku

raksturo tas, ka galvenā nozīme tajā tiek piešķirta ieteikumiem, nevis sodīšanai. Tikai šādi mēs varam mudināt mūsu iedzīvotājus un lauksaimniekus īstenot jaunus atzinumus un izpildīt sabiedrības prasības. Visi šie apsvērumi mums jāņem vērā, kad risināsim sarunas par nākotnes kopējo lauksaimniecības politiku. Lielāka uzmanība mums jāpievērš arī centieniem nodrošināt, lai procedūras un uzraudzības pasākumi nedublējas un lai veidlapas tiek aizpildītas tikai tajos gadījumos, kad tās dod reālu labumu pārvaldes iestādēm un pašiem lauksaimniekiem. Mums beidzot ir jāiemācās sadarboties un jābeidz darboties vienam pret otru.

Alyn Smith, *Verts/ALE grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze, Green/EFA grupas vārdā es vēlos apsveikt komisāra kungu par iespēju šodien būt šeit un arī kolēģus, īpaši *Ashworth* kungu, par to, ka viņi ir izstrādājuši sākotnējo rezolūciju, kura ir mudinājusi risināt šīsdienas debātes.

Komisāra kungs, jo īpaši vēlos vērst jūsu uzmanību uz sākotnējās rezolūcijas 52. un 53. punktu par sankciju pārredzamību. Manuprāt, neņemot vērā vietējo krāpniecību, mums Skotijā un ES kopumā patiešām ir problēmas saistībā ar to, kā mūsu lauksaimnieki uztver noteikumu izpildes pārredzamību, īpaši savstarpējās atbilstības jomā. Uzskatu, ka turpmāk mums ir nepieciešama lielāka skaidrība par to, kas no lauksaimniekiem tiek prasīts, kas no viņiem tiek sagaidīts un kādas ir noteikumu neievērošanas sekas.

Turpmāk mums ir nepieciešama arī labāka izpratne un lielāka elastība. Es saprotu, ka jums tiesību akti ir jāpiemēro atbilstīgi tam, kā tie ir uzrakstīti, bet mēs esam šeit, lai šos tiesību aktus grozītu, un tieši to mēs vēlamies darīt. Ir milzīga atšķirība, vai pārkāpums ir izdarīts nejauši, vai krāpšanas nolūkā. Šķiet, ka patlaban abos gadījumos attieksme pret lauksaimniekiem ir vienāda, lai gan pārkāpuma mehānisms būtiski atšķiras.

Galvenokārt saistībā ar 66. punktu vēlos norādīt, ka būtu ļoti pateicīgs, ja jūs, komisāra kungs, paustu savu viedokli par to, kā jūs vērtējat mūsu aicinājumu piemērot triju gadu atbrīvojumu no savstarpējās atbilstības sankcijām aitu elektroniskās identifikācijas jomā. Mēs Skotijā cenšamies ieviest šo tehnoloģiju, bet tai ir ļoti daudz trūkumu, un tā tikai vēl vairāk pasliktinātu esošo situāciju un apliecinātu, ka attiecībā uz elektroniskās identifikācijas noteikumu savstarpējo atbilstību tiek īstenota nesamērīga pieeja. Mēs cenšamies ieviest šo sistēmu un mēs dzirdējām, ka jūs ievērosit elastīgu pieeju. Es būtu pateicīgs, ja jūs šovakar varētu apliecināt, ka tā ir taisnība.

Richard Ashworth, *ECR grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze, es esmu sākotnējā ziņojuma autors. Šajā ziņojumā es runāju par problēmām, kas skar lauksaimniecības nozari, un raksturoju izmaiņas, kas jāveic kopējā lauksaimniecības politikā, lai nodrošinātu, ka šīs problēmas tiek risinātas. Ziņojumā es vērsu uzmanību uz to, ka daudzas lauksaimniecības nozares, jo īpaši lopkopības nozare, ir nonākušas finansiālās grūtībās un ka patlaban ir steidzami jāsamazina laika un izmaksu slogs, ko lauksaimniekiem rada nevajadzīgais un nesamērīgais regulējums, kādu paredz kopējā lauksaimniecības politika.

Es minēju daudzus piemērus, kuri apliecināja, ka regulējums un soda sankcijas ir nesamērīgas, bieži vien pat netaisnīgas. Es runāju par nepieciešamību veikt ietekmes novērtējumus un plašāk saskaņot pārbaužu standartus un norādīju, ka nav neviena šķēršļa, kas traucētu lauksaimniecības jomā sekmīgi izmantot pašregulāciju. Jo īpaši es aicinu mainīt kopējās lauksaimniecības politikas kultūru.

Es, protams, saprotu, ka ir nepieciešama finansiālā integritāte, bet Revīzijas palāta skaidri norādīja, ka pārmērīga sarežģītība ļoti bieži ir bijusi problēmas sakne. Es, protams, apzinos arī to, ka noteikumu pārvaldība un interpretācija dažādās dalībvalstīs ir pārāk atšķirīga.

Man prieks, ka kopš ziņojuma sagatavošanas vairāku valstu valdības un arī vadošās lauksaimniecības organizācijas ir paudušas aicinājumu vienkāršot kopējo lauksaimniecības politiku. Protams, komisāra kungs, ka patlaban, kad apspriežam kopējās lauksaimniecības politikas reformu, ir īstais brīdis, lai pierādītu, ka mēs varam palīdzēt šai nozarei, nevis kavēt tās attīstību, nosakot nevajadzīgu birokrātisko slogu un nevajadzīgas izmaksas.

Lai gan es lieliski apzinos progresu, ko esat panākuši, un esmu jums par to pateicīgs, mani mulsina tas, ka šī informācija nenonāk līdz saimniecībām manā valstī.

João Ferreira, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (PT) Priekšsēdētājas kundze, maijā, kad Eiropas Parlamentā balsojām par rezolūciju par kopējās lauksaimniecības politikas vienkāršošanu (KLP), mēs vērsām uzmanību uz to, ka šī vienkāršošana nedrīkst nenozīmēt atbalsta samazināšanu lauksaimniekiem vai tirgus pārvaldības instrumentu atcelšanu. Atgādināšu, ka šis brīdinājums bija iekļauts arī pašā rezolūcijā, kuru pieņemām. Sešus mēnešus pēc rezolūcijas pieņemšanas joprojām ir pamatots iemesls bažām, un nesens Komisijas paziņojums tās ir tikai vēl vairāk pastiprinājis.

Tā dēvētos tradicionālos tirgus pārvaldības instrumentus, piemēram, valsts intervences un citus pasākumus, nedrīkst un nevar atcelt, atsaucoties uz potenciālu racionalizāciju un vienkāršošanu, jo, šādi rīkojoties, tiktu turpināta un veicināta mazo un vidējo saimniecību iznīcināšana, kas daudzās valstīs patlaban notiek. KLP vienkāršošanas jomā, protams, ir daudz darāmā, un daudzas no šīm pārmaiņām ir vēlamas un pat nepieciešamas. Cita starpā es runāju par nepieciešamību grozīt soda sankciju sistēmu, īpaši gadījumos, kad pārkāpumi nav radušies lauksaimnieka vainas dēļ, kā arī par nepieciešamību vienkāršot pieteikumu iesniegšanas procesu un ieviest izmaiņas dzīvnieku identifikācijas jomā. Tomēr papildus vienkāršošanai, kas dotu labumu visiem lauksaimniekiem un jo īpaši mazajiem un vidējiem ražotājiem, ir nepieciešama arī būtiska KLP reorganizācija, kas uzlabotu intervences instrumentus, nodrošinot lauksaimniekiem atbilstošas cenas, atjaunotu instrumentus, ar ko regulē ražošanu, piemēram, kvotas un ražošanas tiesības, nodrošinātu (ja jau mēs runājam par vienkāršošanu) ikvienai valstij kaut ko tik vienkāršu kā tiesības ražot un arī tiesības uz nodrošinātību ar pārtiku un suverenitāti un paredzētu tādu atbalsta veidošanas un ierobežošanas principus, kas novērš pašreizējo neatbilstību starp ražotājvalstīm un ražošanas apjomiem.

Komisāra kungs, mēs esam ļoti norūpējušies par Komisijas uzstājīgo vēlmi nodot lauksaimniecību un pārtikas ražošanu tirgus un konkurētspējas ziņā. Šādas liberalizācijas politikas sekas jau ir zināmas — neapturama tendence miljoniem mazo un vidējo saimniecību atteikties no ražošanas, ienākumu nedrošība, cenu svārstīguma palielināšanās un pārtikas atkarības pastiprināšanās daudzās valstīs un reģionos. Mēs atbalstām tādu vienkāršošanu, kas ir lauksaimnieku interesēs (jo īpaši mazo un vidējo lauksaimnieku interesēs) un kas dod tiem iespēju turpināt ražošanu. Mēs iebilstam pret vienkāršošanu, kas iznīcina ražošanu un ražotājus, un mēs turpināsim cīnīties par šo nostāju šeit, Parlamentā.

John Bufton, *EFD grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze, KLP reformas ziņojums būtībā lielā mērā atspoguļo 2. risinājumā minētos pasākumus. Pieļauju, ka šī ir Komisijas atbalstītā pieeja.

Esmu noraizējis par skaidrības trūkumu un apstiprināšanas grafiku. Vai lēmums par labāko KLP risinājumu mums būs jāpieņem pirms priekšlikumu uzlabošanas? Lai gan ziņojumā pausts aicinājums ieviest vienkāršāku un konkrētāku atbalsta shēmu, tostarp vienkāršot savstarpējās atbilstības noteikumus, es tomēr esmu nobažījies par to, ka varētu palielināties birokrātiskais slogs, kas gulstas uz lauksaimniekiem.

Ziņojumā galvenokārt uzmanība pievērsta mazajām un aktīvajām saimniecībām, bet nav definēts, kā šo saimniecību lielumu un aktivitāti varētu izmērīt un uzraudzīt. Ziņojumā norādīts, ka abiem kopējās lauksaimniecības pīlāriem ir jābūt vērstiem uz efektivitāti, tomēr man šķiet, ka mazo saimniecību motivēšana, vienlaikus atbalstot vides attīstību, novestu pie tā, ka vietējie lauksaimnieki atsakās no lauksaimniecības, kas vērsta uz ražošanu, lai gūtu labumu no KLP. Lai gan ziņojumā atzīta ilgtermiņa nodrošinātība ar pārtiku un pieaugošais globālais pieprasījums, mani satrauc tas, ka tiks mazināta mūsu konkurētspēja lauksaimniecības jomā.

Ziņojumā minēts, ka ir jāattīsta Eiropas slēptais ražīguma potenciāls, vienlaikus ievērojot ES saistības starptautiskās tirdzniecības jomā. Tajā norādīts, ka lauksaimniecības nozares īpatsvars pārtikas piegādes ķēdē ir samazinājies, bet vairumtirdzniecības un izplatīšanas nozaru īpatsvars ir pieaudzis. Divpusējie nolīgumi ar *Mercosur* valstīm, tostarp lauksaimniecības produktu atpakaļieošana, varētu mazināt Eiropas lauksaimnieku iespējas tirgot savus produktus par atbilstošu tirgus cenu.

Ziņojumā atzīts, ka Eiropas lauksaimniekiem ir jāstājas pretī globālajai konkurencei, vienlaikus ņemot vērā vides, pārtikas nekaitīguma, kvalitātes un labklājības mērķus. Taču daži Dienvidamerikas lauksaimnieki, kas izmanto atmežošanu, spēj masveidā saražot preces un pēc tam cenas ziņā izkonkurēt Eiropas lauksaimniekus, jo viņiem netiek piemērots tik bargs regulējums.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Savienība nav iemantojusi popularitāti Ungārijas lauksaimnieku, īpaši sīksaimnieku, acīs. Šādu situāciju ir radījis ne tikai tas, ka mums nācās upurēt pilnīgi visus mūsu tirgus ārvalstu pārtikas importa labā, lai mēs varētu saņemt nelielu daļu no atbalsta lauksaimniecības jomā, ko piešķir lauksaimniekiem vecajās dalībvalstīs, bet arī tas, par ko mēs šodien diskutējam, proti, pārmērīgā birokrātija un ārkārtīgi lielais administratīvais slogs, kas patiešām, kā vairākkārt tika norādīts, traucē Ungārijas lauksaimniekiem darīt savu darbu — nodarboties ar lauksaimniecību.

Vēlos norādīt, ka vecajās dalībvalstīs, tātad arī Ungārijā, aktuāla ir vēl kāda problēma — valstī valdošā sociālistiskā vai komunistiskā tradīcija, saskaņā ar kuru daži ierēdņi uzskata, ka iedzīvotājiem ir jādarbojas valsts un birokrātisko ierēdņu interesēs, nevis ierēdņiem iedzīvotāju (šajā gadījumā lauksaimnieku) interesēs. Šādi ierēdņi pilnīgi nevajadzīgi apgrūtina lauksaimnieku dzīvi, pazemojošā un pretlikumīgā veidā piemērojot viņiem prasības, kas nemaz nav iekļautas spēkā esošajos noteikumos.

Mēs visu laiku saņemam ļoti daudz sūdzību. Pēdējā, piemēram, bija par atteikumu segt izmaksas, kas pieteikuma iesniedzējam radušās, organizējot ar otro pīlāru saistītu pasākumu, jo attiecīgajam lauksaimniekam nebija trīs rēķinu par cepumiem, ko viņš pasniedza dalībniekiem. Šis ir tipisks pazemošanas, nevajadzīgas regulācijas un pilnvaru patvaļīgas izmantošanas gadījums.

Kā varētu mainīt šo situāciju? Nodrošinot, ka sūdzības par šādiem pārkāpumiem var iesniegt ne tikai lēmumu pieņēmējam, jo tas, kā mēs zinām, ir pilnīgi velvēts mēģinājums, bet arī

pašai Eiropas Savienībai, kurai esam pievienojušies un kura piešķir šādu atbalstu no dalībvalstu maksājumiem. Eiropas Savienībai ir jāizveido kontroles mehānisms, pie kura iedzīvotāji varētu vērsties un kas izmeklētu šādus pazemošanas un pārkāpumu gadījumus un piemērotu atbilstošas sankcijas.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos paust atzinību apņēmībai turpināt kopējās lauksaimniecības politikas vienkāršošanu, kuru Komisija nesēn pāuda savā paziņojumā. Pārmērīgs regulējums nozīmē mazāku konkurētspēju, un pārmērīga neelastība — neefektīvāku darbību.

Viens no iemesliem, kāpēc ir pieprasīta KLP reforma, neapšaubāmi, ir nepieciešamība to vienkāršot. Vēlos minēt dažus ļoti svarīgus aspektus, kas aplūkoti Eiropas Parlamenta pieņemtajā rezolūcijā par KLO vienkāršošanu.

Mans kolēģis *Michel Dantin* minēja valstis, kuras ir pārāk prasīgas, piemērojot Eiropas tiesību aktus. Manuprāt, ne tikai ES, bet arī dalībvalstīs administratīvās formalitātes ir jāsamazina tik lielā mērā, lai paliktu tikai pašas nepieciešamākās.

Komisijai būtu jāapsver iespēja ieviest kopējus noteikumus par to, kāda dokumentācija ir nepieciešama. Es teiktu, ka šāds ieteikums atspoguļo maksimāli pieļaujamo birokrātijas apmēru. Nav noslēpums, ka gadījumos, kad ES birokrātija nosaka, ka apstiprināšanai ir nepieciešami trīs paraksti, vietējā birokrātija pieprasa vēl piecus parakstus. Ir jāturpina piemērot tikai tos noteikumus un nosacījumus, kuri ir būtiski, bez kuriem nevar iztikt un kuri dod acīmredzamu labumu.

Ar vienkāršošanu vien nepietiek. Ir jāvērs plašumā arī pasākumi, kas saistīti ar mācībām un informācijas sniegšanu potenciālajiem atbalsta saņēmējiem. Piemēram, būtu jāievieš prasība, ka noteikta daļa no lauku attīstībai paredzētajiem līdzekļiem ir jāpiešķir šādiem pasākumiem.

Tā kā vienkāršošana ir tieši saistīta ar pārredzamību, vēlos izmantot komisāra kunga klātbūtni šajā plenārsēdē un uzdot viņam jautājumu, kas neiederas kontekstā. Ņemot vērā neseno Eiropas Kopienas Tiesas lēmumu par Eiropas lauksaimniecības fondu līdzekļu saņēmējiem, kādus pasākumus Komisija plāno īstenot, lai arī turpmāk nodrošinātu, ka tiek publicēta informācija par šiem cilvēkiem?

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, arī es tāpat kā *Niculescu* kungs atzinīgi vērtēju Komisijas nodomu turpināt centienus kopējās lauksaimniecības politikas vienkāršošanas virzienā, tomēr esmu noraizējies par to, kas notiks tālāk ar *Ashworth* kunga ziņojumu par administratīvo vienkāršošanu.

Ņemot vērā sarežģīto ekonomisko situāciju, kurā mūsu lauksaimnieki patlaban atrodas, es vēlētos, lai KLP laikposmā pēc 2013. gada nodrošina lauksaimniekiem iespēju koncentrēties uz galveno mērķi, proti, drošu un kvalitatīvu pārtikas produktu ražošanu, un vienlaikus mudina viņus uz nekomerciālu sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu. Ir pēdējais brīdis mazināt administratīvo slogu, kas gulstas uz mūsu ražotājiem, likvidēt nevajadzīgas tiesību normas un nodrošināt 27 dalībvalstu lauksaimniekiem vienādas iespējas saprast, kādi ir viņu pienākumi un tiesības. Lauksaimniekiem ir nepieciešama vienkāršāka un viņu vajadzībām atbilstoša KLP.

Laikā, kad visas pasaules lauksaimnieku savstarpējā konkurence tiek uzskatīta par neizbēgamu parādību pat neraugoties uz to, ka gan ziemeļu, gan dienvidu reģionus ir skārušas lauksaimniecības un pārtikas krīzes, un laikā, kad lauksaimniekiem ir jācīnās, lai

panāktu atbilstošas cenas un pienācīgu atlīdzību par viņu darbu, mazākais, ko mēs varam darīt, lai viņiem palīdzētu, ir aicināt Komisiju regulāri apspriesties ar ieinteresētajām personām lauksaimniecības nozarē, lai novērtētu mūsu noteikumu ietekmi uz lauksaimniecības zemēm un izstrādātu mūsu lauksaimniekiem un nodokļu maksātājiem vienkāršus, pārredzamus un praktiski īstenojamus noteikumus.

Nobeigumā es citēšu Šarlu Bodlēru, kurš norādīja, ka pilnīga vienkāršība ir labākais veids, kā izcelties. Tāpēc es aicinu Eiropas Komisiju nodoties šim būtiskajam uzdevumam un es, protams, esmu pilnīgi pārliecināts, ka *Ciološ* kungs sasniegs šo mērķi.

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, manā skatījumā visbūtiskākais rezolūcijā ir 7. punkts, kurā teikts: „sagaida, ka atbilstoši labāku tiesību aktu izstrādes principam visiem turpmākajiem tiesību aktiem nāks līdzīgs pilns ietekmes novērtējums, ņemot vērā normatīvo un administratīvo slogu un nodrošinot, ka jaunie tiesību akti ir proporcionāli sasniedzamajiem mērķiem”.

Vēlos jautāt, vai jums ir cerība, ka tā notiks. Vai jūs, komisāra kungs, varat apliecināt, ka šie principi tiks ievēroti, strādājot pie KLP laikposmam pēc 2013. gada?

Es izskatīju lielisko dokumentu, ar kuru jūs nācāt klajā pagājušajā nedēļā. Dažas no tā galvenajām atziņām vēsta, ka lauksaimniecības nozarei ir jānodrošina nodrošinātība ar pārtiku un izsekojamību. Tai ir jānodrošina Eiropas iedzīvotājiem pārtikas kvalitāte, vērtība un daudzveidība, jārada darbavietas vietējā līmenī un jāpieāvā vairāki ekonomiskie, sociālie, vides un teritoriālie ieguvumi. Tai ir jānodrošina rezultāts, kas apliecina īstenotās politikas efektivitāti. Tai jābūt videi nekaitīgākai un jāveicina klimata pārmaiņu seku mazināšana. Tai jārisina tādi jautājumi kā ilgtspējīga zemes platību apsaimniekošana un bioloģiskās daudzveidības izzušana, jāveicina atjaunojamo energoresursu attīstība, jāsekmē dzīvnieku un augu veselība un jānodrošina dzīvnieku labturība. Tai jāatbilst savstarpējās atbilstības un veterinārajiem un fitosanitārajiem noteikumiem. Tai jāņem vērā svārstīgums tirgos un jāspēj izdzīvot kā vājākajam pārtikas ķēdes posmam. Tai jāiztur konkurence, ko rada pārtikas produkti, kas ievesti no trešām valstīm un ražoti ļoti atšķirīgos apstākļos. Turklāt visi šie nosacījumi jāizpilda arvien sarūkoša budžeta apstākļos.

Komisāra kungs, jūs minējāt, ka nākamnedēļ jums jāpierāda KLP pamatotība Budžeta kontroles komitejai. Manuprāt, jums ir ļoti daudz argumentu.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Priekšsēdētājas kundze, pārmērīgas un nevajadzīgas birokrātijas mazināšana, neapšaubāmi, ir ikviena interesēs. Jo īpaši tā ir pilnīgi pamatota lauksaimnieku prasība, jo viņi pēc iespējas vairāk laika un enerģijas vēlas veltīt savam darbam — kultūraugu un dzīvnieku audzēšanai —, nevis klejošanai pa birokrātijas džungļiem un veidlapu aizpildīšanai.

2005. gadā Eiropas Komisija apņēmas vienkāršot kopējo lauksaimniecības politiku. Tolaik tā noteica vērienīgu mērķi — līdz 2012. gadam samazināt administratīvo slogu par 25 %. Nevar noliegt, ka Komisija ir īstenojusi zināmus centienus šajā jomā, tomēr līdzšinējie pasākumi nav spējuši nedz nodrošināt cerēto vienkāršošanu, nedz reāli novērst atšķirības dalībvalstu starpā. Ļoti būtiski ir nodrošināt arī pietiekami elastīgu kopējās lauksaimniecības politikas regulējumu, jo īpaši attiecībā uz tiešajiem maksājumiem. Saistībā ar daudzveidības veicināšanas pasākumiem ir jāmazina arī iespēja, ka atbalsts tiek nodrošināts tikai tiem Eiropas Savienības ražošanas reģioniem, kas nav konkurētspējīgi un kuru darbība ir neefektīva. Svarīgi ir arī līdzsvarot vienkāršošanas mērķi ar centieniem nodrošināt maksimālu efektivitāti.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētājas kundze, es priedājos, ka ir iesniegts šis jautājums un ka uzmanība atkal mērķtiecīgi ir pievērsta kādam ļoti svarīgam tematam. Dažu pēdējo mēnešu laikā esmu piedalījies vairākās sanāksmēs Ziemeļīrijas lauku reģionos. Katrā sanāksmē es lūdzu lauksaimniekiem minēt galvenās lauksaimniecības nozares jomas, kurās būtu nepieciešamas pārmaiņas. Ļoti liela vērība tika pievērsta nepieciešamībai mazināt birokrātiju, kura tiek saistīta gan ar nevajadzīgām papildu izmaksām, gan būtisku laika patēriņu. Nepieciešamo dokumentu apmērs un sniedzamās informācijas sarežģītība rada ievērojamu slogu lauksaimniekiem un vairo bailes no soda sankcijām.

Nesen es tikos arī ar vietējo grupu vadītājiem, kuri īsteno lauku attīstības programmu Ziemeļīrijā. Viņi uzskata, ka ievērojama atteikumu skaits lielā mērā ir saistāms ar smagnējajām un birokrātiskajām revīzijas prasībām.

Es tāpat kā jūs, komisāra kungs, uzskatu, ka mums ir jāspēj atbildēt par to, kā mēs tērējam nodokļu maksātāju naudu, bet šis birokrātiskais slogs traucē programmas īstenošanu un rada neērtības cilvēkiem, kuriem no tās vajadzētu gūt labumu.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Priekšsēdētājas kundze, ES līmenī daudz tiek runāts par kopējās lauksaimniecības politikas vienkāršošanu. Tomēr mūsu lauksaimnieki joprojām sūdzas par administratīvajām problēmām, kas viņiem rodas, cenšoties saņemt atbalsta līdzekļus vai mēģinot izpildīt Eiropas tiesību aktu prasības.

Ne tikai Komisijai, bet arī dalībvalstīm ir jāveic pasākumi, kas mazinātu birokrātiju kopējās lauksaimniecības politikas jomā. Uzskatu, ka ir svarīgi, lai Eiropas tiesību akti lauksaimniecības jomā dalībvalstīs tiktu īstenoti tā, lai lauksaimniekiem nerastos vēlme pārtraukt nodarboties ar lauksaimniecību.

Daudzi manas valsts lauksaimnieki sūdzas, ka viņi nav pietiekami informēti, ka viņiem ir grūti uzsākt saimniecisko darbību šajā nozarē un ka viņiem ir ļoti grūti piekļūt lauksaimniecības fondu līdzekļiem. Es vēlos aicināt Komisiju, lai tā turpina mudināt dalībvalstis efektīvāk izmantot tehnoloģijas ne tikai, lai uzlabotu lauksaimnieku informētības līmeni, bet arī lai mazinātu ar šo nozari saistītos administratīvos uzdevumus. Es ceru arī uz to, ka jaunā kopējā lauksaimniecības politika būs vienkāršāka, pārredzamāka un taisnīgāka.

Jan Mulder (ALDE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, jautājumu par birokrātijas mazināšanu Eiropas Parlaments apspriež jau gadiem ilgi. Komisija ir izveidojusi iekšējo darba grupu, kuru veido vecākie ierēdņi un kuras uzdevums ir nodrošināt, lai regulējums nebūtu pārāk stingrs. Šī ir visai interesanta struktūra, kura liek vilkt paralēles ar miesnieku, kas pārbauda savas gaļas kvalitāti. Lai risinātu šo problēmu, pēc Parlamenta ierosinājuma tika izveidota ārēja darba grupa, kuru vada bijušais Bavārijas premjerministrs E. R. Stoiber. Vai pēc četriem Stoiber komitejas darbības gadiem Komisija var pateikt, kura pieeja ir vislabākā un visefektīvākā? Komisijas iekšējā darba grupa vai Stoiber kunga darba grupa, kuru neveido Komisijas ierēdņi?

Runājot par pašu regulējumu, ko dalībvalstīs bieži vien īsteno piecas līdz vienpadsmit dažādas uzraudzības iestādes, jānorāda, ka tas ir daudz par daudz. Varbūt Komisija varētu sākt sadarboties ar privāto sektoru, jo arī tajā ir noteiktas stingras prasības un tādējādi daudzos gadījumos dalībvalstu uzraudzība vairs nebūtu vajadzīga?

Tadeusz Cymański (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, maijā Eiropas Parlaments pieņēma rezolūciju par kopējās lauksaimniecības politikas vienkāršošanu. Vai Komisija var paskaidrot, kas līdz šim ir paveikts, lai mazinātu birokrātisko slogu, kas gulstas

uz lauksaimnieku pleciem visā Eiropas Savienībā? Vai Komisija var pastāstīt, kā tā ņems vērā ieteikumus, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta rezolūcijā par KLP vienkāršošanu, īstenojot gaidāmo KLP reformu?

Polijas un citu Eiropas Savienības dalībvalstu lauksaimnieki pieprasa KLP vienkāršošanu, jo viņi ir noguruši. Eiropas Parlaments savu viedokli šajā jautājumā ir paudis vairākkārt, tostarp *Ashworth* kunga ziņojumā par KLP vienkāršošanu. Ir laiks īstenot šo ziņojumu. Nedrīkstam pieļaut, ka birokrātija mūs izposta. Ja vēlamies nodrošināt Eiropas Savienības attīstību, nedrīkstam radīt šķēršļus, īpaši jau birokrātiskus šķēršļus.

Silvia-Adriana Ţicău (S&D). – (RO) Priekšsēdētājas kundze, ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācija pagājušajā nedēļā publicēja ziņojumu, kurā norādīja, ka cilvēce ir bīstami tuvu jaunai vispasaules pārtikas krīzei. Tāpēc lauksaimniecības produktu ražotāji tika aicināti palielināt ražošanu, īpaši kviešu un kukurūzas ražošanu, un pārtikas krājumus 2012. gadā.

Globālais pieprasījums pēc pārtikas nākotnē turpinās augt. Eiropas Savienībai būtu jāspēj palīdzēt apmierināt šo globālo pieprasījumu pēc pārtikas. Tāpēc ir būtiski, lai ES lauksaimniecības nozare nesamazina līdzšinējo ražošanas jaudu un palielina to.

Jo īpaši mazajām, vidējām un ģimenes saimniecībām ir nepieciešami vienkāršāki un vieglāk pieejami instrumenti. Tas attiecas gan uz subsīdijām, gan tiešajiem maksājumiem, kuru mērķis ir piesaistīt viņus tirgum.

Lai panāktu ilgtermiņa nodrošinātību ar pārtiku, būtiskākais ir veicināt ieguldījumus lauksaimniecībā, īpaši ar pasākumiem, kuri paredz vienkāršot birokrātiju, kas skar lauksaimniekus. Ja vēlamies sasniegt šo mērķi, svarīgi ir atvieglot Eiropas lauksaimnieku iespējas saņemt banku aizdevumus uz izdevīgiem nosacījumiem, kā arī nodrošināt lauksaimniekiem subsīdijas.

Es aicinu jūs, komisāra kungs, atbalstīt mūs tāpat kā jūs savulaik, kad tika pārskatīta Enerģijas nodokļu sistēmas direktīva, atbalstījāt mūs centienos panākt samazinātas PVN likmes piemērošanu elektroenerģijai, ko izmanto apūdeņošanai.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Komisijas paziņojumā par kopējās lauksaimniecības politikas nākotni priekšlikums īstenot administratīvo vienkāršošanu tiek minēts kā viena no iespējām, kā pārveidot Eiropas lauksaimniecību. Šis priekšlikums savā ziņā sasaucas ar ieteikumiem, ko Eiropas Parlaments pauda šī gada maija rezolūcijā. Administratīvā un birokrātiskā sloga mazināšana pavērs lauksaimniekiem iespējas vieglāk iegūt finansējumu, kā arī uzlabos informācijas plūsmu un vietējo iestāžu veikto pārbaužu efektivitāti. Tas savukārt nodrošinās pietiekami lielu drošāku pārtikas produktu piedāvājumu un arī uzlabos mūsu nozares konkurētspēju. Tomēr mums jāraugās, lai vienkāršošanas process patiešām tiek īstenots gan Eiropas, gan vietējā līmenī, lai piedāvātie vienkāršoējumi nav kārtējais nelietderīgais mēģinājums nerēķināties ar patieso situāciju un lai tie rada administratīvo izdevumu samazinājumu, nevis pieaugumu.

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Cioloş* kungs, dāmas un kungi, diskusijas par birokrātijas palielināšanu ir ļoti bīstamas, jo bieži vien tās sastopas ar pretpēku. Es ceru, ka šis nav tas gadījums.

Es ļoti priecājos, *Cioloş* kungs, ka savā paziņojumā par kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) reformu jūs esat piedāvājis vienkāršotus noteikumus, īpaši mazajām saimniecībām. Šis ir ļoti atzinīgi vērtējams fakts. Šajā jomā ir iespējams veikt ļoti daudz izmaiņu. Piemēram,

agrovīdes programma paredz, ka daudzgadu saistību gadījumā lauksaimniekiem par to pašu zemes gabalu katru gadu ir jāiesniedz jauns pieteikums. Tas ir smieklīgi. Mums ir būtiski jāuzlabo situācija un jāvienkāršo šī sistēma, īpaši attiecībā uz mazajām saimniecībām, vienlaikus paturot prātā nepieciešamību nepieļaut krāpšanu. Visbeidzot mēs vēlamies tādu KLP, kuras rezultāts ir ziedošas pļavas, nevis dokumentu kaudzes uz galda.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, paziņojot vispārējos principus, kas būs jaunās kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) pamatā, mazajiem un vidējiem lauksaimniekiem visā Eiropā ir dota jauna cerība, jo ir akcentēta viņu neaizstājamā nozīme Eiropas lauksaimniecības jomā nākotnē. Šī cerība ir jāattaisno. Šis ir viens no aspektiem, kas jo īpaši nosaka nepieciešamību vienkāršot KLP. Mums ir jāsasniedz mērķis atbrīvojot lauksaimniekus no vissarežģītākajiem birokrātiskajiem uzdevumiem, kuru veikšanai viņiem trūkst laika, un jānodrošina, ka viņi var darīt savu darbu, ietaupot laiku un līdzekļus. Daudziem mazajiem ražotājiem, kuri patlaban neiesniedz pieteikumus birokrātijas dēļ, tiks nodrošināta lietotājiem draudzīgāka sistēma, kas ļaus izvairīties no šīs problēmas. Centieni šo mērķu sasniegšanā, neapšaubāmi, ir tā vērti, komisāra kungs.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties komisāra kungam par apņēmīgo un patieso vēlmi īstenot šo vienkāršošanas politiku, lai gan es ne reizi neesmu satikusi lauksaimnieku, kas lūgtu man vienkāršot kopējo lauksaimniecības politiku. Viņi lūdz samazināt pārbaudes un kontroli un atvieglot iespējas nodarboties ar uzņēmējdarbību.

Vēlos vēlreiz atkārtot to, ko teicu pagājušajā ceturtdienā. Mēs šeit, Eiropas Parlamentā, paši sevi muļķojam. Nolemjot padarīt videi nekaitīgāku kopējās lauksaimniecības politikas pirmo pīlāru, mēs diemžēl palielināsim savstarpējās atbilstības prasības, mēs ņemsim vērā dabu, mēs aizbaidīsim cilvēkus no saimniecībām un nesasniesim mērķi panākt vienkāršošanu. Es dēvēju to par vides birokrātiju. Tā ir tikpat sarežģīta kā vispārējā birokrātija, bet mēs grasāmies ieviest tās abas. Es zinu, ka jūs apzināties šo aspektu, un uzskatu, ka mums tas ir jāņem vērā.

Manuprāt, runa ir arī par uzticību Eiropas Savienībai. Lauksaimnieki redz, ka bankieri rēķinu trūkuma vai finansiālo neatbilstību gadījumā tiek cauri sveikā, bet viņiem tiek pārņemts EUR 100 dēļ. Visbeidzot vēlos norādīt, ka lauksaimnieki tiek pārbaudīti vairākkārt — viņus pārbauda mazumtirgotāji, apstrādātāji, Eiropas Savienība un kompetentās iestādes. Viņi dzīvo bailēs. Komisāra kungs, jūs baidāties no lielā, jaunā vilka — budžeta kontroles —, bet lauksaimnieki un arī dalībvalstis baidās no pārbaudēm. Mums ir jāmaina šī bailpilnā situācija.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, kopējās lauksaimniecības politikas pārvaldības sistēmas pamatelements ir uzraudzība. Izmaksas, ko rada šo pārvaldības un uzraudzības sistēmu izveide un uzturēšana, un arī šo sistēmu administratīvās izmaksas būtiski ietekmē dalībvalstu budžetus. Līdzšinējā pieredze liecina, ka sarežģītie palīdzības piešķiršanas kritēriji un pastāvīgās to izmaiņas rada dažādas problēmas īstenošanas posmā ne tikai lauksaimniekiem, bet arī pašām pārvaldes iestādēm.

Nākotnes KLP ir jāveido tā, lai tā būtu saprotama lauksaimniekiem un arī nodokļu maksātājiem. Tas nebūs iespējams, ja neturpināsim KLP vienkāršošanu. Šķiet, ka ikreiz, kad mēģinām īstenot KLP reformas, mēs radām arvien lielāku birokrātisko slogu. Es arī aicinu dalībvalstis nepapildināt ES pamatnostādnes ar jauniem un bieži vien nevajadzīgiem noteikumiem. Es ierosinu, lai turpmāk maksājuma pieprasījums attiecas uz visu finanšu

periodu. Šis pieprasījums būtu jāiesniedz par divu gadu laikposmu, protams, paredzot iespēju iesniegt grozījumus.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas lauksaimniecības politika gadu gaitā ir pārtapusi sarežģītā noteikumu, subsīdiju un pārbaužu mehānismā, un lauksaimnieciskās ražošanas efektivitāte tagad tiek izvērtēta Briseles birokrātu birojos, nevis saimniecībās uz vietas.

Lai saimniecības varētu efektīvi un lietderīgi darboties, tās kļūst arvien atkarīgākas no palīdzības mehānismiem un Eiropas Komisijā izstrādātajiem noteikumiem, kuri šādu atbalstu piedāvā. Lauksaimniecības tirgus traucējumus vēl vairāk ir saasinājis subsīdiju mehānisms, ko piemēro jaunajām dalībvalstīm, kuras daudzos gadījumos nesāņem pat pusi no tā atbalsta, ko saņem sākotnējās dalībvalstis.

Tāpēc centieni rūpīgi pārskatīt noteikumus un mehānismus, ko patlaban piemēro Eiropas Savienībā, un ieviest vienkāršākus, mūsdienīgākus un taisnīgākus noteikumus mūsu lauksaimniekiem, ir uzskatāmi par pareiziem un nepieciešamiem. Esmu pārliecināts, komisāra kungs, ka Eiropas Parlaments labprāt palīdzēs jums šī uzdevuma veikšanā.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētājas kundze, es pilnībā atbalstu priekšlikumu vienkāršot kopējās lauksaimniecības politiku. Jo īpaši es paužu atzinību komisāra kungam par to, ko viņš ir paveicis. Viņš norādīja, ka ir saņēmis 39 ieteikumus, un, jo ātrāk šie ieteikumi tiks īstenoti, jo labāk.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, komisāra kungs, Eiropas Revīzijas palātas ziņojums diemžēl ik gadu apliecina, ka kopējai lauksaimniecības politikai atvēlēto līdzekļu izmantojums ne vienmēr ir pareizs un pārredzams.

Tāpēc mums ir jāspēj līdzsvarot divas dažādas vajadzības — nepieciešamību īstenot kontroli, lai nodrošinātu vispareizāko un atbilstošāko Eiropas nodokļu maksātāju līdzekļu izmantojumu, un nepieciešamību maksimāli vienkāršot dzīvi mūsu lauksaimniekiem, kuri savu laiku vēlas izmantot, lai apstrādātu tīrumus un rūpētos par ganāmpulkiem. Un viņiem patiešām savu laiku vajadzētu veltīt šīm nodarbēm.

Komisāra kungs norādīja, ka vēlas dzirdēt Parlamenta ieteikumus. Man ir tikai viens ieteikums. Ne vienmēr dalībvalstu un reģionu īstenotie lauku attīstības pasākumi ir vērsti uz vienkāršošanu, bieži vien tie palielina birokrātisko slogu. Komisāra kungam vajadzētu panākt, lai paraugprakse, ko īsteno noteiktos reģionos un Eiropas valstīs, tiek īstenota arī visās citās valstīs un reģionos.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, līdz šim acīmredzami nav paveikts pietiekami daudz, jo citādi mēs šodien diskutētu par kādu citu jautājumu. Vēlos vērst uzmanību uz mūsu diskusiju objekta sociālo aspektu. Izstrādājot projektus, ražotāji ņem aizdevumus, iekļā savu zemi, bet vēlāk, kad šie projekti tiek noraidīti dažu formalitāšu dēļ, viņi tiek izputināti.

Sešus mēnešus neatlaidīgi esmu cīnījies ar Bulgārijas Lauksaimniecības fondu, kas noraidīja vairāk nekā simts Bulgārijas lauksaimnieku individuālo projektu neskaidri definētu regulas noteikumu dēļ. Bulgārijas pārvaldes iestādes (jūs zināt, ka Bulgārija atrodas īpašā novērošanas režīmā), protams, nevēlas riskēt un noraida projektus pat nenozīmīgu iemeslu dēļ. Esmu pārliecināts, ka lielākā daļa lauksaimnieku ir apzinīgi un godīgi. Es saprotu, ka kontrole ir nepieciešama, bet nedrīkst pieļaut, ka krāpnieku dēļ tiek iznīcināti apzinīgie lauksaimnieki.

Dacian Cioloş, *Komisijas loceklis.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, man liels prieks, ka, neraugoties uz vēlo stundu, šajā zālē ir tik daudz cilvēku, kas vēlas piedalīties apspriedēs par kopējās lauksaimniecības politikas vienkāršošanu. Manuprāt, vienkāršību var panākt, ja skaidri un precīzi formulējam savas vēlmes un atspoguļojam tās arī normatīvajos aktos, ko izstrādājam.

Protams, Komisija nāk klajā ar priekšlikumiem, un Padome un Parlaments tos pieņem. Tāpēc esmu pilnīgi pārliecināts, ka, kopīgi izstrādājot šo tiesību aktu kopumu, mēs tikpat labi, skaidri un vienkārši spēsim formulēt savas vēlmes un ka mēs izvairīsimies no īpašiem izņēmumiem un papildinājumiem, kurus Komisijai vēlāk nāktos pārbaudīt saimniecībās uz vietas, jo Komisija ir atbildīga jūsu, Parlamenta deputātu, priekšā arī par to, kā sabiedrības līdzekļi tiek izmantoti.

Es, protams, neuzskatu, ka KLP neļauj lauksaimniekiem strādāt, gluži pretēji. Daudzos gadījumos KLP palīdz lauksaimniekiem strādāt. Tomēr vienmēr, kad ir runa par sabiedrības līdzekļiem, ikvienam no mums ir jābūt spējīgam atbildēt par to, kā šī nauda ir izmantota. Lauksaimniecības nozares standarti tiek noteikti, pamatojoties uz Eiropas tiesību aktiem, un jāsaprot, ka lauksaimniecības nozare, iespējams, ir viena no nedaudzajām ekonomikas nozarēm, kurā Eiropas līmeņa tiesību akti tiek pārbaudīti saimniecībās uz vietas. Es nezinu, vai citās nozarēs ir līdzīga situācija, bet mēs kopīgi pieņemām šādu lēmumu. Standarti, kuriem pievērsta liela uzmanība, ir tikai normas, ko saimniecībās uz vietas piemēro atbilstīgi Eiropas līmeņa tiesību aktiem.

Par sarežģītiem tiek uzskatīti tieši tiesību akti vides un dzīvnieku labturības jomā. Par sarežģītām tiek uzskatītas arī procedūras, kas attiecas uz īpašiem pasākumiem, kuriem paredzēta īpaša finansiālā palīdzība, piemēram, ar agrovīdēs pasākumiem saistītās procedūras, kā arī ieguldījumu pasākumi, kuri bieži vien ir iekļauti ieguldījumu programmās, piemēram, lauku attīstības programmā.

Es pilnīgi piekrītu, ka attiecībā uz tiesību aktu piemērošanu praksē var daudz darīt, lai precizētu prasības, kas lauksaimniekiem jāizpilda. Tomēr, ja runājam par īpašu pasākumu procedūrām, tad ir jāsaprot: ja vēlamies, lai pastāvētu īpaši pasākumi, kas paredz reģionālo īpatnību ņemšanu vērā, mums ir jāīsteno arī īpaši kontroles pasākumi. Pretējā gadījumā mēs zaudētu uzticamību.

Capoulas Santos kungs, es pilnīgi piekrītu, ka vienkāršošanai ir jābūt pēc iespējas plašākai. Tomēr es negribētu sasniegt tādu līmeni, ka mēs zaudējam uzticamību un nespējam pienācīgi pārvaldīt KLP atvēlētos līdzekļus. Un es vēlētos, lai šis budžets tikpat pastāvīgs būtu arī turpmāk. Tas, vai spēsim to nodrošināt, cita starpā būs atkarīgs no mūsu spējas pamatot līdzekļu izmantojumu un atbildēt par to.

Attiecībā uz pārredzamību Eiropas Kopienas Tiesa ir pasludinājusi nolēmumu. Es joprojām atbalstu šo pārredzamību. Patlaban spēkā esošā regula tiks grozīta, lai nodrošinātu tās atbilstību šim spriedumam.

Plašāk šo diskusiju neizvērsīšu, bet varu jums apliecināt, ka arī turpmāk pieņemšu lēmumus, kas vērsti uz vienkāršošanu, vai vismaz centīšos nepieļaut, ka KLP kļūst vēl sarežģītāka. Norādīšu vēlreiz, ka mums šie uzdevumi būs jāpaveic kopā un sadarbībā ar dalībvalstīm, jo, runājot par pārmaiņām, ko Komisija sagaida no dalībvalstīm, es jau pieminēju pasākumus, kas ir veikti, lai mazinātu birokrātiju. Patlaban KLP pārvaldība tiek īstenota kopā ar dalībvalstīm, un tas, kā noteikumi atbalsta saņēmējam, proti, lauksaimniekam,

tiek piemēroti uz vietas, ir atkarīgs no tā, kā dalībvalstīs un reģioni šos Eiropas tiesību aktus īsteno praksē.

Labas prakses vadlīnijas ir lietderīgs līdzeklis, tāpēc mēs strādāsim arī pie šo vadlīniju sagatavošanas, tomēr vispirms mēs mēģināsim panākt, lai KLP būtu vienkārša un saprotama 27 dalībvalstīm. Turpmāk ar koplēmuma procedūras starpniecību arī jūs uzņematies tādu pašu atbildību šajā jomā kā Padome, un esmu pārliecināts, ka mēs spēsim ļoti labi sadarboties.

Priekšsēdētāja. – Debātes tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Rezolūcijā, ko Parlaments pieņēma šī gada maijā, ir norādīts, cik svarīgi ir mazināt birokrātiju, kas gulstas uz lauksaimnieku pleciem. Galvenā rezolūcijā paustā atziņa ir nepieciešamība vienkāršot kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) īstenošanu un arī pašu KLP.

Šajā ziņā būtiska nozīme ir gan Komisijai, gan dalībvalstīm. Pārskatot KLP, galvenā uzmanība jāpievērš metodēm, kas dotu lauksaimniekiem iespēju lielāko daļu sava laika veltīt vissvarīgākajai nodarbei — lauksaimniecībai.

Komisija savā paziņojumā, kas tika publicēts pagājušajā nedēļā, uzsvēra, cik svarīgi ir vienkāršot un mazināt birokrātiju. Lai uzlabotu lauksaimniecības nozares konkurētspēju, ir jānodrošina, ka, izstrādājot nākotnes KLP, patlaban piemērojamie pasākumi tiek pārveidoti un vienkāršoti un ka lauksaimniekiem netiek uzlikts papildu slogs.

Es atzinīgi vērtēju viedokli, ko komisāra kungs pauda pagājušajā nedēļā, norādot, ka pirms jaunu priekšlikumu piedāvāšanas ir jāveic ietekmes novērtējums. Proporcionalitātes princips un administratīvais slogs, kas gulstas uz lauksaimniekiem, jau tagad ir jāņem vērā ikvienā jaunā tiesību aktā.

Gerard Batten (EFD), rakstiski. – Vēlos uzdot kādu vienkāršu jautājumu. Kāpēc tāda kopējā lauksaimniecības politika vispār ir nepieciešama? Eiropā ir ļoti daudz auglīgas lauksaimniecībā izmantojamas zemes. Mums joprojām ir lauksaimnieki, kas vēlas un spēj ražot pārtiku. Eiropā un pasaulē ir ļoti daudz cilvēku, kas vēlas pārtiku pirkt. Tirgus mehānisms pašregulācijas ceļā nodrošinātu piedāvājuma un pieprasījuma apmierināšanu par konkurētspējīgām cenām. KLP ir mākslīgi izveidots, dārgs un nevajadzīgs slogs lauksaimniekiem un patērētājiem. Vieglākais veids, kā KLP vienkāršot, ir to likvidēt!

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), rakstiski. – (HU) Komisijas paziņojumā „KLP 2020. gada perspektīvā” ir maz konkrētu norāžu par administratīvā sloga samazināšanu. Pat vārds „vienkāršošana” dokumentā minēts tikai dažās vietās, saistībā ar savstarpējās atbilstības noteikumiem. KLP sistēma ir pārāk sarežģīta arī citās jomās, un bieži vien tā ir neskaidra un lauksaimniekiem nesaprotama. Viens no svarīgākajiem uzdevumiem būtu izskaust „dubulto regulāciju”. Vairāku dalībvalstu noteiktās prasības ir stingrākas nekā tās, ko nosaka Eiropas Savienības tiesību akti. Šādi tiek kropļota konkurence iekšējā tirgū. Dažādām valstu iestādēm, kas uzrauga savstarpējo atbilstību, un dažādām šo iestāžu nodaļām būtu jāaskaņo savi centieni nodrošināt, ka īsā laika posmā lauksaimnieki netiek pārbaudīti vairākkārt. Izmantojot pašreizējās telesakaru un informācijas tehnoloģiju iespējas, ir jāizveido vienota datubāze, kas ļautu šo mērķi sasniegt. Saskaņā ar Komisijas ierosināto reformu vides aizsardzībai paredzētais atbalsts attiecas uz otro pīlāru, bet vides aspekts ir iekļauts arī tiešo maksājumu kritērijos, kuri attiecas uz pirmo pīlāru. Pagaidām nav zināms, kā šie maksājumi

tiks veikti. Būtu jauki, ja šis atzinīgi vērtējams pasākums nesaistītos ar papildu administratīvo slogu.

19. Stāvoklis biškopības nozarē (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par jautājumu Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski un ko Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā iesniedza *Paolo De Castro*, par stāvokli biškopības nozarē (O-0119/2010 – B7-0564/2010).

Paolo De Castro, *autors.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, rezolūcijā, par kuru grasāties balsot, ir atspoguļots Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas skatījums uz Eiropas atbalsta politiku biškopības jomā. Atbilstīgi Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ierastajai praksei šī nozīmīgā dokumenta sagatavošanā iesaistījās visas parlamentārās grupas, dodot savu ieguldījumu tā galīgās redakcijas izstrādē.

Lai gan nesen tika palielināts gada budžets pasākumiem, kas veicami, lai uzlabotu biškopības produktu ražošanas un tirdzniecības vispārējos nosacījumus, daudzi ir nobažījušies par vairākiem izaicinājumiem un problēmām, ar ko biškopības nozarei nāksies sastapties tuvākajā nākotnē.

Sarežģītie ražošanas un tirdzniecības nosacījumi, izteiktās un ilgstošās cenu svārstības un problēmas, ko rada arvien izplatītākā bišu saimju mirstība, ir daži no būtiskākajiem faktoriem, kas sagādā raizes vienā no svarīgākajām Eiropas lauksaimniecības nozarēm.

Mums ir jānodrošina, lai biškopji tāpat kā visi citi primārā sektora dalībnieki varētu plānot savu darbību. Tā kā patlaban atbalsts ir atkarīgs no spēkā esošajām Eiropas lauksaimniecības politikas īstenošanas procedūrām, šīs politikas nākotne pēc 2013. gada ir neskaidra. Šī rezolūcija tika izstrādāta, ņemot vērā tikko minētos apsvērumus, un mūsu mērķis ir aicināt Komisiju aktīvi aizstāvēt biškopības nozari.

Galvenās prasības, kas šajā rezolūcijas priekšlikumā izvirzītas Komisijai, ir šādas: konkrētas apņemšanās attiecībā uz laikposmu pēc valsts programmu darbības beigām, ņemot vērā arī nozares jaunos izaicinājumus un problēmas, piemēram, bišu mirstību un cenu svārstības; apņemšanās uzlabot statistikas datus, efektīvāk kontrolēt no trešām valstīm ievesto medu un attīstīt pētniecību; Eiropas veterinārās politikas nozīmes stiprināšana; rīcības plāns, kura mērķis ir risināt plaši izplatīto bišu mirstības problēmu, daļēji to panākot ar konkrētiem pasākumiem pētniecības jomā; lielāks finansiālais atbalsts biškopju apmācības un izglītības jomā un, visbeidzot, biškopības nozares vadošās lomas atjaunošana kopējās lauksaimniecības politikā laikposmā pēc 2013. gada.

Es pateicos *Lulling* kundzei un visiem kolēģiem no EP par kopīgi paveikto darbu un vēlos atgādināt jums, priekšsēdētājas kundze un komisāra kungs, ka Starptautiskais bioloģiskās daudzveidības gads ir gandrīz beidzies. Tāpēc mēs ceram, ka šīs rezolūcijas apstiprināšana iezīmēs sākumu jaunam procesam, kura mērķis būs no jauna iedzīvināt nozari, kurai ir būtiska stratēģiskā nozīme, ja raugāties no vides ilgtspējības un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas aspekta, kā arī no ekonomiskās un sociālās ietekmes aspekta.

Dacian Cioloș, *Komisijas loceklis.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, bitēm patiešām ir būtiska nozīme apputeksnēšanā un medus un tā izstrādājumu ražošanā. Šai nozarei ir raksturīgi ļoti atšķirīgi biškopības nosacījumi un plašs un daudzveidīgs ieinteresēto personu loks ražojumu ceļā no ražošanas līdz tirdzniecībai.

Eiropas Savienības līmenī ir ieviesti daži saskaņoti noteikumi, kas attiecas uz medus tirdzniecības standartiem un bišu veselības aizsardzību.

Regulā par vienotā tirgus kopīgo organizāciju ir noteikti vairāki pasākumi, kuru mērķis ir uzlabot biškopības produktu ražošanas un tirdzniecības nosacījumus. Šos pasākumus var iekļaut dalībvalstu izstrādātajās trīs gadu biškopības programmās, kuras līdzfinansē no Eiropas Savienības budžeta. Šo programmu finansējums laikposmam no 2011.–2013. gadam ir pieaudzis no EUR 26 miljoniem līdz EUR 32 miljoniem.

Šķiet, ka šo biškopības nozarē īstenoto pasākumu rezultāti dod labumu gan dalībvalstīm, gan biškopjiem. Svarīgi minēt arī to, ka programmas ir izstrādājušas visas dalībvalstis, tādējādi apliecinot savu ieinteresētību biškopības jautājumos un šīs nozares vajadzībās.

Šo nozari patlaban patiešām skar vairākas problēmas. Pirmkārt, biškopju skaita samazināšanās, tāpēc ļoti būtiski ir veicināt jaunu biškopju ienākšanu nozarē un nodrošināt viņu apmācību. Otrkārt, konkurence, ko rada no trešām valstīm ievestie ražojumi, un problēmas, kas saistītas ar šī ievestā medus kvalitāti. Jāmin arī bišu mirstības palielināšanās, kura skaidrojama ar daudziem dažādiem faktoriem, tostarp varroatozi un citām slimībām.

Bišu veselības jautājums rada lielas bažas ne tikai Eiropas Savienībā, bet arī ārpus tās. Biškopības organizācijas lūdz Eiropas Savienību pievērst lielāku uzmanību šim jautājumam. 2008. gada novembrī Eiropas Parlaments pieņēma rezolūciju par stāvokli biškopības nozarē, kurā aicināja Komisiju ieviest konkrētus pasākumus un nodrošināt to saskaņotu īstenošanu.

Nav šaubu, ka bišu veselība ir nozīmīgs jautājums un ka ir jānodrošina tās aizsardzība ar vispiemērotākajiem pasākumiem, vienlaikus ņemot vērā nozares īpatnības un dažādos tās dalībniekus. Šai sakarā Komisija jau ir sākusi īstenot vairākas iniciatīvas, kuru mērķis ir risināt biškopības nozares problēmas, un nākotnē ir plānots īstenot vēl citus pasākumus.

Komisija tuvākajā laikā plāno nākt klajā ar paziņojumu, kurā tiks precizētas ar bišu veselību saistītās problēmas un minēti galvenie pasākumi, ko Komisija plāno veikt, lai šīs problēmas risinātu. Pamatojoties uz šo paziņojumu, tiks risinātas apspriedes ar Eiropas Parlamentu un Padomi, kā arī ar dalībvalstu iestādēm un ieinteresētajām personām.

Es ceru, ka šīs debātes palīdzēs definēt jaunus pasākumus, kas būtu īstenojami Eiropas Savienības līmenī saistībā ar nepieciešamību saglabāt biškopības nozari un medus un tā izstrādājumu ražošanu un arī saistībā ar nepieciešamību nodrošināt bišu veselību un novērst problēmas, ko var radīt slimības vai piesārņojums.

Astrid Lulling, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, kad pirms 16 gadiem es Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā pārņēmu atbildību par stāvokli biškopības nozarē no mana vācu kolēģa Reimer Bōge, kāds cits Vācijas pārstāvis no EP man diezgan nicinošā tonī teica: „Ak tā, mazas radības mazām valstīm”. Kopš tā brīža esmu daudz darījusi, lai arvien plašākajā Eiropas Savienības teritorijā pierādītu, cik liela nozīme šīm mazajām radībām ir ne tikai mūsu dzīves kvalitātes, bet arī mūsu izdzīvošanas nodrošināšanā.

Paralēli šiem centieniem mēs visos ES līmeņos esam mēģinājuši vērst uzmanību uz nepieciešamību īstenot vispārēju kopējo politiku, lai nodrošinātu, ka ES ir pietiekami daudz bišu un pietiekami daudz dažāda gadagājuma biškopju, kas par tām rūpētos. Šo jautājumu vēl vairāk ir aktualizējuši bišu mirstības augstie rādītāji, kas konstatēti daudzos reģionos un kas ir devuši iemeslu pamatotām bažām par to, vai esošais bišu un biškopju skaits ir

pietiekams, lai apmierinātu mūsu vajadzības. Tāpēc es nolēmu sākt šo iniciatīvu, iesniedzot jautājumu Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski un par kuru tiek risinātas debātes, un sagatavojot rezolūciju. Esmu ļoti pateicīga, ka šo rezolūciju ir atbalstījušas visas EP politiskās grupas. Šis mērķis attaisno visu politisko grupu vienotu rīcību mūsu rezolūcijas vārdā. Tā ir īsa, skaidri strukturēta un viegli saprotama. Ne visas Parlamenta rezolūcijas atbilst šiem nosacījumiem. Rezolūcijā mēs skaidri norādām, kādas ir problēmas. Konkrētie risinājumi, kurus piedāvājam, ir definēti ciešā sadarbībā ar biškopības nozares pārstāvjiem.

Lai paustu nepieciešamību pēc mūsu palīdzības viņu problēmu risināšanā, daudzu dalībvalstu biškopji šodien ir ieradušies Strasbūrā gan ar saviem produktiem, gan ar bažām un cerībām. Ja ņemam vērā to, ka no vairāk nekā EUR 140 miljardu liela budžeta tikai EUR 32 miljoni ir atvēlēti, lai nodrošinātu tās trīs ceturtdaļas no pārtikas produktiem un četras piektdaļas no augiem, kuras ir atkarīgas no apputeksnēšanas, ikvienam ir skaidrs, ka ir svarīgi turpināt un attīstīt šo politiku laikposmā pēc 2013. gada. Tāds ir mūsu vēstījums. Es ceru, ka tas tiks sadzirdēts ne tikai Parlamentā, bet arī Komisijā, Padomē un dalībvalstīs. Katrā ziņā mēs gādāsim, lai tā notiek. Es aicinu visus EP deputātus ierasties uz balsojumu par šo rezolūciju un balsojumā atbalstīt to. Mēs esam to bitēm parādā. Viņas, protams, guļ ziemas miegā, kamēr mēs par šo jautājumu diskutējam. Starp citu, es uzskatu, ka diskusija...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Es tikai vēlējos pateikt, ka Priekšsēdētāju konferencei, kas uzskata, ka šo diskusiju var ieplānot nakts plenārsēdes beigās, ir rūpīgāk jāiepazīstas ar šo jautājumu, lai saprastu, cik liela nozīme bitēm ir Eiropā.

Luis Manuel Capoulas Santos, *S&D grupas vārdā.* – (PT) Priekšsēdētājas kundze, diemžēl problēmas, kas skar Eiropas biškopības nozari, ir daudz nopietnākas un dziļākas par cikliskajām krīzēm, kas ik pa laikam skar citas, acīmredzami svarīgākas nozares. Biškopības problēmas galvenokārt ir saistītas ar vides aspektiem, un to sekas varētu būt katastrofālas, ja nespēsīm laicīgi un atbilstoši reaģēt uz tām.

ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas statistikas dati, kas minēti rezolūcijas priekšlikumā un kurus jau minēja *Lulling* kundze, liecina, ka 84 % kultivēto augu sugu un 76 % no cilvēka uzturam domātās pārtikas ir atkarīgi no apputeksnēšanas. Tomēr lauksaimniecība ir arī nozīmīga lauku reģionu saimnieciskā darbība, kurai ir liels izaugsmes potenciāls, jo Eiropas ražošana nespēj nodrošināt mūsu vajadzības. Neviena cita „lopkopības joma” („lopkopība”, protams, jāsaprot pārnēstā nozīmē) nav tik cieši saistīta ar dabu un ilgtspējību un nevienai citai jomai nav tik būtiska un neaizstājama ekoloģiskā nozīme kā biškopībai. Šie ir vairāk nekā pietiekami iemesli, lai mēs neželotu savas pūles un finansējumu, nosakot biedējošas un arvien pieaugošas bišu mirstības galvenos cēloņus un atbalstot veselības programmas.

Šīm debatēm būtu jānodrošina arī iespēja rast radošus un efektīvus veidus, kā atbalstu šāda veida virszemes ganāmpulkam iekļaut jaunās kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) atbalsta mehānismos, ņemot vērā to, ka par pamatkritēriju jauna atbalsta piešķiršanai plānots noteikt izmantotās laukuma vienības. Tāpēc es vēlētos dzirdēt no Komisijas, kādus tūlītējus pasākumus tā veiks, lai reaģētu uz šo problēmu, un vai tā plāno iekļaut šo saimnieciskās darbības jomu jaunajā KLP struktūrā, kuru mēs drīz sāksim apspriest.

Britta Reimers, *ALDE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Cioloş* kungs, dāmas un kungi, bišu aizsardzības nodrošināšana ir lauksaimniecības nozares un daudzu

lauksaimnieku, tostarp biškopju, pamatinteresēs. Daudzos Eiropas reģionos ir novērota bišu skaita samazināšanās. Mums ir jānoskaidro šīs problēmas cēloņi un jāveic nepieciešamie pasākumi, lai to novērstu. Apsveicami, ka valstu biškopības programmu finansējums laikposmam līdz 2013. gadam ir palielināts no EUR 26 miljoniem līdz EUR 32 miljoniem. Tomēr ar to nepietiek. Mums jānodrošina, lai šīs programmas tiktu īstenotas arī pēc 2013. gada. Lai to panāktu, ļoti svarīgi ir uzlabot un vienkāršot zināšanu apmaiņu starp pētniekiem, biškopjiem un lauksaimniekiem. Mums pēc iespējas drīzāk ir jāpievērš uzmanība bites apdraudošo slimību un parazītu izskaušanai. Mēs nedrīkstam atstāt biškopjus vienus šajā cīņā.

Mums steidzami ir nepieciešama labāka un standartizētāka statistiskā informācija no visām ES dalībvalstīm, lai mēs varētu balstīties uz faktiem, nevis pieņēmumiem. Ņemot vērā to, ka pastāvīgi samazinās biškopju skaits, mums ir jāiegulda vairāk līdzekļu izglītībā un apmācībā. Mums ir vairāk jāatbalsta jaunie biškopji un arī pilnas slodzes biškopji, lai nodrošinātu šīs profesijas nākotni un nepieļautu tās iznīkšanu. Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa atbalsta šo rezolūciju.

Alyn Smith, *Verts/ALE grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze, es izteikšos īsi, lai gan es uzskatu, ka *Lulling* kundzes doma par svešapputes principa ievērošanu attiecībā uz dažādu grupu uzstāšanās laiku noteikti būtu apsverama nākotnes kontekstā.

Es runāšu arī par biškopības nozari, bet vispirms vēlos atgādināt kolēģiem, ka līdzīgs un ļoti slikts stāvoklis ir arī savvaļas kameņu jomā. Šīm kameņiem ir tikpat liela nozīme bioloģiskās daudzveidības nodrošināšanā un apputeksnēšanā, kas ļoti pamatoti tiek minēti kā ieguvumi saistībā ar medus bišu nozari. Vēlos paust savu atzinību darbam, ko Skotijā veic Kameņu saglabāšanas fonds, kas rūpējas par kameņu saimēm visā Apvienotajā Karalistē.

Komisāra kungs, es pakavēšos pie 4. jautājuma —lieliska jautājuma, kas saistīts ar Komisijas plāniem attiecībā uz bišu slimību iekļaušanu veterinārajā politikā. Eiropas Parlaments jau ilgstoši ir aicinājis to darīt, un manā skatījumā šis aicinājums ir saistīts ne tikai ar līdzekļu sadalījumu, bet arī ar paraugprakses un zināšanu apmaiņu visā ES. Daudzi zinātnieki dažādās valstīs pēta šo jautājumu, un Komisijai varētu būt ļoti liela nozīme, apkopojot šo informāciju un noskaidrojot, cik daudz mēs zinām par šo kopīgo un ļoti nopietno problēmu.

James Nicholson, *ECR grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze, mēs visi zinām, cik liela nozīme bitēm ir apputeksnēšanā. Tām ir neaizstājama loma lauksaimniecībā un pārtikas ražošanā. Bez bitēm pārtikas ražošana patiešām nav iedomājama.

Tāpēc ziņas par ļoti augstajiem bišu mirstības rādītājiem, ko turpinām saņemt no biškopības nozares, ir ļoti satraucošas. Uzskatu, ka gadu gaitā mums ir izdevies vairot izpratni un informēt par situācijas nopietnību, tomēr mums arī turpmāk ir jāaicina nodrošināt, ka tiek turpināti pētījumi mirstības cēloņu noskaidrošanas jomā un ka šiem pētījumiem tiek piešķirts pietiekams finansējums. Tikai tad mēs varēsim veikt konkrētus pasākumus, lai šo problēmu risinātu.

Es vēlētos, lai pētniecības projektiem paredzētais finansējums tiktu piešķirts arī pēc 2012. gada, un es atbalstītu tādas iniciatīvas, kas mudina jaunus biškopjus sākt darbību biškopības nozarē. Drīz mēs sāksim aktīvi diskutēt par KLP nākotni, un es uzskatu, ka šī ir būtiska problēma, kurai būtu jāpievērš uzmanība arī saistībā ar pārskatīto ES lauksaimniecības politiku laikposmā pēc 2013. gada.

Būtībā ir jāstiprina atbalsts lauksaimniecības nozarei laikposmā pēc 2013. gada. Manuprāt, mums ir iespēja izdarīt kaut ko labu. Atbalstīsim bites!

Trevor Colman, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, galvenā problēma, kas saistīta ar šo ziņojumu par bišu skaita samazināšanos, ir tā, ka tas vēsta par īstu traģēdiju. Izskatījis šo dokumentu, es secināju, ka priekšlikumi, kas tiek piedāvāti Parlamentam, ir klasisks piemērs tam, ko šajā ēkā dēvē par „izdevīgo krīzi”. Izdevīgu Eiropas Savienībai, jo priekšlikumi tiek izstrādāti ar mērķi arvien vairāk paplašināt ES kontroles jomas. Šādi nekādas izmaiņas nepanāksim.

KLP šajā ziņojumā cita starpā ir pieminēta, bet nekas nav teikts par traģiskajām sekām, ko šīs politikas ieviešana ir radījusi manā valstī. Es runāju par dzīvžogiem, laukiem un augļu dārziem, kuru apsaimniekošanu ES tiesību akti ir būtiski ietekmējuši tādā veidā, kas kaitē Lielbritānijas bitēm.

Ziņojumā atzīts, ka nav iespējams noteikt bišu skaita samazināšanās galveno cēloni, un tāpēc tiek minēti vairāki iespējamie cēloņi. Tiek minētas bišu slimības, novājināta bišu imunitāte pret patogēniem un kaitēkļiem, klimata pārmaiņas (nav nekāds pārsteigums, ka ir minēts šis faktors) un nektāraugu sugu pastiprināta iznīcināšana. Ģenētiski modificēto organismu iespējamā kaitīgā ietekme tiek atzīta nelabprāt, turklāt tā tiek uzskatīta par nebūtisku (arī šis fakts nerada izbrīnu).

Patiesībā visi nosauktie cēloņi ir tikai minējumi. Neapšaubāms ietekmējošais faktors ir *Varroa* ērces klātbūtne. Šīs ērces vājina bišu imūno sistēmu un, iespējams, ir šīs problēmas sakne. Tomēr tas netiek ņemts vērā un bišu sliktais stāvoklis tiek izmantots kā iegansts, lai ieviestu daudzus un dažādus noteikumus, kuri cita starpā paredz sadarbību starp dalībvalstu biškopju asociācijām, stingrāku kontroli medus importa jomā, papildus marķēšanas prasības (patiešām šaubos, ka tas apturēs bišu izmiršanu), ražojumu apstiprināšanu (lai arī kas ar to ir domāts) un pasākumus jauno biškopju piesaistīšanai. Apbrīnojami. Kamēr tiek īstenoti visi šie pasākumi, *Varroa* ērce turpina veikt savu postošo darbu un bites iet bojā.

Nav šaubu, ka šis ziņojums tika izstrādāts ar vislabākajiem nodomiem, tomēr būtu nepieciešams, lai tajā tiek precīzāk definēti bišu mirstības cēloņi un to novēršanas iespējas un lai tas ļauj šo problēmu risināt starptautiskajai sabiedrībai, nevis izmanto to kā ieganstu jauna ES regulējuma ieviešanai.

Diane Dodds, *NI grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, diskusijas par šo jautājumu ir bijušas ļoti nozīmīgas un dedzīgas. Man prieks, ka tās notiek un ka man ir iespēja tajās piedalīties.

Manuprāt, bišu nozīme lauksaimniecībā (šī vārda plašākā izpratnē) lielākoties netiek pietiekami novērtēta, pat pašā biškopības nozarē. Ja nebūtu bišu, daudzi kultūraugi netiktu apputeksnēti. Augļu dārzi, protams, ir jo īpaši atkarīgi no bišu veiktās apputeksnēšanas. Nesen es viesojos pie vairākiem Ziemeļīrijas augļu dārzu īpašniekiem, kurus ir skārusi bišu skaita samazināšanās problēma un kuri patiešām ir nobažījušies par to.

Es piekrītu, ka bišu slimības ir jāiekļauj ES veterinārajā politikā. Tas nepieciešams gan tāpēc, lai akcentētu bišu nozīmi, gan tāpēc, lai mums būtu politika šajā jomā un lai tiktu nodrošināta bišu saimju pārraudzība visā Eiropā. Ir jāiegulda līdzekļi pētniecībā un attīstībā, kas saistīta ar bišu skaita samazināšanos, un jānodrošina finansējums programmām, kas var palīdzēt šo problēmu risināt. Uzskatu, ka attiecībā uz bišu skaita samazināšanos ir jāievēro līdzsvarota pieeja — tā vietā, lai visu vainu uzveltu īstenotajai lauksaimniecības praksei, ir jāiegulda līdzekļi slimību izpētē un to ietekmes mazināšanā.

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, *Lulling* kundze aicināja mūs atbalstīt rezolūcijas priekšlikumu. Mēs ar lielāko prieku to darīsim, jo ir izstrādāts ļoti labs dokuments.

Svarīgākā šī dokumenta daļa ir Eiropas Komisijai adresētais aicinājums nodrošināt, lai atbalsta programmas, kas biškopības nozarē tiek īstenotas patlaban, tiktu turpinātas un uzlabotas laikposmā pēc 2013. gada. Šāds atbalsts ir ļoti nepieciešams, jo tirgū biškopības produkti netiek atzīti tik lielā mērā, lai nodrošinātu biškopības nozares izdzīvošanu, kaut arī biškopji sniedz daudzus pakalpojumus lauksaimniecības nozarē un ar apputeksnēšanas palīdzību rūpējas par bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu.

Kāds cits ļoti svarīgs aspekts šajā dokumentā ir tas, ka Eiropas Komisija tiek aicināta mainīt medus izstrādājumu marķēšanas noteikumus, ko piemēro saistībā ar kvalitātes politiku. Tas nepieciešams tāpēc, ka spēkā esošie noteikumi dod iespēju krāpties, proti, marķēt medu ar Eiropas izcelsmes marķējumu pat tad, ja tajā ir tikai neliela daļa Eiropas medus un lielākoties tas sastāv no medus, kas ievests no trešām valstīm un kas var būt arī sliktākas kvalitātes.

Vēl viens ļoti svarīgs aspekts šajā dokumentā ir tas, ka Eiropas Komisija tiek aicināta iesniegt tiesību akta priekšlikumu, kas nodrošinātu, ka produktus, kuros medus veido mazāk nekā 50 % no pievienotā saldinātāja daudzuma, nedrīkst marķēt ar medus izstrādājuma marķējumu.

Es Eiropas Parlamentā esmu cīnījies par šiem jautājumiem gadiem ilgi. Nevienā citā dokumentā man neizdevās panākt tik pilnīgu to formulējumu kā šajā rezolūcijas priekšlikumā. Es ceru, ka Eiropas Komisija pieņems Parlamenta ieteikumus un spēs rast veidu, kā saistībā ar kvalitātes politikas pasākumiem nākamajā pusgadā atrisāt šīs ieilgušās problēmas.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, es nolēmu iesniegt vairākus grozījumus attiecībā uz *Paolo De Castro* kunga lielisko priekšlikumu, jo biškopības nozare ir ļoti būtiska ekonomikas nozare. Esmu pārliecināts, ka burvīgā kolēģe *Lulling* kundze man piekritīs, jo viņa ir nodarbojusies ar šīs problēmas risināšanu kopš 1994. gada. Manuprāt, mums ir iemesls šovakar paust viņai vispatiesākos cieņas apliecinājumus.

Mums jāapzinās, ka bišu izzušana radītu cilvēces vēsturē nepieredzētu apvērsumu. Šādas izmaiņas bioloģiskās daudzveidības jomā apdraudētu ļoti svarīgo pārtikas daudzveidību. Šie būtiskie ekosistēmu traucējumi sagrautu visas nākamo paaudžu perspektīvas.

Apputes bišu izzušana ir jāuztver nopietni, jo savvaļas bišu un medus bišu skaita samazināšanās ir kļuvusi par pasaules mēroga problēmu. Kakaokoki, vaniļas augi, melones un pasifloras augi dod augļus un sēklas tikai tad, ja bites tos apputeksnē.

Visos kontinentos un arvien biežāk medus bites lielā skaitā iet bojā ziemas beigās. Eiropā daudzi biškopji ir bijuši spiesti pārtraukt darbību. Patlaban vairāk nekā 80 % ziedaugu sugu pasaulē un 80 % Eiropā audzēto sugu ir tieši atkarīgas no kukaiņu, galvenokārt bišu, veiktās apputeksnēšanas. Ja bites nemeklētu barību, lielākā daļa kultūraugu nedotu pietiekami lielu ražu. Tas attiecas uz daudzām savvaļas augu sugām un arī uz augļu kokiem, proteīnaugiem un sakņu kultūrām. Tāpēc būtu grūti iedomāties maltīti, kuras nodrošināšanā bitēm nebūtu būtiska nozīme.

Bišu skaita samazināšanās iemesli ir zināmi — ligzdošanas vietu iznīcināšana, arvien izteiktākais to augu trūkums, kas nodrošina bites ar nektāru un ziedputekšņiem, slimības, parazīti un jo īpaši pesticīdu izmantošana. Īpaši kaitīgi bitēm ir tieši neirotoksiskie pesticīdi. Lauksaimniekiem un dārzkopjiem ir jāatzīst, ka bites ir pilnīgi bezspēcīgas saskarsmē ar toksiskām vielām, ka tām ir ļoti liela nozīme kultūraugu ražas nodrošināšanā un ka to aizsardzība ir jānosaka par prioritāti.

Nobeigumā norādīšu, ka mums ir jārikojas, lai nepieļautu, ka medus ievēšana no trešām valstīm kļūst par nenovēršamu tendenci un vienīgo alternatīvu medus trūkumam, kas pamazām pārņem Eiropu, jo šis no trešām valstīm ievestais medus ir sliktākas kvalitātes un tas neatbilst mūsu stingrajām ražošanas prasībām. Tāpēc es aicinu *Cioloş* kungu un Komisiju iekļaut biškopību KLP, paredzot īpašus pasākumus.

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, paldies par jūsu komentāriem. Jūs pats jau iezīmējāt galvenās nozares problēmas, proti, biškopju skaita samazināšanos un nepieciešamību piesaistīt jaunus un profesionālus biškopjus un jo īpaši — bišu mirstības pieaugumu, kas rodas vairāku faktoru dēļ, bet jo īpaši saistībā ar *Varroa* ērci, kas vājina bišu imūno sistēmu.

Mēs visi esam vienprātis, ka bišu veselība ir svarīga, un man prieks dzirdēt, ka Komisija nāks klajā ar pasākumiem, kas jāveic, lai risinātu pašreizējo ļoti nopietno situāciju. Vēlos uzsvērt, ka, izstrādājot jebkāda veida programmas, ir jāorganizē biškopju apspriedes, lai nodrošinātu, pirmkārt, šo programmu efektivitāti un, otrkārt, to īstenošanu. Ne tikai biškopjiem, bet arī mums ir jā rūpējas par ilgtspējīgas un apputeksnētājiem draudzīgas lauksaimnieciskās prakses nodrošināšanu. Manuprāt, šie pasākumi ir ļoti svarīgi, un tie būtu iekļaujami KLP.

Vēlos norādīt arī uz to, ka iedzīvotāji zina bišu nozīmi medus ražošanā, taču ne visi apzinās, cik svarīga nozīme bitēm ir apputeksnēšanā un kāds ir to devums ES lauksaimniecības un arī pārtikas ražošanas jomā. Manuprāt, būtu ļoti vērtīgi īstenot informatīvu kampaņu, jo mums ir nepieciešams iedzīvotāju atbalsts, lai mēs varētu pamatot bišu aizsardzības programmai izmantoto līdzekļu lietderību.

Visbeidzot mums ir nepieciešami neatkarīgi un savlaicīgi veikti pētījumi bišu mirstības jomā, lai nodrošinātu, ka neatkarīgi no pasākumiem, ko veicam, lai šo problēmu risinātu, mums ir cerība uz pozitīviem rezultātiem.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, saistībā ar ES *Alarm* programmu iegūtie dati liecina, ka galvenie iemesli satraucošajai apputeksnētāju izzušanai Eiropā ir zemes izmantojuma neefektivitāte un agroķīmijas lietošana.

Tomēr tā laika komisāre *Boel* kundze sniedza man ļoti nepamierinošu atbildi uz rakstisko jautājumu, ko iesniedzu janvārī. Mēs zinām, ka 84 % Eiropas kultūraugu apaugļošanu zināmā mērā nodrošina apputeksnētāji kukaiņi un ka šo kukaiņu aizsardzības nolūkā mums ir jāizveido obligātās ekoloģiskās atjaunošanas zonas un jāturpina agrovides pasākumu uzlabošana, pārstrukturizējot KLP.

Komisāre norādīja, ka viņa ir apmierināta ar paveikto. Tomēr īstenotie pasākumi neatrisināja bišu skaita samazināšanās problēmu. Ņemot vērā to, ka agrovides pasākumiem ir atvēlēti tikai 8 % no kopējā KLP budžeta laikposmā līdz 2013. gadam un ka katra dalībvalsts šos pasākumus piemēro dažādi, mēs vēlamies, lai agrovides pasākumiem tiktu piešķirts lielāks atbalsts, lai tiktu nodrošināta vienāda to piemērošana un veiktas pārbaudes, kuru mērķis būtu pārliecināties, ka to piemērošana ir pareiza. Mums vairāk uzmanības jāpievērš arī

bioloģisko un ekoloģisko metožu izmantojumam. Ir jāatbalsta šie pasākumi un neliela apjoma ražošana un jāveicina biškopības kooperatīvu un ekoloģiskās atjaunošanas zonu izveide.

Julie Girling (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, šovakar vairākkārt tika pieminētas bišu brīnumainās īpašības, un jāsaprot, ka bites tik tiešām ir brīnumaini radījumi.

Es vēlētos pievērsties tikai vienam aspektam. Vai komisāra kungs zina, cik lielu interesi bites ir izraisījušas visā Eiropā? Apvienotajā Karalistē vien ir daudz atzītu organizāciju, kuras rīko informatīvas kampaņas, piemēram, Sieviešu institūts un kooperatīvā sabiedrība. Informatīvās kampaņas jau tiek īstenotas. Tikai ir jāspēj izmantot to piedāvātās iespējas.

Es jums nosūtīju sīkāku informāciju par Sieviešu institūta rīkoto kampaņu, lūdzu, iepazīstieties ar to. Tajā ir ļoti daudz praktiskas informācijas ikvienam, kas vēlas palīdzēt bišu saimēm zelt un plaukt. Sieviešu institūts pārstāv vairākus miljonus Apvienotās Karalistes iedzīvotāju. Bišu sliktais stāvoklis paver vienreizēju iespēju darbam ar iedzīvotājiem. Šis jautājums ir saistīts ar kopējo lauksaimniecības politiku, bioloģisko daudzveidību, nodrošinātību ar pārtiku, pesticīdu izmantošanu, veterinārajiem noteikumiem un pat ļoti sarežģīto ES finansējuma piešķiršanas kārtību. Šī ir vienreizēja iespēja iesaistīt organizācijas, kas vēlas darboties. Es aicinu komisāra kungu izmantot šo iespēju un rīkoties.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, ņemot vērā biškopības nozares ļoti lielo nozīmi lauksaimnieciskās ražošanas jomā, nepieciešamību nodrošināt bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un medus uzturvērtības aspektus, pašreizējais atbalsts biškopības nozarei laikposmā pēc 2013. gada būtu jāturpina un jāpalielina. Šādi pasākumi uzlabotu bišu veselību, palielinātu bišu saimju skaitu un veicinātu medus ražošanu. Līdzīgi kā citās nozarēs, arī biškopības nozarē efektivitāte lielā mērā ir atkarīga no biškopju zināšanām, kvalifikācijas un pieredzes. Polijā ir vienīgā profesionālā biškopības vidusskola Eiropā, un tajā mācās skolēni no vairākām valstīm. Šī skola un tās materiāltehniskais nodrošinājums, iesaistot arī tuvējo Dabaszinātņu universitāti Ļubļinā un Pulavi lauksaimnieciskās pētniecības institūtus, varētu būt par pamatu Eiropas Biškopības skolas izveidei. Biškopju organizācijām ir liela nozīme nozares attīstības nodrošināšanā. Daudzi centieni, kas saistīti ar programmām, kuras ir vērstas uz apmācībai nepieciešamā atbalsta nodrošināšanu un ar kvalitāti un standartiem saistīto problēmu risināšanu, būtu jāīsteno sadarbībā ar šīm organizācijām.

Spyros Danellis (S&D) . – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, biškopības nozares pašreizējais stāvoklis, kad bišu mirstība apdraud augļu un dārzeņu apputeksnēšanu un attiecīgi mūsu pārtikas nodrošinājumu, apliecina, cik neperspektīvas ir tās mūsdienu cilvēka darbības, kuras īstenojot netiek ņemta vērā vai netiek pienācīgi novērtēta mijiedarbība starp ekonomikas nozarēm un dabu.

Mūsu intervences pasākumi attīstības veicināšanas nolūkā un izmaiņas zemes izmantojumā, kultūraugi, kurus audzējam, un lauksaimniecības metodes, ko izmantojam, pat tas, kā veidojam pieprasījumu un ikdienas ieradumus, ir palīdzējis izjaukt līdzsvaru dabā. Šo pasākumu sekas var būt neizskaidrojama bišu bojāeja un jaunu slimību parādīšanās vai arī ražošanas izmaksu palielināšanās.

Tāpēc mums ir jāpieņem vidēja termiņa un īstermiņa pasākumi, kas ļautu vērsties pret visām šīs problēmas izpausmēm, un arī jācenšas rast noturīgāku risinājumu šīs problēmas galvenajam cēlonim. Jaunajā kopējās lauksaimniecības politikā ir jāatspoguļo integrēta pieeja biškopības nozarei, kas paredz uzlabot atbalsta programmas un nozares veterināros

noteikumus, akcentēt tās stiprās puses, sargāt bioloģisko daudzveidību un mazināt klimata pārmaiņu un dabas resursu pasliktināšanās problēmu.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, es runāšu ne tikai kā norūpējies EP deputāts, kas pārstāv Anglijas reģionu, kurā biškopība ir saimnieciski nozīmīga joma, bet jo īpaši kā Kembridžas Biškopju asociācijas priekšsēdētāja vietnieks.

Visi šodienas runātāji norādīja, cik šī nozare ir svarīga. Medus bitēm ir liela saimnieciskā un ekoloģiskā nozīme, mēs visi to apzināties. Pastāvošās slimības nav pilnībā izprastas, un dažādas problēmas, piemēram, bišu saimju bojāejas sindroms, joprojām nav izskaidrotas un atrisinātas. Apvienotajā Karalistē ik gadu bišu skaits sarūk par aptuveni 30 %, un šī tendence, neapšaubāmi, nav ilgtspēju veicinoša un var radīt postošas sekas.

Tāpat kā daudzi citi runātāji, arī es vēlos pievērsties šī jautājuma aktuālākajam aspektam, proti, steidzamajai nepieciešamībai paplašināt pētījumus šajā jomā, lai ieviestu skaidrību bišu slimību jautājumos un sniegtu mums precīzāku informāciju par nepieciešamajiem turpmākajiem pasākumiem. Mums ir jārod efektīvi ilgtermiņa risinājumi šai aktuālajai problēmai. Es aicinu Komisiju finansēt (iespējams, no pamatprogrammu līdzekļiem) jaunus un konkrētus pētījumus ne tikai par bišu saimju bojāejas iemesliem, bet arī par iespējamajiem šīs problēmas risinājumiem.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, jau vairākus gadus ir vērojams bišu mirstības līmeņa pieaugums. Šī tendence negatīvi ietekmē augļu, dārzeņu un citu tādu kultūraugu ražu, kurus apputeksnē bites, un apdraud bioloģisko daudzveidību kopumā. Bišu nozīme augu apputeksnēšanā ir neaizstājama. Tūkstošiem gadu biškopība ir bijusi būtiska Eiropas kultūras mantojuma daļa. Manā valstī, kurā tiek piekopta specializētā augļkopība, lauksaimnieki jau izsenis pamanīja bišu veiktā darba labvēlīgo ietekmi uz ražas lielumu un kvalitāti.

Diemžēl mūsdienās bites apdraud dažādas slimības un kaitēkļi, un paši biškopji netiek ar šo problēmu galā. Tāpēc ir jānodrošina finansiālais atbalsts pētījumiem, kuru mērķis ir noskaidrot bišu slimību cēloņus un faktorus, kas mazina bišu spējas pretoties slimībām un kaitēkļiem un izraisa bišu saimju bojāeju. Ir nepieciešamas jaunas un efektīvākas programmas, kas vērstas uz bišu saimju slimību profilaksi un izskaušanu.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, ir pilnīgi skaidrs, ka bišu pēkšņās bojāejas problēma apdraud mūsu pārtikas produktu klāstu un rada milzīgas finansiālās izmaksas. Vieni no ticamākajiem problēmas cēloņiem ir modificētie produkti un neonicotinoīdu grupas pesticīdi.

Ņemot vērā šos būtiskos draudus, mums ir nekavējoties jārikojas. Ir jābeidz eksperimentēt ar to, ko audzējam un ēdam. Nekavējoties ir jāizslēdz modificētie produkti, līdz tiek pierādīts, ka tie nav saistīti ar bišu bojāeju, ar šo draudu mūsu uzturam. Mums ir jārikojas, pirms finansiālās izmaksas un maksa par izdzīvošanu sasniedz nepārvarami augstu apmēru.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, ES biškopības nozare, kuru veido ap 600 000 biškopju un nedaudz mazāk nekā 14 miljoni bišu saimju, ir ļoti svarīga ES lauksaimniecības nozares daļa. Tās svarīgumu vēl vairāk akcentē bišu nozīme bioloģiskās daudzveidības aizsargāšanā un medus ražošanā. Medus ir uzturvielām bagāts un lietošanai gatavs augstākās kvalitātes produkts.

Šo iemeslu dēļ šai nozarei paredzētā gada atbalsta apmēru Eiropā ir plānots palielināt no EUR 26 miljoniem laikposmā no 2008. līdz 2010. gadam līdz EUR 32 miljoniem laikposmā

no 2011. līdz 2013. gadam. Eiropas Parlaments ir paredzējis nodrošināt šos līdzekļus arī pēc 2013. gada, jo biškopība ir viena no tām darbības jomām, kas pilnībā atbilst ilgtspējības un daudzveidīguma mērķiem, kurus plānots sasniegt, īstenojot jauno KLP.

Šī finansējuma mērķis ir atbalstīt biškopību. Daļēji tas tiek darīts, finansējot valstu pētniecības projektus, kuru mērķis ir atklāt un izpētīt jaunas metodes, kā samazināt bišu mirstības rādītājus, kas pēdējos gados ir sasnieguši satraucoši augstu līmeni. Tomēr svarīgi ir nodrošināt arī atbilstošu pārredzamību atbalsta piešķiršanā un to, ka vairāk līdzekļu tiek piešķirti valstīm, kurām tie patiešām ir nepieciešami.

Laikā, kad dokumentu izskatīja Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā, tās locekļi balsoja par manis ierosināto grozījumu, kurā bija pausts aicinājums piešķirt atbalstu, pamatojoties uz stropu skaita apsekošanas rezultātiem dažādās dalībvalstīs, nevis uz aplēsēm. Manuprāt, šāda pieeja ir ļoti svarīga, lai mēs varētu nodrošināt valsts izdevumu pārredzamību un aizsargāt tos, kuri patiešām nodarbojas ar biškopību.

Daudzas valstis stropu skaita apsekošanas sistēmu jau izmanto, tomēr ir valstis, kurām ir problēmas ar tās īstenošanu. Mēs ierosinām visā Eiropas Savienībā ieviest pārredzamu biškopības programmu, kurai ir noteikta ietekme uz daudzu biškopju peļņu.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Ciološ* kungs, dāmas un kungi, daudz kas jau tika pateikts, jo bites patiešām ir simboliska suga, kas sargā mūsu dabu.

Patlaban biškopības jomā tiek īstenotas vairākas pētniecības programmas, un to rezultāti nereti ir visai pretrunīgi. Piemēram, pirms dažām dienām pie manis viesojās kāds zinātnieks, kas apgalvoja, ka daudzās lidmašīnās, ko redzam debesīs, ietekmē saules staru difrakciju, to enerģija izsīkst un tāpēc ir vērojama pārmērīgi augsta bišu mirstība.

Pretēji tam, ko tikko teica viens no kolēģiem, kas sēž šīs zāles labajā pusē, es uzskatu, ka šī ir viena no tām nozarēm, kurās mūsu zināšanu apkopošana un pētniecības programmu saskaņošana varētu palīdzēt rast risinājumu problēmām, kas skar mūsu valstis. Jā, Eiropa var palīdzēt. Šis piemērs par bitēm, iespējams, simbolizē Eiropas integrāciju.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, vēlos paust savus cieņas apliecinājumus tiem, kas ir šīs jomas speciālisti, un jo īpaši *Geoffrey Van Orden* par viņa komentāriem. Es piekrītu viņa teiktajam, jo šī ir joma, kurā speciālistu ir maz, bet viedokļu daudz.

Manuprāt, bažas par iespējamo ĢMO ietekmi varētu būt pamatotas, taču Īrijā un, šķiet, arī Apvienotajā Karalistē nav ģenētiski modificētu kultūraugu, tomēr mums ir problēmas ar bitēm. Tāpēc, es uzskatu, ka mums ir jābūt ļoti piesardzīgiem savos spriedumos par šīs problēmas cēloņiem. Mums ir problēma, un mēs nezinām, kāds ir tās iemesls. Es atbalstu aicinājumu veikt pētījumus, tomēr ar zināmu piesardzību. Mēs atvēlam daudz līdzekļu pētījumiem, bet, lai mēs iegūtu informāciju, ko biškopji vēlas saņemt un kas viņiem noteikti ir nepieciešama, mums ir jāraugās, lai šie pētījumi būtu kvalitatīvāki un lai tie dalībvalstīs tiktu īstenoti saskaņoti.

Mums ir jābūt piesardzīgiem attiecībā uz statistiku, jo esmu secinājusi, ka pat tad, ja dalībvalstis uzskaita bites, tas tiek darīts dažādos veidos. Ir jāskatās, ko mēs Eiropas Savienības kontekstā salīdzinām.

Man ir kāds ieteikums attiecībā uz nepieradinātajām bitēm — savvaļas bitēm un kamenēm, kuras jau tika pieminētas. Es atbalstītu tādu pasākumu iekļaušanu mūsu reformētajā kopējā lauksaimniecības politikā, kuri aizsargā ar ilgtspējīgu lauksaimniecības praksi saistītas

dzīvotnes, kas ir piemērotas savvaļas bitēm. Esmu pierādījusi savus vārdus ar darbiem — es atvēlēju dažus hektārus zemes, lai paskatītos, kā šī metode darbojas. Šī metode patiešām ir efektīva, bet, ja jūs lūgsiet to darīt lauksaimniekiem, kuri nodarbojas ar lauksaimniecību, lai nopelnītu iztiku, jums šie pasākumi būs jāatbalsta. Manuprāt, Eiropas Savienībai ir jāraugās šajā virzienā, jo mums patiešām ir problēmas gan biškopības jomā, gan savvaļas bišu jomā. Mums patiešām ir jācenšas veicināt bioloģisko daudzveidību, un jūs varat rēķināties ar manu atbalstu šajā ziņā, komisāra kungs.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Priekšsēdētājas kundze, tāpat kā citi kolēģi arī es vispirms vēlos paust savu atzinību septembrī pieņemtajam Komisijas lēmumam par 27 dalībvalstu biškopības programmu apstiprināšanu laikposmam no 2011. līdz 2013. gadam, un jo īpaši atzinīgi es vērtēju to, ka Eiropas Savienības ieguldījums šo programmu finansēšanā salīdzinājumā ar iepriekšējo periodu ir pieaudzis par 25 %.

Mana valsts Rumānija ir viena no galvenajām šo līdzekļu saņēmējām, tai piešķirtā atbalsta apmērs ir apmēram EUR 3,4 miljoni. Tāpēc šis Komisijas lēmums Rumānijas biškopjiem ir ļoti svarīgs.

Es atzinīgi vērtēju arī Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas iniciatīvu sākt šīs debātes par šo svarīgo jautājumu. Es pilnībā atbalstu priekšlikumus, kas minēti šajā rezolūcijas priekšlikumā, par kuru balsosim ceturtdien.

Biškopība nodrošina darbu daudzām ģimenēm Eiropā, jo īpaši reģionos, kuru apstākļi nav piemēroti citām saimnieciskajām darbībām. Biškopība arī veicina ekonomikas attīstību lauku rajonos. Šai sakarā jāuzsver, ka ir svarīgi, lai Eiropas atbalsta programmas būtu vērstas ne tikai uz medus ražotājiem, bet arī uz mazajiem pārstrādātājiem; īpaši tas attiecas uz kopējās lauksaimniecības politikas pašreizējo otro pīlāru.

Medus pārstrāde un fasēšana nodrošina konkurences priekšrocības attiecībā uz tādiem aspektiem kā tirgus pieejamība, kvalitāte un produktu pievilcība ražotāju acīs.

Visbeidzot jānorāda, ka biškopības produktus izmanto ne tikai pārtikā, bet arī kā citu produktu sastāvdaļas. Tāpēc mums ir jāveicina tādu risinājumu īstenošana, kuri palīdz nodrošināt, ka vietējā līmenī tiek ražoti produkti ar augstu pievienoto vērtību.

Ar nožēlu raugos uz to, ka rezolūcijas priekšlikumā netiek pieminēts atbalsts mazajiem pārstrādātājiem, jo, veicinot šo cilvēku darbību, būtībā tiktu atbalstīti tie, kas ir tieši iesaistīti bišu kopšanā.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, manuprāt, *Lulling* kundze ir ļoti piemērota, lai būtu mūsu grupas speciāliste bišu jautājumos, jo viņai pašai piemīt daudzas bites īpašības. Viņa darbojas Parlamentā kā bite. Lielākoties viņa ir tik salda kā medus, un viņa var dzelt kā bite, ja kāds viņu aizskar. Varētu teikt, ka viņa ir Parlamenta bišu māte.

Mazliet nopietnāk runājot — Einšteins norādīja, ka, izmirstot bitēm, četrus gadus laikā izmirtu arī pats cilvēks. Iespējams, tas ir mazliet pārspilēts apgalvojums, tomēr Einšteins bija ģēnijs un zināja, ko runā. Patiešām — ja nav bišu, tad nav apputeksnēšanas un nav ražas, nav augu, nav cilvēka un nav tādu kā *Lulling* kundze. Šī ir ļoti nopietna problēma, jo pēdējos 10 gados bišu skaits visā pasaulē ir strauji samazinājies. Šis jautājums tiek skatīts no vairākiem aspektiem.

Pirmā problēma, kas jāanalizē un kurai jārod risinājums, ir parazīti — *Varroa* ērce. Insekticīdu izsmidzināšana uz augiem izraisa atsietena efektu attiecībā uz bitēm. Problēmas rada arī bargās ziemas — 2008. gada bargajā ziemā bojā gāja trīs miljoni bišu. Vēl šo nozari

skar tās pašas problēmas, kas raksturīgas arī citās jomās, piemēram, liellopu un zivju izstrādājumu jomā — imports, kas pārlietu viegli un pārlietu lielā apmērā ieplūst ES no trešām valstīm un apdraud mūsu pašu ražojumus. Šīs problēmas ir jārisina, veicot pētījumus un nosakot mērķus.

Mūsdienu jaunieši ir lieli dabas atbalstītāji, tāpēc es uzskatu, ka būtu lietderīgi mudināt jauniešus sākt darboties biškopības nozarē — sākotnēji, iespējams, kā minēja *McGuinness* kundze, vaļasprieka līmenī, bet vēlāk daži varētu kļūt arī par pilnas slodzes biškopjiem, ja šī nodarbe izrādītos ienesīga.

Visbeidzot es uzskatu, ka KLP būtu jāiekļauj 2020. gada mērķis attiecībā uz bitēm, proti, mērķis līdz 2020. gadam palielināt to skaitu par 20 %, lai nodrošinātu, ka bites ir tikpat dzīvotspējīgas kā *Lulling* kundze.

Jim Higgins (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, kā teica *Kelly* kungs, mums Parlamentā ir sava bišu māte, kurai ir bijis daudz pielūdžēju, jo bišu mātei ir svarīga nozīme saistībā ar visu, kas stropā notiek.

Kopējās lauksaimniecības politikas jēdziens attiecas uz ļoti liela mēroga lauksaimniecību. Tas attiecas uz liellopiem, liellopu gaļu, piensaimniecību, aitām, dārzeniem, vīnu un citiem lauksaimniecības aspektiem. Šī ir pelnrūšķītes cienīga joma, kas ir pilnīgi dabiska, ja vien to pienācīgi pārvalda.

Paanalizējot sīkāk šī jautājuma būtību, redzams, ka bitēm, kā jau tika norādīts, ir apbrīnojami dažāda nozīme — apputeksnēšanā un medus gādāšanā. Bišu slimību palielināšanās apdraud šīs sugas eksistenci, un tās izzušana būtu traģēdija.

Dalībvalstis īsteno dažādas iniciatīvas, bet tās nav pietiekami saskaņotas vai nav saskaņotas vispār. Mums ir jānodrošina finansiāls atbalsts šai nozarei. Biškopība ir atkarīga no kopējās lauksaimniecības politikas kopējiem nosacījumiem, tāpēc mums ir jāparedz īpaša budžeta pozīcija biškopībai.

Ja mazliet atkāpjami no ekonomiskās realitātes un paraugāmiem, piemēram, uz medus īpašību nozīmi saistībā ar veselību (jo mums ir arvien vairāk medus bāzes pārtikas piedevu), ir skaidrs, ka cilvēki, kas nolemj medu lietot ikdienā, gūst ļoti lielu labumu savai veselībai.

Šodien mēs aizsākam to, ko *Lulling* kundze dara jau kopš 1997. gada, proti, mēs pievēršam īpašu uzmanību kaut kam, kas notiek tur ārā, kas ir dabisks un ko mēs varam darīt ikdienā. Bet mums ir jānodrošina, lai šī joma tiek aizsargāta, jo ir pārāk daudz piesārņojuma, ir pārāk maz regulējuma un pārāk maz dokumentu, kas atspoguļotu aktuālos statistikas datus.

Visbeidzot norādīšu uz kādu ne mazāk svarīgu aspektu — mēs varam noteikt stropu skaitu, tomēr ne jau stropu skaits, bet gan bišu skaits un bišu saimju skaits ir svarīgs, proti, ir svarīgi zināt to bišu skaitu, kuras aktīvi papildina medus produktu klāstu, no kura mēs, cilvēki, esam atkarīgi un no kura mēs gūstam tik lielu labumu. Tāpēc es vēlos uzslavēt kolēģi *A. Lulling* par šo brīnišķīgo iniciatīvu un es novēlu to sekmīgi īstenot.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, mums trūkst bišu un mums trūkst biškopju. Bišu skaita pastāvīgā sarukšana vairāku gadu garumā ir nepārprotams trauksmes signāls. Augstie bišu mirstības rādītāji, kas tiek saistīti ar *Varroa* ērcēm, un neatrisinātā bišu saimju bojāejas sindroma problēma diemžēl nezaudēs savu aktualitāti arī nākotnē. Tāpēc mums ir jānodrošina, ka biškopības nozare saņem atbalstu arī pēc 2013. gada. Manuprāt, šai sakarā īpaši svarīgi ir divi aspekti.

Pirmkārt, neveicot plašus zinātniskos pētījumus, mēs nespēsīm rast drošus bišu mirstības cēloņu skaidrojumu vai īstenot efektīvus pasākumus šīs problēmas novēršanai. Otrkārt, ir runa par biškopības nodrošināto produktu, par medu. Ievestajam medum ir jāpiemēro tie paši kvalitātes standarti, ko piemēro Eiropā ražotam medum. Jebkādi citi risinājumi var tikt uzskatīti par mēģinājumu maldināt patērētājus un radīt Eiropas ražotājiem neizdevīgus konkurences apstākļus.

Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja un referente *Lulling* kundze ir iesniegusi dažus atzinīgi vērtējamus priekšlikumus. Vēlos aicināt Komisiju rīkoties, pamatojoties uz šiem priekšlikumiem.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, no finansiālā un uzņēmējdarbības aspekta raugoties, pēdējos desmit gados biškopības jomā ir panākts liels progress. No vaļasprieka biškopība ir pārtapusi īstā un ienesīgā uzņēmējdarbībā, kura turklāt ir arī spilgts piemērs videi draudzīgai ražošanai. Šis progress ir bijis iespējams, pateicoties valsts un Eiropas atbalstam.

Diemžēl dažādi faktori ir izraisījuši bišu mirstības rādītāju pastāvīgu pieaugumu, tādējādi radot draudus ne tikai biškopju iespējām plānot savu darbību, bet arī lauksaimniecībai un videi. Bites ir atbildīgas par daudzu lauksaimniecībā svarīgu augu stāvokli un, vispārīgāk izsakoties, — par ekosistēmas līdzsvaru un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu.

Es aicinu Komisiju nekavējoties izstrādāt rīcības plānu, kura mērķis būtu risināt plaši izplatīto bišu mirstības problēmu. Tomēr galvenokārt es lūdzu, lai saistībā ar KLP laikposmā pēc 2013. gada tiek atzīta biškopības patiesā nozīme un no 50 % līdz 75 % tiek palielināts ES līdzfinansējums.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, arī es vēlos pateikties referentam un *Lulling* kundzei par viņu ieguldījumu, izstrādājot šo ziņojumu par situāciju biškopības nozarē, un ar jūsu atļauju vēlos pateikties arī pelnīti pasaules slavu iemantojušajiem Ungārijas biškopjiem par to, ka viņi dalījās ar mani savā pieredzē un zināšanās, kuras es tālāk varēju nodot komitejas locekļiem. Kad Ungārijas biškopji lasīs galīgo dokumentu, viņi saskatīs, ka tajā ar neredzamiem burtiem nodrukāti arī viņu vārdi.

Tomēr es uzskatu, ka mums ļoti pietrūkst kaut kā, ko es minēju savos grozījumos, bet kas netika atbalstīts, proti, netiek finansiāli atzīta biškopības nozīme vispārējā labuma nodrošināšanā. Medus, bišu vaska, propolisa un ziedputekšņu ražošana ir tikai mazākā biškopju darbības daļa. Lielāku viņu darbības daļu veido citu lauksaimniecisko ražojumu kvalitatīvās un kvantitatīvās vērtības vairošana, arī apputeksnēšanas ceļā. Šis ir sava veida vispārējais labums, par kuru kaut kā vajadzētu atlīdzināt. Mēs ierosinājam ieviest kopienas biškopības koncepciju, un, lai gan pagaidām mums nav izdevies sasniegt šo mērķi, mēs stingri iesakām nodrošināt biškopjiem finansiālu atlīdzību par darbību, kas saistīta ar vispārējā labuma nodrošināšanu.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Cioloş* kungs, dāmas un kungi, bitēm ir ļoti liela nozīme mūsu ekosistēmas darbībā. Bitēm ir svarīga loma bioloģiskās daudzveidības aizsargāšanā, savukārt bioloģiskā daudzveidība ir būtiska bišu aizsargāšanā. Bišu nozīme tiek akcentēta ne tikai tāpēc, ka šis ir Starptautiskais bioloģiskās daudzveidības gads, bet arī tāpēc, ka tās palīdz izdzīvot arī mums pašiem.

Īstenojot kopējās lauksaimniecības politikas reformu, mums cita starpā ir jāpievērš uzmanība nepieciešamībai nepieļaut monokultūru veidošanos un palielināt plašu augsekas sistēmu izmantojumu. Es šodien nevēlos runāt par augu aizsardzības līdzekļiem un

pesticīdiem. Uzskatu, ka ir svarīgi veicināt un attīstīt pētniecību šajā jomā un labāk saskaņot dažādus pētniecības projektus dalībvalstīs, lai nodrošinātu, ka mūsu bites ir veselas.

Lai arī kas notiktu, mums ir jāturpina atbalstīt biškopības nozari pēc 2013. gada un jānodrošina, lai nākotnē mums būtu pietiekami daudz bišu un pietiekami daudz biškopju, kas par tām rūpētos.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, bišu mirstības rādītāji arvien palielinās, un biškopju skaits arvien samazinās. Šāda situācija rada problēmas lauksaimniecības un, kā kolēģi jau norādīja, bioloģiskās daudzveidības jomā, jo tai ir būtiska negatīva ietekme uz pārtikas ražošanu un tām augu sugām, kas ir atkarīgas no apputeksnēšanas. Darba bites mūžs ir ļoti īss — aptuveni sešas nedēļas —, un tās ir ļoti jutīgas pret vides pārmaiņām. Tas nozīmē, ka ietekmēta ir arī medus ražošana, un šo ietekmi ir noteikusi ne tikai aizvien lielākā nenoteiktība, ko vērojam gadalaiku ilgumā un pastāvīgumā, bet arī draudi, ko rada ārējie faktori, piemēram, pesticīdu izmantošana un ērces. Attīstot pētniecību šajā jomā, mēs varētu nonākt pie labākiem praktiskajiem risinājumiem un arī atbilstošāk uzlabotiem pasākumiem, kas vērsti uz bioloģiskās daudzveidības aizsardzību un klimata pārmaiņu ietekmes mazināšanu. Komisāra kungs, nav šaubu, ka jaunajā kopējās lauksaimniecības politikā pašreizējās programmas ir jāiekļauj uzlabotā versijā, lai mēs varētu rast efektīvākus risinājumus arī šajā līmenī.

Dacian Cioloș, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, no šodienas debatēm varam secināt, ka biškopība ir patiesi nozīmīga nozare, kuras vērtību nosaka ne tikai tas, ko tā pati saražo, bet arī tās netiešā ietekme uz citiem kultūraugiem. Manuprāt, varam secināt arī to, ka bites ir ļoti labs rādītājs mūsu spējai nodrošināt videi draudzīgu lauksaimniecību. Šai sakarā jāatzīst, ka gadījumos, kad neievērojam konkrētus noteikumus, daba pret mūsu kļūdām var būt daudz skarbāka nekā mēs paši.

Attiecībā uz atbalsta nodrošināšanu nozarei jāsaprot, ka, ņemot vērā *Lulling kundzes lielo atbalstītāju pulku Parlamentā un visus citus atbalstītājus, man būtu grūti teikt nē. Bet, ja runājam nopietni, tad ievadrunā minēto apsvērumu dēļ pagaidām es neplānoju šo atbalsta programmu apturēt. Vienīgi mums vajadzēs padomāt par to, kā nodrošināt, lai mēs gūstam papildu labumu no tā, ka Eiropas budžeta līdzekļi tiek izmantoti šāda veida programmai, vienlaikus dodot dalībvalstīm iespēju būt elastīgām attiecībā uz tās pienācīgu īstenošanu.*

Manuprāt, papildu labumu varētu dot ne tikai pētījumi par bišu veselību, bet arī ražošanas attīstīšana, produktu kvalitātes uzlabošana un medus un medus bāzes izstrādājumu patēriņa veicināšana. Šai sakarā jānorāda, ka noteiktu mūsu programmu īstenošana jau tiek veicināta. Iespējams, ka šo praksi varētu attīstīt. Manuprāt, mums ir mērķi, uz kuriem tiekties. Un tie noteikti tiks iekļauti KLP laikposmā pēc 2013. gada.

Priekšsēdētāja. – Esmu saņēmusi vienu rezolūcijas priekšlikumu ⁽¹⁾, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu.

Debātes tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien (2010. gada 25. novembrī).

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

(1) Skatīt protokolu

Sandra Kalniete (PPE), rakstiski. – (LV) Godātie kolēģi, esmu sazinājusies ar biškopības pārstāvjiem Latvijā, kuri kopumā uzteic šīs nozares problemātisko jautājumu aktualizēšanu, bet viņiem rodas jautājumi par dažiem rezolūcijas punktiem, kuri nav pietiekoši skaidri izskaidroti. Diemžēl Latvijas medijos bija negatīvs sižets par mūsu darbu un rezolūcijas tekstu. Vairāki biškopības pārstāvji, iepazīstoties ar rezolūcijas tekstu, noprata, ka par medu varēs saukt medu, kurā tikai 50 % būs īsts medus, bet pārējais dažādi saldinātāji. Protams, ka Latvijas biškopības nozares pārstāvji, kuri ražo ļoti kvalitatīvu medu, šādu piedāvājumu sauc par absurdu. Tādēļ uzskatu, ka rezolūcijā ir precīzāk jāpaskaidro, ka runa iet par medus pārstrādes produktiem, lai šajā jautājumā nerastos pārpratumi un mūsu darbs neradītu sabiedrībā negatīvu priekšstatu par Eiropas Parlamenta deputātu darbu. Tāpat arī vēlos uzsvērt, ka mums atkal un atkal ir nepieciešams runāt par to, ka ne tikai biškopībā, bet visā lauksaimniecības jomā strādājošie cilvēki ievērojami noveco. Tikai 7% no Eiropas lauksaimniekiem ir jaunāki par 35 gadiem un ne mazāk kā 4,5 miljoni lauksaimnieku nākamajos 10 gados dosies pensijā. Mums ir nepieciešams izstrādāt atbalsta mehānismus biškopībā un citās lauksaimniecības nozarē strādājošajiem jaunajiem lauksaimniekiem. Paaudžu maiņa lauksaimniecībā ir stratēģisks jautājums, kas ir svarīgs Eiropas Savienības nākotnei un skar visus Eiropas Savienības pilsoņus.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Biškopība ir viena no svarīgākajām ar lauksaimniecisko ražošanu saistītajām darbības jomām. Šīs nozares specifika nosaka nepieciešamību ievērot īpašu pieeju attiecībā pret tiem, kas ar šo nozari ir saistīti. Pēdējā laikā esam vērojuši divējādu tendenci — dažu nopietnu slimību (varroatoze) masveida uzliesmojumus bišu saimēs un biškopju novecošanu daudzās valstīs, turklāt vairāku valstu valdības nepietiekami novērtē nepieciešamību atbalstīt biškopju darbu ekonomikas krīzes apstākļos. Arī citi faktori apdraud biškopības nozares ilgtspējīgu pastāvēšanu un netieši arī daudzu nozīmīgu lauksaimniecības kultūraugu ražu. Cita starpā šos draudus rada ķīmisku vielu izmantošana lauksaimniecībā un mežsaimniecībā. Ņemot vērā pašreizējo situāciju, ir pēdējais laiks pieņemt stingrus pasākumus, kuru mērķis būtu atbalstīt biškopību un pētījumus bišu slimību ārstēšanas jomā, un nodrošināt apmācību tiem, kas vēlas sākt nodarboties ar biškopību. Neatkarīgi no tā, vai ir runa par pārejas posmu līdz 2013. gadam vai jaunu septiņu gadu periodu, ļoti svarīgi ir izstrādāt pietiekami saistošas biškopības attīstības programmas, papildināt tās ar atbilstošajiem instrumentiem, tostarp abiem ES līmeņa juridiskajiem instrumentiem, un arī paredzēt finanšu līdzekļu piešķiršanu un kontroles mehānismu izveidi, lai palīdzētu uzraudzīt biškopības atbalsta un attīstības programmas mērķu izpildi. Neīstenojot nepieciešamos pasākumus, tiks apdraudēta gan auglīkopība, gan daudzu laukaugu audzēšana, kura patlaban attīstās. Es ceru, ka Komisijas atbildei sekos konkrētu pasākumu un termiņu noteikšana.

Véronique Mathieu (PPE), rakstiski. – (FR) Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas iesniegtais dokuments par atbalsta nodrošināšanu biškopības nozarei ir jo īpaši svarīgs saistībā ar kopējās lauksaimniecības politikas reformu laikposmam pēc 2013. gada. Laikā, kad bišu mirstība palielinās un biškopju skaits Eiropā sarūk, izvērtējot šīs nozares problēmas un īstenojot atbilstošus pasākumus, mēs nedrīkstam tērēt laiku nelietderīgi. Tas ir ļoti būtiski, lai novērstu negatīvās sekas, kas ar lielu varbūtību varētu skart mūsu pārtikas ražošanu, jo mēs zinām, ka 84 % augu sugu ir atkarīgas no bišu veiktās apputeksnēšanas. Tāpēc, lai novērtu bišu saimju bojāeju, mums, pirmkārt, ir jāgūst labāka izpratne par šo parādību, paplašinot pētījumus bišu mirstības jomā. Otrkārt, mēs aicinām Komisiju palielināt atbalstu biškopības nozarei un atjaunot pašreizējās atbalsta programmas, pirms to darbības beigām, kas paredzētas 2012. gadā.

20. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

21. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

22. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23:40)